

001. FÂTİHA SÛRESİ.....	3
002. BAKARA SÛRESİ	3
003. ÂL-İ İMRÂN SÛRESİ	23
004. NİSÂ SÛRESİ.....	35
005. MÂİDE SÛRESİ.....	47
006. EN'ÂM SÛRESİ	56
007. A'RÂF SÛRESİ	67
008. ENFÂL SÛRESİ	79
009. TEVBE SÛRESİ.....	84
010. YÛNUS SÛRESİ.....	93
011. HÛD SÛRESİ.....	99
012. YÛSUF SÛRESİ	106
013. RA'D SÛRESİ	113
014. İBRÂHÎM SÛRESİ.....	116
015. HİCR SÛRESİ	119
016. NAHL SÛRESİ.....	123
017. İSRÂ SÛRESİ.....	130
018. KEHF SÛRESİ	136
019. MERYEM SÛRESİ	142
020. TÂHÂ SÛRESİ.....	147
021. ENBİYÂ SÛRESİ.....	153
022. HACC SÛRESİ	158
023. MÛ'MİNÛN SÛRESİ.....	163
024. NÛR SÛRESİ	168
025. FURKÂN SÛRESİ	172
026. ŞU'ARÂ SÛRESİ	176
027. NEML SÛRESİ.....	184
028. KASAS SÛRESİ	189
029. ANKEBÛT SÛRESİ	194
030. RÛM SÛRESİ.....	198
031. LOKMÂN SÛRESİ	201
032. SECDE SÛRESİ	203
033. AHZÂB SÛRESİ	204
034. SEBE' SÛRESİ.....	209
035. FÂTİR SÛRESİ.....	212
036. YÂSÎN SÛRESİ	215
037. SÂFFÂT SÛRESİ.....	218
038. SÂD SÛRESİ	224
039. ZÛMER SÛRESİ.....	228
040. GÂFİR/MÛ'MİN SÛRESİ.....	232
041. FUSSİLET SÛRESİ	237
042. ŞÛRÂ SÛRESİ	240
043. ZUHRUF SÛRESİ	243
044. DUHÂN SÛRESİ	247
045. CÂSİYE SÛRESİ.....	249
046. AHKÂF SÛRESİ.....	251
047. MUHAMMED SÛRESİ.....	254
048. FETİH SÛRESİ.....	256
049. HUCURÂT SÛRESİ	258

050. KÂF SÛRESİ.....	259
051. ZÂRİYÂT SÛRESİ.....	261
052. TÛR SÛRESİ.....	263
053. NECM SÛRESİ.....	265
054. KAMER SÛRESİ.....	267
055. RAHMÂN SÛRESİ.....	270
056. VAKI'A SÛRESİ.....	273
057. HADÎD SÛRESİ.....	276
058. MÛCÂDELE SÛRESİ.....	278
059. HAŞR SÛRESİ.....	279
060. MÛMTEHİNE SÛRESİ.....	281
061. SÂF SÛRESİ.....	282
062. CUMU'A SÛRESİ.....	283
063. MÛNÂFİKÛN SÛRESİ.....	284
064. TEGÂBUN SÛRESİ.....	284
065. TALÂK SÛRESİ.....	285
066. TAHRÎM SÛRESİ.....	286
067. MÛLK SÛRESİ.....	287
068. KALEM/NÛN SÛRESİ.....	289
069. HÂKKA SÛRESİ.....	291
070. MEÂRİC SÛRESİ.....	292
071. NÛH SÛRESİ.....	294
072. CİN SÛRESİ.....	295
073. MÛZZEMMİL SÛRESİ.....	296
074. MÛDDESSİR SÛRESİ.....	297
075. KİYÂMET SÛRESİ.....	299
076. İNSÂN SÛRESİ.....	300
077. MÛRSELÂT SÛRESİ.....	302
078. NEBE' SÛRESİ.....	303
079. NAZİ'ÂT SÛRESİ.....	305
080. ABESE SÛRESİ.....	306
081. TEKVÎR SÛRESİ.....	307
082. İNFİTÂR SÛRESİ.....	308
083. MUTAFFİFÎN SÛRESİ.....	309
084. İNŞİKÂK SÛRESİ.....	310
085. BURÛC SÛRESİ.....	311
086. TÂRIK SÛRESİ.....	311
087. A'LÂ SÛRESİ.....	312
088. GÂŞİYE SÛRESİ.....	313
089. FECR SÛRESİ.....	313
090. BELED SÛRESİ.....	314
091. ŞEMS SÛRESİ.....	315
092. LEYL SÛRESİ.....	316
093. DUHÂ SÛRESİ.....	316
094. İNŞİRÂH SÛRESİ.....	317
095. TÎN SÛRESİ.....	317
096. ALAK SÛRESİ.....	317
097. KADİR SÛRESİ.....	318
098. BEYYİNE SÛRESİ.....	318

099. ZİLZÂL SÛRESİ	318
100. ÂDİYÂT SÛRESİ.....	318
101. KÂRİ'A SÛRESİ	319
102. TEKÂSÛR SÛRESİ	319
103. ASR SÛRESİ	320
104. HÛMEZE SÛRESİ	320
105. FÎL SÛRESİ.....	320
106. KUREYŞ SÛRESİ	320
107. MÂÛN SÛRESİ.....	320
108. KEVSER SÛRESİ	321
109. KÂFİRÛN SÛRESİ.....	321
110. NASR SÛRESİ	321
111. LEHEB SÛRESİ.....	321
112. İHLÂS SÛRESİ	321
113. FELAK SÛRESİ	321
114. NÂS SÛRESİ	322

001. Fâtiha Sûresi

1/1. Dünyada bütün canlılara, ahirette ise müminlere çok merhamet eden Allâh'ın adıyla başlarım.

1/2. Evrenin sahibi olan Allâh, her türlü övgüye layıktır.

1/3. O, dünyada bütün canlılara, ahirette ise müminlere çok merhametlidir.

1/4. O, hesap gününün sahibidir.

1/5. O halde şöyle dua edin: “Yalnız sana kulluk eder ve sadece senden yardım isteriz.”

1/6. “Bizi doğru yola ilet!”

1/7. “Öfkelendiklerinin ve doğru yoldan sapanların değil, nimet verdiklerinin yoluna ilet!”

002. Bakara Sûresi

2/1. Elif. Lâm. Mîm.

2/2. Bu kitabın, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmak isteyenlere doğru yolu gösterdiğinde hiçbir şüphe yoktur.

2/3. Onlar, Allâh'a ve ahiret gününe inanır, namazlarını dosdoğru kılar ve kendilerine verdiğimiz nimetlerden onun yolunda harcarlar.

2/4. Onlar, sana ve senden önceki peygamberlere indirilen kitapları tasdik eder; ahiret gününe de kesin olarak inanırlar.

2/5. Onlar, Rablerinin gösterdiği doğru yol üzeredir. Dünya ve ahiret mutluluğuna erecek olanlar da işte bunlardır.

2/6. Bilinçli olarak inkârda ısrar edenleri uyarasan da uyarımasan da fark etmez; onlar inanmazlar.

2/7. Allâh onların inkârlarını kalplerine kazımıştır. Onların kulaklarında ve gözlerinde de perde vardır. Bu sebeple onlar büyük bir azaba uğrayacaklardır.

2/8. Bazı insanlar, inanmadığı halde, “Allâh'a ve ahiret gününe inanıyoruz.” derler.

2/9. Onlar, Allâh'ı ve müminleri aldattığını sanıyorlar; hâlbuki yalnız kendilerini aldatıyorlar, fakat bunun farkında değiller.

2/10. Onlar hastalıklı bir inanca sahiptirler -Allâh hastalıklarını artırsın.- Yalan söylemelerine karşılık onlara, can yakıcı bir azap vardır.

2/11. Kendilerine, “Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın!” denildiğinde, onlar “Tam tersine biz yeryüzünü ıslah ediyoruz.” derler.

2/12. Fakat onlar gerçekten bozgunculardır; ama gittikleri yolun yanlış olduğunu anlamazlar.

2/13. Onlara, “Müminler gibi siz de inanın!” denildiğinde, “Biz de onlar gibi inanıyoruz; akılsızlar gibi mi inanıyoruz?” derler. Onlar gerçekten akılsızdırlar, fakat bunun farkında değillerdir.

2/14. Onlar, müminlerle beraberken, “Biz de müminiz.”; elebaşlarıyla başbaşa kaldıklarında ise, “Aslında biz sizinle beraberiz, fakat onlarla alay ediyoruz.” derler.

2/15. Allâh onlara alay etmelerinin cezasını verecektir. Şimdilik onların azabını geciktiriyor; onlar da azgınlıkları içinde bir müddet daha başıboş dolaşıp duruyorlar.

2/16. Onlar, yanlış bir tercihte bulunarak, doğru yolda gitmek yerine, ondan sapmayı seçmişler ve bir daha da doğru yolu bulamamışlardır.

2/17. Münafıkların durumu, aydınlanmak için ateş yakan kimsenin durumuna benzer: Ateş çevresini aydınlatınca, Allâh onu kör edip karanlıklar içinde bırakırsa, o ateşin kendisine fayda vermeyeceği gibi, münafığın, müminleri aldatmak için inandım demesi de fayda vermez. Artık o ışıktan yararlanamaz, hiçbir şeyi göremezler.

2/18. Münafıklar, gerçeğe karşı sağır, dilsiz ve kördürler. Bu sebeple onlar hakka dönmezler.

2/19. Ya da onların durumu, havanın kararıp şimşek ve gök gürültüsüyle yağın sağnak yağmura tutulan kişinin durumuna benzer: Ölmekten korktukları için gök gürültüsünü duymayayım diye parmaklarıyla kulaklarını tıkırlar. Hâlbuki Allâh, kâfirleri ilim ve kudretiyle çepeçevre kuşatmıştır.

2/20. Şimşek neredeyse onların gözlerini kör edecek... Şimşek etrafı aydınlattıkça, ışığında yürürler; ortalık kararınca da dikilip kalırlar. Allâh isteseydi onları sağır ve kör ederdi. Çünkü onun gücü her şeye yeter.

2/21. Ey insanlar! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmanız için, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet edin!

2/22. Allâh, dünyanın çevresinde atmosferi yaratarak yeryüzünü yaşamaya elverişli kılmıştır. Gökten yağdırdığı yağmurla sizin için çeşitli ürünler bitirmiştir. Öyleyse Allâh'ın gücünü ve nimetlerini bile bile ona hiçbir şeyi ortak koşmayın!

2/23. Kulumuza indirdiğimiz Kur'ân'ın Allâh'ın sözü olduğunda şüpheniz varsa ve bu iddianızda samimi iseniz, Allâh'tan başka yardımcılarınızı da çağırıp Kur'ân'dakine benzer bir sure de siz getirin bakalım!

2/24. Bunu yapamazsanız, -asla da yapamayacaksınız- öyleyse yakıtı insan ve taşlar olan ve kâfirler için hazırlanan Cehennem ateşinden sakının!

2/25. İman edip yararlı işler yapanlara, içlerinden ırmaklar akan Cennetleri müjdele! Onlara Cennet meyvelerinden her ikram edildiğinde, “Bunlar, dünyada iken verilenlerin

aynısıdır!” diyecekler. Hâlbuki bunlar sadece şekil olarak dünyadakilere benzemektedir. Onlar için Cennette tertemiz eşler vardır ve onlar orada temelli kalacaklardır.

2/26. Allâh, gerçekleri ortaya koymak için bir sivrisineği, hatta daha da önemsiz bir şeyi örnek vermektan çekinmez. Müminler bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilir; kâfirler ise “Allâh'ın bu değersiz şeyi örnek vermektaki amacı nedir?” der. Bu örnekle birçok kimse doğru yoldan çıkarken, birçoğu da doğru yolu bulur. Bununla yalnız fâsıklar yoldan çıkar.

2/27. O fâsıklar, Allâh'a verdikleri sağlam sözü bozarlar, onun gözetilmesini emrettiği akrabalık bağlarını koparırlar ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte bunlar, gerçekten zarara uğrayanlardır.

2/28. Sizi yoktan var eden Allâh'ı nasıl inkâr edersiniz! O sizi öldürecek sonra diriltecektir. Sonunda hesap vermek üzere onun huzurunda toplanacaksınız.

2/29. Allâh, yeryüzünde bulunan her şeyi sizin için yaratmış, planını göklere uygulayıp orayı da yedi kat olarak düzenlemiştir. O herşeyi çok iyi bilir.

2/30. Rabbin meleklere, “Yeryüzünde hüküm sürecek olan insanı yaratacağım?” demişti. Melekler de, “Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökcek birini mi yaratacaksın? Oysa biz, seni öğerek yüceltiyoruz.” dediler. Bunun üzerine Allâh, “Ben sizin bilmediklerinizi bilirim.” karşılığını verdi.

2/31. Allâh Âdem'e, kendisinin ve neslinin ihtiyaç duyacağı her şeyin ismini ve özelliklerini öğretti. Sonra onları meleklere gösterip “İddianız doğruysa bunların isim ve özelliklerini bana bildirin!” dedi.

2/32. Melekler, “Allâh'ım! Sen her türlü noksanlıktan uzaksın. Biz, sadece senin öğrettiklerini biliriz. Şüphesiz sen her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yaparsın.” dediler.

2/33. Allâh, “Ey Âdem! Bunların isim ve özelliklerini söyle!” deyince Âdem, onların isim ve özelliklerini söyledi. Bunun üzerine Allâh, “Ben, sizin açıkladığınız ve gizlediğiniz her şeyi bildiğim gibi, göklerin ve yerin sırlarını da bildiğimi size söylemedim mi?” dedi.

2/34. Biz meleklere, “Âdem'in üstünlüğünü kabul ederek saygı gösterin!” demiştik. Herkes gereken saygıyı gösterdi. Fakat İblis buna yanaşmadı, kibirlendi ve kâfirlerden oldu.

2/35. Biz Âdem'e, “Sen ve eşin, bu Cennete yerleşin! Orada istediğiniz her şeyden bol bol yiyin; fakat şu ağaca yaklaşmayın! Yoksa kendinize yazık edersiniz.” dedik.

2/36. Şeytan onları aldatıp, yasak meyveden yedirerek, Cennetten kovulmalarına sebep oldu. Biz de, “Bulduğunuz üstün konumdan inin! Dünyada bir kısmınız diğerlerine düşmanlık yapacaktır. Orada belli bir süre barınacak ve geçiminizi sağlayacaksınız.” dedik.

2/37. Bunun üzerine Âdem, Rabbi tarafından öğretilen “Rabbimiz! Kendimize yazık ettik. Bağışlayıp, merhamet etmezsen, kaybedenlerden oluruz.” diye ona dua etti. Rabbi de onun tövbelerini kabul etti. Çünkü Allâh, tövbeleri çok kabul eder ve müminlere karşı çok merhametlidir.

2/38. Onlara şöyle dedik: “Hepiniz bulduğunuz üstün konumdan inin! Fakat yine de bilin ki, tarafımdan doğru yolu gösteren peygamberler gelmeye devam edecektir. Bunlara uyanlar için ne bir korku, ne de üzüntü vardır.”

2/39. Fakat ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlar Cehenneme girecek ve orada temelli kalacaklardır.

2/40. Ey İsrâîloğulları! Size verdiğim nimetlerimi hatırlayın! Bana verdiğiniz iman ve itaat sözünü yerine getirin ve sadece benden korkun! Ben de size vaad ettiğim ödülü vereyim.

2/41. Yanınızdaki Tevrat'ı onaylayan Kur'ân'a iman edin; sakın onu inkâr eden müşrikler gibi olmayın! Ayetlerimi dünyalık karşılığında terk etmeyin! Sadece bana karşı kulluk bilincinde olun!

2/42. Gerçekleri, doğru olmayan temelsiz şeylerle karıştırıp bile bile gizlemeyin!

2/43. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve ve namaz kılanlarla birlikte siz de kılın!

2/44. Ey Yahûdî bilginleri! Tevrat'ta yazılı gerçekleri bildiğiniz ve insanlara iyiliği emrettiğiniz halde, kendiniz niçin yapmıyorsunuz? Hâlâ düşünmeyecek misiniz?

2/45. Emir ve yasakları yerine getirmede sabrederek ve namaz kılarak Allâh'tan yardım isteyin! Bunlar, ancak Allâh'a gönülden saygı duyanlara zor gelmez.

2/46. Onlar, Rablerine kavuşacağına ve hesap vermek üzere ona döneceğine kesin olarak inanırlar.

2/47. Ey İsrâîloğulları! Size verdiğim nimetimi ve vaktiyle atalarınızı diğer insanlardan üstün kıldığımı hatırlayın!

2/48. Hiç kimsenin diğerine fayda veremeyeceği, aracılığın kabul edilmeyeceği ve kurtuluş akçesinin alınmayacağı günden sakının! O gün onlara asla yardım edilmeyecektir.

2/49. Biz sizi, dayanılmaz işkenceler yapan Firavun'un adamlarından kurtarmıştık. Onlar erkek çocuklarımızı öldürüyor, kızlarımızı sağ bırakıyorlardı. Bu durum, Rabbinizin size büyük bir imtihanıydı.

2/50. Firavun ve adamlarından kaçarken denizi yarıp sizi kurtarmış ve onları gözlerinizin önünde boğmuştuk.

2/51. Mûsâ'nın huzurumuza çıkıp vahyi almaya ibadetle hazırlanması için, ona kırk gün süre vermiştik. Bu sürenin sonunda Mûsâ vahyi almaya gidince siz, haktan saparak buzağıya tapmıştınız.

2/52. Buna rağmen şükretmeniz için sizi yine de affetmiştik.

2/53. Doğru yolu bulmanız için Mûsâ'ya, hakkı batıldan ayıran Tevrat'ı vermiştik.

2/54. Mûsâ kavmine; “Ey halkım! Siz, buzağıya tapmakla kendinize büyük kötülük ettiniz. Onun için günahınızdan dönün ve kötü duygularınızı yok edin! Böyle yapmanız, yaratıcınız Allâh katında sizin için daha hayırlıdır.” demişti. Bunun üzerine siz tövbe etmiştiniz; Allâh da sizin tövbelerinizi kabul etmişti. Çünkü o, tövbeleri çok kabul eder ve çok merhamet eder.

2/55. Siz, “Ey Mûsa! Bize Allâh'ı açıkça göstermedikçe sana asla inanmayacağız.” demiştiniz. Sonucu beklerken sizi öldürücü bir azap yakalamıştı.

2/56. Sonra şükretmeniz için sizi bu öldürücü azaptan kurtarmıştık.

2/57. Sizi bulutla gölgelendirmiştik. Rızık olarak kudret helvası ve bildircin göndermiş, “Bu temiz rızıklardan yiyin!” demiştik. Fakat onlar bu nimetlere nankörlük etmişlerdi. Böyle yapmakla onlar, bize değil kendilerine kötülük yapmışlardı.

2/58. Biz onlara, “Bu şehre girin, orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin! Şehre girince secdeye kapanıp ‘Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla!’ diye dua edin, biz de sizin günahlarınızı bağışlayalım!” demiştik. Çünkü biz, her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenlere nimetleri artırırız.

2/59. Fakat zalimler, affedilmeleri için kendilerine öğretilen “günahlarımızı bağışla” sözünü, “bize buğday ver!” ifadesiyle değiştirmişlerdi. Doğru yoldan çıktıkları için biz de onların üzerine azap yağdırmıştık.

2/60. Tîh çölünde Mûsâ, susuz kalan halkına su vermemiz için bize yalvarınca ona, “Değneğini taşa vur!” demiştik. O da vurunca, on iki gözeden su fişkırmıştı. Her sülalenin su alacağı göze belirlenmişti. Biz onlara, “Allâh'ın verdiği rızıklardan yiyin, için; fakat orada bozgunculuk yapmayın!” demiştik.

2/61. “Ey Mûsâ! Her gün aynı şeyi yemekten usandık. Rabbine yalvar da, yerden biten sebze, acur, sarımsak, mercimek, soğan gibi yiyecekler versin!” demiştiniz. Bunun üzerine Mûsâ, “O güzel nimetleri, sıradan yiyeceklerle değiştirmek mi istiyorsunuz? Öyleyse herhangi bir yerleşim yerine gidin; bu istediklerinizi orada bulursunuz.” demişti. Böylece onlar, Allâh'ın öfkesine uğrayıp aşağılanmaya ve fakirliğe mahkûm oldular. Çünkü onlar, Allâh'ın ayetlerini inkâr ediyor ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. Bu ceza onlara, isyan etmeleri ve haddi aşmalarından dolayıdır.

2/62. Şüphesiz müminler ile şirk koşmadan Allâh'a ve ahiret gününe iman edip yararlı işler yapan Yahûdî, Hıristiyan ve Sâbiîler için Rabbeleri katında ödülleri vardır. Onlar için korku ve üzüntü de yoktur.

2/63. Sînâ Dağı'nı üzerinize kaldırıp “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmanız için size verdiğimiz Kitap'a sınıksız sarılın ve ondaki mesajları aklınızdan çıkarmayın, gereğini yerine getirin!” diye sizden kesin bir söz almıştık.

2/64. Bütün bunlara rağmen yüz çevirmiştiniz. Allâh'ın ikramı ve merhameti olmasaydı, zarara uğrayanlardan olurdu.

2/65. İçinizden Cumartesi günü avlanma yasağını çiğneyenlerin başına ne geldiğini çok iyi biliyorsunuz. Bu sebeple onlara “Şekliniz, aşağılık maymuna dönüşsün!” demiştik.

2/66. Bunu hem çağdaşlarına, hem de kendilerinden sonra gelenlere ibret verici bir ceza ve Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlara da ibret kıldık.

2/67. Mûsâ halkına, “Öldürülen kişinin katilini bulmak için Allâh, bir sığır kesmenizi emrediyor.” deyince onlar, “Bizimle alay mı ediyorsun?” diye karşılık vermişlerdi. Bunun üzerine Mûsâ, “Ben sizinle alay etmiyorum. Böyle bir cahillik etmekten Allâh'a sığınırım.” demişti.

2/68. Onlar, “Onun nasıl bir hayvan olduğunu bildirmesi için Rabbine dua et!” dediler. Bunun üzerine Mûsâ, “Rabbim ne yaşlı, ne de körpe; orta yaşta bir sığır kesmenizi emrediyor. Artık size verilen emri yerine getirin!” dedi.

2/69. Bu sefer de onlar, “Hangi renkte olacağını açıklaması için Rabbine yine dua et!” deyince, Mûsâ, “Rabbim, rengi sarı, tüyleri parlak, görenlerin hoşuna giden bir sığır olduğunu bildirdi.” diye karşılık verdi.

2/70. Mûsâ'nın halkı, “Kafamız iyice karıştı, Rabbinden, onun nasıl bir sığır olduğunu açıkça anlatmasını iste! İnşâallah keseceğimiz sığırın özelliklerini tam olarak öğreniriz.” dediler.

2/71. Mûsâ, “Rabbim, tarla sürmek ve ekin sulamak amacıyla boyunduruğa vurulmamış, sağlam, alacası olmayan bir sığır olduğunu bildiriyor.” diye cevap verdi. Bunun üzerine onlar, “İşte şimdi ne olduğunu açıkladın.” deyip bu özelliklere sahip bir sığırı bulup kestiler. Neredeyse bunu yapmayacaklardı.

2/72. Siz bir kişiyi öldürmüş, sonra da katili hususunda birbirinizi suçlamıştınız. Hâlbuki Allâh, gizlediğinizi ortaya çıkaracaktır.

2/73. “O sığırın bir parçasıyla ölüye vurun” dedik. Vurunca ölü dirilip katili söyledi. Düşünüp ders almanız için Allâh, işte böyle ölüyü dirilterek mucizelerini gösterir.

2/74. Bütün bunlardan sonra kalpleriniz taş gibi katılaştı, hatta daha da sertleşti. Nitekim Allâh’ın hükmüne boyun eğdiği için kendisinden ırmaklar fışkıran, yarılp su çıkan ve harekete geçip yuvarlanan kayalar vardır. Allâh yaptığınız her şeyi çok iyi bilir.

2/75. Ey Müminler! Yahûdîlerin sizinle birlikte iman edeceğini mi bekliyorsunuz? Halbûki onların ileri gelenleri, Allâh’ın kelamını işitip anladıktan sonra, bile bile onu değiştirmişlerdi.

2/76. Yahûdîlerden bir kısmı, imân edenlerle bir araya geldiklerinde, “Biz de, imân ettik” derler. Fakat birbirleriyle baş başa kaldıklarında ise, “Rabbimizin ayetlerini sizin aleyhinize delil olarak kullansınlar diye mi, Allâh’ın size açıkladıklarını onlara anlatıyorsunuz? Bu kadarını da mı düşünmüyorsunuz!” diye birbirlerini uyarırlar.

2/77. Onlar, gizledikleri ve açığa vurdukları her şeyi Allâh’ın bildiğinin farkında değiller mi?

2/78. İçlerinde okur-yazar olmayanlar vardır; bunlar Tevrat’ı bilmezler. Bütün bildikleri bir takım kuruntu ve uydurmaldan ibarettir. Onlar bu kuruntu ve uydurma sözlerin doğru olduğunu sanıyorlar.

2/79. Kitabı kendileri yazıp da, dünyalık bir menfaat elde etmek için “Bu kitap, Allâh katından inmiştir” diyenlere yazıklar olsun! Hem yazdıklarından, hem de kazandıklarından dolayı onların vay haline!

2/80. Bir de Yahûdîler, “Ateş bizi sadece sayılı bir kaç gün yakacaktır” diyorlar. Sen de onlara, “Allâh’tan bir söz mü aldınız? Eğer öyle ise Allâh sözünden asla caymaz. Yoksa siz, onun hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?” de!

2/81. Hayır! Günah işleyip de kötülüğe dalan kişiler, Cehenneme girecek ve orada temelli kalacaklardır.

2/82. İman edip yararlı işler yapanlar ise, Cennete girecek ve orada temelli kalacaklardır.

2/83. Ey İsrâîloğulları! “Allâh’tan başkasına kulluk etmeyin, anne babaya, yakınlarla, yetimlere, düşkünlere iyilik edin, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin!” diye, sizden kesin bir söz almıştık. Sonra çok azınız hariç, yüz çevirip sözünüzden dönmüşünüz.

2/84. Bir de birbirinizin kanını dökmeyeceğinize ve birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacağınıza dair sizden kesin bir söz almıştık. Siz de bunu, bilerek kabul etmişsiniz.

2/85. Bütün bunlardan sonra siz, günah ve düşmanlıkta yardımlaşıp birbirinizi öldürüyorsunuz ve yasak olduğu halde sizden bir grubu yurtlarından çıkarıyorsunuz. Öte yandan esir olduklarında fidyelerini verip onları kurtarıyorsunuz. Yoksa siz Kitab’ın bazı hükümlerine inanıp, bazılarını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden bunu yapanların cezası, dünyada rezil olmak, ahirette ise en şiddetli azaba atılmaktır. Allâh yaptığımız her şeyi çok iyi bilir.

2/86. Onlar dünyayı ahirete tercih ettiler. Bu sebeple onların ne azabı hafifletilecek, ne de onlara yardım edilecektir.

2/87. Şüphesiz Mûsâ’ya Tevrat’ı verdik. Ondan sonra da peş peşe peygamberler gönderdik. Daha sonra Meryem oğlu İsâ’ya mucizeler verip, Cebrâîl ile destekledik. Yoksa siz, hoşlanmadığınız bir şey getirdi diye, kibirlenerek peygamberlerden bir kısmını yalanlayıp bir kısmını da öldürür müsünüz?

2/88. Onlar “Kalplerimiz bilgiyle dolu olduğu için senin dediklerine ihtiyacımız yoktur.” dediler. Hayır, öyle değil. İnkâr ettikleri için Allâh onları rahmetinden uzaklaştırmıştır. Onlar asla iman etmiş sayılmazlar.

2/89. Yahûdiler, Allâh tarafından kendilerinin sahip olduğu doğru inanç ve bilgileri tasdik eden bir kitap gönderilmesi halinde, o kitapla inkâr edenlere karşı zafer elde edeceklerini söylüyorlardı. Fakat o kitap gelince, inkâr ettiler. İşte bundan dolayı Allâh, bu kâfirleri rahmetinden uzaklaştırmıştır.

2/90. Onlar, Allâh'ın istediği kuluna ikramda bulunup peygamberlik vermesini çekemedikleri için, onun indirdiğini inkâr ederek kendilerine çok büyük kötülük ettiler. Bu yüzden tekrar tekrar Allâh'ın öfkesine uğradılar. Alçaltıcı azap kâfirler içindir.

2/91. Yahûdîlere, “Allâh'ın indirdiği Kur'ân'a inanın!” denildiğinde, “Biz sadece bize indirilene inanırız.” diye karşılık verirler. Onlar, sahip oldukları doğru bilgi ve inancı tasdik etse de, Tevrat'ın dışındakileri inkâr ederler. Ey Peygamber, onlara “Madem gerçek mü'minlerdiniz, o halde daha önce neden Allâh'ın peygamberlerinden bazılarını öldürdünüz?” diye sor.

2/92. Şüphesiz Mûsâ, size apaçık belgeler getirmişti. Ama siz, onun yokluğunda haktan saparak buzağıya taptınız.

2/93. Sînâ Dağı'nı üzerinize kaldırıp “Size verdiğimiz Kitab'a sınıksız sarılın, ona kulak verin!” diye sizden kesin bir söz almıştık. Fakat onlar da “Duyduk ve karşı geliyoruz.” der gibi hareket ediyorlardı. Çünkü inkârları sebebiyle buzağıya tapma arzusu iliklerine işlemişti. Sen onlara şöyle de: “Bu arzu sizi ne kötü şeye sevk ediyor! Siz, gerçekten iman etmiyorsunuz.”

2/94. “Allâh katında Cennetin bütün insanlar için değil, sadece sizin için olduğu iddianız doğru ise, haydi ölümü isteyin!”

2/95. Fakat onlar, işledikleri günahlardan dolayı, hiçbir zaman ölümü istemeyeceklerdir. Allâh zalimleri çok iyi bilir.

2/96. İnsanlar içinde hayata en bağlı olanların Yahûdîler olduğunu görürsün. Hatta onlar müşriklerden bile daha çok hayata bağlıdırlar. Onların hepsi binlerce yıl yaşamak ister. Hâlbuki uzun yaşamak onları azaptan kurtarmaz. Allâh onların yaptığı her şeyi çok iyi görmektedir.

2/97. Cebrâîl'e düşman olan Yahûdîlere şöyle de: “Cebrâîl'e kim düşman olabilir! Çünkü o, kendinden öncekileri tasdik eden, mü'minleri müjdeleyen ve onlara doğru yolu gösteren Kur'ân'ı Allâh'ın izniyle sana indirmiştir.”

2/98. Allâh'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrâîl'e ve Mikâîl'e düşman olan kimse, kâfir olur; Allâh da kâfirlerin düşmanıdır.

2/99. Doğrusu biz sana apaçık ayetler indirdik. Bunları ancak doğru yoldan çıkanlar inkâr eder.

2/100. Onlardan Allâh'a söz verenlerin bir kısmı, hiçbir zaman sözünde durmamıştır. Zaten onların çoğu, gerçekten iman etmemiştir.

2/101. Allâh tarafından kendilerine, inandıkları kitabı tasdik eden bir elçi geldiğinde, kendilerine kitap verilenlerden bir grup, güya gerçeği bilmiyormuş gibi onun getirdiği Kur'ân'dan yüz çevirdiler.

2/102. Yahûdîler, hükümdarlığı sırasında inkârcı cinleri etkisi altına almak için Süleyman'ın kullandığı bilgilere ulaşmaya çalıştılar. Hâlbuki Süleyman'ın cinleri ve rüzgârı emri altına alması, hayvanların dilini anlaması bir sihir değildir; o, peygamber olduğu için bunlar kendisine verilmiştir. Fakat bunları ve Babil'deki iki hükümdar olan Hârût ile Mârût'un başına gelen sıra dışı olayları, bir sihir gibi insanlara anlatan kötü niyetli kişiler kâfirdi. Oysa bu ikisi,

sadece “Biz sizin için bir imtihanınız; sakın bize uyup da kâfir olmayın!” diye insanlara öğüt verirlerdi. Buna rağmen Babilliler, onlardan, karı koca arasını açacak sihri öğrenmeye çalışıyordu. Hâlbuki insanların öğrendiği bu bilgiler, Allâh’ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremez. Babilliler, kendilerine faydası olmayan zararlı şeyleri öğrenmek istiyorlardı. Onlar, bu bilgiye itibar edenin ahirette hiçbir nasibinin olmadığını da gayet iyi biliyorlardı. Ona itibar edenlerin durumu ne kötüdür. Keşke bunu bilselerdi.

2/103. Yahûdîler, iman edip, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olsalardı, kendileri için daha iyi olurdu; zira Allâh'ın vereceği sevap daha hayırlıdır. Keşke bunu bilselerdi.

2/104. Ey iman edenler! Yahûdîler tarafından hakaret anlamına çekileceğinden, Peygamber’e bizi gözet manasına gelen “râinâ” demeyin; bunun yerine aynı anlama gelen “unzurnâ” deyin ve onun söylediklerini dinleyin. İnkâr edenler için can yakıcı bir azap vardır.

2/105. Kâfir olan kitap ehli ve müşrikler, Rabbinizden size ne bir peygamber ve ne de başka bir iyilik gelmesini isterler. Allâh, peygamberliği dilediğine verir. Allâh büyük ikram sahibidir.

2/106. Biz, bir dini kaldırır veya unutturursak, onun yerine benzerini veya daha hayırlısını getiririz. Siz, Allâh'ın her şeye gücünün yettiğini bilmiyor musunuz?

2/107. Göklerin ve yerin hâkiminin Allâh olduğunu bilmiyor musunuz? Allâh'tan başka sizin ne dostunuz, ne de yardımcınız vardır.

2/108. Yoksa daha önce halkının Mûsâ'ya yaptığı gibi, siz de peygamberinizden aşırı istekte bulunmak ve ona olur olmaz şeyleri sormak mı istiyorsunuz? İmana karşılık inkârı tercih edenler, dosdoğru yoldan sapmış olurlar.

2/109. Kitap ehlinin çoğu, apaçık gerçekler ortaya çıktıktan sonra, kıskançlıklarından dolayı sizi, imanınızdan küfre döndürmek istiyorlar. Allâh hükmünü verinceye kadar onları kendi haline bırakın ve hoş görülün! Şüphesiz Allâh'ın her şeye gücü yeter.

2/110. Namazı dosdoğru kılın ve zekâtı verin! Siz yaptığınız her iyiliğin karşılığını Allâh katında bulacaksınız. Şüphesiz Allâh, yaptıklarınızı en iyi şekilde görmektedir.

2/111. Yahûdîler de, Hıristiyanlar da kendilerinden başkasının Cennete giremeyeceğini söyler. Bu onların kuruntusundan başka bir şey değildir. Rasûlüm onlara “Doğru söylüyorsanız, delilinizi getirin bakalım!” de!

2/112. Evet, aslında Cennete girecek olan kişiler, her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözetken kimselerdir. Onların ödülleri Rableri katındadır. Artık onlar için ne bir korku, ne de üzüntü vardır.

2/113. Allâh'ın Kitab'ını okudukları halde, Yahûdîler Hıristiyanlığın, Hıristiyanlar da Yahûdîliğin hiç bir temeli yoktur dediler. Kitab'ı bilmeyen müşrikler de, müminler hakkında buna benzer şeyler söylediler. Kıyamet günü Allâh, onların anlayamadığı konularda hükmünü verecektir.

2/114. Müminlerin Kâbe’de Allâh’ın ismini anmalarını yasaklayan ve oraya girmelerine engel olan Mekkeli müşriklerden daha zalim kim vardır? Artık onlar, oraya endişe içinde girsinler; çünkü fetih yakındır. Onlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.

2/115. Doğusu ve batısıyla yeryüzü Allâh'ındır. Ne tarafa dönerseniz, ona yönelmiş olursunuz. Şüphesiz Allâh her yeri kuşatır ve her şeyi hakkıyla bilir.

2/116. Kâfirler, Allâh’ın çocuğu olduğunu iddia ettiler. Allâh’ın buna ihtiyacı yoktur. Çünkü yerde ve göklerde olan her şey onundur. Hepsi ona boyun eğmiştir.

2/117. Allâh, gökleri ve yeri yoktan var etmiştir. Bir şeyin olmasını istediğinde, ona "ol!" demesi yeterlidir.

2/118. Allâh'ı bilmeyenler, "Allâh bizimle konuşsa veya bir mucize gösterse ya!" dediler. Bundan öncekiler de benzer şeyler söylemişlerdi. Ne kadar da birbirine benziyorlar. Biz ayetleri gerçekten inananlar için açıkladık.

2/119. Şüphesiz biz sana Kur'ân'ı verip müjdeleyici ve uyarıcı bir peygamber olarak gönderdik. Sen, Cehennemliklerden sorumlu değilsin.

2/120. Rasûlüm! Onların dinine uymadıkça, ne Yahûdiler, ne de Hıristiyanlar senden hoşnut olur. Onlara "Gerçekte hak din, Allâh'ın dinidir." de! Sana vahiy geldikten sonra, onların arzularına uyacak olursan, Allâh'ın azabına uğrarsın. Çünkü seni, ona karşı koruyacak ne bir dost ne de yardımcı vardır.

2/121. Kendilerine kitap verdiklerimizden de gerektiği gibi, o kitabın gösterdiği yolu takip edenler, mümin; onu inkâr edenler ise, her şeylerini kaybeden kâfir olur.

2/122. Ey İsrâîloğulları! Size verdiğim nimetlerimi ve vaktiyle atalarımızı diğer insanlardan üstün kıldığımı hatırlayın!

2/123. Kimse kimsenin cezasını çekmeyeceği, kurtuluş akçesinin kabul edilmeyeceği ve aracılığın fayda vermeyeceği kıyamet gününden sakının! O günde onlara hiçbir şekilde yardım da edilmeyecektir.

2/124. Rabbi İbrâhîm'i bir takım emirlerle denemiş, o da bu sınavdan başarıyla çıkmıştı. Bunun üzerine Rabbi, "Seni insanlara önder yapacağım." demişti. O da, "Soyumdan da olacak mı?" diye sordu. Allâh, "Evet, ama sözüm zalimler için geçerli değildir." buyurdu.

2/125. Biz Kâbe'yi, insanların yöneleceği bir yer ve güvenli bölge yaptık. -Öyleyse siz de, İbrâhîm'in makamını dua ve ibadet yeri edinin!- İbrâhim ve İsmâîl'e de, "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, secde ve rükû ederek namaz kılanlar için Kâbe'yi temiz tutun!" diye emretmiştik.

2/126. İbrâhîm, "Ey Rabbim! Burayı güvenli bir şehir yap, halkından Allâh'a ve ahiret gününe inananları çeşitli ürünlerle rızıklandır." dedi. Bunun üzerine Rabbi, "Onlardan inkâr edenleri de dünyada bu nimetlerden yararlandıracığım; fakat ahirette Cehennem'e atacağım. Orası ne kötü bir dönüş yeridir." buyurdu.

2/127. İbrâhîm ve İsmâîl, Kâbe'nin ana duvarlarını yükseltirken şöyle dua etmişlerdi: "Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz sen, hakkıyla bilir ve işitirsin."

2/128. "Rabbimiz! Bizi, emrine uyanlardan eyle. Aynı şekilde soyumuzdan da, senin emrine uyan bir topluluk çıkar. Bize hac ibadetinin yerlerini ve kurallarını göster ve tövbemizi kabul et. Şüphesiz sen, tövbeleri çokça kabul eder ve çok merhamet edersin."

2/129. "Rabbimiz! İçlerinden onlara ayetlerini okuyan, Kitab'ı ve dinin inceliklerini öğreten ve onları kötülükten arındıran bir peygamber gönder. Şüphesiz senin her şeye gücün yeter ve her şeyi yerli yerince yaparsın."

2/130. İbrâhîm'in dininden sadece kendini bilmeyen akılsızlar yüz çevirir. Çünkü o, dünyada peygamber olarak seçtiklerimizden, ahirette de iyilerdendir.

2/131. Rabbi ona, "Bütün varlığınla bana teslim ol!" deyince, o da "Evrenin sahibi olan Allâh'a teslim oldum." demişti.

2/132. İbrâhîm ve Yakûb çocuklarına, "Yavrularım! Şüphesiz Allâh, sizin için bu tevhid dinini seçti. O halde ölünceye kadar Müslüman olarak yaşayın!" diye tavsiye etti.

2/133. Yoksa siz, Yakûb ölürken oğullarına “Benden sonra neye kulluk edeceksiniz?” dediğinde onun yanında mıydınız? Onlar da, “Biz, tek ilâh olan senin ilâhına; baban İshâk, İsmâîl ve İbrâhîm’in ilâhına kulluk edeceğiz. Zaten biz, ona boyun eğdik.” demişlerdi.

2/134. Onlar bir nesildi, gelip geçti. Onlar da, siz de, herkes kendi yaptıklarından sorumludur; onların yaptıklarından siz sorumlu değilsiniz.

2/135. Yahûdîler size “Yahûdî olursanız;” Hıristiyanlar da “Hıristiyan olursanız, doğru yolu bulursunuz.” derler. Sen onlara “Hayır! Biz Allâh'a ortak koşmayan ve hakka yönelen İbrâhîm'in dinine uyarız.” de!

2/136. Ey Müminler! “Biz hem Allâh’a inanır, hem bize, İbrâhîm'e İsmâîl'e, İshâk'a, Ya'kûb'a ve onun nesline indirilenlere; hem de Mûsâ'ya, İsâ'ya ve diğer peygamberlere Rableri tarafından verilen kitaplara iman ederiz. Biz peygamberler arasında inanç bakımından ayırım yapmayız. Zaten hepimiz Allâh'a boyun eğdik.” deyin!

2/137. Onlar da, sizin gibi inanırlarsa doğruyu bulmuş; inanmayıp yüz çevirirlerse, derin bir çıkmaza düşmüş olurlar. Onlara karşı Allâh sana yeter! O hakkıyla işitir ve hakkıyla bilir.

2/138. Biz, Allâh'ın boyası ile boyandık; onun dinine uyduk. Kimin dini, Allâh'ın dininden daha güzeldir! Biz yalnız ona kulluk ederiz.

2/139. Kitap ehline şöyle de: “Allâh bizim de, sizin de rabbiniz olduğu halde, onun hakkında bizimle ne diye tartışıyorsunuz? Bizim yaptıklarımızın sorumluluğu bize, sizin yaptıklarınızın sorumluluğu da size aittir. Biz ona gönülden bağlıyız.”

2/140. “Yoksa siz; İbrâhîm, İsmâîl, İshâk, Ya'kûb ve onların neslinin Yahûdî veya Hıristiyan olduğunu mu iddia ediyorsunuz? Siz mi, yoksa Allâh mı daha iyi bilir?” Allâh'ın kendisine bildirmiş olduğu bu gerçeği gizleyenden daha zalim kim olabilir? Allâh yaptıklarınızdan habersiz değildir.

2/141. Onlar bir nesildi, gelip geçti. Onlar da, siz de, herkes kendi yaptığından sorumludur; onların yaptıklarından siz sorumlu değilsiniz.

2/142. Bazı akılsızlar, “Onları yöneldikleri kibleden çeviren nedir?” diyecektir. Onlara “Doğusu ve batısıyla bütün yeryüzü Allâh'ındır. O, dilediğine doğru yolu gösterir.” de!

2/143. Sizin insanlara, Peygamber'in de size şahit ve örnek olması için sizi, ölçülü ve tutarlı bir toplum yaptık. Senin yöneldiğin bu kibleyi, Peygamber'e uyacaklarla vazgeçecekleri ortaya çıkarmak için belirledik. Kiblenin değişmesi, Allâh'ın doğru yolu gösterdiklerine ağır gelmez. Allâh, inanarak yaptığımız amelleri asla boşa çıkarmaz. Şüphesiz Allâh, insanlara çok şefkatli ve merhametlidir.

2/144. Biz, senin yüzünü göğe çevirerek vahiy beklediğini görüyoruz. Elbette seni, hoşlanacağın kibleye döndüreceğiz. Artık Mescid-i Haram tarafına yönel! Nerede olursanız olun namaz kılarken o tarafa dönün! Şüphesiz Ehl-i Kitap, bunun Rablerinden gelen bir emir olduğunu bilir. Allâh onların yaptıklarından habersiz değildir.

2/145. Rasûlüm sen, ehl-i kitaba her türlü delili getirsen de, onlar senin kiblene yönelmezler. Sen de onların kiblesine yönelmezsin. Onlar birbirlerinin kiblesine de dönmezler. Eğer sen, kible konusunda vahiy geldikten sonra onların arzularına uyarsan, zalimlerden olursun.

2/146. Kendilerine kitap verdiğimiz Yahûdî ve Hıristiyanlar, çocuklarını bildikleri gibi Kâbe'ye yönelme emrinin Allâh'tan geldiğini de bilirler. Buna rağmen onların bir kısmı, bildikleri bu gerçeği gizler.

2/147. Bu gerçekleri bildiren Kur'ân, Rabbinden gelmiştir. Sakın şüpheye düşenlerden olma!

2/148. Herkesin yöneldiği bir kıblesi vardır. Bu nedenle kible tartışması yerine, iyilik yapmakta birbirinizle yarışın! Nerede olursanız olun, sonunda Allâh hepinizi huzurunda toplayacaktır. Şüphesiz Allâh'ın gücü her şeye yeter.

2/149. Nerede olursan ol, Mescid-i Haram tarafına yönel! Şüphesiz bu, Rabbinden gelen bir emirdir. Allâh yaptıklarınızdan habersiz değildir.

2/150. Rasûlüm! Nerede olursan ol, namaz kılarırken Mescid-i Haram tarafına yönel! Ey İman edenler! Siz de nerede olursanız olun, nimetlerimi tamamlamam için, sizin de doğru yolu bulmanız için, o tarafa yönelin ve zalimlerden değil, sadece benden korkun!

2/151. Nitekim biz, ayetlerimizi okuyan, sizi kötülüklerden arındıran, Kitab'ı, dinin inceliklerini ve bilmediklerinizi öğreten aranızdan bir Peygamber gönderdik.

2/152. O halde her işinizde beni aklınıza getirin ki, ben de sizi nimet verirken unutmuyayım. Bana şükredin, nankörlük etmeyin!

2/153. Ey iman edenler! Sabrederek ve namaz kılarak Allâh'tan yardım isteyin! Çünkü Allâh, sabredenlerle beraberdir.

2/154. Allâh yolunda öldürülenlere "ölüp gitti!" demeyin; aksine onlar dirilecek ve kendilerine hesapsız ödül verilecektir. Fakat siz bunun bilincinde değilsiniz.

2/155. Biz sizi korku, açlık; mal, can ve ürün kaybı gibi şeylerle sınarsınız. Bunlara karşı sabredenleri müjdele!

2/156. Sabredenler, kendilerine bir felaket geldiğinde, "Şüphesiz o bizim sahibimizdir ve sonunda ona döneceğiz" derler.

2/157. Rablerinin bağış ve merhameti onlar içindir. Doğru yolu bulanlar da işte onlardır.

2/158. Safâ ile Merve, müşriklerin putları için ayrılan yerler değil, Allâh'ın belirlediği sembollerdir. Dolayısıyla hac veya umre yapan kişinin bu iki tepe arasında sa'y yapması sakıncalı değil, aksine ibadettir. Allâh içten gelerek ibadet edenleri hakkıyla bilir ve karşılığını verir.

2/159. Kitap'ta insanlara doğru yolu açıkladıktan sonra, onu gizleyenleri, Allâh ve Allâh'tan başka herkes lanetler.

2/160. Ancak tövbe edip durumunu düzeltenler ve gerçekleri açıklayanlar bu lânetin dışındadır. Çünkü ben, onların tövbesini kabul ederim. Zaten ben, günahları bağışlar ve çok merhamet ederim.

2/161. Allâh'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti, inkâr edip kâfir olarak ölenlerin üzerinedir.

2/162. Onlar Cehennemde temelli kalacaklardır. Artık onların ne azapları hafifletilecek, ne de yüzlerine bakılacaktır.

2/163. Sizin ilâhınız, tek bir ilâhtır. Ondan başka ilâh yoktur. O, dünyada bütün canlılara, ahirette ise yalnız müminlere çok merhametlidir.

2/164. Şüphesiz yerin ve göklerin yaratılmasında, gece ile gündüzün değişmesinde, insanlara faydalı şeylerle yüklü gemilerin denizlerde yüzmesinde, Allâh'ın gökten yağmur yağdırıp bununla ölü toprağı diriltmesinde ve orada her türlü canlıyı yaratmasında, yer ile gök arasında emrine boyun eğen rüzgâr ve bulutları yönlendirmesinde, düşünen bir toplum için deliller vardır.

2/165. İnsanlar arasında, Allâh'tan başka bazı şeyleri ilah edinip, Allâh'ı sever gibi onları sevenler vardır. Fakat müminlerin Allâh sevgisi daha güçlüdür. Keşke zalimler, gücün

tamamıyla Allâh'ın olduğunu ve onun azabının pek çetin olacağını dünyada iken bilselerdi! Onlar azabı gördüklerinde bunu anlayacaklar.

2/166. Dünyada iken insanlara kötü önderlik yapanlar, azabı görünce kendilerine uyanlardan yüz çevirecek ve aralarındaki bütün bağlar kopacaktır.

2/167. Onlara uyanlar, “Keşke dünyaya dönsek de, onların bizden yüz çevirdiği gibi biz de onlardan yüz çevirsek.” diyeceklerdir. Allâh yaptıkları işlerin boşa gittiğini onlara böyle gösterecek, onlar da bunun derin pişmanlığını duyacaklardır. Artık onlar, Cehennemden çıkamayacaklardır.

2/168. Ey İnsanlar! Yeryüzündeki helal ve temiz olan şeylerden yiyin; fakat şeytanın peşine düşmeyin! Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.

2/169. Şeytan, sizi kötülük yapmaya ve zina etmeye, bir de Allâh hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemeye teşvik eder.

2/170. Onlara, “Allâh'ın gönderdiği Kur'ân'a uyun!” denildiğinde, “Hayır, biz atalarımızdan gördüğümüze uyarız.” diye cevap verirler. Ataları hiçbir şeyi anlamasa ve doğru yolda olmasa da, yine onlara mı uyacaklar?

2/171. Kâfirlerin durumu, anlayıp dinlemeden bağırarak çağıran kişinin haline benzer. Çünkü onlar, gerçekleri anlamayan sağır, dilsiz ve kör gibidirler.

2/172. Ey iman edenler! Size verdiğimiz helal rızıklardan yiyin ve sadece Allâh'a kulluk ediyorsanız, ona şükredin!

2/173. Şüphesiz Allâh size, leşi, kanı, domuz etini ve Allâh'tan başkasına kurban edilen hayvanların etinden yemeyi yasakladı. Bunları yemek zorunda kalan kişinin, arzu etmeden ve zaruret sınırını aşmadan yemesinde günah yoktur. Doğrusu Allâh, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

2/174. Tevrat'ta Allâh'ın bildirdiği bir kısım hükümleri gizleyip, dünyalık karşılığında değiştirenler, karınlarını ateşle doldurmuş olurlar. Bu yüzden Allâh, kıyamet günü ne onlarla konuşur, ne de onları arındırır. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

2/175. Böyle yapmakla onlar, doğru yolda gitmek yerine oradan sapmayı, bağışlanma yerine azabı tercih etmişlerdir. Demek onlar, ateşe çok dayanıklıdır!..

2/176. Onlara böyle azap edilecektir. Çünkü Allâh, kitapta gerçekleri açıklamıştır. Kitapta açıklananlar hususunda ayrılığa düşenler, derin bir aykırılık ve anlaşmazlık içindedirler.

2/177. Yüzünüzü doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. İyilik; Allâh'a, ahiret gününe, kitaba ve peygamberlere inanmak; çok sevdiği malından akrabalarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilencilere vermek, esir ve köleleri özgürlüğe kavuşturmak; namazı dosdoğru kılmak, zekâtı vermek; verdiği sözde durmak; kıtlık, sıkıntı ve savaşta sabretmektir. İşte bunları yapanlar, gönülden Allâh'a bağlanan ve ona karşı kulluk bilincinde olan kimselerdir.

2/178. Ey iman edenler! Hukuka aykırı olarak öldürülenler hakkında kısas farz kılınmıştır. Ölen ister hür olsun, ister köle, isterse kadın olsun, öldüren kişi kısas edilir. Eğer ölenin yakınları, diyeti kabul edip kısıstan vazgeçerse; diyeti alacak kişi örfü uygun bir şekilde istesin, karşı taraf da güzellikle versin! Bu, Rabbinizin kolaylaştırması ve size merhametidir. Artık kim haddi aşarsa, ona can yakıcı bir azap vardır.

2/179. Ey sağduyulu kimseler! Kısas, cinayetleri önleyerek topluma hayat verir. Artık hukuka aykırı olarak adam öldürmekten kaçınırsınız.

2/180. Öldüğünde geride mal bırakacak kimsenin, anne, baba ve yakınlarına, dine ve akla uygun bir şekilde vasiyet etmesi farz kılınmıştır. Bu vasiyet, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar için bir görevdir.

2/181. Kendisine vasiyet edilen veya buna şahitlik edenlerden biri vasiyeti değiştirirse, günahı değiştirenedir. Çünkü Allâh, her şeyi hakkıyla işitir ve hakkıyla bilir.

2/182. Bununla birlikte bir kimse, vasiyet edenin haksızlığa meyletmesi veya günaha girmesinden endişe ederek mirasçılarının arasını uzlaştırırsa, bunda bir günah yoktur. Şüphesiz Allâh çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

2/183. Ey iman edenler! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmanız için oruç, sizden öncekilere olduğu gibi, size de farz kılındı.

2/184. Bu oruç, belli günlerde tutulur. Sizden hastalık veya yolculuk nedeniyle oruç tutmayanlar, daha sonra tutmadığı günler kadar oruç tutsun! Oruç tutmaya gücü yetmeyenler ise, tutmadığı her gün için bir yoksulu doyuracak kadar fidye versin! Kişinin yükümlü olduğundan daha fazlasını yapması, kendisi için daha iyidir. Eğer bilerseniz yolcu veya hasta iken oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

2/185. İnsanlara doğru yolu gösteren ve doğru ile yanlış birbirinden ayıran Kur'ân'ın indirildiği Ramazan ayına erişen her mümin, oruç tutsun! Hasta veya yolcu olduğu için oruç tutmayanlar, daha sonra tutmadığı gün kadar tutsun! -Allâh sizin için kolaylık ister, zorluk istemez,- Böylece tutmadığınız günleri tamamlamış ve size doğru yolu gösterdiği için onu yüceltmış olursunuz. Umulur ki şükredersiniz.

2/186. Kullarım beni sana sorarlarsa, onlara çok yakın olduğumu söyle! Dua edenin duasını kabul ederim. O halde, doğru yolu bulmaları için, davetime uyup bana iman etsinler!

2/187. Oruç tutulan günlerin gecesinde, eşlerinize cinsel ilişkide bulunmanız helaldir. Nefsinizin sükûna ermesi için onlar size, siz de onlara muhtaçsınız. Allâh, nefsi arzularınızı yenemeyeceğinizi bildiği için tövbenizi kabul edip, sizi affetti. Artık sabahın aydınlığı, gecenin karanlığından ayırt edilinceye kadar cinsel ilişkide bulunabilir, Allâh'ın sizin için takdir ettiği çocuğu isteyebilir ve yiyip içebilirsiniz. Sonra akşam vaktine kadar orucu tutun! Ancak mescitlerde itikâfta iken, eşlerinize yaklaşmayın! Bunlar Allâh'ın çizdiği sınırlardır, onları aşmayı aklınızdan bile geçirmeyin! Allâh, kendine karşı kulluk bilincinde olmanız için o, hükümlerini insanlara işte böyle açıklamaktadır.

2/188. Birbirinizin malını haksızlık yaparak yemeyin! İnsanların malını, bile bile haram yollarla yemek için yetkililere rüşvet vermeyin!

2/189. Sana ayın evrelerini soruyorlar. "O evreler, hac ve diğer işler için vakit ölçüleridir." diye cevap ver! Diğer taraftan işe tersinden yaklaşmak, doğru bir davranış değildir. Doğru davranış, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmak ve yararlı şeyleri istemektir. O halde peygambere, dünya ve ahirette size fayda sağlayacak şeyleri sorun! Kurtuluşa ermek için Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!

2/190. Size savaş açanlarla, Allâh yolunda siz de savaşın, ama aşırı gitmeyin! Şüphesiz Allâh aşırı gidenleri sevmez.

2/191. Size savaş açan müşrikleri yakaladığınız yerde öldürün! Onlar sizi yurdunuzdan çıkardıkları gibi siz de onları çıkarın! Çünkü zulüm ve baskı, adam öldürmekten daha ağırdır. Onlar, Mescid-i Haram civarında sizinle savaşmadıkça, siz de savaşmayın! Fakat savaşlırlarsa, siz de savaşın onları öldürebilirsiniz. İşte kâfirlerin cezası, böyledir.

2/192. Eğer savaştan vaz geçerlerse, onlara dokunmayın! Doğrusu Allâh, çok bağışlayan ve merhamet edendir.

2/193. Zulüm ve baskının sona ermesi ve dinin yalnız Allâh'ın olması için onlarla savaşın! Vaz geçerlerse onlara dokunmayın! Çünkü sizin düşmanınız, sadece zulüm ve baskı yapanlardır.

2/194. Onlar, savaşmanın yasak olduğu haram aylarını çiğnerse, siz de onlara karşılık verebilirsiniz. Çünkü saygı karşılıklıdır. Bu sebeple ne zaman ve nerede olursa olsun, size saldıranlara, aynı şekilde karşılık verin! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve Allâh'ın, kulluk bilincinde olanlarla beraber olduğunu unutmayın!

2/195. Mallarınızı Allâh yolunda cihat için harcayın; bu konuda cimrilik yaparak kendinizi tehlikeye atmayın! Her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözetin! Çünkü Allâh, bu şekilde hareket edenleri sever.

2/196. Allâh için yapılan haccı ve umreyi tamamlayın! Haccı tamamlamanıza bir şey engel olursa, kolayınıza geldiği şekilde bir kurban kesin ve kurban kesilinceye kadar başınızı tıraş ederek ihramdan çıkmayın! Hastalık veya başka bir sebeple ihram yasaklarından birini işlemek zorunda kalan kişi, ya üç gün oruç tutsun, ya 6 fitre miktarı sadaka versin, ya da kurban kessin! Engel kalmayıp hacca giden kişi, aynı mevsimde hactan önce umre yaparsa, gücünün yeteceği bir kurban kessin! Kurban bulamaz ise, üçü hacta, yedisi eve dönünce olmak üzere on gün oruç tutsun! Bu hüküm, Mekke'de ikamet etmeyenler içindir. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve Allâh'ın cezasının çok şiddetli olduğunu bilin!

2/197. Hac belli aylarda yapılır. Bu aylarda hac yapmak için ihrama giren kişinin cinsel ilişkide bulunması yasaktır; günah işlemesi ve kavga etmesi diğer zamanlara göre daha büyük günahdır. Allâh, yaptığınız iyilikleri bilir. Hac için hem maddi, hem de manevi hazırlık yapın! Fakat hazırlıkların en hayırlısı, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmaktır. Ey akıl sahipleri! Bana karşı kulluk bilincinde olun!

2/198. Hac yaparken, Rabbinizden dünyalık istemenizde günah yoktur. Arafat'tan topluca Müzdelife'ye indiğinizde, orada Allâh'ı, onun öğrettiği şekilde anın! Daha önce siz, bu konuda doğrulardan uzaklaşmıştınız.

2/199. Ey Arafat'a çıkmayan Kureyşliler! Diğer insanlar gibi siz de Arafat'ta vakfe yapıp, oradan Müzdelife'ye inin ve Allâh'tan bağışlanma dileyin! Şüphesiz o, çok bağışlar, çok merhamet eder.

2/200. Hacla ilgili yükümlülüklerinizi yerine getirdiğinizde, atalarınızı andığınız gibi, hatta daha da fazla Allâh'ı anın! İnsanlardan bazıları, "Ey Rabbimiz! Bize vereceğini, bu dünyada ver." der. Onların ahirette hiç bir nasibi yoktur.

2/201. Bazıları da, "Ey Rabbimiz! Bize dünyada da, ahirette de iyilik ver ve bizi Cehennem azabından koru!" diye dua eder.

2/202. İşte bunlar, kazandıklarının karşılığını alacaklardır. Allâh, hesabı pek çabuk görür.

2/203. Bayram günlerinde, şeytan taşlayarak Allâh'ı anın! Bayramın üçüncü gününden sonra beklemeyip Mina'dan Mekke'ye dönene günah olmadığı gibi, ertesi günü bekleyene de günah yoktur. Bu kolaylık Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar içindir. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve onun huzurunda toplanacağınızı bilin!

2/204. Dünya hayatına ilişkin konularda insanlardan bir kısmının sözleri senin hoşuna gider. Onlar, kalplerindeki samimi düşünceleri söylediklerine Allâh'ı şahit tutarlar. Hâlbuki onlar çok azılı düşmandır.

2/205. Bu tür insanlar, ellerine yetki geçince, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, tarım ve hayvancılığı yok etmeye çalışırlar. Allâh bozgunculuğu sevmez.

2/206. Onlara “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!” denildiğinde kibirlenirler ve bu kibirleri onları günaha sürükler. Cehennem onlara yeter! Orası ne kötü kalınacak yerdir!

2/207. İnsanlardan bazısı ise, Allâh'ın hoşnutluğunu kazanmak için canını fedâ eder. Allâh böylesi kullarına çok şefkatlidir.

2/208. Ey iman edenler! Hepiniz Allâh'ın emirlerine boyun eğin, şeytanın peşine düşmeyin! Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.

2/209. Bunca açık delil gelmesine rağmen, doğru yoldan saparsanız, Allâh'ın sizi cezalandıracağını unutmayın! Çünkü onun her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.

2/210. Onlar, inanmak için, Allâh'ın meleklerle birlikte bulutların arasından gelmesini mi bekliyorlar? Fakat o zaman, azap gelir ve her şey de bitmiş olurdu. Bütün işler sonunda Allâh'a dönecektir.

2/211. İsrâiloğullarına ne kadar mucize gösterdiğimizi, kendileri de çok iyi biliyor. İstersen onlara sor! Mucize gösterildikten sonra Allâh'ın dinini değiştirenler bilsin ki, onun azabı çok şiddetlidir.

2/212. Kâfirlere dünya hayatı güzel görüldüğü için, buna değer vermeyen müminlerle alay ederler. Oysa Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar, kıyamet günü onlardan üstün olacaktır. Allâh dilediğini hesapsız rızıklandırır.

2/213. İnsanlar, başlangıçta aynı dine inanan tek bir topluluktu. Ayrılığa düşünce Allâh, müjdeleyici ve uyarıcı olarak peygamberler gönderdi. Ayrıca onlara, insanların anlaşmazlığa düştüğü konularda hüküm vermek için doğruyu gösteren kitaplar indirdi. Apaçık deliller gelmesine rağmen insanların ayrılığa düşmesi, sadece hırs ve kıskançlıklarından dolayıdır. Allâh, insanların anlaşmazlığa düştüğü konularda, müminlere lütfuyla gerçeği gösterdi. Allâh, isteyen herkesi doğru yola iletir.

2/214. Yoksa siz, öncekilerin başına gelenler, sizin de başınıza gelmeden Cennete gireceğinizi mi sanıyorsunuz? Onların başına öyle ezici sıkıntılar ve zorluklar geldi, öylesine sarsıldılar ki, peygamber ve müminler “Allâh'ın yardımı ne zaman gelecek?” diye feryat etmişlerdi. Şüphesiz Allâh'ın yardımı çok yakındır.

2/215. Rasulüm! Sana, kimlerin yiyecek ve geçimliğini karşılamakla yükümlü olduklarını soruyorlar. Onlara ana-babanın, akrabaların, yetimlerin, yoksulların ve yolda kalmışların bu ihtiyaçlarını karşılamakla yükümlü olduklarını söyle! Yapmış olduğunuz her hayrın karşılığını göreceksiniz; çünkü Allâh, her şeyi hakkıyla bilir.

2/216. Ey Müminler! Hoşunuza gitmese de, savaş size farz kılındı. Hoşlanmadığınız bir şey, belki sizin için daha hayırlı; arzu ettiğiniz bir şey de daha kötü olabilir. Sizin için neyin iyi, neyin kötü olduğunu Allâh bilir, siz bilemezsiniz.

2/217. Sana, haram aylarda savaş etmenin hükmünü soruyorlar. Onlara, “Bu aylarda savaşmak büyük bir günahdır. Fakat insanları Allâh'ın yolundan ve Mescid-i haramı ziyaretten alıkoymak, halkını oradan çıkarmak ve Allâh'ı inkâr etmek, Allâh katında daha büyük günahdır. Çünkü zulüm ve baskı, adam öldürmekten daha büyük bir suçtur.” diye cevap ver. Onlar, ellerinden gelse, sizi dininizden döndürünceye kadar savaşır. Sizden dininden dönüp kâfir olarak ölenlerin yapmış olduğu amelleri dünyada da, ahirette de boşa gidecektir. Bunlar Cehenneme girecek ve orada temelli kalacaklardır.

2/218. Şüphesiz inananlar ve Allâh için hicret edip onun yolunda çalışanlar, Allâh'ın rahmetine kavuşurlar. Allâh çok bağışlar ve çok merhamet eder.

2/219. Sana, içki ve kumarın hükmünü soruyorlar. Onlara “İkisinde de büyük bir günah ve insanlar için bir takım faydalar vardır. Fakat bunların yol açtığı kötülük ve günahlar, faydalarından çok daha büyüktür.” de! Ve yine sana, hangi maldan Allâh yolunda harcamaları gerektiğini soruyorlar. Onlara “ihtiyaç fazlası maldan...” diye cevap ver! Düşünmeniz için Allâh, size ayetlerini böyle açıklıyor.

2/220. Dünyada ve ahirette size yarar sağlayacak şeyleri yapın! Ayrıca sana, yetimlere nasıl davranacaklarını soruyorlar. Şöyle cevap ver: “Yetimleri topluma kazandırmak için yapacağınız her türlü çalışma iyidir. Onlarla birlikte yaşarsanız, haklarını gözetin! Çünkü onlar sizin kardeşlerinizdir. Allâh, kimin iyi niyetli, kimin de kötü niyetli olduğunu bilir. Allâh dilediği, sizi zora sokardı. Doğrusu onun, her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.”

2/221. İman etmedikçe, Allâh'a ortak koşan kadınlarla evlenmeyin! Mümin bir cariye, hoşunuza giden müşrik bir kadından çok daha iyidir. İman etmedikçe, Allâh'a ortak koşan erkeklerle, mümin kadınları evlendirmeyin! Mümin bir köle, hoşunuza giden müşrik bir erkekten çok daha iyidir. Çünkü Allâh'a ortak koşanlar ateşe; Allâh ise, lütfuyla Cennete ve bağışlanmaya davet eder. Öğüt almaları için Allâh, ayetlerini insanlara böyle açıklıyor.

2/222. Sana kadınların ay halini soruyorlar; onlara şöyle cevap ver: “O, bir rahatsızlıktır. Öyleyse ay halindeki kadınlardan uzak durun; adet hali sona erinceye kadar onlarla cinsel ilişkiye girmeyin! Fakat temizlendikten sonra, Allâh'ın izin verdiği şekilde onlarla cinsel ilişkide bulunabilirsiniz. Şüphesiz Allâh, çok tövbe edenleri ve temizlenenleri sever.”

2/223. “Neslin devamı için eşleriniz, size helal kılınmıştır. O halde, neslin devam edeceği yerden olmak kaydıyla, onlarla dilediğiniz şekilde cinsel ilişkide bulunabilirsiniz. Çocuklarınız için hazırlıklı olun! Allâh'ın haram kıldığı ilişkilerden sakının ve ona kavuşacağınızı da aklınızdan çıkarmayın!” Rasûlüm, mü'minleri müjdele!

2/224. Allâh adına ettiğiniz yeminler, iyilik etmeye, Allâh'a karşı gelmekten sakınmaya ve insanlar arasını düzeltmeye engel olmasın! Allâh, hakkıyla işitir, hakkıyla bilir.

2/225. Allâh sizi, dil alışkanlığıyla kasıtsız olarak yaptığınız yeminlerden değil, bilerek yaptığınız yeminlerden sorumlu tutar. Allâh günahları çok bağışlar ve yumuşak davranır.

2/226. Eşlerine yaklaşmamak üzere yemin edenler, dört ay içinde dönebilirler. Bu süre dolmadan dönerlerse, Allâh çok bağışlar, çok merhamet eder.

2/227. Eğer boşanmaya kararlı olup süresi içinde dönmezlerse ayrılırlar. Şüphesiz Allâh hakkıyla işir, hakkıyla bilir.

2/228. Boşanmış kadınlar üç defa adet görünceye kadar evlenmeden beklerler. Allâh'a ve ahiret gününe inanan kadınların, kendi rahimlerinde Allâh'ın meydana getirdiği adet veya hamileliği gizlemesi helal değildir. Eğer koca, evliliği kurtarmak isterse, bu süre içinde eşine dönme önceliğine sahiptir. Kocaların karıları üzerinde olduğu gibi, kadınların da kocaları üzerinde hukuka ve örfeye uygun hakları vardır. Ancak erkeğin, tek taraflı irade beyanıyla iddet içerisinde evliliğe dönme hakkı vardır. Allâh'ın her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.

2/229. İki defa boşandıktan sonra aynı kadınla tekrar evlenebilirsiniz. Bundan sonra ya iyilikle evliliği devam ettirin ya da güzellikle ayrılın! Her iki tarafın Allâh'ın koyduğu hükümleri yerine getirememesi endişesi olmadıkça, kadınlara verdiklerinizden herhangi bir şeyi geri almanız helal değildir. Allâh'ın koyduğu hükümleri tarafların yerine getirememesinden korkarsanız, kadının fide vererek boşanmasında ikisine de günah yoktur. Bunlar Allâh'ın koyduğu hükümlerdir, sakın onları çiğnemeyin! Allâh'ın koyduğu hükümleri çiğneyenler, gerçekten zalimlerdir.

2/230. Koca, eşini üçüncü defa boşarsa, artık bu kadın, başka biriyle evlenmedikçe ona helal olmaz. Kadın başkasıyla evlenir ve o da boşarsa, Allâh'ın koyduğu evlilikle ilgili hükümleri yerine getireceklerine inanıyorlarsa, eski eşiyle yeniden evlenmelerinde sakınca yoktur. İşte bunlar, düşünen bir toplum için Allâh'ın açıkladığı hükümleridir.

2/231. Boşadığınız kadınların bekleme süresi sona erdiğinde, ya dine uygun bir şekilde evliliğinize devam edin ya da ayrılın! Onlara zarar vermek için, zorla nikâhınız altında tutmayın! Böyle yapan kendine yazık etmiş olur. Allâh'ın bu hükümlerini, sakın hafife almayın! Onun size olan nimetini, öğüt vermek için indirmiş olduğu kitabını ve dinin inceliklerini hatırlayın! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve onun her şeyi hakkıyla bildiğini aklınızdan çıkarmayın!

2/232. Kadınları boşayıp da bekleme süreleri sona erdiğinde, dine uygun şekilde aralarında anlaşılırsa, eski eşleriyle evlenmelerine velileri engel olmasın! Bu hüküm, Allâh'a ve ahiret gününe inananlar için bir öğüttür. Böyle yapmanız, daha hayırlı ve iffetlerini korumalarına daha uygundur. Allâh, her şeyi hakkıyla bilir, fakat siz bilemezsiniz.

2/233. Baba emzirme süresini tamamlamak isterse, boşanmış anneler, çocuklarını iki yıl emzirirler. Bu durumda baba, annenin örfe uygun bir şekilde yiyecek ve giyeceğini karşılamakla yükümlüdür. Hiç kimse gücünün yetmeyeceğinden sorumlu değildir. Anne ve baba çocuklarından dolayı zarara uğratılmasın! Babanın ölmesi halinde mirasçıları da, aynı görevlerle sorumludur. Anne ve baba anlaşırsa, çocuklarını süttten kesmelerinde günah yoktur. Örfe uygun bir ücretle çocuklarınızı sütanneye vermeniz de sakınca yoktur. Allâh'a karşı gelmekten sakının; yaptığımız her şeyi onun gördüğünü bilin!

2/234. Ölenlerin geride bıraktıkları karıları, başkalarıyla evlenebilmek için dört ay on gün beklerler. Bu süre tamamlanınca, dine ve örfe uygun olarak istediği şeyi yapmasında, sizin için bir sorumluluk yoktur. Allâh, yaptığımız her şeyden haberdardır.

2/235. Kocası ölüp iddet bekleyen kadınlarla evlenmeyi düşünmeniz de veya bunu onlara hissettirmenizde bir sakınca yoktur. Zira Allâh, onlara evlilik teklifinde bulunacağınızı bilir. Ancak bunu yaparken dinen hoş karşılanan konuşmaların dışında gizlice sözleşmeyin! Belirlenen süre doluncaya kadar, nikâh yapmaya kalkışmayın! Dikkatli olun, içinizden geçirdiğiniz her şeyi Allâh'ın bildiğini unutmayın! Onun günahları çok bağışladığını ve yumuşak davrandığını bilin!

2/236. Mehir belirlemediğiniz eşlerinizi zifaktan önce boşadığınızda, belirli bir mali yükümlülük yoktur. Fakat bu kadınlara, zenginlik veya fakirlik durumuna göre örfe uygun hediye verin! Bu davranış, her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenlerin yapması gereken bir yükümlülüktür.

2/237. Mehir belirlediğiniz eşlerinizi zifaktan önce boşarsanız, onlara belirlenen mehrin yarısını verin! Ancak kadının veya kocanın kendi hakkından vaz geçmesi bu hükmün dışındadır. Ey erkekler, kendi hakkınızdan vaz geçerek daha fazla vermeniz takvaya daha uygundur. Birbirinize karşı ikramda bulunmanız gerektiğini unutmayın! Şüphesiz Allâh, yapmış olduğunuz her şeyi görür.

2/238. Namazları ve özellikle ikindi namazını vaktinde kılmaya özen gösterin! Gönülden boyun eğerek Allâh için namaz kılın!

2/239. Tehlikede iseniz, yürüyerek veya binek üzerinde de olsa namazı kılın! Güvene kavuştuğunuzda ise, bilmediğiniz şeyleri size öğreten Allâh'ın öğrettiği gibi namazı ifâ edin!

2/240. Sizden ölmek üzere olanlar, bir yıl süreyle karılarının evden çıkarılmadan nafakalarının temin edilmesini vasiyet etsin! Fakat kendileri çıkarılırsa, dine uygun olmak kaydıyla istediklerini yapmakta bir sakınca yoktur. Allâh'ın her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.

2/241. Örf'e göre geçimlerinin sağlanması, boşanmış kadınların hakkıdır. Bu, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olan herkes için bir görevdir.

2/242. Allâh düşünüp anlamanız için ayetlerini size bu şekilde açıklamaktadır.

2/243. Sayıları binlere ulaştığı halde, düşmandan korktukları için yurtlarını terk edenleri düşünüp ibret almaz mısınız? Allâh onlara “Yurdunuzu terk etmeyin, gerekirse ölü!” dedi. Onlar da savaştılar. Böylece Allâh onlara orada yaşama imkânı verdi. Şüphesiz Allâh, insanlara pek çok ikramda bulunur, fakat insanların çoğu şükretmez.

2/244. Siz de, Allâh yolunda savaşın! Unutmayın ki Allâh, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

2/245. Allâh, kendi yolunda harcayan kimseye, karşılığını kat kat fazlasıyla verecektir. Darlığı da, bolluğu da veren odur. Sonunda hesap vermek üzere hepiniz ona döneceksiniz.

2/246. Mûsâ'dan sonra İsrâîl oğullarının ileri gelenlerinden birçoğunun davranışlarını düşünüp ibret almaz mısınız? Onlar peygamberlerinden birine, “Hükümdar gönder de Allâh yolunda savaşalım” demişlerdi. Peygamberleri, “Ya size farz kılınca savaşmazsanız?..” demişti. Onlar da, “Yurdumuzdan sürülüp çocuklarımızdan ayrı bırakıldığımız halde, Allâh yolunda neden savaşmayalım” diye cevap vermişlerdi. Fakat savaş onlara farz kılınca, bir kısmı dışında çoğu savaşmaktan kaçındı. Allâh zalimleri çok iyi bilir.

2/247. Peygamberleri onlara, “Allâh Tâlût'u size hükümdar olarak gönderdi” dedi. Bunun üzerine onlar, “Biz hükümdarlığa daha layık iken ve Tâlût da zengin olmadığı halde, bize nasıl hükümdar olabilir?” diye itiraz ettiler. Peygamberleri, “Doğrusu Allâh, onu size hükümdar olarak seçti, onun bilgi ve gücünü artırdı. Allâh hükümdarlığı dilediğine verir. Allâh her şeyi ilmiyle kuşatır ve her şeyi hakkıyla bilir.” dedi.

2/248. Peygamberleri onlara, “Onun hükümdarlığının delili, meleklere koruduğu sandukanın size gelmesidir. Sandukada, Rabbinizin huzur ve güveninize vesile kıldığı Mûsâ ve Hârûn ailesinden kalan kutsal emanetler bulunmaktadır. Eğer inanıyorsanız bu sizin için kesin bir delildir.” dedi.

2/249. Tâlût ordusuyla sefere çıkınca, askerlere, “Allâh sizin bana bağlılığınızı, bir nehir ile imtihan edecek; o sudan içenler benden değildir, en fazla bir avuç içen ise bendendir.” dedi. Pek azı dışında çoğu o sudan içtiler. Tâlût ve onunla birlikte olan inananlar nehri geçince, “Bugün Câlût ve ordusuyla savaşmaya gücümüz yetmez” dediler. Allâh'ın huzuruna çıkacağına kesin olarak inananlar ise, “Geçmişte sayısı az olan nice ordu, Allâh'ın izniyle, kalabalık orduları yenmiştir. Çünkü Allâh sabredenlerle beraberdir.” diye karşılık verdiler.

2/250. Onlar, Câlût ve ordusuyla karşı karşıya geldiklerinde “Ey Rabbimiz! Zorluklara karşı bize bol sabır ver, direnme gücümüzü artır, bizi kâfirlere karşı muzaffer kıl!” diye yalvardılar.

2/251. Sonunda, Allâh'ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Tâlût'un ordusunda bulunan Dâvûd da, Câlût'u öldürdü. Bunun üzerine Allâh, Dâvûd'a hükümdarlık ve ince kavrayış verdi, ona dilediğini öğretti. Allâh bazı insanların kötülüğünü, diğerleriyle önlemeseydi, yeryüzünde düzen bozulurdu. Fakat o, her türlü canlıya ikram etmektedir.

2/252. Bunlar, gerçek olarak sana vahyettiğimiz Allâh'ın âyetleridir. Sen de, bir peygambersin.

2/253. Biz bazı peygamberlere diğerlerinden daha fazla özellik verdik; Allâh onların bazısıyla konuşmuş, bazısının da derecesini yükseltmiştir. Biz, Meryem oğlu Îsâ'ya apaçık mucizeler verdik ve onu Cebrâîl ile destekledik. Eğer Allâh dileseydi, bu insanlar kendilerine apaçık belgeler geldiği halde peygamberlerin ardından birbirleriyle çatışmazlardı. Fakat onlar

ayrılığa düştü. İçlerinden inananlar da oldu, inanmayanlar da. Allâh dileseydi, birbirleriyle çatışmazlardı; ama dilemedi. Çünkü o, dilediğini yapar.

2/254. Ey iman edenler! Hiç bir alışveriş, dostluk ve kayırmanın olmadığı hesap günü gelmeden önce, size verdiğimiz rızıklardan Allâh yolunda harcayın! Kâfirler, zalimlerin ta kendisidir.

2/255. Allâh'tan başka ilâh yoktur. O, diridir, kâinatın idaresini yürütendir. O ne uyuklar, ne de uyur. Yerde ve göklerde bulunanların hepsi onundur. Allâh izin vermedikçe, hiç kimse onun huzurunda aracılık yapamaz. Allâh herkesin yaptığını da, yapacağını da bilir. Kendisinin bildirdiği dışında, insanların Allâh hakkında herhangi bir bilgisi yoktur. Onun ilim ve kudreti, yer ve gökleri kuşatmıştır. Dolayısıyla evrenin korunması ona zor gelmez. O, çok yücedir, çok büyüktür.

2/256. Artık hak batıldan ayrılıp apaçık belli olduğu için, dinde herhangi bir baskı yoktur. Şeytan ve put gibi batıl olan şeyleri inkâr edip Allâh'a inanan kişi, sağlam ve kopmayan bir kulpa yapışmış olur. Allâh her şeyi hakkıyla iştir ve bilir.

2/257. İnananların dostu olan Allâh, onları küfrün karanlıklarından İslâm'ın aydınlığına çıkarır. Kâfirlerin dostu olan şeytan ve put gibi batıl olan şeyler ise, onları İslâm'ın aydınlığından küfrün karanlıklarına sürükler. İşte o kâfirler Cehenneme girecek ve orada temelli kalacaklardır.

2/258. Allâh kendisine verdiği hükümdarlığa güvenerek şımarıp Rabbi hakkında İbrâhîm ile tartışan kişiyi düşünüp ibret almaz mısın? İbrâhîm, “Rabbim diriltir ve öldürür” deyince, o da “Ben de diriltir ve öldürürüm” demişti. Bunun üzerine İbrâhim, “Allâh güneşi doğudan getiriyor, haydi bakalım sen de batıdan getir!” deyince, o kâfir verecek cevap bulamamıştı. Allâh, zalimleri zorla doğru yola getirmez.

2/259. Veya harabeye dönmüş bir yere uğrayan kişiyi düşünüp ibret almaz mısın? O kişi, “Allâh, bu ölüleri nasıl diriltecek?” diye düşünmüştü. Bunun üzerine Allâh, onu öldürüp, yüz sene sonra da diriltti. Sonra ona “Ölü olarak ne kadar kaldın?” diye sordu. O da, “Bir gün veya daha az...” diye cevap verdi. Allâh, “Hayır, yüz sene kaldın. Buna rağmen yiyecek ve içeceğin bozulmamış. Bir de eşeğine bak! Şimdi onun kemiklerini, nasıl bir araya getirip üzerine et giydireceğiz. Sana ve insanlara ibret olsun diye böyle yaptık.” dedi. Bütün bunlar olup gerçek ortaya çıkınca adam, “Allâh'ın her şeye gücünün yettiğini artık biliyorum” dedi.

2/260. İbrâhîm, “Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!” deyince Allâh, “Yoksa buna inanmıyor musun?” diye sordu. İbrâhîm, “İnanıyorum, ama kalbimin tam olarak kanaat getirmesini istiyorum.” diye cevap verdi. Bunun üzerine Allâh, “Dört kuş yakala ve onları kendine alıştır. Sonra onları parçalayıp her tepeye bir parça koy, daha sonra da çağır. Uçarak sana geleceklerdir. Allâh'ın her şeye gücünün yettiğini ve her şeyi yerli yerince yaptığını bil!” dedi.

2/261. Kişinin Allâh yolunda harcadığı malın durumu, yedi başak veren ve her bir başakta yüz dane bulunan tohuma benzer. Allâh dilediğine daha da çok verir. Onun lütfu genişdir ve o, her şeyi hakkıyla bilir.

2/262. Mallarını Allâh yolunda harcadıktan sonra, bunu başa kakıp fakirin onuru ile oynamayan kişilerin ödülleri Rableri tarafından verilecektir. Onlar için ne bir korku, ne de üzüntü vardır.

2/263. Gönül alan bir söz ve bağışlama, kişinin onurunu zedeleyen sadakadan daha hayırlıdır. Allâh'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, o kullarına çok yumuşak davranır.

2/264. Ey iman edenler! Allâh'a ve ahiret gününe inanmadığı halde gösteriş için malını harcayanlar gibi başa kakarak ve onur zedeleyerek sadakalarınızı boşa çıkarmayın! Bunların

durumu, üzerinde toprak bulunan pürüzsüz kayanın durumuna benzer; sağnak bir yağmur o kayayı cascavlak bırakır. Gösteriş için iyilikte bulunanlar da, yaptıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allâh kâfirleri zorla doğru yola ulaştırmaz.

2/265. Mallarını Allâh'ın hoşnutluğunu kazanmak ve yardım duygularını pekiştirmek için verenlerin durumu, yüksek bir yerde bulunan bahçenin durumu gibidir. O bahçe, bol yağmur yağdığı anda, iki kat ürün verir; yağmur yağmasa bile, oraya düşen çığ, toprağı nemlendirerek ürün vermesini sağlar. Allâh yaptıklarınızı hakkıyla görür.

2/266. Hanginiz, kendisi ihtiyarlamış ve çocukları bakıma muhtaç iken, içinde hurma, üzüm ve her türlü meyve bulunan ve içinden sular akan bahçesini, sam yelinin yakmasını ister!.. Düşünmeniz için Allâh, ayetlerini böylece size açıklıyor.

2/267. Ey iman edenler! Kazandıklarınız ile sizin için yerden çıkardıklarımızın temiz ve helalinden Allâh yolunda harcayın! Almaktan hoşlanmayacağınız değersiz bir malı, sadaka olarak vermeye kalkışmayın! Allâh'ın hiçbir şeye muhtaç olmadığını ve her türlü övgüye layık olduğunu sakın aklınızdan çıkarmayın!

2/268. Şeytan sizi, fakirlikle korkutarak cimriliğe ve çirkin şeylere yönlendirir. Allâh ise, bağışlama ve bol nimet vadeder. Allâh'ın, lütfu geniştir ve o her şeyi hakkıyla bilir.

2/269. Allâh dilediğine ince ve derin kavrayış verir. İşte bu kişi, en büyük serveti elde etmiş olur. Bundan ancak akıllı kimseler düşünüp ibret alırlar.

2/270. Allâh, kendi yolunda harcadıklarınızı veya onun için adadıklarınızı çok iyi bilir ve ödülünü verir. İyilik yapmayı engelleyen zalimlerin hiç bir yardımcısı yoktur.

2/271. Sadakaları açıktan vermeniz güzel bir şeydir. Fakat yoksullara gizlice vermeniz sizin için daha hayırlıdır. Böyle yaparsanız Allâh günahlarınızı bağışlar. O yaptığınız her şeyi çok iyi bilir.

2/272. Onları doğru yola iletmek senin işin değildir. Fakat Allâh, insanları kendilerinin tercih ettikleri doğru yola ulaştırır. Allâh'ın hoşnutluğunu elde etmek için yaptığınız her türlü harcama, kendi yararınızdır. Zaten yaptığınız her iyiliğin karşılığı, tam olarak verilecektir. Asla haksızlığa uğramazsınız.

2/273. Allâh yolunda çalışıp çabaladığı için geçimini temin edemeyenlere sadaka verin! Dilenmedikleri için bilmeyenler onları zengin zanneder. Sen onları görünce yüzlerinden tanırın. Onlar yüzüzlük yaparak dilenmezler. Yaptığınız her iyiliği Allâh, hakkıyla bilir.

2/274. Mallarını Allâh yolunda gece-gündüz, gizli-açık harcayanlar, ödülleri Rabblerinden alacaklardır. Onlar için ne bir korku, ne de üzüntü vardır.

2/275. Faiz alanlar, ancak şeytanın aklını çelip peşine taktığı kişiler gibi davranırlar. Çünkü onlar, "Alışveriş ile faiz birbirinin aynısıdır" derler. Hâlbuki Allâh, alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Rabbin faiz hükmünü açıkladıktan sonra ondan vaz geçen kişinin daha önce aldıklarından dolayı bir sorumluluğu yoktur; Allâh onu affedecektir. Fakat bundan sonra faiz alan kişi Cehenneme girecek ve orada temelli kalacaktır.

2/276. Allâh, faizli kazancın bereketini yok eder, sadakalarının ise artırır. Allâh günahkâr nankörleri sevmez.

2/277. İman edip yararlı işler yapan, namazı dosdoğru kılan ve zekâtı verenler, ödülleri Rabblerinden alacaklardır. Onlar için ne bir korku, ne de üzüntü vardır.

2/278. Ey iman edenler! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun; gerçekten inanıyorsanız faiz alacaklarınızdan vaz geçin!

2/279. Böyle yapmazsanız, Allâh'a ve Rasûlüne savaş açmış olursunuz. Ama faizi almaktan vazgeçerseniz, anaparanız sizindir. Böylece ne haksızlık etmiş, ne de haksızlığa uğramış olursunuz.

2/280. Borçlu darda ise, eli genişleyinceye kadar ona süre tanıyın! Eğer bilerseniz, alacağınızı bağışlamanız sizin için çok daha hayırlıdır.

2/281. Hesap vermek üzere Allâh'ın huzuruna çıkacağınız kıyamet gününe hazırlıklı olun! O gün herkese yaptığının karşılığı tam olarak verilecek, kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

2/282. Ey iman edenler! Vadeli borçlarınızı kayıt altına alın! Bir kâtip onu tam olarak yazsın! Kâtip bunu, yazmaktan kaçınmasın, yazsın! Nitekim Allâh böyle bildirmiştir. Borçlu da, Rabbine karşı kulluk bilincinde olsun ve hiçbir şeyi noksan bırakmadan borcunu yazdırsın! Borçlu, zihinsel veya bedensel engelli ise, ya da yazdıracak durumda değilse velîsi onun yerine, eksiksiz olarak yazdırsın! Ayrıca borçlanmalarda iki erkek şahit bulundurun! İki erkek şahit bulamazsanız, şahitliğine güvendiğiniz bir erkek ve biri unuttuğunda diğerinin hatırlatması için iki kadın bulundurun! Çağrıldığında hiç kimse şahitlik yapmaktan kaçınmasın! Büyük veya küçük olsun bütün borçlarınızı vadesiyle yazmaya erinmeyin! Böyle davranmak, Allâh katında en doğru, ispat için en güvenilir ve şüpheden en uzak bir yoldur. Ancak aranızdaki peşin alışverişleri kayıt altına almayabilirsiniz. Alışverişlerinizde yine de şahit bulundurun! Artık ne şahide, ne de yazana zarar verilmesin! Eğer zarar verirsiniz, doğru yoldan çıkmış olursunuz. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Allâh bunları size bildiriyor. O her şeyi hakkıyla bilir.

2/283. Yolculuk veya başka bir sebepten dolayı belge düzenlenemiyorsa, alacağınıza karşılık rehin alabilirsiniz. Aranızdaki akdi güven üzerine kurmuşsanız, kendisine güvenilen kişi Rabbi olan Allâh'a karşı kulluk bilincinde olsun da bu güvene uygun davransın! Bir de şahit olduğunuz şeyi gizlemeyin! Gizleyen kişi günah işlemiş olur. Allâh yaptığınız her şeyi hakkıyla bilir.

2/284. Yerde ve göklerde olan her şeyin sahibi Allâh'tır. İçinizdekileri gizleseniz de, açığa vursanız da Allâh sizi onlardan hesaba çekecektir. Sonra da dilediğini affedecek, dilediğine de azap edecektir. Allâh'ın her şeye gücü yeter.

2/285. Peygamber ve mü'minler, Allâh'tan indirilene iman etmişlerdir. Hepsi, Allâh'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine inanmıştır. -Zira biz peygamberler arasında bir ayırım yapmayız.- Ve onlar şöyle dua ettiler: "Rabbimiz, işittik ve itaat ettik, bizi bağışla! Dönüş ancak sanadır."

2/286. "Allâh hiç kimseyi, gücünün yetmeyeceği bir şeyle sorumlu tutmaz. Kişinin yaptığı her şey, kendi yararına veya zararınadır. Rabbimiz, unuttur ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! Rabbimiz, bizden öncekilere yüklediğin ağır sorumluluğu bize yükleme! Rabbimiz, gücümüzün yetmeyeceği bir şeyle bizi sorumlu tutma! Bizi affet, bizi bağışla ve bize acı! Sen bizim sahibimizsin, kâfirlere karşı bizi muzaffer kıl!"

003. Âl-i İmrân Sûresi

3/1. Elif-Lâm-Mîm

3/2. Allâh'tan başka ilâh yoktur. O, diridir ve kâinâtı idare eder.

3/3. Allâh sana, kendinden öncekileri tasdik eden ve hak olan bu kitabı indirmiştir. Daha önce o, insanlara doğru yolu göstermek için Tevrat ve İncil'i de göndermişti.

3/4. Allâh, daha önce Tevrat ve İncil'i indirdiği gibi aynı şekilde doğruyu yanlıştan ayıran Kur'an'ı da indirmiştir. Onun ayetlerini inkâr edenlere, şiddetli bir azap vardır. Allâh mutlak güç sahibidir ve yapılan kötülüklerin karşılığını verir.

3/5. Yerde ve gökte olan hiçbir şey Allâh'a gizli kalmaz.

3/6. Allâh, sizi ana rahminde dilediği gibi şekillendirir. Ondan başka ilâh yoktur. Onun her şeye gücü yeter ve o her şeyi yerli yerince yapar.

3/7. O, sana bu Kitab'ı indirmiştir. Onda, kitabın temelini teşkil eden, açık ve hükmü kesin ayetler ile üstü kapalı ayetler vardır. İyi niyetli olmayanlar, keyfi yorumlarda bulunarak fikir kargaşası çıkarmak amacıyla, üstü kapalı ayetlerin peşine düşerler. Bunların gerçek anlamını sadece Allâh ve gerçek âlimler bilir. O âlimler, “Bunların hepsi Rabbimizden gelmiştir ve biz onlara inanırız.” derler. Bunları ancak akıllı kişiler düşünüp kavrar.

3/8. Onlar şöyle dua eder: “Rabbimiz! Bize doğru yolu gösterdikten sonra kalplerimizi kaydırma ve bize merhamet et! Şüphesiz sen, çok ikram edersin.”

3/9. “Rabbimiz! Geleceğinde hiç bir şüphe olmayan kıyamet gününde insanları bir araya toplayacak sensin. Allâh, asla sözünden dönmez.”

3/10. Allâh'ın huzurunda, kâfirlerin malları ve çocuklarının kendilerine hiçbir faydası olmayacaktır. Onlar Cehennem yakıtıdır.

3/11. Onların durumu, ayetlerimizi yalanladıkları için Allâh'ın cezalandırdığı Firavun taraftarları ve ondan önceki toplumların durumu gibidir. Allâh'ın cezası çok şiddetlidir.

3/12. Rasûlüm! Kâfirlere, “Dünyada yenilgiye uğrayacak ve ahirette de Cehenneme gireceksiniz. Orası kalınacak ne kötü bir yerdir.” de!

3/13. Bedir'de savaşmak için karşı karşıya gelen iki orduda sizin için dersler vardır. Bunlardan biri Allâh yolunda savaşan müminler, diğeri de onlara karşı olan kâfirlerdi. Allâh kâfirlere, müminleri iki kat göstermişti. Allâh, dilediğini yardımıyla üstün kılar. Şüphesiz bunda, anlayan kimseler için dersler vardır.

3/14. Kadınlar, çocuklar, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüş, safkan atlar, büyük ve küçükbaş hayvanlar ve ekinler, insanlara çekici gelmektedir. Aslında bunlar, dünyanın geçici mallarıdır. Devamlı ve güzel nimetler ise, Allâh katındadır.

3/15. Rasûlüm onlara şöyle de: “Size bundan daha hayırlısını haber vereyim mi? Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar için, Rableri katında temelli kalacakları altlarından ırmaklar akan Cennetler, temiz eşler ve Allâh'ın hoşnutluğu vardır. Allâh kullarının yaptığı her şeyi görür.”

3/16. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar, “Rabbimiz, şüphesiz biz inandık, günahlarımızı bağışla ve bizi Cehennem azabından koru!” diye dua ederler.

3/17. Onlar, sabrederler, doğruluktan şaşmazlar, Rablerine yürekten bağlıdır, mallarını Allâh yolunda harcarlar ve seher vaktinde ondan bağışlanma dilerler.

3/18. Allâh, kendinden başka ilâh olmadığını açıklamış; melekler ve âlimler de adaletin gereği olarak buna şahitlik etmiştir. Allâh'tan başka ilâh yoktur. Onun her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.

3/19. Allâh'ın katında geçerli din, İslâm'dır. Kitap ehli, kendilerine Tevrat ve İncil geldiği halde, sırf kıskançlıklarından dolayı görüş ayrılığına düştüler. Şüphesiz Allâh, ayetlerini inkâr edenlerin hesabını çok çabuk görür.

3/20. Eğer inkâr edenler seninle tartışılırsa, “Ben, bana uyanlarla birlikte Allâh'a boyun eğdim” de! Kitap ehli ile müşriklere de, “Siz de boyun eğdiniz mi?” diye sor. Boyun eğerse, gerçekten doğru yolu bulmuş olurlar; yüz çevirirlerse de üzülme, çünkü senin görevin tebliğ etmektir. Allâh, kullarının yaptıklarını görür.

3/21. Allâh'ın ayetlerini inkâr edenlere; haksız yere peygamberleri ve adaleti emreden insanları öldürenlere, can yakıcı bir azabı müjdele!

3/22. Onların yaptıkları dünyada da, ahirette de boşa gidecektir ve onların hiçbir yardımcısı olmayacaktır.

3/23. Kendilerine kitap verilenlerin haline bir bak! Onların bir kısmı, aralarında hüküm verilmek üzere Allâh'ın kitabına çağrılınca, arkalarını dönüp gitmiştir.

3/24. Çünkü onlar, “Zaten biz Cehennemde birkaç gün kalacağız” diye iddia ederler. Dinleri konusunda uydurup inandıkları şeyler, kendilerini aldatmıştır.

3/25. Geleceğinde hiç bir şüphe olmayan kıyamet günü onları topladığımızda, halleri nasıl olacak? O gün, herkese kazandıklarının karşılığı tam olarak verilecek; hiç kimseye haksızlık edilmeyecektir.

3/26. Rasülüm şöyle de: “Her türlü hâkimiyetin sahibi olan Allâh'ım! Sen mülkü dilediğine verir, dilediğinden alırsın. Dilediğini yüceltir, dilediğini de alçaltırsın. Her türlü iyilik senin elindedir. Şüphesiz senin her şeye gücün yeter.”

3/27. “Sen gündüzü kısaltıp geceyi uzatır ve geceyi kısaltıp gündüzü uzatırsın. Ölüden diri, diriden ölü çıkarırsın ve dilediğine de sonsuz nimet verirsin.”

3/28. Mü'minler, iman edenleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler! Bunu yapanların Allâh katında hiçbir değeri yoktur. Bu davranış ancak, kâfirlerden gelebilecek bir tehlikeden korunmak için olabilir. Allâh sizi kendisine karşı gelmekten sakındırır. Çünkü dönüş yalnız onadır.

3/29. Rasulüm, şöyle de: “İçinizdekileri gizleseniz de, açığa vursanız da Allâh bilir. Çünkü göklerde ve yerde olan hiçbir şey ona gizli değildir. Onun gücü her şeye yeter.”

3/30. Kıyamet günü her kesin yaptığı iyilikler de, kötülükler de önüne konulacaktır. O gün insan, yaptığı kötülüklerin kendinden uzak olmasını ister. Allâh sizi kendisine karşı gelmekten sakındırır. Yine de Allâh, kullarına karşı çok şefkatlidir.

3/31. Rasulüm şöyle de: “Allâh'ı gerçekten seviyorsanız bana uyun ki, Allâh da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın! Doğrusu Allâh, çok bağışlar ve çok merhamet eder.”

3/32. “Allâh'a ve Peygamberine uyun!” Eğer yüz çevirirlerse, Allâh onları cezalandırır. Çünkü o kâfirleri sevmez.

3/33. Allâh, Âdem'i, Nûh'u, İbrâhîm ve İmrân neslini seçip bütün insanlara üstün kıldı.

3/34. Onlar, birbirinin soyundan gelen nesillerdir. Allâh her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

3/35. İmrân'ın karısı “Rabbim! Karnımdaki çocuğu, sadece sana hizmet etmek üzere adıyorum. Bunu kabul eyle! Şüphesiz sen, her şeyi hakkıyla işitir ve bilirsin.” diye dua etmişti.

3/36. İmrân'ın eşi, çocuğu doğurunca, “Rabbim! Ben bir kız çocuğu dünyaya getirdim. Ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu kovulmuş seytandan koru!” dedi. Oysa Allâh onun ne doğurduğunu ve erkek çocuğun, Îsâ'yı doğuracak olan kız gibi olmadığını çok iyi biliyordu.

3/37. Bunun üzerine Rabbi, İmrân'ın karısının adağını memnuniyetle kabul etti ve onun güzel bir şekilde büyümesini sağladı. Zekeriyya'yı da onun bakımıyla görevlendirdi. Zekeriyya, mabette Meryem için ayrılan bölüme her girdiğinde, yanında yiyecek olduğunu görüyordu. Bunun üzerine ona, “Meryem! Bu sana nereden geliyor?” diye sorunca Meryem, “Bu Allâh'tandır. Şüphesiz ki Allâh, dilediğine sonsuz nimet verir.” diye cevap verdi.

3/38. Zekeriyya orada Rabbine şöyle dua etti: “Rabbim, bana temiz bir nesil ver! Şüphesiz sen, duaları işitip kabul edersin.”

3/39. Zekeriyya, mabette ibadet ederken, Cebrâil ona şöyle seslendi: “Allâh sana, Îsâ’yı tasdik edecek, kavminin efendisi, iffetli ve sâlih bir peygamber olacak Yahyâ’yı sana müjdeliyor.”

3/40. Zekeriyya, “Allâh, Allâh!.. Karım kısır ve ben de çok yaşlıyım; çocuğum nasıl olur!” diye hayret etti. Sonra da “Böyle de olsa, Allâh dilediğini yapar” dedi.

3/41. Zekeriya, “Rabbim, çocuğumun olacağına dair bana bir delil göster!” deyince Allâh, “Bunun delili, insanlarla işaretleşme dışında üç gün konuşamamandır. Bu günlerde Rabbini çokça an ve sabah akşam namaz kıl!” dedi.

3/42. Cebrâil ona şöyle demişti: “Meryem! Şüphesiz Allâh seni seçip tertemiz yaptı ve bütün kadınlara üstün kıldı.”

3/43. “Ey Meryem! Rabbine gönülden boyun eğ, onlar gibi sen de rüku ve secde ederek namaz kıl!”

3/44. Rasûlüm! Bunlar, senin şahit olmadığın olaylardır. Şimdi onları sana vahiyle bildiriyoruz. Meryem’in bakımını üstlenmek için kura çektiklerinde ve tartıştıklarında da sen onların yanında değildin.

3/45. Cebrâil ona şöyle demişti: “Ey Meryem! Bizzat Allâh sana, Meryem oğlu Îsâ Mesîh adında bir çocuk müjdeliyor. O, hem dünya, hem de ahirette şerefli ve Allâh’a yakın kullardan biridir.”

3/46. “O, hem bebek, hem de yetişkin iken insanlara mesaj verecek ve salih kullardan biri olacaktır.”

3/47. Meryem, “Rabbim! Hiçbir erkekle beraber olmadığım halde nasıl çocuğum olur?” diye sorunca, bir melek şöyle cevap verdi: “Böyle de olsa, Allâh dilediğini yaratır. Çünkü o, bir işin olmasına karar verdiğinde, meydana gelmesi için sadece ‘ol!’ der.”

3/48. “Allâh Îsâ’ya okuma-yazmayı, dinin inceliklerini, Tevrât’ı ve İncil’i öğretecektir.”

3/49. Peygamber olarak gönderilen Îsâ, İsrâiloğullarına şöyle dedi: “Ben size, Rabbinizden şu mucizeleri getirdim. Çamurdan kuş yapıp ona üflediğimde, Allâh’ın izniyle canlanır, yine ben Allâh’ın izniyle, kör ve alaca hastalarımı iyileştirir, ölüleri de diriltirim. Evinizde yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Eğer inanırsanız bunlarda, sizin için dersler vardır.”

3/50. “Ben daha önce gelen Tevrat’taki doğru bilgi ve inancı tasdik etmek ve size yasaklanan şeylerin bir kısmını helal kılmak için gönderildim. Rabbinizden size mucizeler getirdim. Artık Allâh’a karşı kulluk bilincinde olun ve bana uyun!”

3/51. “Şüphesiz Allâh, hem benim, hem de sizin Rabbinizdir. Öyleyse ona kulluk edin! İşte bu dosdoğru yoldur.”

3/52. Îsâ onların inkâr edip düşmanlık yapacaklarını anlayınca, “Allâh yolunda bana kim yardım eder?” diye sordu. Bunun üzerine Havârîler şöyle cevap verdiler: “Allâh yolunda sana biz yardım ederiz. Çünkü biz ona inandık. Sen de Allâh’ın emirlerine boyun eğdiğimizize şahit ol!”

3/53. “Ey Rabbimiz! Senin indirdiğine iman ettik, Peygamber’ine de uyduk. Bizi gerçeklere tanıklık edenlerin arasına kat!”

3/54. Îsâ’ya inanmayan Yahûdîler, onu öldürmek için tuzak kurdular; Allâh da onların tuzaklarını boşa çıkardı. Allâh, tuzakları en iyi şekilde boşa çıkarır.

3/55. O zaman Allâh şöyle demişti: “Ey İsâ, seni kâfirlerden kurtararak ecelinle öldürecek ve katıma yücelteceğim. Senin peygamberliğini kabul edenleri, kıyamet gününe kadar, kabul etmeyenlerden üstün tutacağım. Ayrılığa düştüğünüz hususlarda aranızda hüküm vermem için sonra hepiniz bana döneceksiniz.”

3/56. “Senin peygamberliğini kabul etmeyenleri dünya ve ahirette şiddetli bir şekilde cezalandıracağım. Onlara hiç kimse de yardım edemeyecektir.”

3/57. Allâh, iman edip yararlı işler yapanların karşılığını tam olarak verecektir. Allâh zalimleri sevmez.

3/58. İsâ hakkında sana anlattığımız bu hususlar, mucizelerden ve hikmet dolu Kur’ân’dan bir kısımdır.

3/59. Allâh’ın İsâ’yı yaratması, Âdem’i yaratmasına benzer. Allâh, insanlığı oluşturmak için Âdem’in özünü topraktan yaratıp ona "ol!" dedi; o da oluş sürecine girdi.

3/60. Bunlar Rabbinden gelen Kur’ân’ın açıkladığı gerçeklerdir. Öyle ise şüphe edenlerden olma!

3/61. Din konusunda gerçek bilgi geldiği halde, bu hususta sizinle tartışanlara şöyle de: “Çocuklarımızı ve çocuklarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı yanımıza alıp sizinle bir araya gelerek, ‘Allâh’ın lâneti yalancıların üzerine olsun!’ diye beddua edelim!”

3/62. Şüphesiz bunlar gerçeği ifade eden kıssalardır. Allâh’tan başka hiçbir ilâh yoktur. Doğrusu onun her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.

3/63. Onlar bu gerçeklerden yüz çevirirlerse, Allâh onların cezâsını verir. Çünkü o, bozguncuları çok iyi bilir.

3/64. Onlara “Ey kitap ehli! Gelin, aramızda ortak olan şu ilkelerde birleşelim! Allâh’tan başkasına kulluk etmeyelim; ona hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allâh’ın yanısıra insanları ilahlaştırmayalım!” de!, Eğer kabul etmezlerse onlara, “Sizinle aynı inançta birleşmemiz mümkün değildir. İyi bilin ki biz Müslümanız!” diye cevap verin!

3/65. Ey Kitap ehli! Tevrat ve İncil İbrâhîm’den sonra indirildiği halde, niçin onun Yahûdî veya Hıristiyan olduğu hakkında tartışıyorsunuz? Bunu düşünemiyor musunuz?

3/66. Haydi, biraz bilginiz olan konularda tartıştınız diyelim. Peki, ne diye bilmediğiniz şeyler hakkında tartışıyorsunuz? Doğrusu işin gerçeğini siz değil, Allâh bilir.

3/67. İbrâhîm ne Yahûdî, ne de Hıristiyan’dı. Fakat o, hakka yönelen bir Müslümandı. Hiçbir zaman Allâh’a ortak koşanlardan olmadı.

3/68. Şüphesiz insanlardan İbrâhîm’e en yakın olanlar, İbrâhîm’e uyanlar, bir de bu Peygamber ve ona inananlardır. İşte Allâh, onların yardımcısıdır.

3/69. Kitap ehlinde bir grup insan, sizi inancınızdan saptırmak ister. Hâlbuki onlar, sadece kendilerini saptırmış olurlar; fakat bunun farkına varmazlar.

3/70. Ey Kitap ehli! Gerçek olduğunu bildiğiniz halde Allâh’ın ayetlerini niçin inkâr ediyorsunuz?

3/71. Ey Kitap ehli! Niçin gerçekleri boş ve geçersiz şeylerle örtüyor, hakikati bile gizliyorsunuz?

3/72. Bir grup kitap ehli şöyle dedi: “Mü’minlere indirilen ayetlere önce inanın, sonra inkâr edin! Böyle yaparsanız belki onlar dinlerinden dönerler.”

3/73. “Ayrıca dininize uyanlardan başkasına sakın güvenmeyin!” Rasûlüm onlara şöyle de: “Doğru yol, Allâh'ın gösterdiği'dir.” Bir de onlar, “Size verilenlerin bir benzeri, başkasına verileceğine veya onların bunu Allâh'ın huzurunda size karşı delil olarak kullanacaklarına da inanmayın!” dediler. Rasûlüm onlara, “Peygamberlik verme yetkisi Allâh'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allâh kullarına çok ikram eder ve her şeyi hakkıyla bilir.” de!

3/74. “Evet! Allâh, peygamberliği sadece dilediğine verir. Allâh, büyük ikram sahibidir.”

3/75. Kitap ehli arasında, kendisine hazineler emanet etsen tam olarak geri verenler olduğu gibi, bir tek kuruşu emanet etsen başına dikilmedikçe onu sana vermeyenler de vardır. Çünkü onlar, kitap ehlinden olmayanlara yaptıklarından dolayı bir sorumluluklarının olmadığını düşünürler. Onlar gerçekleri bile bile, Allâh'a iftira ediyorlar.

3/76. Hayır, gerçek onların dediği gibi değildir! Allâh, sözünü yerine getirip, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanları ödüllendirecektir. Çünkü Allâh, kulluk bilincinde olanları sever.

3/77. Geçici dünya malı için Allâh'a verdiği sözü ve yeminlerini bozanlar, ahiret nimetlerinden hiçbirini elde edemezler. Kıyamet günü Allâh onlarla konuşmayacak, yüzlerine bakmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

3/78. Bir kısım kitap ehli, İncil ve Tevrat'ta olmayan sözleri, onlarda varmış gibi size okurlar. Uydurdukları bu sözlerin, Allâh tarafından indirildiğini iddia ederek, bile bile onun adına yalan söylerler.

3/79. Allâh'ın kendisine kitap, din konusunda derin ve ince anlayış ve peygamberlik verdiği bir kimsenin, “Allâh'ın yanı sıra bana da kul olun!” demesi mümkün değildir. Aksine o, “Öğrendiğiniz ve incelediğiniz kitabın öğütleri doğrultusunda Allâh'a gönülden bağlı kullar olun!” der.

3/80. Allâh size, “Melekleri ve peygamberleri rab edinin!” diye de emretmez. Hal böyleyken o size, Müslüman olduktan sonra inkâr etmenizi emreder mi?

3/81. Allâh, peygamberleri aracılığıyla “Size kitap ve peygamberlerinin açıklamaları geldikten sonra, sahip olduğunuz doğru bilgi ve inancı tasdik eden bir elçi geldiğinde, ona mutlaka iman edin ve yardımcı olun!” diye emretmiş ve “Bunu kabul edip, bu ağır görevi üstlendiniz mi?” diye sorup onlardan söz almıştı. Bunun üzerine onlar, “Kabul ettik.” diye söz vermişlerdi. Allâh da, “Öyleyse ben buna şahidim, siz de şahit olun.” demişti.

3/82. Artık bundan sonra sözlerinden dönenler, doğru yoldan çıkanların ta kendileridir.

3/83. Onlar Allâh'ın dininden başka bir din mi istiyorlar? Hâlbuki göklerde ve yerde bulunan her şey isteyerek veya zorla Allâh'a boyun eğmiştir. Ve sonunda hepsi ona dönecektir.

3/84. Rasûlüm şöyle de: “Allâh'a, bize indirilene, İbrâhîm'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve onun nesline indirilene, Mûsâ, İsâ ve diğer peygamberlere Rablerinden verilenlere inandık. Onlar arasında bir ayırım yapmayız. Biz de Allâh'a boyun eğdik.”

3/85. İslâm'dan başka bir dine yönelen kişinin dini, asla kabul edilmez ve o ahirette zarar edenlerden olacaktır.

3/86. İman edip onun peygamber olduğunu kabul ettikten ve açık belgeler geldikten sonra inkâr eden bir topluluğu Allâh ne diye doğru yola ulaştırırsın? Allâh, zalimleri zorla doğru yola iletmez.

3/87. İşte onların cezası, Allâh'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetine uğramaktır.

3/88. Onlar Cehennemde temelli kalacaktır. Azapları hafifletilmeyecek ve onlara süre de tanınmayacaktır.

3/89. Ancak daha sonra yaptıklarından vaz geçip kendilerini düzeltenler bunların dışındadır. Çünkü Allâh, çok bağışlar ve merhamet eder.

3/90. İman ettikten sonra inkâr edip, sonra da inkârda ısrar edenlerin, ölüm anındaki tövbeleri asla kabul edilmeyecektir. İşte bunlar doğru yoldan çıkmışlardır.

3/91. İnkâr edip de kâfir olarak ölenler, dünya kadar altını olsa da, bunu kurtuluş akçesi olarak verseler, kendinden asla kabul edilmeyecektir. Onlar için can yakıcı bir azap vardır, onların hiçbir yardımcısı da olmayacaktır.

3/92. Sevdiğiniz mallardan Allâh yolunda harcamadıkça, asla iyi bir kul olamazsınız. Allâh, harcadığınız her şeyi hakkıyla bilir.

3/93. Tevrat indirilmeden önce, Yakûb'un kendisine haram kıldığı şeylerin dışında her türlü yiyecek İsrâiloğullarına helaldi. Bunu kabul etmezlerse onlara, “Söylediklerinizde samimi iseniz, getirin Tevrat'ı bakalım.” de!.

3/94. Buna rağmen, Allâh adına yalan uyduranlar zalimlerin tâ kendileridir.

3/95. Onlara, “Allâh doğru söylemiştir. Öyleyse hakka yönelen İbrâhîm'in dinine uyun! Çünkü İbrâhîm, Allâh'a ortak koşanlardan değildi.” de!

3/96. İnsanlara ibadet yeri olarak yapılan ilk bina, Mekke'deki Kâbe'dir. Orası insanlık için bereket ve hidayet kaynağıdır.

3/97. Kâbe'de apaçık deliller, İbrâhîm'in makamı vardır. Oraya giren güvende olur. Gücü yeten kişilerin hac etmesi Allâh'a karşı yerine getirilmesi gereken bir görevdir. Bu görevi inkâr edenlerin hac yapmasına, Allâh'ın ihtiyacı yoktur. Çünkü onun hiçbir şeye muhtaç değildir.

3/98. Rasûlüm şöyle de: “Ey kitap ehli! Yaptıklarınızı Allâh bilip dururken niçin onun ayetlerini inkâr ediyorsunuz.”

3/99. “Ey kitap ehli! Siz gerçekeleri bildiğiniz halde, niçin Allâh'ın doğru yolunu, eğri göstererek inananları onun dininden çıkarmaya çalışıyorsunuz. Allâh yaptıklarımızdan habersiz değildir.”

3/100. Ey iman edenler! Eğer kitap ehlinden bazılarına uyarsanız, onlar sizi iman ettikten sonra kâfir yaparlar.

3/101. Size Allâh'ın ayetleri okunduğu halde ve Elçisi de aranızda iken nasıl kâfir olursunuz? Allâh'a gönülden bağlananlar, kesinlikle doğru yolu bulmuşlardır.

3/102. Ey iman edenler! Allâh'a gerektiği gibi kulluk bilincinde olun; ölünceye kadar Müslüman olarak yaşayın!

3/103. Hepiniz, Allâh'ın dinine sımsıkı sarılın, sakın bölünüp parçalanmayın! Allâh'ın size olan nimetini hatırlayın: Siz birbirinize düşmanken Allâh kalplerinizi ısındırmış ve böylece onun nimetiyle kardeş olmuştunuz. Siz bir ateş çukurunun kenarındayken, Allâh sizi oradan çekip kurtarmıştı. Allâh, doğru yolu bulmanız için, ayetlerini size bu şekilde açıklamaktadır.

3/104. Bir de aranızdan, insanları iyiliğe çağıran; aklın ve dinin güzel gördüğü şeylere davet edip, çirkin gördüğü şeylerden alıkoyan bir topluluk olsun! İşte bunlar kurtuluşa ereceklerdir.

3/105. Kendilerine apaçık belgeler geldiği halde, ayrılığa düşerek bölünen toplumlar gibi olmayın! Onlar için büyük bir azap vardır.

3/106. Kıyamet günü, bir kısım yüzler mutluluktan parlar, bir kısmı da hesap verememe korkusuyla kapkara kesilir. Yüzleri kapkara kesilenlere, “İman ettikten sonra kâfir mi oldunuz. Öyleyse inkâr etmenize karşılık azabı tadın bakalım!” denilecektir.

3/107. Yüzleri mutluluktan parlayanlar, Allâh'ın rahmetiyle Cennete girecek ve orada temelli kalacaklardır.

3/108. Bunlar, sana indirdiğimiz gerçekleri anlatan Allâh'ın âyetleridir. Allâh, hiç kimsenin haksızlığa uğramasını istemez.

3/109. Yerde ve göklerde olan her şeyin sahibi Allâh'tır. En son hüküm ona aittir.

3/110. Siz, insanlığın iyiliği için yaratılmış en hayırlı topluluksunuz. Çünkü siz, Allâh'a inanır, insanları aklın ve dinin güzel gördüğü şeylere davet eder, çirkin gördüklerinden de alıyorsunuz. Eğer kitap ehli de böyle iman etseydi, kendileri için daha iyi olurdu. Onlardan iman edenler olsa da, çoğu doğru yoldan çıkmıştır.

3/111. Onlar, dilleriyle incitmekten başka size hiç bir zarar veremezler. Sizinle savaşırlarsa, arkalarını dönüp kaçarlar. Dolayısıyla zafere de ulaşamazlar.

3/112. Allâh'a ve insanlara verdikleri söze bağlı kalanların dışında Yahudilere, nerede olurlarsa olsunlar aşağılık damgası vurulmuş; ayrıca onlar, hem Allâh'ın gazabanına uğramış, hem de sefil bir yaşantıya mahkûm edilmişlerdir. Çünkü onlar, Allâh'ın âyetlerini inkâr etmiş, haksız yere peygamberleri öldürmüşler ve Allâh'ın koyduğu kuralları çiğneyerek isyan etmişlerdir.

3/113. Fakat Kitap ehlinin hepsi aynı değildir. Onların içinde, geceleyin secdeye kapanarak Allâh'ın âyetlerini okuyan dosdoğru bir topluluk da vardır.

3/114. Onlar, insanları aklın ve dinin güzel gördüğü şeylere davet eder, çirkin gördüklerinden alıkor ve hayırda birbirleriyle yarışır. İşte bunlar iyi kimselerdir.

3/115. Onların yaptıkları iyilikler, asla karşılıksız kalmayacaktır. Allâh, kendine karşı kulluk bilincinde olanları çok iyi bilir.

3/116. Allâh katında kâfirlere ne malları ve ne de çocukları fayda verecektir. Onlar Cehenneme girecek ve orada temelli kalacaklardır.

3/117. Kâfirlerin bu dünyada iyilik yapmak için harcadıkları malların durumu, dondurucu bir rüzgârın kavurup mahvettiği ürüne benzer. Allâh onlara haksızlık etmemiş, fakat onlar kendilerine yazık etmişlerdir.

3/118. Ey iman edenler! Sizden olmayanları sırdaş edinmeyin! Çünkü onlar her fırsatta size zarar verir; sizin sıkıntıya düşmenizi isterler. Onların kinleri konuşmalarına açıkça yansımaktadır, içlerinde gizledikleri nefret ise daha büyüktür. İyice düşünmeniz için, âyetleri size böyle açıklıyoruz.

3/119. Onlar sizi sevmediği halde siz onları seviyorsunuz. Siz bütün kitaplara inandığınız halde, onlar, sizinle birlikte olduklarında “Biz de inandık” derler, başbaşa kaldıklarında ise, size olan öfkelerinden dolayı parmaklarını ısırırlar. Onlara “Öfkenizden geberin!” de! Şüphesiz Allâh, içinizde sakladığınız her şeyi çok iyi bilir.

3/120. Size bir iyiliğin dokunması onları üzer; fenalık dokunması ise onları sevindirir. Sabredip Allâh'a karşı kulluk bilincinde olursanız, onların tuzakları size hiçbir zarar vermez. Çünkü Allâh, onların yaptığı her şeyi ilim ve kudretiyle kuşatmıştır.

3/121. Müminleri savaş mevzilerine yerleştirmek üzere evinden erkenden ayrılmıştın. Allâh her şeyi çok iyi bilir ve işitir.

3/122. Allâh onların yardımcıları olduğu halde, ordunun iki kanadı dağılmak üzereydi. Hâlbuki müminlere düşen, sadece Allâh'a güvenip dayanmaktır.

3/123. Oysa Allâh, zayıf olduğunuz halde sizi, Bedir'de muzaffer kılmıştı. Öyleyse şükretmeniz için, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!

3/124. Müminlere, “Rabbinizin, üç bin melek göndererek sizi desteklemesi yeterli değil mi?” demiştin.

3/125. Evet, sabreder, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olursanız, -onlar ansızın üzerinize saldırırsalar bile-, Rabbiniz, değil üç bin melek, akın akın gelen beşbin melek size yardım eder.

3/126. Allâh size bu yardımı, hem bir müjde olsun, hem de içinize güven gelsin diye yapmıştır. Zafer ancak, mutlak güç sahibi olan ve her şeyi yerli yerince yapan Allâh'tandır.

3/127. Bu yardımı Allâh, kâfirlerin bir kısmını yok etmek veya onları tam bir hezimetle uğratmak için yapacaktır. Böylece onlar yenilerek geri döneceklerdir.

3/128. Allâh'ın, onların tövbelerini kabul etmesi veya onlara azap etmesi konusunda sizin bir yetkin yoktur. Gerçekten onlar zalimlerdir.

3/129. Yerde ve göklerde olan her şeyin sahibi Allâh'tır. O, dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allâh, çok bağışlayandır ve çok merhamet edendir.

3/130. Ey iman edenler! Kat kat artırarak faiz almayın! Kurtuluşa ermeniz için Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!

3/131. Kâfirler için hazırlanan Cehennemden sakının!

3/132. Size merhamet edilmesi için, Allâh'a ve Rasûlüne uyun!

3/133. Rabbinizin bağışlamasını ve Cenneti elde etmek için var gücünüzle çalışın! O Cennet, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar için hazırlanmış olup, genişliği göklerle yer kadardır.

3/134. Cennete girecek olanlar, bollukta ve darlıkta Allâh yolunda harcayanlar, öfkelerini yenenler ve insanları affedenlerdir. Allâh, her işte rızasını gözetenleri sever.

3/135. Onlar, çirkin bir iş yaptıklarında veya günah işleyerek kendilerine haksızlık ettiklerinde, hemen Allâh'ı hatırlayıp günahlarının bağışlanmasını dilerler; bile bile günahlarında ısrar etmezler. Zaten Allâh'tan başka hiç kimse günahları bağışlayamaz.

3/136. Onların ödülü, Rablerinin bağışlaması ve içinden ırmaklar akan temelli kalacakları Cennetlerdir. Allâh rızası için çalışanların ödülü ne güzeldir!

3/137. Sizden önce farklı hayatlar süren pek çok nesil gelip geçmiştir. Siz de, yeryüzünde dolaşın ve Allâh'ın ayetlerini yalanlayanların sonunun ne olduğuna bakıp ders alın!

3/138. Bu Kur'ân, bütün insanlar için bir açıklama, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar için doğru yolu gösteren bir rehber ve öğüttür.

3/139. Eğer inanıyorsanız, üstün iken gevşeyip de sonunda üzülmeysin!¹

3/140. Siz Uhut'ta bir yara aldıysanız, karşınızdaki gurup da, Bedir'de benzer bir yara almıştı. Allâh, gerçek müminleri ortaya çıkarmak ve sizden bir kısmını şehitlik mertebesine ulaştırmak için insanlar arasında bazı günleri bir topluluğun, bazı günleri de diğer topluluğun lehine çevirir. Allâh zalimleri sevmez.

3/141. Bir de Allâh, çektikleri sıkıntılardan dolayı müminlerin günahlarını temizlemek ve kâfirleri de günah ve isyanları içerisinde boğmak için bunu yapar.

¹ Uhut'ta yenildik diye gevşemeyin, üzülmeysin! Allâh'a ve kendinize güveniyorsanız mutlaka üstün geleceksiniz. (M.K.K., H.İ.A.)

3/142. Yoksa siz, Allâh içinizden sabredenleri ve cihat edenleri ortaya çıkarmadan Cennete gireceğinizi mi sanıyorsunuz?

3/143. Müşriklerle karşılaşmadan önce ölümüne onlarla savaşmak istiyordunuz. Şimdi onunla karşı karşıyasınız; fakat bakıp duruyorsunuz.

3/144. Şüphesiz Muhammed bir peygamberdir. Ondan önce de, pek çok peygamber gelip geçmiştir. O ölür veya öldürülürse, inancınızdan dönecek misiniz? Kişinin inancından dönmesi, Allâh'a hiçbir zarar vermez. Allâh şükredenleri ödüllendirecektir.

3/145. Hiç kimse, Allâh tarafından belirlenen eceli gelmeden ölmez. Yaptıklarının karşılığını dünyada isteyene, dünyada; ahirette isteyene de ahirette veririz. Şükredenleri ödüllendireceğiz.

3/146. Geçmişte peygamberlerle birlikte Allâh'a gönülden bağlı pek çok kişi savaşmıştı. Onlar, Allâh yolunda uğradıkları sıkıntılar karşısında ne gevşemiş, ne zayıflık göstermiş, ne de düşmana boyun eğmişlerdi. Allâh, sabredenleri sever.

3/147. Onlar sadece, “Rabbimiz! Günahlarımızı affet, işlerimizdeki aşırılıkları bağışla, ayaklarımızı kaydırma ve kâfirlere karşı bizi muzaffer kıl!” diye dua ederlerdi.

3/148. Bu yüzden Allâh, onları dünyada çeşitli nimetlerle; ahirette de Cennetle ödüllendirecektir. Allâh her işte rızasını gözetenleri sever.

3/149. Ey imân edenler! Eğer kâfirlere uyarsanız, sizi inancınızdan döndürürler de, kaybedenlerden olursunuz.

3/150. Sizin dostunuz ve yardımcınız sadece Allâh'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır.

3/151. Hiçbir gücü ve yetkisi bulunmayan şeyleri Allâh'a ortak saydıklarından dolayı, kâfirlerin kalplerine korku salacağız. Onların gideceği yer, Cehennemdir. Zalimlerin gidecekleri durak, ne kötüdür!

3/152. Allâh, size verdiği sözü tutmuştur: Onun yardımıyla siz, düşmanı etkisiz hale getirmek üzereydiniz. Fakat arzuladığınız zaferi neredeyse elde etmişken, aranızda tartışarak Peygamberin “yerinizden ayrılmayın!” emrine uymadığınız için yenildiniz. İçinizden bir kısmı dünyayı, bir kısmı da ahireti istiyordu. Allâh, sizi sınamak için, galibiyetinizi tersine çevirdi. Buna rağmen o, yine de sizi affetti. Doğrusu onun müminlere ikramı sonsuzdur.

3/153. Peygamber arkanızdan çağırırken, siz hiç kimseye dönüp bakmadan dağa doğru kaçıyordunuz. Bu sebeple Allâh, peygamberin kederine karşılık size daha büyük bir keder verdi; öyle ki, Peygamber'e yaptıklarınızın utancı size, elinizden kaçan ganimetin ve yenilginin üzüntüsünü unutturdu. Allâh yaptığınız her şeyden haberdardır.

3/154. Bu kederin ardından Allâh, müminlerden bir grubu güvenlik duygusu ve huzurla kapladı; bir grup ise, can kaygısına düşüp, “Bu işte bizim hiçbir sorumluluğumuz yoktur” diyerek, cahiliye dönemindeki gibi, Allâh hakkında yanlış düşünceye sapsınlar. Onlara “bütün işlerde yetki sadece Allâh'a aittir.” de!. Onlar sana açıkça söyleyemediklerini içlerinde saklıyor ve “Keşke bizim bir yetkimiz olsaydı, burada yenilmezdik!” diyorlardı. Onlara “Hakkınızda ölüm takdir edilmişse, siz evinizde yataкта yatıyor olsanız bile öldürdünüz. Allâh bütün bunları, inancınızdaki samimiyeti sınamak ve kalbinizi her çeşit şüpheden temizlemek için yapmıştır. Allâh içinizde sakladıklarınızı da çok iyi bilir.” diye cevap ver!

3/155. İki ordunun karşılaştığı gün Şeytan, yaptıklarından dolayı, sizden arkasını dönüp kaçanların ayaklarını kaydırmak istemişti. Fakat Allâh, onları affetti. Şüphesiz Allâh, günahları çokça bağışlar ve yumuşak davranır.

3/156. Ey iman edenler! Yolculuğa veya savaşa giden kardeşleri hakkında, “Keşke yanımızda olsalardı; ölmezler ve öldürülmezlerdi!” diyen kâfirler gibi olmayın! Allâh, bunu bir üzüntü ve pişmanlık olarak onların kalplerine koydu. Hâlbûki öldüren de yaşatan da Allâh'tır. O, yaptığınız her şeyi çok iyi görür.

3/157. Allâh yolunda ölmenize ve öldürülmenize karşılık elde edeceğiniz bağışlanma ve merhamet, onların topladığı dünyalıktan çok daha hayırlıdır.

3/158. Ölseniz de, öldürseniz de sonunda Allâh'ın huzurunda toplanacaksınız.

3/159. Allâh'ın merhametiyle sen onlara yumuşak davrandın. Katı kalpli ve kaba biri olsaydın etrafında kimse kalmazdı. Öyleyse onları affet, onların bağışlanması için dua et, idari ve sosyal konularda onlarla görüş alışverişinde bulun! Bundan sonra bir şeye karar verdiğinde, Allâh'a güvenip dayan! Şüphesiz Allâh, kendisine güvenip dayananları sever.

3/160. Allâh yardım ederse, kimse sizi yenemez. Fakat yardımını keserse, artık size kim yardım edebilir! Öyleyse müminler, sadece Allâh'a güvenip dayansınlar!

3/161. Hiçbir peygamber, kamu malına ihanet etmez. Kamu malına ihanet eden kimse, kıyamet günü hesabını verecektir. O gün herkes, yaptığının karşılığını tam olarak görecektir ve kimseye haksızlık edilmeyecektir.

3/162. Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenle, onun öfkesine uğrayan kimse bir olur mu? Onun gideceği yer Cehennemdir. Orası ne kötü bir yerdir!

3/163. Allâh katında her insanın ayrı bir derecesi vardır. Allâh, kullarının yaptığı her şeyi çok iyi görür.

3/164. Gerçekten Allâh, müminlere aralarından bir peygamber göndermekle iyilikte bulunmuştur. O peygamber, insanlara Allâh'ın ayetlerini okumakta, Kitabı ve dinin inceliklerini öğretmekte ve kötülükten arınmanın yollarını göstermektedir. Onlar, daha önce doğru yoldan büsbütün uzaklaşmışlardı.

3/165. Bedir'de müşriklere verdiğiniz musibetin yarısı, Uhut'ta sizin başınıza gelince, “Bu nasıl olur!” diye mi soruyorsunuz? Onlara, “Bu yenilgi, sizin kendi yaptıklarınızın sonucudur” diye cevap ver! Şüphesiz Allâh'ın her şeye gücü yeter.

3/166. İki ordu karşılaştığında başınıza gelen felaket, Allâh'ın izniyle olmuştur. Bunu Allâh, samimi müminleri ortaya çıkarmak için yapmıştır.

3/167. Ayrıca bunu, münâfıkları ortaya çıkarmak için yapmıştır: Onlara, “Gelin bizimle Allâh yolunda savaşın veya en azından kalabalık ederek savumamıza katkıda bulunun!” denildiğinde, onlar geri dönmüşler ve sonra da “Savaşmasını bilseydik, sizinle gelirdik.” demişlerdi. O gün onlar, imandan daha çok küfre yakındılar. Çünkü onlar içlerinde gizlediklerinden farklı şeyler söylüyordu. Doğrusu Allâh, onların gizlediklerini çok iyi bilir.

3/168. Savaşa çıkmayanlar, savaşa giden arkadaşları hakkında “Bizi dinleselerdi öldürülmezlerdi” demişlerdi. Onlara “Doğru söylüyorsanız, haydi kendinizi ölümün pençesinden kurtarın!” de!

3/169. Allâh yolunda şehit olanları, “ölüp gitti!” sanmayın; aksine dirilecek ve Rableri tarafından nimetlendirileceklerdir.

3/170. Onlar Allâh'ın verdiği nimetlerden dolayı sevinçlidirler. Ayrıca kendilerinden sonra şehit olacakların da, hiçbir korku ve üzüntü ile karşılaşmayacağına sevinirler.

3/171. Onlar hem Allâh'ın nimet ve ikramından, hem de müminlerin elde edeceği sevâbı zayi etmeyeceğinden dolayı mutludurlar.

3/172. Onlar, savaşta yenilgiye uğradıktan sonra, Allâh ve Rasûlünün çağrısına uydular. Her işinde Allâh'ın rızasını gözeten ve ona karşı kulluk bilincinde olanlar için büyük ödül vardır.

3/173. Bazılarının, “Düşmanlarınız sizi yok etmek için toplandı, onlardan korkun!” demesi, müminlerin imanlarını artırır ve “Allâh bize yeter, o ne güzel vekildir!” derler.

3/174. Bu sebeple onlar, hiçbir kötülükle karşılaşmadan Allâh'ın ikram ve nimetiyle geri döndüler. Çünkü onlar Allâh'ın rızasını istiyorlardı. Allâh büyük ikram sahibidir.

3/175. “Herkes sizi yok etmek için toplandı” diyen kişi, sizi dostlarıyla korkutmak isteyen şeytan karakterli biridir. Samimi müminlerseniz, onlardan değil, benden korkun!

3/176. Onların küfürde yarışmaları seni üzmesin! Bu durum, Allâh'a hiçbir zarar vermez. Allâh onlara, ahiretin nimetlerinden hiçbir pay vermeyecektir. Onlar için büyük bir azap vardır.

3/177. Onların imana karşı küfrü tercih etmesi, Allâh'a hiçbir zarar vermez. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

3/178. Kâfirler, kendilerine zaman tanımamızın hayırlı olacağını sanmasınlar. Aksine, onlara mühlet vermemiz günahlarını artırmaya sebep olur. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

3/179. Allâh müminleri, içinde buldukları şu durumda bırakmayacak, sonunda iyiyi kötüden ayıracaktır. Allâh gaybı size değil, peygamberlerden dilediğine bildirir. O halde Allâh'a ve peygamberlerine inanın! İman edip, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olursanız, size büyük bir ödül vardır.

3/180. Allâh'ın verdiği malda cimrilik edenler, bunu kendileri için hayırlı sanmasınlar. Aksine bu durum, onlar için çok kötüdür. Kıyamet günü cimrilik yaptıkları şeyler boyunlarına dolacaktır. Göklerin ve yerin sahibi Allâh'tır. O, yaptıklarınızı çok iyi bilir.

3/181. “Allâh muhtaçtır, bizim ise hiçbir şeye ihtiyacımız yoktur” diyenlerin sözünü, Allâh elbette işitmiştir. Onların bu sözünü ve haksız yere peygamberleri öldürmelerini kaydedip, kıyamette karşılıklarını çıkaracak ve onlara “Haydi yakıcı azabı tadın bakalım!” diyeceğiz.

3/182. Bu azap, yaptıklarınızın karşılığıdır. Yoksa Allâh, kullarına asla haksızlık etmez.

3/183. Rasûlüm, “Allâh bize, gökten inen bir ateşle kurbanı yok etme mucizesini göstermeyen hiçbir peygambere güvenmememizi emretti.” diyenlere şöyle de: “Benden önce nice peygamber, pekçok mucizenin yanında sizin istediğinizi de göstermişti. Doğru söylüyorsanız, niçin onları öldürdünüz.”

3/184. Onlar, senin peygamberliğini inkâr ederlerse, üzülme! Çünkü senden önce, birçok mucize gösteren, sayfa ve aydınlatıcı kitap getiren pek çok peygamber de yalanlanmıştı.

3/185. Herkes ölecek ve kıyamet günü yaptıklarının karşılığı eksiksiz olarak verilecektir. Cehennemden uzaklaştırılıp Cennete konulanlar kurtulmuş olacaktır. Dünya hayatı, sadece aldatici ve geçici bir zevkten ibarettir.

3/186. Elbette mallarınız ve canlarınız konusunda denenecek ve Kitap ehli ile müşriklerin incitici pekçok sözünü işiteceksiniz. Sabreder ve Allâh'a karşı kulluk bilincinde olursanız, üzerinize düşeni yapmış olursunuz. Çünkü bunlar, yapılması gereken önemli davranışlardır.

3/187. Allâh, Kitap ehlinde, kendilerine verilen kitabı gizlemeden insanlara açıklaması hususunda kesin bir söz almıştı. Fakat onlar, geçici dünya malı için verdikleri sözü tutmadılar. Bu, ne kötü bir tercihtir!

3/188. Yaptıkları kötülüklerle sevinen ve yapmadıkları iyiliklerle de övülmek isteyenlerin azaptan kurtulacaklarını sanma! Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

3/189. Göklerin ve yerin sahibi Allâh'tır. Onun, her şeye gücü yeter.

3/190. Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün değişmesinde akıllılar için, Allâh'ın varlığını ve kudretini gösteren pek çok delil vardır.

3/191. Ayaktayken, otururken ve yatarken Allâh'ı ananlar, göklerin ve yerin yaratılışını düşünenler şöyle dua ederler: “Rabbimiz! Sen bunları boşuna yaratmadın. Sen her türlü eksiklikten uzaksın. Bizi Cehennem azabından koru!”

3/192. “Rabbimiz! Cehenneme koyduklarını, rezil edersin. Zalimlerin orada hiçbir yardımcısı yoktur.”

3/193. “Rabbimiz! ‘Rabbimize iman edin!’ diye bizi imana çağıran Peygamberi işittik ve ona iman ettik. Rabbimiz günahlarımızı affet, kusurlarımızı bağışla! Canımızı alıncaya kadar bizi, iyilerle birlikte bulundur.”

3/194. “Rabbimiz! Peygamberlerin aracılığıyla bize bildirdiğin vaadini yerine getir, kıyamet günü bizi rezil etme! Şüphesiz sen, sözünden asla dönmezsin.”

3/195. Rableri, onların duasına şöyle cevap verdi: “Sizden kadın, erkek hiçbirinizin çalışmasını karşılıksız bırakmayacağım. Çünkü sizin kul olma bakımından birbirinizden farkınız yoktur. Benim için hicret eden, yurtlarından çıkarılan, eziyet gören, savaşan ve şehid edilenlerin kusurlarını bağışlayacağım. Onları, içinden ırmaklar akan Cennetlere koyacağım.” İşte Allâh'ın ödülü budur. Ödüllerin en güzeli onun yanındadır.

3/196. Bolluk içinde olmalarından dolayı kâfirlerin dünyada dilediklerini yapması, seni yanıltmasın.

3/197. Onların bu hayatı, geçici bir zevkten ibarettir. Sonra varacakları yer Cehennemdir. Orası ne kötü bir yerdir.

3/198. Fakat Rablerine karşı kulluk bilincinde olanlar için, Allâh'ın bir ikramı olarak içinden ırmaklar akan, temelli kalacakları Cennetler vardır. İyiler için Allâh katındaki ödüller geçici dünya nimetlerinden çok daha hayırlıdır.

3/199. Kitap ehlerinden, Allâh'a; size ve kendilerine indirilen kitaplara gönülden saygı duyarak inananlar vardır. Onlar Allâh'ın ayetlerini geçici dünya malına değişmezler. İşte onlar, Rableri tarafından ödüllendirilecektir. Doğrusu Allâh, hesabı çabuk görendir.

3/200. Ey iman edenler! Başarıya ulaşmak için sabredin, sabırda direnin, Allâh'a olan bağlılığınıza devam edin ve ona karşı kulluk bilincinde olun!

004. NÎSÂ Sûresi

4/1. Ey İnsanlar! Sizi ve eşinizi aynı cinsten yaratan ve erkek ve kadın olarak çoğaltan Rabbimize karşı kulluk bilincinde olun! Birbirinizden bir şey isterken “Allâh ve akrabalık aşkına...” dediğiniz Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Çünkü Allâh sizi, sürekli gözetlemektedir.

4/2. Reşit olduklarında yetimlere mallarını verin! Haramı helale tercih etmeyin; onların malını, kendi malınıza katarak yemeyin! Çünkü bu büyük bir günahdır.

4/3. Velisi olduğunuz yetimlerle evlendiğinizde haksızlık etmekten endişe ediyorsanız, aynı hassasiyeti evleneceğiniz kadınlarda da gösterip sınırsız kadınla evlenmeyin, size helal olan iki, üç, en fazla dört kadınla evlenin! Eşler arasında haksızlık yapmaktan endişe ederseniz, tek bir kadınla veya sahip olduğunuz cariyeyle evlenin! Böyle davranmanız, haksızlık yapmamanız için daha uygundur.

4/4. Kadınlara mehirlerini, gönül hoşluğuyla verin! Onlar, mehirlerinden bir kısmını gönül hoşnutluğuyla size bağışlarsa, onu afiyetle yiyin!

4/5. Allâh'ın, korumanız için size emanet ettiği yetimlerin malını, kârını-zararını bilmeyen yetimlere vermek yerine, bu maldan onların yiyecek ve giyeceklerini karşılayın, onlara güzel öğütte bulunun!

4/6. Evlilik çağına gelinceye kadar yetimleri deneyin! Onların, akıl yönünden olgunlaştığını anlarsanız, mallarını kendilerine verin! Büyüyüp geri alacaklar endişesiyle, onların mallarını israf ederek, aceleyle harcamayın! Muhtaç olmayan veliler, yetimin malından uzak dursun! Fakir olanların örfüne uygun olarak bir miktar yemesinde sakınca yoktur. Yetimlere mallarını teslim ederken, şahit bulundurun! Hesap görücü olarak Allâh yeter.

4/7. Anne, baba ve akrabaların bıraktığı mirasta, erkek ve kadın mirasçılar için az veya çok belirlenmiş hisseler vardır.

4/8. Miras taksim edilirken, ölenin varisi olmayan akrabaları, yetimler ve muhtaçlar bulunuyorsa, onlara da mirastan bir şeyler verin ve gönüllerini alacak sözler söyleyin!

4/9. Geride bıraktıkları bakıma muhtaç çocukları hakkında nasıl endişe duyuyorlarsa, bu yetimler hakkında da aynı hassasiyeti gösterebilirler, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olsunlar ve doğru söylesinler.

4/10. Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, karınlarını ateşle doldurmuş olurlar. Bu yüzden onlar Cehenneme gireceklerdir.

4/11. Allâh size, çocuklarınızın mirastaki payı konusunda şunları tavsiye ediyor: Erkeğin payı, kızın hissesinin iki katıdır. Varis olan çocuklar yalnız iki veya daha fazla kız ise, mirasın üçte ikisi onların; sadece bir kız ise, yarısı onundur. Ölenin erkek çocuğu varsa, anne ve babanın her biri, mirasın altıda birini alır. Ölenin çocuğu yoksa anne üçte birini, baba kalanı alır. Ölenin çocukları yok, fakat kardeşleri varsa, anne altıda birini, baba geriye kalanı alır. Bu taksim, ölenin borcu ödenip, vasiyetinin yerine getirilmesinden sonra yapılır. Siz; anne-babalarınız ve çocuklarınızdan hangisinin, fayda bakımından size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Bunlar, Allâh'ın belirlediği hisselerdir. Çünkü Allâh, her şeyi hakkıyla bilir ve her şeyi yerli yerince yapar.

4/12. Borcunun ödenmesi veya vasiyetinin yerine getirilmesinden sonra, ölen karılarınızın çocuğu yoksa bıraktığı mirasın yarısı; çocuğu varsa, dörtte biri sizindir. Borcunuzun ödenmesi ve vasiyetinizin yerine getirilmesinden sonra, çocuğunuz yoksa bıraktığınız mirasın dörtte biri; çocuğunuz varsa, sekizde biri karılarınızdır. Çocuğu ve babası olmayan bir kişiye, anabir erkek veya kız kardeşi mirasçı olursa, bir zarara uğratılmaksızın borcunun ödenmesi ve vasiyetinin yerine getirilmesinden sonra, altıda bir hisse alır; eğer bunlar iki veya daha fazla ise mirasın üçte birini paylaşırlar. Bu taksim, Allâh'ın bir tavsiyesidir. Allâh, her şeyi hakkıyla bilir ve kullarına yumuşak davranır.

4/13. Bunlar, Allâh'ın koyduğu hükümlerdir. Allâh, kendine ve Rasûlü'ne itaat edenleri, temelli kalacakları, içinden ırmaklar akan Cennetlere koyacaktır. İşte bu, büyük bir kurtuluştur.

4/14. Allâh, kendisine ve Peygamberine isyan edip, onun koyduğu hükümleri çiğneyenleri ise, temelli kalacakları Cehenneme koyacaktır. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

4/15. Zina ettiği iddia edilen kadınlarınızın suçunu ispat etmek için dört şahit isteyin! Dört kişi şahitlik ederse, o kadınları, ölünceye veya Allâh onlar hakkında bir hüküm verinceye kadar evlerde gözaltında bulundurun!

4/16. İçinizden zina eden kişileri incitip kınayarak cezalandırın! Tövbe edip kendilerini düzeltirlerse, incitip kınamaktan vaz geçin! Çünkü Allâh, tövbeleri kabul eder ve çok merhametlidir.

4/17. Allâh'ın kabul edeceği tövbe, bir cahillik yaparak günah işleyince, hemen o günahından vaz geçen kişinin tövbesidir. Allâh, işte bunların tövbesini kabul eder. O her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

4/18. Ancak ölüm gelinceye kadar günah işlemeye devam edenler ile kâfir olarak yaşayıp son anında "şimdi tövbe ettim" diyenlerin tövbesi kabul edilmez. Biz böyleleri için, can yakıcı bir azap hazırladık.

4/19. Ey iman edenler! Kadınların malını zorla almanız size helal değildir. Açıkça bir hayâsızlık yapmadıkça, verdiğiniz mehirlerin bir kısmını geri almak için onlara baskı yapmayın! Hoşlanmasanız da, onlarla iyi geçinin! Belki Allâh, hoşlanmadığınız şeylerde, birçok iyilik takdir etmiştir.

4/20. Eşinizden ayrılıp, başka bir kadınla evlenmek isterseniz, ayrıldığınız hanıma yüklerle mehir vermiş olsanız da, ondan bir şey geri almayın! Boşanmak istediğiniz eşinize iftira ederek ve bile bile günaha girerek verdiğiniz mehri geri mi alacaksınız?

4/21. Karı-koca olmuş ve kadınlar sizden sağlam bir söz almışken, nasıl olur da verdiğiniz mehri geri alırsınız!

4/22. Babanızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin! Ancak geçmişte yaptıklarınızdan dolayı bir sorumluluk yoktur. Çünkü bu, iğrenç bir cahiliyye âdetidir. O ne kötü bir yoldur!

4/23. Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, kız ve erkek kardeşlerinizin kızları, sütanneleriniz, sütkardeşleriniz, kayın valideleriniz, zifafa girdiğiniz eşlerinizden olan gözetiminiz altındaki üvey kızlarınız ve öz oğullarınızın eşleri ile evlenmek haram kılınmıştır. Zifafa girmediğiniz eşlerinizin kızları bu hükmün dışındadır. Aynı şekilde, iki kız kardeşle aynı anda evli bulunmak da yasaklanmıştır. Ancak geçmişte yaptıklarınızdan dolayı bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allâh, günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

4/24 Esir alınmadan önce evli olan cariyeler dışında, evli kadınlarla evlenmek de size haram kılınmıştır. İşte bunların hepsi, Allâh'ın kesin hükümleridir. Bu sayılanların dışındakilerle evlenmek; iffetli yaşamak, zina etmemek ve mehrini tam olarak vermek kaydıyla helal kılınmıştır. O halde kendileriyle evlenip zifafa girdiğiniz kadınlara, belirlenen mehirlerini tam olarak verin! Mehrin miktarı belirlendikten sonra, karşılıklı anlaşarak değişiklik yapmanızda sakınca yoktur. Şüphesiz Allâh, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

4/25. Müslüman hür kadınlarla evlenmeye gücü yetmeyenler, Müslüman cariyelerle evlenebilir. Allâh sizi inancınıza göre değerlendirir. Zaten hepiniz, Müslüman toplumun birer ferdisiniz. Öyleyse, sahiplerinin izniyle, dost tutmaksızın iffetli yaşamak, zina etmemek ve uygun bir şekilde mehirini vermek kaydıyla Müslüman cariyelerle evlenebilirsiniz. Evlendikten sonra cariyeler zina yaparsa, hür kadınlara verilen cezanın yarısı uygulanır. Cariyelerle evlenme izni, günaha düşmekten endişe edenler hakkındadır. Hür bir kadınla evleninceye kadar sabretmeniz, sizin için daha hayırlıdır. Allâh, günahları çok bağışlar ve merhamet eder.

4/26. Allâh, size hükümlerini açıklamak, sizden önceki peygamberlerin yolunu göstermek ve tövbelerinizi kabul etmek ister. Allâh her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

4/27. Allâh sizin tövbe etmenizi; nefsinin arzularına uyanlar ise, tamamen doğru yoldan sapmanızı ister.

4/28. İnsan zayıf olup nefsinin arzusuna kolayca boyun eğdiği için, Allâh sizin yükünüzü hafifletmiştir.

4/29. Ey iman edenler! Karşılıklı rızaya dayalı ticaret olmaksızın, haksız yollarla birbirinizin malını yiyerek kendinizi mahvetmeyin! Şüphesiz Allâh, size karşı çok merhametlidir.

4/30. Aşırı giderek ve zulmederek başkasının malını yiyenleri Cehenneme sokacağız. Bu ise Allâh'a göre çok kolaydır.

4/31. Yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız, küçük günahlarınızı affeder ve sizi çok değerli bir yer olan Cennete koyarız.

4/32. Allâh'ın sizden bazısına daha fazla verdiği nimetlerden, size de vermesi için ısrarlı olmayın! Çünkü erkek de, kadın da, dünyada çalıştığına bir kısmını elde edebilir. Buna rağmen, Allâh'ın size de ikram etmesini talep etmenizde sakınca yoktur. Şüphesiz Allâh, her şeyi hakkıyla bilir.

4/33. Ana-baba ve akrabaların bıraktığı mallar için mirasçılar belirledik. Evlilik gibi akitten doğan miras hisselerini de verin! Çünkü Allâh, her şeyi görür ve bilir.

4/34. Allâh erkeklere mirastan daha fazla pay verdiği için, erkekler kadınların geçimini sağlamak ve onları gözetmekle yükümlüdür. Saliha kadınlar, kocalarına itaat ederler ve eşi yanında olmasa da Allâh'ın korunmasını emrettiği iffet ve namuslarını korurlar. Kadınlar, evlilik sorumluluğunu yerine getirmeyip baş kaldırırlarsa, bu karşı koymanın şiddetine göre onlara öğüt verebilir, yatağını ayırabilir veya dövebilirsiniz². Eğer size itaat ederlerse, artık onlara baskı yapmak için bahane aramayın! Doğrusu Allâh, çok yüce ve büyüktür.

4/35. Karı-koca anlaşmazlığının boşanmaya varmasından endişe ederseniz, erkek ve kadının ailelerinden birer hakem tayin edin! Bunlar eşlerin arasını iyi niyetle düzeltmeye çalışırlarsa, Allâh da onların arasındaki anlaşmazlığı kaldırır. Doğrusu Allâh, her şeyi hakkıyla bilir ve her şeyden haberdardır.

4/36. Allâh'a kulluk edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın! Ana-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın ve uzak komşuya, arkadaşlara, yolcuya ve kölelerinize iyilik edin! Şüphesiz Allâh, kendini beğenen ve öğünenleri sevmez.

4/37. Kendilerini beğenen bu insanlar, Allâh'ın ikram ettiği nimetleri gizleyerek, kendileri cimrilik ettiği gibi, başkalarını da cimriliğe teşvik ederler. İşte biz, bu nankörler için alçaltıcı bir azap hazırladık.

4/38. Bunlar, Allâh'a ve ahiret gününe inanmadığı halde, mallarını gösteriş olsun diye harcarlar. Şeytan onların dostudur. O ne kötü bir dosttur.

4/39. Onlar Allâh'a ve ahiret gününe inanıp, onun verdiklerinden Allâh yolunda harcasalardı, ne olurdu sanki! Allâh onların gerçek amaçlarını çok iyi bilir.

4/40. Hiç şüphesiz Allâh, zerre kadar haksızlık yapmaz. Yapılan bir iyilik küçük de olsa, Allâh onu kat kat artırır; ayrıca katından büyük bir ödül verir.

4/41. Rasûlüm! Her ümmetten bir şahit, seni de onların hepsine şahit getireceğimiz kıyamet günü onların hali nasıl olacaktır?

4/42. İnkâr edip Peygamber'e isyan edenler, kıyamet günü yerin dibine geçmek isterler. Fakat onlar Allâh'tan hiçbir şeyi gizleyemezler.

4/43. Ey iman edenler! Sarhoşken, ne söylediğinizi bilinceye kadar ve cünüpken -yolcu olmanız hariç- yıkanınca kadar namaz kılmayın! Sizden biri, hasta veya yolcu iken tuvalete

² Allâh erkeklere mirastan daha fazla pay verdiği için, erkekler kadınların geçimini sağlamak ve onları gözetmekle yükümlüdür. Saliha kadınlar, kocalarına itaat ederler ve eşi yanında olmasa da Allâh'ın korunmasını emrettiği iffet ve namuslarını korurlar. Nüşuzundan endişe ettiğiniz (aileyi ayağa kalkıp terk etmesinden korktuğunuz) kadınlara herhangi bir sıra gözetmeksizin öğüt verin, yataklarında onları yalnız bırakarak belli bir mesafe koymak suretiyle akl-ı selimle düşünmelerini sağlayın, hatta aile birliği ve bütünlüğünü iyi anlaması için onlardan belli bir süre ayrı kalın! Eğer size itaat ederlerse, artık onlara baskı yapmak için bahane aramayın! Doğrusu Allâh, çok yüce ve büyüktür. (A. A.)

gider veya cinsel ilişkide bulunur da su kullanma imkânı bulamazsa, temiz bir toprakla ellerini ve yüzünü meshederek teyemmüm etsin! Çünkü Allâh, çok affeder ve günahları bağışlar.

4/44. Şu kitap ehlinin yaptığına bir bak! Kendileri doğru yoldan çıktığı gibi, sizi de çıkarmak istiyorlar.

4/45. Allâh düşmanlarınızı çok iyi bilir. Siz de şunu bilin ki, dost ve yardımcı olarak Allâh yeter.

4/46. Yahûdîlerden bir kısmı, Hz. Peygamber'e saldırmak amacıyla kelimeleri çarpıtarak iki anlama da gelen, "semi'nâ ve asaynâ" (işittik ve sarıldık/işittik ve isyan ettik), "isma' gayra müsmain" (hoşlanmadığın bir söz duymaksızın işit/dinle dinlemez olası) ve "râ'inâ" (bizi gözet/kendi dillerinde bir tür sövme) gibi ifadeler kullanırlardı. Bunların yerine çarpıtılmaya uygun olmayan "semi'nâ ve ata'nâ" (işittik ve itaat ettik) ve "ismâ' ve'nzurnâ" (dinle ve bizi gözet) deselerdi kendileri için daha iyi ve doğru olurdu. Fakat onlar, çok az inanmaları sebebiyle kâfir oldukları için, Allâh onları rahmetinden uzaklaştırmıştır.

4/47. Ey kitap ehli! Tevrat'tan öğrendiğiniz doğru bilgi ve inancı tasdik eden Kur'ân'a iman edin! Yoksa sizi rezil eder geldiğiniz yere sürgün ederiz veya Cumartesi yasağına uymayanlara yaptığımız gibi, sizi de rahmetimizden koğarız. Allâh'ın verdiği hüküm mutlaka gerçekleşecektir.

4/48. Allâh, kendisine ortak koşulmasını affetmez. Bunun dışındaki günahları, dilediği kişilerden bağışlar. Çünkü Allâh'a ortak koşanlar, çok büyük günah işlemişlerdir.

4/49. Kendilerinin günahsız olduğunu iddia eden kitap ehlini görüyorsun değil mi? Hâlbuki Allâh, onları değil doğru yolu seçenleri temize çıkarır. Kıyamet günü kimseye en küçük bir haksızlık yapılmayacaktır.

4/50. Kitap ehlinin, Allâh'a nasıl yalan isnat ettiklerine bir bak! Bu iftira, apaçık bir günah olarak onlara yeter.

4/51. Kitap ehline bir bak! Müşriklerin isteği üzerine onlar, put, kâhin, şeytan gibi her türlü boş şeylere inanırlar; bu da yetmezmiş gibi, o kâfirlerin müminlerden daha doğru yolda olduğunu iddia ederler.

4/52. İşte bunlar, Allâh'ın rahmetinden uzaklaştırdığı kimselerdir. Onun rahmetinden uzak olan kişinin, kesinlikle hiç bir yardımcısı olmayacaktır.

4/53. Onlar, Allâh'ın yetkisine ortak olduklarını mı sanıyorlar? Öyle olsaydı, insanlara bir kırıntı bile vermezlerdi.

4/54. Yoksa onlar, Allâh'ın lutfettiği peygamberlik nimetinden dolayı insanları kıskanıyorlar mı? Doğrusu biz İbrâhîm soyuna, kitap, ince kavarayış ve büyük bir saltanat vermiştik.

4/55. Kitap ehlerinden Kur'ân'a iman edenler olduğu gibi, inanmak isteyenlere engel olanlar da vardır. İman etmeyip engel olanlara yakıcı azap olarak Cehennem yeter.

4/56. Ayetlerimizi inkâr edenleri Cehenneme atacak ve azabı daha iyi tatmaları için derilerini, yandıkça yenileyeceğiz. Doğrusu Allâh'ın her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.

4/57. İman edip, yararlı işler yapanları, içinden ırmaklar akan temelli kalacakları Cennetlere koyacağız. Orada onlar için tertemiz eşler vardır. Onları koyu gölgelikler altında huzur ve mutluluğa kavuşturacağız.

4/58. Allâh size, işleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletli olmanızı emreder. Allâh size, ne güzel öğüt veriyor. Doğrusu o, her şeyi hakkıyla işitir ve görür.

4/59. Ey İman edenler! Allâh'a, peygambere ve sizden olan idarecilere itaat edin! Eğer Allâh'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, anlaşmazlığa düştüğünüz konuyu, Allâh'ın kitabına ve Peygamber'in sünnetine göre çözün! Bu sizin için en hayırlısı ve sonuç olarak da en güzeldir.

4/60. Sana ve senden öncekilere indirilen kitaplara inandıklarını ileri sürenleri görüyorsun değil mi? Onlar, insanları doğru yoldan saptıran şeyleri inkâr etmekle emroldukları halde onları, aralarında hakem yapmak istiyorlar. Zaten şeytan da onları doğru yoldan büsbütün uzaklaştırmak ister.

4/61. Münafıklara, “Allâh'ın indirdiğine ve Peygamber'in sünnetine uyun!” denildiğinde, onların senden tamamen uzaklaştığını görürsün.

4/62. Yaptıklarından dolayı başlarına bir felaket geldiğinde, sana gelip Allâh'a yemin ederek “biz sadece bir iyilik ve arabuluculuk olsun diye bunu yaptık.” derler.

4/63. Allâh, bunların içlerinde gizlediklerini çok iyi bilir. Öyleyse sen onların yaptıklarına aldırış etme; fakat onlara öğüt ver ve etkili konuş!

4/64. Biz, her peygamberi, -Allâh'ın izniyle- kendisine uyulması için gönderdik. Onlar, günah işlediklerinde sana gelerek, Allâh'ın bağışlanmasını isteselerdi ve sen de bir peygamber olarak onların bağışlanması için dua etseydin, Allâh'ın tövbeleri çok kabul ettiğini ve çok merhametli olduğunu görürlerdi.

4/65. Rabbine yemin olsun ki onlar; anlaşmazlığa düştükleri konularda, seni hakem tayin edip verdiği hükmü içlerinde bir sıkıntı duymaksızın kabul etmedikçe iman etmiş olmazlar.

4/66. Münafıklara “Allâh yolunda canınızı feda edin!” veya “hicret edin!” diye emretmiş olsaydık, bunu neredeyse hiçbiri yapmazdı. Kendilerine verilen öğüdü yerine getirselerdi, onlar için daha hayırlı olurdu ve iman etmelerini daha çok sağlardı.

4/67. İşte o zaman, biz de onlara katımızdan büyük bir ödül verirdik.

4/68. Ve onları doğru yola ilettirdik.

4/69. Allâh ve Rasulüne itaat edenler, Cennette Allâh'ın ikramda bulunduğu peygamberler, doğruluktan ayrılmayanlar, şehitler ve iyi kimselerle birlikte olacaklardır. Onlar ne güzel arkadaşlardır!

4/70. İşte bunlar, Allâh'ın bir ikramıdır. Onların yaptıklarını Allâh'ın bilmesi yeter.

4/71. Ey iman edenler! Düşmana karşı hazırlıklı olun ve duruma göre onların üzerine ya küçük birlikler gönderin veya orduyu seferber edin!

4/72. Sizden bazıları, ağırdan alıp savaşa katılmazlar. Sonra da, savaşta yenilirsenez, “Allâh bize ikram etti de onlarla birlikte olmadık” derler.

4/73. Fakat siz Allâh'ın ikramıyla galip gelirsiniz, sizinle aralarında bir bağ yokmuş gibi galibiyetinize sevinmek yerine kaybettiklerine üzülenek, “Keşke onlarla beraber olsaydık da, ganimetten pay alsaydık” derler.

4/74. Ahireti dünya hayatına tercih edenler, Allâh yolunda savaşsınlar! Onun yolunda savaşıp şehit olanlara veya galip gelenlere, çok büyük ödül vereceğiz.

4/75. Baskı altında ezildikleri için “Rabbimiz! Halkı zalim olan şu memleketten bizi kurtar, katından bize bir dost ve kurtarıcı gönder!” diye yalvaran erkek, kadın ve çocukları kurtarmak için, ne diye Allâh yolunda savaşmıyorsunuz?

4/76. İman edenler Allâh yolunda, kâfirler ise batıl yolda savaşsınlar. O halde siz de şeytanın yardımcılarıyla savaşın! Doğrusu şeytanın tuzağı, çok zayıftır.

4/77. Daha önce kendilerine “Savaş çıkarmayın, namazı dosdoğru kılın ve zekâtı verin!” denilenleri görüyorsun değil mi? Savaş farz kılınca, onlardan bir kısmı Allâh’tan korkar gibi, hatta daha da fazla düşmandan korktuğu için, “Rabbimiz! Savaşı niçin farz kıldın? Keşke bize biraz daha süre verseydin.” diyorlar. Onlara, “Dünya malı geçicidir; ahiret ise, Allâh’a karşı kulluk bilincinde olanlar için daha hayırlıdır. Orada hiçbiriniz zerre kadar haksızlığa uğratılmayacaksınız.” de!

4/78. Nerede olursanız olun, hatta sağlam bir kale içinde olsanız bile ölüm sizi yakalayacaktır. Onlara bir iyilik geldiğinde, bunun Allâh’tan olduğunu; başlarına bir kötülük geldiğinde ise, senin yüzünden olduğunu söylerler. Onlara iyiliğin de kötülüğün de Allâh’tan olduğunu söyle! Bu toplum, neden hiçbir sözü anlamaya yanaşmıyor.

4/79. İyiliğin, güç ve kuvvetin kaynağı Allâh olduğu için, sana gelen iyilikler ondandır. Öte yandan başına gelen bütün kötülükler de –Allâh’ın izniyle olsa bile- senin kendi günahın yüzündendir. Biz seni bütün insanlara peygamber olarak gönderdik. Buna şahit olarak Allâh yeter.

4/80. Peygamber'e itaat eden, Allâh'a itaat etmiş olur. Onlar yüz çevirirlerse üzülme, biz seni onlara bekçi göndermedik.

4/81. Münafıklar seninle beraberken “Emrin baş üstüne!” derler. Fakat yanından ayrılıp geceleyin başbaşa kalınca, onların bir kısmı, senin söylediklerine karşı plan kurarlar. Halbûki Allâh, onların bu yaptıklarını kaydetmektedir. Sen onlara aldırma, Allâh’a güvenip dayan! Vekil olarak Allâh yeter.

4/82. Onlar Kur’ân’ı gerektiği gibi incelemiyorlar mı? Eğer bu kitap, Allâh’tan başkası tarafından indirilseydi, içinde birçok çelişki bulurlardı.

4/83. Bazı kimseler, savaş veya barışla ilgili bir haber duyduğunda, düşünüp danışmadan onu yayarlar. Halbûki bu haberi, peygambere ve içlerinden yetkili kişilere arzemiş olsalardı, onlar daha iyi anlar ve değerlendirip sonuç çıkarırlardı. Allâh’ın size merhameti olmasaydı, çok azınız hariç, hepiniz şeytana uyardınız.

4/84. Ey Muhammed! Allâh yolunda savaş! Çünkü sen yalnız kendinden sorumlusun. Müminleri de savaşa teşvik et! Allâh, kâfirlerin gücünü kıracaktır. Zira Allâh daha güçlü ve cezası da şiddetlidir.

4/85. Bir iyiliğin yapılmasına aracı olan kişi, onun sevabından payını alacak; bir kötülüğün yapılmasına önderlik eden kimse de onun günahına ortak olacaktır. Doğrusu Allâh’ın her şeye gücü yeter.

4/86. Size selam verildiği zaman, onlara daha güzeliyle veya en azından aynıyla karşılık verin! Şüphesiz Allâh, her şeyin hesabını yapar.

4/87. Allâh’tan başka ilâh yoktur. Şüphesiz o, ahirette hepinizi bir araya toplayacaktır. Allâh’tan daha doğru sözlü kim vardır?

4/88. Münafıklar hakkında niçin ikiye ayrılıyorsunuz? Halbûki Allâh, yaptıklarından dolayı onları başaşağı etmiştir. Kendi tercihleri sebebiyle, Alah’ın batıl yolda bıraktığı kişileri siz zorla doğru yola getirmek mi istiyorsunuz? Onlar için, hiç bir kurtuluş yolu bulamazsın.

4/89. Onlar, kendileri gibi sizin de inkâr ederek kendileriyle eşit olmanızı isterler. Bu sebeple, küfür ve isyanlarından vazgeçmedikçe onları dost edinmeyin! Eğer buna yanaşmaz size düşmanlık yapmaya devam ederlerse, onları bulduğunuz yerde yakalayın ve öldürün. Onlardan herhangi bir dost ve yardımcı edinmeyin!

4/90. Ancak, sizinle ve kendi halkıyla savaşmak istemediği için size veya anlaşmalı olduğunuz bir topluma sığınanlarla savaşmayın! Allâh dileseydi, onları başınıza bela ederdi de sizinle savaşarlardı. Eğer sizinle savaşmayıp, barış teklifinde bulunurlarsa, Allâh onlarla savaşmanıza izin vermez.

4/91. Sizden ve kendi halkından güvende olmak isteyen bazı insanları görürsün; fakat onlar fırsat bulduklarında hemen bozgunculuk yaparlar. Onlar size zarar vermek ve savaşmaktan vazgeçip barış teklifinde bulunmazsa, onları bulduğunuz yerde yakalayın ve öldürün! Bunlarla savaşmanız için size izin verdik.

4/92. Yanlışlıkla olması dışında bir müminin diğerini öldürmesi asla helal değildir. Bir mümini yanlışlıkla öldüren kimsenin, mümin bir köle azat etmesi, ayrıca ailesi bağışlamadıkça onlara diyet ödemesi gerekir. Yanlışlıkla öldürülen kişi, mümin olmakla birlikte ailesi size düşman bir topluluktan ise, öldüren kişinin mümin bir köle azat etmesi gerekir. Yanlışlıkla öldürülen kişinin halkıyla aranızda anlaşma varsa, hem mümin bir köle azat edilmesi, hem de ailesine diyet ödenmesi gerekir. Azat etmek için köle bulamayan kimse, Allâh'ın tövbesini kabul etmesi için ara vermeden iki ay oruç tutar. Allâh her şeyi hakkıyla bilir ve her şeyi yerli yerince yapar.

4/93. Mümin olduğu için birini öldüren kimsenin cezası, temelli kalacağı Cehennemdir; Allâh ona aşırı derecede öfkelenmiş, onu rahmetinden uzaklaştırmış ve ona büyük bir azap hazırlamıştır.

4/94. Ey iman edenler! Allâh yolunda savaşa çıktığımızda, karşılaştığınız kimselerin durumunu iyi araştırın! Size barış teklif eden kişiye, malını ganimet olarak almak amacıyla, “Mümin olmadığın için teklifini kabul etmiyoruz.” demeyin! Çünkü asıl ganimet Allâh'ın yanındadır. Daha önce siz de böyleydiniz, Allâh size ikramda bulundu da, bu konuma geldiniz. O halde iyice araştırıp gerçeği ortaya çıkarmadan hareket etmeyin! Allâh, yaptıklarınızdan haberdardır.

4/95. Bir özürlü olmaksızın savaşa katılmayan müminlerle, malları ve canlarıyla Allâh yolunda cihat edenler bir değildir. Allâh, mallarıyla, canlarıyla cihat edenleri, derece bakımından savaşa katılmayanlardan üstün kılmıştır. Allâh müminlerin hepsine Cennet vaadinde bulunmuştur; ama cihat edenlere, savaşa katılmayanlara nispetle çok daha büyük ödül verecektir.

4/96. Cihat edenlere Allâh'tan yüksek dereceler, bağışlanma ve rahmet vardır. Allâh çok bağışlar ve çok merhamet eder.

4/97. Melekler, kâfirlerle birlikte müslümanlara karşı savaşarak kendilerine zulmedenlerin canlarını alırken, onlara “Orada ne işiniz vardı?” diye sorarlar. Onlar, “Biz, dünyada yaşarken baskı altındaydık” diye cevap verirler. Bunun üzerine melekler, “Yeryüzü yeterince geniş değil miydi? Hicret etseydiniz ya!” derler. Onların gidecekleri yer Cehennemdir. Orası ne kötü bir yerdir!

4/98. Ancak çaresiz kalıp hicret etme imkânı bulamayan erkek, kadın ve çocuklar bu hükmün dışındadır.

4/99. İşte onlar Allâh'ın affedeceği kimselerdir. Çünkü Allâh, çok bağışlar, çok affeder.

4/100. Allâh yolunda hicret edenler, yeryüzünde güven ve bolluk içinde rahatça yaşayabilecekleri birçok yer bulabilirler. Allâh, kendisi ve Rasûlü için hicret etmek üzere evinden çıkan ve sonra da gideceği yere ulaşmadan ölen kimseye, hicret ödülü verecektir. Allâh, çok bağışlar ve merhamet eder.

4/101. Sefere çıktığımızda kâfirlerin size bir kötülük yapmasından endişe ederseniz, namazı kısaltmanızda sakınca yoktur. Şüphesiz kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır.

4/102. Sen, cephede namaz kıldıracağıın zaman, müminlerden bir grup, silahlarını yanlarına alarak seninle namaza dursun ve bir rekât kılınca, siperdeki yerine geçsinler! Daha sonra, namaz kılmayan diğer grup, silahlarını ve tedbirlerini alarak gelsin ve seninle namazlarını kılsınlar! Çünkü kâfirler, sizin silah ve levazımâtınızdan uzak kaldığınız bir anda üzerinize hücum etmek isterler. Fakat yağmur veya hastalıktan dolayı sıkıntıya düşerseniz, tedbiri elden bırakmamak kaydıyla, namaz kılariken silahlarınızı yere bırakabilirsiniz. Şüphesiz Allâh, kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

4/103. Namazı kıldıktan sonra; ayaktayken, otururken ve yatarken Allâh'ı anın! Güvene kavuştuğunuzda namazı dosdoğru kılın! Çünkü namaz, belli vakitlerde kılınmak üzere müminlere farz kılınmıştır.

4/104. Düşman birliklerini etkisiz hale getirmekte gevşeklik göstermeyin! Siz sıkıntı çekiyorsanız, sizin gibi onlar da çekiyor. Üstelik siz, Allâh'ın sizi Cennete koymasını ümit ediyorsunuz; hâlbuki onların böyle bir beklentisi de yoktur. Allâh, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

4/105. İnsanlar arasında Allâh'ın öğrettiği gibi hüküm vermek için sana gerçekleri açıklayan Kur'ân'ı indirdik. O halde, hainleri savunma!

4/106. Allâh'tan bağışlanma dile! Çünkü Allâh, günahları çok bağışlar ve merhamet eder.

4/107. İhanet ettikleri için kendilerine yazık edenleri savunma! Çünkü Allâh, hainlik eden günahkârları sevmez.

4/108. Bu hainler, Allâh'ın hoşnut olmadığı planlarını gece kurarlarken, bunu insanlardan gizlemeye çalışıyorlar, fakat Allâh'ın kendileriyle beraber olduğunu, ondan gizli kalmadığını düşünmüyorlar. Allâh, onların yaptığı her şeyi bilir.

4/109. Haydi siz dünyada ihanet edenleri savunuyorsunuz. Peki, kıyamet günü Allâh'a karşı bunları kim savunacak veya kim onlara vekil olacaktır?

4/110. Kötülük yapan veya kendine zulmeden bir kimse, Allâh'tan bağışlanma dilerlerse, onun çok bağışladığını ve merhamet ettiğini görür.

4/111. Günah işleyen kişi, kendine zarar vermiş olur. Allâh, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

4/112. Bir hata veya günah işleyip de bunu suçsuz birinin üzerine atan kimse, ona iftira etmiş ve apaçık bir günah yüklenmiş olur.

4/113. Allâh'ın sana, ikram ve merhameti olmasaydı, o günahkârlardan bir kısmı seni doğru yoldan çıkarmaya çalışırlardı. Böyle yapmakla onlar, sadece kendileri yoldan çıkmış olur; sana da hiçbir zarar veremezler. Çünkü Allâh sana kitabı ve din konusunda ince kavrama kabiliyetini vermiş; bilmediklerini öğretmiştir. Onun sana olan ikram ve mehabeti çok büyüktür.

4/114. Onların yaptıkları gizli toplantıların birçoğunda hayır yoktur. Fakat sadaka vermeyi, iyilik yapmayı ve insanların arasını düzeltmeyi tavsiye etmek için bir araya gelmeleri böyle değildir. Allâh'ın hoşnutluğunu elde etmek için bunu yapanlara, büyük ödül vereceğiz.

4/115. Kendisine doğru yol açıklandıktan sonra, Peygamber'e karşı çıkararak müminlerin yolundan ayrılıp başkasına uyan kimseleri, gittiği yolda bırakır ve Cehenneme atarız. Orası ne kötü bir yerdir.

4/116. Şüphesiz Allâh, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında dilediği kimsenin günahını affeder. Çünkü Allâh'a ortak koşan kimse, doğru yoldan tamamen çıkmıştır.

4/117. Müşrikler, Allâh'ı bırakıp cansız putlara tapmakla azgın şeytana tapmış olurlar.

4/118. Oysa Allâh şeytanı rahmetinden kovunca, o şöyle demişti: “Ben de senin kullarından bir kısmını kendi tarafıma çekeceğim.”

4/119. “Onları doğru yoldan saptıracağım, boş ümitlere sevk edeceğim. Benim telkinim üzerine onlar da, develerin kulaklarını yarararak putlara adayacaklar, yaratılışa uygun olan Allâh'ın dinini değiştirecekler.” Allâh'ı bırakıp şeytanı dost edinenler, apaçık ziyana uğramışlardır.

4/120. Şeytan onlara vaatlerde bulunarak boş ümitler verir. Zaten şeytan, sadece aldatmak için vaatte bulunur.

4/121. Şeytana uyanların ahirette kalacağı yer Cehennemdir. Oradan asla kurtulamayacaklardır.

4/122. İman edip yararlı işler yapanları, içinden ırmaklar akan Cennetlere koyacağız. Onlar Cennette temelli kalacaklardır. Bu, Allâh'ın gerçek bir vaadidir. Allâh'tan daha doğru sözlü, kim olabilir?

4/123. Allâh'ın vaad ettiği Cennet ne sizin, ne de kitap ehlinin boş ümitleriyle elde edilebilir. Kötülük yapan kimseler, karşılığını görecektir ve Allâh'a karşı ne bir dost ve ne de yardımcı bulacaklardır.

4/124. Erkek veya kadın, mümin olarak yararlı işler yapan herkes, zerre kadar haksızlığa uğratılmaksızın Cennete gireceklerdir.

4/125. Her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözeterek ona teslim olan ve hakka yönelen İbrâhîm'in dinine uyan kimseninkinden daha güzel kimin dini olabilir. Çünkü Allâh, İbrâhîm'i dost edinmiştir.

4/126. Göklerde ve yerde olan her şey Allâh'ındır. Allâh, ilmi ve kudretiyle her şeyi kuşatmıştır.

4/127. Sana kadınlarla ilgili bazı hükümleri soruyorlar. Onlara şöyle de: “Allâh onlar hakkında hükmünü açıklamıştır. Nitekim bu surenin ilk ayetlerinde, kendilerine belirlenen miras payını vermemek için yetimlerle evlenmenin hükmü, zavallı çocuklar ve yetimlere adaletli davranmanız gerektiği size açıklanmıştır.” Yaptığımız her türlü hayrı, Allâh hakkıyla bilir.

4/128. Bir kadın, kocasının evlilik sorumluluğunu yerine getirmemesi veya karısına ilgisiz davranması durumunda, kocasıyla anlaşmasında bir sakınca yoktur. Çünkü uzlaşmak her zaman daha iyidir. Gerçi insanlar bencil ve kıskanç olarak yaratılmıştır. Eğer siz kadınlara iyi davranır ve onlara haksızlık yapmaktan sakınırsanız, dünya ve ahiret mutluluğunu elde edersiniz. Şüphesiz Allâh, yaptığımız her şeyi, en ince noktasına kadar bilir.

4/129. Ne kadar titiz davranmaya çalışsanız da, karılarınız arasında tam bir eşitlik sağlayamazsınız. Fakat yine de onlardan birine meyledip diğerini kocası yokmuş gibi ortada bırakmayın! Bundan sonra aranızı düzeltir ve onlara haksızlık yapmaktan sakınırsanız, geçmiş kusurlarınız bağışlanır. Çünkü Allâh, çok bağışlar ve merhamet eder.

4/130. Buna rağmen anlaşamadıkları için boşanmak zorunda kalırlarsa, Allâh ikramıyla onları birbirine muhtaç etmez. Allâh'ın lütuf ve ihsanı geniştir; O, her şeyi yerli yerince yapar.

4/131. Göklerde ve yerde bulunan her şeyin sahibi Allâh'tır. Sizden önce kitap ehline de, size de, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmanızı tavsiye ettik. Eğer nankörlük ederseniz, bunun Allâh'a hiçbir zararı olmaz. Çünkü göklerde ve yerde bulunan her şeyin sahibi odur; onun hiçbir şeye ihtiyacı yoktur ve o, her türlü övgüye layıktır.

4/132. Göklerde ve yerde olan her şeyin sahibi Allâh'tır. Vekil olarak Allâh yeter.

4/133. Ey insanlar! Allâh dilerse sizi yok edip yerinize başkalarını getirir. Allâh'ın buna gücü yeter.

4/134. Sadece dünya nimetini isteyen kişi de Allâh'tan talep etsin! Çünkü hem dünya, hem de ahiret nimetleri onun katındadır. Allâh, her şeyi hakkıyla iştir ve görür.

4/135. Ey iman edenler! Kendinizin, ana-babanızın veya yakınlarınızın aleyhinde de olsa Allâh için şahitlik yaparak adaleti yerine getirin! Bilin ki Allâh, şahitlik yapmayarak veya yalancı şahitlik yaparak kollamak istediğiniz kişiyi, zengin veya fakir olsun, sizden daha iyi gözetir. Adaletten saparak arzu ve isteklerinize uymayın! Gerçekleri çarpıtır veya şahitlikten kaçınırsanız, bunun sorumluluğundan kurtulamazsınız. Çünkü Allâh, yaptığınız her şeyi en ince noktasına kadar bilir.

4/136. Ey iman edenler! Allâh'a, Rasûlüne, Kur'ân'a ve daha önce indirdiği kitaplara iman etmeye devam edin! Allâh'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr edenler, doğru yoldan büsbütün uzaklaşmış olur.

4/137. Allâh, önce iman edip sonra inkâr eden, sonra tekrar iman edip tekrar inkâr eden ve inkârda ileri gidenleri asla bağışlamayacak ve onlara hiçbir kurtuluş yolu da göstermeyecektir.

4/138. Rasûlüm! Münâfıklara, kendileri için can yakıcı bir azap olduğunu haber ver!

4/139. Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinenler, onlardan güç ve kuvvet elde edeceklerini mi sanıyor. Halbûki güç ve kuvvet, tamamen Allâh'a aittir.

4/140. Allâh size Kur'ân'da, şöyle bildirmiştir: “Allâh'ın ayetlerinin inkâr edildiğini veya onlarla alay edildiğini işittiğinizde, onu yapanlar başka bir konuya geçmedikçe, yanlarında durmayın! Aksi halde siz de onlar gibi olursunuz. Şüphesiz Allâh, kâfir ve münâfıkların hepsini Cehennemde toplayacaktır.”

4/141. Münafıklar, sizi yakından izler; Allâh size bir zafer nasip ederse “Biz de sizinle beraber değil miydik?” derler; kâfirler galip olursa, onlara “Size yardım edip müminlere karşı savunmadık mı?” derler. Kıyamet günü, aranızda hükmü verecek olan, Allâh'tır. Allâh, müminler aleyhine kâfirlere fırsat vermeyecektir.

4/142. Münafıklar müminleri kandırmakla, Allâh'ı aldattıklarını sanıyorlar. Allâh onların cezasını verecektir. Onlar namaza üşenerek kalkar ve insanlara gösteriş olsun diye kırlarlar. Aslında bunların kıldıkları namaz, geçerli değildir.

4/143. Münafıklar, müminler ile kâfirler arasında bocalayıp dururlar; ne onlardan, ne de bunlardan olurlar. Doğru yoldan çıkanlar için sen bir kurtuluş yolu bulamazsın.

4/144. Ey iman edenler! Müminlere karşı kâfirleri dost edinmeyin! Böyle davranarak, Allâh'ın size azap etmesini ister misiniz?

4/145. Münafıklar, Cehennem dibine atılacaklardır. Onlar için hiçbir yardımcı bulamazsın.

4/146. Ancak tövbe edip durumlarını düzelteren, gönülden Allâh'a bağlanan ve samimiyetle onun dinine uyanlar, müminlerle beraber olacaktır. Allâh müminlere büyük bir ödül verecektir.

4/147. Eğer iman edip şükrederseniz, Allâh size niçin azap etsin! Allâh, şükredenlerin ödülünü tam olarak verir ve her şeyi hakkıyla bilir.

4/148. Allâh, kötü sözün söylenmesinden hoşlanmaz. Ancak zulme uğrayanların bunu demesinde sakınca yoktur. Allâh her şeyi hakkıyla iştir ve bilir.

4/149. Açıkça veya gizli olarak bir iyilik yapar, ya da bir kötülüğü bağışlarsanız, Allâh onu karşılıksız bırakmaz. Çünkü o, çok bağışlar ve her şeye gücü yeter.

4/150. Allâh'ı ve peygamberlerini inkâr edenler, peygamberlerin bir kısmına inanıp, bir kısmına inanmadıklarını söyleyerek Allâh'a iman ile peygamberlerine iman arasında ayırım yapanlar ve küfür ile iman arasında bir yol tutmak isteyenler, kâfir olmuşlardır.

4/151. İşte onların hepsi, gerçekten kâfirdir ve biz kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırladık.

4/152. Allâh, kendisine ve peygamberlerine iman edip, peygamberler arasında ayırım yapmayanların ödülleri tam olarak verecektir. Allâh, günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

4/153. Kitap ehli senden, peygamberliğini ispat etmen için gözlerinin önünde gökten bir kitap indirmeni istiyor. Bunu yadırgama! Nitekim onlar Mûsâ'dan, bundan daha büyüğünü istemişler, "Allâh'ı açıkça bize göster" demişlerdi. Bu çarpık istekleri sebebiyle, onları öldürücü bir azap yakalamıştı. Bir de onlar, kendilerine birçok mucize gösterildiği halde, buzağıya tapmışlardı. Buna rağmen biz onları affettik. Ayrıca Mûsâ'ya, açık bir delil ve yetki verdik.

4/154. Tevrat'a uyacaklarına dair verdikleri sözü tutmadıkları için onların üzerlerine Tûr'u yükseltip, "Allâh'a şükür secdesi ederek şehire girin!" demiş ve "Cumartesi yasağını çiğnemeyin!" diye onlardan kuvvetli söz almıştı.

4/155. Biz onları, yemin ederek verdikleri sözü bozdukları, Allâh'ın ayetlerini inkâr ettikleri, haksız yere peygamberleri öldürdükleri ve kibirlenerek "Kalplerimiz zaten yeterince bilgiyle dolu olduğu için kapalıdır," dedikleri için cezalandıracağız. Allâh, onların inkârlarını kalplerine kazımıştır. Bu sebeple onlar, neredeyse hiç iman etmezler.

4/156. Bir de onları, inkâr etmeleri ve Meryem'e büyük bir iftira atmaları sebebiyle cezalandıracağız.

4/157. Onları cezalandırmamızın bir sebebi de "Allâh'ın Rasûlü Meryem oğlu Îsâ Mesîh'i öldürdük." demeleridir. Hâlbuki onlar, Îsâ'yı ne öldürmüş, ne de çarmıha germişlerdir. Fakat onlara böyle görünmüştür. Îsâ hakkında ayrılığa düşenler, şüphe içindedirler. Onların bu konuda hiçbir bilgisi yoktur; sadece zanlarına uymaktadırlar. Onu asla öldürmediler.

4/158. Fakat Allâh, eceli gelince onu öldürmüş ve ona yüksek bir derece vermiştir. Allâh'ın her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.

4/159. Kitap ehlinin hepsi, Îsâ ile ilgili gerçekleri ölürken anlayacak ve Îsâ da, kıyamet günü onların aleyhine şahitlik yapacaktır.

4/160. Biz Yahûdilere, zulmettikleri ve pek çok kişiyi Allâh yolundan alıkoydukları için, daha önce helal olan bazı şeyleri haram kıldık.

4/161. Bir de bunlar, yasaklandığı halde faiz aldıkları ve insanların mallarını haksızlık yaparak yedikleri için cezalandırılacaktır. O kâfirler için can yakıcı bir azap hazırladık.

4/162. Fakat onlardan gerçek bilginlere, sana ve senden önce indirilen kitaplara inanan müminlere, namazı dosdoğru kılanlara, zekâtı verenlere, Allâh'a ve ahiret gününe inananlara büyük bir ödül vereceğiz.

4/163. Biz, Nûh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. Nitekim İbrâhîm'e, İsmâîl'e, İshâk'a, Yakub'a ve onun nesline, Îsâ'ya, Eyyûb'e, Yûnus'a, Hârûn'a ve Süleyman'a vahyetmiş, Dâvûd'a da Zebûr'u vermiştik.

4/164. Daha önce pek çok peygamber gönderdik. Onlardan bir kısmının hayatını sana anlattık; bir kısmınınkini ise anlatmadık. Allâh, bu peygamberlerden Mûsâ ile doğrudan konuşmuştu.

4/165. Biz, insanların Allâh'a karşı mazeret uydurmaması için, birbiri ardınca rahmetimizi müjdeleyen ve azabımızdan korkutan peygamberler gönderdik. Allâh'ın her şeye gücü yeter ve o her şeyi yerli yerince yapar.

4/166. Allâh'ın kendi ilmiyle indirdiği Kur'an'a, Allâh ve melekler şahittir. Tanık olarak Allâh yeter.

4/167. İnkâr edip Allâh yolundan insanları alıkoyanlar, doğru yoldan büsbütün uzaklaşmışlardır.

4/168. Allâh inkâr edip, zulmedenleri asla bağışlamaz ve onları zorla doğru yola iletmez.

4/169. Aksine Allâh onları, temelli kalacakları Cehenneme koyacaktır. Bunu yapmak onun için çok kolaydır.

4/170. Ey insanlar! Peygamber size, gerçekleri açıklayan Kur'an'ı bizzat Rabbinizden getirmiştir. O halde kendi iyiliğiniz için ona inanın! Eğer inkâr ederseniz, bunun Allâh'a hiçbir zararı olmaz. Çünkü göklerde ve yerde olan her şey Allâh'ındır. Allâh, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

4/171. Ey Kitap ehli! Dinî konularda aşırı giderek Allâh hakkında iftirada bulunmadan, sadece gerçeği söyleyin! Meryem'in oğlu İsa Mesîh, Allâh'ın elçisi, Meryem'den doğan müjdesi ve Allâh'ın yarattığı bir candır. O halde Allâh'a ve peygamberlerine inanın ve "Allâh üçtür" demeyin! Kendi iyiliğiniz için bu yanlış inançtan vaz geçin! Şüphesiz Allâh tek bir ilahtır. Hâşâ onun çocuğu yoktur. Göklerde ve yerde bulunan her şey onundur. Vekil olarak Allâh yeter.

4/172. Ne İsa Mesîh, ne de Allâh'a yakın melekler, Allâh'a kulluktan kaçınmazlar. Allâh kendine kulluk etmekten kaçınıp kibirlenenlerin hepsini, huzurunda toplayacaktır.

4/173. Allâh, iman edip yararlı işler yapanların ödülleri tam olarak verecek ve onlara olan ikram ve ihsanını artıracaktır. Fakat kulluk yapmaktan kaçınıp kibirlenenleri ise, can yakıcı bir azapla cezalandıracaktır. Onlar, kendilerini Allâh'ın azabından koruyacak ne bir dost, ne de yardımcı bulacaklardır.

4/174. Ey insanlar! Rabbinizden size kesin delilleri ortaya koyan peygamber geldi; ayrıca yolunuzu aydınlatan Kur'an'ı indirdik.

4/175. Allâh, kendisine iman edip, gönülden bağlananları rahmetine, ikram ve ihsanına eriştirecek ve onları doğru yola ulaştıracaktır.

4/176. Sana geride çocuk ve baba bırakmadan ölen kişinin mirasını soruyorlar. Onlara Allâh'ın bu konuda şöyle dediğini söyle: "Çocuğu olmayan bir erkek ve bir kız kardeşten, erkek ölürse kız kardeş mirasın yarısını; kız ölürse, erkek kardeş mirasın tamamını alır. Fakat kız kardeşler iki veya daha fazlaysa, mirasın üçte ikisini alırlar. Çocuğu olmaksızın ölen kişinin birden çok kız ve erkek kardeşi varsa, erkeğin payı, kadının hissesinin iki katıdır. Allâh, yanlışlık yapmamanız için size böyle açıklamaktadır. Allâh her şeyi hakkıyla bilir."

005. Mâide Sûresi

5/1. Ey iman edenler! Allâh'a ve insanlara verdiğiniz sözleleri yerine getirin! Haram olduğu bildirilen şeylerin dışındaki deve, sığır, koyun, keçi gibi hayvanların eti size helal kılındı. Fakat ihramlı iken avlanmak ve avladığınız kara hayvanlarının etini yemek helal değildir. Şüphesiz Allâh, dilediği hükmü verir.

5/2. Ey imân edenler! Allâh'ın belirlediği dinî sembollere, kutsal aylara, hacda kesilen ve orada kesilmek üzere işaretlenen kurbanlara, bir de Rablerinin hoşnutluğunu ve ikramını isteyerek Kâbe'ye yönelenlere saygısızlık yapmayın! İhramdan çıkınca, harem bölgesi dışında avlanabilirsiniz. Mescid-i Haram'ı ziyaretten alıkoyduğu için bir topluma olan öfkeniz, sizin

aşırı gitmenize sebep olmasın! Günah işlemek ve düşmanlık etmek için değil; iyilik yapmak ve Allâh'a karşı kulluk bilinciyle hareket etmek için yardımlaşın! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Çünkü onun azabı çok şiddetlidir.

5/3. Leş, kan, domuz eti, Allâh'tan başkası adına kesilenler; camı çıkmadan önce kesilenler dışında boğularak, herhangi bir şeyle vurularak, yüksekte düşerek, boynuzlanarak veya yırtıcı bir hayvan tarafından parçalanarak ölen hayvanlar, putlar için kesilenler ve bir de fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılınmıştır. Bu haramı çiğnemek, doğru yoldan çıkmaktır. Bugün kâfirler, dininizi ortadan kaldırmaktan artık ümitlerini kesmişlerdir. Öyleyse onlardan değil, bana karşı gelmekten korkun! Bugün dininizin hükümlerini, dolayısıyla size olan nimetlerimi tamamladım. Sizin için din olarak İslâm'ı belirledim. Bir kimse aç kaldığı için bunlardan yemek zorunda kalırsa, günah işlemek amacı olmaksızın yiyebilir. Çünkü Allâh, günahları bağışlar ve kullarına çok merhamet eder.

5/4. Onlar sana, neyin helal olduğunu soruyorlar. Onlara şöyle de: “Temiz olan şeyler helaldir. Ayrıca Allâh'ın size verdiği yetenekle eğittiğiniz avcı hayvanların yakaladıkları da helaldir. Besmele çekerek bunlardan yiyebilirsiniz. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Şüphesiz Allâh, hesabı çabuk görendir.”

5/5. Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. Kitap ehlinin kestikleri size, sizin kestikleriniz de onlara helâldir. Ayrıca mümin veya kitap ehlinen iffetli kadınlarla, mehirlerini tam olarak vermek, iffetli yaşamak, zina etmemek ve dost tutmamak kaydıyla evlenebilirsiniz. İnanıktan sonra kâfir olanların, daha önce yaptığı ameller boşa gider. Onlar ahirette zarar edenlerden olacaklardır.

5/6. Ey iman edenler! Namaz kılacağınız zaman yüzünüzü ve dirseklerle beraber kollarınızı yıkayın, başınızı mesh edin ve topuklarıyla beraber ayaklarınızı yıkayın! Cünüp iseniz, boy abdesti alın! Hasta veya yolcu iken abdestiniz bozulur veya cünüp olur da su bulamazsanız, temiz bir toprakla teyemmüm edin; yüzünüzü ve ellerinizi onunla mesh edin! Allâh size güçlük çıkarmaz, fakat şükredenlerden olmanız için, sizi temizlemek ve size olan nimetini tamamlamak ister.

5/7. Allâh'ın size olan İslâm nimetini ve sizden aldığı sözü hatırlayın! Nitekim siz, “İşittik ve itaat ettik” demiştiniz. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Şüphesiz Allâh, insanların içlerinde sakladıklarını bilir.

5/8. Ey iman edenler! Allâh için dosdoğru şahitlik yaparak adaleti yerine getirin! Bir topluma olan öfkeniz, sizi adaletsizliğe sevk etmesin! Adaletli olun! Böyle yapmanız, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmaya daha uygundur. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Çünkü Allâh, yaptığınız her şeyi çok iyi bilir.

5/9. Allâh, kendisine iman edip yararlı işler yapanları bağışlayacağını ve onlara büyük bir ödül vereceğini vaatmiştir.

5/10. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlar ise Cehenneme girecektir.

5/11. Ey iman edenler! Allâh'ın size olan nimetini hatırlayın! Nitekim bir topluluk size zarar vermeye/saldırmaya kalkışmış, Allâh da onlara engel olmuştu. Artık siz de, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Müminler sadece Allâh'a güvenip dayansınlar!

5/12. Allâh, İsrâîl oğullarından sağlam bir söz almış ve onlardan on iki temsilci belirleyerek, şöyle demişti: “Ben sizinle beraberim. Eğer namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir, peygamberlerime inanıp onları destekler ve malınızı Allâh yolunda harcarsanız, günahlarınızı affeder ve sizi içinden ırmaklar akan Cennetlere koyarım.” Artık bundan sonra inkâr edenler, doğru yoldan sapmışlardır.

5/13. İşte biz onları, verdikleri sözü yerine getirmedikleri için, rahmetimizden uzaklaştırdık. Bu yüzden kalpleri katılaştı. Onlar, kelimelerin anlamını çarpıtarak, kendilerine bildirilen hükümleri terk ettiler. Pek azı hariç onlardan hep hainlik göreceksin. Onlara karşı yine de hoşgörülü ol, yaptıklarına aldırma! Şüphesiz Allâh, her işinde hoşnutluğunu gözeteni sever.

5/14. “Biz Hıristiyanız” diyenlerden de sağlam bir söz almıştık. Fakat onlar, kendilerine bildirilenleri terk ettiler. Bu sebeple kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık devam edecektir. Allâh, onların yaptıkları bu işleri, kıyamette önlerine koyacaktır.

5/15. Ey kitap ehli! Size Tevrat'ta gizlediğiniz birçok şeyi açıklayan ve pek çoğunu da yüzünüze vurmayan bir peygamber ve Allâh'tan bir nûr ve apaçık bir kitap olarak Kur'ân gelmiştir.

5/16. O kitapta Allâh, hoşnutluğunu kazanmak isteyenlere kurtuluş yolunu göstermiştir. Böylece onları, küfrün karanlıklarından imanın aydınlığına çıkarıp, doğru yola iletmiştir.

5/17. “Meryem oğlu İsmâ Mesîh, Allâh'tır” diyenler, kesinlikle kâfir olmuşlardır. Onlara şöyle de: “Şayet Allâh, Meryem oğlu İsmâ Mesîh'i, annesini ve yeryüzündekilerin hepsini yok etmek isteseydi, ona kim engel olabilirdi? Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin sahibi Allâh'tır. O istediğini yaratır. Doğrusu Allâh'ın her şeye gücü yeter.”

5/18. Yahûdî ve Hıristiyanlar, “Biz Allâh'ın çocukları ve sevgili kullarıyız” derler. Onlara şöyle de: “Öyleyse Allâh, günahlarınızdan dolayı sizi niçin cezalandırıyor? Aksine siz, Allâh'ın yarattığı insanlarsınız. Dolayısıyla Allâh, sizi de hesaba çekecektir. O, dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin sahibi Allâh'tır. Dönüş ancak onadır.”

5/19. Ey kitap ehli! Peygamber gönderilmeyen uzun bir süreden sonra, “Bize müjdeleyici ve uyarıcı bir peygamber gelmedi.” dememeniz için, size ayetlerimizi açıklayan bir peygamber gönderdik. Artık size, müjdeleyici ve uyarıcı bir peygamber gelmiştir. Allâh'ın her şeye gücü yeter.

5/20. Mûsâ halkına şöyle demişti: “Ey halkım! Allâh'ın size olan nimetini hatırlayın! Çünkü o, içinizden peygamberler ve hükümdarlar çıkarmış; hiçbir kimseye vermediği nimeti size vermiştir.”

5/21. “Ey halkım! Allâh'ın sizin için vaadettiği kutsal topraklara girin, geri dönüp kaçmayın! Yoksa kaybedenlerden olursunuz.”

5/22. Bunun üzerine onlar “Ey Mûsâ! O topraklarda zorba bir halk yaşıyor; onlar oradan çıkmadıkça, biz oraya girmeyiz. Ancak çıkarlarsa, gireriz.” dediler.

5/23. İçlerinden iman nimetine erişen iki yiğit çıkıp, Mûsâ'nın halkına, “Şehrin kapısından girerek onlara saldırın! İçeriye girdiğinizde kesinlikle galip geleceksiniz. Mademki müminsiniz, Allâh'a güvenip, dayanın!” dedi.

5/24. Buna rağmen Mûsâ'nın haklı, “Ey Mûsâ! Bu zorba halk o ülkede bulunduğu sürece, asla oraya girmeyeceğiz. İstiyorsan sen ve Rabbin gidip savaşın; biz burada bekliyoruz.” dediler.

5/25. Bunun üzerine Mûsâ, “Rabbim! Kendim ve kardeşimden başkasına gücüm yetmiyor. Bizi, doğru yoldan çıkan şu toplulukla bir tutma!” diye dua etti.

5/26. Allâh Mûsâ'ya, “Öyleyse burası onlara kırk yıl yasaklanmıştır. Onlar buldukları çölde, şaşkın şaşkın dolaşacaklardır. Artık sen, doğru yoldan çıkan bu topluluk için üzülme!” dedi.

5/27. Onlara gerçeği göstermek için, Âdem'in iki oğlunun şu kıssasını anlat: Allâh'a yaklaşmak için ikisi de birer ibadet yapmıştı. Onlardan birininki kabul edildi, diğerininki

edilmedi. İbadeti kabul edilmeyen, diğerine “Seni mutlaka öldüreceğim!” deyince, kardeşi de şöyle cevap vermişti: “Allâh ancak kendisine karşı kulluk bilincinde olanların ibadetini kabul eder.”

5/28. “İnan ki, sen beni öldürmeye kalkışsan da, ben seni öldürmek için elimi bile kaldırmam. Çünkü ben, Evrenin Sahibi Allâh'tan korkarım.”

5/29. “Çünkü ben, seni öldürüp bunun günahıyla Cehenneme girmek yerine, senin kendi günahlarınla birlikte beni öldürmenin günahını da yüklenerek Cehenneme girmeni tercih ederim. Zalimlerin cezası budur.”

5/30. İbadeti kabul edilmeyen kardeş, nefesine uyararak diğerini öldürdü. Böylece kaybedenlerden oldu.

5/31. Allâh ona, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstermek için yeri eşeleyeni bir karga gönderdi. Bunun üzerine o, “Yazıklar olsun bana! Kardeşimin cesedini gömmekte, şu karga kadar bile olamadım.” dedi ve günlerce kardeşinin cesedini ortalıkta bıraktığı için pişman oldu.

5/32. Bundan dolayı biz, İsrâiloğullarına şöyle emrettik: “Kıyas veya ölüm cezasını gerektiren bir suç işlemeyen insanı öldüren bir kişi, bütün insanları öldürmüş gibi; bir kişinin hayatını kurtaran da, bütün insanları kurtarmış gibidir. Elçilerimiz onlara apaçık belgeler getirmesine rağmen, onların çoğu yeryüzünde aşırı gitmişlerdir.

5/33. Allâh ve Rasûlüne savaş açarak yeryüzünde bozgunculuk çıkaranların cezası, eylemlerine göre; ya öldürülmesi, ya asılması, ya el ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi, ya da sürgün edilmesidir. Onlar, bu cezalarla dünyada rezil olacaktır. Ahirette ise onlar için büyük bir azap vardır.

5/34. Ancak yakalanmadan önce tövbe edenler bu hükmün dışındadır. Biliniz ki Allâh, çok bağışlar ve çok merhamet eder.

5/35. Ey iman edenler! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun, onun hoşnutluğunu kazanmaya gayret edin ve kurtuluşa ermek için onun yolunda çalışın!

5/36. Yeryüzünde bulunanların hepsi ve bir o kadarı daha kâfirlerin olsa ve bunları kıyamet gününün azabından kurtulabilmek için kurtuluş açesi olarak vermek isteseler, kabul edilmeyecektir. Onlar için can yakıcı bir azap vardır.

5/37. Kâfirler Cehennemden çıkmak isteyecek, fakat oradan kurtulamayacaklardır. Onlar orada devamlı azap göreceklerdir.

5/38. Hırsızların yaptıklarına karşılık, Allâh tarafından ibretlik bir ceza olmak üzere, kadın ve erkek hırsızın ellerini kesin! Allâh'ın her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.

5/39. Hırsızlık yaptıktan sonra vaz geçip durumunu düzelten kişinin Allâh tövbesini kabul eder. Çünkü Allâh, çok bağışlar ve çok merhamet eder.

5/40. Göklerin ve yerin sahibinin Allâh olduğunu bilmiyor musun? O dilediğine azap eder, dilediğini de affeder. Allâh'ın her şeye gücü yeter.

5/41. Ey Peygamber! Gönülden inanmadıkları halde, dilleriyle iman ettik diyen münafıklarla Yahûdilerin, kâfirlikte yarışması seni üzmesin! Yahûdiler, yalan uydurmak ve senin yanında yer almayan başka bir topluluğa casusluk etmek için seni dinlerler. Onlar, kelimelerin anlamını çarpıtarak; “Muhammed size, bizim istediğimiz şekilde hüküm verirse kabul edin, vermezse etmeyin!” derler. Allâh, yaptığı işler sebebiyle birine azap etmek isterse, sen onu kurtaramazsın. Allâh onları affetmez. Onlar dünyada rezil olacak, ahirette de büyük bir azaba uğrayacaklardır.

5/42. Onlar, Allâh adına uydurulan yalanları dinleyip kabul eder ve haram yerler. Aralarındaki bir davayı çözen için sana gelirlerse, istersen davalarını kabul et, istersen etme! Kabul etmezsen sana hiçbir zarar veremezler. Fakat hüküm verecek olursan, adaletli ol! Çünkü Allâh, adaletle hükmedenleri sever.

5/43. Zina ve kısas hakkında Allâh'ın hükümlerini içeren Tevrat yanlarında olduğu halde, nasıl oluyor da onlar seni hakem tayin ediyorlar, sonra da bundan yüz çeviriyorlar. Aslında onlar inanmıyorlar.

5/44. Doğru yolu gösteren ve yollarını aydınlatan Tevrat'ı biz indirdik. Allâh'a teslim olan peygamberler, Yahûdiler arasında Tevrat'ın hükmünü uyguluyordu. Aynı şekilde Allâh'a gönülden bağlı olan kişilerle din adamları da, kendilerine emanet edilen Tevrat'la hüküm veriyordu. Onlar, bu kitabın gerçek olduğunu biliyorlardı. Ey Yahûdî bilginleri! İnsanlardan değil, benden korkun; az bir menfaat olan dünyalık karşılığında ayetlerimi terk etmeyin! Küçümseyerek Allâh'ın indirdiğiyle hüküm vermeyenler, kâfirdirler.

5/45. Biz, Tevrat'ta onlara şöyle hükmettik: “Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş kısas vardır. Aynı şekilde yaralamalar da kısasa tabidir. Bir kimsenin kısas hakkından vaz geçmesi, kendi günahlarının bağışlanmasına vesile olur. Küçümseyerek Allâh'ın indirdiği ile hüküm vermeyenler, zalimlerdir.”

5/46. İsrâîloğullarına gönderilen peygamberlerden sonra, ellerinde bulunan Tevrat'taki doğru bilgi ve inancı tasdik eden Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. Sonra ona doğru yolu gösteren ve yollarını aydınlatan İncil'i verdik. Bu İncil, yanlarında bulunan Tevrat'ı tasdik eder, doğru yolu gösterir ve Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlara öğüt verir.

5/47. İncil'e inananlar da, Allâh'ın onda indirdiği hükümleri uygulasinlar! Allâh'ın indirdiği ile hüküm vermeyenler, doğru yoldan çıkmışlardır.

5/48. Sana, gerçekleri bildiren Kur'an'ı indirdik. O, kendinden önceki kitapları tasdik eder ve onlardaki doğruları ortaya koyar. Sen de insanlar arasında Allâh'ın indirdiği ile hüküm ver! Sana gelen Kur'an'dan ayrılarak kimsenin arzusuna uyma! Biz, her biriniz için farklı hukuk ve yöntem belirledik. Eğer Allâh dileseydi hepinizi, tek bir hükme tabi kılardı. Fakat gönderdiği farklı hükümlerle sizi denemek için böyle yaptı. Öyleyse siz iyiliklerde yarışın! Hepiniz Allâh'ın huzurunda toplanacaksınız ve Allâh, ayrılığa düşdüğünüz her şeyi size açıklayacaktır.

5/49. O halde sen, insanlar arasında Allâh'ın indirdiği Kur'an ile hüküm ver! Onların arzusuna uyma! Allâh'ın indirdiği hükümlerden seni saptırmalarına karşı dikkatli ol! Verdiğin hükümden yüz çevirirlerse, Allâh'ın, bir kısım günahlarından dolayı onları cezalandıracağını bil! Zaten insanların pekçoğu doğru yoldan çıkmıştır.

5/50. Onlar, hâlâ cahiliye devrinin hükümlerini mi istiyorlar? Kesin olarak gerçeği bilen bir topluma göre, Allâh'tan daha güzel hüküm veren yoktur.

5/51. Ey iman edenler! Yahûdî ve Hıristiyanları dost edinmeyin! Onlar ancak birbirlerinin dostudur. Sizden onları dost edinenler, onlardan sayılır. Doğrusu Allâh, zalimleri zorla doğru yola ulaştırmaz.

5/52. Kalplerinde hastalık bulunanların, kendi kendilerine “Başımıza bir felaket gelmesinden korkuyoruz” diyerek, düşmanlarla işbirliği yapmak için adeta yarıştıklarını görürsün. Allâh müminlere bir zafer verir veya onların içyüzlerini ortaya çıkarırsa, içlerinde gizlediklerinden dolayı pişman olurlar.

5/53. Müminler, “Allâh'a var güçleriyle yemin edip, sizinle beraberiz diyenler bunlar mıydı?” derler. Kalplerinde hastalık bulunan bu kimselerin yaptığı bütün iyilikler boşa gider ve onlar kaybedenlerden olur.

5/54. Ey iman edenler! Sizden bir kısmının dininden dönmesi Allâh'a zarar vermez. Çünkü Allâh, onların yerine başka bir topluluk getirir. Onlar Allâh'ı, Allâh da onları sever, müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı onurludurlar; kimsenin kınamasına aldırmadan Allâh yolunda var güçleriyle çalışırlar. İşte bunlar, Allâh'ın bir ikramıdır. Allâh onu hak edenlere verir. Doğrusu o, ikramı geniş olan ve her şeyi hakkıyla bilendir.

5/55. Sizin dostunuz, sadece Allâh, onun elçisi, bir de Allâh'ın emirlerine boyun eğerek namazı dosdoğru kılan ve zekâtı veren müminlerdir.

5/56. Allâh'ı, Peygamberini ve müminleri dost edinenler, Allâh'ın dinine inanıp hükümlerine tabi olan kişilerdir. Bunlar, mutlaka üstün geleceklerdir.

5/57. Ey iman edenler! Kitap ehlinde dininizle alay edenleri ve kâfirleri dost edinmeyin! Mademki müminsiniz, o halde Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!

5/58. Namaza çağırdığınızda onlar, namazı alay ve eğlence konusu yaparlar. Çünkü onlar, düşünmeyen bir topluluktur.

5/59. Onlara şöyle de: “Ey kitap ehli! Sizin bizden nefret etmenizin sebebi, Allâh'a, bize indirilen Kur'ân'a ve daha önce indirilen kitaplara inanmamız ve sizin çoğunuzun doğru yoldan sapmasıdır.”

5/60. “Allâh katında, sizinle alay edenlerden daha kötü olanları haber vereyim mi? Onlar, vaktiyle Allâh'ın rahmetinden uzaklaştırıp gazap ettiği, şekillerini maymun ve domuza çevirdiği; put, kâhin, şeytan gibi her türlü batıla kulluk eden kimselerdir. İşte bunların konumu daha da kötüdür. Onlar doğru yoldan büsbütün sapmışlardır.”

5/61. Onlar sizin yanınıza gelince “inandık” derler. Hâlbuki hem yanınıza geldiklerinde, hem de yanınızdan ayrıldıklarında kâfirdirler. Allâh onların gizlediklerini çok iyi bilir.

5/62. Onlardan birçoğunun günah işlemekte, düşmanlık yapmakta ve haram yemekte adeta yarıştığını görürsün. Yaptıkları şeyler ne kadar kötüdür!

5/63. Allâh'a gönülden bağlı olanlar ile din adamları, keşke onların günah olan sözleri söylemesine ve haram yemesine engel olsalardı! Alışkanlık haline getirdikleri bu şeyler ne kötüdür!

5/64. Bazı Yahûdiler, “Allâh çok cimridir” diyorlar. Asıl onlar cimridir. Bu sözlerinden dolayı onlar, Allâh'ın rahmetinden uzak olsunlar! Hayır, tam aksine, onun ikramı boldur, dilediği gibi verir. Rabbinden sana indirilen Kur'ân'dan dolayı, onların çoğunun inkârı ve azgınlığı artar. Kıyamate kadar aralarında kin ve düşmanlık devam edecektir. Her savaş çıkarmak istediklerinde, Allâh onlara engel olmuştur. Buna rağmen onlar, yeryüzünde bozgunculuk yapmak isterler. Fakat Allâh, bozgunculuk yapanları sevmez.

5/65. Kitap ehli, iman edip Allâh'a karşı kulluk bilincinde olsalardı, biz onların günahlarını siler ve onları nimetleri bol olan Cennetlere koyardık.

5/66. Onlar Tevrat'ın, İncil'in ve Rablerinden kendilerine indirilen Kur'ân'ın hükümlerine uysalardı, gökyüzünün ve yerin tüm nimetlerinden yararlanırlardı. Gerçi içlerinde orta yolu tutan bir grup insan da vardır. Fakat onların çoğu ne kötü şeyler yapmaktadır!

5/67. Ey Peygamber! Rabbinden sana indirilen vahyi insanlara duyur! Bunu yapmazsan, peygamberlik görevini yerine getirmemiş olursun. Allâh seni, inanmayanların kötülüğünden koruyacaktır. Doğrusu Allâh, kâfirleri zorla doğru yola iletmez.

5/68. Ey Kitap ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirilen Kur'ân'ı uygulamadıkça, doğru yolda olmazsınız. Sana indirilen Kur'ân sebebiyle onlardan çoğunun azgınlık ve inkârları artar. Kâfirler için üzülmel!

5/69. Şüphesiz müminler ile şirk koşmadan Allâh'a ve ahiret gününe iman edip yararlı işler yapan Yahûdî, Sâbiû ve Hıristiyanlar için korku ve üzüntü yoktur.

5/70. Doğrusu İsrâiloğullarından sağlam söz almış ve onlara peygamberler göndermiştik. Fakat peygamberler onlara, hoşlanmadıkları bir şeyi getirdiklerinde kabul etmediler; onların bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.

5/71. Onlar, yaptıklarından dolayı başlarına bir azap gelmeyeceğini düşündükleri için, Allâh'ın emirlerine kulaklarını tıkayıp ve gözlerini kapadılar. Sonra tövbe ettiler, Allâh da tövbelerini kabul etti. Sonra yine pek çoğu Allâh'ın emirlerine kulaklarını tıkayıp ve gözlerini kapadı. Allâh onların yaptıkları her şeyi görür, bilir.

5/72. “Meryem oğlu İsa Mesih, Allâh'tır” diyenler kesinlikle kâfir olmuşlardır. Halbuki İsa Mesih, onlara şöyle demişti: “Ey İsrâiloğulları! Benim ve sizin Rabbiniz olan Allâh'a kulluk edin! Çünkü Allâh, kendisine ortak koşanları Cennetten mahrum bırakır. Onların yeri Cehennemdir. Zalimlerin hiçbir yardımcısı da yoktur.”

5/73. “Allâh, teslis inancındaki üç unsurdan biridir” diyenler elbette kâfir olmuşlardır. Çünkü tek bir ilâh vardır. Eğer kâfirler sözlerinden vaz geçmezlerse, can yakıcı bir azaba uğrayacaklardır.

5/74. Hâlâ onlar, ne diye Allâh'a dönüp, ondan bağışlanma dilemiyorlar! Çünkü Allâh, günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

5/75. Meryem oğlu İsa Mesih, sadece bir peygamberdir. Ondan önce de birçok peygamber gelip geçmiştir. Annesi de iffetli bir kadındı. İnsan oldukları için her ikisi de yer içerdi. Şu kitap ehlinin haline bak; biz onlara delillerimizi nasıl açıklıyoruz, onlar ise gerçeklerden nasıl yüz çeviriyorlar.

5/76. Rasûlüm onlara şöyle de: “Siz, Allâh'ı bırakıp da size bir fayda veya zarar vermeye gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Hâlbuki Allâh, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.”

5/77. “Ey Kitap ehli, gerçeklerden saparak dininizde aşırı gitmeyin! Sizden önce hem kendisi sapmış, hem de birçok kişiyi saptırmış ve böylece doğru yoldan ayrılmış kimselerin arzularına uymayın!”

5/78. İsrâiloğullarından kâfir olanlar; hem Dâvud'un, hem de İsa'nın diliyle Allâh'ın rahmetinden kovulmuşlardır. Çünkü onlar, isyan etmiş ve aşırı gitmişlerdir.

5/79. Onlar, yaptıkları kötülükten vazgeçmiyorlardı. Yaptıkları şeyler ne kötüdür!

5/80. Sen, kalplerinde hastalık olanlardan çoğunun, bu kâfirlerle işbirliği yaptığını görürsün. Allâh'ın öfkesine sebep olan bu davranışları ne kadar kötüdür! Onlar, temelli azap içinde kalacaklardır.

5/81. Münafıklar Allâh'a, Peygamber'e ve ona indirilen Kur'an'a inansalardı, kâfirlerle işbirliği yapmazlardı. Onların çoğu, doğru yoldan çıkmıştır.

5/82. İnsanlardan müminlere en fazla düşmanlık yapanların Yahûdî ve müşrikler olduğunu ve onlara en çok yakınlık gösterenlerin, “Biz Hıristiyanız.” diyenler olduğunu görürsün. Çünkü Hıristiyanların içinde kibirli olmayan keşiş ve rahipler bulunmaktadır.

5/83. Bunların, Peygambere indirilen Kur'an'ı dinlediklerinde, gerçekleri anladıkları için, gözlerinden yaşlar boşanarak şöyle dua ettiklerini görürsün: “Ey Rabbimiz! Artık biz bu kitapta haber verilenlere inandık. Bizi hakikate tanıklık eden müminlerin arasına dâhil et!”

5/84. “Ne diye Allâh'a ve bize indirilen Kur'an'a inanmayalım? Çünkü inanırsak, Rabbimizin bizi, iyilerle birlikte Cennete koyacağını umuyoruz.”

5/85. Böyle dedikleri için Allâh, onları temelli kalacakları, içlerinden ırmaklar akan Cennetlere koyacaktır. İşte bu, her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenlerin ödülüdür.

5/86. Fakat ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlar, Cehenneme girecektir.

5/87. Ey iman edenler! Allâh'ın helal kıldığı temiz nimetleri kendinize haram kılarak aşırı gitmeyin! Çünkü Allâh, aşırı gidenleri sevmez.

5/88. Allâh'ın size verdiği helal ve temiz nimetlerden yiyin! İman ettiğiniz Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!

5/89. Allâh, sizi kasıtsız olarak yaptığınız yeminlerden değil, bilerek yaptıklarınızdan sorumlu tutar. Yemini bozmanın keffareti, orta halli bir ailenin yediği yemek ile on fakiri doyurmak veya giydirmek, ya da bir köle azat etmektir. Bu imkânı bulamayanlar, üç gün oruç tutar. İşte bu, yemini bozmanın keffaretidir. Yemin ettiğinizde, gereğini yerine getirin! Şükretmeniz için Allâh, ayetlerini size böylece açıklıyor.

5/90. Ey iman edenler! Alkollü içkiler ve uyuşturucu maddeler, kumar, put ve fal okları şeytanın iğrenç işleridir. O halde kurtuluşa ermek için bunlardan uzak durun!

5/91. Şeytan; alkollü içki, uyuşturucu madde ve kumarla aranıza kin ve düşmanlık sokmak, sizi Allâh'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçtiniz, değil mi?

5/92. Allâh'a ve Peygambere itaat edin, onların emir ve yasaklarına karşı gelmeyin! Eğer bu emir ve yasaklardan yüz çevirirseniz, Peygambere bir zarar vermiş olmazsınız. Çünkü onun görevi, aldığı vahyi, olduğu gibi insanlara ulaştırmaktır.

5/93. İman edip yararlı işler yapanlar Allâh'a karşı kulluk bilincinde olup imanlarında sebat ederek yararlı işler yaparlarsa, yasaklanmadan önce yiyip içtiklerinden sorumlu değildirler. Yeter ki bundan sonra, Allâh'a karşı kulluk bilincinde sebat edip, onun emirlerine karşı gelmekten sakınsınlar ve her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözetinler. Çünkü Allâh, her işte hoşnutluğunu gözetenleri sever.

5/94. Ey iman edenler! Allâh, kolayca yakalayabileceğiniz veya vurabileceğiniz bir avı ihramlı iken yasaklayarak sizi denemektedir. Böylece o, görmediği halde kendisine karşı gelmekten sakınan kullarını ortaya çıkarmaktadır. Bundan sonra aşırı gidenler için can yakıcı bir azap vardır.

5/95. Ey iman edenler! İhramlı iken avlanmayın! Bir kimse, kasıtlı olarak av hayvanı öldürürse, adaletli iki kişi tarafından avın kıymeti belirlenir; bu miktarla ya harem bölgesinde bir kurban keser veya keffâter olarak fakirlere yemek verir ya da herbir fitre miktarı için bir gün oruç tutar. Böylece yaptığının karşılığını görmüş olur. Allâh, av hakkındaki hükümler gelmeden önce yaptıklarınızı affetmiştir; fakat bu günahlara yeniden dönenleri cezalandıracaktır. Allâh'ın her şeye gücü yeter ve günah işleyenlerin cezasını verir.

5/96. İhramlı iken, sizin ve gelip geçenlerin yararlanması için su ürünlerini avlamak ve yemek helal; kara avı yapmak ise haramdır. Hesap vermek üzere huzurunda toplanacağınız Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!

5/97. Allâh, mukaddes ev olan Kâbe'yi, kutsal ayları, hacda kesilen kurbanları ve orada kesilmek üzere işaretlenen hayvanları insanlar için Allâh'a kulluğun sembolleri yaptı. Bunlar, Allâh'ın göklerde ve yerde bulunan şeyleri ve bunların dışındaki her şeyi çok iyi bildiğini anlamamız için birer semboldür.

5/98. İyi bilin ki, Allâh'ın cezası çok şiddetlidir; buna karşılık o çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

5/99. Peygamberin görevi, aldığı vahyi insanlara tebliğ etmektir. Allâh, açığa vurduğunuz da, gizlediğinizi de çok iyi bilir.

5/100. Rasûlüm onlara şöyle de: “Haramların birçoğu hoşuna gitse de, helal ile haram bir değildir. Ey akıllı insanlar! Kurtuluşa ermek için Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!”

5/101. “Ey iman edenler! Açıklandığında sizi sıkıntıya sokacak şeyleri sormayın! Çünkü Kur’ân indirilirken böyle bir şey sorarsanız ve onun da hükmü açıklanırsa, sıkıntıya girersiniz. Hâlbuki Allâh, hükmü açıklanmayan şeylerle sizi sorumlu tutmamıştır. Allâh, günahları çok bağışlar ve kullarına yumuşak davranır.”

5/102. “Sizden önce birçok kimse, bu tür şeyleri sormuş ve sonra gelen hükmü kabul etmeyerek kâfir olmuştu.”

5/103. Allâh, kulağı işaretlenerek salıverilen, erkek-dişi ikizler doğuran, on defa yavru olduğu için yük vurulmayan hayvanların adanarak serbest bırakılmasını emretmemiştir. Fakat kâfirler bunu Allâh'ın emrettiğini iddia ediyorlar. Zaten onların çoğu düşünmez.

5/104. Onlara, “Allâh'ın indirdiği Kur’ân’a ve Peygambere uyun!” denildiğinde, onlar “Atalarımızdan gördüğümüz din bize yeter!” cevabını verirler. Ataları, hiçbir şey bilmeyen ve doğru yolu bulamayan kimseler olsa da yine onlara uyacaklar mı?

5/105. Ey iman edenler! Siz kendinizden sorumlusunuz. Doğru yolda olduğunuz müddetçe, yoldan çıkanlar size hiçbir zarar veremez. Hepiniz Allâh'a döneceksiniz, o da yaptığınız her şeyi önünüze koyacaktır.

5/106. Ey iman edenler! Sizden biri, hastalanıp öleceğini düşündüğünde, vasiyet ederken adaletli iki mümini şahit tutsun! Fakat yolculukta ölmek üzere olan kişiye, şahitlik edecek mümin bulunmaması durumunda, Müslüman olmayan iki kişi de şahitlik edebilir. Hâkim şahitlerin doğru şahitlik yaptığından şüpheye düşerse, namazdan sonra insanlar dağılmadan cemaatin önünde onlara şöyle yemin ettirir: “Yakınlarımızın hatırı için de olsa, hiç bir şey karşılığında şahitliğimizi değiştirmeyecek ve gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde günahkârlardan oluruz.”

5/107. Bu iki şahidin, yalan söyleyerek ölenin malını aldıkları anlaşılırsa, haksızlığa uğrayanlardan iki kişi bunların yerine geçerek, “Bizim görüp bildiklerimiz, onların söylediklerinden daha doğrudur. Çünkü biz haddi aşmayız. Yoksa zalimlerden oluruz.” diye yemin ederler.

5/108. Bu uygulama, ilk şahitlerin, başkalarının yeminli şahitlikleriyle kendi yalanlarının ortaya çıkmasından endişe ederek doğru şahitlik yapmalarını sağlamak içindir. Siz, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve onun öğütlerine kulak verin! Allâh, yoldan çıkanları zorla doğru yola iletmez.

5/109. Kıyamet günü Allâh, bütün peygamberleri toplayacak ve onlara “Davetiniz, halkınız tarafından kabul gördü mü?” diye soracak, onlar da “Bu konuda bizim bilgimiz yoktur. Şüphesiz gizli olan şeyleri hakkıyla bilen sensin.” diye cevap vereceklerdir.

5/110. Ahirette Allâh, Îsâ'ya şöyle diyecektir: “Ey Meryem oğlu Îsa! Sana ve annene olan nimetlerimi hatırla! Seni Kutsal Ruh Cebrâîl ile desteklemiştin. Sen de beşikte iken ve yetişkin olduktan sonra insanlara mesaj vermiştin. Sana okuma-yazmayı, dinin inceliklerini, Tevrât ve İncil'i öğretmiştin. Emrimle çamurdan kuş yapıp ona üfle miştin; o da canlanmıştı. Yine benim iznimle, kör ve alaca hastalarını iyileştirmiş, ölüleri dirilt miştin. Sen İsrâîl oğullarına mucizeler gösterince, onların kâfirleri ‘Bu göz boyamaktan başka bir şey değildir’ demişlerdi. İşte o zaman seni, İsrâîloğullarının kötülüklerinden korumuştum.”

5/111. “Havârilere, 'Bana ve gönderdiğim Peygambere iman edin' dediğimde onlar, 'İman ettik, bizim Sana teslim olduğumuza şahit ol!' demişlerdi.”

5/112. Havârîler, “Ey Meryem oğlu Îsâ, Rabbin bize gökten bir sofraya indirebilir mi?” deyince Îsâ, “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Onun böyle bir şey yapacağına inanmıyor musunuz?” demişti.

5/113. Bu sefer Havârîler, “Biz, hem o sofradaki yiyeceklerden yemeyi, hem de doğru söylediğini anlayıp gönlümüzün rahatlamasını istiyoruz. Böyle bir mucizeye tanık olmayı bekliyoruz.” dediler.

5/114. Bunun üzerine Meryem oğlu Îsâ şöyle dua etti: “Ey Rabbimiz! Katından bir mucize olarak; bize ve bizden sonrakilere bayram olmak üzere gökten bir sofraya indir ve onunla bizi rızıklandır. Çünkü sen, en hayırlı rızık verensin.”

5/115. Allâh da, şöyle cevap verdi: “O sofrayı size indiririm ama bundan sonra sizden inkâr edeni, daha önce hiç kimseye yapmadığım şekilde cezalandırırım.”

5/116. Ahirette Allâh, “Ey Meryem oğlu Îsâ, insanlara Allâh'tan başka kendini ve anneni ilâh edinmelerini sen mi söyledin?” diye sorunca Îsâ, şöyle cevap verecektir: “Hâşâ! Gerçek olmayan bir sözü nasıl söyleyebilirim? Böyle bir şeyi söylemiş olsaydım, sen bilirdin. Çünkü sen, içimden geçen her şeyi bilirsin; ben ise senin bildiklerini bilmem. Doğrusu sen, gizli olan şeyleri de çok iyi bilirsin.”

5/117. “Ben onlara ancak, senin emrettiğini söyledim; ‘Benim de, sizin de Rabbiniz olan Allâh'a kulluk edin!’ dedim. Aralarında olduğum sürece, onların yaptıklarına şahit oluyordum. Fakat benim canımı aldıktan sonra, onları sen gözetledin. Doğrusu sen, her şeyi çok iyi bilirsin.”

5/118. “Dilersen onlara azap edersen; çünkü onlar senin kullarıdır. Dilersen de bağışlarsın; çünkü senin her şeye gücün yeter ve sen her şeyi yerli yerince yaparsın.”

5/119. Kıyamet günü Allâh şöyle diyecektir: “Bugün, doğruluğun insana fayda verdiği bir gündür. Onlar, temelli kalacakları, içlerinden ırmaklar akan Cennetlere gireceklerdir.” Allâh onlardan hoşnut, onlar da Allâh'ın verdiği nimetlerden memnun olacaktır. İşte bu büyük bir başarı ve kurtuluştur.

5/120. Göklerin, yerin ve içindekilerin sahibi Allâh'tır. Onun her şeye gücü yeter.

006. En'âm Sûresi

6/1. Gökleri ve yeri, karanlıkları ve aydınlığı yaratan Allâh, her türlü övgüye layıktır. Buna rağmen kâfirler, bazı şeyleri Rablerine denk tutuyorlar.

6/2. Allâh, sizi topraktan yaratmış ve her birinize bir ömür belirlemiştir. Belirlediği ömrü ise, sadece o bilir. Böyle iken hâlâ siz, şüphe edip duruyorsunuz.

6/3. Göklerde ve yerde ibadete layık olan yalnız Allâh'tır. O, gizlediğinizi, açığa vurduğunuzu ve yaptığınız her şeyi bilir.

6/4. Rablerinin varlığını, kudretini ve birliğini gösteren delillerden biri geldiğinde kâfirler, mutlaka ondan yüz çevirirler.

6/5. Kendilerine gerçekleri açıklayan Kur'ân gelince, onu yalanlamışlardı. Fakat onlar, Kur'ân'la alay etmenin cezasını görecektirler.

6/6. Onlar, kendilerinden önce pekçok nesli helak ettiğimizi düşünüp ibret almazlar mı? Dünyada size vermediğimiz imkânları onlara sağlamış; gökten üstlerine bol yağmur yağdırmış, topraklarından ırmaklar akıtmıştık. Sonra onları günahları sebebiyle helak ettik ve yerlerine başka nesiller getirdik.

6/7. Sana kâğıtlarda yazılı bir kitap indirmiş olsaydık da onu elleriyle tutsalardı, kâfirler yine, “Bu göz boyamadan başka bir şey değildir” derlerdi.

6/8. Müşrikler, “Peygambere, bizim de görebileceğimiz bir melek indirilseydi ya!” dediler. Onlara böyle bir melek gönderseydik, o zaman hemen haklarında kesin hüküm verilirdi.

6/9. Eğer peygamber olarak bir melek gönderseydik, onu da insan şeklinde yapardık. Onlar da, aynı şekilde şüphelenmeye devam ederlerdi.

6/10. Senden önce de pek çok peygamberle alay edilmişti. Fakat alay edenler, yaptıklarının cezasını gördüler.

6/11. Rasûlüm onlara şöyle de: “Yeryüzünü gezip dolaşın da, yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bakıp ibret alın!”

6/12. “Göklerde ve yerdekilerin sahibi kimdir?” “Onların sahibi Allâh'tır. O rahmet etmeyi kendine ilke edinmiştir. Allâh, gerçekleşmesinde şüphe olmayan kıyamet günü sizi, hesaba çekmek üzere bir araya toplayacaktır. Fakat kendilerine yazık eden kâfirler buna inanmazlar.”

6/13. “Gece ve gündüzün içinde bulunan her şeyin sahibi Allâh'tır. O, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.”

6/14. “Allâh'tan başka dost mu edineyim? Hâlbuki o, gökleri ve yeri yaratan, bütün canlıların rızkını verendir; fakat kendisinin yemeye-içmeye ihtiyacı yoktur. Ben, Allâh'a teslim olanların öncüsü olmak ve asla müşriklerden olmamakla emrolundum.”

6/15. “Büyük bir günün azabından korktuğum için, Rabbimin emirlerine karşı gelmem!”

6/16. “Kıyamet günü, azaptan kurtulanlar, Allâh'ın merhametiyle kurtulur. İşte gerçek kurtuluş budur.”

6/17. Eğer Allâh sana bir sıkıntı verirse, ondan başka hiç kimse bunu gideremez. Şayet sana bir iyilik verirse, ona da kimse engel olamaz. Çünkü onun her şeye gücü yeter.

6/18. Allâh, kulları üzerinde tek otoritedir. O, her şeyi yerli yerince yapar ve her şeyi çok iyi bilir.

6/19. Onlara şöyle de: “Kimin şahitliği daha güvenilir?” “Benim peygamber olduğumun şahidi Allâh'tır. Bu Kur'ân, sizi ve ulaştığı herkesi uyarmam için bana vahyedilmektedir. Hâlâ siz Allâh ile beraber başka ilâhların olduğunu mu iddia ediyorsunuz?” “Hayır, ben bunu asla kabul etmem.” “Allâh, tek bir ilâhtır. Ben sizin ortak koştuklarınızdan uzağım.”

6/20. Yahûdî ve Hıristiyanlar Peygamberi ve ona indirileni, kendi çocukları gibi tanırırlar. Fakat kendilerine yazık edenler, ona inanmazlar.

6/21. Uydurduğu yalanları Allâh'a yakıştıranlardan veya onun ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kim olabilir! Şüphesiz zalimler, kurtuluşa ulaşamazlar.

6/22. Kıyamet günü biz, herkesi huzurumuzda toplayacak ve müşriklere “Allâh'a ortak koştuğunuz putlar hani nerede?” diye soracağız.

6/23. Onların bu soruya cevapları, “Rabbimiz olan Allâh'a yemin ederiz ki, biz müşrik değildik” şeklinde olacaktır.

6/24. Şunlara bir bak! Nasıl da kendileri hakkında, bile bile yalan söylüyorlar? Yalancı ilahları onları nasıl yüz üstü bıraktı?

6/25. Müşriklerden bazıları seni kötü niyetle dinler. Fakat biz onların seni duyup sana eziyet etmelerini engellemek için kalplerine perde ve kulaklarına ağırlık koyduk. Zaten her türlü

ayet onlara ulaşsa da inanmazlar. Kâfirler sana geldiklerinde, “Bu söylediğin şeyler, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir” diye seninle tartışılar.

6/26. Onlar, hem Kur’ân'dan uzak duruyorlar, hem de başkalarının ona uymasına engel oluyorlar. Böyle yapmakla kendilerini helak ediyorlar; fakat bunun farkında değildirler.

6/27. Sen onların Cehenneme atılmak üzere bekletildiği bir sırada, “Keşke dünyaya geri gönderilsek de, müminlerden olup Rabbimizin ayetlerini yalanlamasak” diyerek ne kadar pişman olacaklarını bir görsen.

6/28. Onların daha önce dünyada iken içlerinde sakladıkları düşmanlık ortaya çıkmıştır. Onlar dünyaya geri gönderilselerdi, yine aynı düşmanlığı yaparlardı. Çünkü onlar, yalancılardır.

6/29. O kâfirler, “Dünyadaki hayatımızdan başka bir hayat yoktur. Öldükten sonra da diriltilmeyeceğiz.” demişlerdi.

6/30. Sen onları Rablerinin huzurunda iken bir görsen: Allâh onlara, “Bu ahiret hayatı gerçek değil miymiş?” diye soracak, onlar da, “Evet, Rabbimize yemin olsun ki gerçekmiş.” cevabını vereceklerdir. Bunun üzerine Allâh, “Öyleyse inkâr ettiğinizden dolayı azabı tadın bakalım!” diyecektir.

6/31. Allâh'ın huzuruna çıkmayı yalanlayanlar, kesinlikle ziyana uğramışlardır. Ansızın kıyamet kopunca onlar, günahlarını yüklenmiş bir halde, “Dünyadaki kusurlarımızdan dolayı yazıklar olsun bize!” diyeceklerdir. Yüklendikleri günah, ne kötü bir yükür!

6/32. Dünya hayatı, oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Ahiret ise, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar için çok daha hayırlıdır. Siz hiç düşünmeyecek misiniz?

6/33. Biz, onların sözlerinin seni çok üzdüğünü biliyoruz. Ama üzülme! Aslında o zalimler seni yalanlamıyor, bile bile Allâh'ın ayetlerini inkâr ediyorlar.

6/34. Senden önce de pekçok peygamber yalanlanmıştı. Fakat onlar, yardımımız gelinceye kadar, inkâr edenlerin yalanlamalarına ve eziyetlerine sabretmişlerdi. Allâh'ın hükmünü değiştirecek hiçbir güç yoktur. O peygamberlerden bir kısmının haberleri sana gelmiştir.

6/35. Onların yüz çevirmeleri, senin zoruna gitmesin. Daha etkili bir mucize getirmek için tünel açıp yerin derinliklerine insan veya merdiven kurup göklere çıksan, onlar yine de inanmazlar. Allâh isteseydi, hepinizi doğru yola koyardı. O halde sakın cahiller gibi davranma!

6/36. Senin davetini sadece iyi niyetle dinleyenler kabul ederler. Kalpleri ölü olanlara gelince, Allâh onları kıyamet gününde diriltecek ve huzurunda toplayacaktır.

6/37. Rasûlüm! “Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!” diyenlere, “Şüphesiz Allâh'ın mucize indirmeye gücü yeter. Fakat onların birçoğu bunu bilmezler.” diye cevap ver!

6/38. Yerdegezen hayvanlar ile gökde uçan kuşlar, sizin gibi birer canlı türleridir. Biz amel defterine hiçbir şeyi eksik bırakmaksızın kaydetmekteyiz. Sonunda hepsi, haklarını almak için Rablerinin huzurunda toplanacaklardır.

6/39. Ayetlerimizi yalanlayanlar, gerçeklere karşı zifiri karanlık içinde kalan sağır ve dilsizler gibidir. Allâh isteseydi, dilediğini doğru yoldan çıkarır, dilediğini de doğru yola ulaştırırdı.

6/40. Rasûlüm onlara şöyle de: “Eğer doğru söylüyorsanız, deyin bakalım: Allâh'ın azabı veya kıyamet saati şimdi gelseydi, ondan başkasına yalvarır mıydınız?”

6/41. “O zaman siz, Allâh'a ortak koştuklarınızı unuttur, sadece ona yalvarırdınız. O da, dilerse kurtulmak için dua ettiğiniz sıkıntıyı kaldırırdı.”

6/42. Senden önce de birçok topluma peygamber gönderdik, ama onlar peygamberleri yalanladılar. Bunun üzerine biz, belki akıllarını başlarına alıp Allâh'a gönülden boyun eğmeler diye, onlara sıkıntı ve azap verdik.

6/43. Azabımız dokununca onlar, akıllarını başlarına alıp yalvarsalardı ya... Fakat kalpleri katılaştığı için bunu yapmadılar. Şeytan da onlara yaptıklarını güzel gösterdi.

6/44. Onlar, kendilerine verilen öğütleri unuttunca, biz onları sınamak için her türlü nimetin kapılarını açtık. Onlar da, verilen bu nimetlerle şimardılar. Sonra biz, onları ansızın yakalayınca bütün ümitlerini kaybettiler.

6/45. Elhamdülillâh -evrenin sahibi olan Allâh'a hamd olsun ki- zalim toplumun hepsi yok olup gitti.

6/46. Rasûlüm şöyle de: "Allâh sizi, kör ve sağır yapıp kalplerinizi de mühürleyerek bütün bilgi kaynaklarınızı yok etse, ondan başka hangi ilâh bunları geri getirebilir. Delillerimizi ayrı ayrı nasıl açıkladığımızı bakın! Buna rağmen onlar yine de yüz çeviriyorlar."

6/47. "Hiç düşündünüz mü; Allâh'ın azabı size ansızın veya göre göre gelse, onu kim geri çevirebilir? Zalimler topluluğu, mutlaka yok olacaktır."

6/48. Biz, peygamberleri sadece, müjdeleyici ve uyarıcı olarak göndeririz. İman edip, durumunu düzelterek için ne bir korku, ne de üzüntü vardır.

6/49. Âyetlerimizi yalanlayanlar, doğru yoldan çıktıkları için azap göreceklerdir.

6/50. Onlara şöyle de: "Ben size, Allâh'ın hazinelerinin yanımda olduğunu ve gaybı bildiğimi söylemiyorum. Melek olduğumu da iddia etmiyorum. Ben sadece bana vahyedilene uyarım." "Bu gerçekleri görenlerle görmeyenler bir değildir. Hâlâ düşünmeyecek misiniz?"

6/51. Rablerinin huzurunda toplanmaktan korkanları ayetlerimizle uyar! Belki onlar Allâh'a karşı kulluk bilincinde olurlar. Çünkü kıyamet günü, Allâh'a karşı onların, ne bir dostu, ne de aracısı vardır.

6/52. Rablerinin hoşnutluğunu kazanmak için, sabah-akşam ibadet eden fakir müminleri, müşriklerin isteklerine uyarak yanından uzaklaştırma! Sen müşriklerin, müşrikler de senin yaptıklarından sorumlu değilsiniz. Öyleyse niçin zayıfları huzurundan çıkaracaksın? Eğer böyle yaparsan zalimlerden olursun.

6/53. Biz onların bir kısmını diğerleriyle sınadık. Bunun üzerine kâfirler, fakirler hakkında, "Allâh, içimizden bunlara mı iman nimetiyle ikramda bulundu" dediler. Evet, zaten Allâh, nimetin değerini takdir edenleri en iyi bilen değil midir?

6/54. Ayetlerimize inanan müminler sana geldiğinde onlara şöyle de: "Size selâm olsun! Rabbiniz, merhameti kendine ilke edinmiştir. Sizden biri, cahillik ederek bir günah işledikten sonra, günahından vaz geçip durumunu düzeltirse, Allâh onu bağışlar. Çünkü o, günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder."

6/55. İşte biz, kâfirlerin izledikleri yolu ortaya çıkarmak için ayetlerimizi böyle açıklıyoruz.

6/56. Onlara şöyle de: "Allâh'tan başka taptıklarınıza ibadet etmem bana yasaklandı." "Ben sizin arzu ve isteklerinize uymam. Uyarsam, sapmış olurum; doğru yolda gidenlerden olmam."

6/57. "Ben Rabbinden gelen belgelere dayanmaktayım. Siz ise belgeleri gönderen Allâh'ı yalanlıyorsunuz. Sizin 'hemen gelsin' dediğiniz azap, benim elimde değildir. Hükmü verecek olan sadece Allâh'tır. O, gerçekleri haber verir. Çünkü en doğru hükmü veren odur."

6/58. “Hemen olmasını istediğiniz azap elimde olsaydı, aramızda hüküm verilmiş ve işiniz bitmiş olurdu. Allâh, zalimleri çok iyi bilir.”

6/59. Gaybın bilgisi Allâh'ın katındadır; ondan başka kimse bilemez. Allâh karada ve denizde olan her şeyi bilir. Onun bilgisi olmadan yaprak bile düşmez. Toprak altındaki tohum dâhil, yaş ve kuru ne varsa hepsi, apaçık kaydedilmiştir.

6/60. Allâh, gece sizi ölü gibi uyutur. Gündüz yaptığınız her şeyi bilir. Bu durum eceliniz gelinceye kadar devam eder. Sonra ona döndürüleceksiniz ve yaptığınız her şey önünüze konacaktır.

6/61. Kulları üzerinde tek hâkim, Allâh'tır. O size, amellerinizi kaydeden melekler gönderir. Birinizin ölüm vakti gelince, ölüm meleklerimiz, görevinde kusur etmeksizin onun ruhunu alır.

6/62. Sonunda herkes, gerçek sahipleri olan Allâh'a döndürülür. Hüküm verme yetkisi sadece ona aittir. O hesabı en hızlı görendir.

6/63. Rasûlüm onlara şöyle de: “Siz, ‘Bizi bu sıkıntıdan kurtarırsan, verdiğin nimetin kadrini bilenlerden olacağız’ diye Allâh'a boyun eğerek sessizce yalvardığınızda, sizi kara ve denizlerin tehlikesinden kurtaran kimdir?”

6/64. “Sizi bu sıkıntıdan da, diğerlerinden de kurtaran Allâh'tır. Fakat yine de siz, ona ortak koşuyorsunuz.”

6/65. “Gökten veya yerden size azap göndermeye, ya da sizi farklı gruplara ayırarak birbirinizle cezalandırmaya Allâh'ın gücü yeter. İyice anlasınlar diye ayetlerimizi nasıl açıkladığımızı bir bak!”

6/66. Rasûlüm! Kur’ân gerçek olduğu halde, halkın onu yalanladı. Onlara, “Ben sizden sorumlu değilim” de!

6/67. Kıyamet ve hesap gibi Kur’ân'da bildirilen her haberin gerçekleşeceği bir zaman vardır. İleride bunları siz de anlayacaksınız.

6/68. Ayetlerimiz hakkında ileri geri konuşanları gördüğünde, başka bir konuya geçmedikçe onlarla birlikte olma. Şeytan sana yapman gerekeni unutturur da onları dinlemeye devam edersen, hatırlar hatırlamaz o zalimlerin yanından ayrıl!

6/69. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar, ayetlerimiz hakkında ileri geri konuşanların yaptıklarından sorumlu değildir. Fakat onların da bilinçlenip vaz geçmeleri için, müminlerin öğüt verme yükümlülüğü vardır.

6/70. Dünya hayatına aldanarak, İslâm'ı alay konusu yapanları kendi haline bırak! Fakat onlara, işledikleri günahlar sebebiyle ahirette azap görmemeleri için Kur’ân'la öğüt ver! O gün onların, Allâh'a karşı, ne bir dostu, ne de yardımcısı olacaktır; onlardan hiçbir kurtuluş akçesi de kabul edilmeyecektir. Onlar, yaptıkları günahlardan dolayı helak olacaklardır. İnkâr ettikleri için onlara can yakıcı bir azap vardır ve içecekleri de kaynar sudur.

6/71. Onlara şöyle de: “Allâh'ı bırakıp da bize hiçbir faydası ve zararı olmayan şeylere mi ibadet edelim; Allâh bize doğru yolu gösterdiği halde, eski inançlarımıza mı dönelim? ‘Bize katılın!’ diye doğru yola çağıran arkadaşları olduğu halde, şeytanlara kanarak yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşan kimseler gibi mi olalım?” “Şüphesiz en doğru yol, Allâh'ın gösterdiğiidir. Bize, kâinatın sahibi Allâh'a teslim olmamız emredilmiştir.”

6/72. “Bir de namazı dosdoğru kılmamız ve Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmamız emredilmiştir.” Sonunda hepiniz onun huzurunda toplanacaksınız.

6/73. Allâh, gökleri ve yeri, yerli yerince yaratmıştır. Bir şeyin meydana gelmesini istediğinde Onun sadece “ol!” demesi yeterlidir. Allâh’ın sözü her yerde geçerlidir. Sûra üfürüleceği günde de, hâkimiyet onundur. O, görünenleri de görünmeyenleri de çok iyi bilir. Allâh her şeyi yerli yerince yapar ve her şeyi en ince noktasına kadar bilir.

6/74. İbrâhîm, babası Âzer'e, “Putları ilâh mı ediniyorsun? Doğrusu ben senin ve halkının tamamen yoldan çıktığını görüyorum.” demişti.

6/75. Biz İbrâhîm'e, gözüyle görüyormuş gibi iman etmesi için göklerin ve yerin muhteşem varlıklarını ve düzenini gösterdik.

6/76. Gece olunca İbrâhîm, bir yıldız gördü ve müşriklere “Sizin düşüncenize göre, rabbimin bu olması gerekir” dedi. Yıldız kaybolunca da, “Böyle kaybolanları ilâh olarak kabul etmem” dedi.

6/77. Sonra doğan ayı görünce, “Sizin düşüncenize göre, Rabbimin bu olması gerekir” demişti. Ay batınca, “Rabbim bana doğru yolu göstermeseydi, ben de doğru yoldan çıkanlardan olurum.” dedi.

6/78. Sonunda doğan güneşi görünce, “Yine sizin düşüncenize göre, rabbimin bu olması gerekir. Çünkü bu daha büyüktür.” demişti. Güneş de batınca, İbrâhîm şöyle dedi: “Ey halkım, ben sizin ortak koştuğunuzdan uzağım!”

6/79. “Şüphesiz ben, hakka yönelen biri olarak, gökleri ve yeri yaratan Allâh'a teslim oldum. Ben, Allâh'a ortak koşanlardan değilim.”

6/80. Halkı onunla tartışmaya başlayınca, İbrâhîm onlara şöyle dedi: “Şimdi siz, bana doğru yolu gösteren Allâh hakkında benimle tartışıyor musunuz? Ben sizin ortak koştuğunuzdan korkmam. Çünkü Rabbim dilemedikçe onlar bana bir şey yapamaz. Rabbimin bilgisi her şeyi kuşatmıştır. Hâlâ düşünmüyor musunuz?”

6/81. “Siz, Allâh'ın kendilerine hiçbir güç vermediği putları ona ortak koştuktan korkmuyorsanız, ben sizin ortak koştuğunuz putlardan hiç korkmam.” Gerçekten biliyorsanız, bu iki gruptan hangisinin güvende olmayı hak ettiğini söyleyin, bakalım!

6/82. İnanıktan sonra, imanlarına küfür ve şirki karıştırmayanlar, güven içindedirler. Çünkü onlar doğru yolu bulmuşlardır.

6/83. İşte bunlar, Allâh’ın vardığını ve birliğini halkına ispat etmek için İbrâhîm'e verdiğimiz delillerimizdir. Biz dilediğimizin derecesini yükseltiriz. Şüphesiz Rabbin, her şeyi yerli yerince yapar ve her şeyi çok iyi bilir.

6/84. İbrâhîm'e İshak ve Yakub'u bahsettik; onlara peygamberlik verdik. Daha önce de Nûh’a ve onun neslinden gelen Dâvûd, Süleyman, Eyyûb, Yûsuf, Mûsâ ve Hârûn'a peygamberlik vermiştik. Biz, her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenleri böyle ödüllendiririz.

6/85. Zekeriyya, Yahyâ, Îsâ ve İlyâs'a da peygamberlik vermiştik. Bunların hepsi salihlerdendi.

6/86. İsmâîl, Yesea, Yûnus ve Lût'a da peygamberlik vermiş ve böylece onların hepsini diğer insanlara üstün kılmıştık.

6/87. Onların babalarından, nesillerinden ve kardeşlerinden bir kısmını da peygamber olarak seçmiş ve onların hepsine doğru yolu göstermiştik.

6/88. İşte bu, Allâh'ın doğru yoludur; kullarından dileyen onunla doğru yolu bulur. Eğer onlar, Allâh'a ortak koşsalardı, yaptıkları her şey boşa giderdi.

6/89. Onlar, kendilerine kitap, din hususunda ince kavrayış yeteneği ve peygamberlik verdiğimiz kimselerdir. Eğer insanlar, sana verdiğimiz bu şeyleri inkâr ederse, onların yerine bunları inkâr etmeyecek bir toplum getiririz.

6/90. İşte o peygamberler, Allâh'ın doğru yola ilettiği kimselerdir. Sen de onların yoluna uy ve "Ben, bu görevime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Tebliğ ettiğim şu Kur'ân, akli olan herkes için bir öğüttür." de!

6/91. Yahûdîler, Allâh'ın herşeye gücünün yeteceğini ve dilediği her şeyi yapacağını anlayamadılar. Çünkü onlar, "Allâh herhangi bir insana bir şey indirmez." dediler. Onlara "Peki, insanların yolunu aydınlatmak ve doğru yolu göstermek üzere Mûsâ'nın getirdiği kitabı kim indirdi?" diye sor! Sonra da, "Allâh indirmiştir. Siz o kitabı sayfalara yazıp, işinize gelen kısmını açıklıyor, işinize gelmeyen pek çok kısmını da gizliyorsunuz. Hâlbuki o kitapta, sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler öğretilmiştir." diye cevap ver! Sonra da onları, oyalandıkları boş iddialarıyla başbaşa bırak!

6/92. Bu Kur'ân, Mekke halkını ve dışındaki herkesi uyarman için indirdiğimiz kendisinden öncekileri tasdik eden mübarek bir kitaptır. Ahirete ve bu kitaba inananlar namazlarını hakkıyla kılmaya devam eder.

6/93. Allâh adına yalan uydurandan veya kendisine bir şey vahyedilmediği halde bana vahiy geliyor diyenden ya da "Allâh'ın indirdiğinin benzerini ben de indireceğim" diye iddia edenden daha zalim kim olabilir? Ölüm meleklere, eceli gelen zalimlerin yakasına yapışarak "Haydi kendinizi kurtarın bakalım! Bugün Allâh hakkında yalan söylemeniz ve ayetlerine karşı büyüklük taslamanız sebebiyle alçaltıcı azaba çarptırılacaksınız." diyerek ruhlarını aldıkları sırada can çekişirken zalimlerin hâlini bir görsen!

6/94. Kıyamet günü onlara şöyle denecektir: "Sizi tek olarak yarattığımız gibi, size verdiklerimizi geride bırakarak huzurumuza yine tek başınıza geldiniz. Size aracılık yapacağını zannederek şirk koştuğunuz şeyleri yanınızda göremiyoruz. Doğrusu bugün aranızdaki bütün bağlar kopmuş ve ilâh olduğunu iddia ettiğiniz şeyler sizi terk etmiştir."

6/95. Şüphesiz Allâh, tohumu ve çekirdeği çatlatıp filizlendirdiği gibi ölüden diriyi, diriden ölüyü yaratır. İşte böyle bir Allâh'tan nasıl yüz çevirirsiniz!

6/96. Doğrusu Allâh, karanlıktan sabahı çıkaran; geceyi dinlenme zamanı yapan, güneş ve ayı da vakitleri belirlemek için hesap ölçüsü kılandır. İşte bu düzen, her şeye gücü yeten ve her şeyi hakkıyla bilen Allâh'ın koyduğu yasalarla olmuştur.

6/97. Gecenin karanlığında denizde ve karada yollunuzu bulmayı sağlayan yıldızları yaratan da Allâh'tır. Gerçekleri bilen bir toplum olmaları için onlara ayetleri genişçe açıkladık.

6/98. Allâh, sizi tek bir candan yaratmıştır. Sizin için, eğlenip oyalanacağınız bir yer olarak dünyayı ve geçici kalacağınız mekân olarak da kabri belirlemiştir. İşte biz gerçekleri kavrayan bir toplum olmaları için onlara ayetlerimizi genişçe açıklıyoruz.

6/99. Allâh, gökten yağmur yağdırır. Bu yağmurla, her türlü bitkiyi ve ondan da sıra sıra dizilmiş taneleri olan ekinleri bitirir; hurma tomurcuğundan sarkan hurma salkımlarını, üzüm bağlarını, zeytin ve nar ağaçlarını çıkarır. Bunlardan her birinin pek çok çeşidi vardır; onlar birbirine benzediği halde tatları farklıdır. Siz, bu meyvelerin nasıl meydana gelip olgunlaştığına bakıp ders alın! Onların iman eden bir toplum olması için, bunlarda deliller vardır.

6/100. Buna rağmen onlar, cinleri Allâh'a ortak koştular. Hâlbuki cinleri de yaratan Allâh'tır. Ayrıca o müşrikler, bilgisizce Allâh'ın oğulları ve kızları olduğunu iddia ettiler. Hâşâ! Allâh onların yakıştırmalarından uzaktır.

6/101. Allâh, gökleri ve yeri eşsiz bir şekilde yaratmıştır. O'nun karısı olmadığına göre çocuğu nasıl olur? O her şeyi yaratır ve o her şeyi hakkıyla bilir.

6/102. İşte Rabbiniz olan Allâh budur. Ondan başka ilâh yoktur. O her şeyin yaratıcısıdır. Öyleyse ona kulluk edin! O her şeyi yönetir, görüp gözetir.

6/103. Hiçbir göz Allâh'ı göremez. Fakat o, gözlerin sahiplerini çok iyi bilir. Çünkü Allâh, gözle görülmediği halde her şeyi görür ve her şeyden haberdardır.

6/104. Rabbinizden size gerçekleri gösteren deliller gelmiştir. Bir kimsenin bunları görmesi kendi yararına; görmezden gelmesi ise kendi zararındır. Onlara, “Ben sizin bekçiniz değilim.” de!

6/105. Onlar, “Sen bunu bir yerden öğrenmişsin.” derler. Hâlbuki biz, onların bilen bir toplum olması için ayetleri böyle geniş bir şekilde açıklıyoruz.

6/106. Kendinden başka ilâh olmayan Rabbinden sana vahyedilene uy; sen o müşriklere aldırma!

6/107. Allâh dileseydi, onların müşrik olmalarına engel olurdu. Biz seni onların bekçisi yapmadık; sen onların vekili de değilsin.

6/108. Müşriklerin taptıklarına sövmeyin! Yoksa onlar da aşırı giderek bilgisizce Allâh'a söverler. Çünkü herkese kendi inancı ve yaptığı güzel gelir. Sonunda onlar, Rablerine dönecek ve Allâh da yaptıkları herşeyi önlerine koyacaktır.

6/109. Onlar, kendilerine bir mucize gelirse, Allâh'a inanacaklarına bütün güçleriyle yemin ettiler. Onlara “Mucize göstermek Allâh'ın yetkisindedir.” de! Mûcize gelse bile onların inanmayacağını anlamıyor musun?

6/110. Onların gönülleri ve düşünceleri gerçeklere kapanmıştır; bu sebeple onlar, ilk başta iman etmedikleri gibi mucizeleri gördükten sonra da iman etmezler. Biz onları bocalayıp durdukları azgınlıkları içinde bırakırız.

6/111. Biz onlara, melekler göndersek, kendileriyle ölümler konuşsa ve gerçekleri ortaya koyacak her türlü mucizeyi önlerinde toplasak, yine de iman etmezler. Allâh dilerse başka; çünkü o dilerse her şey olur. Fakat onların çoğu gerçekleri bilmez.

6/112. İnsan ve cinlerden şeytanlık edenleri, peygamberlerin düşmanı ilan ettik. Onlar, insanları aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler telkin ederler. Rabbin dileseydi, onlar bunu yapamazlardı. Fakat o, insanların inancına müdahale etmez. O halde sen, uydurdukları şeylerle onları baş başa bırak!

6/113. Onlar bu sözleri, ahirete inanmayanların gönüllerini çelmek, bu sözlerden hoşlanmalarını sağlamak ve birbirlerini günaha teşvik etmek amacıyla telkin ederler.

6/114. Rasûlüm şöyle de: “Allâh size gerçekleri açıklayan bu kitabı indirmişken, hüküm vermek için ondan başkasını mı arayayım!” Kitap ehli bu kitabın, Rabbin tarafından indirildiğini çok iyi bilir. Bu hususta sakın şüpheye düşme!

6/115. Rabbinin sözü doğru ve tam yerindedir. Onları kimse değiştiremez. O her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

6/116. Yeryüzündeki insanların çoğuna uyarsan, seni doğru yoldan çıkarırlar. Çünkü onlar, sadece zanlarına uyar ve yalan söyleler.

6/117. Şüphesiz Rabbin, kendi yolundan sapanı da, doğru yolda olanı da çok iyi bilir.

6/118. Eğer Allâh'ın ayetlerine inanıyorsanız, putlar için kesilenden değil, Allâh adına kesilen hayvanlardan yiyin!

6/119. Allâh adına kesilen hayvanlardan niçin yemeyeceksiniz! Hâlbuki Allâh, çaresiz kalmanız dışında, size haram kıldığı şeyleri detaylı bir şekilde açıklamıştır. Yine de pek çok insan kendi arzularına uyarak insanları bilgisizce doğru yoldan saptırıyor. Doğrusu Rabbin taşkınlık yapanları çok iyi bilir.

6/120. Açık ve gizli bütün günahları terk edin! Çünkü günah işleyenler, yaptıklarının cezasını mutlaka görecektir.

6/121. Allâh'tan başkası adına kesilen hayvanların etinden yemeyin! Çünkü bu doğru yoldan çıkmaktır. Şüphesiz şeytanlar, sizinle tartışması için yandaşlarına telkinde bulunurlar. Eğer onlara uyarsanız, Allâh'a ortak koşmuş olursunuz.

6/122. Kâfir olduğu için manen ölü iken, doğru yolu göstererek dirilttiğimiz ve halkın arasında yolunu aydınlatacak bir nur verdiğimiz kimse, küfrün derin karanlıkları içinde kalıp oradan çıkamayan kişi gibi olur mu? Fakat kâfirlere yaptıkları işler güzel görünür.

6/123. Mekke'de olduğu gibi, her yerde ileri gelen kâfirlerin tuzak kurmalarına fırsat tanırız. Fakat onların bu tuzak ve hileleri, sadece kendilerine zarar verir; fakat bunun farkında değildirler.

6/124. Müşriklere bir ayet geldiğinde, onlar “Allâh'ın elçilerine gelen vahyin benzeri bize de gönderilmedikçe asla iman etmeyeceğiz.” derler. Kimi peygamber yapacağını Allâh çok iyi bilir. O günahkârlar, yaptıkları hilelerden dolayı Allâh katında aşağılanacak ve çetin bir azap görecektir.

6/125. Doğru yola giren kişi, İslâm'la huzur bulur; sapanın ise, göğe yükselen insanın göğsünün daraldığı gibi gönlü daralır. Allâh, mümin olmayanlara işte böyle sıkıntı verir.

6/126. İşte Rabbinin dosdoğru yolu budur. Biz düşünüp ders alan bir toplum olmaları için ayetlerimizi onlara detaylı bir şekilde açıkladık.

6/127. Rablerinin katındaki esenlik yurdu Cennet onlar içindir. Yaptıkları güzel işler sebebiyle Allâh onların dostudur.

6/128. Allâh, herkesi biraraya topladığı kıyamet günü, “Ey cin topluluğu! Siz insanların pek çoğunu yoldan çıkardınız.” diyecektir. Bunun üzerine onların dostu olan insanlar da, “Ey Rabimiz! Biz dünyada iken birbirimizden yararlandık, şimdi ise bize verdiğin sürenin sonuna geldik.” diyeceklerdir. Bir melek onlara, “Bundan sonra temelli kalacağınız yer Cehennemdir. Allâh dilemedikçe oradan çıkamayacaksınız. Şüphesiz Rabbin, her şeyi yerli yerince yapar ve hakkıyla bilir.” diye cevap verecektir.

6/129. Böylece zalimleri, yaptıkları işler nedeniyle birbiri ardına Cehenneme atacağız.

6/130. Kıyamet günü Allâh onlara, “Ey cin ve insanlar topluluğu! İçinizden ayetlerimi size anlatan ve sizi kıyamet günüyle uyaran peygamberler gelmedi mi?” diye soracaktır. Onlar da, “Evet, geldi. Şimdi biz günahlarımızı itiraf ediyoruz.” diye cevap vereceklerdir. Böylece dünya hayatının onları aldattığı ortaya çıkmış ve onlar kâfir olduklarını kabul etmiş olurlar.

6/131. Rabbin, peygamber göndermediği için dinden haberi olmayan hiçbir ülke halkını, haksızlık yaparak helak etmez.

6/132. İnsanların derecesi, yaptıkları amele göredir. Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir.

6/133. Hiç bir şeye ihtiyacı olmayan Rabbin çok merhametlidir. Allâh sizi, başka bir toplumun neslinden meydana getirdiği gibi, dilerse sizi de yok edip, yerinize istediği başka bir toplumu getirebilir.

6/134. Size haber verilen kıyamet günü, mutlaka gelecektir; bunun önüne asla geçemezsiniz.

6/135. Rasûlüm! Halkından inanmayanlara şöyle de: “Ey halkım! Elinizden geleni yapın! Ben de görevimi yapacağım. Sonucun kimin için hayırlı olacağını ileride anlayacaksınız. Zalimler, asla kurtulamayacaklardır.”

6/136. Onlar, Allâh'ın yarattığı tarım ürünleri ve hayvanlardan Allâh'a bir hisse ayırır, sonra da çarpık düşüncelerine göre bunu da ikiye bölerek “Bu, Allâh için, bu da putlarımız içindir” derler. Putlara ayırdıklarından Allâh'ın hissesine aktarmazlar, fakat Allâh'a ayırdıklarından putların hissesine aktarırlar. Onlar ne kötü hüküm veriyorlar.

6/137. Putlara olan inançları, müşriklerden birçoğuna, kendi çocuklarını öldürmelerini güzel göstermiştir. İşte bu inançları, onları helake sürüklemiş ve değer sistemlerini altüst etmiştir. Allâh dileyseydi, bunu yapamazlardı. O halde sen onları uydurduklarıyla başbaşa bırak!

6/138. Çarpık düşüncelerine göre müşrikler, “Allâh için ayrılan bu hayvanlar ve tarım ürünleri, dokunulmazdır. Bunlardan sadece bizim istediğimiz kişiler yiyebilir.” derler. Ayrıca bazı hayvanları da putlara adayıp “binilmesi ve yük taşınması yasaktır” derler. Bir kısım hayvanları da, Allâh'tan başkası adına keserler. Bunların hepsi Allâh'a iftiradır ve Allâh onları, yaptıkları bu iftiraldan dolayı cezalandıracaktır.

6/139. Bir de, “Bu hayvanların karınlarındaki yavruları canlı doğarsa erkeklerimize helal, kadınlarımıza haramdır. Ölü doğarsa, onda hem kadınlar, hem de erkek ortaktır.” derler. Allâh onları, bu yakıştırmalarından dolayı cezalandıracaktır. Doğrusu Allâh, her şeyi yerli yerince yapar ve her şeyi hakkıyla bilir.

6/140. Beyinsizliklerinden dolayı bilgisizce çocuklarını öldürenler ve Allâh'ın verdiği rızıkı haram kılanlar ziyandadırlar. Bunlar Allâh'a bir iftiradır. Böyle yapmakla onlar yoldan çıkmışlardır ve doğru yolu asla bulamayacaklardır.

6/141. Yerde ve ağaçlarda biten ürünleri, hurmayı, tatları farklı mahsulleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytin ve narı yaratan Allâh'tır. Onların meyvelerinden yiyin, hasat zamanında da fakirlerin hakkı olan öşrü verin! Fakat savurganlık yapmayın! Çünkü Allâh israf edenleri sevmez.

6/142. Yük taşımanız ve yününden yararlanmanız için büyük ve küçükbaş hayvanları yaratan da odur. Allâh'ın size verdiği rızıklardan yiyin, şeytanın yolundan gitmeyin! Çünkü şeytan, sizin apaçık düşmanınızdır.

6/143. Erkek ve dişi olmak üzere dört çift, toplam sekiz hayvanı yaratan da Allâh'tır. Bunlardan bir çifti koyun ve bir çifti keçidir. “Allâh bunların erkeklerini mi, dişilerini mi, yoksa dişilerinin karınlarındaki yavrularını mı haram kılmıştır? Eğer doğru söylüyorsanız, bunun bir belgesini getirin!” de!

6/144. Bunlardan bir çifti deve, bir çifti de sığırdır. Onlara şöyle de: “Allâh bunların erkeklerini mi, dişilerini mi veya dişilerin karınlarındaki yavrularını mı haram kılmıştır? Yoksa siz, hayvanlar hakkında uydurduğunuz bu hükümleri Allâh emrederken, siz onun yanında mıydınız? Hiç bir belgeye dayanmadan, insanları doğru yoldan çıkarmak için Allâh adına yalan söyleyenden daha zalim kimdir! Şüphesiz Allâh, zalimleri zorla doğru yola iletmez.”

6/145. “Bana indirilen Kur’ân'da, bir kimse için yasaklanan yiyecekler sadece şunlardır: Murdar hayvanın eti, akmış kan, iğrenç bir şey olan domuz eti ve doğru yoldan saparak Allâh'tan başkası adına kurban edilen hayvanların eti. Fakat bunlardan yemek zorunda kalan kişi, arzu etmeksizin ve zaruret sınırını aşmaksızın yiyebilir. Çünkü Rabbin, günahları çok bağışlar ve merhamet eder.”

6/146. Biz; Yahûdîlere, çift tırnaklıların dışındaki tırnaklı bütün hayvanların etlerini, sığır ve davarların iç yağlarını haram kıldık. Ancak sığır ve davarların sırtlarında, bağırsaklarında ve kemiklerinde bulunan yağlar bu hükmün dışındadır. Bunları, aşırı gitmelerinden aşmalarından dolayı onlara ceza olsun diye haram kıldık. Şüphesiz biz doğruları söyleriz.

6/147. Seni yalanlayacak olurlarsa, onlara “Rabbimizin rahmeti geniş olduğu için sizi hemen cezalandırmıyor. Fakat kâfirlerden Allâh'ın azabı kaldırılmayacaktır.” de!

6/148. Müşrikler, “Allâh dileseydi, atalarımız ve biz şirk koşmaz ve helal olan hiç bir şeyi de haram kılmazdık.” diyecekler. Öncekiler de, peygamberleri böyle yalanlayınca, azabımızı tatmışlardı. Onlara şöyle de: “İddianızı ispat edecek bir belgeniz varsa getirin! Yoksa siz zannınıza göre hareket ediyor ve yalan söylüyorsunuz.”

6/149. “Reddedilmesi mümkün olmayan deliller, Allâh'ındır. O dileseydi hepinizi zorla doğru yola iletirdi.”

6/150. “Allâh'ın o hayvanları haram kıldığına tanıklık edecek şahitlerinizi getirin!” Buna şahit getiremezler. Öyleyse onların söylediklerini kabul etme! Ayetlerimizi yalanlayanların ve ahirete inanmayanların arzu ve isteklerine uyma! Çünkü onlar, rablerine ortak koşmaktadırlar.

6/151. Onlara şöyle de: “Gelin, Rabbimizin önemle vurguladığı emir ve yasakları size haber vereyim: Ona hiçbir şeyi ortak koşmayın! Anne ve babanıza iyi davranın! Fakirlik endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; çünkü sizin de, onların da rızkını biz veriyoruz. Zinanın açığına da, gizlisine de yaklaşmayın! Allâh'ın dokunulmaz kıldığı insan hayatına, hukuka aykırı olarak kıymayın! İşte bunlar, anlayıp uygulamanız için Allâh'ın bildirdiği emir ve yasaklardır.”

6/152. “Yetimin yararına olmadıkça, akıl yönünden olgunlaşınca kadar onun malına yaklaşmayın! Tam olarak ölçün ve tartın! Biz, insanı sadece gücünün yettiği ile sorumlu tutarız. Akrabanızın aleyhine de olsa, doğruyu söyleyin! Allâh'a verdiğiniz sözlere uyun! Düşünüp yerine getirmeniz için Allâh, size emir ve yasaklarını böyle bildiriyor.”

6/153. “İşte benim dosdoğru yolum budur; siz de ona uyun! Başka yollara sapmayın; aksi halde Allâh'ın yolundan uzaklaşırsınız. Bunlar, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmanız için onun size bildirdiği emir ve yasaklardır.”

6/154. Her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenlere nimetlerimizi tamamlamak, her şeyi açıklamak, doğru yolu göstermek ve rahmet olmak üzere Mûsâ'ya kitabı verdik. Bunu İsrailoğullarının ahirette Rablerinin huzuruna çıkacaklarına iman etmeleri için yaptık.

6/155. Bu Kur'ân, indirdiğimiz mübarek bir kitaptır, ona uyun! Size merhamet edilmesi için Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!

6/156. Bu Kur'ân size, “Bizden önceki Hıristiyan ve Yahûdîlere kitap indirilmiş; ama bizim onlara inen hükümlerden haberimiz yoktu.” dememeniz için gelmiştir.

6/157. Veya “Bize de kitap indirilseydi, onlardan daha iyi doğru yolu bulurduk.” dersiniz diye bu kitap indirilmiştir. Artık size de Rabbimizden bir belge, doğru yolu gösteren bir rehber ve rahmet kaynağı olan Kur'ân gelmiştir. Bundan sonra Allâh'ın ayetlerini yalanlayıp ondan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir. Bu sebeple ayetlerimizden yüz çevirenleri, çok kötü bir azapla cezalandıracağız.

6/158. Onlar inanmak için daha neyi bekliyorlar? Kendilerine ölüm meleklerinin veya Rabbinin azap emrinin gelmesini mi, yoksa kıyametin kopmasını mı bekliyorlar? Fakat daha önce iman etmeyen veya mümin olarak hiçbir iyilik yapmayan kimseye, o gün iman etmesi fayda vermeyecektir. Onlara, “bekleyin bakalım, biz de bekliyoruz” de!

6/159. Dinlerini aslından uzaklaştırarak gruplara ayrılanlarla senin hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi Allâh'a kalmıştır. Kıyamet günü Allâh, onların yaptıklarını önlerine koyacaktır.

6/160. Güzel bir iş ve davranışta bulunan kimseye, yaptığının on katı ödül; kötü bir iş ve davranışta bulunana ise, sadece kötülüğüne denk bir ceza verilecek ve hiç kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

6/161. Onlara şöyle de: “Şüphesiz Rabbim beni dosdoğru bir yola, hakka yönelen İbrâhîm’in dinine ilettiler. İbrâhîm hiçbir zaman müşriklerden olmadı.”

6/162. “Benim namazım ve haccım, evrenin sahibi olan Allâh içindir; hayatım ve ölümüm de onun elindedir.”

6/163. “Allâh’ın hiçbir ortağı yoktur. Bana böyle iman etmem emredilmiştir ve ben, ona teslim olanların öncüsüyüm.”

6/164. “Allâh her şeyin sahibi iken ondan başka bir Rab mı arayayım? Herkes, kendi işlediği günahın cezasını çeker. Kimse, başkasının günahını yüklenmez. Sonunda Rabbinize döneceksiniz. Allâh ayrılığa düştüğünüz hususları açıklayacaktır.”

6/165. Allâh, verdiği nimetlerle denemek için size yeryüzünde tasarruf yetkisi vermiş ve bir kısmınızı diğerine üstün kılmıştır. Çünkü Rabbin, cezayı çabuk verdiği gibi, çok bağışlar ve çok merhamet eder.

007. A’râf Sûresi

7/1. Elif. Lâm. Mîm. Sâd.

7/2. Bu Kur’ân, insanları uyarman ve müminlere öğüt vermen için sana indirilen bir kitaptır. Bu görevin ağırlığından dolayı gönlüne bir sıkıntı gelmesin!

7/3. Rabbinizden size indirilen Kur’ân’a uyun; ondan başkasını dost edinmeyin! Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.

7/4. Biz, inkâr edip aşırı giden pek çok ülke halkını helak ettik; azabımız onlara gece veya gündüz istirahat ederken gelmişti.

7/5. Azabımız geldiğinde onların, “Biz gerçekten haksız mıyız?” demekten başka sözleri kalmamıştı.

7/6. Kendilerine peygamber gönderilenleri de, peygamberleri de hesaba çekeceğiz.

7/7. Hesap günü biz, onların dünyada yaptıklarını belgeleriyle önlerine koyacağız. Çünkü biz onların yaptıklarından habersiz değiliz.

7/8. O gün herkesin ameli tam olarak değerlendirilecektir. Ameli değerli olanlar kurtulacaklardır.

7/9. İmanı olmadığı için ameli değersiz olanlar ise, ayetlerimize karşı çıktıkları için kendilerine yazık etmiş olacaklardır.

7/10. Şüphesiz sizi dünyaya biz yerleştirdik ve orada sizin için çeşitli geçim kaynakları sağladık. Buna rağmen siz, ne kadar az şükrediyorsunuz!

7/11. Elbette sizi biz yarattık ve insan şekline koyduk. Sonra da meleklerle, “Âdem’in üstünlüğünü kabul ederek ona saygı gösterin!” dedik. Herkes gereken saygıyı gösterdi, fakat İblis karşı gelerek saygısızlardan oldu.

7/12. Allâh, “Sana emrettiğim halde, neden gereken saygıyı göstermedin?” diye sorunca İblis, “Ben ondan daha üstünüm. Çünkü beni ateşten, onu ise topraktan yarattın” cevabını verdi.

7/13. Allâh, “Öyleyse, bulunduğun konumdan in! Orada kibirlenmeye hakkın yok. Çık git huzurundan! Çünkü sen, aşağılık birisin.” dedi.

7/14. İblis, “Bana insanların öldükten sonra dirilecekleri güne kadar süre tanı.” dedi.

7/15. Allâh da, “Peki, sana istediğin süre verilmiştir.” dedi.

7/16. Kendisine süre tanınınca İblis şöyle dedi: “Mademki bu hareketimden dolayı azdığımı hükmediyorsun, ben de yeminle söylüyorum ki senin yolundan çevirmek için insanlara tuzak kuracağım.”

7/17. “Sonra onların önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulup, onları yoldan çıkaracağım. O zaman sen de onlardan pek çoğunun nankör olduğunu göreceksin.”

7/18. Bunun üzerine Allâh, “Kınanıp kovulmuş olarak bulunduğun konumdan in!.. Andolsun ki, sana uyanlarla birlikte hepinizi Cehenneme dolduracağım.” dedi.

7/19. Sonra da “Ey Âdem! Eşinle birlikte huzur ve nimet yurduna yerleşin! Orada canınızın çektiğinden yiyin; fakat şu ağaca yaklaşmayın! Yoksa zalimlerden olursunuz.” dedi.

7/20. Şeytan, cinselliklerini ortaya çıkarmak için Âdem ve Havva'ya vesvese vererek, “Rabbimiz, melek olmanızı veya burada temelli kalmanızı engellemek için şu ağaca yaklaşmanızı yasaklamıştır.” dedi.

7/21. Şeytan onlara, “Ben sadece sizin iyiliğinizi istiyorum.” diye bir de yemin etti.

7/22. Sonunda onları kandırarak yasağı çiğnemeye sevk etti. Ağacın meyvesini yiyince, cinsellik duyguları ortaya çıktı. Hemen ağaç yapraklarıyla edep yerlerini örtmeye çalıştılar. Rableri onlara, “Ben size o ağaca yaklaşmanızı yasaklamadım mı? Şeytanın apaçık düşmanınız olduğunu söylemedim mi?” dedi.

7/23. Bunun üzerine ikisi, “Rabbimiz! Biz kendimize yazık ettik. Eğer bizi bağışlayıp, bize merhamet etmezsen, doğrusu kaybedenlerden oluruz.” dediler.

7/24. Allâh onlara şöyle dedi: “Bulduğunuz üstün konumdan inin! Dünyada bir kısmınız diğerlerine düşmanlık yapacaktır. Orada siz belli bir süre barınacak ve yararlanacaksınız.”

7/25. “Siz dünyada yaşayacak, orada ölecek ve oradan dirilip çıkarılacaksınız.”

7/26. Ey İnsanoğlu! Size, edep yerlerinizi örtmek ve süslenmek amacıyla elbise yapmanız için gerekli malzeme ve kabiliyeti verdik. Ama insanı koruyacak en iyi elbise, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmaktır. Bunlar, insanların öğüt alması için Allâh'ın indirdiği delillerdendir.

7/27. Ey İnsanoğlu! Şeytan; ilk atalarınız olan Âdem ve Havva'yı aldatarak, elbiselerini soyup cinselliklerini ortaya çıkarmak suretiyle huzur ve nimet yurdundan uzaklaştırdığı gibi, sizi de aldatmasın! Çünkü şeytan ve yardımcıları, fark ettirmeden sizi izlerler. Şüphesiz bizim katımızda iman etmeyenler, şeytanların dostudur.

7/28. Onlar büyük bir günah işlediklerinde, “Biz babalarımızdan böyle gördük. Allâh da bize böyle emretmiştir.” derler. Onlara şöyle de: “Allâh günah işlemeyi emretmez. Bilmediğiniz şeyleri Allâh'a mı isnat ediyorsunuz?”

7/29. “Rabbim bana doğru olanı yapmayı emretmiştir. O halde siz, ibadet ederken, özünüzden Allâh'a yönelin, samimi olun! Sizi yaratan odur; sonunda da ona döneceksiniz.”

7/30. Onlardan bir kısmı doğru yolu bulmuş, bir kısmı ise o yoldan uzaklaşmıştır. Çünkü onlar, doğru yolda olduklarını sanarak Allâh'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdir.

7/31. Ey insanoğlu! Namaz kılariken temiz ve güzel elbiselerinizi giyin; yiye, için, fakat israf etmeyin! Çünkü Allâh saçıp savuranları sevmez.

7/32. Rasûlüm Şöyle de: “Allâh'ın kulları için yarattığı güzel giysi ve temiz yiyecekleri kim haram kılabilir?” “Müminlerin ahirette sadece kendilerine özgü olan bu nimetlerden, dünyada da faydalanma hakkı vardır.” Biz onların bilen bir toplum olmaları için ayetleri böyle açıklıyoruz.

7/33. Rasûlüm bir de Şöyle de: “Rabbim, zinanın açığı ve gizlisini, her türlü günahı, haksız yere aşırı gitmeyi, Allâh'ın hiçbir güç vermediğı putları ona ortak koŐmayı ve Allâh'ın bildirmediğı Şeyleri onun emriymiŐ gibi söylemeyi haram kılmıştır.”

7/34. Her toplumun, bir ömrü vardır. O süre dolunca, insan onu ne bir an ne alabilir, ne de erteleyebilir.

7/35. Ey insanoğlu! İçinizden ayetlerimi okuyan peygamberler geldiğinde, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olup durumlarını düzeltenler için ne bir korku, ne de üzüntü vardır.

7/36. Ayetlerimizi yalanlayıp onlara karşı kibirlenenler ise, Cehenneme girecek ve orada temelli kalacaklardır.

7/37. Allâh'a yalan isnat eden veya onun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Onlar da dünyada kendileri için belirlenen ömrü yaşayacaklardır. Sonunda lm meleklerimiz gelip bunların canlarını alırken, “Allâh'tan başka ibadet ettikleriniz nerede?” diye sorunca, onlar, “bizi yüzüstü bıraktılar” cevabını verecek ve böylece kâfir olduklarını kendileri de itiraf etmiş olacaklardır.

7/38. O gün Allâh kâfirlere, “Sizden önce gelip geçen insan ve cinlerle birlikte Cehenneme girin!” diyecektir. Cehenneme giren her topluluk, dünyada iken beraber olduğu arkadaşlarına lanet edecektir. Sonunda hepsi Cehennemde toplanınca, uyan kişiler; önderleri hakkında, “Rabbimiz, bunlar bizi doğru yoldan çıkardılar. Onlara iki kat azap ver.” diyeceklerdir. Allâh ise, “Hepinize kat kat azap verilecektir. Fakat siz bilmiyorsunuz.” diye karşılık verecektir.

7/39. nderleri, kendilerine uyanlara, “Sizin bizden hiçbir üstünlüğünüz yoktur. O halde siz de, yaptıklarınızın cezasını çekin!” diyeceklerdir.

7/40. Ayetlerimizi yalanlayıp kmseyenlerin yaptıkları iyilik ve dualar Allâh'a asla ulaşmaz; onlar deve iğnenin deliğinden geçmedikçe Cennete de giremezler. İŞte biz suçluları böyle cezalandıracağız.

7/41. Onların dŐekleri de, yorganları da ateŐtendir. Biz, zalimleri işte böyle cezalandıracağız.

7/42. İman edip, yararlı işler yapanlar Cennete girecek ve orada temelli kalacaklardır. Biz, insanı sadece gücünün yettiği ile sorumlu tutarız.

7/43. Biz, içinden ırmaklar akan Cennette, onların içinden kin ve haset duygularını söküp atarız. Onlar “Bize bu nimetleri veren Allâh her türlü övgüye layıktır. O, bize doğru yolu göstermeseydi, biz kendiliğimizden bu nimetleri elde edemedik. Rabbimizin elçileri bize, gerçeği söylemiş.” derler. Bunun zerine onlara, “Burası, yaptıklarınızın karşılığı olarak size verilen Cennettir.” diye seslenilecektir.

7/44. Cennettekiler Cehennemdekilere, “Biz, Rabbimizin bize vaadettiklerinin gerçek olduğunu gördük; siz de, Rabbinizin size vaadettiklerinin gerçek olduğunu gördünüz mü?” diye sorunca, onlar, “Evet” diye cevap vereceklerdir. O zaman bir görevli, “Zalimler, Allâh'ın rahmetinden uzak olsun!” diye seslenecektir.

7/45. Ahirete inanmayan o zalimler, insanları Allâh'ın yolundan alıkoymuş ve o yolu eğri göstermeye çalışmışlardır.

7/46. Cennettekiler ile Cehennemdekiler arasında bir engel vardır. Her iki tarafı da gören yüksek bir yerde, hem Cennettekileri, hem de Cehennemdekileri yüzlerinden tanıyan bazı kişiler olacaktır. Bunlar henüz Cennete girmedikleri halde, girmeyi ümit ettikleri için, Cennettekilere, “selâm olsun size!” derler.

7/47. Gözleri Cehennemdekilere ilişince de, “Rabbimiz! Bizi bu zalim topluluğun arasına koyma!” derler.

7/48. Bu yüksek yerdeki kimseler, yüzlerinden tanıdıkları Cehennemdekilere şöyle diyeceklerdir: “Dünyadayken biriktirdiğiniz mallar ve kibirlenmeniz, size hiç bir fayda sağlamadı.”

7/49. Sonra onlara Cennettekileri işaret ederek “Dünyada iken, Allâh'ın bunlara rahmet etmeyeceğine yemin ediyordunuz. Ne oldu şimdi?” diyeceklerdir. Bunun üzerine onlara, “Cennete girin! Artık sizin için ne korku, ne de üzüntü vardır.” denilecektir.

7/50. Cehennemdekiler, Cennettekilere, “Ne olur, içtiğiniz sudan ve Allâh'ın verdiği yiyeceklerden bize de verin!” deyince, Cennettekiler, “Allâh, kâfirleri bunlardan mahrum etmiştir.” cevabını vereceklerdir.

7/51. Kâfirlerin dini, oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Çünkü onlar dünya hayatına aldanıp ahireti unuttular. Onların ayetlerimizi inkâr edip bugünün gelip çatacağını göz ardı ettikleri gibi, biz de bugün onları göz ardı edeceğiz.

7/52. Hiç şüphesiz biz, inanan bir toplum olmaları için onlara, doğru yolu göstermek ve rahmet olmak üzere delile dayalı, sağlam bilgiye uygun şekilde açıkladığımız bir Kitabı verdik.

7/53. Kâfirler, ancak kıyamet kopunca gerçekleri anlayacaklar. O gün, daha önce bunu göz ardı edenler, “Rabbimizin elçilerinin bize haber verdikleri şeyler gerçekmiş. Bugün bize aracılık yapacak kimse var mı, bize şefaet etse veya dünyaya döndürülsek de daha önce yaptıklarımızın aksine iman edip yararlı işler yapsak.” diyeceklerdir. Doğrusu onlar, kendilerine yazık etmişlerdir; uydurdukları putları da onları yüz üstü bırakmıştır.

7/54. Şüphesiz Rabbiniz Allâh, gökleri ve yeri altı evrede yaratmış sonra evreni koyduğu kanunlarla hükmü altına almıştır. O her günün sonunda gündüzün aydınlığını gecenin karanlığı ile örtmüş; güneşi, ayı ve yıldızları yasalara bağlamıştır. Yaratmanın da, yürütmenin de onun yetkisinde olduğunu iyi bilin! Evrenin sahibi olan Allâh çok yücedir.

7/55. Rabbinize gönülden ve sessizce dua edin! Çünkü o, bağırp çağırarak dua edenleri sevmez.

7/56. Düzenli bir hayat için uygun olan ilâhî mesajlar geldikten sonra, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın! Allâh'a, azabından korkarak ve rahmetini umarak ibadet edin! Çünkü Allâh'ın rahmeti, her işinde onun hoşnutluğunu gözetenlere çok yakındır.

7/57. Allâh, yağmuru müjdeleyen rüzgârları gönderir. Bu rüzgârlarla, yağmur yüklü bulutları kurumuş bir yere sevk edip yağmur yağdırırız. Sonra da o yağmurla her türlü ürünü yetiştiririz. İşte ölüleri de böyle dirilteceğiz. Belki bunlardan ders alırsınız.

7/58. Rabbinin izniyle verimli bir toprakta bol bol bitki yetişirken, çorak bir yerde, sadece faydasız ve cılız otlar biter. Biz, onların şükreden bir toplum olması için ayetleri böyle etraflıca açıklıyoruz.

7/59. Doğrusu biz, Nûh'u kendi halkına peygamber olarak gönderdik. O da, "Ey halkım! Allâh'a kulluk edin! Çünkü ondan başka hiçbir ilâh yoktur. Bunu yapmazsanız, korkarım ki başınıza büyük bir azap gelecektir." dedi.

7/60. Halkının ileri gelenleri, "Biz senin, büsbütün yoldan çıktığını düşünüyoruz." dediler.

7/61. Nûh onlara şöyle dedi: "Ey halkım! Ben yoldan çıkmadım. Aksine evrenin sahibi olan Allâh tarafından gönderilen bir peygamberim."

7/62. "Ben size, samimiyetle Rabbimin mesajlarını iletiyorum. Çünkü ben, Allâh'tan gelen vahiy sayesinde sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum."

7/63. "Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmanız ve ilâhî rahmete ulaşmanız için, aranızdan birine Rabinizden vahiy gelmesine, onun da sizi uyarmasına neden şaşıyorsunuz?"

7/64. Bu uyarılara rağmen halkı Nûh'u yalanladı. Bunun üzerine biz, gerçekleri görmezden gelerek ayetlerimizi yalanlayan bu halkı suda boğduk; Nûh'u ve onunla birlikte gemide bulunanları ise kurtardık.

7/65. Biz Âd halkına, içlerinden biri olan Hûd'u peygamber olarak gönderdik. O da, "Ey halkım! Allâh'a kulluk edin! Çünkü ondan başka hiçbir ilâh yoktur. Siz hâlâ ona karşı kulluk bilincinde olmayacak mısınız?" dedi.

7/66. Hûd'a, halkının ileri gelen kâfirleri, "Şüphesiz biz senin aklının kıt olduğunu düşünüyor ve yalan söylediğine inanıyoruz." dediler.

7/67. Hûd onlara şöyle dedi: "Ey halkım! Ben akılsız biri değilim. Tam aksine ben, evrenin sahibi olan Allâh tarafından görevlendirilen bir peygamberim."

7/68. "Ben size, Rabbimin mesajlarını iletiyorum. Ben samimi ve doğru sözlü biriyim."

7/69. "Rabbinizin sizi uyarması için, aranızdan birine vahiy gelmesine neden şaşıyorsunuz? Allâh'ın sizi, Nûh'un halkının yerine nasıl getirdiğini ve nasıl daha kuvvetli kıldığını düşünün! Kurtuluşa ermeniz için, nimetlerinden dolayı onu hatırlayın!"

7/70. Hûd'un halkı, "Şimdi sen bize gelip, babalarımızın taptıklarını terk edip sadece Allâh'a kulluk etmemizi mi söylüyorsun? Eğer doğru söylüyorsan, tehdit ettiğin azabı haydi getir, bakalım!" dediler.

7/71. Hûd şöyle dedi: "Artık siz, Rabbinizin öfke ve azabını hak ettiniz. Allâh, kendilerine hiçbir güç ve yetki vermediği halde, sizin ve atalarınızın ilâh dedikleri şeyler hakkında benimle tartışıyor musunuz? O halde bekleyin de başınıza neler geleceğini görün! Ben de sizinle birlikte bekliyorum."

7/72. Bunun üzerine biz, Hûd'a ve beraberindekilere merhamet ederek onları kurtardık; ayetlerimize inanmayıp yalanlayanların ise kökünü kazıdık.

7/73. Semûd halkına, içlerinden biri olan Sâlih'i peygamber olarak gönderdik. O da şöyle dedi: "Ey halkım! Allâh'a kulluk edin! Çünkü ondan başka hiçbir ilâh yoktur. Rabbinizden size apaçık bir mucize gelmiştir; işte şu deve sizin için bir mucizedir. Onu kendi haline bırakın da, otlaklarda yesin içsin! Sakın ona zarar vermeyin! Yoksa başınıza can yakıcı bir azap gelir."

7/74. "Allâh'ın sizi, Âd halkının yerine getirip yerleştirdiğini hatırlayın! Ovalarına saraylar inşa edip, dağlarını oyarak evler yapıyorsunuz. O halde Allâh'ın bu nimetlerini düşünün de yeryüzünde sakın bozgunculuk yapmayın!"

7/75. Semûd halkının kibirli önderleri, ezdikleri müminlere, “Siz Salih'in Rabbi tarafından peygamber olarak gönderildiğini nereden biliyorsunuz?” diye alaylı şekilde sorunca, müminler de, “Evet, biz ona gelen vahye inanıyoruz.” cevabını verdiler.

7/76. Büyüklük taslayan kâfirler, “Biz sizin inandıklarınıza, asla inanmıyoruz.” dediler.

7/77. Ayetlerimizi küçümseyenler, Allâh'ın mucize olarak verdiği deveyi öldürerek Rablerinin emrine karşı geldiler ve “Ey Sâlih! Peygambersen, tehdit ettiğin azabı hadi getir bakalım!” dediler.

7/78. Sonunda onları, gürültüyle gelen şiddetli bir deprem yakaladı ve yurtlarında helak olup gittiler.

7/79. Sâlih onlara, “Ey halkım! Ben size, samiyiyetle Rabbimin mesajını ilettim. Fakat siz samimi olanları sevmiyorsunuz.” diyerek onlardan ayrıldı.

7/80. Lût'u da peygamber olarak gönderdik. O da halkına şöyle dedi: “Siz, daha önce dünyada kimsenin yapmadığı utanç verici çirkin işi mi yapıyorsunuz?”

7/81. “Çünkü siz, kadınları bırakıp, şehvetinizi erkeklerle tatmin ediyorsunuz. Doğrusu siz, aşırı giden bir toplumsunuz.”

7/82. Bu söze halkının cevabı, “Mademki bunlar temiz kalmak istiyorlar, o halde onları memleketinizden sürüp çıkarın!” diye karşılık verdiler.

7/83. Bunun üzerine onları helak ettik, Lût'u ve kendisine inananları kurtardık. Fakat karısı, diğerleriyle helâk oldu.

7/84. Lût halkından inanmayanların üzerine yağmur gibi taş yağdırdık. Kâfirlerin sonunun nasıl olduğuna bak da ibret al!

7/85. Medyen halkına da, içlerinden biri olan Şuayb'ı peygamber olarak gönderdik. O da halkına şöyle demişti: “Ey halkım! Allâh'a kulluk edin! Çünkü ondan başka hiçbir ilâh yoktur. Rabbinizden size açık bir mesaj gelmiştir. Artık ölçü ve tartıyı tam yapın, eksik yapmayın; düzenli bir hayat için gereken mesajlar geldikten sonra yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın! Buna inanır ve bunu uygularsanız, sizin için daha iyi olur.”

7/86. “Köşe başlarını tutup inananların ilâhî emirleri yerine getirmelerine engel olmayın; Allâh'ın yolunu yanlış göstermeye çalışmayın! Siz azınlık iken, Allâh'ın sizi hâkim unsur haline getirdiğini hatırlayın! Bozgunculuk çıkarıcıların sonuna bakıp ders alın!”

7/87. “Mademki, içinizden bir kısmı bana indirilen vahye inanıyor, bir kısmı da inanmıyor, o halde Allâh hakkımızdaki hükmünü verinceye kadar bekleyin! O hüküm verenlerin en hayırlısıdır.”

7/88. Halkının kibirlenen önderleri, “Ey Şuayb! Ya bizim dinimize dönerseniz, ya da seni ve sana inanları yurdumuzdan sürüp çıkarırız.” dediler. O zaman Şuayb onlara şöyle karşılık verdi: “Bizi zorla mı dininize inandıracaksınız?”

7/89. “Allâh, sizin batıl dininizden bizi kurtardıktan sonra tekrar ona dönersek, Allâh'a yalan isnat etmiş oluruz. İnşaAllâh, biz asla o dine dönmeyeceğiz. Rabbimizin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Biz ona güvenip dayanıyoruz. Rabbimiz, bizimle halkımız arasında adaletle hükmet! Çünkü sen, hükmedenlerin en hayırlısısın.”

7/90. Halkının ileri gelen kâfirleri, “Eğer Şuayb'a uyarsanız, mutlaka zarar edersiniz.” dediler.

7/91. Sonunda onları, gürültüyle gelen şiddetli bir deprem yakaladı ve yurtlarında diz üstü çöküp helak oldular.

7/92. Şuayb'ı yalanlayanlar, sanki yurtlarında hiç yaşamamış gibi oldu; asıl zararı onlar gördüler.

7/93. Şuayb onlara, “Ey halkım! Ben size, samimiyetle Rabbimin mesajını ilettim. Şimdi inkârcı bir topluluğa niçin üzüleyim?” diyerek onlardan uzaklaştı.

7/94. Biz, peygamber gönderdiğimiz her ülke halkını, Allâh'a yalvarsınlar diye yoksulluk ve sıkıntı ile imtihan ettik.

7/95. Sonra sıkıntıyı kaldırıp bolluk verdik. Onlar, geçim standartları yükselince, nimetlerimizi unutarak, “Vaktiyle atalarımız da hem sıkıntılı, hem de rahat günler yaşamışlardı.” dediler. Bunun üzerine biz de onları, gaflet halindeyken ansızın yakalayiverdik.

7/96. Peygamber gönderilen ülkelerin halkı, iman edip Allâh'a karşı kulluk bilincinde olsalardı, yerin ve göğün bereket kapılarını kendilerine açardık. Fakat onlar yalanladılar, biz de onları, daha önce yaptıklarına karşılık cezalandırdık.

7/97. O ülkelerin halkı, gece uyurken azabımızın gelmeyeceğinden kendilerini güvende mi hissettiler?

7/98. Yoksa onlar, gündüz işleriyle oyalanırken azabımızın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

7/99. Yoksa onlar, Allâh'ın azabından güvende olduklarını mı düşünüyorlar? Hâlbuki sadece ziyana uğrayanlar, Allâh'ın azabının gelmeyeceğine inanırlar.

7/100. İşte bu anlatılanlar, daha sonra o topraklara yerleşenlere şu gerçeği göstermedi mi: “Eğer biz dileseydik, günahları sebebiyle onları da öncekiler gibi cezalandırır ve idraklerini kapatırdık da artık, hiç bir şeyi anlamazlardı.”

7/101. Bu ülkelerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Doğrusu Peygamberleri onlara mucizeler getirmişti. Fakat onlar daha önce yalanladıkları için, o mucizeleri kabul etmediler. Allâh da onların bu inkârlarını kalplerine kazıdı.

7/102. Onlardan çoğunun sözünde durmadığını ve böylece doğru yoldan çıktığını görüyoruz.

7/103. Sonra o peygamberlerin peşinden Mûsâ'yı mucizelerimizle Firavun ve halkının ileri gelenlerine gönderdik; fakat onlar bunu inkâr ettiler. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bak da ders al!

7/104. Mûsâ şöyle dedi: “Ey Firavun! Ben evrenin sahibi olan Allâh'ın gönderdiği bir peygamberim.”

7/105. “Ben, Allâh hakkında gerçekleri söylemek zorundayım. Ben size Rabbinizden mucizeler getirdim; öyleyse benimle birlikte gelmeleri için İsrâiloğullarını serbest bırak!”

7/106. Firavun, "Doğru söylediğini ispat edecek bir mucize getirdiyse, göster bakalım!" dedi.

7/107. Bunun üzerine Mûsâ, değneğini yere attı ve değnek birden büyük bir yılan oldu.

7/108. Sonra Mûsâ, elini koynundan çıkardı; bakanlar onun ışıl ışıl parladığını gördüler.

7/109. Bu mucizeleri gören Firavun halkının ileri gelenleri şöyle dediler: “Şüphesiz bu adam, usta bir sihirbazdır.”

7/110. “O, sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor.” Bunun üzerine Firavun, “Onun hakkında ne düşünüyorsunuz?” diye sordu.

7/111. Onlar da şöyle cevap verdiler: “Onu ve kardeşini alıkoy. Sonra da sihirbazları toplamak üzere şehirlere görevliler gönder.”

7/112. “Bütün usta sihirbazları sana getirsinler.”

7/113. Sihirbazlar, Firavun'a gelip, “Sihirde Mûsâ'yı yenersek, bize bir ödül var mı?” diye sordular.

7/114. Firavun, “Evet, ödül alacaksınız, üstelik benim en yakın adamlarımdan olacaksınız.” dedi.

7/115. Sihirbazlar, “Ey Mûsâ! Sen mi başlayacaksın, yoksa biz mi başlayalım?” dediler.

7/116. Mûsâ, “Siz başlayın.” dedi. Sihirbazlar büyük bir sihir göstererek, insanların gözlerini boyayıp hepsini korkuttular.

7/117. O zaman biz Mûsâ'ya, “Değneğini at!” diye vahyettik. Bunun üzerine yere atılan değnek, bir anda yılan olup onların göz boyacılıkla yaptıklarını yuttu.

7/118. Böylece gerçekler ortaya çıkmış ve onların yaptıkları da boşa gitmiş oldu.

7/119. Orada sihirbazların hepsi yenilip küçük düştüler.

7/120. Sihirbazlar, Mûsâ'nın getirdiğine inanıp secdeye kapandılar.

7/121. Ve şöyle dediler: “Evrenin sahibi olan Allâh'a inandık.”

7/122. “Mûsâ'nın ve Harûn'un Rabbine...”

7/123. Firavun sihirbazlara şöyle dedi: “Siz, ben çağırmadan önce Mûsâ'ya iman etmişsiniz. Doğrusu bu yaptığınız şey, şehrin halkını buradan çıkarmak için kurduğunuz bir tuzaktır. Size ne yapacağımı göreceksiniz!”

7/124. “Önce ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kesecek, sonra da hepimizi asacağım!”

7/125. Bunun üzerine sihirbazlar şöyle dediler: “Zaten, nasıl olsa bir gün Rabbimize döneceğiz.”

7/126. “Sen bizi, Rabbimizin ayetlerine inandığımız için cezalandırıyorsun. Ey Rabbimiz! Bize bol sabır ver ve bizi ölünceye kadar müslümanlıktan ayırma!”

7/127. Firavun halkının ileri gelenleri ona, “Sen, sihirbazları cezalandırıp Mûsâ ve halkını yeryüzünde bozgunculuk çıkarırsınlar, seni ve ilahlarını terk etsinler diye mi serbest bırakıyorsun?” dediler. Bunun üzerine Firavun onlara, “Biz onların erkek çocuklarını öldürecek, kadınlarını sağ bırakacağız. Biz onları ezecek bir güçteyiz.” diye karşılık verdi.

7/128. Mûsâ halkına, “Allâh'tan yardım isteyin ve sabredin! Şüphesiz yeryüzü Allâh'ındır; onu kullarından dilediğine verir. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar, sonunda kazanacaklardır.” dedi.

7/129. Onlar, “Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da eziyet gördük.” dediler. Mûsâ da, “Rabbiniz düşmanlarınızı yok edip nasıl davranacağımızı görmek için sizi onların yerine hâkim kılacaktır.” dedi.

7/130. Doğrusu biz, öğüt almaları için Firavun halkını yıllarca kuraklık ve kıtlıkla cezalandırdık.

7/131. Onlar, bir nimete kavuşunca, “Zaten bu bizim hakkımızdır.” diyorlardı. Fakat bir sıkıntı görünce de, bunu Mûsâ ve ona inanların uğursuzluğuna yoruyorlardı. Hâlbuki Allâh katında asıl uğursuz ve kınanmış olanlar kendileridir; fakat onlar bunun farkında değiller.

7/132. Firavun halkı Mûsâ'ya, "Bizi büyülemek için hangi mucizeyi getirirsen getir, biz sana inanmayacağız." dedi.

7/133. Bunun üzerine biz de, her biri ayrı mucize olarak onlara tufan gönderdik, ürünlerine kıvımlı zararlısı ve çekirge musallat ettik, gökten kurbağa yağdırdık ve sularını kana dönüştürdük. Buna rağmen, büyüklük tasladılar ve kâfir bir toplum oldular.

7/134. Başlarına her musibet geldiğinde onlar, "Ey Mûsâ! Mademki peygambersin, bizim için Rabbinle dua et! Eğer bu belayı bizden kaldırırsan, kesinlikle sana inanacak ve İsrâiloğullarını seninle birlikte göndereceğiz." dediler.

7/135. Mûsâ azabın kaldırılması için dua edince, belli bir süre onlardan bu musibeti kaldırdık. Bunun üzerine onlar, hemen sözlerinden döndüler.

7/136. Mucizelerimizi umursamayıp yalanladıkları için, biz de onları denizde boğarak cezalandırdık.

7/137. Doğusuyla, batısıyla bereketli kıldığımız o toprakları ezilmiş olan İsrâiloğullarına verdik. Böylece Rabbinin onlara olan güzel vaadi, sabrettikleri için gerçekleşmiş oldu. Biz Firavun ve halkının, hem yaptıkları kat kat binaları, hem de özenle baktıkları bağ ve bahçeleri yerle bir ettik.

7/138. Firavun'un zulmünden kurtarmak için, İsrâiloğullarını denizden geçirdik. Sonra onlar, kendi putlarına tapan bir toplulukla karşılaştılar ve "Ey Mûsâ! Onlarınkı gibi, bize de bir put yap!" dediler. Mûsâ onlara şöyle dedi: "Gerçekten siz, cahillikte ısrar eden bir toplumsunuz."

7/139. "Şüphesiz onların bu inancı yok olacak ve yaptıkları da boşa gidecektir."

7/140. "Allâh sizi, insanlara üstün kılmışken, sizin için ondan başka ilâh mı arayacağım?"

7/141. Hâlbuki biz sizi, dayanılmaz işkenceler yapan Firavun'un adamlarından kurtardık. Onlar kızlarınızı hayatta bırakıp, erkek çocuklarınızı öldüreceklerdi. Rabbiniz sizi bu konuda büyük bir sınava tabi tutmuştur.

7/142. Biz Mûsâ'ya; huzurumuza çıkıp vahyi almaya hazırlanması için otuz gün süre verdik. Buna on gün daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre kırk güne tamamlandı. Bu sürenin sonunda Mûsâ, kardeşi Hârûn'a, "Halkımın başına geç ve onları güzelce yönet! Sakın bozguncuların yolundan gitme!" dedi.

7/143. Mûsâ, belirlediğimiz yere gelip, Rabbi kendisi ile konuşunca, "Rabbim! Seni görmek istiyorum, bana kendini göster!" dedi. Allâh, "Beni göremezsin. Fakat şu dağa bak; eğer yerinde kalırsa beni görebilirsin." dedi. Rabbi dağa görününce, dağ yerle bir oldu. Bunun üzerine Mûsâ, bayılıp düştü. Kendine gelince, "Rabbim! Sen her türlü noksanlıktan uzaksın. Bu isteğimden vaz geçiyorum, beni affet! Ben, sana inananların öncüsüyüm." dedi.

7/144. Allâh, şöyle buyurdu: "Ey Mûsâ! Peygamberlik vererek ve seninle konuşarak insanlar arasında sana özel bir yer verdim. O halde sen de verdiğim bu nimetleri al ve bana şükredenlerden ol!"

7/145. Biz Mûsâ'ya Tevrat'ta, her konuda öğüt ve detaylı bilgi verdik. Sonra şöyle dedik: "Ondaki hükümlere sınımsız sarıl ve halkına da en güzel şekilde uymalarını emret! Doğru yoldan çıkanların yurtlarını nasıl harap edeceğimi, yakında size göstereceğim."

7/146. "Yeryüzünde haksız yere kibirlenenler, ayetlerimi hakkıyla anlamaktan yoksundurlar. Onlar, her türlü mucizeyi görseler de inanmazlar. Onlar doğru yolu görseler de ona uymazlar; buna karşılık yanlış yoldan giderler. Bu durum, onların ayetlerimizi yalanlayıp umursamamalarındandır."

7/147. Ayetlerimizi ve ahiret gününü yalanlayanların yaptıkları işler boşa gidecektir. Onlar sadece yaptıkları kötülüklerin cezasını çekeceklerdir.

7/148. Mûsâ'nın ardından onun halkı, ziynet eşyalarından böğürme sesi çıkaran bir buzağı heykeli yapıp ona taptılar. Onlar, bu heykelin kendileriyle konuşup doğru yolu gösteremeyeceğini bilmiyorlar mıydı? Buna rağmen onu ilâh edinerek, müşrik oldular.

7/149. Sonra doğru yoldan çıktıklarını anlayıp yaptıklarından pişman olunca onlar, "Rabbimiz! Bize merhamet edip günahlarımızı bağışlamazsan, şüphesiz ziyan edenlerden oluruz." dediler.

7/150. Mûsâ halkına dönünce, öfkeli ve üzüntülü olarak, "Benden sonra arkamdan ne kötü şeyler yapmışsınız! Rabbinizin sizi helak etmesini mi istiyorsunuz?" dedi. Öfkesinden elindeki Tevrat levhalarını yere attı ve kardeşi Hârûn'un saçını sakalını tutup çekti. Hârûn, "Ey kardeşim! Bu halk beni zayıf gördü ve neredeyse öldürecekti. Bana böyle davranarak düşmanları sevindirme ve beni bu zalim toplulukla bir tutma!" dedi.

7/151. Mûsâ, "Ey Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla, bize merhamet et! Çünkü sen, merhamet edenlerin en merhametlisisin." diye dua etti.

7/152. Şüphesiz buzağıya tapanların dünyadaki cezası, Allâh'ın gazabına uğramak ve zillete düşmektir. Biz, iftiracıları işte böylece cezalandırırız.

7/153. Senin Rabbin, kötü işler yapıp sonra da bundan vaz geçen müminlerin günahlarını bağışlayacak ve onlara merhamet edecektir.

7/154. Mûsâ, öfkesi geçince, Rablerinden korkanlar için hidayet ve rahmet içeren Tevrat levhalarını yerden aldı.

7/155. Mûsâ, halkından yetmiş kişi seçerek belirlediğimiz yere af dilemek için geldi. Onların, "Allâh'ı açıkça göstermedikçe sana inanmayız." demesi üzerine onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı. O zaman Mûsâ şöyle dua etti: "Ey Rabbim! Eğer isteseydin beni de, onları da daha önce yok ederdin. Şimdi sen, aramızdaki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı hepimizi helâk mi edeceksin? Bunlar, sadece senin bir imtihanıdır. Bu imtihanda kaybedip doğru yoldan sapanları, seçtikleri bu yolda bırakır; başarılı olanlara ise doğru yolu gösterirsin. Sen bizim sahibimizsin. Bizi bağışla; bize merhamet et! Sen bağışlayanların en hayırlısısın."

7/156. "Bize dünyada ve ahirette iyilik ver! Çünkü biz sana yöneldik." Bunun üzerine Allâh şöyle dedi: "Dilediğim kimseye azap etme gücüne sahibim; ama rahmetim de her şeyi kuşatmıştır. Ahirette sadece, bana karşı kulluk bilincinde olan, zekâtı veren ve ayetlerime iman edenlere merhamet edeceğim."

7/157. Kitap ehli, ellerindeki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları ümmî Peygamber'e uyarlar. Bu Peygamber, akla ve dine uygun olan şeyleri emreder, dinen ve aklen hoş karşılanmayan şeyleri de yasaklar; temiz ve güzel olan şeyleri helâl, pis olan şeyleri de haram kılar; onların üstündeki ağır sorumlulukları kaldırır. İşte bu Peygambere inanan, onu yücelten, onu destekleyen, ona yardım eden ve kendisine indirilen Kur'ân'a uyanlar, kurtuluşa erecektir.

7/158. Rasûlüm, "Ey insanlar! Ben, göklerin ve yerin sahibi Allâh tarafından hepinize gönderilen bir peygamberim. Ondan başka ilâh yoktur; dirilten de öldüren de odur. Öyleyse Allâh'a ve Rasûlüne inanın! Nitekim o ümmî peygamber, Allâh'a ve onun sözü olan Kur'ân'a iman etmiştir. Siz de doğru yolu bulmak için ona uyun!" de!

7/159. Mûsâ'nın halkından bir kısmı, doğru yolu bulup insanları ona çağırması ve onunla adaleti sağlamıştı.

7/160. Biz onları, Yakub'un oğullarından gelen on iki boya ayırdık. Halkı Mûsâ'dan su istediğinde, ona "Değneğini taşa vur!" diye vahyettik. Bunun üzerine kayadan on iki pınar fişkırdı. Her boy, kendi su kaynağını belirledi. Ayrıca biz onları, çölde bulutla gölgelendirdik; onlara bildircin ve kudret helvası ikram edip, "Size verdiğimiz bu temiz rızıklardan yiyin!" dedik. Fakat onlar, bu nimetlere nankörlük ederek, bize değil kendilerine yazık ettiler.

7/161. Onlara, "Bu ülkeye yerleşin ve oranın ürünlerinden dilediğiniz gibi yiyin, oraya girince 'Bizi affet!' diyerek Allâh'a şükür secdesi edin! Biz de günahlarınızı bağışlayalım. Her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenleri fazlasıyla ödüllendireceğiz." denilmişti.

7/162. Fakat o zalimler, "Bizi affet!" anlamına gelen "Hıttatün" sözünü, "Bize buğday ver!" anlamına gelen "Hıntatün!" kelimesiyle değiştirdiler. Biz de yaptıkları bu kötülükten dolayı onlara, gökten azap gönderdik.

7/163. Onlara, sahildeki şehir halkının Cumartesi yasağını nasıl çiğnediklerini sor! Balıklar, avlanmanın yasak edildiği olduğu Cumartesi günleri akın akın geldiği halde, diğer günler gelmiyordu. Biz onların doğru yoldan çıkıp çıkmadıklarını işte böyle deniyorduk.

7/164. Onlardan bir grup, "Allâh'ın helak edeceği veya şiddetli azap vereceği bir halka ne diye öğüt veriyorsunuz?" deyince, öğüt verenler şöyle cevap vermişti: "Bize, onları niçin uyarmadınız denildiğinde, Rabbimize karşı geçerli bir mazeretimizin olması için, bir de Allâh'a karşı kulluk bilincinde olurlar ümidiyle öğüt veriyoruz."

7/165. Onlar kendilerine verilen öğütleri göz ardı edince, biz de kötülüklerle engel olanları kurtardık; zalimleri ise doğru yoldan çıktıkları için şiddetli bir azapla cezalandırdık.

7/166. Yasaklanan şeyleri yapmakta ısrar edince onları "Aşağılık maymunlar olun! Zillet ve esaret içinde yaşayın!" diyerek cezalandırdık.

7/167. Rabbin, böyle kimselerin üzerine, kıyamet gününe kadar en kötü azabı tattırarak kişileri musallat edeceğini bildirmiştir. Şüphesiz Rabbin cezayı çabuk verir; fakat günahları da çok bağışlar ve merhamet eder.

7/168. Biz onları yeryüzüne dağıttık. Aralarında iyiler bulunduğu gibi kötülerini de vardır. Hakka dönmeleri için onları, bazen nimet, bazen de sıkıntılarla deneriz.

7/169. Daha sonra onların yerini, Kitab'ın mirasçısı oldukları halde, bu dünyanın geçici menfaatine sarılarak, "Allâh bizim günahlarımızı nasıl olsa bağışlayacaktır" diyen kötü bir nesil aldı. Bu nesil, benzeri başka bir menfaat bulunca, hemen onu da alırdı. Peki, bunlardan; okuyup durdukları Kitapta, Allâh hakkında sadece gerçeği söyleyeceklerine ilişkin sağlam bir söz alınmamış mıydı? Bunu Kitap'ta okumamışlar mıydı? Şüphesiz ahiret yurdu, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar için daha hayırlıdır. Ne diye hâlâ düşünmüyorsunuz!

7/170. Biz kitaba sınımsıkı sarılıp namazı doğrusu kılanların ödülünü tam olarak vereceğiz. Çünkü biz, kendilerini ve başkalarını düzeltmeye çalışanların emeğini zayıf etmeyiz.

7/171. Biz, İsrâiloğullarının üzerine dağı bir gölgelik gibi kaldırıncaya, onlar dağı kendi üstlerine düşeceğini sanmışlardı. Onlara, "Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmanız için, size verdiğimiz kitaba sınımsıkı sarılın ve içindeki hükümleri düşünerek yerine getirin!" demiştik.

7/172. Rabbin, dünyaya gelecek her insanı, Allâh'ın varlığını kabul edecek şekilde yaratır. Allâh adeta insanlara, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" diye sorar, onlar da, "Evet, sen bizim Rabbimizsin." diye cevap verirler. Biz bunu, kıyamet günü, "Bizim bundan haberimiz yoktu." dememeniz için yapıyoruz.

7/173. Yahut biz bunu “Daha önce atalarımız Allâh'a ortak koşuyordu. Biz de onların yolundan giden çocuklarıyız. Şimdi sen bizi, onların icat edip yaptıkları batıl inançlardan dolayı helâk mi edeceksin?” dememeniz için yapıyoruz.

7/174. Biz, batıl inançta olanların hakka dönmeleri için ayetlerimizi işte böyle açıklıyoruz.

7/175. Rasûlüm! Sen kâfirlere, ayetlerimiz kendilerine geldikten sonra onlardan uzaklaşıp şeytanın peşine düşen ve dolayısıyla azgınlardan olan insanın haberini anlat!

7/176. O insan, ayetlerimize uysaydı, onun derecesini yükseltirdik. Fakat o, sonsuza dek yaşayacakmış gibi dünyaya bağlanıp arzu ve isteklerinin peşine düştü. Onun durumu, kovalasan da, kendi haline bıraksan da sıcaktan dilini çıkararak soluyan köpeğin haline benzer. Ayetlerimizi yalanlayanların durumu da bunun gibidir; onları uyarsan da uyarımasan da tavırlarını değiştirmezler. Sen yine de, düşünüp ders almaları için bu örnekleri onlara anlat!

7/177. Ayetlerimizi yalanlayan ve böylece kendilerine yazık eden halkın durumu ne kötüdür!

7/178. Allâh'ın doğru yolu gösterdiği kişiler, gerçekten doğru yolu bulabilir; saptıkları batıl yolda bıraktığı kişiler ise, kesinlikle kaybetmişlerdir.

7/179. Yarattığımız insan ve cinlerin pek çoğu, akıllarıyla düşünmedikleri, gerçeklere gözlerini kapayıp kulaklarını tıkadıkları için sonunda Cehenneme girecektir. Onlar, yaratılış gayesine uygun hareket etmedikleri için hayvan gibidir, hatta yaratılış gayesinden daha da sapmıştır. Çünkü onlar ilâhî mesajları hiç umursamazlar.

7/180. Allâh'ın çok güzel isimleri vardır. Ona bu isimlerle dua edin! Onun isimlerini bozarak putlara veren kimselerden uzak durun! Onlar yaptıklarının cezasını göreceklerdir.

7/181. Yarattığımız kullardan bir kısmı, doğruyu bulup insanları ona çağırır ve onunla adaleti gerçekleştirir.

7/182. Ayetlerimizi yalanlayanları, farkına varamayacakları şekilde yavaş yavaş helâk edeceğiz.

7/183. Şimdi onlara zaman tanıyorum. Fakat ileride onlara azabım çok çetin olacaktır.

7/184. Onlar, aralarında yetişen Muhammed'in, akli dengesinin bozuk olmadığını, sadece açık bir uyarıcı olduğunu hiç düşünmüyorlar mı?

7/185. Onlar; Allâh'ın göklerde ve yerdeki hâkimiyet ve tasarrufunu, onun yarattığı şeyleri ve ecellerinin yaklaşmış olabileceğini hiç düşünmüyorlar mı? Artık bu Kur'ân'a da inanmazlarsa, hangi söze inanacaklar?

7/186. Allâh'ın, saptıkları batıl yolda bıraktığı kişilere doğru yolu gösterecek kimse yoktur. Allâh onları, ne yaptıklarını bilmez bir şekilde azgınlıkları içinde bırakır.

7/187. Sana, kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar. Onlara şöyle cevap ver: “Kıyametin ne zaman kopacağını sadece Rabbim bilir. Vakti gelince de, kıyameti sadece o koparacaktır.” Onun bilgisi, göklerde ve yerdeki bütün akıllı varlıklara ağır gelir. Bunun için kıyamet ansızın gelecektir. Sanki sen biliyormuşsun gibi, bunu sana sorup duruyorlar. Sen de onlara yine, “Onu ancak Allâh bilir.” de! Fakat insanların çoğu bunun farkında değildir.

7/188. Onlara şöyle de: “Allâh izin vermedikçe, kendim için faydalı veya zararlı bir şey yapamam. Eğer gaybı bilseydim, kendim için pek çok fayda sağlardım ve dolayısıyla bana hiç bir zarar gelmezdi. Ben, onların inanan bir toplum olması için sadece uyarıcı ve müjdeleyici bir peygamberim.”

7/189. Allâh, sizi ve gönlünüzün huzura kavuşması için eşlerinizi tek bir candan yaratmıştır. Erkek eşiyle cinsel ilişkiye girince, eşi hamile kalır ve bir müddet yavrusunu karnında taşır. Gebeliği ilerleyince, her ikisi de Rableri olan Allâh'a "Bize sağlıklı ve hayırlı bir çocuk verirsen sana şükredenlerden oluruz." diye dua ederler.

7/190. Fakat Allâh onlara sağlıklı ve hayırlı bir çocuk verdiğinde, sözlerini unutup Allâh'a ortak koşarlar. Oysaki Allâh onların ortak koştuklarından uzaktır.

7/191. Peki onlar, hiçbir şeyi yaratmaya gücü yetmeyen ve zaten kendileri de yaratılmış olan putları mı, Allâh'a ortak koşuyorlar?

7/192. Hâlbuki taptıkları putlar, ne ortak koşanlara, ne de kendilerine yardım edebilir.

7/193. Putlara, bize doğru yolu göster diye dua etseniz de onlar cevap veremezler. Aslında onlara dua etmeniz ya da etmemeniz fark etmez.

7/194. Allâh'tan başka taptıklarınız da, sizin gibi yaratılmış varlıklardır. Eğer onların ilah olduğu iddianız doğruysa, onları çağırın da size cevap versinler.

7/195. O putlar nasıl cevap verecek; onların yürüyen ayakları, tutan elleri, gören gözleri, duyan kulakları mı var? Onlara meydan okuyarak şöyle de: "Ortak koştuklarınızı çağırın ve hiç beklemeden bana istediğiniz tuzağı kurun!"

7/196. "Benim koruyucum, Kur'ân'ı indiren Allâh'tır. O salih kullarını devamlı korur."

7/197. "Allâh'tan başka taptıklarınız, ne size ne de kendilerine yardım edebilir."

7/198. "Putlara, bize doğru yolu göster diye dua etseniz de duymazlar." Onların sana baktığını zannedersin, fakat onlar görmezler.

7/199. Rasûlüm! Sen hoş görülü ol, dine ve akla uygun olanı emret, cahillere aldırma!

7/200. Şeytan seni kışkırtırsa, hemen Allâh'a sığın! Çünkü o, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

7/201. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlara şeytan vesvese verdiğinde, onlar hemen akıllarını başlarına alıp, gerçeği görürler.

7/202. Şeytanlar, dostlarını azgınlığın içine çekerler ve bunu yapmakta kusur etmezler.

7/203. Rasûlüm! Sen, onlara istedikleri ayeti getirmedeğinde, "Diğerlerini sağdan soldan derleyip getirdiğin gibi, bizim istediğimizi de getirseydin ya!" derler. Onlara, "Ben ancak Rabbinden bana indirilene uyarım. Bu Kur'ân, inanan bir toplum olmanız için, Rabbinizden gelmiş idrakinizi açacak delil; doğru yolu gösteren bir rehber ve rahmettir." de!

7/204. Kur'ân okunduğunda susup onu dinleyin! Böyle yaparsanız, size merhamet edilir.

7/205. Gizlice yalvararak, sesini fazla yükseltmeden sabah akşam Rabbini zikret! Sakın Allâh'ın mesajlarını umursamayanlardan olma!

7/206. Kendilerini Rablerinin huzurunda hissedener, ona kulluk etmekten geri durmazlar; onun sonsuz yüceliğini övgüyle anar ve yalnız ona secde ederler.

008. Enfâl Sûresi

8/1. Rasûlüm! Sana, savaş ganimetlerinin hükmünü soruyorlar. Onlara şöyle cevap ver: "Ganimetler hususunda yetki, Allâh ve Rasulüne aittir. Gerçekten mümin iseniz, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun, aranızı düzeltin, Allâh ve Rasûlüne boyun eğin!"

8/2. Allâh'ın ismi anılınca, müminlerin kalpleri titrer, onun ayetleri okunduğunda da imanları artar. Onlar, sadece Rablerine güvenip dayanırlar.

8/3. Onlar namazı dosdoğru kılar ve kendilerine verdiğimiz mallardan Allâh yolunda harcarlar.

8/4. İşte bunlar, gerçek müminlerdir. Rableri katında onlar için yüksek dereceler, bağışlanma ve bol rızık vardır.

8/5. Bir zamanlar Rabbin, hak uğrunda savaşmak üzere seni Medine'den çıkarmıştı. Müminlerden bir grup ise, bunu istemiyordu.

8/6. Savaşmanın daha doğru olduğu ortaya çıktığı halde onlar, Bedir'e gitmeyi, göz göre göre ölüme sürüklenmek olarak kabul ettikleri için seninle tartışıyordu.

8/7. Allâh size, karşı karşıya kaldığımız iki şeyden biri olan Kureyş ordusunu vaad ediyordu. Siz ise güçsüz olduğu için kervanı tercih ediyordunuz. Hâlbuki Allâh, bu vaadiyle hem gerçekleri ortaya çıkarmak ve hem de kâfirlerin kökünü kazımak istiyordu.

8/8. Allâh kâfirler istemese de gerçekleri ortaya çıkarmak ve batılı yok etmek için bunu vaad etmişti.

8/9. Siz, Rabbinizden yardım isteyince, o da "Ard arda göndereceğim bin meleklerle sizi destekleyeceğim." diye cevap vermişti.

8/10. Allâh melekleri, sadece size bir müjde olsun ve kalpleriniz yatışsın diye göndermiştir. Unutmayın ki zafer ancak, Allâh'ın yardımıylaadır. Şüphesiz Allâh'ın her şeye gücü yeter, o her şeyi yerli yerince yapar.

8/11. Bedir'de konuşduğunuzda dinlenmeniz için Allâh size güven duygusu vererek uyumanızı sağlamıştı. Sonra sizi temizlemek, sizden şeytanın vesvesesini kaldırmak, kalplerinizi pekiştirmek ve ayaklarınızın kaymaması için zemini sağlamlaştırmak için üzerinize yağmur yağdırmıştı.

8/12. Rabbin meleklerle, müminlerin direnmelerini sağlamak için kalplerine şu mesajını ilham etmelerini emretti: "Ey Müminler! Ben sizinle beraberim. Kâfirlerin kalplerine korku salacağım. Siz de onların boyunlarını vurun; ellerini, kollarını kırıp etkisiz hale getirin!"

8/13. Çünkü onlar, Allâh'a ve Peygamberine karşı gelmişlerdir. Allâh'a ve Peygamberine karşı gelenler ise, cezalarını çekerler. Allâh'ın azabı çok çetindir.

8/14. Ey kâfirler! Şimdilik bu yenilginin acısını tadın! Ahirette ayrıca Cehennem azabı vardır.

8/15. Ey iman edenler! Kâfir ordusuyla karşılaştığınızda, savaştan kaçmayın!

8/16. Tekrar saldırmak veya başka bir birliğe katılmak üzere geri çekilmek dışında savaştan kaçanlar, Allâh'ın gazabına uğrar. Onların yeri de Cehennemdir. Orası ne kötü bir yerdir.

8/17. Siz onları savaşta kendi gücünüzle değil, Allâh'ın yardımıyla öldürdünüz. Sen savaş açtığında, onların kalplerine korkuyu sen değil, Allâh koymuştu. Bunları Allâh, müminleri güzel bir şekilde sınamak için yapmıştır. Şüphesiz Allâh, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

8/18. İşte bu yardımı Allâh, kâfirlerin tuzağını boşa çıkarmak için yapmıştır.

8/19. Ey kâfirler! Siz zafer mi istiyordunuz? Alın size zafer! Düşmanlıktan vazgeçerseniz, sizin için daha hayırlı olur. Fakat Allâh'a ve Peygamber'ine karşı düşmanlığa devam ederseniz, biz de sizi yine mağlup ederiz. Ordunuzun kalabalık olması size yarar sağlamayacaktır. Çünkü Allâh müminlerle beraberdir.

8/20. Ey iman edenler! Allâh'a ve Rasûlüne itaat edin! Onun mesajını işitip durduğunuz halde ondan yüz çevirmeyin!

8/21. Allâh'ın ayetlerine kulak vermedikleri halde, “duyduk” diyenler gibi olmayın!

8/22. Çünkü Allâh katında canlıların en kötüsü, gerçeklere kulaklarını kapayan ve bir de doğruları söylemeyen düşüncesizlerdir.

8/23. Allâh, müşriklerin kötü niyetli olarak seni dinlediklerini bilmektedir; onlar iyi niyetli olsalardı işitmelerine engel olmazdı. Çünkü onlar, işitseler de kabul etmeyip yüz çevirirler.

8/24. Ey iman edenler! Allâh ve Rasulü, sizi hür ve bağımsız olarak yaşamanız için sizi savaşa çağırdığında, onların davetine uyun! Allâh'ın insana kalbinden çok daha yakın olduğunu ve bir gün onun huzurunda toplanacağınızı bilin!

8/25. Bozgunculuk çıkarmaktan sakının! Çünkü onun zararı sadece bozgunculuk yapanlarla sınırlı kalmaz. Allâh'ın azabının çetin olduğunu aklınızdan çıkarmayın!

8/26. Ey Muhacirler! Mekke'de ezilen küçük bir topluluk olduğunuz devirde, müşriklerin sizi esir almak veya yok etmek istediği korkulu günleri hatırlayın! İşte bu durumdayken Allâh, şükretmeniz için sizi Medine'ye yerleştirdi; sizin galip gelmenizi sağladı, helal ve temiz şeylerle rızıklandırdı.

8/27. Ey iman edenler! Allâh'a, Peygamberine ve onun verdiği emanetlere bile bile ihanet etmeyin!

8/28. Mal ve çocuklarınızın birer imtihan aracı olduğunu ve büyük ödülün sadece Allâh tarafından verileceğini aklınızdan çıkarmayın!

8/29. Ey iman edenler! Eğer Allâh'a karşı kulluk bilincinde olursanız, o size doğruyu yanlıştan ayırma yetisi verir, günahlarınızı örter ve sizi bağışlar. Çünkü Allâh, büyük lütuf ve ikram sahibidir.

8/30. Kâfirler seni esir etmek veya öldürmek ya da yurdundan çıkarmak için tuzak kurmuşlardı. Onlar tuzak kuruyordu, Allâh da tuzaklarını boşa çıkarıyordu. Çünkü tuzak kuranların cezasını en iyi şekilde veren Allâh'tır.

8/31. Onlara ayetlerimiz okunduğunda, alay ederek şöyle demişlerdi: “Biz bunları çok duyduk! İstesek ona benzer sözleri biz de söyleyebiliriz. Bunlar, eskilerin masallarından başka bir şey değildir.”

8/32. “Allâh'ım! Bu sözler senin tarafından gönderilen gerçeklerse, o zaman üzerimize gökten taş yağdır veya bize can yakıcı bir azap ver!”

8/33. Rasulüm! Sen onların arasında oldukça ve içlerinde bağışlanma dileyenler bulduğukça Allâh onlara azap etmeyecektir.

8/34. Mescid-i Haram'ın hizmetini yapmaya layık olmadıkları halde, müminlerin ziyaret etmesine engel olan insanlara Allâh niçin azap etmesin! Oranın hizmetini yapmaya layık kimseler, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlardır; fakat kâfirlerin çoğu bunu anlamaz.

8/35. Onların Kâbe'deki ibadeti sadece ıslık çalmak ve el çırpıktan ibarettir³. O halde, ey müşrikler inkârınıza karşılık azabı tadın bakalım!

8/36. Kâfirler, mallarını, insanları Allâh'ın yolundan alıkoymak için harcıyorlar ve harcamaya da devam edeceklerdir. Fakat harcadıkları boşa gidecek ve yenileceklerdir. Sonunda onlar Cehennemde toplanacaktır.

³ Peygamber Efendimiz Kâbe'de namaz kılarken onu ibadetinden engellemek için müşrikler alkış yaparak, ıslık çalarak protesto ederlerdi. (A.A.)

8/37. Kıyamet günü Allâh kâfirleri müminlerden ayıracak, sonra da o kâfirleri bir araya getirip Cehenneme atacaktır. İşte bunlar, gerçekten ziyan edeceklerdir.

8/38. Kâfirlere şöyle de: “Düşmanlığa son verip inanırsanız, geçmiş günahlarınız bağışlanır. Fakat inkâra devam ederseniz, öncekilerin başına gelen felaket sizin de başınıza gelir.”

8/39. Zulüm ve baskının sona ermesi ve dinin tamamen Allâh’ın olması için onlarla savaşın! Eğin onlar zulüm ve baskıdan vaz geçerse, siz de onlarla savaşmayın! Doğrusu Allâh, onların yaptığı her şeyi görmektedir.

8/40. Fakat zulüm ve baskı yapmaya tekrar dönerlerse, siz de onlarla savaşın! Şüphesiz Allâh, sizin dost ve yardımcınızdır. O ne güzel dost ve ne güzel yardımcıdır.

8/41. Ganimetlerin beşte biri Allâh'a, Peygamber'e, onun yakın akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Allâh’a ve iki ordunun karşılaşp hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün Peygambere yardım olarak melek indirdiğimize inanıyorsanız ganimetin sahibi bunlardır. Çünkü Allâh, yardımıyla sizi muzaffer kılmıştır. Onun gücü her şeye yeter.

8/42. Bedir’de siz vadinin Medine, onlar ise karşı tarafında yer tutmuştu. Kervan sizden uzakta sahil yolundan geçiyordu. Savaşmak için bir yer belirlemek durumunda kalsaydınız, tercih edeceğiniz yer hakkında ayrılığa düşerdiniz. Fakat Allâh, hükmünü verip kâfirlerin helâk olması ve müminlerin de kurtulması için sizi böyle konuşturdı. Çünkü Allâh, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

8/43. Savaştan önce Allâh, müşrikleri size az göstermişti. Eğer onları çok gösterseydi, siz korkar ve savaşp savaşmama konusunda birbirinizle çekişirdiniz. Fakat Allâh, sizi böyle bir duruma düşmekten kurtardı. Çünkü o, içinizden geçenleri de çok iyi bilir.

8/44. Savaşta karşı karşıya gelince, muzaffer olmanız için Allâh onları size, sizi de onlara az göstermişti. Doğrusu bütün işler sonunda ona döner.

8/45. Ey müminler! Düşmanla karşılaştığınızda, galip gelmek için dayanın ve Allâh’ı çok anın!

8/46. Allâh ve Rasûlüne boyun eğin, birbirinizle çekişmeyin! Aksi halde içinize korku düşer ve gücünüz kuvvetiniz gider. Ayrıca sabırlı olun! Çünkü Allâh sabredenlerle beraberdir.

8/47. Sakın siz, şımarıp insanlara gösteriş yaparak savaş için yurtlarından çıkan ve Allâh’ın yolundan insanları alıkoyanlar gibi olmayın! Allâh onların yaptığı her şeyi çok iyi bilir.

8/48. Şeytan, müşriklere yaptıklarını güzel göstererek, önce “Bugün, sizi kimse yenemez. Çünkü arkanızda ben varım.” diye onları teşvik edip; iki ordu karşılaşıncı da arkasını dönüp giderken, “Ben, sizin yaptıklarınızdan sorumlu değilim, ne haliniz varsa görün! Zira ben Allâh’tan korkuyor ve sizin görmediklerinizi görüyorum. Doğrusu Allâh’ın azabı çok şiddetlidir.” demişti.

8/49. Münafıklar ve inancında şüphesi olanlar, Müslümanlar için, “İslâm’ın vaad ettiği şehitlik ve Cennet gibi şeyler bunları aldatmıştır.” demişlerdi. Oysa Allâh'a güvenip dayananlar üstün gelecektir. Çünkü Allâh’ın her şeye gücü yeter ve o her şeyi yerli yerince yapar.

8/50. Bedir’de müşriklerin durumunu bir görseydin: Melekler, kafirlerin önlerine ve arkalarına vurarak canlarını alırken şöyle diyorlardı: “Yakıcı azabı tadın bakalım!..”

8/51. “İşte bu ceza, yaptıklarınızın karşılığıdır. Çünkü Allâh, kullarına asla zulmetmez.”

8/52. Bu müşriklerin durumu, Firavun’un yandaşları ve onlardan öncekilerin haline benzer. Onlar, Allâh’ın ayetlerini yalanlamış, Allâh da onları günahları sebebiyle cezalandırmıştı. Çünkü Allâh, pek güçlü ve azabı şiddetlidir.

8/53. Bir toplum, özlerinde bulunan güzel hasletlerini değiştirmedikçe, Allâh onlara verdiği nimetlerini kaldırmaz. Doğrusu Allâh, her şeyi hakkıyla iştir ve bilir.

8/54. şu müşriklerin durumu, Firavun'un yandaşları ve onlardan öncekilerin haline benzer. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanlamış, biz de onları günahları sebebiyle denizde boğarak helâk etmiştik. Çünkü onların hepsi zalimdir.

8/55. Allâh katında canlıların en kötüsü, kâfirlerdir. Çünkü onlar imân etmezler.

8/56. Onlar seninle yaptıkları her antlaşmayı, hiç çekinmeden bozarlar.

8/57. şavaşta ele geçirirsen onlara, öyle bir ceza ver ki, orada bulunmayan düşmanlar da dağılsın ve akıllarını başlarına alsınlar.

8/58. Bir topluluk aranızdaki antlaşmaya aykırı tutum ve davranış sergilerse, antlaşmayı bozabilirsin. Çünkü Allâh, sözünde durmayanları sevmez.

8/59. Kâfirler, Allâh'tan kaçıp kurtulabileceklerini sanmasınlar. Çünkü onlar, Allâh'ın azabına asla engel olamazlar.

8/60. Allâh'ın ve sizin düşmanlarınız ile sizin bilmeyip Allâh'ın bildiği diğer düşmanları caydırmak amacıyla, düzenli ve tam teçhizatlı ordular hazırlayın! Allâh yolunda harcadığınız her şeyin karşılığı tam olarak size verilecek; hiç kimseye haksızlık edilmeyecektir.

8/61. Onlar barış yapmak isterse, sen de yap! Her zaman Allâh'a güvenip dayan! Çünkü o, her şeyi hakkıyla iştir ve bilir.

8/62. Eğer barış yanlısı görünerek seni aldatmak isterlerse, endişe etme! Çünkü Allâh sana yeter. O seni, kendi yardımıyla ve müminlerle destekler.

8/63. Allâh, müminleri sevgiyle birbirine bağlamıştır. Dünyadaki her şeyi bu uğurda harcasaydın, yine de onların birbirini sevmesini sağlayamazdın. Fakat Allâh, onları birbirlerine sevdirdi. Çünkü onun her şeye gücü yeter ve o her şeyi yerli yerince yapar.

8/64. Ey Peygamber! Sana ve sana uyan müminlere Allâh yeter.

8/65. Ey Peygamber! Kâfirler kalabalık olsa da onlara karşı müminleri savaşa teşvik et! Çünkü içinizden sabırlı yirmi kişi, iki yüz kâfiri; yüz kişi de, bin kâfiri yener. Çünkü onlar, Allâh yolunda savaşmanın ve şehit olmanın önemini kavrayamazlar.

8/66. Allâh, sizin zayıf düşeceğinizi bildiğinden yükünüzü hafifletti; artık iki katınıza kadar savaşmakla yükümlüsünüz. Çünkü içinizden sabırlı yüz kişi, iki yüz; bin kişi de iki bin kişiyi Allâh'ın izniyle yenebilir. Allâh sabredenlerle beraberdir.

8/67. Hiç bir peygambere, bir yerde savaşı kazanıp hâkim olmadıkça, esir almak yakışmaz. Siz dünya malını arzuladığınız için, esir almak istiyorsunuz. Allâh ise size ahiret nimetlerini ikram etmek istiyor. Allâh'ın her şeye gücü yeter ve o her şeyi yerli yerince yapar.

8/68. Allâh tarafından daha önce size verilmiş bir söz olmasaydı, esirlere karşılık fidye almanızdan dolayı büyük bir azaba uğradınız.

8/69. Artık elde ettiğiniz ganimetler size temiz ve helal kılınmıştır; dilediğiniz gibi harcayabilirsiniz. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Doğrusu Allâh, günahları bağışlar ve merhamet eder.

8/70. Ey Peygamber! Savaşta elde ettiğiniz esirlere şöyle de: "Allâh, kalplerinizde iman ve ihlâs olduğunu görürse, size kaybettiğiniz şeylerden daha hayırlısını verir ve günahlarınızı bağışlar. Doğrusu Allâh, günahları bağışlayan ve merhamet edendir."

8/71. Esirler sana hainlik yapmak isterlerse, üzülme! Çünkü onlar daha önce, fitratlarına aykırı davranarak Allâh'a ihanet etmişler ve bu sebeple de Allâh, onları sizin elinize düşürmüştü. O her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

8/72. Hicret ederek malları ve canlarıyla Allâh yolunda cihat edenler ile onlara kucak açıp yardım edenler, birbirlerinin dostudurlar. Fakat iman edip de hicret etmeyenler hicret edinceye kadar, onların üzerinde bir yetki ve sorumluluğunuz yoktur. Buna rağmen onlar, din hürriyeti konusunda sizden yardım isterlerse, onlara yardım edin. Fakat sizinle karşı taraf arasında bir antlaşma varsa, yardım etmeyebilirsiniz. Allâh, yaptıklarınızı hakkıyla görür.

8/73. Kâfirler, birbirlerinin dostudur. Eğer din konusunda yardım isteyenlere destek olmazsanız, yeryüzünde baskı artar, büyük kargaşa çıkar.

8/74. İman edip hicret ederek mal ve canlarıyla Allâh yolunda cihat yapanlarla, onlara kucak açıp yardım edenler gerçek müminlerdir. Onların günahları bağışlanacak ve kendilerine bol nimet verilecektir.

8/75. Daha sonra iman edip hicret ederek sizinle birlikte cihat eden müminler de aranızdaki dayanışma ve kardeşliğe dâhildir. Bundan sonra sadece Kur'an'da bildirilen akrabalar birbirine mirasçıdır. Şüphesiz Allâh, her şeyi hakkıyla bilir.

009. Tevbe Sûresi

9/1. Bu sure, Allâh ve Peygamberinden, yaptığınız antlaşmayı ihlal eden müşriklere bir ihtardır:

9/2. Ey Müşrikler! Bu topraklarda dört ay daha gezip dolaşın! Allâh'ın azabına engel olamayacağınızı ve bir gün mutlaka Allâh'ın kâfirleri rezil edeceğini aklınızdan çıkarmayın!

9/3. Şu ayetler, Allâh ve peygamberinden Büyük Hac günü bütün insanlara bir duyurudur: Allâh ve Rasûlü müşriklerden uzaktır. Ey müşrikler! Tövbe ederseniz, bu sizin için daha hayırlı olur. Tövbe etmez de bu davete sırt çevirirseniz, Allâh'ın azabına uğramaktan kurtulamazsınız. Rasûlüm! Kâfirlere can yakıcı bir azabı haber ver!

9/4. Fakat aranızdaki antlaşma şartlarına uyan ve size karşı kimseyi desteklemeyen müşriklerle yaptığınız antlaşmalara, süresi sona erinceye kadar uyun! Çünkü Allâh, kendine karşı kulluk bilincinde olanları sever.

9/5. Savaşmanın yasak olduğu haram ayları çıkınca, antlaşmaları ihlal eden müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, esir alın, etrafını kuşatın, geçebilecekleri bütün yolları tutun! Eğer iman edip yaptıklarından vaz geçer, namazı dosdoğru kılar ve zekâtı da verirlerse onları serbest bırakın! Doğrusu Allâh çok bağışlar ve merhamet eder.

9/6. Müşriklerden biri, senden sığınma talebinde bulunursa, Allâh'ın mesajından haberdar olması için ona can güvencesi ver! Sonra da onu, güven içinde olacağı yere ulaştır. Çünkü onlar gerçekleri bilmeyen bir topluluktur.

9/7. Mescid-i Haram'a yakın bir yer olan Hudeybiye'de yaptığınız antlaşma dışında, Allâh ve Peygamberinin müşriklere verdiği herhangi bir söz yoktur. Onlar sözüne sadık kaldığı sürece, siz de sözünüzü yerine getirin! Allâh, kulluk bilincinde olanları sever.

9/8. Bu müşriklerle nasıl andlaşma olabilir ki! Eğer sizi yenselerdi, ne akrabalık bağlarını gözetir, ne de antlaşma yükümlülüklerini yerine getirirlerdi. Çünkü onlar sizi özleriyle değil, sözleriyle memnun etmek isterler. Onların pek çoğu doğru yoldan çıkmıştır.

9/9. Onlar Allâh'ın ayetlerini geçici dünya menfaatine tercih ederek insanları onun yolundan alıkoydular. Doğrusu onların yaptıkları işler ne kadar kötüdür!

9/10. Müşrikler, hiçbir mümin hakkında akrabalık bağıni gözetmedikleri gibi, andlaşma yükümlülüklerini de yerine getirmezler. İşte bunlar, aşırı gidenlerdir.

9/11. Fakat onlar, yaptıklarından vaz geçip namazlarını dosdoğru kılar ve zekâtlarını verirlerse, artık sizin din kardeşiniz olurlar. Bilip anlayan bir toplum olmaları için, ayetleri detaylı bir şekilde açıklıyoruz.

9/12. Antlaşma yaptıktan sonra, verdikleri sözü bozup, dininize dil uzatırlarsa, onlarla savaşın! Çünkü onlar andlaşmalarına uymayan küfrün önde gidenleridir. Böylece belki bu yaptıklarından vazgeçerler.

9/13. Sözlerini tutmayan, Peygamber'i yurdundan sürmek isteyen ve size karşı saldırıyı başlatan bir toplulukla hâlâ savaşmayacak mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Gerçekten müminseniz, asıl korkmanız gereken Allâh'tır.

9/14. Onlarla savaşın! Eğer savaşırsanız Allâh, sizinle onları cezalandırır, rezil eder, sizi muzaffer kılarak müminlerin gönüllerini ferahlatır.

9/15. Ayrıca Allâh, müminlerin içlerindeki kin ve öfkeyi yok eder. Allâh tövbe edenlerin tövbesini kabul eder. O her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

9/16. Aranızdan sadece Allâh'ı, Peygamber'ini ve müminleri sırdaş edinip onun yolunda cihat edenleri ortaya çıkarmadan, Allâh'ın sizi kendi halinize bırakacağını mı sanıyorsunuz! Allâh, yaptığınız her şeyi hakkıyla bilir.

9/17. Kâfir olduklarını itiraf eden müşriklerin, Kâbe'nin inşa ve bakımını üstlenmelerinin Allâh katında hiçbir değeri yoktur; onların yaptıkları boşa gitmiştir. Onlar Cehennemde temelli kalacaklardır.

9/18. Allâh'a ve ahiret gününe inanarak namazı dosdoğru kılan, zekât veren ve yalnız ondan korkan kişiler, Allâh'ın mescitlerini şenlendirip ayakta tutarlar. İşte bunlar, doğru yolu bulmuşlardır.

9/19. Siz, inanmadıkları halde Kâbe'yi ziyaret edenlere su dağıtıp Mescid-i Haram'ın bakım ve onarımını yapanlarla, Allâh'a ve ahiret gününe inanıp Allâh yolunda cihat edenleri bir mi tutuyorsunuz? Bunlar Allâh katında eşit değildir. Allâh zalimleri zorla doğru yola iletmez.

9/20. Mümin olarak hicret edip mal ve canlarıyla Allâh yolunda cihat edenlerin Allâh katındaki dereceleri büyüktür. Kurtuluşa erenler işte bunlardır.

9/21. Rableri onlara, rahmetini, hoşnutluğunu ve içinde sonsuz nimetler bulunan Cennetlerini müjdeler.

9/22. Onlar Cennette temelli kalacaklardır. Doğrusu onlar için Allâh katında büyük bir ödül vardır.

9/23. Ey iman edenler! Eğer küfrü imana tercih ederlerse babalarınızı ve kardeşlerinizi dost ve yakın kabul etmeyin! İçinizden onları dost ve yakın kabul edenler, zalimlerin ta kendileridir.

9/24. Rasûlüm şöyle de: “Babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, akrabalarınız, kazandığımız mallar, durgun gitmesinden korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız evler size Allâh'tan, Peygamberinden ve Allâh yolunda cihattan daha sevimli gelirse, Allâh'ın hükmünü bekleyin! Şüphesiz Allâh yoldan çıkanları zorla doğru yola iletmez.”

9/25. Huneyn'de güvendiğiniz çokluğunuzun size hiçbir fayda vermediği, bütün genişliğine rağmen yeryüzü size dar gelip, bozguna uğrayıp kaçtığınız bir sırada Allâh, Huneyn'de ve bunun dışında birçok yerde sizi muzaffer kılmıştı.

9/26. Sonra Allâh, melekler indirerek, Peygamber'in ve müminlerin gönüllerine güven, huzur ve cesaret vermiş ve kâfirlere yenilgi acısını tattırmıştı. Kâfirlerin cezası işte budur.

9/27. Allâh, tövbe edenlerin tövbesini kabul eder. Çünkü Allâh günahları çok bağışlar ve merhamet eder.

9/28. Ey iman edenler! Müşrikler inanç bakımından pisliktir. Artık onlar, bu yıldan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar! Onların Mescid-i Haram'a yaklaşmaması, sizi fakirlik endişesine düşürmesin! Çünkü Allâh dilerse sizi ikramıyla onlara muhtaç etmez. Şüphesiz Allâh, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

9/29. Kitap ehlinde olup da gerçek manada Allâh'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allâh ve Peygamber'inin haram kıldığı şeyleri haram görmeyen ve gerçek din olan İslâm'ı benimsemeyenlerle, üstünlüğünüzü kabul edinceye ve elleriyle vergilerini ödeyinceye kadar savaşın!

9/30. Yahûdiler Üzeyir'e, Hıristiyanlar da İsâ Mesîh'e "Allâh'ın oğludur." dediler. Bu iddia, onların uydurdukları asılsız bir sözdür. Onların bu sözleri, daha önceki kâfirlerin söylediklerine benzemektedir. Allâh onları kahretsin! Nasıl da gerçeklerden yüz çeviriyorlar.

9/31. Yahûdiler hahamlarını, Hıristiyanlar da rahiplerini ve Meryem oğlu İsâ Mesîh'i Allâh'ın dışında rab edindiler. Hâlbuki onlara, tek bir ilâha ibadet etmeleri emredilmişti. Allâh'tan başka ilâh yoktur. Allâh, onların ortak koştukları her şeyden uzaktır.

9/32. Onlar, yalan ve iftiralarla Allâh'ın dinini yok etmek istiyorlar. Kâfirler hoşlanmasalar da Allâh dinini mutlaka tamamlayacaktır.

9/33. Allâh Peygamberini, doğru yolu göstermek ve İslâm'ı tebliğ etmek için göndermiştir. Böylece Allâh, müşrikler istemese de dinini diğer dinlere üstün kılacaktır.

9/34. Ey iman edenler! Hahamların ve rahiplerin birçoğu, haksız yere insanların mallarını yerler ve onları Allâh'ın yolundan alıkoşurlar. Rasûlüm! Altın ve gümüşü biriktirip Allâh yolunda harcamayanlara, can yakıcı bir azabın geleceğini haber ver!

9/35. Dünyada iken biriktirdikleri bu mallar, ahirette Cehennem ateşinde kızdırılacak, sonra onların önleri, arkaları ve yanları bunlarla dağlanacaktır. Onlara, "İşte bunlar, kendiniz için biriktirdiğiniz mallardır! Hadi biriktirdiğiniz şeylerin azabını tadın bakalım!" denilecektir.

9/36. Allâh'ın, yeri ve gökleri yaratırken koymuş olduğu astronomik ölçüye göre ayların sayısı on ikidir. Bunlardan Muharrem, Recep, Zilkade ve Zilhicce olmak üzere dördü, savaş edilmesi yasak olan kutsal aylardır. Dosdoğru hesap işte budur. Sakın bu aylarda savaşarak kendinize yazık etmeyin! Fakat müşrikler topluca sizinle savaşılırsa, siz de onlarla topluca savaşın! Allâh'ın kulluk bilincinde olanlarla beraber olduğunu bilin!

9/37. Savaşa devam etmek için haram ayların yerini değiştirmek, inkârda ileri gitmektir. Müşrikler, bir yıl kutsal ayda savaşmayı helal kabul edip onun yerine başka bir ayda savaşmayı haram sayarlardı; ertesi yıl ise bu haram ayı kendi yerinde bırakırlardı. Böylece onlar, Allâh'ın kutsal kıldığı ayların sayısını denkleştiriyorlardı. Onlar işte böyle yapmakla yoldan çıkmışlardır. Bu ise, Allâh'ın haram kıldığını helal kılmak demektir. Yaptıkları bu kötü işler, kendilerine güzel göründü. Allâh kâfirleri zorla doğru yola iletmez.

9/38. Ey iman edenler! Size ne oldu da, "Allâh yolunda savaşa çıkın!" denildiğinde, ağırdan aldınız. Yoksa dünya hayatını ahirete tercih mi ettiniz? Hâlbuki dünya menfaati ahirete göre çok azdır.

9/39. Eğer topluca savaşa ıkmazsanız, Allâh sizi can yakıcı bir azapla cezalandırıp yok eder ve yerinize başkalarını getirir. Hâlbuki siz, savaşmamakla ona hiçbir zarar veremezsiniz. Çünkü Allâh'ın her şeye gücü yeter.

9/40. Siz Peygamber'e yardım etmeseniz de, Allâh eder. Nitekim kâfirler onu Mekke'den çıkardığında, mağarada saklanan iki kişiden biri olan Peygamber, arkadaşı Ebû Bekir'e, “Endişelenme! Çünkü Allâh, bizimle beraberdir.” demişti. Allâh melekleri indirerek, onun gönlüne güven ve huzur vermiş; kâfirlerin davasını ise yerle bir etmişti. Allâh'ın davet ettiği din çok yücedir. Allâh'ın her şeye gücü yeter ve yerli yerince yapar.

9/41. Size kolay da gelse zor da gelse topluca savaşa çıkın; mallarınızla ve canlarınızla Allâh yolunda cihad edin! Eğer bilerseniz bu, sizin için daha hayırlıdır.

9/42. Eğer onlar, kolay elde edilecek bir ganimet ve normal bir yolculuk olsaydı, seninle birlikte savaşa çıkarlardı. Fakat onlara yol uzun ve sıkıntılı geldi. Seninle savaşa çıkmayanlar, kendilerini helak edercesine Allâh'a yemin ederek, “Gücümüz yetseydi, sizinle geldik.” dediler. Hâlbuki Allâh, onların yalan söylediklerini elbette bilmektedir.

9/43. Allâh iyiliğini versin! Doğru mu, yalan mı söylediklerini anlamadan ne diye onlara izin verdin?

9/44. Allâh'a ve ahiret gününe iman edenler, mal ve canlarıyla cihattan geri kalmak için senden izin istemezler. Allâh, kulluk bilincinde olanları hakkıyla bilir.

9/45. Fakat Allâh'a ve ahiret gününe inanmayanlarla kalplerindeki şüpheden dolayı bocalayıp duranlar senden izin isterler.

9/46. Onlar sizinle birlikte gerçekten savaşa çıkmak isteselerdi, bir hazırlık yaparlardı. Allâh, onların bu davranışlarından hoşlanmadı. Fakat yine de, onların geride kalmalarına göz yumarak cezalandırmadı. Bu sebeple onlar, kendilerine “Savaşa katılamayan acizler gibi oturun!” denilmesini hak ettiler.

9/47. Zaten onlar, sizinle savaşa ıksalardı, bozgunculuktan başka bir katkıları olmayacak ve sizi birbirinize düşürmeye çalışacaklardı. Çünkü sizin içinizden onların sözüne itibar edenler olacaktır. Allâh, zalimleri çok iyi bilir.

9/48. Doğrusu onlar, daha önce Uhud savaşında da bozgunculuk yapmak istemişler ve senin aleyhine arkandan bazı işler çevirmişlerdi. Ama sonunda onlar hoşlanmasa da gerçekler ortaya çıkmış ve Allâh'ın hükmü üstün gelmiştir.

9/49. Onlardan sana, “Savaşa gitmemem için bana izin ver; beni böyle zor bir imtihanla karşı karşıya getirme!” diyenler de vardır. Aslında bu sözleriyle onlar imtihanı kaybetmişlerdir. şüphesiz Cehennem kâfirleri kuşatacaktır.

9/50. Sana bir iyiliğin gelmesi onları üzer; fakat bir fenalık dokunursa, “Biz daha önce tedbirimizi almıştık.” deyip sevinerek giderler.

9/51. Rasûlüm! Onlara şöyle de: “Başımıza Allâh'ın takdir ettiğinden başkası gelmez. O bizim, sahibimizdir. Öyleyse müminler yalnız Allâh'a güvenip dayansınlar.”

9/52. “Başımıza gelmesini beklediğiniz şey, bizim için iki iyilikten biridir; ya zafer ya da şehitlik. Biz ise Allâh'ın, ya bizzat kendi tarafından ya da bizim tarafımızdan sizi azaba uğratmasını bekliyoruz. Bekleyin bakalım, biz de beklemekteyiz.”

9/53. “Ey münâfıklar! Gönüllü veya gönülsüz olarak ordu hazırlanması için yaptığınız harcamalar, Allâh tarafından asla kabul edilmeyecektir. Çünkü siz, doğru yoldan çıkmış bir topluluksunuz.”

9/54. Yaptıkları harcamaların kabul edilmemesinin sebebi, Allâh'ı ve Rasûlünü inkâr etmeleri, namaza üşenerek katılmaları ve bir de Allâh yolunda gönülsüz harcamalarıdır.

9/55. Münafıkların mal ve çocuklarının çokluğu seni imrendirmesin! Çünkü onlar, dünyada mal ve çocukları sebebiyle çeşitli sıkıntı ve üzüntülere uğrar ve sonunda kâfir olarak ölürler.

9/56. Onlar, sizden olmadıkları halde, korktukları için “Biz de sizdeniz.” diye Allâh'a yemin ederler.

9/57. Eğer onlar sığınacak bir yer veya mağara ya da bir delik bulsalar, hemen oraya sığınırlardı.

9/58. Münafıklardan, zekâtın taksimi konusunda sana dil uzatanlar vardır. Onlar, zekâtın kendilerine bir pay verilirse memnun olur; verilmezse öfkelenirler.

9/59. Keşke onlar, Allâh ve Peygamberinin verdiklerine razı olup, “Allâh bize yeter. Allâh ve Peygamber’i bize daha çok ikramda bulunacaktır. Biz sadece onun hoşnutluğunu isteriz.” deselerdi.

9/60. Zekât malları, sadece fakirlere, yoksullara, zekât toplama memurlarına, kalpleri İslâm’a kazandırılmak istenenlere, özgür olmak isteyen esirlere, borçlulara, Allâh yolunda yapılacak her türlü çalışmaya ve yolda kalmışlara harcanır. Bu taksim Allâh tarafından belirlenmiştir. Doğrusu Allâh, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

9/61. Münafıklardan, “O herkesin söylediğine kulak verip inanan biridir” diyerek Peygamber’i incitenler vardır. Onlara şöyle de: “O sizin için faydalı olacak şeyleri dinler, Allâh'a inanır, müminlere güvenir, sizden iman edenlere de merhamet eder.” Allâh'ın Peygamber’ini incitenlere, can yakıcı bir azap vardır.

9/62. Onlar, sizi memnun etmek için Allâh’a yemin ederiyorlar. Hâlbuki gerçekten mümin olsalar, Allâh ve Peygamberini hoşnut etmeye çalışmaları gerekirdi.

9/63. Onlar, Allâh ve Peygamber'ine karşı gelen kimsenin Cehennemde temelli kalacağını bilmiyorlar mı? İşte bu durum, çok büyük bir rezilliktir.

9/64. Münafıklar, içlerinde gizlediklerini ortaya çıkaracak bir surenin gelmesinden çekinirler; ama yine de alay ederler. Onlara şöyle de: “Alay edin bakalım! Allâh sakındığınız o şeyi ortaya çıkaracaktır.”

9/65. Sen onlara, “Niçin böyle yapıyorsunuz?” diye sorsan, “Biz sadece şakalaşıyorduk.” derler. Onlara, “Hayır, Allâh'la, ayetleriyle ve Peygamberiyle alay ediyorsunuz.” de!

9/66. Boşuna özür dilemeyin! Çünkü siz, mümin olduğunuzu söyledikten sonra içinizdeki küfrü açığa vurdunuz. Aranızdan bir kısmını samimi tövbesinden dolayı bağışlasak bile, diğer kısmını kâfir oldukları için cezalandıracağız.

9/67. Münâfık erkek ve kadınlar birbirinin dostudur. Onlar, kötülüğe teşvik eder, iyiliğe engel olurlar. Ayrıca Allâh yoluna harcamakta cimridirler. Onlar, Allâh'ı unuttukları gibi, Allâh da onları unutacaktır. Şüphesiz münafıklar doğru yoldan sapmışlardır.

9/68. Allâh, münafık erkek ve kadınlar ile kâfirlere, içinde temelli kalacakları Cehennemi vaatmiştir. Cehennem onlara yeter. Allâh onları rahmetinden uzaklaştırmıştır. Onlar için devamlı bir azap vardır.

9/69. Ey Münafıklar! Siz de, daha önceki kâfirler gibisiniz; üstelik onlar sizden daha güçlüydü, mal ve çocukları daha çoktu. Onlar kendilerine verilen dünya nimetlerinden faydalandılar; onlar gibi siz de faydalandınız ve dünya zevkine daldınız. Fakat onların dünyada da ahirette de amelleri boşa gitmiştir. Onlar ziyan etmişlerdir.

9/70. Onlara, kendilerinden önceki Nûh ve İbrâhîm'in halkının, Âd ve Semûd'un, Medyen ve yerle bir olan diğer şehir sakinlerinin haberleri ulaşmadı mı? Onlar, peygamberlerinin açık belgeler getirmesine rağmen, inanmadıkları için helak olmuşlardı. Allâh onlara asla haksızlık etmemiş; fakat onlar Allâh'ı ve peygamberlerini inkâr etmekle kendilerine yazık etmişlerdir.

9/71. Mümin erkek ve kadınlar birbirlerinin dostudur. Onlar iyiliğe teşvik eder, kötülüğe engel olurlar; namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler, Allâh ve Peygamber'ine itaat ederler. Allâh, işte onlara merhamet edecektir. Şüphesiz Allâh'ın her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.

9/72. Allâh, mümin erkek ve kadınlara içinden ırmaklar akan temelli kalacakları Cennetler ve orada güzel köşkler vaad etmiştir. Allâh'ın hoşnutluğunu kazanmak ise bunların hepsinden daha önemlidir. İşte bunu elde etmek, büyük bir başarıdır.

9/73. Ey Peygamber! Kâfir ve münâfıklarla mücadele et, onlara karşı sert ol. Onların gideceği yer Cehennemdir. Orası varılacak ne kötü bir yerdir!

9/74. Münafıklar, Peygamber aleyhinde konuşmadıklarına dair Allâh adına yemin ediyorlar. Onlar kendilerini inkâra götüren bu sözü söylemiş ve dolayısıyla Müslüman olduktan sonra kâfir olmuşlardır. Onlar, Peygamber'e ve arkadaşlarına suikast düzenlemek istediler; fakat başarılı olamadılar. Onların kin ve nefretlerinin sebebi, Allâh ve Peygamberinin, ikram ederek müminleri zengin etmesidir. Bütün bunlara rağmen onlar, yaptıklarından vazgeçerlerse, kendileri için daha iyi olur. Eğer vaz geçmezlerse, Allâh onları hem dünyada, hem de ahirette can yakıcı bir azapla cezalandıracaktır. Bundan sonra onların yeryüzünde ne bir dostu, ne de yardımcısı olacaktır.

9/75. Onlardan bazıları, "Eğer Allâh ikram ederek bize nimet verirse, biz de sadaka verip salihlerden olacağız." diye söz verdiler.

9/76. Fakat Allâh onlara ikram edip mal-mülk verince, sadaka vermekte cimrilik ederek sözlerinden döndüler. Zaten onlar dönektirler.

9/77. Yalan söyledikleri ve verdikleri sözü tutmadıkları için Allâh, yaptıklarının cezası olarak kıyamet gününe kadar iki yüzlülüklerini kalplerine kazıdı.

9/78. Münafıklar, kendi sırlarından ve gizli toplantılarından Allâh'ın haberdar olduğunu ve onun gaybı çok iyi bildiğini anlamıyorlar mı?

9/79. Allâh, gönlünden koparak sadaka veren veya vermek isteyip bulamayan müminlerle alay edenleri rezil edecektir; onlara can yakıcı bir azap vardır.

9/80. Münafıkların bağışlanması için dua etsen de etmesen de fark etmez. Yetmiş defa dua etsen, Allâh onları bağışlamaz. Çünkü onlar, Allâh'ı ve Peygamberini inkâr etmiştir. Allâh, yoldan çıkan bir toplumu, zorla doğru yola iletmez.

9/81. Rasûlullâh'ın davetine uyup savaşa çıkmayanlar, geride kalmaktan memnun oldular. Mal ve canlarıyla Allâh yolunda savaşmak bunların hoşuna gitmediği için, "Sıcakta savaşa çıkmayın!" dediler. Onlara "Cehennem ateşi daha sıcaktır." de! Keşke anlasalardı.

9/82. Onlar yaptıklarının cezasını görecekleri için artık, az gülüp çok ağlasınlar.

9/83. Sen Tebük seferinden döndükten sonra, onlardan bir grup seninle başka bir savaşa katılmak için izin isterlerse onlara, "Benimle asla sefere çıkmayacak ve düşmanla savaşmayacaksınız. Çünkü siz, daha önce savaşa katılmayıp evlerinizde kalmayı istemiştiniz. Öyleyse artık savaşa katılmayan çocuk ve kadınlarla birlikte oturun!" de!

9/84. Münafıklardan ölen birinin, ne cenaze namazını kıl, ne de kabri başında dua et! Çünkü onlar, Allâh'ı ve Peygamberini inkâr ettiği için doğru yoldan çıkmış olarak ölmüşlerdir.

9/85. Münafıkların mal ve çocuklarının çokluğu seni imrendirmesin! Çünkü Allâh, onları dünyada mal ve çocuklarıyla imtihan eder ve sonunda onlar kâfir olarak ölürler.

9/86. Onlara, “Allâh'a iman edin, Peygamberiyle birlikte cihat edin!” diye bir sure indirildiğinde, onların zenginleri savaşa çıkmamak için senden izin ister ve “Bizi bırak, savaşa çıkmayanlarla birlikte kalalım!” derler.

9/87. Onlar, kadınlarla birlikte kalmayı tercih ettiler. Onların idrakleri kapalı olduğu için artık gerçekleri anlayamazlar.

9/88. Fakat Peygamber ve beraberindeki müminler mal ve canlarıyla cihat ettiler. İşte bunlar dünyada mal ve imkânlarla, ahirette de kurtuluşa ereceklerdir.

9/89. Allâh onlara, içinden ırmaklar akan temelli kalacakları Cennetler hazırlamıştır. İşte bunu elde etmek, en büyük başarıdır.

9/90. Mazereti olan bedevîler, savaşa katılmamak için senden izin almaya geldiler. Allâh'ı ve Peygamberini yalanlayanlar ise hiçbir özrü olmadan evlerinde oturup savaşa katılmadılar. Onlardan kâfir olanlara can yakıcı bir azap vardır.

9/91. Allâh'a ve Peygamberine karşı samimi oldukları sürece; güçsüzlere, hastalara ve Allâh yolunda harcama imkânı olmayanlara savaşa katılmadıkları için günah yoktur. Her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenler de sorumlu tutulmazlar. Çünkü Allâh, günahları çok affeder ve kullarına merhamet eder.

9/92. Bir de savaşa katılabilmek için senden binek istemek üzere gelenlere, “Sizi cepheye götüreceğim binek bulamıyorum” dediğinde, harcayacak paraları olmadığı için üzüntülerinden ağlayarak geri dönenlere de günah yoktur.

9/93. Fakat imkânı olduğu halde savaşa katılmamak için senden izin isteyenler sorumludurlar. Çünkü onlar, kadınlarla beraber kalmaya razı oldular. Onlar idraklerini kapadıkları için artık gerçekleri anlayamazlar.

9/94. Savaştan döndüğünüzde onlar, sizden özür dileyenlerdir. Onlara şöyle de: “Boşuna özür dilemeyin! Biz size asla inanmayacağız. Çünkü Allâh sizin durumunuzu bize bildirmiştir. Allâh ve Peygamber'i bundan sonraki yapacaklarınıza bakacaktır. Sonra siz, gizli açık her şeyi bilen Allâh'ın huzuruna çıkarılacaksınız ve Allâh yaptığınız her şeyi önünüze koyacaktır.”

9/95. Döndüğünüzde, kendilerini kınamamanız için size gelip geçerli mazeretleri olduğuna dair Allâh'a yemin edeceklerdir. Onları muhatap almayın! Çünkü onlar günah pisliğine batmışlardır. Yaptıklarının cezası olarak kalacakları yer, Cehennemdir.

9/96. Onlar, mazeretlerini kabul etmeniz için yalan yere size yemin edeceklerdir. Fakat siz kabul etseniz de Allâh, doğru yoldan çıkanların özrünü kabul etmez.

9/97. Bedevîler, inkâr etmekte ve iki yüzlülükte daha şiddetli oldukları gibi, Allâh'ın Peygamberine indirdiği hükümleri tanımamaya daha yatkındırlar. Allâh her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

9/98. Bedevîlerden bir kısmı, Allâh yolunda harcadığını zarar kabul eder ve sizin başınıza felâket gelmesini beklerler. Felâketler onların başına olsun! Allâh her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

9/99. Bedevîlerden diğer bir kısmı ise, Allâh'a ve ahiret gününe iman eder ve Allâh yolunda harcadıklarını ona yaklaştırmaya ve Peygamberin duasını almaya vesile kabul eder. Elbette bunlar kendileri için yakınlık vesilesidir. Allâh onlara rahmet edecektir. Şüphesiz o günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

9/100. Allâh, ilk Muhâcir ve Ensâr ile Allâh'ın hoşnutluğunu hedefleyerek onların yolunda gidenlerden, onlar da Allâh'tan razı olmuşlardır. Allâh onlar için, içinden ırmaklar akan temelli kalacakları Cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük bir başarıdır.

9/101. Çevrenizde, münâfık bedeviler ve münâfıklıkta direnen Medineliler vardır. Sen onların kim olduğunu bilmiyorsun; fakat biz biliyoruz. Biz onlara azap üstüne azap edeceğiz. Sonunda onlar büyük bir azaba uğrayacaklardır.

9/102. Savaşa katılmayanların diğer bir kısmı ise günahlarını kabul ettiler. Böylece onlar, savaşa katılmayarak yapmış oldukları kötü işin ardından günahlarını itiraf ederek güzel bir davranış sergilemiş oldular. Allâh onların tövbelerini kabul etmiştir. Çünkü Allâh, günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

9/103. Rasûlüm! Onları, günahlarından arındırmak için mallarından zekât al ve onlar için dua et! Çünkü senin duan huzur ve güven verir. Doğrusu Allâh, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

9/104. Onlar, kullarının tövbesini ve sadakasını sadece Allâh'ın kabul ettiğini bilmiyorlar mı? Şüphesiz Allâh tövbeleri çok kabul eder ve çok merhametlidir.

9/105. Onlara “İstediginizi yapın! Yaptığınız her şeyi Allâh, Peygamber ve müminler görmektedir. Siz, gizli açık her şeyi bilen Allâh'ın huzuruna çıkarılacaksınız. O da yaptıklarınızı önünüze koyacaktır.” de!

9/106. Savaşa katılmayan diğer bir kısmının işleri Allâh'a kalmıştır; Allâh onları ya cezalandıracak, ya da affedecektir. Allâh, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

9/107. Bazı münafıklar; müminlere zarar vermek, küfrü yaymak, müminler arasına ayrılık sokmak ve öteden beri Allâh ve Peygamberine düşmanlık yapanlara merkez olmak amacıyla mescit yapmışlardır. Onlar “Bunu yapmaktan maksadımız sadece iyilik etmektir.” diye yemin ederler. Hâlbuki Allâh, onların yalan söylediğini çok iyi bilir.

9/108. Rasûlüm! Orada asla namaz kılma! Başlangıçta temeli Allâh'a karşı kulluk bilinci ile atılan mescitte namaz kılman daha doğrudur. Bu mescitte kir ve günahlardan arınmak isteyen kişiler vardır. Allâh, kir ve günahlarından arınanları sever.

9/109. Binasını, Allâh'a karşı kulluk bilinciyle ve onun hoşnutluğunu kazanmak amacıyla yapan kişi mi, yoksa göçmek üzere olan uçurumun kenarına yapan ve onunla birlikte Cehenneme yuvarlanan kişi mi daha hayırlıdır. Allâh zalimleri zorla doğru yola iletmez.

9/110. Münafıkların yaptığı mescit, yaşadıkları sürece içlerinde bir ukde ve huzursuzluk kaynağı olarak kalacaktır. Allâh, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

9/111. Şüphesiz Allâh, kendi yolunda savaşan, savaşta ölen ve öldüren müminlerin mallarına ve canlarına karşılık, onlara Cenneti verecektir. Allâh; Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'ân'da bunu kesin olarak vaad etmiştir. Verdiği sözü Allâh'tan daha iyi kim yerine getirebilir? O halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinin! Bu büyük bir başarıdır.

9/112. Onlar tövbe ederler, Allâh'a kulluk yaparlar, onu överler, oruç tutarlar, rükû ve secde ederler, iyiliğe teşvik eder, kötülüğe engel olmak isterler ve Allâh'ın emir ve yasaklarını eksiksiz yerine getirirler. Böyle davranan müminleri Cennetle müjdele!

9/113. Müşriklerin Cehennemlik olduğu ortaya çıktıktan sonra, yakınları da olsa onlar için Allâh'tan af dilemek, Peygamber'in ve müminlerin yapacağı bir iş değildir.

9/114. İbrâhîm, daha önce babasına söz verdiği için, Allâh'tan onu af etmesini dilemiştir. Çünkü İbrâhîm, çok içli ve yumuşak huyludur. Fakat babasının Allâh düşmanı olduğu ortaya çıkınca, İbrâhîm onun için af dilemekten vaz geçti.

9/115. Allâh bir topluma, yerine getirmeleri gereken sorumlulukları açıklamak üzere doğru yolu göstermedikçe onları doğru yoldan çıkmış saymaz. Doğrusu Allâh, her şeyi hakkıyla bilir.

9/116. Göklerin ve yerin sahibi Allâh'tır. Dirilten de öldüren de odur. Sizin için Allâh'tan başka hiç bir dost ve yardımcı yoktur.

9/117. Allâh, bazı münafıkların savaşa katılmama talebini kabul eden Peygamber'in tövbesini kabul ettiği gibi, yine münafıkların etkisiyle kalpleri kaymak üzere olan ve fakat zor gününde Peygamber'e yardımda bulunan Ensar ve Muhacirlerin tövbesini de kabul etmiştir. Evet, Allâh onların tövbesini kabul etmiştir. Çünkü Allâh, onlara karşı çok şefkatli ve merhametlidir.

9/118. Allâh savaşa çıkmadığı için haklarında hüküm beklenen üç kişinin tövbesini de kabul etmiştir. Çünkü onlar bu hatalarından dolayı iyice bunalmış ve çok geniş olmasına rağmen yeryüzü kendilerine dar gelmiş ve Allâh'tan başka sığınacak hiçbir yerin olmadığını anlamışlardı. Yaptıklarına pişman oldukları için, Allâh onların tövbelerini kabul etmiştir. Çünkü Allâh, tövbeleri çok kabul eder ve kullarına çok merhamet eder.

9/119. Ey iman edenler! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve doğrularla beraber hareket edin!

9/120. Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allâh'ın Elçisine karşı gelmek ve kendilerini ona tercih etmek yakışmaz. Çünkü Allâh yolunda onların susuzluk, yorgunluk ve açlık çekmesi, kâfirleri kızdıracak şekilde bir yeri ele geçirmesi ve düşmana karşı başarı elde etmesi, amel defterlerine iyilik olarak yazılır. Çünkü Allâh, her işte onun hoşnutluğunu gözetenlerin ödülünü zayi etmez.

9/121. Az olsun, çok olsun, onların Allâh yolunda yaptıkları her türlü harcama, savaşa giderken attıkları her adım, amel defterlerine yazılır. Çünkü Allâh, onların yaptıklarına en güzel şekilde karşılık verecektir.

9/122. Müminlerin hep birden savaşa çıkması doğru değildir. Her toplumdan bir grup geride kalarak, savaştan sonra halkını dini yönden uyarmak için uzmanlaşmalıdır.

9/123. Ey iman edenler! Etrafınızda tehdit oluşturan kâfirlerle savaşın! Onlara sert davranın ve kararlılığınızı gösterin! Allâh'ın kulluk bilincinde olanlarla beraber olduğunu bilin!

9/124. Bir sure indirildiğinde, münafıklardan bir kısmı, alay ederek "Bu sure hanginizin imanını artırdı?" der. Hâlbuki indirilen sure, müminlerin imanını artırır ve onlar surenin indirildiğini birbirlerine müjdelerler.

9/125. Fakat o sureler, kalplerinde küfür ve nifak hastalığı bulunanların inkârını artırır ve onlar kâfir olarak ölürler.

9/126. O münâfıklar, her yıl bir-iki defa çeşitli belalarla imtihan edildiklerini görmüyorlar mı? Buna rağmen yine de, ne tövbe ediyor, ne de ders alıyorlar.

9/127. Bir sure indirildiğinde Münafıklar, "Bizi gören biri var mı?" diye birbirlerine endişeyle bakar ve sonra da çaktırmadan sıvışıp giderler. -Allâh da onların kalplerini imandan uzaklaştırsın!- Çünkü onlar, anlamak istemeyen bir toplumdur.

9/128. Size içinizden öyle bir peygamber geldi ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O size çok düşkündür. O müminlere karşı çok şefkatli ve merhametlidir.

9/129. Rasûlüm! Buna rağmen senden yüz çevirirlerse onlara, "Rabbim bana yeter. Ondan başka ilâh yoktur. Ben sadece ona güvenip dayanırım. Çünkü o, büyük arşın sahibidir." de!

010. Yûnus Sûresi

10/1. Elif. Lâm. Râ. Bunlar hükümleri yerli yerinde olan kitabın âyetleridir.

10/2. İçlerinden birine, “İnsanları uyar ve iman edenlere, Rableri katında yüksek bir makam olduğunu müjdele!” diye vahyettimiz, onların tuhafına mı gidiyor ki, kâfirler “Bu adam gerçekten bir büyüçüdür.” diyorlar.

10/3. Şüphesiz Rabbiniz Allâh, gökleri ve yeri altı evrede yaratmış ve sonra evreni koyduğu kanunlarla hükmü altına almıştır. Allâh, bütün işleri yerli yerince düzenlemektedir. Bir zamanlar ondan başka hiçbir varlık yoktu; diğer varlıklar, onun yaratmasından sonra meydana geldi. İşte Rabbiniz olan Allâh budur; o halde sadece ona kulluk edin! Hâlâ düşünüp öğüt almayacak mısınız?

10/4. Hepiniz Allâh’a döneceksiniz. Bu durum, onun değişmez bir kanunudur. Allâh, halkı yoktan var etmiştir. İman edip yararlı işler yapanlara adaletle karşılık vermek için öldükten sonra tekrar diriltecektir. O gün kâfirlerin cezası, inkâr etmeleri sebebiyle kaynar su ve can yakıcı bir azap olacaktır.

10/5. Allâh, güneşi ısı ve ışık kaynağı, ayı ise aydınlık vesilesi yapmış; yılların sayısını ve ayların hesabını bilmeniz için ona evreler takdir etmiştir. Allâh bunları boşuna değil, bir hikmete uygun yaratmıştır. Allâh, bilen bir toplum olmaları için âyetlerini onlara detaylı şekilde açıklamaktadır.

10/6. Allâh’ın gökleri ve yeri yaratmasında, gece ile gündüzün değişmesinde, ona karşı kulluk bilincinde olan bir toplum için deliller vardır.

10/7. Öldükten sonra huzurumuza çıkacaklarına inanmayıp dünya hayatını tercih ederek onunla tatmin olanlar ile mesajlarımızı umursamayanlar, bir gün cezalarını göreceklerdir.

10/8. İşte onlar yaptıklarının karşılığı olarak, Cehenneme gireceklerdir.

10/9. Rableri, iman edip yararlı işler yapanları, imanları sebebiyle, içinden ırmaklar akan nimet dolu Cennetlere ulaştıracaktır.

10/10. Cennetliklerin oradaki duası “Sübhanek’Allâhümme/Allâh’ım, sen her türlü noksanlıktan uzaksın”; birbirlerine iyi dilek ve temennileri, “Selâm/esenlik içinde olun!” ve dualarının sonu da “el-Hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn/Her türlü övgü evrenin sahibi Allâh’ındır.” şeklinde olacaktır.

10/11. İnsanların dünya nimetine kavuşmak için acele ettiği gibi, Allâh da onlara hak ettikleri cezayı verme konusunda acele etseydi, hemen ölürlerd. Fakat biz, huzurumuza çıkacaklarını beklemeyenleri, azgınlıkları içerisinde, şaşkın bir halde bırakırız.

10/12. İnsan, başına gelen sıkıntıyı kaldırmamız için; yatarken, otururken veya ayaktaiken bize dua eder. O sıkıntıyı kaldırınc da, sanki onu kaldırmamız için bize hiç yalvarmamış gibi davranır. Aşırı gidenlere yaptıkları işler güzel gelir.

10/13. Sizden önce pek çok nesli, peygamberlerin getirdiği belgelere inanmayıp aşırı gittikleri için helâk ettik. Biz kâfirleri işte böyle cezalandırırız.

10/14. Sonra da bakalım nasıl davranacaksınız diye sizi onların yerine getirdik.

10/15. Âyetlerimiz onlara açıkça okunduğunda, öldükten sonra huzurumuza çıkacağına inanmayanlar, “Ya bize istediğimiz gibi başka bir Kur’ân getir, ya da bunu sen değiştir” dediler. Onlara şöyle de: “Benim, onu kendiliğimden değiştirmem mümkün değildir. Çünkü bunlar Allâh tarafından indirilmiştir; ben de, sadece bana indirilene uyarım. Eğer Rabbinin emrine karşı gelirim, büyük bir günün azabına uğramaktan korkarım.”

10/16. "Eğer Allâh dileseydi Kur'ân'ı bana indirmezdi; ben de size okumazdım. Böylece onu size bildirmemiş olurdu. Kur'ân gelmeden önce de, ben aranızda yıllarca yaşadım. Hâlâ kendiliğimden bir şey uydurmayacağımı anlamıyor musunuz?"

10/17. Allâh adına yalan uydurandan veya ayetlerini yalanlayanandan daha zalim kim olabilir? Bu kâfirler asla kurtulamazlar.

10/18. Onlar, Allâh'la beraber kendilerine hiçbir zararı ve faydası olmayan putlara tapıyorlar ve "Bunlar, bizim için Allâh'a aracılık yapacaklardır." diyorlar. Sen onlara "Allâh'ın göklerde ve yerde bilmediği bir şefaahatçi var da, siz onu Allâh'a mı öğretiyorsunuz. Haşâ! Allâh, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir." de!

10/19. Aslında insanlar aynı inanca sahipti; sonra ayrılığa düştüler. Rabbinin insanların iradesine müdahale etmeyeceğine dair ezelde bir hükmü olmasaydı, ayrılığa düştükleri konularda, aralarında hemen hüküm verilirdi.

10/20. Onlar Peygamber'e, "Rabbinden bir mucize gelseydi ya!" diyorlar. Onlara, "Mucizenin gelip gelmeyeceğinin bilgisi sadece Allâh'a aittir. İman etmezseniz Allâh'ın azabını bekleyin, ben de sizinle bekliyorum." de!

10/21. İnsanlara, başlarına gelen bir sıkıntıdan sonra nimet verdiğimizde onlar, hemen şımarıp ayetlerimize dil uzatırlar. Onlara, "Allâh'ın cezası çok çabuk gelir. Şüphesiz meleklerimiz, onların yaptıklarını kaydetmektedir." de!

10/22. Sizi karada ve bindiğiniz gemilerle denizde gezdirip dolaştıran Allâh'tır. Yolcular, gemi tatlı bir rüzgârla seyrederken, mutlu olurlar. Ama bir fırtına esip her taraftan dalgalar kuşatınca, "Rabbimiz, eğer bizi bu felaketten kurtarırsan, nimetin değerini bilenlerden olacağız." diye içtenlikle Allâh'a dua ederler.

10/23. Fakat Allâh, onları sıkıntıdan kurtarınca, yeryüzünde hemen taşkınlık yapmaya başlarlar. Ey insanlar! Taşkınlıklarınızın zararı sizedir. Dünyanın geçici nimetlerine sarılın bakalım! Sonunda bize döneceksiniz ve biz de yaptığımız her şeyi önünüze koyacağız.

10/24. Dünya hayatının durumu, yağdırdığımız yağmura benzer. İnsan ve hayvanların yedikleri çeşitli bitkiler, bu suyla yetişir. Toprak yeşerip süslenince, sahibi yetişen ürünleri devşirip hasat edeceğini sanır. İşte tam bu sırada gece veya gündüz afetimiz gelip ulaşır da sanki hiçbir şey ekilmemiş gibi ürünleri helâk ederiz. Düşünen bir toplum için ayetlerimizi böyle etraflıca açıklıyoruz.

10/25. Allâh, kullarını esenlik yurdu olan Cennete çağırılmaktadır. İsteyen bu davete uyarak doğru yolu bulur.

10/26. Her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenler için, en güzel ödül olan Cennet, bir de Allâh'ın cemalini seyretmek vardır. Kıyamette onların yüzüne, ne bir kara leke bulaşır, ne de onlar aşağılanır. İşte bunlar Cennete girecek ve orada temelli kalacaklardır.

10/27. Günah işleyenlere de, işlediği günaha denk bir ceza verilecek ve onlar aşağılanacaktır. Onları bu cezadan kurtaracak kimse de yoktur. Onların yüzleri o kadar asılır ki, sanki gecenin zifiri karanlığı yüzlerini kaplamıştır. İşte bunlar Cehenneme girecek ve orada temelli kalacaklardır.

10/28. Kıyamet günü, insanların hepsini bir araya toplayıp sonra müşriklere, "Siz ve ortak koştuklarınız bulunduğunuz yerde kalın!" deriz. Böylece müşrikleri müminlerden ayırırız. O zaman ortak koştukları putlar onlara şöyle der: "Aslında siz bize değil, kendi arzularınıza tapıyordunuz."

10/29. “Sizinle bizim aramızda Allâh şahittir ki, sizin bize taptığınızdan haberimiz yoktu.”

10/30. Ahirette herkes, dünyada yaptığı ile sorgulanacaktır. Sonra onlar gerçek sahipleri olan Allâh'ın huzuruna çıkarılacaktır. Uydurdukları ilâhlar ise kaybolup gidecektir.

10/31. Rasûlüm onlara, “Yerin ve göğün nimetleriyle sizi rızıklandıran kimdir? İşitme ve görme duyularını size veren kimdir? Ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkaran kimdir? Sonuçta evrendeki bütün işleri yöneten kimdir?” diye sorsan onlar, “Allâh'tır” diyecektir. Onlara “Öyleyse hâlâ ona karşı kulluk bilincinde olmayacak mısınız?” de!

10/32. İşte gerçek sahibiniz olan Allâh budur. Haktan uzaklaştıktan sonra, geriye sapkınlıktan başka ne kalır? Şimdi nasıl oluyor da, haktan yüz çeviriyorsunuz?

10/33. Doğru yoldan çıkanlar, iman etmedikleri için, Rabbinin azabını hak etmişlerdir.

10/34. Onlara şöyle de: “Allâh'a ortak koştüğünüz ilâhlar arasında, canlıları yoktan var eden ve öldükten sonra tekrar diriltecek olan var mı?” “Canlıları yoktan var eden ve öldükten sonra tekrar diriltecek olan Allâh'tır. Buna rağmen nasıl oluyor da ondan yüz çeviriyorsunuz!”

10/35. “Allâh'a ortak koştüğünüz ilâhlardan, doğru yolu gösteren var mı?”. “Doğru yolu gösteren Allâh'tır. Şimdi onu gösteren Allâh'a mı, yoksa kendi başına onu bulamayan putlara mı uymak daha uygundur? Siz hâlâ nasıl oluyor da, putların tanrı olduğuna hüküm veriyorsunuz.”

10/36. Onların çoğu yalnız zanna uyarlar. Oysa zan, gerçeğin yerini asla tutmaz. Şüphesiz Allâh, onların yaptıklarını çok iyi bilir.

10/37. Bu Kur'ân, Allâh'tan başkası tarafından uydurulmuş değildir. O, kendinden önceki kitapları tasdik eder ve Allâh'ın hükümlerini açıklar. Kur'ân'ın, evrenin sahibi Allâh tarafından indirildiğinde hiçbir şüphe yoktur.

10/38. Yoksa onlar, Kur'ân'ı Muhammed'in uydurduğunu mu söylüyorlar. Onlara, “İddianızda samimiyseniz, Allâh'tan başka dilediğinizi yardıma çağırın da, ona benzer bir sûre getirin bakalım!” de!

10/39. Onlar, kendilerine açıklaması gelmeden ve içeriğini anlamadan Kur'ân'ı yalanladılar. Öncekiler de böyle yapmıştı. Zalimlerin durumlarına bak da, sonlarının nasıl olduğunu gör!

10/40. Onlardan Kur'ân'a inanacaklar da, inanmayacaklar da vardır. Rabbin bozguncuları çok iyi bilir.

10/41. Müşrikler seni yalanlamakda ısrar ederlerse, onlara şöyle de: “Ben de, siz de, herkes yaptığının karşılığını görecektir. Benim yaptıklarımın siz sorumlu olmadığınız gibi, sizin yaptıklarınızdan da ben sorumlu değilim.”

10/42. Onların bir kısmı, seni dinler; işte onlara anlat! Çünkü sen, kulağını gerçeklere kapamış düşüncesiz kişilere duyuramazsın.

10/43. Müşriklerden bir kısmı, senin sözlerine değer verir. İşte onlara hakikati göster. Fakat gözlerini gerçeklere kapamış basiretsiz kişilere doğru yolu gösterebilir misin?

10/44. Allâh insanlara hiçbir şekilde haksızlık etmez; fakat onlar kendilerine haksızlık ederler.

10/45. Kıyamet günü Allâh, onların hepsini huzurunda toplayacaktır. Onlara, dünyada yaşadıkları süre, gündüzün bir anında birbirleriyle ayaküstü konuşup tanıştıkları kadar kısa gelir. Allâh'ın huzuruna çıkacaklarını inkâr edenler zarar etmişlerdir. Çünkü onlar doğru yolda değillerdir.

10/46. Yaptığımız tehditlerin bir kısmının onların başına geldiğini ya görürsün, ya da görmeden ölürsün. Fakat sonunda onlar bize döneceklerdir. Allâh, onların yaptıklarına tanıktır.

10/47. Her ümmetin bir peygamberi vardır. Kıyamet günü, herkesin peygamberi tanıklık yapmak üzere ümmetinin yanına gelince, aralarında adaletle hüküm verilecek, hiç kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

10/48. Kâfirler, alaylı bir tavırla, “Eğer doğru söylüyorsanız, bu tehdit ne zaman gerçekleşecektir?” diyorlar.

10/49. Onlara şöyle de: “Allâh istemezse, ben kendime bile ne bir zarar verebilir, ne de fayda sağlayabilirim. Her ümmet için bir süre belirlenmiştir. Süreleri sona erince, onlar bunu ne öne alabilir, ne de geriye çekebilirler.”

10/50. “Allâh'ın azabı gece veya gündüz başınıza gelse, ne yaparsınız? Kâfirler niçin bunun hemen gelmesini istiyorlar?”

10/51. “Azap geldikten sonra mı Allâh'a inanacaksınız?” Kâfirler azabı görünce, “Şimdi miydi?” derler. Onlara “Evet! Hani onun gelmesi için acele ediyordunuz.” denir.

10/52. Sonra, o zalimlere şöyle denilecektir: “Sonsuz azabı tadın bakalım! Size verilen ceza, yalnız kendi yaptıklarınızın karşılığıdır.”

10/53. Sana o azabın gerçek olup olmadığını soruyorlar. Sen de onlara “Evet, Rabbime yemin olsun ki gerçektir. Siz de bundan asla kurtulamayacaksınız.” de!

10/54. Kâfirler, yeryüzündeki her şeye sahip olsaydı, kıyamet günü kendilerini kurtarmak için bunları fidye olarak vermek isterlerdi. Onlar azabı görünce, büyük bir pişmanlık duyacaklardır. O gün hiç kimseye haksızlık yapılmadan aralarında adaletle hükmedilecektir.

10/55. Dikkat edin! Göklerde ve yerde bulunan her şeyin sahibi Allâh'tır. Şüphesiz Allâh'ın vaadi gerçektir. Fakat insanların pek çoğu bunun farkında değildir.

10/56. Dirilten de, öldüren de Allâh'tır. Sonunda hepiniz ona döneceksiniz.

10/57. Ey İnsanlar! Rabbinizden size Kur'ân gelmiştir. O bir öğüt, kalplerdeki nifak ve şirk hastalığına şifadır; doğru yolu gösterir ve müminler için bir nimettir.

10/58. Rasûlüm! Şöyle de: “Allâh'ın bir ikramı olan Kur'ân'la sevinsinler! Çünkü bu kitap, onların topladıkları dünyalıktan çok daha hayırlıdır.”

10/59. “Neden Allâh'ın size verdiği rızkın bir kısmını kendi düşüncenize göre haram, bir kısmını da helal kabul ediyorsunuz? Bu konuda Allâh size yetki mi verdi, yoksa onun adına yalan mı uyduruyorsunuz?”

10/60. Allâh adına yalan uyduranlar, ahirette kendilerine iyi davranılacağını mı sanıyorlar? Doğrusu Allâh, insanlara çok ikram eder. Fakat onların çoğu, bu nimetin kıymetini bilmezler.

10/61. Ey Peygamber! İçinde bulunduğun her duruma, Kur'ân'ı tebliğ husundaki gayretine, senin ve ümmetinin özveriyle yaptığı her şeye şahidiz. Çünkü yerde ve gökte zerre kadar bir şey Rabbine gizli kalmaz. Hatta bundan daha küçük veya büyük olsun, her şey açık bir şekilde kayıt edilmektedir.

10/62. Bilin ki, Allâh'ın dostları ne korkacak ne de üzülecektir.

10/63. Çünkü onlar iman edip Allâh'a karşı kulluk bilincinde olan kimselerdir.

10/64. Onlar hem dünyada, hem de ahirette sevinecektir. Çünkü Allâh'ın sözlerinde hiç bir değişiklik olmaz. İşte bu büyük bir başarıdır.

10/65. Onların sözü seni üzmesin. Doğrusu her türlü yücelik Allâh'ındır. O her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

10/66. Unutmayın ki, göklerde ve yerde olan her şey Allâh'ındır. Allâh'la birlikte putlara tapanlar, aslında bir şeye uymuyorlar; onlar sadece zanlarına göre hareket ediyor ve yalan söylüyorlar.

10/67. Allâh, dinlenmeniz için geceyi karanlık ve çalışmanız için de gündüzü aydınlık yapandır. Şüphesiz bunlarda, gerçeklere kulak veren bir toplum için dersler vardır.

10/68. Onlar, “Allâh'ın oğlu vardır” dediler. Hâşâ! Onun hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Zaten göklerde ve yerdeki her şeyin sahibi odur. Allâh'ın çocuk edindiğine dair hiç bir deliliniz yoktur. Bilmediğiniz şeyleri ne diye Allâh'a isnat ediyorsunuz.

10/69. Sen onlara, “Allâh adına yalan uyduranlar asla kurtulamazlar.” de.

10/70. Onlar, dünyanın geçici nimetlerinden bir süre daha yararlanacak, sonra hesap vermek üzere bize döneceklerdir. Biz de onlara, inkâr ettikleri için şiddetli azabı tattıracağız.

10/71. Sen onlara Nûh'un kıssasını anlat! Nûh halkına şöyle demişti: “Ey halkım, peygamber olmam ve Allâh'ın ayetleriyle öğüt vermem size ağır geliyorsa, elinizden geleni yapın! Çünkü ben, sadece Allâh'a güvenip dayanıyorum. Ortaklarınızla birlikte ne yapacağınıza artık karar verin de, içinizde bir ukde kalmasın! Sonra da, bana fırsat vermeden istediğinizi yapın!”

10/72. “Allâh'ın ayetlerinden yüz çevirirseniz çevirin; ben sizden bir karşılık beklemiyorum. Benim ödülümü Allâh verecektir. Bana Müslüman olmam emredildi.”

10/73. Bu uyarılara rağmen halkı, Nûh'u yalanladı. Biz de onları suda boğduk; onu ve onunla gemide bulunanları ise, kurtararak onların yerlerine geçirdik. Uyarılardan ders almayanların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

10/74. Sonra Nûh'un ardından pek çok peygamber gönderdik. Onlar da kendi halkına deliller getirdiler. Fakat onlar daha önce yalanladıkları şeye bir türlü inanmak istemediler. Aşırı gidenler, gerçeklere kalplerini böyle kaparlar.

10/75. Bunların ardından Mûsâ ve Hârûn'u mucizelerimizle Firavun ve adamlarına gönderdik. Fakat onlar, kibirlenip iman etmediler ve kâfir oldular.

10/76. Onlara katımızdan gerçek bir mucize gelince, “Bu düpedüz bir sihirdir.” dediler.

10/77. Bunun üzerine Mûsâ, “Size bir mucize gösterilince, ‘bu bir sihirdir’ mi diyorsunuz? Oysa sihir yapanlar asla başarılı olamazlar.” dedi.

10/78. Firavun ve halkı ise, “Siz, atalarımızın gittiği yoldan bizi çevirmek ve ülkede hâkimiyeti elinize geçirmek için mi geldiniz? Biz sizin ikinize de inanmıyoruz.” dediler.

10/79. Firavun, “Hünerli sihirbazların hepsini bana getirin!” dedi.

10/80. Sihirbazlar gelince, Mûsâ onlara, “Ne hüneriniz varsa ortaya koyun!” dedi.

10/81. Sihirbazlar hünerlerini ortaya koyunca, Mûsâ onlara şöyle dedi: “Sizin yaptığınız, sihirden başka bir şey değildir. Şüphesiz Allâh yaptığınız sihri boşa çıkaracaktır. Çünkü Allâh, bozguncuları başarıya ulaştırmaz.”

10/82. “Kâfirler istemeseler de Allâh, mucizeleriyle gerçekleri ortaya koyacaktır.”

10/83. Firavun ve adamlarının baskısından korktuğu için Mûsâ'nın halkından çok az insan iman etmişti. Çünkü Firavun, orada zorba ve aşırı giden biriydi.

10/84. Mûsâ, “Ey halkım! Allâh'a inanıp teslim olduysanız, sadece ona güvenip dayanın!” dedi.

10/85. Bunun üzerine onlar şöyle dediler: “Biz Allâh'a güvenip dayandık. Rabbimiz! Bizi zalimlerin baskısıyla sınama!”

10/86. “Bizi rahmetinle şu kâfirlerin elinden kurtar!”

10/87. Mûsâ ve kardeşine, “Halkınız için Mısır'da bazı evleri sığınak edinin, bu binaları karşılıklı yaparak birbirinize destek olun! Müminlere Allâh'ın yardımının geleceğini ve Cennete gireceklerini müjdele!” diye vahyettik.

10/88. Mûsâ şöyle dedi: “Ey Rabbimiz! Firavun ve adamlarına dünyada pek çok mal ve ihtişam verdin. Rabbimiz! Onlar da bu malla insanları senin yolundan saptırıyorlar. Rabbimiz! Onların mallarını yok et ve kalplerine sıkıntı ver! Çünkü onlar can yakıcı azabı görmedikçe iman etmezler.”

10/89. Allâh, “İkinizin de duası kabul olmuştur. Siz, doğru olmaya devam edin ve gerçekleri bilmeyenlerin yolundan gitmeyin!” buyurdu.

10/90. Biz, İsrâiloğullarını denizden geçirdik. Firavun ve ordusu haksız ve saldırgan bir şekilde onların peşine düştü. Denizde boğulmak üzere iken Firavun, “Ben İsrâiloğullarının inandığı ilâhtan başka ilâh olmadığına iman ettim ve artık ben ona teslim oldum.” dedi.

10/91. Ona şöyle cevap verildi: “Demek şimdi inanıyorsun? Hâlbuki sen, bu zamana kadar bozgunculuk yaparak isyan edip duruyordun.”

10/92. “Bugün biz, geride kalanlara ders olsun diye senin cesedini denizden çıkaracağız. Çünkü insanların pek çoğu kudretimizin delillerinden habersizdirler.”

10/93. Elbette biz, İsrâiloğullarını güzel bir yurda yerleştirip, onlara helâl ve temiz rızıklar verdik. Buna rağmen onlar, kendilerine Tevrat geldikten sonra görüş ayrılığına düştüler. Şüphesiz Rabbin kıyamet günü, onların tartıştığı her konuda hüküm verecektir.

10/94. Eğer sana indirdiğimiz peygamber kıssalarından şüphe ediyorsan, senden önce kitap verdiğimiz kimselerin bilginlerine sor! Doğrusu Rabbinden sana, gerçekleri açıklayan Kur'ân gelmiştir. O halde şüphe edenlerden olma!

10/95. Sakın Allâh'ın ayetlerini yalanlama! Sonra ziyan edenlerden olursun.

10/96. Rabbinin azabını hak edenler, asla iman etmezler.

10/97. Her türlü mucize gelse de onlar, can yakıcı azabı görmedikçe iman etmezler.

10/98. Ne yazık ki, kendilerine azap gelecekken iman edip de o azaptan kurtulan, Yunus'un halkından başka bir topluluk yoktur. Yunus'un halkı iman edince, alçaltıcı azabı onlardan kaldırdık ve onları belli bir süre daha dünya nimetlerinden yararlandırdık.

10/99. Rabbin dileyseydi yeryüzünde herkes iman ederdi. Allâh serbest bıraktığı halde, iman etmeleri için sen insanlara baskı mı yapacaksın?

10/100. Allâh insanlara akıl ve irade verip serbest bırakmasaydı, kimse iman edemezdi. Allâh akıllarını kullanmayanlara azap edecektir.

10/101. Rasulüm! Sen onlara, “Göklerde ve yerde olup bitenlere bakıp ders alın!” de! Fakat bu deliller ve uyarılar inanmayanlara fayda vermez.

10/102. İnanmayanlar, öncekilerin başına gelen azabın bir benzerini mi bekliyorlar! Onlara, “Bekleyin bakalım! Ben de sizinle bekliyorum.” de!

10/103. Azap gelince biz, peygamberlerimizi ve iman edenleri de kurtarıyoruz. Müminleri kurtarmak bizim için bir görevdir.

10/104. Onlara şöyle de: “Ey insanlar! Siz benim dinimden şüphe ediyorsunuz; ama ben, Allâh'ın dışında taptıklarınıza değil, benim ve sizin hayatı ve ölümü elinde olan Allâh'a kulluk ederim. Çünkü bana müminlerden olmam emredildi.”

10/105. “Bir de bana, ‘hakka yönelen bir kişi olarak kendini dine ada ve sakın müşriklerden olma!’ diye emredildi.”

10/106. “Ayrıca bana, ‘Allâh'tan başkasına ibadet etme! Çünkü onlar sana ne fayda, ne de zarar verebilirler. Eğer bunu yaparsan, zalimlerden olursun.’ dendi.”

10/107. Eğer Allâh sana bir sıkıntı verirse, Allâh'tan başka kimse onu kaldıramaz. Fakat sana bir nimet vermek isterse, ona da kimse engel olamaz. Allâh, dilediği kuluna ikramda bulunur. Doğrusu Allâh, günahları çok bağışlar ve merhamet eder.

10/108. Onlara şöyle de: “Ey insanlar! Rabbinizden size gerçekleri bildiren Kur’ân gelmiştir. Doğru yola giren kimse onun faydasını, çıkan da zararını kendisi görür. Ben sizin sorumluluğunuzu yüklenemem.”

10/109. Ey Peygamber! Allâh hükmünü verinceye kadar sana indirilen Kur’ân’a sabırla uy! Allâh, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

011. Hûd Sûresi

11/1. Elif. Lâm. Râ. Bu Kur’ân, ayetleri açık ve kesin olan bir kitaptır. O ayetler her şeyi yerli yerince yapan ve her şeyden haberdar olan Allâh tarafından açıklanmıştır.

11/2. Râsûlüm şöyle de: “Yalnız Allâh'a kulluk edin! Ben size, onun tarafından gönderilen, uyarıcı ve müjdeleyici bir peygamberim.”

11/3. “Rabbinizden bağışlanma dileyin ve günah işlemeyi bırakıp sadece ona yönelin! Eğer böyle yaparsanız Allâh, sizi ölünceye kadar güzel nimetler içinde yaşatır, ahirette ise erdemli olan her kese ödülünü verir. Fakat yüz çevirirseniz, korkarım ki büyük bir günün azabına uğrayacaksınız.”

11/4. Sonunda hesap vermek üzere Allâh'a döneceksiniz. Onun her şeye gücü yeter.

11/5. Onlar, içlerinden geçeni Allâh'tan gizlemek istiyorlar. Her ne kadar örtmeye çalışsalar da, Allâh onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilmektedir. Çünkü Allâh, kalplerde gizleneni çok iyi bilir.

11/6. Yeryüzündeki bütün canlıların rızkını veren Allâh'tır. Allâh; onların, dünyada ve kabirde ne kadar kalacağını çok iyi bilir. Bunların hepsi açık bir şekilde kayıtlıdır.

11/7. Allâh, hanginizin daha güzel işler yapacağını sınamak üzere, suya hükmederek yaşayabileceğiniz şekilde yeri ve atmosferi altı evrede yaratmıştır. Kâfirlere, “Öldükten sonra siz de yeniden böyle yaratılacaksınız.” desen, onlar “Bu söz büyüleyici olsa da aslı yoktur.” cevabını verirler.

11/8. Biz, onların hak ettiği azabı belirli bir süre geciktirsek, “Hani azap gelecekti. Buna ne engel oldu?” derler. Alay konusu yaptıkları o azap, bir gün inkârcıları çepeçevre kuşatacak ve bir daha onlardan ayrılmayacaktır.

11/9. Biz, insana bir nimet verip, sonra da onu geri alsak o, hemen ümitsizliğe düşüp nankörlük eder.

11/10. Ama başına gelen bir sıkıntıdan sonra nimet versek, bunu kendinden bilip “Kötülükler benden uzaklaştı” der. Çünkü insan çok şımarık ve çok kibirlidir.

11/11. Ancak sabredip yararlı işler yapanlar şımarmazlar. İşte onlar için bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

11/12. Müşriklerin, “Ona bir hazine indirilmesi veya beraberinde bir meleğin gelmesi gerekmez miydi?” demelerinden çekindiğin için, sana vahyedilenlerin bir kısmını tebliğ etmekten vaz geçemezsin! Çünkü sen, sadece bir uyarıcısın. Allâh herkese layık olduğu karşılığı verecektir.

11/13. Yoksa onlar, “Kur’ân’ı Muhammed kendi uyudurdu.” mu diyorlar? Onlara, “Eğer iddianızda samimi iseniz, Allâh’tan başka ulaşabileceğiniz herkesi yardıma çağırın da onunlike benzer on sure uydurun!” de!

11/14. Allâh’ın dışında çağırdıklarınız sizin yardım isteğinize cevap veremeyeceklerine göre; Kur’ân’ın Allâh tarafından indirildiğini ve ondan başka ilâh bulunmadığını kabul edin! Hâlâ Müslüman olmayacak mısınız?

11/15. Sadece dünya hayatını ve zenginliğini isteyenlere, çalışıklarının karşılığını, eksiltmeden veririz. Bu konuda onlara hiçbir zarar gelmez.

11/16. Ahirette onlar için Cehennemden başka bir şey yoktur. Dünyada yaptıkları iyi işler de orada boşa gidecektir. Zaten yaptıklarının hiç bir değeri yoktur.

11/17. Rabbinden gelen ayetlere uyan kimse, sadece dünya hayatını isteyen kişi gibi olur mu? Çünkü bu ayetlerin indiği peygamberi, İncil ile daha önce Musa’ya kılavuz ve rahmet olarak gönderilen Tevrat da desteklemektedir. İşte müminler, böyle bir Kur’an’a inanırlar. . Onu inkâr edenlerin gidecekleri yer Cehennemdir. Resulüm! Kur’an’ın Rabbinden geldiği hakkında şüphe etme! Fakat insanların pek çoğu ona iman etmez.

11/18. Allâh adına yalan uyduranlardan daha zalim kim olabilir? O zalimler Rablerinin huzuruna getirilecek ve şahitler “Bunlar, uydurdukları yalanı Rablerine isnat ettiler.” diyeceklerdir. İşte bu zalimler Allâh’ın rahmetinden uzaktır.

11/19. Onlar, insanları Allâh’ın yolundan alıkor ve o yolu eğri göstermek isterler. Zaten bunlar, ahirete de inanmazlar.

11/20. Allâh dünyada iken onları cezalandırmak isteseydi, ondan kurtulamazlardı. Onların, Allâh’a karşı kendilerini koruyacak hiçbir dostu da yoktur. Gerçekleri işitmeye ve görmeye tahammülleri olmadığı için azapları katlanacaktır.

11/21. İşte bunlar kendilerine yazık etmişlerdir. Uydurdukları ilâhlar da onları terk etmiştir.

11/22. Şüphesiz onlar, ahirette en çok zarara uğrayanlar olacaktır.

11/23. Fakat iman edip yararlı işler yapanlar ve Rablerine gönülden bağlı olanlar Cennete girecek ve orada temelli kalacaklardır.

11/24. Kâfirlerle müminlerin durumu, kör ile sağır ve gören ile işitenin durumu gibidir. Bunlar birbirine hiç denk olur mu? Hâlâ düşünmeyecek misiniz?

11/25. Biz Nûh’u, halkına peygamber olarak gönderdik. O da halkına şöyle dedi: “Şüphesiz ben, size gönderilen apaçık bir uyarıcıyım.”

11/26. “Allâh’tan başkasına kulluk etmeyin! Aksi halde, korkarım ki can yakıcı bir azap başınıza gelecektir.”

11/27. Nûh’un halkından ileri gelen inkârcılar, “Senin de bizim gibi sadece bir insan olduğunu biliyoruz. Sana uyanların ise halkımızın aşağı tabakasından olduğunu görüyoruz.

Üstelik sizin bize bir üstünlüğünüz de yoktur. Açıkçası sizin yalancı olduğunuzu düşünüyoruz.” dediler.

11/28. Bunun üzerine Nûh şöyle dedi: “Ey halkım! Ben Rabbinimden gelen bir delile dayanıyorum. O bana peygamberlik vermiştir. Siz ise bunları göremiyorsunuz. Şimdi istemediğiniz halde sizi iman etmeye zorlayacağımı mı düşünüyorsunuz?”

11/29. “Ey halkım! Bu tebliğimden dolayı sizden bir karşılık istemiyorum. Ben ödülümü sadece Allâh’tan bekliyorum. Sizin isteğinize uyarak iman edenleri yanımdan kovamam. Çünkü onlar Rablerinin huzuruna çıkınca bu imanlarıyla kurtulacaktır. Ben sizin gerçekleri kavramayan cahil bir halk olduğunuzu düşünüyorum.”

11/30. “Ey halkım! Eğer onları yanımdan kovarsam, Allâh’ın huzurunda beni kim savunabilir? Bunu düşünmüyor musunuz?”

11/31. “Ben size ‘Allâh’ın hazineleri benim yanımdadır’ demiyorum, gaybı da bilmem. Melek olduğumu da iddia etmiyorum. Küçümsediğiniz kimseler hakkında, ‘Allâh’ın hayır vereceği kişiler bunlar olabilir’ diyorum. Onların içlerinden ne geçirdiklerini en iyi Allâh bilir. Eğer istediğinizi yaparsam zalimlerden olurum.”

11/32. Bunun üzerine onlar, “Ey Nûh! Bizimle çok tartışıyorsun. Eğer doğru söylüyorsan, tehdit ettiğin azabı getir!” dediler.

11/33. Nûh onlara şöyle cevap verdi: “O azabı isterse, sadece Allâh getirir ve siz de ona engel olamazsınız.”

11/34. “Allâh, azgınlığı tercih ettiğiniz için sizi cezalandırmak isterse, benim samimi öğütlerimin hiç bir faydası yoktur. Sizin sahibiniz odur ve sonunda hesap vermek üzere ona döneceksiniz.”

11/35. Yoksa onlar “Bu sözleri Nûh uydurdu” mu diyorlar? Onlara, “Eğer onu ben uydurduysam günahı benimdir. Doğru söylüyorsam, siz günahkârsınız, ben ise günahkâr kâfirlerin yaptığından uzağım.” de!

11/36. Bunun üzerine Nûh’a şöyle vahyedildi: “Halkından, daha önce iman edenlerin dışında sana artık kimse inanmayacaktır. O halde onların yaptıklarından dolayı üzülme!”

11/37. “Gözetimimiz altında ve öğrettiğimiz şekilde bir gemi yap! Bundan sonra zalimler hakkında benden bir şey isteme! Çünkü onlar boğulacaklar.”

11/38. Nûh gemiyi yapıyordu; halkının ileri gelenleri de oradan geçerken onunla alay ediyorlardı. Bunun üzerine Nûh onlara şöyle dedi: “Bizimle alay edin bakalım! Sizin alay ettiğiniz gibi, bir gün biz de sizinle alay edeceğiz.”

11/39. “İşte o zaman rezil edici ve kalıcı azabın kime geleceğini anlayacaksınız.”

11/40. Tufan emri verilip yeryüzünde sular kaynayarak taşmaya başlayınca Nûh’a, “Her canlıdan bir çift ve ailen ile iman edenleri gemiye al! Fakat aileden hakkında azap hükmü verilenleri alma!” dedik. İman edip de gemiye binenlerin sayısı çok azdı.

11/41. Nûh, “Yüzmesi ve durması elinde olan Allâh’ın adıyla gemiye binin! Şüphesiz Rabbin, çok bağışlar ve merhamet eder.” dedi.

11/42. Gemi dağlar gibi dalgalar arasında yüzerken Nuh, gemiden uzak bir yerde bekleyen oğluna, “Yavrucuğum! Sen de bizimle gemiye bin; sakın kâfirlerle beraber olma!” dedi.

11/43. Oğlu, “Ben, boğulmaktan korunmak için bir dağa sığınırım.” deyince Nûh, “Allâh'ın merhamet ettiklerinin dışında, bugün hiç kimse bu tufandan kurtulamayacaktır.” diye uyardı. Tam o sırada aralarına dalga girdi ve oğlu da boğulup gitti.

11/44. Kâfirler boğulduktan sonra, “Ey toprak! Suyunu çek! Ve ey gök! Sen de yağmurunu durdur!” diye emredildi. Sular çekildi, Allâh'ın emri yerine geldi, gemi de Cûdî'ye oturdu. Zalimlere, “Allâh'ın rahmetinden uzak olun!” denildi.

11/45. Nûh Rabbine, “Rabbim! Şüphesiz oğlum ailemin bir ferdidir. Gerçi senin vaadin haktır ve sen, her şeyi yerli yerince yaparsın; ama onu da bağışlasan...” diye yalvardı.

11/46. Allâh, “Ey Nûh! Oğlun iman etmediği için, böyle dua etmen doğru değildir. Bilmediğin şeyi benden isteme! Cahilce davranmaktan seni uyarıyorum.” dedi.

11/47. Bunun üzerine Nûh, “Bilmediğim şeyi istemekten sana sığınırım. Beni bağışlamaz ve bana merhamet etmezsen ziyana uğrayanlardan olurum.” diye özür diledi.

11/48. Nûh'a, “Sen ve gemide seninle birlikte olanlar, barış, güvenlik ve bolluk müjdesiyle karaya çıkın! İleride senin neslinden inanmayan insanlar olacaktır. Biz onları da dünya nimetlerinden yararlandıracamız. Sonra onlar, can yakıcı azaba uğrayacaklardır.” denildi.

11/49. Sana vahyettiğimiz bu kıssalar, senin ve kavmin tarafından daha önce bilinmeyen olaylardır. Sen de halkının yaptıklarına sabret! Çünkü sonunda, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar kazanacaktır.

11/50. Âd halkına, kardeşleri Hûd'u peygamber olarak gönderdik. O da şöyle dedi: “Ey halkım! Kendinden başka ilâh olmayan Allâh'a kulluk edin! Şu anda siz, uydurma ilâhlara tapıyorsunuz.”

11/51. “Ey halkım! Tebliğ etmeme karşılık sizden bir şey istemiyorum. Ödülümü, beni yaratan Allâh verecektir. Düşünüp ders almıyor musunuz?”

11/52. “Ey halkım! Rabbinizden bağışlanma dileyip, ona yönelin! Böyle yaparsanız, Allâh size bereketli yağmur gönderir ve gücünüze güç katar. İnkâr ederek Allâh'ın emirlerinden yüz çevirmeyin!”

11/53. Halkı ona şöyle dedi: “Ey Hûd! Sen bize açık bir mucize göstermedin. Onun için, senin sözünle ilahlarımızdan vaz geçmeyiz. Çünkü biz sana güvenmiyoruz.”

11/54. “Bize göre, seni tanrılarımızdan biri fena çarpmıştır.” Bunun üzerine Hûd onlara şöyle cevap verdi: “Allâh'ı şahit tutuyorum, siz de şahit olun ki, ben sizin taptıklarınızdan uzağım.”

11/55. “Gücünüz yetiyorsa Allâh'tan başka herkesi çağırıp bana istediğiniz tuzağı kurun ve hiç bir fırsat da vermeyin!”

11/56. “Bana bir şey yapamazsınız. Çünkü ben, sizin ve benim rabbimiz olan Allâh'a güvenip dayanıyorum. Her canlının hayatı onun elindedir. Şüphesiz en doğrusu Rabbimin yoludur.”

11/57. “Sizin imandan yüz çevirmenizin bana bir zararı olmaz. Çünkü ben peygamberlik görevimi yerine getirdim. Rabbim dilerse yerinize başka bir halk getirir ve siz de ona engel olamazsınız. Rabbim her şeyi gözetir.”

11/58. Azabımız gelince, biz Hûd'u ve onunla birlikte iman edenleri, merhamet ederek şiddetli bir azaptan kurtardık.

11/59. İşte Âd halkı bu; onlar hem Rablerinin ayetlerini inkâr ettiler, hem de peygamberlerine karşı geldiler. Böylece inatçı zorbaların isteklerine uymuş oldular.

11/60. Onlar; bu dünyada Allâh'ın rahmetinden uzak oldukları gibi, ahirette de uzak olacaklardır. Evet, şüphesiz Âd halkı Rablerini inkâr etti. Böylece Hûd'un halkı Âd, tarihin derinliklerine gömülüp gitti.

11/61. Semûd halkına da kardeşleri Sâlih'i peygamber olarak gönderdik. O da halkına şöyle dedi: “Ey halkım! Kendisinden başka ilâh olmayan Allâh'a kulluk edin! O sizi topraktan yarattı ve yeryüzünü imar etmekle görevlendirdi. Ondan bağışlanma dileyin ve günahlardan vaz geçip ona dönün! Çünkü Rabbim, insana çok yakındır ve duaları kabul eder.”

11/62. Onlar, “Ey Sâlih! Daha önce sen, aramızda güvenilen bir kişiydin. Şimdi babalarımızın putlarına tapmayı bize yasaklıyor musun? Biz, senin davet ettiğin şeyin doğru olduğundan şüphe ediyoruz.” dediler.

11/63. Sâlih onlara şöyle dedi: “Ey halkım! Düşünün bakalım; ben Rabbimden gelen bir delile dayanırken ve o bana peygamberlik vermişken, ona isyan edersem, Allâh'ın azabından beni kim koruyabilir? Sizin dediklerinizi yapmak, bana sadece zarar verir.”

11/64. “Ey halkım! Bu size mucize olarak Allâh'ın gönderdiği bir devedir. Onu bırakın otlaklarda yayılsın. Ona bir kötülük yapmayın, yoksa sizi hemen bir azap yakalar.”

11/65. Fakat onlar deveyi kestiler. Bunun üzerine Sâlih, “Yurdunda üç gün daha yaşayın bakalım. Sonunda vaadedilen ve yalanlanması mümkün olmayan azap gelecektir.” dedi.

11/66. Azabımız gelince, Sâlih'i ve onunla birlikte iman edenleri, merhametimizle o günün azabından kurtardık. Şüphesiz Rabbin çok güçlü ve her şeyden üstündür.

11/67. Korkunç bir gürültüyle gelen deprem onları yakalayınca, yurtlarında cansız olarak yığılıp kaldılar.

11/68. Semûd halkı sanki orada hiç yaşamamıştı. Doğrusu onlar, Rablerini inkâr etmiş ve tarihten silinip gitmişlerdir.

11/69. Meleklerimiz İbrâhîm'e çocuğu olacağını müjde vermek üzere geldiklerinde selâm verdiler; o da selamlarını aldı. İbrâhîm, beklemeden kızartılmış körpe bir dana eti getirip onlara ikram etti.

11/70. İbrâhîm, onların yemediğini görünce yadırgadı ve içine bir korku düştü. Onlar “Korkma, biz aslında Lût halkı için gönderildik.” dediler.

11/71. Bu sırada yanlarında duran İbrâhîm'in eşi, konuşmaları işitince güldü. Bunun üzerine biz, melekler aracılığıyla İbrâhîm'in karısına İshak'ı ve İshak'ın çocuğu Yâkub'u müjdeledik.

11/72. İbrâhîm'in karısı, “Olacak şey değil! Ben menopoza giren bir kadınıym; kocam da çok yaşlı bir adam! Çocuğumuz nasıl olacak? Bu şaşılacak bir şey!” dedi.

11/73. Melekler, “Ey hane halkı! Siz Allâh'ın işine mi şaşıyorsunuz? Onun rahmeti ve bereketi üzerinize olsun! Allâh her türlü övgüye layıktır ve çok cömerttir.” dediler.

11/74. İbrâhîm'in korkusu gidip, kendisine de çocuğunun olacağı müjdesi verilince rahatladı ve Lût halkının kurtulması için bizim gönderdiğimiz meleklerle tartışmaya başladı.

11/75. Çünkü İbrâhîm, çok yumuşak huylu, yufka yürekli ve Allâh'a yönelen biriydi.

11/76. Melekler ona şöyle dedi: “Ey İbrâhîm! Bu isteğinden vazgeç! Çünkü Rabbinin hükmü kesinleşmiştir, onlara geri çevrilmesi mümkün olmayan bir azap gelecektir.”

11/77. Meleklerimiz Lût'a gelince o, halkının ahlaksız davranışları yüzünden sıkıntıya düştü, göğsü daraldı. Sonra da, “Bugün, çok çetin bir gündür.” dedi.

11/78. Daha önce homoseksüelliği alışkanlık haline getiren Lût halkı, müsafirlerle bu çirkin arzularını gerçekleştirmek için hemen Lût'a geldiler. Lût onlara, “Ey halkım! Ümmetimin kadınlarıyla evlenmek sizin için çok daha iyidir. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun da, beni müsafirlerime rezil etmeyin! İçinizde akli başında bir adam yok mu?” dedi.

11/79. Onlar, “Amacımızın kadınlar olmadığını sen de biliyorsun. Çünkü sen bizim ne istediğimizin pek alâ farkındasın.” dediler.

11/80. Lût, “Keşke sizi bu çirkin işten vazgeçirecek gücüm veya sığınabilecek sağlam bir yerim olsaydı!” dedi.

11/81. Bunun üzerine melekler şöyle dedi: “Ey Lût! Biz Rabbinin gönderdiği melekleriz. Onlar sana asla zarar veremeyecektir. Geceleyin ailenle çık git! Karından başka hiç kimse geride kalmasın! Onlara gelecek azap, eşini de helak edecektir. Azap sabahleyin gelecektir. Sabah yakın değil mi?”

11/82. Azap göndererek oranın altını üstüne getirdik, üzerlerine peş peşe taş yağdırdık.

11/83. Her bir taşın kime isabet edeceği Rabbin tarafından belirlenmiştir. Bu azap, zalimlerden uzak değildir.

11/84. Medyen halkına kardeşleri Şuayb'ı peygamber olarak gönderdik. O da şöyle dedi: “Ey halkım! Kendisinden başka bir ilâh olmayan Allâh'a kulluk edin! Ölçü ve tartıda eksiklik yapmayın! Ben sizin varlıklı olduğunuzu görüyorum. Fakat böyle yapmaya devam ederseniz, korkarım ki sizi kuşatacak bir azap başınıza gelecektir.”

11/85. “Ey halkım! Adaletle ölçü ve tartıyı tam yapın; insanların mallarını eksik vermeyin ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın!”

11/86. “Eğer inanıyorsanız, Allâh'ın helal kıldığı kazanç sizin için daha hayırlıdır. Yoksa ben sizi koruyamam.”

11/87. Halkı, “Ey Şuayb! Senin dinin bize, atalarımızın taptıklarına tapmayı ve mallarımızı istediğimiz gibi kullanmayı mı yasaklıyor? Aslında sen yumuşak huylu ve akli başında birisin.” dediler.

11/88. Şuayb şöyle cevap verdi: “Ey halkım! Düşünün bir kere; Rabbinden gelen bir delile dayanırken ve o bana peygamberlik vermişken, ben nasıl olur da ona karşı gelebilirim? Size yasakladığım bir şeyi kendim de yapmam. Gücümün yettiği kadar, sizin iyi olmanız için çalışacağım. Bunu ancak Allâh'ın yardımıyla başarabilirim. Bu sebeple yalnız ona güvenip dayanıyor ve sadece ona yöneliyorum.”

11/89. “Ey halkım! Bana olan düşmanlığınız; Nuh, Hûd veya Sâlih halkının başına gelenlerin bir benzerinin sizin de başınıza gelmesine sebep olmasın. Üstelik Lût halkı sizden o kadar da uzak değildir.”

11/90. “Rabbinizden bağışlanma dileyin; günahlarınızdan vaz geçip ona yönelin! Çünkü Rabbin, çok merhametlidir ve kullarını çok sever.”

11/91. Medyen halkı, “Ey Şuayb! Sen içimizden zayıf biri olduğun halde, nasıl böyle cesur konuştuğunu anlamıyoruz. Akrabalarının hatırı olmasaydı, seni buradan kovardık. Üstelik senin bize karşı koyacak bir gücün de yoktur.” dediler.

11/92. O da şöyle cevap verdi: “Ey halkım! Sizin için akrabalarım, Allâh'tan daha mı değerli ki, onların hatırı için beni serbest bırakıyorsunuz da, Allâh'ın emirlerine sırt çeviriyorsunuz? Şüphesiz Rabbin, yaptığınız her şeyi çok iyi bilir.”

11/93. “Ey halkım! Siz inancınızın gereğini yapın! Ben de peygamberlik görevimi yapacağım! Rezil edecek azabın kime geleceğini ve kimin yalancı olduğunu sonunda anlayacaksınız. Yaptıklarınızın sonucunu bekleyin! Ben de sizinle bekliyorum.”

11/94. Azabımız gelince Şuayb'ı ve onunla birlikte inananları merhametimizle kurtardık. Zalimleri ise korkunç bir gürültüyle gelen deprem yakaladı ve onlar yurtlarında cansız yığılıp kaldılar.

11/95. Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Doğrusu Medyen halkı da, Semûd halkı gibi, tarihten silinip gitmiştir.

11/96. Biz, Mûsâ'yı da mucizelerimizle ve apaçık delillerle peygamber olarak gönderdik.

11/97. Mûsâ'yı, Firavun ve adamlarına gönderdik. Fakat onlar, Mûsâ'ya inanmak yerine Firavun'un emrine uydular. Hâlbuki onun yolu doğru değildi.

11/98. Kıyamet günü Firavun, halkının önüne geçerek onları Cehenneme götürecektir. Gittikleri o yer, ne kadar da kötüdür!

11/99. Onlar; bu dünyada Allâh'ın rahmetinden uzak oldukları gibi, ahirette de uzak olacaklardır. Onlara verilen bu karşılık, ne kötü bir armağandır!

11/100. Bunlar, o memleketlerin sana bildirdiğimiz haberleridir. Onların bazılarından geride kalıntılar kalmış, bazıları da yok olup gitmiştir.

11/101. Biz azap göndermekle onlara haksızlık yapmadık. Aksine onlar, inkâr ettikleri için bu azabı hak ettiler. Rabbinin azabı gelince, Allâh'tan başka taptıkları ilâhları kendilerine hiçbir fayda vermedi; sadece onların zararını artırdı.

11/102. Rabbin, zalim olan bir belde halkını cezalandıracağı zaman, işte böyle cezalandırır. Şüphesiz onun cezası, can yakıcı ve çok çetindir.

11/103. Şüphesiz bu anlatılanlarda, ahiret azabından korkanlar için ders vardır. Kıyamet günü herkes bir araya toplanacak ve her şey bütün insanların gözü önünde olacaktır.

11/104. Kıyametin belli bir süresi vardır, ileride onu gerçekleştireceğiz.

11/105. O gün gelince, Allâh'ın izni olmadan hiç kimse konuşamaz. Kıyamet günü insanların kimi mutlu, kimisi de mutsuz olacaktır.

11/106. Mutsuz olanlar, Cehenneme girecek ve orada ah edip inleyeceklerdir.

11/107. Gökler ve yer durdukça onlar, Cehennemde temelli kalacaklardır. İşte Rabbinin dilediği de budur. Doğrusu Rabbin dilediğini yapar.

11/108. Mutlu olanlar ise, Cennete gireceklerdir. Onlar, kesintisiz bir ikram olarak, gökler ve yer durdukça orada temelli kalacaklardır. İşte Rabbinin dilediği de budur.

11/109. Müşriklerin taptıkları şeyin batıl olduğu konusunda şüphen olmasın! Onlar, daha önce babalarının yaptığı gibi batıla tapıyorlar. Şüphesiz biz onlara, hak ettikleri cezayı eksiksiz vereceğiz.

11/110. Biz Mûsâ'ya Tevrat'ı verdik; fakat onda ayrılığa düştüler. Rabbinin hesabı kıyamette göreceğine dair daha önce verilmiş bir sözü olmasaydı, hemen aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz müşrikler, Kur'ân hakkında derin bir şüphe içindeydiler.

11/111. Şüphesiz Rabbin, herkese yaptığının karşılığını tam olarak verecektir. Çünkü Allâh, onların yaptığı her şeyden haberdardır.

11/112. Sen ve günahlarından vaz geçip seninle birlikte Allâh'a yönelenler, emrolduğunuz gibi dosdoğru olun; taşkınlık yapmayın! Çünkü Allâh, yaptığınız her şeyi görmektedir.

11/113. Sakın zalimlerden yana olmayın! Yoksa Cehennem ateşi size de dokunur. Aslında sizin Allâh'tan başka hiçbir dostunuz yoktur. Sonra size yardım da edilmez.

11/114. Gündüzün iki tarafında ve gecenin gündüze yakın saatlerinde namaz kıl! Çünkü Allâh'ın hoşnutluğu gözetilerek yapılan her iyilik, kötülükleri siler. Bunlar, düşünüp ders almak isteyenler için bir öğüttür.

11/115. Allâh'ın emir ve yasaklarına uymakta sabırlı ol! Şüphesiz Allâh, her işinde kendisinin hoşnutluğunu gözetilenlerin ödülünü zayi etmez.

11/116. Sizden önceki kuşaklar içinde, insanları bozgunculuktan alıkoyan faziletli kişilerin bulunması gerekmez miydi? Fakat bunu yaptığı için kurtardığımız kişiler çok azdır! Zalimler ise, kendilerini şımartan dünya nimetlerine kapıldılar ve böylece kâfir oldular.

11/117. Senin Rabbin, halkı iyi ve yararlı olan hiçbir beldeyi haksız yere helak etmez.

11/118. Rabbin isteseydi bütün insanları tek bir dine mensup kılardı. Fakat böyle yapmadığı için onlardan bir kısmı, kendi tercihleriyle hak dinin dışında farklı inançlara sahip olmuşlar ve olmaya da devam ediyorlar.

11/119. Ancak Rabbinin rahmetiyle gönderdiği dini tercih edenler böyle bir ayrılığa düşmezler. Zaten insanlar bu imtihan için yaratılmıştır. Böylece Rabbinin "Cehennemi, imtihanı kaybeden insan ve cinlerle dolduracağız." sözü gerçekleşecektir.

11/120. Rasulüm! Bunlar, gönlünü yatıştırmak için, sana anlattığımız peygamber kıssalarıdır. Bu surede, müminler için bir öğüt ve hatırlatma olan gerçekler anlatılmıştır.

11/121. İnanmayanlara şöyle de: "Siz inancınızın gereğini yapın! Biz de inancımızın gereğini yapacağız!"

11/122. "Yaptıklarımızın sonucunu bekleyin, biz de bekliyoruz!"

11/123. Göklerin ve yerin gizli bilgisi, yalnız Allâh'ın elindedir. Sonunda bütün işler ona döner. O halde sen, yalnız ona kulluk et ve ona güvenip dayan! Rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

012. Yûsuf Sûresi

12/1. Elif. Lâm. Râ. Bunlar, hükümleri apaçık olan Kitabın ayetleridir.

12/2. Anlayabilmeniz için Kur'ân'ı Arapça olarak indirdik.

12/3. Bu Kur'ân'ı indirerek, kıssaların en güzelini sana anlatıyoruz. Hâlbuki sen daha önce bunları bilmiyordun.

12/4. Bir gün Yûsuf, "Babacığım! Rüyamda, on bir yıldız ile güneş ve ayın saygıyla önümde eğildiklerini gördüm." demişti.

12/5. Babası ona şöyle dedi: "Oğlum! Rüyanı kardeşlerine sakın anlatma! Sonra şeytan onları kandırır da sana bir kötülük yapabilirler. Çünkü şeytan, insanın apaçık düşmanıdır."

12/6. "Rabbin seni peygamber olarak seçecek ve sana rüya yorumunu öğretecektir. Daha önce ataların İbrâhîm ve İshâk'a peygamberlik verdiği gibi, sana ve Yakub'un nesline de verecektir. Şüphesiz Rabbin her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar."

12/7. Yusuf ve kardeşlerinin kıssasında, ilgi duyanlar için dersler vardır.

12/8. Yusuf'un üvey kardeşleri aralarında şöyle konuşmuştu: “Biz, daha güçlü ve kalabalık olduğumuz halde babamız, Yusuf ve öz kardeşini bizden daha çok seviyor. Şüphesiz babamız, açık bir yanılığ içindedir.”

12/9. Onlardan biri, “Yusufu öldürün veya uzak bir yere atın ki, babanızın ilgisi size yönelsin. Daha sonra tövbe eder iyi kişiler olursunuz.” demişti.

12/10. Başka biri de, “Bence onu öldürmeyin, mutlaka bir şey yapacaksınız bir kuyuya atın; belki bir kervan bulup alır.” demişti.

12/11. Babaları Yusuf'u kardeşleriyle birlikte göndermeyince, onlar babalarına şöyle dediler: “Baba! Yusuf hakkında bize niçin güvenmiyorsun? Hâlbuki biz ona şevkat gösteriyor; samimiyetle onun iyiliğini istiyoruz.”

12/12. “Yarın onu bizimle birlikte meraya gönder de, gezip oynasın; kesinlikle biz onu koruruz.”

12/13. Babaları şöyle dedi: “Yusuf'u götürmeniz beni kaygılandırıyor, siz farkına varmadan onu bir kurdun kapmasından korkuyorum.”

12/14. Onlar da, “Bu kadar güçlü ve kalabalık olduğumuz halde onu kurt kaparsa, o zaman yazıklar olsun bize!” diye karşılık verdiler.

12/15. Kardeşleri Yusuf'u götürüp kuyuya atmaya karar verince ona, “İleride seni ve sana yaptıklarını unuttukları bir gün, onlara bunu hatırlatacağın” diye vahyettik.

12/16. Onlar akşam olunca ağlayarak babalarına geldiler.

12/17. Onlar, “Baba! Biz, Yûsuf'u eşyalarımızın yanında bırakmış ve yarış yapmak için oradan biraz uzaklaşmıştık. Bu sırada onu kurt parçalamış. Biz doğru söylesek de sen bize inanmayacaksın.” dediler.

12/18. Onlar, Yûsuf'un gömleğine sahte kan bulaştırıp getirmişlerdi. Fakat Yakup, oğullarına inanmadı ve “Onu kıskanmanız sizi kötü bir işe sürüklemiştir. Artık bana sabretmek düşer. Sizin bu anlattıklarınıza karşı Allâh'dan yardım diliyorum.” dedi.

12/19. Bir müddet sonra, kuyunun yakınında bir kervan konakladı ve sucularını kuyuya gönderdiler. Sucu kovasını kuyuya salınca, Yûsuf'u buldu ve “Müjde! İşte satabileceğimiz bir köle!” diye bağırdı. Kervan sahipleri, onu bir ticaret malı olarak sakladılar. Allâh, onların yaptıklarını hakkıyla biliyordu.

12/20. Kervan Mısır'a ulaştınca, Yusuf'u, ucuz bir fiyata sattılar. Çünkü buluntu olduğu için ona değer vermemişlerdi.

12/21. Yûsuf'u satın alan Mısırlı, karısına, “Ona iyi bak! Belki bize faydası olur veya onu evlat ediniz.” dedi. Böylece biz Yûsuf'u oraya yerleştirdik ve ona rüya yorumlamasını öğrettik. Yûsuf'un işlerini düzene koymaya Allâh'ın gücü yeter. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

12/22. Ergenlik çağına gelince Yusuf'a, derin bir kavrayış ve ilim verdik. İşte biz, Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenleri böyle ödüllendiririz.

12/23. Evin hanımı Yusuf'u arzulayınca, kapıları kilitleyip ona, “haydi gel!” dedi. Fakat Yûsuf bu teklife, “Bunu yapmaktan Allâh'a sığınırım! Çünkü senin kocan, benim sahibimdir; onun çok iyiliğini gördüm. Ona nankörlük edemem. Şüphesiz zalimler kurtuluşa eremezler.” diye karşılık verdi.

12/24. Kadın onunla zina etmek istedi. Eğer Rabbinin işaret ve ikazı olmasaydı Yûsuf da onunla birlikte olmayı isterdi. Fakat biz onu her türlü kötülük ve zinadan koruduk. Çünkü o, ihlâslı ve samimi kullarımızdandır.

12/25. Yusuf kapıya doğru kaçtı, evin hanımı da peşinden koşup onu yakalayınca, gömleği arkasından yırtıldı. Bu sırada kocasıyla kapının önünde yüzyüze geldiler. Kadın, kendini temize çıkarmak için, “Ailene kötülük yapmak isteyen kişinin cezası, zindana atılmak veya ağır bir cezadan başka bir şey olmaması gerekir.” dedi.

12/26. Bunun üzerine Yusuf, “Asıl o beni kandırmak istedi.” deyince, kadının ailesinden biri şöyle dedi: “Eğer Yûsuf’un gömleği önden yırtılmışsa, kadın doğru, Yûsuf yalan söylüyor.”

12/27. “Yok eğer gömleği arkadan yırtılmışsa, kadın yalan, Yûsuf doğru söylüyor.”

12/28. Ev sahibi, gömleğin arkadan yırtıldığını görünce karısına, “Bu iş, siz kadınların tuzaklarından biridir. Doğrusu sizin tuzağınız çok tehlikelidir.” dedi.

12/29. Yûsuf’a dönerek, “Sen bu olayı kimseye söyleme!”; karısına da “Bu olayda hatalı sensin; hatandan dolayı af dile!” dedi.

12/30. Olay çevreye yayılınca, şehirdeki bazı kadınlar, “Duydunuz mu, azizin karısı kölesini ayartmaya kalkmış; onun için deli divane olmuş. Biz onun raydan çıktığını düşünüyoruz.” diyerek dedikodu yapmışlardı.

12/31. Azizin karısı, şehirdeki kadınların dedikodu yaptıklarını duyunca, onlara haber gönderip saraya davet etti. Onların herbirine koltuklar hazırladı ve meyvelerini soymaları için birer bıçak verdi. Sonra da Yusuf’a, “Onların huzuruna çık!” dedi. Kadınlar onu görünce, güzelliği karşısında şaşırıp ellerini kestiler ve “Aman Allâh’ım! Bu bir insan olamaz. Bu olsa olsa yüce bir melektir.” dediler.

12/32. Bunun üzerine azizin karısı, “İşte beni ayıplamanıza sebep olan genç budur. Ben onu ayartmaya çalıştım, fakat o, iffetinden dolayı bundan kaçındı. Yemin ederim ki, arzumu yerine getirmese, zindana atılıp orada sürünecektir.” dedi.

12/33. Bu konuşmaları işiten Yûsuf, şöyle dua etti: “Rabbim! Benim için zindana girmek, bunların arzularını yerine getirmekten daha iyidir. Beni şu kadınların oyunundan kurtarmazsan, onlara meyledip kendini bilmeyenlerden olabilirim.”

12/34. Rabbi Yusuf’un duasını kabul edip onu kadınların hilesinden kurtardı. Çünkü Allâh, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

12/35. Aziz ve adamları, Yusuf’un suçsuzluğuna dair bütün belgeleri gördüğü halde, yine de onun bir müddet zindana atılmasını uygun buldu.

12/36. Yûsuf’la birlikte iki genç daha zindana girmişti. Onlardan biri, “Ben rüyamda şaraplık üzüm sıktığımı gördüm” dedi; diğeri ise “Ben de başımın üzerinde taşıdığım ekmekten kuşların yediğini gördüm” dedi. Rüyalarını anlattıktan sonra, “Bize bunun yorumunu yap! Çünkü biz, senin her işte Allâh’ın hoşnutluğunu gözeten biri olduğunu düşünüyoruz.” dediler.

12/37. Yûsuf onlara şöyle dedi: “Yemeğiniz gelmeden önce, rüyanızı yorumlayacağım. Yorum yapma bilgisi, bana Rabbimin öğrettiği şeylerdendir. Bu arada şunu da belirteyim ki ben, Allâh’a iman etmeyen ve ahireti de inkâr eden bir halkın inancını hiçbir zaman kabul etmedim.”

12/38. “Ben; atalarım İbrâhîm, İshâk ve Yakub’un dinine uydum. Bizim, hiçbir şeyi Allâh’a ortak koşmamız yaraşmaz. Bu, Allâh’ın bize ve insanlara bir ikramıdır; fakat insanların çoğu, bu nimetin kıymetini bilmezler.”

12/39. “Ey Zindan arkadaşlarım! Çeşitli ilâhlar mı, yoksa her şeye gücü yeten tek Allâh mı daha hayırlıdır?”

12/40. “Siz ancak, Allâh’ın dışında sizin ve atalarınızın uydurduğu putlara tapıyorsunuz. Hâlbuki Allâh, bunlara hiçbir güç ve yetki vermemiştir. Aslında hüküm yalnız Allâh’ındır. O

sadece kendisine kulluk etmenizi emrediyor. İşte doğru olan din budur; fakat insanların çoğu bunu bilmiyorlar.”

12/41. “Ey Zindan arkadaşlarım! Rüyalarınızın yorumuna gelince, daha önce olduğu gibi biriniz efendisine yine şarap sunacak, diğeriniz ise asılacak ve kuşlar üzerine konup onu yiyecek. Sorduğunuz rüyanın yorumu budur.”

12/42. Yûsuf, kurtulacağını bildiği kimseye, “Beni efendine anlat!” demişti. Fakat Şeytan ona, Yusuf’tan söz etmeyi unutturdu. Bu sebeple Yusuf, birkaç yıl daha zindanda kaldı.

12/43. Günün birinde hükümdar, “Rüyamda, yedi zayıf ineğin, yedi besili ineği yediğini, bir de yedi yeşil, yedi de kuru başak gördüm. Ey danışmanlarım! Mademki rüya yorumluyorsunuz, benim bu rüyamı da yorumlayın!” dedi.

12/44. Danışmanları da, “Bunlar, karışık rüyalar. Biz böyle rüyaların yorumunu bilmiyoruz.” dediler.

12/45. Zindandan kurtulan kişi, aradan geçen bunca zamandan sonra bu olay üzerine Yûsuf’u hatırlayarak, “Beni zindana gönderirseniz, rüyanın yorumu hakkında size bilgi getirebilirim.” dedi.

12/46. Zindana gidip, “Ey doğru sözlü Yûsuf! Rüyada yedi zayıf ineğin, yedi besili ineği yemesi ve yedi yeşil başak ile yedi kuru başağın görülmesini bize yorumla! Ümit ederim ki, beni gönderenlerin yanına, senin doğru yorumunla dönerim, onlar da senin kıymetini anlarlar.” dedi.

12/47. Yûsuf şöyle dedi: “Yedi yıl her zamanki gibi buğday ekin! Hasat ettiğiniz üründen yiyeceğiniz miktarın dışındakini başaklarıyla birlikte depolayın!”

12/48. “Sonra yedi kurak yıl gelecek; tohum olarak sakladığımız az bir kısım dışında, biriktirdiğinizin hepsi bitip tükenecektir.”

12/49. “Bundan sonra yağmurlu ve bereketli bir yıl gelecek ve insanlar meyvelerini sıkıp yağ ve meyve suyu elde edeceklerdir.”

12/50. Hükümdar, Yusuf’un yorumunu duyunca, “Onu bana getirin!” diye emretti. Hükümdarın elçisi Yusuf’a gidince Yusuf, “Efendine dön ve ona; ellerini kesen kadınların yaptıkları oyundan haberinin olup olmadığını sor! Şüphesiz Rabbim, onların hilesini çok iyi bilir.” dedi.

12/51. Bunun üzerine hükümdar kadınlara, “Yûsuf’u arzulayıp ayartmak isteğinizde, neler oldu; o da size meyletti mi?” diye sordu. Onlar, “Hâşâ, Allâh için ondan hiçbir kötülük görmedik.” cevabını verdiler. Aziz’in karısı, “İşte şimdi gerçekler ortaya çıktı. Onu ben ayartmak istedim. O doğruyu söylemiştir.” dedi.

12/52. Yûsuf şöyle dedi: “Bunu, Aziz’in, yokluğunda ona ihanet etmediğimi bilmesi ve Allâh’ın, hainlerin tuzağını boşa çıkaracağını, Aziz’in anlaması için yaptım.”

12/53. “Ben, nefsimi temize çıkarmak istemiyorum. Çünkü nefis, Rabbim korumadıkça, insanı kötülüğe teşvik eder. Doğrusu Rabbim, günahları çok bağışlar ve merhamet eder.”

12/54. Hükümdar, “Onu bana getirin kendime danışman yapacağım.” diye emretti. Yusuf’la konuşunca da hükümdar ona, “Bugünden sonra sen, bize göre çok saygın ve güvenilir birisin.” dedi.

12/55. Bunun üzerine Yusuf, “Öyleyse beni, devlet hazinesinin başına getir! Çünkü ben, bu işleri çok iyi bilir ve devlet malını iyi korurum.” dedi.

12/56. Böylece biz Yûsufa, orada istediği gibi tasarrufta bulunabileceği bir imkân ve iktidar verdik. Biz, lütuf ve ihsanımızı dilediğimize veririz. Allâh'ın hoşnutluğunu gözeten kimselerin ödülünü asla zayi etmeyiz.

12/57. İman edip Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar için, ahiret ödülü çok daha hayırlıdır.

12/58. Kıtlık senesinde Yûsuf'un kardeşleri buğday almak üzere Mısır'a gelip, onun huzuruna çıkınca, Yûsuf onları hemen tanıdı, fakat kardeşleri onu tanımadı.

12/59. Yûsuf, onların yüklerini hazırlatınca şöyle dedi: “Kendisine hisse vermem için gelecek sefer sözünü ettiğiniz baba bir kardeşinizi de getirin! İşte bakın ben, herkese hakkını tam olarak veriyor ve misafirlerimi de en güzel şekilde ağırlıyorum.”

12/60. “Fakat onu getirmezsenez, yanıma yaklaşmayın! Artık benden size bir ölçek bile buğday yoktur.”

12/61. Kardeşleri, “Onu bizimle göndermesi için babasını ikna etmeye çalışacağız ve bunu başaracağız.” dediler.

12/62. Yûsuf adamlarına, “Buğday için ödedikleri bedeli, yüklerinin içine koyun! Onlar ailelerine dönünce bunu fark edip belki yine gelirler.” dedi.

12/63. Yusuf'un kardeşleri babalarının yanına dönünce, “Baba! Kardeşimizi bizimle göndermezsen, artık bize buğday verilmeyecek. Buğdayımızı tam almak için onu bizimle gönder! Korkma! Biz onu gerektiği gibi koruruz.” dediler.

12/64. Babaları, “Ben Bünyamin'i size nasıl emanet ederim? Yusufu size emanet ettiğimde onun başına gelenler bunun da başına gelirse!.. Bunun için onu, en iyi koruyacak olan Allâh'a emanet ediyorum. O herkesten daha çok merhamet eder” dedi.

12/65. Yüklerini açtıklarında paralarının, eşyaların arasına konduğunu gördüler ve “Baba! Daha ne isteriz, paramız geri verilmiş! Onunla ailemize tekrar buğday getiririz. Biz kardeşimizi koruruz. Ayrıca onun sayesinde bir deve yükü daha fazla buğday alırsınız. Çünkü getirdiğimiz erzak azdır, bize yetmez.” dediler.

12/66. Babaları, “Hepiniz ölmedikçe onu bana getireceğinize dair Allâh'a yemin etmedikçe onu sizinle göndermem.” dedi. Onların hepsi yemin edince, Yakup şöyle dedi: “Allâh bütün bu söylediklerimize şahittir.”

12/67. “Yavrularım! Tedbir olsun diye şehre tek bir yerden değil, farklı kapıdan girin! Gerçi ben, Allâh'ın takdirini engelleyemem. Çünkü hüküm, yalnız Allâh'ındır. Ona güvenip dayanıyorum. Birine güvenip dayanmak isteyen Allâh'a güvenip dayansın!”

12/68. Yusuf'un kardeşleri, babalarının istediği şekilde şehre girdiler. Onların bu hareketi, kendilerini her ne kadar Allâh'ın takdirinden uzaklaştıracak olmasa da, Yakub'un düşündüğü bir tedbirdi. Doğrusu Yakup, kendisine verdiğimiz bir takım bilgilerden dolayı, Allâh'ın verdiği bir hükme engel olmasa da tedbir almanın gerekli olduğunu biliyordu; fakat insanların çoğu bunu anlamaz.

12/69. Kardeşleri Yusuf'un huzuruna girince, Yusuf öz kardeşi Bünyamin'i yanına çekip gizlice, “Ben senin kardeşimim. Artık onların yaptıklarına üzülme!” dedi.

12/70. Yusuf, onların yüklerini hazırlatırken, hükümdarın su kabını Bünyamin'in eşyasının arasına koydurdu. Daha sonra bir görevli peşlerinden gidip, “Ey kervan sahipleri! Siz hırsızlık yapmışsınız.” diye seslendi.

12/71. Yusuf'un kardeşleri görevlilere dönerek, “Ne kaybettiniz?” diye sordular.

12/72. Onlardan biri, “Hükümdarın su kabını kaybettik. Onu getirene bir deve yükü ödül var. Kefili de benim.” dedi.

12/73. Yakub'un oğulları, “Allâh'a yemin olsun ki, bozgunculuk çıkarmak için buraya gelmediğimizi siz de biliyorsunuz. Biz hırsız değiliz.” dediler.

12/74. Görevlilerden biri, “Peki yalan söylüyorsanız, bunun cezasının ne olduğunu biliyor musunuz?” diye sordu.

12/75. Onlar da, “Bu suçun cezası, su kabı yükünde bulunan kişinin tutuklanmasıdır. Biz, hırsızlık yapanı böyle cezalandırırız.” dediler.

12/76. Bunun üzerine Yûsuf, Bünyamin'in yükünden önce diğer kardeşlerinin yükünü arattı. Sonunda kap, Bünyamin'in yükünden çıktı. Biz Yusuf'a Bünyamin'i yanında alıkoymasını için böyle bir çıkar yol gösterdik. Allâh dilemeseydi Yûsuf, bulunduğu ülke kanunlarına göre onu alıkoymazdı. Biz dilediğimiz kimseyi yüceltiriz. Her bilenden daha iyi bir bilen vardır.

12/77. Kardeşleri, “Eğer çalmışsa, daha önce Abisi Yusuf da hırsızlık yapmıştı.” dediler. Yûsuf, üzüntüsünü gizleyip onlara belli etmedi; kendi kendine, “Sizin durumunuz çok kötü. Anlattığınız bu olayı Allâh çok iyi biliyor.” dedi.

12/78. Bünyamin tutuklanınca kardeşleri Yûsuf'a, “Ey Azîz! Onu bekleyen yaşlı bir babası var. Bu sebeple onun yerine bizden birini al! Biz senin iyi bir kimse olduğunu görüyoruz.” dediler.

12/79. Yûsuf, “Biz hükümdarın su kabını yükünde bulduğumuz kimseyi tutuklarız. Yoska -Allâh korusun!- zalimlerden oluruz.” dedi.

12/80. Yusufun kardeşleri Bünyamin'i kurtarmaktan ümidini kesince, aralarında konuşmak üzere bir kenara çekildiler. Abileri onlara şöyle dedi: “Babanızın yemin ettirerek sizden söz aldığını ve daha önce Yûsuf'a yaptığınızı unuttunuz mu? Babam izin verinceye veya hüküm verenlerin en hayırlısı olan Allâh hükümünü bildirinceye kadar buradan ayrılmayacağım.”

12/81. Babanızın yanına dönün ve şöyle deyin: “Baba, oğlun hırsızlık yapmış. Biz sadece görüp bildiğimize tanıklık ederiz. Gizli olan şeyleri bilemeyiz.”

12/82. “İstersen o kentin halkına ve oradan gelen kervanlara sor! Şüphesiz biz, doğru söylüyoruz.”

12/83. Babaları, “Ben size inanmıyorum, nefsiniz sizi kötü bir işe sürüklemiş. Artık bana güzelce sabretmek düşer. Ümit ederim ki Allâh, onların hepsini bana getirir. Çünkü o, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.” dedi.

12/84. Yakup, acısını içine atıp onlardan ayrıldı. “Ah Yûsuf'um ah!” diye günlerce ağladı ve üzüntüden gözlerine ak düştü.

12/85. Oğulları, “Baba! Allâh'a yemin ederiz ki, Yûsuf'u düşünmekten ya hasta ya da helâk olacaksın!” dediler.

12/86. Yakub şöyle dedi: “Ben gam ve kederimi, sadece Allâh'a arz ediyorum. Çünkü ben, sizin bilmediğiniz birçok şeyi vahiy yoluyla biliyorum.”

12/87. “Oğullarım! Gidip Yûsuf ve kardeşi hakkında bilgi edinmeye çalışın! Allâh'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin! Çünkü onun rahmetinden ancak kâfirler ümit keser.”

12/88. Kardeşleri Mısır'a gidip Yûsuf'un huzuruna çıkınca, “Ey Azîz! Biz ve ailemiz yine darlık ve sıkıntıya düştük. Bu sebeple az bir parayla geldik. Sen yine bizim payımızı tam olarak

ver. Paramızın yetmediği kısmı sadakan olsun! Çünkü Allâh, sadaka verenleri ödüllendirecektir.” dediler.

12/89. Yûsuf onlara, “Siz nefsinize uyarak Yusuf ve kardeşine neler yaptığınızı çok iyi biliyorsunuz.” dedi.

12/90. O zaman kardeşleri, “Yoksa sen Yûsuf musun?” dediler. O da, “Evet, ben Yûsuf’um, bu da öz kardeşim. Allâh bizi birbirimize kavuşturmakla büyük bir iyilik etmiştir. Çünkü Allâh, kendisine karşı kulluk bilincinde olanları ve sabredenleri kurtuluşa erdirir. Şüphesiz o her işte hoşnutluğunu gözetenlerin ödülünü zayi etmez.” dedi.

12/91. Onlar, “VAllâhi Allâh, seni hepimizden üstün kıldı. Gerçekten biz, çok büyük hata ettik.” dediler.

12/92. Yûsuf onlara şöyle dedi: “Bugün sizi kınamayacağım. Allâh sizi bağışlasın. Çünkü Allâh, herkesten daha merhametlidir.”

12/93. “Siz benim şu gömleğimi götürüp babamın yüzüne sürün; gözleri açılacaktır. Sonra ailece hepimiz bana gelin!”

12/94. Kervan Mısır’dan ayrılınca babaları, “Eğer bana bunak demezeniz, size bir şey diyeceğim: Ben Yûsuf’un kokusunu alıyorum.” dedi.

12/95. Oradakiler, “VAllâhi sen hâlâ o eski şaşkınlığına devam ediyorsun.” diye karşılık verdiler.

12/96. Müjdeci gelip gömleği Yakub’un yüzüne sürünce, gözleri açıldı. Bunun üzerine o, “Ben size, bilmediğiniz birçok şeyi vahiy yoluyla bildiğimi söylemedim mi?” dedi.

12/97. Oğulları, “Baba, günahlarımızı bağışlaması için Allâh’a dua et! Çünkü biz, gerçekten günah işledik.” dediler.

12/98. Babaları, “Bağışlanmanız için Rabbime dua edeceğim. Çünkü o, tövbe edenlerin günahlarını bağışlar ve çok merhamet eder.” dedi.

12/99. Hepsi Mısır’a gelip Yusuf’un yanına girince, Yusuf anne ve babasına sarılıp, “Mısır’a hoş geldiniz. İnşAllâh burada güven içinde olacaksınız.” diyerek karşıladı.

12/100. Yûsuf, anne ve babasını kendi tahtına oturttu. Hepsi birden onun önünde saygıyla eğildiler. Bunun üzerine Yusuf şöyle dedi: “Babacığım! İşte bu, daha önce gördüğüm rüyanın ortaya çıkmasıdır. Rabbim rüyamı gerçekleştirdi. O bana çok ikramda bulundu. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra, beni zindandan çıkararak ve sizi çölden getirerek tekrar birbirimize kavuşturdu. Çünkü Rabbim, dilediğine ikram eder. Şüphesiz o, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.”

12/101. “Rabbim! Sen bana iktidar verdin ve rüya yorumunu öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan Rabbim, dünyada da, ahirette de sen benim sahibimsin. Müslüman olarak canımı al ve beni iyilerin arasına kat!”

12/102. İşte bu olay, sana vahiy yoluyla bildirdiğimiz kıssalardan biridir. Sen daha önce bunu bilmiyordun. Yusuf’un kardeşleri toplanıp tuzak kurduklarında da yanlarında dağıldın.

12/103. Ne kadar çok istesen de, insanların çoğu yine iman etmeyecektir.

12/104. Hâlbuki sen, peygamberlik görevine karşılık onlardan herhangi bir ücret istemiyorsun. Kur’ân bütün insanlar için sadece bir öğüttür.

12/105. Göklerde ve yerde, Allâh’ın varlığını ve birliğini gösteren pekçok delil vardır. Fakat onlar bu delillere aldırış etmeden bakıp geçerler.

12/106. İnsanların çoğu, inançlarında Allâh'a ortak koşarlar.

12/107. Yoksa onlar, Allâh tarafından kendilerini kuşatacak bir azabın gelmeyeceğinden veya habersizken ansızın kıyametin kopmayacağından emin mi oldular?

12/108. Rasûlüm onlara şöyle de: “Benim yolum budur. Ben ve bana uyanlar; insanları delillere dayanarak Allâh'a inanmaya çağırıyoruz. Allâh her türlü eksiklikten uzaktır. Ben ona ortak koşanlardan değilim.”

12/109. Senden önce de, birçok ülke halkına, kendilerine vahyettiğimiz peygamberler gönderdik. Şimdi onlar yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden önce yaşayan toplumların sonlarının ne olduğuna bakmıyorlar mı? Ahiret yurdu, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ düşünmüyor musunuz?

12/110. Geçmişte bazı peygamberler yalanlandıklarını anlayıp ümitlerini kestiği sırada onlara yardımımız gelmiş ve böylece dilediğimiz kimseler kurtulmuştur. Fakat kâfirlere azabımızın gelmesi engellenemez.

12/111. Önceki toplumların kıssalarında, sağduyulu insanlar için dersler vardır. Kur'ân uydurulmuş bir söz değildir. Fakat o, kendisinden önceki kitapları onaylayan, hükümleri ayrı ayrı açıklayan ve inanlara doğru yolu gösteren bir rehber ve rahmettir.

013. Ra'd Sûresi

13/1. Elif. Lâm. Mîm. Râ. Bunlar, Kur'ân'ın ayetleridir. Rabbin tarafından sana gönderilen bu kitap gerçeğin ta kendisidir. Fakat insanların çoğu ona inanmıyorlar.

13/2. Allâh, görünen herhangi bir dayanağı olmaksızın gökleri yükseltip dengede tutmuş ve evrenin yönetimine hâkim olmuştur. Güneşi ve ayı koyduğu kanunlara tabi kılmıştır. Bunların her biri, belli bir zamana kadar kendi yörüngesinde hareket eder. Her şeyi Allâh yönetmektedir. Rabbiniz, kendisine kavuşacağınıza kesin olarak inanmanız için, ayetlerini ayrıntılı bir şekilde açıklamaktadır.

13/3. Allâh, yeryüzünü sizin için yaşamaya uygun hale getirmiştir. Orada sağlam dağlar ve nehirler yaratmıştır. Ayrıca, erkekli dişili çiçeklerin birbirini tozlamasıyla her türlü ürünü meydana getirmiştir. Allâh, geceyi gündüzün üzerine örtmüştür. İşte bütün bunlarda, düşünenler için dersler vardır.

13/4. Yeryüzünde birbirine bitişik arazilerde, aynı suyla sulanan bir veya farklı köklerden yetişmiş üzüm bağları, ekinler ve hurmalar vardır. Aynı su ve topraktan yetişmesine rağmen, biz bunların lezzetini birbirinden farklı yaparız. Şüphesiz bunlarda düşünenler için dersler vardır.

13/5. Bu delillere rağmen hâlâ kâfirlerin inanmamakta ısrar etmelerine şaşıyorsan, bundan daha şaşılacak olanı, onların “Biz ölüp toprak olduktan sonra yeniden dirilecek miyiz?” demeleridir. İşte onlar Rablerini inkâr etmektedirler. Kıyamet günü onların boyununa zincir vurulacaktır. Onlar Cehenneme girecek ve orada temelli kalacaklardır.

13/6. Onlar, Allâh'ın rahmeti ve Cenneti gibi güzel şeyleri istemek yerine, alaylı bir şekilde senden, kıyameti ve azap gibi kötü şeyleri getirmeni istiyorlar. Hâlbuki onlardan önce, ders alınacak birçok örnekler geçmiştir. Rabbin, insanların günahlarına rağmen affedici olduğu için isteğinizi hemen yerine getirmemektedir. Fakat onun azabı da çok şiddetlidir.

13/7. Kâfirler, “Rabbi tarafından ona bir mucize gönderilseydi ya!” diyorlar. Hâlbuki sen sadece bir uyarıcısın ve her toplumun, kendilerini doğruya çağırın bir peygamberi vardır.

13/8. Allâh, her dışının neye gebe olduğunu ve ana karnında ceninin ne kadar az veya çok kalacağını bilir. Her şey onun tarafından belirlenen bir ölçüye göredir.

13/9. Çok büyük ve yüce olan Allâh, görünen ve görünmeyen her şeyi bilir.

13/10. Allâh'a göre, sizden sözünü gizleyen de, açıkça söyleyen de; gecenin karanlığında gizlenen de, gündüz ortaya çıkan da birdir, fark etmez.

13/11. Allâh'ın emriyle insanı önünden ve ardından takip edip amellerini kaydeden melekler vardır. Bir toplum, kendini ve çevresini bozmadıkça, Allâh sosyal yapıyı ve doğal dengeyi bozamaz. Hâlbuki Allâh, bir topluma kötülük etmek isteseydi, ona kimse engel olamaz; Allâh'a karşı kimse onları koruyamazdı.

13/12. Allâh, size hem korku vermek, hem de ümid ettirmek için şimşegi gösterir ve yağmur yüklü bulutları meydana getirir.

13/13. Gök gürültüsü Allâh'ın her türlü övgüye layık olduğunu göstererek onda hiçbir noksanlığının olmadığını ortaya koyar. Melekler de, Allâh korkusundan onu tesbih ederler. Allâh, gönderdiği yıldırımlarla dilediğini çarpar. Buna rağmen kâfirler Allâh hakkında çekişip duruyorlar. Hâlbuki onun azabı çok şiddetlidir.

13/14. İbadet edilmeye layık, sadece Allâh'tır. Hiçbir cevap veremeyen putlara kulluk edenlerin durumu, bir su kenarında, su ağzına gelsin diye avuçlarını açmış bekleyen kimsenin haline benzer. Oysa bu şekilde beklemekle su hiçbir zaman ona ulaşmaz. İşte kâfirlerin putlara yalvarıp yakarması da böyle boşa gidecektir.

13/15. Göklerde ve yerde bulunan her varlık, ister istemez Allâh'a boyun eğer. Nitekim onların gölgeleri sabah akşam onun koymuş olduğu kuralla uzayıp kısılır.

13/16. Rasûlüm! Onlara, "Göklerin ve yerin sahibi kimdir?" diye sor. Sonra da "Allâh'tır." cevabını ver. Ardından da onlara, "O halde siz, nasıl oluyor da Allâh'ı bırakıp, kendilerine bile hiç bir fayda ve zarar veremeye gücü yetmeyen putları ilâh ediniyorsunuz?"; "Gerçeklere gözlerini kapayanlarla bunları görenler veya küfrün karanlıkları ile İslam'ın aydınlığı bir olur mu?" de! Yoksa onlar, taptıkları putların Allâh gibi yarattıklarını düşündükleri için mi, onları Allâh'a ortak koşuyorlar? Hayır, her şeyi yaratan Allâh'tır. O birdir, tektir ve her şeyi hükmü altına almıştır.

13/17. Allâh, hak ile batıl arasındaki farkı şu iki örnekle açıklamaktadır: O, gökten yağmur yağdırdığında vadiler su ile dolup taşar; akan sel, üste çıkan çerçöpü alıp götürür. Ayrıca süs veya diğer bazı eşyayı yapmak için madenlerin ateşte eritilip tortunun ayrılması da böyledir. Sonuçta faydasız şeyler yok olup gider; insanlar için yararlı olanlar ise yerinde kalır. İşte Allâh, gerçekleri size anlatmak için böyle örnek vermektedir.

13/18. En güzel ödül olan Cennet, Rablerinin davetine uyanlar içindir. Fakat bu davete uymayanlara büyük bir azap vardır. Onlar, yeryüzündeki her şeyin iki katı kendilerinin olsaydı, bu azaptan kurtulmak için fidye olarak verirlerdi. Onların hesabı çok kötü olacaktır ve kalacakları yer de Cehennemdir. Orası ne kötü bir kalınacak yerdir.

13/19. Rabbinden sana gönderilen Kur'ân'ın gerçek olduğunu bilen kişi, ona gözünü kapatan kimse gibi olur mu? Bunu ancak sağduyulu insanlar anlar.

13/20. İşte onlar, Allâh'a verdikleri sözü yerine getirir ve bu anlaşmayı bozmazlar.

13/21. Onlar, Allâh'ın emrettiği şeyleri gözetir, Rablerine saygı duyar ve hesaplarının kötü olmasından endişe ederler.

13/22. Onlar, Rablerinin hoşnutluğunu elde etmek için her türlü sıkıntıya sabreder, namazlarını dosdoğru kılar, verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık Allâh yolunda harcarlar, ayrıca kötülüğe iyilikle karşılık verirler. Sonsuzluk yurdu işte onlarındır.

13/23. O yurt, kalacakları Cennetlerdir. Onlar, Allâh'ın rızasına uygun hareket eden ataları, eşleri ve nesilleriyle beraber oraya gireceklerdir. Melekler de her kapıdan yanlarına gelecektir.

13/24. Melekler onlara, “Dünyada iken sabrettiğiniz için, esenliğe kavuştunuz. Sonsuzluk yurdu ne güzeldir.” derler.

13/25. Allâh'a verdikleri sağlam sözü bozanlar, onun gözetilmesini emrettiği şeyleri yerine getirmeyenler ve yeryüzünde bozgunculuk yapanlar; işte bunlar Allâh'ın rahmetinden uzak olacaktır ve çok kötü bir yer olan Cehenneme gireceklerdir.

13/26. Allâh, dilediğine bol, dilediğine de az rızık verir. Müşrikler, dünya nimetleriyle şımarırlar. Hâlbuki dünya nimetleri, ahiret nimeti yanında çok basit ve geçicidir.

13/27. Kâfirler, “Rabbi tarafından ona bir mucize gönderilseydi ya!” diyorlar. Onlara, “Siz, samimi olarak gerçeklere yönelmedikçe, hiçbir mucize size fayda vermez. Çünkü Allâh, sapkınlığı isteyeniyi saptırır, kendisine yöneleni ise doğru yola ulaştırır.” de!

13/28. Mü'minler, Kur'ân'da gelen bilgilerle tatmin olarak iman ederler. Çünkü kalpler, Kur'ân'daki bilgilerle mutmain olur.

13/29. İman edip yararlı işler yapanlara müjdeler olsun! Onlar güzel bir yurt olan Cennete gireceklerdir.

13/30. Daha önceki toplumlara peygamber gönderdiğimiz gibi, seni de vahyettiklerimizi tebliğ etmen için halkına elçi olarak gönderdik. Fakat onlar merhameti sonsuz olan Allâh'ı inkâr ediyorlar. Onlara, “Allâh, benim sahibimdir, ondan başka ilâh yoktur. Ona güvenip dayanıyorum ve dönüşüm ancak onadır.” de!

13/31. Müşrikler dağları yürütecek, yeri paramparça edecek ve ölüleri konuşuracak bir kitap gelseydi, yine de inanmazlardı. Hâlbuki bütün işler Allâh'ın koyduğu kanunlara göre olur. İman edenler hâlâ, “Keşke Allâh, insanların içinde hidayet duygusu yaratsa da onların hepsini yola getirse!” diye ümit mi besliyorlar? Bundan sonra Allâh'ın vaadi gerçekleşinceye kadar yaptıklarından dolayı kâfirlerin başına veya etraflarına felaket gelmeye devam edecektir. Allâh sözünden asla dönmez.

13/32. Senden önce de pek çok peygamberle alay edilmişti. Fakat ben, kâfirlere doğru yolu bulmaları için yine de süre verdim. Ama doğruyu bulmadıkları için onları yakalayıp cezalandırdım. Cezalandırmam nasılmış, gördüler.

13/33. Herkesin yaptığını görüp gözeten, Allâh değil mi? Buna rağmen nasıl oluyor da müşrikler, ona ortak koşuyorlar? Onlara, “Ortak koştuklarınızın ne olduğunu söyleyin bakalım! Yoksa yeryüzünde Allâh'ın bilmediği bir ortağı var da, onu siz mi haber veriyorsunuz veya laf olsun diye mi konuşuyorsunuz?” de! Kâfirler, hileleri kendilerine güzel görüldüğü için doğru yoldan çıkmışlardır. Allâh'ın saptıkları batıl yolda bıraktığı kişileri, kimse doğru yola iletmez.

13/34. Onlara dünyada bir azap vardır. Ahiretteki azapları ise daha şiddetlidir. Onları Allâh'ın azabından kimse koruyamaz.

13/35. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlara vaadedilen Cennetin durumu şöyledir: İçinden ırmaklar akar; meyveleri de, gölgeleri de devamlıdır. İşte bu, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanların elde edeceği sonuçtur; kâfirlerin sonu ise Cehennemdir.

13/36. Kitap ehlinden bazısı, sana indirilen Kur'ân'ı gönül hoşluğuyla kabul eder; bazısı ise, onun bir kısmını inkâr eder. Onlara, “Bana, Allâh'a kulluk etmem ve hiçbir şeyi ona ortak koşmamam emredildi. Ben yalnız ona kulluk ederim; dönüşüm de onadır.” de!

13/37. Biz Kur'ân'ı, bir hüküm ve hikmet kaynağı olarak Arapça indirdik. Sana vahiy geldikten sonra onların arzularına uyarsan, Allâh'ın azabından seni kurtaracak ne bir dost, ne de bir koruyucu vardır.

13/38. Şüphesiz biz, senden önce de pek çok peygamber gönderdik. Onlara eşler ve çocuklar verdik. Allâh'ın izni olmadan hiçbir peygamber mucize getiremez. Her devrin belirlenmiş bir sonu vardır.

13/39. Allâh, peygamberlere indirdiği hükümlerden dilediğini yürürlükten kaldırır, dilediğini de bırakır. Hükümlerin kaynağı ise onun katındadır.

13/40. Onlara yaptığımız tehditlerin gerçekleştiğini görsen de görmeden de fark etmez. Sana düşen tebliğ etmek, bize düşen de zamanı gelince onların hesabını görmektir.

13/41. Müşrikler, fetihlerle yurtlarını etrafından küçülttüğümüzü görmüyorlar mı? Allâh bir şeye hükmedince, onun hükmüne kimse karşı çıkamaz. Allâh kâfirlerin hesabını çok çabuk görür.

13/42. Daha önce yaşayan toplumlar da peygamberlere tuzak kurmuşlardı. Fakat Allâh, onların bütün tuzaklarını boşa çıkarmıştır. Çünkü o, herkesin ne yaptığını çok iyi bilir. Kâfirler de sonsuzluk yurdu Cennetin kime ait olduğunu anlayacaklardır.

13/43. Kâfirler, “Sen peygamber değilsin.” derler. Onlara şöyle de: “Peygamber olduğuma, benimle sizin aranızda şahit olarak, Allâh ve ehl-i kitaptan mümin olanlar yeter.”

014. İbrâhîm Sûresi

14/1. Elif. Lâm. Râ. Bu Kur'ân, Allâh'ın izniyle insanları küfrün karanlıklarından İslâm'ın aydınlığına çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır. Bu kitap, her türlü övgüye layık olan mutlak güç sahibi Allâh'ın yoluna davet eder.

14/2. Allâh, göklerde ve yerdeki her şeyin sahibidir. Şiddetli bir azaba uğrayacak olan kâfirlerin vay haline!

14/3. Çünkü onlar, dünyayı ahirete tercih eder ve Allâh'ın doğru yolunu, eğri göstererek insanları ondan saptırmak isterler. İşte onlar, tamamen doğru yoldan çıkmışlardır.

14/4. Biz her peygamberi, ayetlerimizi açıkça ulaştırabilsin diye halkının diliyle gönderdik. Bundan sonra dileyen doğru yoldan çıkar, dileyen de doğru yolu bulur. Allâh'ın her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.

14/5. Biz Mûsâ'yı; halkını küfrün karanlıklarından İslâm'ın aydınlığına çıkarması ve onlara geçmiş milletlerin başına gelenleri hatırlatıp uyarması için mucizelerimizle peygamber olarak gönderdik. Şüphesiz bunda, çok sabredip şükredenler için dersler vardır.

14/6. Mûsâ halkına şöyle demişti: “Allâh'ın size verdiği nimetleri hatırlayın! Nitekim o, işkencenin en kötüsünü uygulayan Firavun ve halkından sizi kurtarmıştı. Onlar kadınlarınızı bırakıp oğullarınızı öldürüyordu. Bu, Rabbinizin büyük bir imtihanıdır.”

14/7. “Rabbimiz, ‘Nimetlerime şükrederseniz artırırım; nankörlük ederseniz cezalandırırım. Şüphesiz benim azabım çok şiddetlidir.’ diye bildirmişti.”

14/8. “Siz ve yeryüzündeki herkes Allâh'ın nimetlerine nankörlük etseniz, o yüceliğinden hiçbir şey kaybetmez. Çünkü Allâh'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, o her türlü övgüye layıktır.”

14/9. Sizden önce geçen Nuh, Âd ve Semûd halkı ile onlardan sonra gelen ve sadece Allâh'ın bildiği toplumların başına gelenlerin haberi size ulaşmadı mı? Peygamberleri onlara pek çok delil getirmişti. Fakat onlar, peygamberleri konuşturmazdılar ve “Biz sizin getirdiğiniz mesajları kabul etmiyoruz; zaten davet ettiğiniz şeye de şüpheyile bakıyoruz.” dediler.

14/10. Peygamberleri halkına, “Gökleri ve yeri yaratan Allâh hakkında şüphe mi var? O, size belli bir süre vererek günahlarınızı bağışlamak için imana çağırıyor.” deyince, onlar şöyle cevap verdiler: “Siz de bizim gibi bir insansınız. Şimdi siz, atalarımızın taptıklarından bizi vazgeçirmek mi istiyorsunuz? Öyleyse, bize apaçık bir mucize getirin.”

14/11. Bunun üzerine peygamberleri onlara şöyle dedi: “Evet, biz de sizin gibi insanız. Fakat Allâh peygamberliği, kullarından dilediğine verir. Allâh'ın izni olmadan size bir mucize getiremeyiz. Bu hususta müminler ancak Allâh'a güvenip dayansınlar!”

14/12. “Allâh bize yolumuzu göstermişken, neden ona güvenip dayanmayalım. Biz, Allâh'a güvendiğimiz için, sizin eziyetinize katlanacağız. Sağlam bir güce güvenip dayanmak isteyenler, sadece Allâh'a güvenip dayansınlar!”

14/13. Kâfirler peygamberlerine, “Ya bizim dinimize dönersiniz, ya da sizi yurdumuzdan sürüp çıkarırız.” dediler. Bunun üzerine Allâh, peygamberlere şöyle vahyetti: “Biz o zalimleri yok edeceğiz.”

14/14. “Onlardan sonra bu topraklara sizi yerleştireceğiz. İşte bu vaad, yüce makamıma saygı duyanlar ve tehdidimden korkanlar içindir.”

14/15. Böylece peygamberler zafer kazanırken, inatçı zorbalar da perişan olup gittiler.

14/16. Zorbalar sonunda Cehennem'e girecek ve orada içecek olarak kendilerine irinli su verilecektir.

14/17. Onlar, bu suyu içmeye çalışacak, fakat boğazlarından geçmeyecektir. Her taraftan üzerlerine öldürücü azap gelecek, fakat ölüp kurtulamayacaklar; aksine onlara daha da çetin bir azap verilecektir.

14/18. Rablerini inkâr edenlerin yaptıkları işler, fırtınalı bir günde rüzgârın savurduğu küle benzer. Onlar, dünyada yaptıklarından hiçbir şeyin ahirette yararını göremezler. Yaptıkları iyiliklerin kendilerine fayda vereceğini zannetmeleri ise, büyük bir yanılıdır.

14/19. Allâh'ın gökleri ve yeri, yerli yerince yarattığını görmüyor musun? İsterse o, sizi yok edip yerinize başka bir halk getirir.

14/20. Bunu yapmak, Allâh'a hiç de zor değildir.

14/21. Herkes, ahiret günü hesap vermek üzere Allâh'ın huzuruna çıkacak ve zayıf karakterli insanlar, önder konumunda olanlara, “Biz dünyada iken sizin peşinizden gitmiştik. Şimdi siz az da olsa bizi Allâh'ın azabından koruyabilecek misiniz?” derler. Onlar da, “Allâh bize bir kurtuluş yolu gösterseydi, biz de size gösterirdik. Fakat sabretsek de, etmesek de fark etmez, bizim için artık kurtuluş yoktur.” derler.

14/22. Hesaplar görülüp karar verilince Şeytan, “Allâh size gerçekleri vaad etti; ben de boş vaadlerde bulundum, fakat vaadimden döndüm. Dünyada iken benim sizi zorlayacak bir gücüm yoktu; sizi çağırdım, siz de kabul ettiniz. O halde şimdi beni değil, kendinizi kınayın! Artık bugün ne ben sizi, ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Zaten ben daha önce beni Allâh'a ortak koşmanızı da kabul etmemiştim. Doğrusu zalimlere can yakıcı bir azap vardır.” diyecektir.

14/23. İman edip, yararlı işler yapanlar, Rablerinin izniyle içinden ırmaklar akan temelli kalacakları Cennetlere gireceklerdir. Orada onların birbirlerine esenlik dilekleri, “Size selam olsun!” sözü olacaktır.

14/24. Allâh'ın şu güzel örneğine bakıp ders almaz mısınız: Güzel bir söz olan kelime-i tevhîd, kökü yerde sağlam, dalları ise göğe doğru yükselmiş verimli bir ağaç gibidir.

14/25. O ağaç, Rabbinin izniyle her zaman meyve verir. Düşünüp ders almaları için Allâh, insanlara işte böyle örnekler veriyor.

14/26. Şirk ve küfür sözü ise, ayakta duramayan kökünden sökülmiş faydasız bir ağaç gibidir.

14/27. Allâh, imân edenlerin dünya ve ahiretteki yerlerini, kelime-i tevhîd ile sağlamlaştırır; kâfirleri ise, dünyada da ahirette de huzur ve güven ortamından uzaklaştırır. Allâh dilediğini yapar.

14/28. İmanı inkârla değiştirerek halkını helâk yurduna sürükleyenleri düşünmez misin?

14/29. İşte o yurt, girecekleri Cehennemdir. Orası ne kötü bir barınaktır.

14/30. Müşrikler, Allâh'a ortak koşup insanları onun yolundan saptırdılar. Onlara şöyle de: “Dünyanın zevkini sürün bakalım! Sonunda gideceğiniz yer Cehennemdir.”

14/31. Mümin kullarıma, namazı dosdoğru kılmalarını, hiçbir alışveriş ve dostluğun bulunmadığı kıyamet günü gelmeden önce, kendilerine verdiğimiz rızıktan Allâh yolunda gizli ve açık olarak harcamalarını söyle!

14/32. Allâh, gökleri ve yeri yaratandır. O, yağmuru yağdırır ve sizi rızıklandırmak için onunla çeşitli meyve ve ürünler çıkarır. Allâh, denizde gemileri yüzdürebilmeniz için tabiat kanunlarını koymuş, nehirleri de hizmetinize sunmuştur.

14/33. Allâh, düzenli olarak hareket eden güneşi ve ayı, geceyi ve gündüzü de sizin faydanıza vermiştir.

14/34. Allâh, ihtiyacınız olan her şeyi size vermiştir. Onun nimetlerini saymaya kalksanız, bitiremezsiniz. Bunca nimete rağmen insan, yine de çok zalim ve nankördür.

14/35. İbrâhîm şöyle dua etmişti: “Rabbim! Mekke'yi güvenli kıl! Beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak tut!”

14/36. “Rabbim! Putlar, insanlardan çoğunun sapmasına sebep olmuştur. Bana uyanlar, bendendir; bana isyan edenleri ise affet! Çünkü sen insanları çok bağışlar ve merhamet edersin.”

14/37. “Rabbimiz! Ben, İsmâil ve annesini, namazı dosdoğru kılmaları için, kutsal Kâbe'nin yanında ekin bitmeyen bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz! İnsanların gönüllerini onlara meylettir ve şükretmeleri için onları çeşitli ürünlerle rızıklandır.”

14/38. “Rabbimiz! Sen bizim gizlediğimizi de açığa vurduğumuzu da bilirsin. Çünkü yerde ve gökte olan hiç bir şey sana gizli değildir.”

14/39. “İhtiyarlığında bana İsmâil ve İshâk'ı veren Allâh, her türlü övgüye layıktır. Şüphesiz benim Rabbim, duaları işitir.”

14/40. “Rabbim! Beni ve neslimi namazını dosdoğru kılanlardan eyle! Rabbimiz! Duamı kabul et!”

14/41. “Rabbimiz! Hesapların görüleceği günde beni, ana-babamı ve bütün müminleri bağışla!”

14/42. Rasûlüm! Sakın zalimlerin yaptıklarından Allâh'ın habersiz olduğunu sanma! Allâh onların hesabını korkudan gözlerin yuvasından fırlayacağı bir güne ertelemektedir.

14/43. Kıyamet günü kâfirler, yabani havyanlar gibi korkudan başlarını dikerek, kendi durumlarını bile göremeyecek vaziyette, ne yaptıklarını bilmeden oradan oraya koşarlar.

14/44. Rasûlüm! İnsanları, azabın geleceği kıyamet gününe karşı uyar! Çünkü zalimler, o gün “Rabbimiz! Bize bir müddet daha süre ver de, senin davetini kabul edip, peygamberlere uyalım.” diye yalvarırlar. Fakat onlara şöyle denir: “Daha önce siz öldükten sonra dirilmeyeceğinize yemin etmemiş miydiniz?”

14/45. “Siz, kendilerine yazık ettikleri için helak ettiğimiz kimselerin yurtlarında yerleşmişsiniz. Üstelik onlara yaptıklarımız da size anlatılmıştı. Ayrıca biz, onların durumuyla ilgili örnekler de vermiştik.”

14/46. Onlar tuzaklarını kurdular. Hâlbuki o tuzaklar, dağları yerinden oynatacak kadar kuvvetli de olsa, Allâh onları bilir ve boşa çıkarır.

14/47. Allâh'ın, peygamberlerine verdiği sözden döneceğini sanma! Doğrusu Allâh, mutlak güç sahibidir, kimsenin yaptığını yanına bırakmaz.

14/48. Kıyamet günü, yer başka bir yere ve gökler de başka göklere çevrilecek; herkes mutlak güç sahibi olan tek bir Allâh'ın huzuruna çıkacaktır.

14/49. O gün sen, kâfirlerin zincire vurulduğunu göreceksin.

14/50. Onların giysileri katrandandır, yüzlerini ise ateş kaplayacaktır.

14/51. O gün Allâh, herkese yaptığının karşılığını verecektir. Şüphesiz Allâh, hesabı çabuk görür.

14/52. Bu Kur'an, insanların uyarılıp kendilerine gelmeleri, Allâh'ın tek bir ilâh olduğunu anlamaları ve sağduyu sahiplerinin öğüt alması için Allâh tarafından gönderilen bir kitaptır.

015. Hicr Sûresi

15/1. Elif. Lâm. Râ. Bunlar gerçekleri açıklayan Kur'ân'ın ayetleridir.

15/2. Kıyamet günü kâfirler, “keşke Müslüman olsaydık!” diyeceklerdir.

15/3. Onları kendi haline bırak!.. Yesinler, içsinler, dünyanın zevkini sürsünler. Boş emelleri onları oyalayadursun. Sonunda gerçekleri anlayacaklardır.

15/4. Biz, hiç bir memleketin halkını, kendileri için belirlenen süre dolmadan helâk etmedik.

15/5. Zaten hiçbir ümmet, kendileri için belirlenmiş süreyi ne öne alabilir, ne de geciktirebilir.

15/6. Kâfirler şöyle dediler: “Ey kendisine Kur'ân indirildiğini iddia eden kişi! Sen gerçekten tam bir delisin!”

15/7. “Eğer doğru söylüyorsan, peygamber olduğunu ispat etmek için bize melekleri getir!”

15/8. Biz melekleri, onların isteğine göre değil, gerektiğinde azap etmek için indiririz. O zaman da, kendilerine süre tanınmaz, hemen helâk edilirler.

15/9. Şüphesiz Kur'ân'ı biz indirdik; onu koruyacak da biziz.

15/10. Doğrusu biz, senden önceki toplumlara da peygamberler gönderdik.

15/11. Fakat onlar kendilerine gelen peygamberlerle alay etmişlerdi.

15/12. Kâfirlerin Peygamber karşısında davranışları hep böyle olmuştur.

15/13. Önceki zalimlerin başına gelenler ortada iken onlar, yine de Kur'ân'a inanmıyorlar.

15/14. Biz onlara gökten bir kapı açsaydık da oraya çıkıp olağanüstü şeyleri gözleriyle görselerdi, yine de inanmazlardı.

15/15. Bu durumda onlar, “Gözümüz boyandı, biz herhalde büyülendik.” derlerdi.

15/16. Doğrusu biz, gökte takımyıldızlar yarattık ve bakanlar için göğü yıldızlarla süsledik.

15/17. Burçları, dinen reddedilen her türlü şeytânî yorumlardan koruduk.

15/18. Ancak burçlara bakarak hüküm çıkaranların yorumunun ardından, gerçekler apaçık ortaya çıkacaktır.

15/19. Biz yeryüzünü yaşamaya uygun hale getirdik, oraya sağlam dağlar yerleştirdik ve orada her türlü bitkiyi dengeli bir şekilde yetiştirdik.

15/20. Orada hem sizin için, hem de rızkı size bağlı olmayan canlılar için geçim kaynakları yarattık.

15/21. Her şeyin kaynağı, bizim yanımızdadır. Biz onu belli bir ölçüye göre indiririz.

15/22. Bulutları sürükleyen rüzgârı göndererek gökten yağmur yağdırıp su ihtiyacınızı gideririz. Yağan yağmurları yer altında toplayan da siz değilsiniz, biziz.

15/23. Şüphesiz öldüren de, dirilten de biziz. Herkes yok olduktan sonra, her şeyin sahibi olarak biz kalacağız.

15/24. Sizden önce geçenleri de, sizden sonra gelecekleri de çok iyi biliriz.

15/25. Şüphesiz Rabbin onları, kıyamet günü hesaba çekmek üzere, huzurunda toplayacaktır. Elbette o, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

15/26. Gerçekten biz insanı, kurumuş balçıktan yarattık.

15/27. Cinleri ise, daha önce dumansız ateşten yaratmıştık.

15/28. Rabbin meleklerle şöyle demişti: “Ben, kuru balçıktan bir insan yaratacağım.”

15/29. “Şekil verip canlandırdığımda ona gereken saygıyı gösterin!”

15/30. Bunun üzerine bütün melekler ona gereken saygıyı gösterdiler.

15/31. Fakat İblis, saygı gösterenlerle birlikte olmaktan kaçındı.

15/32. Allâh, “Ey İblis! Sana ne oluyor? Neden saygı göstermiyorsun?” diye sordu.

15/33. İblis, “Kuru balçıktan yarattığın bir insana ben saygı göstermem.” dedi.

15/34. Allâh şöyle buyurdu: “Öyleyse meleklerin arasından çık git! Çünkü sen kovuldu.”

15/35. “Şüphesiz sen, kıyamete kadar Allâh'ın rahmetinden uzak kalacaksın.”

15/36. İblis, “Rabbim! Hiç olmazsa insanların dirileceği güne kadar bana süre ver!” dedi.

15/37. Allâh şöyle buyurdu: “Peki istediğin süre verilmiştir.”

15/38. “Kıyamet gününe kadar...”

15/39. İblis şöyle dedi: “Rabbim! Mademki beni, azgınlığım sebebiyle rahmetinden uzaklaştırdın, o zaman ben de yeryüzünde kötülükleri güzel göstererek onların hepsini azdıracağım.”

15/40. “Fakat samimi kulların, bundan etkilenmeyecektir.”

15/41. Allâh şöyle buyurdu: “Ben de bu dosdoğru yolu insanlara göstereceğim.”

15/42. “Sana uyan azgınlardan başka, kullarımın üzerinde senin hiç bir gücün yoktur.”

15/43. “Sana uyan herkesin buluşacağı yer, Cehennemdir.”

15/44. “Cehennemın yedi kapısı vardır. Her kapıdan kimin gireceği belirlenmiştir.”

15/45. Şüphesiz, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar, Cennetlerde pınar başlarında olacaklardır.

15/46. Onlara, “Cennete esenlik ve güven içinde girin!” denilecektir.

15/47. Biz, onların kalplerindeki kin ve nefret duygusunu söküp çıkarırız. Böylece onlar, kardeşçe koltuklara karşılıklı otururlar.

15/48. Cennette onlar, yorgunluk ve sıkıntı veren hiçbir şeyle karşılaşmayacaklar ve oradan asla çıkarılmayacaktır.

15/49. Rasûlüm! Kullarıma, günahları çokça bağışladığımı ve onlara karşı çok merhametli olduğumu haber ver!

15/50. Ama azabımın da can yakıcı olacağını bildir.

15/51. Ayrıca onlara, İbrâhîm'in misafirlerinden de söz et!

15/52. Melekler, İbrâhîm'in yanına girdiklerinde, “Selâm!” demişlerdi. İbrâhîm selamını alıp onların melek olduğunu anlayınca, “Doğrusu biz, halkımızı helak etmek üzere sizin gönderilmiş olmanızdan korkuyoruz” demişti.

15/53. Onlar, “Korkma! Biz sana peygamber olacak bir oğul müjdelemek üzere geldik.” dediler.

15/54. Bunun üzerine İbrâhîm, “Şu yaşlı halimde bana böyle bir müjde mi veriyorsunuz? Bunu neye dayanarak söylüyorsunuz?” dedi.

15/55. Melekler, “Biz sana gerçeği söylüyoruz. Sakın Allâh'ın rahmetinden ümit kesme!” dediler.

15/56. İbrâhîm şöyle dedi: “Rabbinin rahmetinden ancak doğru yoldan sapanlar ümit keserler.”

15/57. İbrâhîm onlara, “Ey elçiler! Peki, asıl geliş amacınız nedir?” diye sordu.

15/58. Melekler şöyle cevap verdiler: “Aslında biz, kâfir bir halkı helak etmek için gönderildik.”

15/59. “Ama Lût'a iman edenlerin hepsini kurtaracağız.”

15/60. “Fakat karısının helak edilenlerden olmasına hüküm verdik.”

15/61. Sonra melekler, Lût'a geldi.

15/62. Lût onlara, “Siz, buralarda tanınmayan kimselersiniz.” dedi.

15/63. Melekler de şöyle cevap verdiler: “Biz halkına, inanmadıkları azabı getiren melekleriz.”

15/64. “Sana, suçlular hakkındaki Allâh'ın emrini getirdik. Bu konuda biz, şüphesiz doğru söylüyoruz.”

15/65. “Gecenin uygun bir vaktinde aileni buradan çıkar ve sen de onları takip et! Sakın sizden kimse geride kalmamasın! Emredildiğiniz yere doğru gidin!”

15/66. Lût'a, “Sabaha karşı onların sonu gelecektir.” hükmünü kesin bir dille bildirdik.

15/67. Şehir halkı, genç ve güzel görünümlü insan şeklindeki melekleri görünce iğrenç arzularını gerçekleştirebileceklerini düşünüp sevinerek geldiler.

15/68. Lût onlara şöyle dedi: “Bunlar benim misafirlerim. Sakın beni utandırmayın!”

15/69. “Allâh'tan korkun, beni rezil etmeyin!”

15/70. Bunun üzerine halkı Lût'a, “Biz sana, başkasının işine karışmayı yasaklamamış mıydık?” dediler.

15/71. Lût, “Cinsel arzunuzu tatmin etmek istiyorsanız, işte halkımın kadınları; onlarla evlenin!” dedi.

15/72. Melekler Lût'a, “Yemin olsun ki onlar, senin sözünü dinlemezler. Çünkü şehvetten gözleri dönmüş bir durumda ne yaptıklarını bilmiyorlar.” dedi.

15/73. Gün doğarken onları korkunç bir gürültüyle gelen deprem yakaladı.

15/74. Sonunda biz onların yurtlarını alt üst ettik; üzerlerine belirlenmiş taşlar yağdırdık.

15/75. Şüphesiz bu kıssada, ince kavrayışı olan kimseler için dersler vardır.

15/76. O şehrin kalıntıları, Kureyşliler tarafından halen kullanılmakta olan bir yolun üzerindedir.

15/77. Şüphesiz bunda, müminler için dersler vardır.

15/78. Şuayb'ın kavmi olan Eyke halkı da, zalim kimselerdi.

15/79. Bunun için biz, onları da cezalandırdık. Bu Medyen ve Eyke şehirlerinin kalıntıları, uğrak bir yol üzerindedir.

15/80. Doğrusu Hicr denilen yerde yaşayan Semûd halkı da peygamberleri yalanlamıştı.

15/81. Biz onlara mucizeler gösterdik, fakat onlar yine de kabul etmediler.

15/82. Onlar, güven içinde yaşamak için dağları oyarak evler yapıyorlardı.

15/83. Fakat bir sabah onları korkunç bir gürültüyle gelen deprem yakaladı.

15/84. Yaptıkları evler onları helak olmaktan kurtaramadı.

15/85. Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındaki hiçbir şeyi boşuna yaratmadık. Şüphesiz kıyamet kopacaktır. Şimdilik sen, müşriklere güzel davran!

15/86. Senin Rabbin, her şeyi yaratan ve hakkıyla bilendir.

15/87. Doğrusu biz sana, tekrarlanan yedi âyetli Fâtiha suresini ve yüce Kur'ân'ı verdik.

15/88. Sakın onlardan bir kısmına verdiğimiz dünya malına imrenme! Onların inkâr etmelerine de üzülme! Sen, onlara değil müminlere şefkat et!

15/89. Ve o müşriklere “Ben apaçık bir uyarıcıyım.” de!

15/90. Kitabın bir kısmını kabul edip, diğer kısmını kabul etmeyen Yahûdî ve Hıristiyanlara azap indirmiştik.

15/91. Onlar, Kur'ân'ı işlerine geldiği gibi bölerek bir kısmına inanıp bir kısmına inanmadılar.

15/92. Rabbine yemin olsun ki, biz onların hepsini hesaba çekeceğiz.

15/93. Yaptıkları her şeyin hesabını onlara soracağız.

15/94. Rasûlüm! Sen, müşriklere aldırmandan indirilen vahyi açıkça söyle.

15/95. Seninle alay edenlerin hakkından biz geliriz.

15/96. Allâh'la birlikte başka ilah edinenler, sonunda gerçekleri anlayacaklardır.

15/97. Doğrusu biz, onların söylediklerinden dolayı canının sıkıldığını biliyoruz.

15/98. Fakat yine de sen, Rabbine hamd ederek tesbih et ve onun emirlerine boyun ey!

15/99. Ölünceye kadar da Rabbine kulluk etmeye devam et!

016. Nahl Sûresi

16/1. Allâh'ın vaadettiği azap gelecektir; onun gelmesi için acele etmeyin! Allâh müşriklerin ortak koştuklarından uzak ve yücedir.

16/2. Allâh, insanları uyarması için kullarından dilediğini peygamber seçip ona, melekler göndererek “Benden başka ilâh yoktur. Öyleyse bana karşı kulluk bilincinde olun!” diye vahyeder.

16/3. Allâh gökleri ve yeri yerli yerince yaratmıştır. O, müşriklerin koştukları ortaklardan yücedir.

16/4. Allâh, insanı çok küçük bir yumurta ile spermden yaratmıştır. Böyleyken insan, açıkça Rabbine karşı gelmektedir.

16/5. Büyük ve küçükbaş hayvanları da Allâh yaratmıştır. Onlardan sizi soğuğa karşı koruyacak giysiler, yiyecek ve daha birçok fayda elde edersiniz.

16/6. Onları sabah otlatmaya götürmek ve akşam geri getirmek size zevk verir.

16/7. Sizin zorlukla götürebileceğiniz yerlere, yüklerinizi o hayvanlar taşır. Bunları hizmetinize veren Rabbiniz, gerçekten çok şefkatli ve merhametlidir.

16/8. Ayrıca Allâh, hem binmeniz için, hem de dünya hayatının süsü olarak at, katır ve eşekleri yaratmıştır. Bunların dışında bilmediğiniz daha birçok şeyi de var etmiştir.

16/9. Doğru yolu göstermek, Allâh’a aittir. Fakat bundan ayrılanlar da vardır. Allâh dileseydi hepinizi zorla doğru yola sokardı.

16/10. Allâh, sizin için gökten yağmur yağdırır. Siz, hem o sudan içer, hem de onun yetiştirdiği bitkilerle hayvanlarınızı beslersiniz.

16/11. Allâh o yağmurla, sizin için ekin, zeytin, hurma, üzüm ve her türlü meyveyi bitirir. Şüphesiz bunda, düşünenler için dersler vardır.

16/12. Allâh, gece ile gündüzü ve güneş ile ayı sizin faydanıza sunmuştur. Yıldızlar, Allâh'ın koyduğu kanunlara göre hareket eder. Şüphesiz bunda, düşünen bir toplum için dersler vardır.

16/13. Allâh, sizin için yeryüzünde çeşit çeşit bitkiler yaratmıştır. Bunda, düşünen bir toplum için dersler vardır.

16/14. Allâh, taze et yemeniz ve süs eşyaları çıkarmanız için denizi faydanıza sunmuştur. Gemilerin suyu yara yara gittiğini görürsünüz. İşte bütün bunlar, onun ikramından nasibinizi aramanız ve ona şükretmeniz içindir.

16/15. Allâh yeryüzünün sizi sarsmaması için dağları, gideceğiniz yere ulaşmanız için de nehirler ve geçitleri yaratmıştır.

16/16. Yolunuzu bulmanız için de birçok işaret yaratmıştır. İnsanlar yıldızlarla da yönünü bulabilirler.

16/17. Her şeyi yaratan Allâh, hiçbir şey yaratamayan putlarla bir olur mu? Hâlâ düşünmeyecek misiniz?

16/18. Allâh'ın nimetlerini saymaya kalksanız, bitiremezsiniz. Gerçekten o, günahları çok bağışlar ve merhamet eder.

16/19. Allâh, gizlediğini de, açığa vurduğunu da çok iyi bilir.

16/20. Allâh'tan başka taptıkları putlar, hiçbir şey yaratamazlar. Zaten kendileri yaratılmıştır.

16/21. O putlar diri değil, cansızdır. Kendilerine tapanların ne zaman dirileceklerini de bilemezler.

16/22. Sizin ilâhınız tek bir ilâhtır. Buna rağmen ahirete iman etmeyenlerin kalpleri, kibirlenerek bu gerçeği inkâr eder.

16/23. Şüphesiz Allâh, onların gizlediğini de açığa vurduğunu da çok iyi bilir. O, büyüklük taslayanları sevmez.

16/24. Kâfirlere, “Sizin de rabbiniz olan Allâh’ın indirdiği Kur’ân hakkında ne düşünüyorsunuz?” diye sorulduğunda, onlar “O kitap, öncekilerin masallarındır.” diye cevap verirler.

16/25. Böyle demekle onlar, kıyamet günü hem kendi günahlarının tamamını, hem de bilgisiz kişileri saptırmanın günahını yüklenirler. Onlar, ne kötü bir günah yüklenmişlerdir.

16/26. Şüphesiz önceki toplumlar da peygamberlere tuzak kurmuşlar ve Allâh da tuzaklarını temelinden yıkıp başlarına geçirmişti. Onların başına hiç beklemedikleri bir yerden azap gelmişti.

16/27. Sonra kıyamet günü Allâh “Uğrunda mücadele ettiğiniz putlar nerede?” diyerek onları rezil edecektir. Melekler ve peygamberler ise, o inkârcılar hakkında, “Doğrusu bugün, rezillik de, azap da kâfirler içindir.” diyeceklerdir.

16/28. Melekler, kendilerine zulmeden insanların canlarını alırken onlar, yaptıklarının gizli kalacağını sanıp teslim olmuş gibi görünerek “Biz bir kötülük yapmadık!” diyeceklerdir. Bunun üzerine melekler onlara şöyle derler: “Hayır! Şüphesiz Allâh yaptıklarınızı hakkıyla bilir.”

16/29. “Öyleyse içinde temelli kalacağınız Cehenneme girin! Büyüklük taslayanların yeri gerçekten ne kötüdür!”

16/30. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlara, “Rabbiniz size ne verdi?” diye sorulunca, onlar, “Bize pek çok nimet verdi.” diye cevap verirler. Her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenlere, bu dünyada güzel nimetler vardır. Ahiret nimetleri ise onlar için daha da hayırlıdır. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanların yurdu ne kadar güzeldir!

16/31. Onlar, içinden ırmaklar akan Cennetlere gireceklerdir. Orada istedikleri her şey vardır. Allâh kulluk bilincinde olanları işte böyle ödüllendirecektir.

16/32. Melekler, kötülüklerden arınmış kimselerin canlarını almaya geldiğinde, “Size selâm olsun! Yaptıklarınıza karşılık Cennete girin!” derler.

16/33. Kâfirler, ölüm meleklerinin veya Rabbinden bir azap gelmesini mi bekliyorlar? Öncekiler de böyle yapmışlardı. Allâh onlara azap vermekle haksızlık etmiş değildir; aksine onlar inkâr ve isyan ederek kendilerine zulmetmişlerdir.

16/34. Sonunda yaptıklarının cezası başlarına gelmiş ve alay ettikleri azap kendilerini çepeçevre kuşatmıştır.

16/35. Müşrikler, inkârlarına mazeret olarak, “Allâh dileseydi, biz de atalarımız da ondan başka hiçbir şeye tapmaz, onun emri olmadan hiçbir şeyi yasaklamazdık.” dediler. Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Bunlara karşı Peygamberlerin görevi, sadece açıkça tebliğ etmektir.

16/36. Doğrusu biz, her millete bir peygamber gönderdik. O da “Allâh'a kulluk edin, şeytan ve putlardan uzak durun!” diye onları davet etti. Onlardan bazıları Allâh'ın gösterdiği doğru yolu buldu; bazıları ise saptıkları yanlış yolda kalmayı hak etti. Yeryüzünü gezip dolaşın ve peygamberi yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bakın!

16/37. Sen onların hidayete ulaşmasını arzu etsen de, Allâh yoldan sapanları, zorla doğru yola iletmez. Onların hiçbir yardımcısı da yoktur.

16/38. Kâfirler, “Allâh ölen kimseyi tekrar diriltmeyecek.” diye büyük yeminler ediyorlar. Tam aksine Allâh, ölüleri elbette diriltecektir. Bu, onun kesin bir vadidir. Fakat insanların çoğu bunu bilmez.

16/39. Allâh, insanların ayrılığa düştükleri konuları açıklamak için, onları diriltecektir. O gün kâfirler, söylediklerinin gerçek olmadığını anlayacaktır

16/40. Bir şeyin olmasını istediğimizde, meydana gelmesi için ona sadece "ol!" der.

16/41. Zulme uğradıktan sonra, Allâh yolunda hicret edenleri dünyada güzel bir yurda yerleştireceğiz. Ahiretteki ödülleri ise çok daha büyük olacaktır. Keşke insanlar bunu bilselerdi.

16/42. Onlar, sabreder ve yalnız Rablerine güvenip dayanırlar.

16/43. Senden önce de, kendilerine vahyettiğimiz pek çok kişiyi peygamber olarak gönderdik. Eğer bilmiyorsanız, ehl-i kitap bilginlerine sorun!

16/44. Biz, o peygamberlere apaçık deliller ve kitaplar verdik. Sana da, insanlara verilen emir ve yasakları açıklamak ve onların da bunu düşünüp ibret alması için Kur'ân'ı indirdik.

16/45. Kötü tuzak kuranlar, Allâh'ın kendilerini yerin dibine geçirmesinden veya farkına varmadan azabın gelip çatmasından kendilerini güvende mi sanıyorlar?

16/46. Veya onlar, dolaşıp dururken, Allâh'ın kendilerini yakalamasından kendilerini güvende mi görüyorlar? Onlar, Allâh'ın azabına asla engel olamazlar.

16/47. Yoksa onlar, Allâh'ın yavaş yavaş kendilerini helâk etmeyeceğinden güvende mi oldular? Bunlar başınıza gelmiyorsa, Rabbinizin kullarına çok şefkatli ve merhametli olmasındandır.

16/48. Kafirler, Allâh'ın yarattıklarına bakıp ibret almazlar mı? Onların gölgeleri bile, sağa sola hareket ederek, Allâh'ın koyduğu kurala boyun eğmektedir.

16/49. Göklerde ve yerdeki bütün canlılar ile melekler kibirlenmeden Allâh'ın emrine boyun eğler.

16/50. Onlar, kendilerinden üstün ve hâkim olan Rablerinden korkarlar ve kendilerine emredilen şeyleri yaparlar.

16/51. Allâh şöyle buyurmuştur: “İki ilâh edinmeyin! Yalnız benden korkun!” Çünkü o ancak tek bir ilâhtır.

16/52. Göklerde ve yerdeki her şeyin sahibi Allâh'tır. Kulluk sadece ona yapılır. Buna rağmen siz Allâh'tan başkasına mı kulluk yapacaksınız?

16/53. Sahip olduğunuz bütün nimetler, Allâh tarafından verilmiştir. Nitekim size bir sıkıntı dokunduğu zaman da sadece ona yalvarırsınız.

16/54. Sonra Allâh bu sıkıntıyı kaldırıncaya, içinizden bir grup hemen Rablerine ortak koşar.

16/55. Böylece onlar, verdiğimiz nimetlere nankörlük etmiş olurlar. Ey Kâfirler! Dünyanın tadını çıkarın bakalım! Sonunda gerçeğin ne olduğunu anlayacaksınız.

16/56. Onlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan, hiçbir şey bilmeyen putlara pay ayırıyorlar. Allâh'a yemin olsun ki, putları ona ortak koşup pay ayırmanın hesabı mutlaka sorulacaktır.

16/57. Hâşâ! Onlar, kız çocuklarını Allâh'a, istedikleri erkek çocukları ise kendilerine layık görüyorlar.

16/58. Nitekim onlardan birine kızının olduğu haber verilse, öfke ve kederinden yüzü kapkara kesilir.

16/59. Kendince kötü olan bu haberi aldığı anda, halktan gizlenir ve “Utanarak bu kızı büyüteyim mi, yoksa toprağa mı gömeyim?” diye düşünüp durur. Bir bakın, ne kadar da kötü hüküm veriyorlar!

16/60. Böyle kötü örnekler, ancak ahirete inanmayanlarda bulunur. En güzel örnekler ise Allâh'a aittir. Onun her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.

16/61. Allâh insanları günahlarından dolayı hemen cezalandırırsaydı, yeryüzünde tek bir canlı bırakmazdı. Fakat onların cezalarını belirli bir zamana ertelemektedir. Vakti gelince onu, ne bir an öne alabilir, ne de geri bırakabilirler.

16/62. Müşrikler, bir taraftan hoşlanmadıkları şeyleri Allâh'a yakıştırıyorlar; diğer taraftan da güzel sonucun kendilerinin olduğunu iddia ediyorlar. Şüphesiz onlar, Cehenneme girecek ve oradan bir daha çıkmayacaklardır.

16/63. Allâh'a yemin olsun ki biz, senden önce pek çok millete peygamber gönderdik. Fakat şeytan insanların kötü işlerini kendilerine güzel gösterdiği için, onlar elçileri yalanladılar. Bugün de şeytan onların dostudur; ahirette onlara can yakıcı bir azap vardır.

16/64. Bu kitabı sana biz, insanların ayrılığa düştükleri hususları açıklamak ve onların inanan bir toplum olması için bir rehber ve rahmet kaynağı olarak indirdik.

16/65. Allâh, yağdırdığı yağmurla ölü toprağa can verir. Şüphesiz bunda kulak verenler için dersler vardır.

16/66. Büyük ve küçükbaş hayvanlarda da sizin için dersler vardır. Koyduğumuz kanunlara göre, onların karınlarındaki yiyecekler sindirilip kana karışmakta ve kandan süzülerek saf süt haline gelmektedir; siz de ondan afiyetle içiyorsunuz.

16/67. Hurma ve üzümlemeden hem alkollü içki, hem de güzel gıdalar elde edersiniz. Şüphesiz bunda, düşünen bir toplum için dersler vardır.

16/68. Rabbin bal arısına şöyle ilham etti: “Dağlarda, ağaçlarda ve insanların yaptıkları kovanlarda yuvalar edin!”

16/69. “Sonra her çeşit çiçek ve meyveden yiyin ve Rabbinizin size belirlediği yolu takip edin!” Onların karnından insanlar için şifalı olan çeşitli ballar çıkar. Şüphesiz bunda, düşünen bir toplum için dersler vardır.

16/70. Sizi yaratan da, sonra öldürecek olan da Allâh'tır. Sizden bir kısmını o kadar çok yaşatırız ki, bunayıp bildiklerini bilmez hale gelir. Şüphesiz Allâh, hakkıyla bilir ve her şeye gücü yeter.

16/71. Allâh, bir kısmınıza diğerlerinden daha çok mal vermiştir. Zenginler, sahip oldukları kimselere, kendileriyle denk olmaması için mallarından vermezler. Yoksa onlar nimetin asıl sahibinin Allâh olduğunu inkâr mı ediyorlar?

16/72. Allâh size kendi cinsinizden eşler, onlardan da oğullar ve torunlar vermiş; sizi temiz ve helal yiyeceklerle rızıklandırmıştır. Böyleyken müşrikler, temelsiz şeylere inanarak onun nimetine nankörlük mü ediyorlar?

16/73. Müşrikler, Allâh'ı bırakıp da, göklerden ve yerden herhangi bir rızık vermeye gücü yetmeyen putlara tapıyorlar.

16/74. Allâh'la, başkaları arasında benzerlik kurmaya çalışmayın! Çünkü Allâh her şeyin aslını bilir, fakat siz bilemezsiniz.

16/75. Allâh size şöyle bir örnek vermektedir: Hiç bir şeye sahip olmayan ve kendisi başkasının malı olan köle ile kendisine güzel rızık verdiğimiz ve bu rızıktan gizli ve açık olarak ihtiyaç sahiplerine harcayan kişi bir olur mu? Elbette olmaz. Allâh her türlü övgüye layıktır. Fakat insanların çoğu bunu bilmez.

16/76. Allâh şu iki kişiyi de örnek vermektedir: Onlardan biri gittiği her yerden eli boş dönen ve dolayısıyla sahibine yük olan dilsiz ve güçsüz bir kimse; diğeri ise, hak ve hakikati emreden ve kendisi de doğru yolda olan bir kişi. Bunlar bir birine hiç denk olur mu?

16/77. Göklerde ve yerde gaybı sadece Allâh bilir. Evrenin yaratılışına göre, kıyametin kopmasına göz açıp kapayacak kadar veya daha kısa bir zaman kalmıştır. Şüphesiz Allâh'ın her şeye gücü yeter.

16/78. Allâh sizi, analarınızın karnından hiçbir şey bilmez bir halde dünyaya getirdi ve şükretmeniz için size işitme, görme ve düşünme yetisi verdi.

16/79. Allâh'ın koyduğu kanunlara göre gökyüzünde uçan kuşlara bakıp ibret almıyorlar mı? O kuşları kanunlarıyla havada tutan Allâh'tır. Şüphesiz bunda, inanan bir toplum için dersler vardır.

16/80. Allâh size, evlerinizi huzur ve dinlenme yeri kıldı. Büyük ve küçükbaş hayvanların deri, yün, tüy ve kıllarından; göçebe olarak yaşadığımız ve yerleşik hayat sürdürdüğünüz dönemlerde kolayca taşıyabileceğiniz barınaklar ile bir süre yararlanacağınız ev ve ticaret eşyaları yapmanızı sağladı.

16/81. Allâh, sizin için yarattığı şeylerden, gölgelikler, dağlarda barınaklar, sıcağın ve soğuktan koruyan elbiseler ve savaşta saldırılara karşı koruyacak zırhlar yapmanızı sağladı. Müslüman olmanız için Allâh, nimetini bu şekilde size tam olarak vermiştir.

16/82. Buna rağmen onlar yüz çevirirlerse, artık senin bir sorumluluğun yoktur. Çünkü senin görevin, mesajları açıkça onlara ulaştırmaktır.

16/83. Onlar nimetlerin Allâh'tan geldiğini bildikleri halde, onu inkâr ederler. Çünkü onların çoğu nankördür.

16/84. Kıyamet günü her milletten bir şahit getireceğiz. Böylece kâfirlerin mazeret göstermelerine izin verilmeyecek, dünyaya dönüp Allâh'ın rızasını kazandıracak işler yapma istekleri de kabul edilmeyecektir.

16/85. Zalimler azapla karşılaşınca pişman olacaklardır. Fakat bundan sonra, ne azapları hafifletilecek, ne de kendilerine süre tanınacaktır.

16/86. Hesap günü müşrikler, ortak koştukları putları görünce, "Rabbimiz! İşte bunlar senin dışında taptığımız putlardır; bizi doğru yoldan onlar çıkardı." diyeceklerdir. Putlar da onlara, "Hayır, biz sizi buna zorlamadık. Siz yalan söylüyorsunuz." diye karşılık vereceklerdir.

16/87. Ahirette müşrikler, Allâh'ın hükmüne boyun eğecek, uydurdukları ilahlar ise onları bırakıp kaybolup gidecektir.

16/88. İnkâr edip insanları Allâh'ın yolundan alıkoyanların azabını, bozgunculuk yapmaları sebebiyle kat kat artırırız.

16/89. Ahirette, her millete aralarından bir şahit; seni de o şahitlere şahit olarak getireceğiz. Biz bu kitabı sana her şeyi açıklayan bir belge, rehber, rahmet ve Müslümanlara müjde olarak indirdik.

16/90. Şüphesiz Allâh; adaleti, her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözetmeyi ve akrabalara yardım etmeyi emreder; zinayı, kötülüğü ve taşkınlığı da yasaklar. Allâh, düşünüp tutmanız için size böyle öğüt vermektedir.

16/91. Allâh'ı şahit gösterip yemin ederek bir anlaşma yaptığınızda, onu yerine getirin, yemininizi bozmayın. Doğrusu Allâh, yaptığınız her şeyi bilir.

16/92. Bir topluluk daha güçlüdür diye, zayıflarla yemin ederek yaptığınız sözleşmeleri bozup güçlünün yanında yer alarak, ipliğini iyice eğirip büktükten sonra çözen kadının durumuna düşmeyin! Doğrusu Allâh bununla sizi imtihan ediyor. Ayrılığa düştüğünüz şeyleri kıyamet günü size açıklayacaktır.

16/93. Allâh isteseydi hepinizi tek bir dine inanan toplum yapardı. Fakat böyle yapmamış; dileyene doğru yolu göstermiş, dileyeni de saptığı yanlış yolda bırakmıştır. Bunun için siz, yaptığınız her şeyden, mutlaka hesaba çekileceksiniz.

16/94. Yeminlerinizi aldatma aracı yapmayın! Böyle yaparsanız, ayağınız kayar ve Allâh'ın yolundan saptığınız için acı çekersiniz; ahirette de büyük bir azaba uğrarsınız.

16/95. Yemin ederek verdiğiniz sözlerden, geçici dünya menfaati için dönmeyin! Eğer bilerseniz, Allâh'ın sizin için hazırladığı nimetler çok daha güzeldir.

16/96. Çünkü dünya nimetleri geçici, Allâh'ın ahirette ikram edecekleri ise kalıcıdır. Şüphesiz biz, sabredenleri, yaptıklarından daha güzeliyle ödüllendiririz.

16/97. Biz, mümin olarak yararlı iş yapan erkek veya kadınlara, bu dünyada hoş bir hayat yaşatacak ve ahirette de onları yaptıklarından daha güzel şekilde ödüllendireceğiz.

16/98. Kur'ân okuyacağın zaman, eûzu besmele çekerek ilâhî rahmetten kovulan şeytandan Allâh'a sığın!

16/99. Doğrusu iman ederek, yalnız Rablerine güvenip dayananlara şeytanın hiç bir etkisi yoktur.

16/100. Şeytan sadece şeytanı dost edinenler ile Allâh'a ortak koşanları etkisi altına alabilir.

16/101. Biz bir kitabın yerine başka bir kitap getirdiğimizde inkârcılar, “Bunu sen uyduruyorsun.” derler. Hâlbuki Allâh, ne indireceğini çok iyi bilir, fakat onların çoğu bu gerçeği anlamaz.

16/102. Rasûlüm! Onlara şöyle de: “Gerçekleri açıklayan bu Kur'an'ı, Allâh katından Cebrâil indirmiştir. Kur'ân, müminlerin inancını sağlamlaştırmak, bütün insanlara rehber ve müslümanlara müjde olmak üzere gelmiştir”

16/103. Biz onların, “Bu Kur'ân'ı ona bir insan öğretiyor.” dediğini biliyoruz. Hâlbuki öğrettiğini iddia ettikleri kişinin dili yabancıdır; Kur'ân ise fasih Arapçadır.

16/104. Ayetlerine inanmayanları Allâh, zorla doğru yola iletmez. Onlar can yakıcı bir azabı hak etmişlerdir.

16/105. Sadece Allâh'ın ayetlerine inanmayanlar, “Onu Peygamber uydurdu.” diye iftira atarlar. Hâlbuki asıl yalancı onlardır.

16/106. İmân ettikten sonra isteyerek Allâh'ı inkâr edenler, onun öfkesini hak ederler. Onlar için büyük bir azap vardır. Fakat kalpleri iman dolu olduğu halde inkâr etmeye zorlananlar bu hükmün dışındadır.

16/107. Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ettikleri için bu azaba uğrayacaklardır. Allâh, kâfirleri zorla doğru yola iletmez.

16/108. Bunlar, sanki Allâh mühürlemiş gibi idraklerini, kulaklarını ve gözlerini gerçeklere kapamışlardır. İşte bunlar gerçekleri umursamazlar.

16/109. Şüphesiz onlar, ahirette tamamen zarar edeceklerdir.

16/110. Senin Rabbin, eziyete uğradıktan sonra hicret eden, sonra cihat edip sabredenlerin yanındadır. Rabbin çok bağışlar ve merhamet eder.

16/111. Kıyamet günü herkes kendini kurtarmaya çalışacaktır. O gün, insana yaptığıının karşılığı eksiksiz olarak verilecek, hiç kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

16/112. Allâh size şöyle bir örnek veriyor: Her taraftan kendilerine bol bol rızık gelen ve dolayısıyla güven ve huzur içinde yaşayan bir şehir halkı vardı. Fakat onlar Allâh'ın bu nimetlerine nankörlük ettiler. Allâh da onlara, yaptıkları sebebiyle korku ve açlık sıkıntısını tattırdı.

16/113. Onlara aralarından bir peygamber gelmişti. Fakat onlar bu peygamberi yalanladılar. İşte böyle zulüm edip dururken korku ve açlık onları yakalayiverdi.

16/114. Allâh'ın size verdiği helâl ve temiz rızıklardan yiyin! Eğer sadece Allâh'a kulluk ediyorsanız, onun nimetlerine şükredin!

16/115. Allâh size kendiliğinden ölmüş hayvan etini, kanı, domuz etini, Allâh'tan başkası adına kesilen hayvanın etini yasaklamıştır. Ancak çaresiz kalan kimse, arzu etmeksizin ve zaruret ölçüsünü aşmaksızın bunlardan yiyebilir. Çünkü Allâh, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

16/116. Yalan yanlış ağzınıza geldiği gibi, “şu helaldir”, “bu haramdır” demeyin! Böyle yaparsanız, Allâh'a iftira etmiş olursunuz. Ona iftira edenler, kurtuluşa eremezler.

16/117. Böyle yapanların elde edecekleri şey, basit bir dünyalıktır. Fakat onlara, ahirette can yakıcı bir azap vardır.

16/118. Daha önce sana anlattığımız gibi çift tırnaklıların dışındaki tırnaklı hayvanların etini, iç yağı vb. şeyleri Yahûdîlere haram kılmıştık. Biz bunları yasaklamakla onlara haksızlık yapmadık, tam aksine kendi haksızlıkları sebebiyle bunlar haram kılınmıştı.

16/119. Senin Rabbin, cahillik yaparak bir kötülük işleyen sonra da bundan vaz geçip durumunu düzelteni bağışlar. Çünkü Rabbin tövbe eden kullarını çok bağışlar ve merhamet eder.

16/120. Şüphesiz İbrâhîm, Allâh'a boyun eğen ve ona yönelen bir kuldu. O, hiç bir zaman müşrik olmadı.

16/121. İbrâhîm, Allâh'ın nimetlerine şükrettiği için, Allâh onu peygamber olarak seçerek doğru yolu göstermiştir.

16/122. Biz İbrâhîm'e dünyada iyilik verdik. Ahirette de o, sâlihlerden olacaktır.

16/123. Sonra biz sana, “Hakka yönelen İbrâhîm'in dinine uy! Çünkü o, asla Allâh'a ortak koşmadı.” diye vahyettik.

16/124. Cuma'nın ibadet günü olması konusunda ihtilafa düşen Yahûdîler, Cumartesi yasaklarıyla sorumlu tutulmuşlardı. Şüphesiz Rabbin, Peygamberleri ile çekiştikleri her konuda, kıyamet günü hükmünü verecektir.

16/125. Kur'ân'la ve güzel öğütlerle insanları Rabbinin yoluna çağır ve gerektiğinde de onlarla en güzel şekilde tartış! Şüphesiz Rabbin, doğru yoldan çıkanları da, doğru yolda olanları da çok iyi bilir.

16/126. Eğer bir kötülüğü cezalandıracaksanız, ona denk bir cezayla karşılık verin! Fakat sabredip karşılık vermemeniz, sizin için daha iyidir.

16/127. Öyleyse sen de sabret! Sana sıkıntılara sabretme gücünü veren Allâh'tır. Onlar yüz çevirdikleri için üzülme! Hilelerinden dolayı da gönlün daralmasın!

16/128. Şüphesiz Allâh, kulluk bilincinde olanlarla ve her işte onun hoşnutluğunu gözetenlerle beraberdir.

017. İsrâ Sûresi

17/1. Bir takım delillerimizi göstermek amacıyla, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, etrafını bereketli kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allâh, her türlü noksanlıktan uzaktır. Şüphesiz o, her şeyi hakkıyla işitir ve görür.

17/2. Mûsâ'ya Tevrat'ı verdik ve o kitabı benden başkasını tanrı edinip işlerini havale etmemeleri için İsrâiloğullarına rehber yaptık.

17/3. Onlar, Nûh ile birlikte gemide taşıdıklarımızın soyundan gelen kimselerdir. Nûh ise şükreden bir kuldu.

17/4. Biz Tevrat'ta İsrâiloğullarına “Yaşadığımız yerde iki defa bozgunculuk yapacak, şımarık taşkınlık edeceksiniz.” diye bildirdik.

17/5. Bunlardan ilkinin zamanı gelince, üzerinize çok iyi savaştan bir takım kullarımızı gönderdik. Onlar yurdunuzu yağmaladılar. Böylece ilk vaad gerçekleşmiş oldu.

17/6. Sonra sizi mal ve oğullarla kuvvetlendirip büyük bir topluluk yaparak, tekrar onlara üstün kıldık.

17/7. Eğer işlerinizde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetirseniz, faydasını siz görür, kötülük yaparsanız da zararını çekersiniz. İkincinin zamanı gelince de, birincide olduğu gibi onurunuzu kırmak, mescidinize girmek ve yurdunuzu yerle bir etmek üzere bir takım kullarımızı üzerinize gönderdik.

17/8. Eğer tövbe ederseniz Rabbiniz size merhamet eder. Fakat eski durumunuza dönerseniz, biz de merhamet etmekten vazgeçer, sizi cezalandırırız. Doğrusu biz, Cehennemi kâfirler için kurtuluşu olmayan bir azap yeri kıldık.

17/9. Şüphesiz bu Kur'ân, insanlara en doğru yolu gösterir ve yararlı işler yapan müminlere büyük bir ödül verileceğini müjdelir.

17/10. Ve yine bu Kur'an ahirete inanmayanlara can yakıcı bir azap hazırladığımızı haber verir.

17/11. İnsan, -dünyayı ahirete tercih ettiği gibi- ileride kendisine zarar olarak dönecek olsa da peşin olarak fayda sağlayan şeyi ister. Çünkü o, çok acelecidir.

17/12. Biz, yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için, gece ile gündüzü delil yaptık. Ayrıca çalışıp Rabbinizin ikramını elde etmeniz için de gecenin karanlığını giderip gündüzü aydınlık kıldık. İşte biz her şeyi açıkça böyle anlatıyoruz.

17/13. Her insanın sonunu, kendi yaptıklarına bağladık. Kıyamet günü, yaptıklarının açık seçik kaydedildiği amel defterini önüne koyacağız.

17/14. O gün insana, “Amel defterini oku! Bugün kendi hesabını görmeye kendin yetersin.” denilecektir.

17/15. Doğru yolda giden insan, faydasını kendi görür; o yolu terk eden ise zararını kendi çeker. Hiç kimse, bir başkasının günahını yüklenemez. Biz, peygamber göndermedikçe hiçbir topluma azap etmeyiz.

17/16. Halkına kulluk etmeyi emrettiğimiz halde, oranın zengin şimarıkları bunu yapmayıp bozgunculuk ederse, azabı hak etmiş olur. Biz ancak böyle bir beldenin halkını helak eder ve oranın altını üstüne getiririz.

17/17. Nitekim Nûh’tan sonra pekçok nesilleri helak ettik. Rabbin, kullarının günahlarını gören ve bilen olarak yeter!

17/18. Biz, sadece dünya hayatını isteyenlerden dilediklerimize, istediğimiz ölçüde dünya nimetini hemen veririz. Sonra da onu kınanmış ve kovulmuş olarak Cehenneme sokarız.

17/19. Mümin olarak ahireti isteyip onun için gayret gösterenler, bu çalışmalarının karşılığını en iyi şekilde alacaklardır.

17/20. Biz, dünyayı isteyenlere de, ahireti isteyenlere de Rabbinin nimetlerinden veririz. Onun ikramı engellenemez.

17/21. Bu dünyada insanları birbirlerine nasıl üstün kıldığımıza bir bak! Ahirette elde edecekleri üstün dereceleri ve faziletleri çok daha büyük olacaktır.

17/22. Sakın Allâh ile birlikte başka ilâh edinme! Yoksa kınanmış olarak tek başına kalırsın.

17/23. Rabbin kendinden başkasına kulluk etmemenizi ve ana-babaya iyilik yapmanızı emreder. Onlardan biri veya her ikisi yaşlanmış olarak senin yanında bulunursa, onlara “öf!” bile deme, onları azarlama; onlara güzel ve gönül alıcı söz söyle!

17/24. Onlara şefkatle kol kanat ger ve “Rabbim! Onların beni sevgiyle büyüttükleri gibi, sen de onlara merhamet et!” diye duada bulun!

17/25. Rabbiniz, içinizden geçenleri çok iyi bilir. İyi kimselerden olursanız sizi bağışlar. Çünkü o kendisine yönelenlerin günahlarını affeder.

17/26. Yakın akrabalara, fakirlere ve yolda kalmışlara yardım et! Fakat saçıp savurma!

17/27. Zira saçıp savuranlar, şeytanların arkadaşlarıdır. Şeytan ise Rabbinin nimetlerine karşı çok nankördür.

17/28. İhtiyaç içinde olduğun için, bir imkân doğuncaya kadar muhtaçlara yardım edemiyorsan, hiç değilse güzel sözle gönüllerini al!

17/29. Cimrilik yapma, büsbütün de saçıp savurma! Yoksa kınanır ve pişman olursun.

17/30. Rabbin, rızkı dilediğine bol bol verir, dilediğinden de kısar. Çünkü o, kullarını hakkıyla görür ve bilir.

17/31. Geçim endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin! Hem sizin, hem de onların rızkını biz veririz. Onları öldürmek, gerçekten büyük günahdır.

17/32. Sakın zinaya yaklaşmayın! Çünkü zina, yüz kızartıcı çirkin bir iş ve çok kötü bir yoldur.

17/33. Hukuka aykırı olarak, Allâh'ın dokunulmaz kıldığı cana kıymayın! Haksız yere öldürülenin velisini, kısas veya fidye talep etmekte yetkili kıldık. Artık o da kısas konusunda meşru ölçüleri aşmasın! Çünkü kendisine destek sağlanmıştı.

17/34. Reşit oluncaya kadar, yetimlerin malında ancak onun yararına olacak şekilde tasarrufta bulunun! Antlaşmalarınızı yerine getirin! Çünkü taraflar, yaptıkları antlaşmalardan sorumlu tutulacaktır.

17/35. Doğru ölçüp, doğru tartın! Çünkü bu daha hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir.

17/36. Bilmediğin şeyi savunma! Çünkü kulak, göz ve kalp gibi organların hepsi yaptıklarından sorumludur.

17/37. Yeryüzünde kibirlenerek yürüme! Çünkü böyle yapmakla, ne yeri delebilir, ne de dağların boyuna ulaşabilirsin.

17/38. İşte bütün bu kötülükler, Rabbinin sevmediği davranışlardır.

17/39. İşte bunlar, Rabbinin sana bildirdiği hikmet dolu emir ve yasaklarıdır. Sakın Allâh ile birlikte başka ilâh edinme! Yoksa kınanmış ve kovulmuş olarak Cehenneme atılırsın.

17/40. Rabbiniz erkek çocukları size seçip, melekleri kendisine kız çocuklar mı edindi? Böyle demekle siz, günahı büyük bir iddiada bulunuyorsunuz.

17/41. Doğrusu biz, insanların düşünüp ders almaları için Kur'ân'ın ayetlerini açık bir şekilde anlattık. Fakat bu açıklamalar, onları gerçeklerden daha da uzaklaştırmaktadır.

17/42. Rasûlüm! Onlara, "Müşriklerin iddia ettiği gibi Allâh'tan başka ilahlar olsaydı, o ilahlar da Arş'in sahibine üstün gelmek için yol ararlardı." de!

17/43. Hâşâ, Allâh, onların iddia ettiklerinden çok uzak, çok yüce ve uludur.

17/44. Yedi kat gök ile yeryüzü ve bunların içindeki her şey Allâh'ın noksanlığının olmadığını göstermektedir. Evrendeki her şey onun her türlü övgüye layık olduğunu göstererek hiçbir noksanlığının olmadığını ortaya koymaktadır. Fakat siz bunun farkında değilsiniz. Şüphesiz o, kullarına çok yumuşak davranır ve günahlarını bağışlar.

17/45. Rasûlüm! Sen Kur'ân okuduğun zaman, sana engel olmamaları için ahirete inanmayanlar ile senin arana bir engel koyarız.

17/46. Ayrıca, Kur'ân okuduğunun farkına varmasınlar diye onların kalplerine perdeler koyar, kulaklarına da ağırlık veririz. Nitekim sen, tek olan Rabbin Kur'ân'da zikrettikçe, onlar nefretle arkalarını dönüp uzaklaşırlar.

17/47. Biz onların seni dinlerken, ne maksatla dinlediklerini de kâfirlerden inanma eğiliminde olanlara gizlice, "Siz ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz" dediklerini de çok iyi bilmekteyiz.

17/48. Rasûlüm! Seni kimlere benzettiklerine bir bak! Bu sebeple onlar doğru yoldan çıkmışlardır. Artık onlar kendilerini kurtuluşa iletecek hiçbir yol bulamazlar.

17/49. Bir de onlar, "Biz kemik olup dağıldıktan sonra, yeniden mi diriltileceğiz?" diye seninle alay ediyorlar.

17/50. Rasûlüm! Onlara şöyle de: "İster taş olun, ister demir, yeniden yaratılacaksınız."

17/51. "Hatta size göre yeniden dirilmesi imkânsız görünen başka bir varlık olun; mutlaka diriltileceksiniz." Onlar, "Bizi kim diriltecek?" diye sorarlar. "Sizi ilk defa yaratan

diriltecektir.” de! Bunun üzerine alaylı bir şekilde başlarını sallayarak, “Peki bu ne zaman olacak?” derler. “Çok yakında!..” diye cevap ver.

17/52. Kıyamet günü Allâh sizi çağırarak, siz de itaat ederek çağrısına uyacaksınız. İşte o gün kabirde çok az kaldığınızı sanacaksınız.

17/53. Rasûlüm! Kullarıma, kırıncı olmadan en güzel şekilde konuşmalarını söyle! Çünkü şeytan, insanların arasını bozmak ister ve o, insanın apaçık düşmanıdır.

17/54. Rabbiniz sizin neye layık olduğunuzu çok iyi bilir. Dilerse size merhamet eder, dilerse hak ettiğiniz cezayı verir. Biz seni onlardan sorumlu olman için göndermedik.

17/55. Rabbin, göklerde ve yerde olanları çok iyi bilir. Doğrusu biz, peygamberlerden bir kısmına diğerlerinden daha çok özellik verdik. Dâvûd'a da Zebûr'u indirdik.

17/56. Rasûlüm! Onlara şöyle de: “Allâh'tan başka ilâh olduğunu ileri sürdüğünüz şeyleri, istediğiniz kadar yardıma çağırın! Onlar başınıza gelen sıkıntıları ne kaldırabilir, ne de değiştirebilir.”

17/57. Hâlbuki ilâh diye ibadet ettiğiniz melek, insan ve cinlerin bizzat kendileri, Allâh'a daha yakın olmak için yol ararlar; onun azabından korkar ve rahmetini umarlar. Çünkü Rabbinin azabı çok korkunçtur.

17/58. Kıyametten önce herkesi biz, ya yok ederiz ya da şiddetli bir azapla cezalandırırız. Bu kesin bir hükümdür.

17/59. Bizi müşriklere mucize göndermekten alıkoyan şey, önceki toplumların mucizeleri yalanlamalarıdır. Nitekim biz, Semûd halkına deveyi apaçık bir mucize olarak göndermiştik. Fakat onlar deveyi öldürerek kendilerine zulmettiler. Biz mucizeleri sadece insanları korkutup uyarmak için göndeririz.

17/60. Vaktiyle biz sana “Şüphesiz Rabbin seni ve sana inananları korumak için insanları ilim ve kudretiyle kuşatmıştır.” demiştik. İsrâ gecesinde sana gösterdiklerimizi ve Kur'ân'da anlatılan lanetli zakkum ağacını, insanlar için bir imtihan aracı yaptık. Biz onları korkutup uyarıyoruz. Fakat bu uyarı, onların sadece azgınlıklarını artırıyor.

17/61. Meleklerle, “Âdem'e saygı gösterin” demiştik. Onlar da gösterdiler, fakat İblis karşı çıkarak şöyle demişti: “Çamurdan yarattığın birine mi saygı göstereceğim?”

17/62. “Benden üstün tuttuğun kişi bu mu? Eğer kıyamet gününe kadar süre tanırsan, onun neslinden çoğunu kontrolüm altına alırım.”

17/63. Bunun üzerine Allâh şöyle buyurdu: “Defol git! Onlardan sana uyanları cezalandıracağım. Sizin tam olarak cezanızı çekeceğiniz yer, Cehennemdir.”

17/64. “Kime gücün yetiyorsa ayart! Süvari ve piyade her türlü gücünle onların üzerine yürü! Mal ve çocuklarını kullanarak onları doğru yoldan çıkar! Onlara her türlü vaadde bulun!” Zaten şeytanın bütün vaatleri, aldatmacadan başka bir şey değildir.

17/65. “Benim samimi kullarıma, senin hiçbir etkin olmayacaktır. Rabbin, onlara koruyucu olarak yeter.”

17/66. Rabbiniz, ikramından yararlanmanız için denizde gemiler yürütmektedir. Doğrusu o, size karşı çok merhametlidir.

17/67. Denizde başınıza bir sıkıntı gelse, Allâh'ın dışında taptığınız ilahların hepsi aklınızdan çıkıp gider. Ama Allâh sizi kurtarıp karaya çıkardığında, ondan yüz çevirip eski halinize dönersiniz. Gerçekten insan çok nankördür.

17/68. Allâh'ın sizi yerin dibine geçirmesinden veya üzerinize taş yağdırmasından kendinizi güvende mi hissediyorsunuz? Başınıza bir şey geldiğinde kendinize bir yardımcı bulamazsınız.

17/69. Yahut Allâh'ın sizi tekrar denize döndürüp, üzerinize bir fırtına göndererek nankörlüğünüzden dolayı orada boğmasından kendinizi güvende mi hissediyorsunuz? Bu takdirde kendinizi bize karşı koruyacak kimse bulamazsınız.

17/70. Doğrusu biz âdemoğlunu şerefli kıldık. Onların karada ve denizde ulaşımını sağladık, onlara temiz ve helal rızıklar verdik ve onları yarattıklarımızın çoğundan üstün kıldık.

17/71. Kıyamet günü, herkesi amel defterleriyle birlikte çağıracağız. Kitabı sağından verilenler, onu huzur içinde okuyacak ve onlara kıl kadar haksızlık yapılmayacaktır.

17/72. Bu dünyada gerçeklere gözlerini kapatanlar, ahirette kör ve yolunu daha da şaşırılmış olacaklardır.

17/73. Müşrikler sana indirdiğimizden başka bir şeyi vahiymiş gibi göstermen için çalışıyorlar. Eğer bunu başarsalardı, seni dost kabul edeceklerdi.

17/74. Seni vahiyle desteklemeseydik, neredeyse onlara biraz meyledecektin.

17/75. O zaman biz sana, dünyada da ahirette de kat kat acı tattırırdık. Bize karşı hiçbir yardımcı da bulamazdın.

17/76. Onlar seni yurdundan çıkarmak için tedirgin etmeye çalışıyorlar. Fakat senden sonra kendileri de orada çok az hüküm süreceklerdir.

17/77. Senden önce gönderdiğimiz peygamberler hakkındaki izlediğimiz yol da budur. Bizim bu uygulamamızda sen, hiç bir değişiklik bulamazsın.

17/78. Güneşin batıya yönelmesinden, gecenin kararmasına kadar belirli vakitlerde namaz kıl! Bir de fecir doğduğunda namazını kıl! Çünkü sabah nazazında gece ve gündüz melekleri hazır bulunur.

17/79. Sana mahsus olmak üzere, gece uykudan kalkarak namaz kıl! Çünkü Rabbin seni öldükten sonra diriltecek ve yüce bir makama ulaştıracaktır.

17/80. Bunun için şöyle dua et: “Rabbim! Razi olacağın bir şekilde kabre girmemi ve oradan güvenle dirilip çıkmamı nasip et! Dünyada da inkârcılara karşı bana destek olacak kuvvetli bir delil ver!”

17/81. Onlara da şöyle de: “Gerçekleri açıklayan Kur’ân geldi ve batıl inançlar yıkıldı. Çünkü batıl inançlar yok olmaya mahkûmdur.”

17/82. Bu Kur’ân'ı biz, müminler için ruhlara şifâ ve rahmet olarak indiriyoruz. Fakat bu ayetler, kâfirlerin sadece küfrünü artırmaktadır.

17/83. Biz insana ne zaman bir nimet versek, unutup bizden yüz çevirip uzaklaşır; bir sıkıntı dokununca da hemen umutsuzluğa düşer.

17/84. Rasûlüm! “Herkes kendi yapısına uygun şekilde davranır. Kimin doğru yolda olduğunu ise, en iyi Rabbiniz bilir.” de!

17/85. Cebrâîl'in, niçin sadece sana vahiy getirdiğini soruyorlar. Onlara şöyle de: “O, Rabbimin emriyle vahiy getirmektedir. Cebrâîl ve görevi hakkında size çok az bilgi verilmiştir.”

17/86. Eğer biz istesek, sana vahiyettiğimizi tamamen çekip alırız. Bu konuda seni bize karşı savunan birini de bulamazsın.

17/87. Fakat Rabbin, merhametinden dolayı böyle yapmıyor. Doğrusu onun sana olan ikramı çok büyüktür.

17/88. Rasûlüm şöyle de: “Bütün insanlar ve cinler, bu Kur’ân’ın benzerini yapmak için toplanıp birbirlerine yardım etseler, yine de onun bir benzerini getiremezler.”

17/89. Bu Kur’ân’da insanlara her türlü örneği verdik. Fakat onların çoğu, kabul etmeyip inkârda ısrar etti.

17/90. Onlar şöyle dediler: “Yerden bize kaynaklar fişkırtmadıkça sana inanmayacağız.”

17/91. “Veya arasından nehirler akan hurma bahçen ve üzüm bağı olmadıkça sana inanmayacağız.”

17/92. “Ya da sen, tehdit ettiğin gibi, göğü üzerimize parça parça indirmedikçe yahut Allâh’ı ve melekleri karşımıza getirmediğimiz sana inanmayacağız.”

17/93. “Yahut altından yapılmış bir evin olmadıkça veya göğe çıkıp oradan okuyacağımız bir kitap indirmedikçe sana inanmayacağız.” Rasulüm onlara “Fe-sübânallâh!.. Ben ancak peygamber olarak gönderilen bir insanım.” de!

17/94. İnsanlara doğru yolu gösteren peygamberler geldikten sonra, Allâh’ın peygamber olarak bir insanı göndermesini kabullenememeleri onların iman etmelerine engel olmuştur.

17/95. Onlara şöyle de: “Yeryüzünün sakinleri melekler olsaydı; o zaman biz, onlara gökten bir meleği peygamber olarak gönderirdik.”

17/96. “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allâh yeter! Çünkü o, kullarını hakkıyla bilir ve görür.”

17/97. Allâh’ın gösterdiği yolda giden kişiler, doğru yolu bulmuştur. Fakat Allâh’ın saptıkları batıl yolda bıraktığı kimseleri Allâh’a karşı koruyacak bir yardımcı da bulamazsın. Biz kıyamet günü onları kör, sağır ve dilsiz bir şekilde yüz üstü sürünür halde mahşer yerinde toplarız. Onların yeri Cehennemdir. Cehennem ateşi zayıfladıkça tekrar alevlendiririz.

17/98. Onlar ayetlerimizi inkâr edip, “Biz, kemik yığını ve toz-toprak olduktan sonra mı, yeniden dirileceğiz?” dedikleri için, böyle cezalandırılacaklardır.

17/99. Onlar, gökleri ve yeri yaratan Allâh’ın, dünyadaki şekilleriyle insanları tekrar yaratmaya gücünün yeteceğini düşünemiyorlar mı? Allâh onlara, geleceğinde şüphe olmayan bir süre belirlemiştir. Fakat onlar, yine de ahireti inkâr ederler.

17/100. Rasûlüm! Onlara şöyle de: “Rabbimin hazinelerine sahip olsaydınız, tükenir diye yine de cimrilik ederdiniz. Gerçekten insan, çok cimridir.”

17/101. Doğrusu biz Mûsâ’ya, apaçık dokuz mucize verdik. İstersen bunları İsrâiloğullarına sor! Mûsâ, İsrailoğullarına peygamber olarak geldiğinde Firavun, “Ey Mûsâ! Senin büyülenmiş olduğunu düşünüyorum.” demişti.

17/102. Mûsâ da ona, “Ey Firavun! Senin de bildiğin gibi bu mucizeleri, göklerin ve yerin Rabbi, sizin ders almanız için indirmiştir. Ben de senin kesin olarak helak olacağını düşünüyorum.” diye karşılık vermişti.

17/103. Bunun üzerine Firavun, İsrailoğullarını ülkesinden sürüp çıkarmak isteyince biz, onu ve beraberindekileri denizde boğmuştuk.

17/104. Bu olaydan sonra İsrâiloğullarına, “Bu topraklara yerleşin! Kıyamet kopunca hepinizi bir araya toplayacağız.” dedik.

17/105. Biz Kur'ân'ı değişmeyen bir gerçek olarak indirdik, o da gerçekleri ifade etmektedir. Biz seni sadece bir mjdecı ve uyarıcı olarak gönderdik.

17/106. Kur'ân'ı insanlara sindire sindire okuman için toptan değil parça parça indirdik.

17/107. Rasûlüm onlara şöyle de: “Kur'ân'a ister inanın, ister inanmayın! Bu onun değerinden bir şey eksiltmez. Daha önce kendilerine verilen kitabı kavrayanlar, kendilerine Kur'ân okunduğunda, onun değerini anlar ve secdeye kapanarak ona boyun eğerler.”

17/108. “Onlar ‘Rabbimiz her türlü noksanlıktan uzaktır ve onun vaadi mutlaka yerine gelecektir.’ derler.”

17/109. “Onlar ağlayarak secdeye kapanırlar. Kur'an onların Allâh'a olan saygılarını artırır.”

17/110. “İster Allâh, ister Rahman diye dua edin. Onun güzel isimleri vardır; hangisiyle isterseniz onunla yalvarıp yakarın!” Rasulüm! Namaz ve duanda, sesini ne çok yükselt, ne de alalt; ikisi arasında bir yol tut!

17/111. Bir de, “Hiçbir ocuk edinmeyen, hkimiyetinde ortağı bulunmayan, aciz olmadığı için bir yardımcıya ihtiyaç duymayan Allâh, her türlü övgüye layıktır” de ve onu gerektiği gibi yücelt!

018. Kehf Sresi

18/1. Kur'ân'ı kuluna indiren ve onda hiçbir çelişkiye yer vermeyen Allâh, her türlü övgüye layıktır.

18/2. Allâh, dosdoğru olan bu Kur'ân'ı; inkâr edenleri, kendi katından gelecek şiddetli bir azapla uyarmak ve yararlı işler yapan müminleri de güzel bir ödül olan Cennetle müjdelemek için indirmiştir.

18/3. Müminler Cennette temelli kalacaklardır.

18/4. Bir de Kur'an, “Allâh'ın oğlu vardır” diyenleri uyarmak için indirilmiştir.

18/5. Bu konuda onların kendilerinin de, atalarının da kesin bir bilgisi yoktur. Onların “Allâh'ın oğlu vardır” demeleri, ne kötü bir sözdür. Çünkü bu iftiradan başka bir şey değildir.

18/6. Rasûlüm! Onlar Kur'ân'a inanmıyor diye, üzüntüden neredeyse kendini helâk edeceksin.

18/7. Rasûlüm zlme! Biz, insanlardan kimin, daha iyi işler yapacağını sınamak için yeryüzündeki güzellikleri imtihan vesilesi yaptık.

18/8. Zamanı gelince biz, yeryüzünü kupkuru bir toprak haline getiririz.

18/9. Yoksa sen, şaşılacak delillerimizin sadece mağaraya sığınan Ashab-ı Kehf denilen gençler ile kitabede isimleri yazılı Ashab-ı Rakm olduğunu mu sanıyorsun?

18/10. Mağaraya sığınan gençler, “Rabbimiz, bize merhamet et ve bizi şu durumdan kurtaracak bir çıkış yolu hazırla!” diye dua etmişlerdi.

18/11. Biz de onları mağarada yıllarca uyuttuk.

18/12. Uzun bir süre sonra, mağaraya sığınan gençleri uyandırdık. Böylece onlar ile hasımlarından hangisinin, öldükten sonra dirilme hususunda doğru inanca sahip olduğunu gösterdik.

18/13. Biz, onların başına gelenleri doğru bir şekilde sana anlatıyoruz. şüphesiz onlar Rablerine inanmış gençlerdi. Biz de onların imanlarını kuvvetlendirmiştik.

18/14. Biz, onların imanlarını sağlamlaştırdık. Çünkü onlar zalimlere baş kaldırıp şöyle demişlerdi: “Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin de Rabbidir. Ondan başka hiçbir şeye ilâh diye tapmayız. Aksi halde saçma sapan konuşmuş oluruz.”

18/15. “İşte bu halkımız, Allâh’tan başkasını tanrı edindiler. Bu konuda onların açık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Allâh adına yalan uydurandan daha zalim kim olabilir?”

18/16. İçlerinden biri onlara şöyle demişti: “Mademki siz, onları ve Allâh’ın dışında onların taptıklarını terk ettiniz, öyleyse mağaraya sığın ki, Rabbiniz size çok merhamet etsin ve işinizi kolaylaştırsın.”

18/17. Sen orada olsaydın, güneşin doğarken mağaranın sağından dolaştığını solundan mağarayı yalayarak battığını ve gençlerin de mağaranın geniş bir salonunda olduğunu görürdün. İşte bu durum, Allâh’ın kudretinin delillerindedir. Allâh’ın gösterdiği yolda gidenler, gerçek yolu bulmuşlardır; saptıkları yanlış yolda bıraktığı kişileri ise, doğru yolu gösterecek bir yardımcı da yoktur.

18/18. Uyudukları halde, sen onları uyanık sanırdın. Çürümesinler diye biz onları sağa sola çeviriyorduk. Köpekleri ise mağaranın girişinde ön ayaklarını uzatmış yatıyordu. Onları görseydin, içine korku dolar oradan kaçardın.

18/19. Bir gün biz onları uyandırınca, aralarında konuşmaya başladılar. İçlerinden biri, “Ne kadar uyuduk?” diye sordu. Bir kısmı, “bir gün veya daha az uyuduk” diye cevap verdi. Diğer bir kısmı ise şöyle dedi: “Ne kadar uyuduğumuzu Rabbimiz daha iyi bilir. Birimiz şu parayla şehre gidip temiz ve helalinden yiyecekler alsın! Fakat dikkatli olsun da yerimizi kimseye sezdirmesin!”

18/20. “Çünkü onlar sizi ele geçirirlerse, kendi dinlerine dönüncüye kadar taşlarlar. O zaman asla kurtulamazsınız.”

18/21. Allâh’ın vaadinin gerçek olduğunu ve kıyamet günü yeniden dirilişte şüphe olmadığını insanların anlaması için, orada yaşayanları mağaradaki gençlerin durumundan haberdar ettik. Şehir halkı, olaydan ders almak yerine, kendi aralarında gençlerle ilgili ne yapacaklarını tartışmaya başlamıştı; bir kısmı “Üzerlerine bir anıt yapalım.” dedi. Görüşleri benimsenen diğer kısmı ise, “Biz onların üzerine mescid yapacağız.” dedi. Oysa Rableri onları çok iyi bilir.

18/22. Mağaradaki gençler hakkında kesin bilgileri olmadığı halde, insanların bir kısmı “Üç kişidir. Dördüncüsü köpekleridir.”; bir kısmı “Beş kişidir. Altıncısı köpekleridir.”; bir kısmı da “Yedi kişidir. Sekizincisi köpekleridir.” dedi. Rasûlüm! Onlara, “Onların sayısını en iyi Rabbim bilir. Aslında pek az kimsenin onlar hakkında bilgisi vardır.” de! Bu kıssadan ortaya çıkan ders dışında, onlar hakkında kimseyle tartışma ve kimseye bir şey sorma!

18/23. Hiçbir şey hakkında, “Bunu yarın kesin olarak yapacağım” deme!

18/24. Fakat “İnşaAllâh yapacağım.” de! Eğer bunu demeyi unutursan, Rabbini hatırlayarak, “Allâh isterse onların sayısını söyleyeceğim. Eğer o sayısını bildirmezse, şüphesiz Rabbim, peygamberliğimi ispat konusunda bana daha kuvvetli bir delil gösterecektir.” de!

18/25. Bazıları onların mağaralarında üç yüz yıl kaldığını söylemiştir. Kameri aya göre hesap edenler, buna dokuz yıl daha eklemiştir.

18/26. Rasûlüm! Şöyle de: “Onların mağarada ne kadar kaldığını en iyi Allâh bilir. Çünkü göklerde ve yerde gaybı en iyi bilen, odur. O ne güzel gören ve işitendir. Aslında hiç kimsenin Allâh’tan başka yardımcısı yoktur. Allâh, otoritesine hiç kimseyi ortak etmez.”

18/27. Rasûlüm! Rabbinin kitabından sana indirilen ayetleri, sen de olduğu gibi insanlara duyur! -Çünkü onun ayetlerini hiç kimse değiştiremez.- Aksi halde Allâh'a karşı sığınacak bir yer bulamazsın.

18/28. Rabbinin hoşnutluğunu ümit ederek, sabah-akşam ibadet eden yoksul kimselerle birlikte olmaya devam et! Dünya hayatında zengin ve güçlü olan müşriklerin isteklerine uyup da onları ihmal etme! Arzularına uyararak işlerinde aşırı gittikleri için öğütlerimize karşı duyarsız kalan bu kimselere sakın uyma!

18/29. Rasûlüm onlara, “İşte gerçekleri bildiren bu Kur’ân, Rabbinizden gelmiştir; artık isteyen inansın, isteyen inkâr etsin.” de! Doğrusu zalimleri, kendileri için hazırladığımız Cehennem ateşten duvarları kuşatacaktır. Orada su isteyince onlara, erimiş maden gibi yüzleri kavuran bir su verilir. O ne kötü bir içecek ve orası ne kötü bir barınaktır.

18/30. İman edip yararlı işler yapanların ödülleri tam olarak veririz. Çünkü biz, her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenlerin ödülleri zayi etmeyiz.

18/31. Onlar için, içinden ırmaklar akan temelli kalacakları Cennetler vardır. Orada onlar, altın bilezikler takınıp, ince ve kalın ipekten yapılmış yeşil renkli elbiseler giyerek rahat koltuklara kurulacaklardır. Bu ne güzel bir karşılık ve ne güzel kalınacak bir yerdir.

18/32. Müşriklere şu iki kişiyi örnek ver: Bunlardan birine, etrafı hurmalarla çevrili iki üzüm bağı ve bu bağların arasında ekin tarlası vermiştik.

18/33. Bu iki bahçenin arasından bir nehir akıttığımız için, her iki bahçe de, beklenen ürünleri eksiksiz veriyordu.

18/34. Bu sebeple o adam, bol bol ürün kaldırıyordu. Bir gün arkadaşıyla konuşurken ona, “Ben servet ve nüfus bakımından senden daha üstünüm.” dedi.

18/35. Gururundan dolayı kendisine yazık eden bu adam, bahçesine girince şöyle dedi: “Bu bahçenin bir gün yok olacağına asla inanmıyorum.”

18/36. “Ben zaten kıyametin kopacağına da inanmıyorum. Öldükten sonra dirilip Rabbimin huzuruna çıkarılacak olsam, bundan daha iyisini elde edeceğimi düşünüyorum.”

18/37. Arkadaşının bu sözleri üzerine komşusu ona şöyle dedi: “Yoksa seni topraktan sonra yumurta ve spermden yaratıp insan şekline sokan Allâh'ı inkâr mı ediyorsun?”

18/38. “Sen kabul etmesen de o Allâh, benim Rabbidir ve ben Rabbime hiçbir şeyi ortak koşmam.”

18/39. “Bahçene girdiğinde, keşke ‘MâşâAllâh! Bu ancak Allâh'ın kudretiyle meydana gelmiştir.’ deseydin! Sen beni servet ve nüfus bakımından kendinden aşağı görüyorsun, fakat bunun böyle devam edeceğinden emin misin?”

18/40. “Belki Rabbim bana, senin bahçenden daha iyisini verir, seninkini de gökten bir âfet indirip verimsiz bir toprak haline getirir.”

18/41. “Belki de bahçenin suyu çekilir de onu bir daha bulamazsın.”

18/42. Nitekim bir gün onun bütün ürünleri yok oldu, bahçesinin çardakları çöktü. Bunun üzerine, “Harcadığım emek boşa gitti” diye dövünerek, “Keşke Rabbime hiçbir şeyi ortak koşmasaydım!” dedi.

18/43. Sonuç olarak o bahçe sahibini, Allâh'a karşı savunacak bir çevresi olmadığı gibi, bu felaketi önleyecek hiçbir gücü de yoktu.

18/44. Böyle bir durumda gerçek dost, yalnız Allâh'tır. İnsana en güzel ödülü veren de, en hayırlı sonuca ulaştıran da odur.

18/45. Rasûlüm! Onlara şu örneği ver: Dünya hayatı, gökten indirdiğimiz yağmurla yetişen bitkiye benzer. Yeryüzündeki bitkiler önce o su ile yeşerip boy verir, sonra da rüzgârın savurduğu çerçöp haline gelir. Allâh'ın her şeye gücü yeter.

18/46. Mal ve çocuklar dünya hayatının süsüdür. Kalıcı olan yararlı işler ise, Rabbinin katında ödül ve sonuç bakımından daha hayırlıdır.

18/47. Kıyamet günü biz, dağları ortadan kaldırıncaya sen yeryüzünü dümdüz göreceksin. O gün bütün insanları eksiksiz huzurumuzda toplayacağız.

18/48. Herkes düzenli bir şekilde Rabbinin huzuruna çıkarılacak; sonra kâfirlere, “İlk defa yarattığımız gibi huzurumuza geldiniz. Hâlbuki siz, böyle bir buluşmanın olmayacağını iddia ediyordunuz.” denilecektir.

18/49. Amel defterleri önlerine konulunca, defterde yazılı olanlardan endişe eden kâfirler, “Eyvâh! Bu nasıl defterdir; büyük küçük her şey onda sayılıp dökülmüş.” diyeceklerdir. Onlar, yaptıkları her şeyi amel defterinde bulacaklardır. Doğrusu Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.

18/50. Biz meleklere, “Âdem'e saygı gösterin!” demiştik. Hepsi gereken saygıyı göstermiş, fakat cinlerden olan İblis Rabbinin bu emrine karşı çıkmıştı. Şimdi siz, beni değil de İblis'i ve onun yandaşlarını mı dost ediniyorsunuz! Hâlbuki onlar, sizin apaçık düşmanınızdır. Zalimlerin yaptığı bu tercih ne kötüdür!

18/51. Ben İblis ve onun yandaşlarını; ne gökleri ve yeri, ne de kendilerini yaratırken hazık buldurdum. Çünkü ben, insanları yoldan çıkarıcıları asla yardımcı edinmem.

18/52. Kıyamet günü Allâh, “Ortağım olduğumu iddia ettiğiniz putları çağırın da sizi kurtarsın!” diyecek, onlar da çağıracak ve fakat putlar onların bu çağrısına cevap veremeyecektir. Çünkü biz, onların arasına aşılmaz bir uçurum koyacağız.

18/53. Kâfirler Cehennemi görünce oraya düşeceklerini anlayacak ve fakat oradan kaçmak için bir yol bulamayacaktır.

18/54. Gerçekten biz, bu Kur'an'da insanlara çeşitli örnekler verdik. Fakat onlar yine de çok itiraz etmektedir.

18/55. Kendilerine doğru yolu gösteren bir peygamber geldiğinde kâfirler, öncekilerin başına gelen azap, onların da başına gelmedikçe veya Cehennem azabını gözleriyle görmedikçe ne Allâh'a inanır, ne de Ondan bağışlanma dilerler.

18/56. Biz, peygamberleri sadece müjdeciler ve uyarıcı olarak göndeririz. Fakat kâfirler, gerçekleri anlatan Kur'an'ı boş şeylerle ortadan kaldırmaya çalışırlar; ayetlerimiz ve uyarılarımızla alay ederler.

18/57. Rabbinin mesajları kendilerine okunduğunda, ondan yüz çevirip daha önce yaptıklarını unutanlardan daha zalim kim olabilir? Sanki onların gerçekleri anlamasına engel olacak bir perde koyduk ve kulaklarına ağırlık verdik de senin davetini duymuyorlar. Artık onları doğru yola çağırırsan da, kabul etmezler.

18/58. Senin Rabbin çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir. Eğer Allâh, yaptıklarından dolayı insanları dünyada iken sorgulamış olsaydı, onları hemen cezalandırırdı. Fakat onların hesaba çekilecekleri belli bir gün vardır. Artık ondan kaçıp kurtulamazlar.

18/59. Zulmettikleri için pek çok halkı helak ettik. Fakat onları helak etmeden önce, kendilerine bir zaman tanıdık.

18/60. Mûsâ yardımcısına, “Uzun zaman olsa da, iki denizin birleştiği yere ulaşınca kadar durmadan yürüyeceğim.” demişti.

18/61. Onlar, iki denizin birleştiği yere varınca konakladılar. Bu arada balığa dikkat etmediler. Balık da, denize atlayıp gitti.

18/62. Oradan uzaklaşınca Mûsâ yardımcısına, “Yiyeceğimizi getir. Bu yolculuk bizi gerçekten çok yordu.” dedi.

18/63. Yardımcısı, “Eyvah! Gördün mü? Balık, konakladığımız kayanın yanında, şaşılacak şekilde denize atlayıp gitmişti. Onu sana demeyi unuttum. Bu bana unutturan şeytandan başkası değildir.” dedi.

18/64. Mûsâ, “Bizim aradığımız yer işte orasıydı.” dedi. Hemen geldikleri yoldan geri döndüler.

18/65. Orada, kendisine özel görev ve ilim verdiğimiz bir melekle buluştular.

18/66. Mûsâ ona, “Sana verilen bilgilerden bana öğretmen için seninle gelebilir miyim?” dedi.

18/67. Melek şöyle cevap verdi: “Sen benimle birlikte olmaya sabredemezsin.”

18/68. “İç yüzünü bilmediğin şeylere nasıl sabredeceksin?”

18/69. Mûsâ, “İnşâallâh, sabırlı olduğumu göreceksin. Senin hiçbir işine karşı çıkmayacağım.” dedi.

18/70. Melek de, “Eğer benimle geleceksen, sana anlatmadıkça, bana hiçbir şey sorma!” dedi.

18/71. Bunun üzerine birlikte yola koyuldular. Sonunda bir gemiye bindiler. O melek gemiyi deldi. Mûsâ ona, “Gemiyi içindekiler boğulsun diye mi deldin? Doğrusu sen, çok kötü bir şey yaptın.” dedi.

18/72. O da, “Ben sana, benimle birlikte olmaya sabredemezsin dememiş miydim?” dedi.

18/73. Mûsâ, “Kusura bakma unutmuşum; bundan dolayı bana zorluk çıkarma!” diye özür diledi.

18/74. Yollarına devam ederken bir çocukla karşılaştılar. Melek, çocuğu öldürdü. Mûsâ, “Kimseyi öldürmeyen suçsuz bir kişinin canına nasıl kıyarsın? Doğrusu sen, çok kötü bir şey yaptın.” dedi.

18/75. O da, “Sen benimle birlikte olmaya sabredemezsin dememiş miydim?” dedi.

18/76. Mûsâ, “Eğer bundan sonra bir şey sorarsam, benden ayrılabilirsin! Artık sana söyleyecek bir özrüm kalmadı.” dedi.

18/77. Tekrar yola koyuldular. Bir şehre ulaştınca, halkından yiyecek istediler. Fakat şehir halkı onları misafir etmek istemedi. Derken orada yıkılmak üzere olan bir duvar gördüler. O kul, duvarı onardı. Bunun üzerine Mûsâ, “İsteseydin buna karşılık ücret alabilirdin.” dedi.

18/78. Bunun üzerine o melek, Mûsâ'ya şöyle dedi: “Artık seninle olan beraberliğimiz burada sona erdi. Şimdi sana, sabredemediğin olayların iç yüzünü anlatacağım.”

18/79. “Deldiğim o gemi, denizcilik yapan yoksul kişillere aitti. Peşlerinde de, sağlam gemilere el koyan zorba bir kral vardı. Gemiye hasar vererek ondan kurtarmak istedim.”

18/80. “Öldürdüğüm çocuğa gelince, onun anne ve babası mümin kimselerdi. İleride bu çocuğun onları azgınlık ve inkâra götürmesinden endişe ettik.”

18/81. “Bunu yapmakla, Rablerinin onlara daha hayırlı, ahlâklı ve merhametli bir çocuk vermesini istedik.”

18/82. “O duvar ise, şehirdeki iki yetim çocuğa aitti. Onun altında, bu yetimlerin hazinesi vardı. Babaları da iyi bir insandı. Rabbin, o çocukların reşit olunca, duvarın altındaki hazineyi bulup çıkarmasını istedi. İşte bütün bunlar Rabbinin bir rahmetidir. Ben onları kendiliğimden yapmış degilim. İşte senin sabredemediğın olayların iç yüzü budur.”

18/83. Sana Zülkarneyn'i de soruyorlar. Onlara şöyle de: “Size onun bir kaç anısını anlatacağım.”

18/84. Biz ona yeryüzünde geniş imkânlar vermiş ve ihtiyaç duyduğı her şeyi elde etmenin yolunu göstermiştik.

18/85. O da, buna göre kendince bir plan ve program yaptı.

18/86. Derken Batıya yöneldi. O tarafta karanın bittiğı yere ulaşınca, kaynayan bir bataklığın ardından güneşin battığını gördü. Orada bir toplulukla karşılaştı. Biz Zülkarneyn'e şöyle dedik: “Bu topluluğa karşı serbestsin; ister kötü, ister iyi davran.”

18/87. “Zaten biz, onlardan kâfir olanları cezalandıracağız. Sonunda onlar Rabbinin huzuruna çıkarılacak ve görülmemiş şekilde bir azapla cezalandırılacaktır.”

18/88. “Ama iman edip yararlı işler yapanlar için, en güzel ödül olan Cennet vardır. Ayrıca onlara, işlerimizde kolaylık göstereceğiz.”

18/89. Sonra Zülkarneyn, kendine göre bir plan daha yaptı.

18/90. Derken doğuya yöneldi ve orada kendilerini güneşten koruyacak örtü ve barınağı bulunmayan bir halkla karşılaştı.

18/91. İşte Zülkarneyn'in anısı böyledir. Biz onun ne kadar bilgili ve yetenekli olduğunu biliyoruz.

18/92. Sonra, kendisine göre bir plan ve program daha yaptı.

18/93. O plân doğrultusunda yoluna devam ederken iki dağ arasına ulaştı. Orada neredeyse hiçbir sözü anlaşılmayan bir halkla karşılaştı.

18/94. Onlar şöyle dediler: “Ey Zülkarneyn! Ye'cûc ve Me'cûc halkı burada bozgunculuk yapıyor. Bir ücret karşılığında, onlarla bizim aramıza bir set yapar mısın?”

18/95. Zülkarneyn şöyle cevap verdi: “Rabbimin bana verdiği imkân, sizin vereceğiniz ücretten daha hayırlıdır. Sizinle onlar arasına set yapmam için bana iş gücü olarak yardım edin!”

18/96. “Bana iki dağın arasını dolduracak kadar demir getirin. Sonra ateşi körükleyin! Demir eriyip kor haline gelince, üzerine dökmek için erimiş bakır hazırlayın!”

18/97. Set yapıldıktan sonra Ye'cûc ve Me'cûc, artık onu ne aşabildiler, ne de delebildiler.

18/98. Zülkarneyn, “Bu bana, Rabbimin bir lutfudur. Rabbim vakti gelince, bu seddi yerle bir edecektir. Çünkü Rabbimin vaadi, mutlaka gerçekleşir.” dedi.

18/99. Kıyamet günü onları serbest bırakınca, dalgalanan kalabalıklar şeklinde insanların içine karışır. Sonra sûra üfürülür ve kıyamet kopar. Daha sonra biz, bütün insanları ve cinleri bir araya toplarız.

18/100. O gün, kâfirleri Cehennemle yüz yüze getireceğiz.

18/101. İşte onlar, dünyada iken öğütlerime gözlerini kapatan ve hiçbir sözü dinleme zahmetine katlanmayan kâfirlerdir.

18/102. Kâfirler, bana karşı kullarımı yardımcı edineceklerini mi sanıyorlar? Şüphesiz biz Cehennemi, kâfirlere konaklama yeri olarak hazırladık.

18/103. Rasûlüm, “Yaptıkları boşa giden kimseleri, size haber vereyim mi?” de!

18/104. Onlar, dünyada iyi işler yaptıklarını sanırlar, fakat bütün çabaları boşa gider.

18/105. İşte Rablerinin ayetlerini ve ona kavuşmayı inkâr eden bu kâfirlerin amelleri boşa gitmiştir; kıyamet günü biz, onların amellerine hiçbir değer vermeyeceğiz.

18/106. İnkâr ettikleri ve âyetlerimle peygamberlerimi alay konusu yaptıkları için onların cezası Cehennemdir.

18/107. Şüphesiz iman edip yararlı işler yapanların ağırlanacakları yer, Firdevs Cennetleridir.

18/108. Onlar Firdevs Cennetlerinde temelli kalacaklar ve oradan hiçbir zaman ayrılmak istemeyeceklerdir.

18/109. Rasûlüm şöyle de: “Rabbimin sözlerini yazmak için denizler ile birlikte bir o kadarı mürekkep olsa, onun sözleri bitmeden tükenirdi.”

18/110. “Ben de sizin gibi bir insanım. Ancak bana, hepinizin tek bir ilâhı olduğu vahyolunmaktadır. Rabbine kavuşmayı ümit edenler, yararlı işler yapsınlar ve ona kullukta hiç kimseyi ortak koşmasınlar.”

019. Meryem Sûresi

19/1. Kâf. Hâ. Yâ. Ayn. Sâd.

19/2. Bu ayetler Rabbinin, kulu Zekeriyya'ya olan ikramını anlatmaktadır.

19/3. Zekeriyya, Rabbine içinden yalvarmıştı.

19/4. O şöyle dua etmişti: “Rabbim! Kemiklerim zayıfladı, saçlarım ağardı. Rabbim! Sana yaptığım duaların hiç birinde senden ümidimi kesmedim.”

19/5. “Benden sonra geride kalacakların doğru yoldan sapmalarından endişe ediyorum. Karımın hiç çocuğu olmadı. Bana, yerime geçecek bir çocuk bağışla!”

19/6. “Bana ve Ya'kûb'un neslinden gelen peygamberlere mirasçı olacak, kendisinden hoşnut olduğun bir evlat ver!”

19/7. Melek, “ey Zekeriyyâ! Yahya adında bir oğlun olacak.” diye müjdeledi. Daha önce biz, kısır anne ve çok yaşlı babaya böyle bir çocuk vermemiştik.

19/8. Bunun üzerine Zekeriyya, sevinçle “Rabbim! Ben çok yaşlı ve karım da kısır olduğu halde bizim çocuğumuz mu olacak!” dedi.

19/9. Melek, “Evet, çocuğunuz olacak! Nitekim Rabbin, 'Bu benim için kolaydır. Daha önce seni yoktan yarattığım gibi, bunu da yaratırım.' buyurdu.” diye cevap verdi.

19/10. Zekeriyya, “Rabbim, öyleyse çocuğumun olacağına dair bana bir işaret göster.” dedi. Melek, “İşaret olarak, sağlıklı olduğun halde insanlarla üç gün konuşamayacaksın.” diye cevap verdi.

19/11. Zekeriyya, ibadethanedeki bölmesinden halkının huzuruna çıkarak, onlara, sabah-akşam devamlı Allâh'ı tesbih etmelerini işaret etti.

19/12. Daha çocuk yaştayken Zekeriyya, oğluna “Kitaba sımsıkı sarıl!” dedi. Çünkü biz ona ilâhî mesajları kavrama yetisi vermiştik.

19/13. Lütfumuzla Yahya, şefkatli, temiz ve Allâh'a karşı kulluk bilincine sahip bir kimse oldu.

19/14. Yahya, anne babasına karşı görevini yerine getirirdi; o zorba ve isyankâr biri değildi.

19/15. İşte bunun için o, doğduğu ve öldüğü günde olduğu gibi, dirileceği ahiret günü de esenlik içinde olacaktır.

19/16. Kur'ân'da Meryem hakkında anlatılan şeyleri hatırla! O, ailesinden ayrılıp mescidin doğu tarafında bir yere çekilmişti.

19/17. Orada Meryem, insanlarla arasına bir perde çekmişti. Biz ona Cebrâîl'i gönderdik. O, Meryem'e güzel bir insan şeklinde göründü.

19/18. Onu görünce Meryem, "Senden, merhameti sonsuz olan Allâh'a sığınırım! Allâh'tan korkuyorsan bana dokunma!" dedi.

19/19. Cebrâîl, "Korkma! Ben sadece Rabbinin bir elçisiyim. Sana tertemiz bir erkek çocuk vereceğini müjdelemek için geldim." dedi.

19/20. Meryem, "Benim nasıl çocuğum olabilir? Çünkü bana hiç bir insan eli dokunmamıştır, sonra ben kötü kadın da değilim." dedi.

19/21. Cebrâîl, "Evet, ama çocuğun olacak! Çünkü Rabbin, 'Bu benim için kolaydır. Bunu, insanlara bir mucize ve bizden bir rahmet olarak yapacağız. Artık bu kesin bir hükümdür.' diye buyurmuştur." dedi.

19/22. Meryem, çocuğuna gebe kalınca insanlardan uzak bir yere çekildi.

19/23. Doğum sancısından dolayı bir hurma ağacına dayanarak, "Keşke daha önce ölseydim de unutulup gitseydim!" dedi.

19/24. Aşağı taraftan Cebrail şöyle dedi: "Üzülme, Rabbin, doğurduğun kişiyi şerefli kılacaktır."

19/25. "Hurma ağacını silkele; senin için taze hurma dökülecektir."

19/26. "Gözün aydın olsun; artık ye, iç! Eğer biriyle karşılaşırsan, 'Bugün bu konuyla ilgili hiç kimseyle konuşmayacağım diye merhameti sonsuz olan Allâh'a söz verdim.' de!"

19/27. Meryem, kucağında bebeğiyle birlikte halkının yanına gelince onlar şöyle dediler: "Ya Meryem! Çok kötü bir şey yapmışsın."

19/28. "Ey Hârûn'un kız kardeşi! Baban kötü bir kimse, annen de iffetsiz bir kadın değildi."

19/29. Meryem, onların çocukla konuşmalarını işaret edince onlar, "Beşikteki bir bebekle nasıl konuşuruz?" diye çıkıştılar.

19/30. Bunun üzerine daha bebek olan Îsâ şöyle dedi: "Ben Allâh'ın kuluyum. O, bana kitap verecek ve beni peygamber yapacaktır."

19/31. "Allâh beni her yerde mübarek kıldı. Bana, yaşadığım sürece namaz kılmayı ve zekât vermeyi emretti."

19/32. "Ayrıca anneme saygılı davranmamı ve hiç kimseye zorbalık yapmamamı emretti."

19/33. "Ben, doğduğum günde olduğu gibi, öleceğim gün ve tekrar dirileceğim ahiret günü de esenlik içinde olacağım."

19/34. İşte bu anlatılanlar, insanların hakkında şüpheye düştükleri Meryem oğlu Îsâ'nın kıssasıdır.

19/35. İ̇sâ için “Allâh’ın oğludur” diyorlar, hâşâ, Allâh çocuk edinmez. Çünkü o, bir şeyi yapmak istediğinde, meydana gelmesi için sadece “ol!” der.

19/36. Hâlbuki İ̇sâ devamlı şöyle demiştir: “Allâh, benim de, sizin de Rabbinizdir; öyleyse ona kulluk edin! İşte dosdoğru yol budur.”

19/37. Buna rağmen onlar İ̇sâ hakkında görüş ayrılığına düştüler. Herkesin hazır bulunacağı kıyamet günü, o gerçekleri inkâr edenlerin vay haline!

19/38. Onlar huzurumuza gelecekleri kıyamet günü, gerçekleri çok iyi görüp işitecekler. Fakat o gün kâfirler, tam bir şaşkınlık içinde olacaklardır.

19/39. Gaflet içinde olan ve iman etmeyen o zalimleri, yaptıklarından pişman olacakları kıyamet günüyle uyar! Çünkü o gün, her şeyin hükmü verilip uygulanacaktır.

19/40. O gün, dünya ve üzerindeki her şey yok olacak, yalnız biz kalacağız. Sonunda herkes diriltilip huzurumuza getirilecektir.

19/41. Kur’ân’da İbrahîm hakkında anlatılan şeyleri de hatırla! Gerçekten o, dosdoğru bir peygamberdi.

19/42. Bir gün İbrâhîm, babasına şöyle demişti: “Babacığım! İşitmeyen, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan putlara niçin tapıyorsun?”

19/43. “Babacığım! Vahiy sana değil, bana geldi. O halde bana uy ki, seni doğru yola çıkarayım.”

19/44. “Babacığım! Şeytana uyma! Çünkü o, merhameti sonsuz olan Allâh’a isyan etmiştir.”

19/45. “Babacığım! Korkarım ki, şeytanın dostu olduğun için, merhameti sonsuz olan Allâh, sana azap edecektir.”

19/46. Babası, “Ey İbrâhîm! Sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer bundan vaz geçmezsen, seni rezil ederim. Bu yüzden uzun bir süre benden uzak dur!” dedi.

19/47. İbrâhîm şöyle dedi: “Allâh iyiliğini versin! Seni bağışlaması için Rabbime dua edeceğim. Çünkü o her zaman bana lutfetmiştir.”

19/48. “Allâh’tan başka taptıklarınızla sizi başbaşa bırakıyorum. Ben yalnız Rabbime ibadet ederim. Çünkü Rabbinin ibadetlerimi kabul edeceğinden asla ümit kesmem.”

19/49. İbrâhîm, onları taptıklarıyla başbaşa bırakıp başka bir yere yerleşince, biz ona İşhâk’ı ve İşhâk’ın oğlu Ya’kûb’u verdik ve her ikisini de peygamber yaptık.

19/50. Onlara rahmetimizle mal ve çocuklar verdik ve onların bütün dinlerde övgüyle anılmasını sağladık.

19/51. Kur’ân’da Mûsâ hakkında anlatılan şeyleri hatırla! Çünkü o, samimi bir kul ve tarafımızdan gönderilmiş bir peygamberdi.

19/52. Sînâ dağının sağ tarafından seslenerek onu özel bir konuşma yapmak için kendimize yaklaştırdık.

19/53. Mûsâ’ya merhametimizden dolayı, ona yardımcı olması için kardeşi Hârûn’u peygamber olarak görevlendirdik.

19/54. Kur’ân’da İsmâîl hakkında anlatılan şeyleri de hatırla! Çünkü o, sözünde duran bir kişi ve tarafımızdan gönderilmiş bir peygamberdi.

19/55. İsmâîl, halkına namazı ve zekâtı emrediyordu ve Rabbinin hoşnutluğunu kazanmış biriydi.

19/56. Kur'an'da İdris hakkında anlatılan şeyleri de hatırla! Çünkü o, dosdoğru bir peygamberdi.

19/57. Ona yüce bir makam verdik.

19/58. İşte bunlar, Âdem'in ve Nûh ile birlikte gemide bulunanların, İbrâhîm'in, Ya'kûb'un ve doğru yolu gösterip peygamber olarak seçtiklerimizin soyundan gelen ve kendilerine ikramda bulunduğumuz peygamberlerdir. Onlar, kendilerine merhameti sonsuz olan Allâh'ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlardı.

19/59. Onlardan sonra, iman etmeyen, nefsin arzu ve isteklerine uyan bir nesil gelmiştir. Bir gün bunlar, azgınlıklarının karşılığını mutlaka göreceklerdir.

19/60. Fakat tövbe edip iman ederek yararlı işler yapanlar Cennete girecekler ve hiç bir şekilde kendilerine haksızlık yapılmayacaktır.

19/61. Kalacakları bu Cennetler, merhameti sonsuz olan Allâh'ın kullarına vaadettiği ve onların da görmeden inandıkları yerlerdir. Çünkü Allâh'ın bu vaadi, kesinlikle gerçekleşecektir.

19/62. Onlar Cennette, boş ve rahatsız eden konuşmalar değil, huzur ve mutluluk veren sözler işiteceklerdir. Orada arzu ettikleri her türlü nimet, istedikleri an kendilerine sunulacaktır.

19/63. İşte bu Cenneti, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olan kullarımıza vereceğiz.

19/64. Cennetlikler, “Biz burada ancak Allâh'ın izniyle kalıyoruz. Geçmiş ve gelecek bütün zamanlarda bulunan her şey onundur. Senin Rabbin hiçbir şeyi unutmaz, karşılığını verir.” derler.

19/65. Allâh göklerin, yerin ve bu ikisi arasındaki herşeyin sahibidir. Öyleyse ona kulluk et ve bunda devamlı ol! Çok iyi biliyorsun ki, onun eşi ve benzeri yoktur.

19/66. Buna rağmen kâfirler, “Öldükten sonra tekrar diriltilecek miyiz?” derler.

19/67. Peki onlar, daha önce kendilerini yoktan var ettiğimizi hiç mi düşünmüyorlar?

19/68. Rabbine yemin olsun ki, biz inkâr edenleri şeytanlarla birlikte huzurumuzda toplayacak, sonra Cehennem'in çevresinde diz çökmüş halde bekleteceğiz.

19/69. Mahşerde her topluluktan, merhameti sonsuz olan Allâh'a karşı gelmekte aşırı gidenleri ayıracağız.

19/70. Çünkü biz, Cehenneme girmeye kimin layık olduğunu çok iyi biliriz.

19/71. Sonra onlara şöyle denir: “Hepiniz Cehenneme gireceksiniz. Çünkü Rabbinizin hükmü kesindir.”

19/72. Sonunda Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanları kurtarır ve zalimleri Cehennemde diz üstü çökmüş halde bırakırız.

19/73. Ahiretle ilgili ayetlerimiz kendilerine okunduğunda kâfirler, müminlere, “Ahireti bırakın! Dünyada inananlar ile inanmayanlardan hangisi mal ve itibar bakımından daha üstündür?” derler.

19/74. Hâlbuki biz onlardan önce de, nice güçlü-kuvvetli, zengin ve itibarlı nesilleri helak etmiştik.

19/75. Rasûlüm şöyle de: “Merhameti sonsuz olan Allâh, doğru yoldan sapanlara bir süre daha imkân verse de, bir gün kendilerine vaad edilen azap veya kıyamet gelecektir. O zaman herkes, kimin daha kötü bir yerde ve daha zayıf bir durumda olduğunu anlayacaktır.”

19/76. Allâh, doğru yolda gidenlerin feyzini artırır. Kalıcı ve yararlı işler yapmak, Rabbinin katında ödül ve sonuç bakımından daha hayırlıdır.

19/77. Ayetlerimizi inkâr edip, sonra da “Eğer ahiret varsa, orada bana mal da, evlat da verilecektir. O zaman hakkını alırsın!” diyen kimseye bir bakar mısınız?

19/78. O adam, ahirette olacakları mı biliyor, yoksa merhameti sonsuz olan Allâh'tan söz mü aldı da böyle konuşuyor?

19/79. Kesinlikle hayır! Biz onun söylediklerini kaydedecek ve azabını artıracacağız.

19/80. Onun sözünü ettiği malını ve evladını elinden alacağız ve o, huzurumuza tek başına çıkacaktır.

19/81. O inkârcılar, kendilerine destek olması için Allâh'la birlikte başka ilah edindiler.

19/82. Hayır! İlâh olduğunu iddia ettikleri şeyler, kıyamet günü, “Bize ibadet edin!” demedik diye karşı çıkacaklardır.

19/83. Görmüyor musun; biz, şeytanları serbest bıraktık da, kâfirlere musallat olup onları kışkırtıyorlar.

19/84. Onların başına felaket gelmesi için acele etme! Çünkü biz onların günlerini sayıyoruz.

19/85. Kıyamet günü biz, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanları, huzurumuzda konuklar olarak toplayacağız.

19/86. Kâfirleri ise, suya götürülen hayvanlar gibi Cehenneme süreceğiz.

19/87. Merhameti sonsuz olan Allâh'ın emrine uymadıkça kimse yardım alamayacaktır.

19/88. Kâfirler, “Merhameti sonsuz olan Allâh'ın çocuğu vardır.” dediler.

19/89. Ey kâfirler! Böyle demekle siz, çok çirkin bir şey ortaya attınız.

19/90. Onların bu sözlerinden dolayı, neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılıp dağlar da un ufak olacaktı.

19/91. Çünkü onlar, merhameti sonsuz olan Allâh'ın oğlu olduğunu iddia ediyorlar.

19/92. Hâlbuki Allâh'a çocuk edinmek yakışmaz.

19/93. Göklerde ve yerde bulunan herkes, kıyamet günü merhameti sonsuz olan Allâh'ın huzuruna birer kul olarak gelecektir.

19/94. Şüphesiz Allâh, onların hepsini tek tek tespit edip saymıştır.

19/95. Kıyamet günü onların hepsi, Allâh'ın huzuruna tek başına çıkacaktır.

19/96. Merhameti sonsuz olan Allâh, iman edip yararlı işler yapanları sevecek ve sevdirecektir.

19/97. Biz, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanları müjdelemen ve inatçı kişileri de uyarman için, kolayca anlaşılın diye Kur'ân'ı senin dilinde Arapça olarak indirdik.

19/98. Biz onlardan önce pek çok nesli yok ettik. Şimdi sen onlardan kimseyi görüyor veya sesini duyuyor musun?

020. Tâhâ Sûresi

20/1. Tâ. Hâ.

20/2. Biz, Kur'ân'ı sana mutsuz olasın diye indirmedik.

20/3. Biz onu, Allâh'a karşı gönülden saygılı kimseler olmaları için öğüt olarak indirdik.

20/4. Kur'ân, yeri ve yüce gökleri yaratan Allâh tarafından indirilmiştir.

20/5. Merhameti sonsuz olan Allâh, evreni hâkimiyeti altına almıştır.

20/6. Allâh, göklerde, yerde, ikisi arasında ve toprağın altındaki her şeyin sahibidir.

20/7. İçinden geçirdiğin şeyleri açıkça söyleyen de, söylemeyen de fark etmez. Çünkü Allâh, aranızdaki sırları da, içinizden geçirdiklerinizi de bilir.

20/8. Allâh'tan başka ilâh yoktur. Onun çok güzel isimleri vardır.

20/9. Mûsâ'nın kıssası sana ulaştı mı?

20/10. Nitekim Mûsâ, uzaktan bir ateş görünce ailesine, "Burada bekleyin! Bir ateş gördüm. Ya ısınmak için oradan ateş getiririm, ya da orada yolumuzu gösterecek birini bulurum." dedi.

20/11. Ateşin yanına varınca kendisine şöyle seslenildi: "Ey Mûsâ!"

20/12. "Ben, senin Rabbinim! Ayakkabılarını çıkar! Çünkü sen, kutsal bir vadî olan Tuvâ'dasın!"

20/13. "Seni peygamber olarak seçtim. Şimdi vahyolunacak şeyleri dinle!"

20/14. "Şüphesiz ben Allâh'ım; benden başka ilâh yoktur. O halde bana kulluk et ve beni anmanın en güzel yolu olan namazı kıl!"

20/15. "Vaktini gizlediğim kıyamet, bir gün mutlaka gelecek ve herkes yaptığının karşılığını görecek." "

20/16. "Ahirete inanmayıp nefsinin arzusuna uyan kimseler, ahiret için hazırlık yapmana engel olmasın; yoksa helâk olur gidersin!"

20/17. "Ey Mûsâ, sağ elindeki nedir?"

20/18. Mûsâ, "O benim değneğimdir. Ona dayanırım, onunla koyunlarıma yaprak döker ve daha başka birçok ihtiyacımı karşılarım." dedi.

20/19. Allâh, "Ey Mûsâ! Değneğini yere at!" dedi.

20/20. Mûsâ değneğini yere atınca o, kıvrılıp giden bir yılan oluverdi.

20/21. Allâh şöyle buyurdu: "Korkma onu al! Biz onu eski haline çevireceğiz."

20/22. "Elini koynuna sok! Herhangi bir hastalıktan değil, başka bir mucize olarak o, bembeyaz çıkacaktır."

20/23. "Böylece sana, büyük mucizelerimizden bir kısmını göstermiş oluyoruz."

20/24. "Şimdi sen Firavun'a git. Çünkü o iyice azıttı."

20/25. Mûsâ şöyle dua etti: "Rabbim! Gönlüme ferahlık ver!"

20/26. "İşimi kolaylaştır."

20/27. "Dilimin bağını çöz."

20/28. "Böylece sözüm etkili olsun!"

20/29. “Ailemden bana bir yardımcı ver!”

20/30. “O da kardeşim Harun olsun.”

20/31. “Onunla beni destekle!”

20/32. “Bu işimde onu da görevlendir!”

20/33. “Böylece, senin adını daha çok yüceltebiliriz.”

20/34. “Ve seni daha çok anabiliriz.”

20/35. “Şüphesiz sen bizim halimizi görüp biliyorsun.”

20/36. Allâh şöyle cevap verdi: “Ey Mûsâ! İstedğin her şey sana verilmiştir.”

20/37. “Doğrusu biz sana, başka bir iyilikte daha bulunmuştuk.”

20/38. “Nitekim annene şöyle ilham etmiştik:”

20/39. “ ‘Bebeğini bir sandığa koyup nehre bırak! Endişe etme; su sandığı kıyıya atacaktır, benim düşmanım ve ileride onun da düşmanı olacak Firavun onu alacaktır.’ Benim korumam altında düşman olan bir ailede yetiştirilmen için, seni onlara sevimli gösterdim.”

20/40. “Ey Mûsâ! Kız kardeşin, Firavun ailesine gidip, ‘Ona bakacak birini size bulayım mı?’ demişti. Böylece, üzülmemesi ve mutlu olması için seni tekrar annene kavuşturmuştuk. Ayrıca bir adam öldürdüğün için sıkıntıya düşüğünde de seni bu durumdan kurtarmıştık. Bunun dışında seni daha birçok sıkıntıyla denemiştik. Yıllarca Medyen halkı arasında kalmıştın. Sonunda takdir ettiğimiz üzere buraya geldin.”

20/41. “Böylece seni kendime peygamber olarak hazırladım.”

20/42. “Sen ve kardeşin Hârûn, mucizelerimle Firavun'a gidin ve beni anlatmakta gevşeklik göstermeyin!”

20/43. “Firavun'a gidin! Çünkü o, iyice azıttı.”

20/44. “Ona yumuşak bir üslupla hitap edin! Belki düşünüp öğüt alır da Allâh'a karşı gelmekten sakınır.”

20/45. Mûsâ ve Hârûn, “Ey Rabbimiz! Firavun'un bize saldırmasından ya da iyice azmasından endişe ediyoruz.” dediler.

20/46. Allâh şöyle buyurdu: “Endişe etmeyin! Çünkü ben sizin yanınızdayım; her şeyi işitir ve görürüm.”

20/47. “Firavun'a gidin ve şöyle deyin: ‘Biz, Rabbinin elçileriyiz. İsrâîloğullarını serbest bırak, bizimle gelsinler; onlara işkence etme! Biz, Rabbinden sana bir mucize getirdik. Doğru yolu bulanlara selâm olsun!’”

20/48. “Şüphesiz bize, gerçekleri yalanlayıp, ondan yüz çevirenlere azap olacağı bildirildi.”

20/49. Firavun, “Ey Mûsâ! Sizin Rabbiniz kim?” diye sordu.

20/50. Mûsâ, “Bizim Rabbimiz, her şeye kendine has özellikleri veren, sonra da onu yaratılış gayesine uygun yola iletendir.” dedi.

20/51. Firavun, “Peki, bizden öncekilerin durumu ne olacak!” dedi.

20/52. Mûsâ şöyle cevap verdi: “Onlar hakkındaki bilgi, Rabbinin yanında kayıtlıdır. Rabbim asla şaşmaz ve unutmaz.”

20/53. “Allâh, yeryüzünü sizin rahatça yaşamanıza uygun bir yer yaptı, orada yollar ve geçitler açtı. Bir de Rabbin, gökten yağmur indirip şöyle vahyetti: Biz bu yağmurla çeşit çeşit bitki yaratırız.”

20/54. “Onlardan hem siz yiyin, hem de hayvanlarınızı besleyin! Şüphesiz bunda, sağduyu sahipleri için dersler vardır.”

20/55. “Sizi de topraktan yarattık; tekrar oraya döndürecek ve sonra oradan diriltilip çıkaracağız.”

20/56. Biz Firavun'a her türlü mucizemizi gösterdik. Fakat o, Mûsâ'nın getirdiklerini yalanladı ve kabul etmedi.

20/57. Firavun şöyle dedi: “Ey Mûsâ! Gösterdiğin sihirle bizi yurdumuzdan çıkarmak için mi geldin?”

20/58. “Senin yaptığın sihrin aynısını biz de gösterebiliriz. Caymamak üzere, aramızda uygun bir yer ve zaman belirle!”

20/59. Mûsâ, “Bayram günü insanların toplandığı kuşluk vaktinde buluşalım!” dedi.

20/60. Bunun üzerine Firavun ayrılıp gitti; sihirbazları ve aletlerini topladı, sonra kararlaştırdıkları yere geldi.

20/61. Mûsâ, Firavun ve adamlarına, “Yazıklar olsun size! Allâh hakkında yalan uydurmayın! Yoksa Allâh, sizi şiddetli bir azapla yok eder. Elbette onun hakkında yalan uyduranlar ziyandadır.” dedi.

20/62. Firavun ve adamları aralarında gizlice şöyle tartışılar:

20/63. “Bu ikisi sihirbazdır; yaptıkları sihirle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve geleneksel yaşam tarzınızı yok etmek istiyorlar.”

20/64. “Önce ne yapacağınıza karar verin, sonra tek bir güç olarak ortaya çıkın! Çünkü bugün, üstün gelen kurtulacaktır.”

20/65. Sihirbazlar, “Ey Mûsâ! Değneğini önce sen mi atacaksın, yoksa ip ve sopalarımızı biz mi atalım?” dediler.

20/66. Mûsâ, “Siz başlayın!” dedi. Sihirbazların attığı ip ve değnekler, yaptıkları sihir yüzünden Mûsâ'ya kıvrılıp giden yılan gibi göründü.

20/67. O zaman Mûsâ, içinde bir korku hissetti.

20/68. Ona şöyle dedik: “Sakin korkma! Şüphesiz sen galip geleceksin.”

20/69. “Elindeki değneği yere at! Bu değnek, büyücülerin yaptıkları sihri yutacaktır. Çünkü sihirbazların yaptığı, hileden başka bir şey değildir. Ne yaparsa yapsınlar, sihirbazlar başarıya ulaşamayacaktır.”

20/70. Bunun üzerine sihirbazlar secdeye kapanarak, “Biz Hârûn ve Mûsâ'nın Rabbine inandık.” dediler.

20/71. Firavun, “Anlaşılan ben sizi çağırmadan önce Mûsâ'ya iman etmişsiniz. Demek ki size sihri öğreten büyüğünüz odur. Elbette ben, el ve ayaklarınızı çaprazlama kesecek ve sizi hurma ağaçlarına asacağım. Böylece kimin azabının daha şiddetli ve devamlı olduğunu anlayacaksınız.” dedi.

20/72. Sihirbazlar buna şöyle karşılık verdiler: “Bizi yaratan Allâh'ı ve bize gösterilen mucizeleri bırakıp da sana mı uyacağız. İstedliğini yap! Sen ancak bu dünyada hükmedebilirsin.”

20/73. “Çünkü biz Rabbimize iman ettik. O da hatalarımızı ve bize zorla yaptırdığın sihrin günahını bağışlayacaktır. Şüphesiz Allâh'ın vereceği ödül daha hayırlı ve kalıcıdır.”

20/74. “Rabbinin huzuruna kâfir olarak gelenler Cehenneme girecektir. Onlar orada ne ölüp kurtulur, ne de yaşadıklarına hayat denir!”

20/75. “Yararlı işler yapıp mümin olarak Allâh'ın huzuruna çıkanlar ise yüce dereceler elde edecektir.”

20/76. “Onlar, içinden ırmaklar akan temelli kalacakları Cennetlere gireceklerdir. Bu ödül, küfür ve isyandan kendilerini arındıranlar içindir.”

20/77. Mûsâ'ya, “Kullarımı geceleyin Mısır'dan çıkar. Değneğini denize vurup onlar için bir yol aç! Firavun'un sizi yakalamasından da endişe etme!” diye vahyettik.

20/78. Firavun askerleriyle birlikte açılan bu yola girince, deniz onları her taraftan kuşatıp yutuverdi.

20/79. Çünkü Firavun, halkını kurtuluşa değil, yanlış yola götürmüştü.

20/80. Ey İsrâîloğulları! Biz sizi düşmanınızdan kurdardık; Sînâ dağının sağını sizinle buluşma yeri olarak belirledik, yiyecek olarak size bildircin ve kudret helvası verdik.

20/81. Onlara şöyle dedik: “Size verdiğimiz bu temiz rızıklardan yiyin! Bu konuda aşırı gitmeyin! Yoksa öfkemi hak edersiniz. Öfkemi hak edenler ise yok olup giderler.”

20/82. Şüphesiz ben, günahından vaz geçerek iman edip yararlı işler yapanları ve böylece doğru yola girenleri çok bağışlarım.

20/83. Allâh, “Ey Mûsâ! Kavminden ayrılarak Sînâ dağına gelmek için neden acele ettin?” dedi.

20/84. Mûsâ, “Ya Rabbi seni hoşnut etmek için acele ettim. Zaten onlar da peşimden geliyorlar.” dedi.

20/85. Allâh, “Sen onların yanından ayrılınca, biz halkını denedik. Sâmirî onları doğru yoldan çıkardı.” dedi.

20/86. Bunun üzerine Mûsâ, öfkeli ve üzgün bir halde halkının yanına döndü ve “Ey Halkım! Rabbiniz size çok güzel şeyler vaad etmedi mi? Üstelik ben yanınızdan ayrılmaya da çok bir zaman geçmedi. Yoksa bana verdiğiniz sözden vazgeçerek, Rabbinizin öfkelerini mi istiyorsunuz?” dedi.

20/87. Onlar şöyle dediler: “Biz kendi irademizle sözümüzden dönmedik. Hakkımız olmadığı halde Mısır halkının süs eşyalarından yüklü miktarda almıştık. Sâmirî'nin telkiniyle, bunlardan kurtulmak için ateşe attık.”

20/88. Sâmirî onlara, eriyen süs eşyalarından, böğürme sesi gibi ses çıkaran bir buzağı heykeli yaptı. Sonra o ve arkadaşları, “İşte bu hem sizin, hem de Mûsâ'nın ilâhıdır. Fakat Mûsâ onu unuttu.” dediler.

20/89. Heykelin, onların sözüne bir karşılık vermediğini, onlara bir fayda ve zarar da veremeyeceğini görmüyorlar mı?

20/90. Daha önce onlara Hârûn, “Ey halkım! Şu buzağı heykeliyle imtihan ediliyorsunuz. Doğrusu sizin Rabbiniz, merhameti sonsuz olan Allâh'tır. O halde benim sözüme uyun, emrime itaat edin!” demişti.

20/91. Onlar, “Mûsâ dönünceye kadar, buzağıya tapmaya devam edeceğiz.” demişlerdi.

20/92. Mûsâ kardeşine şöyle dedi: “Ey Hârûn! Onların doğru yoldan saptığını görünce, neden engel olmadın?”

20/93. “Niçin bana uymadın! Yoksa emrime sen de mi karşı geldin?”

20/94. Hârûn şöyle dedi: “Kardeşim! Saçımı sakalımı çekip de beni mahcup etme! Ben, senin ‘İsrâîloğullarının arasına ayrılık soktun, sözümü dinlemedin.’ demenden korktum.”

20/95. Mûsâ, “Ey Sâmirî! Senin derdin neydi?” dedi.

20/96. Sâmirî, “Ben onların akıllarına gelmeyen şeyi düşündüm; Nefsim bana güzel gösterdiği için Cebrâil'in sana getirdiği mesajlardan bir kısmını çıkarıp anlattım.” dedi.

20/97. Mûsâ şöyle dedi: “Defol! Hayatın boyunca utanç ve acı içinde yaşayacağın için ‘bana dokunmayın, benden uzak durun!’ diyeceksin. Ayrıca ahirette senin için kaçamayacağın bir azap vardır. Taptığın ilâha bir bak! Biz onu yakıp denize atacağız.”

20/98. “Şunu bilin ki, sizin ilâhınız, kendinden başka ilâh olmayan ve ilmi her şeyi kuşatan Allâh'tır.”

20/99. Biz, işte böyle geçmişte olup bitenlerin bir kısmını sana anlatıyoruz. Tarafımızdan bir öğüt olarak sana Kur’ân'ı verdik.

20/100. Kur’ân’dan yüz çeviren kişiler, kıyamet günü büyük bir günah yükleneceklerdir.

20/101. İşte onlar, bu günahın altında temelli ezileceklerdir. Kıyamet günü yüklenecekleri bu yük ne kadar kötüdür!

20/102. O gün, sûra üflendiğinde biz, kâfirleri korkudan gözleri donuklamış bir halde huzurumuzda toplayacağız.

20/103. Onlar korkudan kısık bir sesle birbirlerine, “Dünyada sadece on gün kaldık.” derler.

20/104. Biz onların söylediklerini çok iyi biliriz. Onların en aklı başında olanı bile, “Siz sadece bir gün kaldınız.” der.

20/105. Kıyamet günü dağların ne olacağını sana soruyorlar. Onlara şöyle de: “Rabbim onları toz gibi savuracaktır.”

20/106. “Dünyayı, dümdüz ve bomboş bir alan haline getirecektir.”

20/107. “Orada ne bir tepe, ne de bir çukur görürsün.”

20/108. “O gün insanlar, zorunlu olarak İsrâfil’in davetine uyacak ve merhameti sonsuz olan Allâh’ın büyüklüğü karşısında bütün sesler kısılacaktır. Artık sen fısıltıdan başka bir ses duyamazsın.”

20/109. O gün şefaât, sadece merhameti sonsuz olan Allâh’ın izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimselere fayda verecektir.

20/110. Allâh, onların yaptıklarını da, ileride yapacaklarını da bilir; fakat onlar Allâh’ı tam olarak bilemezler.

20/111. O gün herkes, diri olan ve kâinatı idare eden Allâh’a boyun eğecektir. Zulmedenler ise, ziyana uğrayacaktır.

20/112. Mümin olarak yararlı işler yapan kimseler, o gün ne haksızlığa uğramaktan, ne de hak ettiğini alamamaktan korkar.

20/113. Biz Kur’ân’ı, insanların Allâh’a karşı kulluk bilincinde olması veya öğüt alması için Arapça olarak indirdik ve onda uyarılarımızı tekrar tekrar açıkladık.

20/114. Hüküm verme yetkisi elinde olan Allâh çok yücedir. Dolayısıyla bir konuda vahiy tamamlanmadan önce, acele ederek hüküm verme! “Rabbim, ilmimi artır!” diye dua et!

20/115. Doğrusu biz, daha önce Âdem’e, “Şu ağaca yaklaşmayın!” diye emretmiştik. Fakat o, bu yasağı önemsemedi. Böylece biz onun kararlı olmadığını gördük.

20/116. Meleklerle “Âdem’e saygı gösterin!” demiştik. Onlar da gösterdi, fakat İblis bunu yapmamakta direndi.

20/117. Bunun üzerine şöyle dedik: “Ey Âdem! Bu İblis senin ve eşinin gerçek düşmanıdır. Sakın sizi huzur ve nimet yurdundan çıkarmasın, yoksa mutsuz olursunuz!”

20/118. “Hâlbuki orada ne aç kalırsın ne de açık.”

20/119. “Orada ne susuzluk çekersin, ne de güneşten yanarsın.”

20/120. Fakat Şeytan Âdem’e, “Sana ölümsüzlük ağacını ve yok olmayacak bir saltanatı göstereyim mi?” diyerek aklını çeldi.

20/121. Bunun üzerine Âdem ile Havva, yasaklanan ağacın meyvesinden yiyince edep yerleri kendilerine göründü. Hemen bahçedeki ağaç yapraklarıyla edep yerlerini örtmeye çalıştılar. Böylece Âdem, Rabbinin karşı gelerek büyük bir hata işlemiş oldu.

20/122. Âdem tövbe edince, Rabbi onu seçkin bir kul yaptı; tövbesini kabul edip doğru yolu gösterdi.

20/123. Allâh şöyle buyurdu: “Bu huzur ve nimet yurdundan çıkın! Dünyada nesliniz birbirine düşmanlık yapacaktır. Benden size doğru yolu gösteren bir mesaj geldiğinde ona uyun! Benim mesajıma uyanlar ne doğru yoldan saparlarsa ne de mutsuz olurlar.”

20/124. “Fakat mesajımdan yüz çevirenler sıkıntılı bir hayat yaşayacaktır. Bir de kıyamet günü biz onları kör olarak huzurumuzda toplayacağız.”

20/125. Bunun üzerine onlar, “Rabbimiz! Biz dünyada iken kör değildik, bizi burada niçin kör yarattın?” diyecekler.

20/126. Allâh da onlara şöyle cevap verecektir: “Evet. Ayetlerimiz size geldi, fakat siz onları önemsemediniz. Bugün de siz önemsenmeyeceksiniz.”

20/127. Biz, haddi aşanları ve Rabbinin ayetlerine inanmayanları işte böyle cezalandırırız. Şüphesiz ahiret azabı, daha şiddetli ve kalıcıdır.

20/128. Şimdi rahatça gezip dolaştıkları yerlerde, daha önce pek çok nesli helak etmemiz onları doğru yola getirmiyor mu? Şüphesiz bunda sağduyulu kimseler için dersler vardır.

20/129. Rabbin tarafından daha önce verilmiş bir söz ve belirlenmiş bir süre olmasaydı azap onlara çoktan gelirdi.

20/130. Onların dediklerine sabret! Rabbinin hoşnutluğunu elde etmek için, güneş doğmadan ve batmadan önce, geceleyin ve gündüzün iki yanında Rabbinin överek tesbih et!

20/131. İmtihan etmek için kâfirlerden bir kısmına verdiğimiz dünya malına imrenme! Aslında Rabbinin vereceği nimet daha hayırlı ve kalıcıdır.

20/132. Sana uyanlara namazı emret; sen de kılmaya devam et! Bizim, senin hiçbir şeyine ihtiyacımız yok; aksine senin bütün ihtiyaçlarını biz karşılıyoruz. Güzel sonuç, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlarındır.

20/133. Kâfirler, “Muhammed, Rabbinden bize bir mucize getirse ya!” diyorlar. Onlara önceki Kitaplardaki açık deliller gelmedi mi?

20/134. Onları peygamber göndermeden önce helak etseydik, o zaman ahirette “Rabbimiz! Ayetlerine uymamız için bize bir elçi gönderseydin de, burada rezil olmasaydık.” derlerdi.

20/135. Onlara, “Herkes o günün gelmesini bekliyor; siz de bekleyin! O gün kimin doğru yolda olduğunu anlayacaksınız.” de!

021. Enbiyâ Sûresi

21/1. İnsanların hesaba çekileceği gün yaklaştı. Böyle iken onlar hâlâ gaflet içinde gerçeklerden yüz çevirmektedirler.

21/2. Onlar, Rablerinden gelen her ayeti, sadece alay ederek dinlerler.

21/3. Onlar, oyun ve eğlenceye dalmışlardır. Zalimler kendi aralarında, gizlice, “Bu adam da, sizin gibi bir insandır. Şimdi siz, bile bile onun sihri mi kapılacaksınız?” dediler.

21/4. Peygamber de onlara, “Gizli konuşmanızın faydası yok. Çünkü Rabbim göklerde ve yerde konuşulan her sözü bilir. O her şeyi hakkıyla işiten ve bilendir.” dedi.

21/5. Onlar ise, “Bunlar hayal ürünü sözlerdir. Hatta bunları kendisi uydurmuştur. O olsa olsa bir şairdir. Gerçekten doğru söylüyorsa, önceki peygamberler gibi bize bir mucize getirsin.” dediler.

21/6. Onlardan önce pek çok memleketin halkına mucize gönderdiğimiz halde iman etmediler; biz de onları bu yüzden helak ettik. Şimdi bunlar mı iman edecekler?

21/7. Senden önce de, kendilerine vahyettiğimiz insanları peygamber olarak gönderdik. Bunu bilmiyorsanız, kendilerine kitap verilenlere sorun.

21/8. Biz peygamberleri, yemeyen, içmeyen ihtiyacı olmayan meleklerden göndermedik. Peygamberler ölümsüz de değildir.

21/9. Sonra o peygamberlere verdiğimiz sözü yerine getirdik. Onlarla birlikte dilediğimizi kurtardık. Aşırı gidenleri ise yok ettik.

21/10. Elbette biz size, hükümlerine uymanız halinde sizi şerefli edeceğiz bir kitap verdik. Hâlâ düşünmeyecek misiniz?

21/11. Biz, halkı zalim olan pek çok memleketi yerle bir ettik ve onların yerine başkalarını getirdik.

21/12. Onlar azabımızın geleceğini sezince, oradan kaçmaya yeltendiler.

21/13. Onlara şöyle denildi: “Haydi kaçmayın da, sizi şımartan konfor ve konaklarınıza dönün bakalım! Nasıl olsa ahirette bu nimetlerden mutlaka hesaba çekileceksiniz.”

21/14. Azap başlarına gelince onlar, “Eyvâh! Gerçekten biz kendimize yazık etmişiz.” diye feryat ettiler.

21/15. Bu feryatları devam edip gitti. Sonunda onları biçilmiş ekine, ateşi sönmüş küle döndürdük.

21/16. Biz göğü, yeri ve bunların arasındakileri eğlence olsun diye yaratmadık.

21/17. Eğer eğlenmek isteseydik, katımızda eğlenecek çok şey bulurduk! Fakat biz böyle yapmayız.

21/18. Hayır! Aksine biz batılın karşısına hakkı çıkarınca, o hak batılı darmadağın eder ve o da yok olup gider. Allâh'a yakıştırdıklarınızdan dolayı vay sizin halinize!

21/19. Göklerde ve yerdeki her şeyin sahibi Allâh'tır. Melekler Allâh'a kulluk etmekten ne büyüklenir, ne de usanırlar.

21/20. Onlar, gece gündüz hiç durmadan Allâh'ı tesbih ederler.

21/21. Yoksa bazı insanlar, bir takım dünyevî varlıkları, sanki ölüleri diriltebilecekmiş gibi, ilâh mı ediniyorlar?

21/22. Allâh'tan başka ilahlar olsaydı, yerin ve göğün düzeni bozulurdu. Arşın sahibi olan Allâh, onların yakıştırdıkları her şeyden uzaktır.

21/23. Allâh yaptığı hiçbir şeyden asla sorgulanamaz, fakat insanlar yaptıkları her şeyden sorumludur.

21/24. Yoksa onlar, Allâh'ın yanısıra başka ilahlar mı ediniyorlar? Onlara, "Öyleyse iddianızı ispat edecek delillerinizi getirin! Bana ve benden öncekilere gönderilen kitaplarda Allâh'tan başka ilah olmadığı bildirilmektedir." de! Onların çoğu, bilmediği için gerçeklerden yüz çevirmektedir.

21/25. Biz, senden önce gönderdiğimiz her peygambere, "Benden başka ilâh yoktur; o halde yalnız bana ibadet edin!" diye vahyettik.

21/26. Böyle iken müşrikler, "Melekler, merhameti sonsuz olan Allâh'ın çocuklarıdır." dediler. Hâşâ, öyle değil! Onlar, Allâh'ın seçkin kullarıdır.

21/27. Melekler, Allâh'ın izni olmadan konuşmazlar, sadece onun emri doğrultusunda hareket ederler.

21/28. Allâh, meleklerin yaptıklarını da, yapacaklarını da iyi bilir. Onlar Allâh'tan korktukları için, onun hoşnut olmadığı bir kimsenin kurtulması için dua etmezler.

21/29. Meleklerden biri, "Allâh'ın dışında ben de ilâhım." derse, onu Cehenneme atarız. Çünkü biz zalimleri böyle cezalandırırız.

21/30. Kâfirler, gökler kapanıp yağmur yağdırmaz ve yer kuruyup bitki vermezken, Allâh'ın göğü açıp yağmur yağdırdığını ve o suyla her şeyi canlandırdığını görmüyorlar mı? Hâlâ onlar, inanmayacaklar mı?

21/31. Biz, üzerindeki sarsmaması için yeryüzüne sabit yüce dağlar yerleştirdik. Onların gidecekleri yerlere ulaşabilmesi için de dağların arasında yollar ve geçitler açtık.

21/32. Atmosferi de, zararlı ışın, gök taşı ve benzerine karşı koruyucu kalkan kıldık. Buna rağmen onlar, Allâh'ın kudretine işaret eden bu delillerinden yüz çeviriyorlar.

21/33. Geceyi ve gündüzü, güneşi ve ayı yaratan Allâh'tır. Uzayda bulunan yıldız ve gezegenlerin tamamı, kendi yörüngesinde hareket etmektedir.

21/34. Biz, senden önce de hiçbir insana ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen öleceksin de, onlar temelli mi kalacaklar?

21/35. Herkes ölecektir. Sizi dünyada iyilikle de, kötülükle de deneyeceğiz ve sonunda hesap vermek üzere huzurumuza geleceksiniz.

21/36. Kâfirler seni gördüklerinde, "İlâhlarımız hakkında ileri geri konuşan adam, bu mu?" diye seninle alay ediyorlar. Aslında onlar, böyle yapmakla merhameti sonsuz olan Allâh'ın kitabını inkâr etmiş oluyorlar.

21/37. İnsan, çok aceleci yaratılmıştır. Azabımı size göstereceğim; acele etmeyin!

21/38. Onlar, "Doğru söylüyorsanız, bu tehdit ettiğiniz azap ne zaman gerçekleşecektir." diyorlar.

21/39. Keşke kâfirler, ahirette yüz ve sırtlarını yalayan ve her taraftan onları saran ateşe engel olamayacaklarını ve kendilerine hiç kimsenin yardım edemeyeceğini bilselerdi!

21/40. Hiç beklemedikleri azap ansızın gelince onlar apışıp kalacaklardır. Artık onu geri çevirmeye ne güçleri yetecek, ne de onlara tövbe etmeleri için zaman tanınacaktır.

21/41. Rasûlüm! Senden önce de birçok peygamberle alay edilmişti. Alay konusu yaptıkları azap, bir gün onları kuşatmıştır.

21/42. Onlara, “Merhameti sonsuz olan Allâh'ın gece veya gündüz gelecek azabından sizi kim kurtaracak?” de! Buna rağmen onlar, Rablerinin mesajından yine de yüz çeviriyorlar.

21/43. Yoksa bize karşı kendilerini savunacak ilâhları mı var? Hâlbuki onların ilâh olduğunu iddia ettikleri şeyler ne kendilerine yardım edebilir, ne de bizden bir yardım görür.

21/44. Bizim verdiğimiz nimetle onlar ve ataları uzun süre yaşadı. Şimdi, her yandan topraklarını ellerinden alıp daralttığımızı görmüyorlar mı? Hâlâ üstün geleceklerini mi sanıyorlar!

21/45. Rasûlüm! Onlara “Ben sizi kendiliğimden değil, vahye dayalı olarak uyarıyorum.” de! Fakat gerçeklere kulaklarını tıkayanlar, ne kadar uyarılsalar da bu çağrıyı duymazdan gelirler.

21/46. Fakat onlara Rabbinin küçük bir azabı dokunsa, yaptıkları kötülüğü anlar ve “Eyvah! Gerçekten biz zalimlerdenmiyiz.” derler.

21/47. Kıyamet günü ameller adaletle değerlendirilecek; kimseye en küçük bir haksızlık yapılmayacaktır. O gün zerre miktarı da olsa, yaptığı her şeyi insanın önüne koyacağız. Kimse bizden daha iyi hesap göremez.

21/48. Biz Mûsâ ve Hârûn'a, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlara bir öğüt ve ışık olması için hak ile batılı birbirinden ayıran Kitabı verdik.

21/49. Onlar, gözleriyle görmedikleri halde, Rablerine gönülden saygı duyarlar ve kıyametin dehşetinden de korkarlar.

21/50. Bu Kur'ân, Muhammed'e indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Şimdi siz onu inkâr mı ediyorsunuz?

21/51. Biz daha önce İbrâhîm'e uyacağı doğru yolu göstermiştik. Zaten biz onun peygamberliğe ehil olduğunu biliyorduk.

21/52. İbrâhîm, babasına ve halkına, “Ne diye bu putlara tapıyorsunuz?” demişti.

21/53. Onlar, “Atalarımızdan böyle gördük; onlar putlara tapıyordu.” dediler.

21/54. Bunun üzerine İbrâhîm, “Siz de, atalarınız da tamamen doğru yoldan sapmışsınız.” dedi.

21/55. Onlar, “Bu getirdiğin şey, gerçekten Allâh kelamı mı, yoksa bizimle alay mı ediyorsun?” dediler.

21/56. İbrâhîm, “Alay etmiyorum! Sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin sahibi olan Allâh'tır. Bunları yaratan odur. Ben bunun doğru olduğuna şahitlik ederim.” dedi.

21/57. Ve içinden de, “Allâh'a yemin olsun ki, siz buradan ayrıldıktan sonra putlarınıza bir oyun oynayacağım.” dedi.

21/58. Onlar ayrılınca İbrâhîm, putların hepsini paramparça etti; ona sormaları için yalnız büyük putu sağlam bıraktı.

21/59. Onlar dönüp gelince, “İlâhlarımıza bunu kim yaptı? Bunu yapan, zalimin biridir.” dediler.

21/60. Halkından bir kısmı, “İbrâhîm denilen bir gencin putlar hakkında ileri geri konuştuğunu duymuştuk.” dedi.

21/61. Diğerleri, “Yapılacak sorgulamayı herkesin görmesi için, onu insanların önüne çıkarın.” dedi.

21/62. İbrâhîm getirilince ona, “Ey İbrâhîm, ilahlarımıza bu kötülüğü sen mi yaptın?” diye sordular.

21/63. İbrâhîm, “Hayır! Onu şu büyük put yapmıştır; konuşabiliyorlarsa onlara sorun!” dedi.

21/64. Bunun üzerine içlerinden “Asıl zalim bizmişiz.” dediler.

21/65. Sonra yine batıl düşüncelerine dönüp, “Sen de biliyorsun ki bunlar konuşmaz.” dediler.

21/66. Bunun üzerine İbrâhîm şöyle dedi: “Allâh'ı bırakıp da size hiçbir fayda ve zararı olmayan şeylere mi tapıyorsunuz?”

21/67. “Öyleyse size de, Allâh'tan başka taptıklarınıza da yazıklar olsun! Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?”

21/68. İçlerinden bir grup, “Eğer bir şey yapacaksınız, İbrâhîm'i yakarak ilâhlarınızın onurunu koruyun!” dedi.

21/69. Biz de, “Ey ateş! Serin ol, İbrâhîm'e zarar verme!” dedik.

21/70. Onlar, İbrâhîm'i cezalandırmak için bir plan yapmak istediler. Biz de bunu boşa çıkardık.

21/71. Biz, İbrâhîm'i ve Lût'u kurtararak herkes için bereketli kıldığımız yere ulaştırdık.

21/72. İbrâhîm'e oğlu İshâk'ı ve torunu Yakub'u verdik. Onların hepsini peygamber yaptık.

21/73. Onları, emrimiz doğrultusunda yol gösteren önderler yaptık; onlara iyi işler yapmalarını, namaz kılmalarını ve zekât vermelerini emrettik. Bunlar, yalnız bize kulluk eden kimselerdi.

21/74. Biz Lût'a ilim ve ince kavrayış yeteneği verdik, onu çirkin işler yapan bir halkın elinden kurtardık. Şüphesiz onlar doğru yoldan çıkmış kötü bir halktı.

21/75. Lût'u, rahmetimizle kuşattık. Çünkü o, erdemli kişilerdendi.

21/76. Nûh'a da peygamberlik verdik. Biz daha önce onun duasını kabul edip onu ve ailesini büyük tufandan kurtarmıştık.

21/77. Ayrıca biz, ayetlerimizi yalanlayan halkına karşı Nûh'a yardım ettik; halkı çok kötü insanlar olduğu için halkının hepsini suda boğduk.

21/78. Biz, Dâvûd ve Süleymân'a da peygamberlik vermiştik. Bir defasında onlar, bir koyun sürüsünün geceleyin ekin tarlasına girmesi hakkında hüküm vermişlerdi. Biz de onların hükümlerine tanık olmuştuk.

21/79. Biz, Süleyman'a davanın çözümünü öğrettik. Ayrıca her ikisine de ilim ve ince kavrayış yeteneği verdik. Dâvûd, kendisine verdiğimiz güzel sesiyle Allâh'ı tespih ederken, dağlarda sesi yankılanır, kuşlar da ötüşerek ona eşlik ederdi. İşte bunları yapan bizdik.

21/80. Bir de Dâvûd'a, savaşta sizi koruması için zırh yapmayı öğrettik. Bunlar için artık şükredecek misiniz?

21/81. Fırtınayı Süleymân'ın hizmetine verdik. Onun emriyle fırtına, bereketli topraklara doğru eserdî. Biz her şeyi biliriz.

21/82. Denize dalıp inci, mercan gibi değerli eşyalar çıkararak ve bunun dışında başka işler yapan cinleri de Süleyman'ın emrine verdik. Şeytanları onun emrinde biz tutuyorduk.

21/83. Eyyûb'a da peygamberlik verdik. O, "Ey Rabbim! Ben büyük bir sıkıntıya düştüm. Sen ise merhamet edenlerin en merhametlisisin." diye dua etmişti.

21/84. Biz de duasını kabul edip onu, sıkıntıdan kurdardık; kaybettiği ailesini ve malını bir kat fazlasıyla kendisine geri verdik. Bunu katımızdan bir rahmet ve kulluk edenlere bir ders olarak yaptık.

21/85. İsmâîl'e, İdrîs'e ve Zül-Kifl'e de peygamberlik verdik. Bunların hepsi, sabırlı kimselerdi.

21/86. Biz onları peygamberlik nimetiyle şereflendirdik. Çünkü onlar, erdemli kimselerdi.

21/87. Yûnus'a da peygamberlik verdik. O, halkının isyan etmesine öfkelenmişti için, kendisini sıkıştırmayacağımızı sanarak, emrimizi beklemeden görevini terk edip ayrılmıştı. Fakat biz onu yakalayınca, balığın karnında karanlıklar içinde şöyle dua etmişti: "Senden başka ilâh yoktur. Sen her türlü noksanlıktan uzaksın. Ben ise, görevimi terk ederek kendine yazık edenlerden oldum."

21/88. Biz duasını kabul edip, onu sıkıntısından kurtardık. İşte biz müminleri böyle kurtarıyoruz.

21/89. Zekeriyya'ya da peygamberlik vermiştik. O, "Rabbim! Gerçi sen en hayırlı mirasçısın ama beni dünyada evlatsız tek başıma bırakma!" diye dua etmişti.

21/90. Biz de duasını kabul ettik; eşini doğurmaya uygun hale getirip Yahya'yı verdik. Çünkü onlar, iyilikte yarışıyor, rahmetimizi ümit edip, azabımızdan korkarak bize ibadet ediyorlardı. Onlar bize gönülden saygı duyan kimselerdi.

21/91. Biz, namusunu koruyan Meryem'e de nimet verdik. Evli olmadığı halde, karnında İsâ'yı canlandırdık. Böylece onu ve oğlunu herkese kudretimizi gösteren bir delil yaptık.

21/92. Şüphesiz bütün peygamberlerin tebliğ ettiği bu tevhid inancı, sizin de dininizdir. Ben de hepinizin Rabbiyim, öyleyse yalnız bana kulluk edin!

21/93. Fakat insanlar bu din birliğini paramparça ettiler. Onların hepsi bize döneceklerdir.

21/94. Mümin olarak yararlı iş yapanların çabası, asla karşılıksız kalmayacaktır. Doğrusu biz onların yaptığı her şeyi kaydediyoruz.

21/95. Helak ettiğimiz bir ülke halkının, artık dünyaya dönmesi mümkün değildir.

21/96. Ye'cüc ve Me'cüc'ün önü açılınca onlar, her taraftan akın edecektir.

21/97. Kıyamet koparken, kâfirlerin gözleri yuvalarından fırlayacak ve "Yazıklar olsun bize! Bu gerçekleri nasıl oldu da göz ardı ettik. Doğrusu biz kendimize yazık etmişiz." diyeceklerdir.

21/98. Onlara, "Şüphesiz siz ve Allâh'tan başka taptıklarınız Cehennem yakıtı olacaksınız; hepiniz oraya gireceksiniz." denilecektir.

21/99. Eğer onların yaptıkları putlar ilâh olsaydı, onlar Cehenneme girmezlerdi. Hâlbuki hepsi, orada temelli kalacaktır.

21/100. Onlar, Cehennemde inim inim inleyecek, kendilerini mutlu edecek hiç bir söz de işitmeyeceklerdir.

21/101. Fakat yaptıkları iyiliklere karşılık tarafımızdan güzel ödül hak edenler, Cehennemden uzak olacaklardır.

21/102. Onlar, Cehennemin sesini bile duymayacak, tam aksine canlarının çektiği nimetler içinde temelli kalacaklardır.

21/103. Kıyametin dehşeti onları tedirgin etmeyecektir. Melekler onları, “İşte size vaadedilen gün, bu gündür.” diye karşılayacaklardır.

21/104. O gün göğü, yazılı kâğıtları tomar eder gibi düreceğiz. İlk başta olduğu gibi, onu tekrar yaratacağız. Bu bizim vaadimizdir; biz verdiğimiz sözü mutlaka yerine getiririz.

21/105. Biz, Tevrat'ta ve ondan sonra öğüt olarak indirilen kitaplarda, Cennete erdemli kullarımın sahip olacağını bildirdik.

21/106. Şüphesiz bunda, kulluk yapan kimseler için bir mesaj vardır.

21/107. Biz, bütün insanlara merhamet ettiğimiz için seni peygamber olarak gönderdik.

21/108. Rasûlüm, “Doğrusu bana, ilâhınızın bir tek Allâh olduğu vahyedilmiştir. Artık kabul edeceksiniz, değil mi?” de!

21/109. Eğer kabul etmezlerse, onlara şöyle de: “Ben, hiçbir ayırım yapmadan hepimize tebliğ ettim. Tehdit edildiğiniz kıyametin yakın mı yoksa uzak mı olduğunu bilemem.”

21/110. “Şüphesiz Allâh, açıkça söylediklerinizi de, içinizde gizlediklerinizi de bilir.”

21/111. “Bu hayatın, sizin için bir imtihan mı, yoksa belli zamana kadar faydalanmanız için bir erteleme mi olduğunu bilmiyorum.”

21/112. “Rabbim, onlarla aramızda gereken hükmü ver! Rabbimizin merhameti sonsuzdur. Allâh, sizin bunca isnat ve iftiranıza karşı kendisinden yardım istenecek tek ilâhtır.”

022. Hacc Sûresi

22/1. Ey İnsanlar! Rabbinize karşı kulluk bilincinde olun! Doğrusu kıyametin sarsıntısı çok korkunç olacaktır.

22/2. O günün dehşetinden, emzikli kadınlar çocuklarını unutacak; hâmileler düşük yapacak ve insanlar içmedikleri halde sarhoş gibi olacaktır. Allâh'ın azabı ise çok daha korkunçtur.

22/3. Buna rağmen insanlardan bir kısmı, kendilerini Allâh'ın yolundan çıkaran her azgının peşine bilgisizce düşerek Allâh hakkında tartışıp durmaktadır.

22/4. Şeytan hakkında şöyle hükmedilmiştir: “Şeytan kendisini dost edinen kimseyi, onlar yoldan çıkarır ve Cehennem azabına sürükler.”

22/5. Ey İnsanlar! Tekrar dirilme konusunda şüpheniz varsa, kendi yaratılışınıza bakın: Biz kudretimizi göstermek için sizi topraktan, sonra çok küçük olan yumurta ve spermden, sonra rahime yapışmış blastocystten (dölllenmiş hücre yığından), sonra organları belli belirsiz embriyodan yarattık. Sizi dileğimiz kadar ana karnında tutar, sonra bebek olarak dünyaya getiririz. Sonra ergenlik çağına ulaşırsınız. Bir kısmınız erken ölür, bir kısmınız ise bunayıp bildiklerini unutacak derecede yaşlanır. Bir de tabiatın yeniden canlanmasına bakın: Kupkuru

yere yağmur yağdırırız da, onun sayesinde orası canlanıp kabarıp ve orada çeşitli güzel bitkiler yetişir.

22/6. Bütün bunlar, Allâh'ın varlığını, ölüleri dirilteceğini ve onun her şeye gücünün yettiğini göstermektedir.

22/7. Ayrıca bunlar, kıyametin kopacağına şüphe olmadığını ve Allâh'ın kabirdeki ölüleri dirilteceğini anlatmaktadır.

22/8. Bazı insanlar, bilgisi, rehberi ve aydınlatıcı bir kitabı olmadan Allâh hakkında tartışıp durmaktadır.

22/9. Bir de onlar kibirlenerek Allâh'ın yolundan saptırırlar. Onlar dünyada rezil rüsva olacaklardır, kıyamette de biz onlara yakıcı bir azabı tattıracağız.

22/10. Ahirette onlara, “Bu ceza, sizin dünyada yaptıklarınızın karşılığıdır. Yoksa Allâh, kullarına haksızlık yapmaz.” denilecektir.

22/11. İnsanlardan bir kısmı, dünya çıkarına göre Allâh'a kulluk eder. Bir menfaat elde ederse, mutlu olur; fakat başına bir sıkıntı gelirse, o zaman da Allâh'tan hemen yüz çevirir. Bunlar dünyayı da, ahireti de kaybetmişlerdir. İşte bu, apaçık bir kayıptır.

22/12. Bu insanlar Allâh'la birlikte, kendisine bile hiçbir zararı veya faydası dokunmayan putlara taparlar. İşte doğru yoldan büsbütün uzaklaşmak budur.

22/13. Onlar, faydasından çok zararı olanlara taparlar. O taptıkları ne kötü bir dost ve ne kötü bir arkadaştır!

22/14. Allâh, iman edip yararlı işler yapanları, içlerinden ırmaklar akan Cennetlere koyacaktır. Allâh, dilediğini yapar.

22/15. Allâh'ın, peygamberini dünyada ve ahirette üstün kılmayacağını düşünen kimseler, bir yolunu bulup gökten gelecek yardıma engel olsun bakalım! Onların tuzakları, peygamberin üstün gelmesine engel olamaz.

22/16. Allâh, apaçık mesajlar halinde Kur'ân'ı indirmiş ve böylece, isteyen kimseye onunla doğru yolu göstermiştir.

22/17. Kıyamet günü Allâh; Müminler, Yahûdiler, Sâbiiler, Hıristiyanlar, Mecusiler ve müşrikler hakkında kesin hükmünü verecektir. Çünkü o, her şeyi görüp, bilmektedir.

22/18. Göklerde ve yerde olan her şeyin; güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve birçok insanın, Allâh'ın koyduğu kanunlara boyun eğdiğini bilmiyor musun? Fakat insanlardan birçoğu da isyan ettiği için azabı hak eder. Allâh'ın alçalttığı kişiye kimse saygınlık kazandıramaz. Doğrusu Allâh, dilediği herşeyi yapar.

22/19. Rablerine boyun eyen ve eymeyen bu iki taraf, Allâh'ın dini hakkında sürekli çatışmaktadır. Bunlardan kâfir olanlara, ateşten elbiseler biçilecek ve başlarına kaynar su dökülecektir.

22/20. Onun sıcaklığından, derileri ve iç organları eriyecektir.

22/21. Onlar için demirden topuzlar hazırlanmıştır.

22/22. Onlar, çektikleri ısıdıraptan dolayı Cehennemden her çıkmak istediklerinde, geri çevrilecek ve “Yakıcı azabı tadın!” denilecektir.

22/23. Şüphesiz Allâh, iman edip yararlı işler yapanları, içlerinden ırmaklar akan Cennetlere koyacaktır. Onlar Cennette altın bilezik ve incilerle süslenecektir. Oradaki elbiseleri de ipekten olacaktır.

22/24. Onlar, hem sözün en güzeli olan kelime-i tevhîde, hem de her türlü övgüye layık olan Allâh'ın yoluna ulaşmıştır.

22/25. İnsanları Allâh'ın yolundan alıkoymak isteyen ve onların Mekke'li-taşralı her kesin ibadet yeri olan Mescid-i Haram'ı ziyaret etmelerini engelleyen kâfirler büyük bir zulüm işlemişlerdir. Zulmederek doğru yoldan sapanlara, can yakıcı bir azabı tattıracağız.

22/26. İbrâhîm'e Kâbe'nin yerini göstermiş ve şöyle demiştik: “Bana hiçbir şeyi ortak koşma! Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rükû ve secde ederek namaz kılanlar için Kâbe'yi temiz tut!”

22/27. “İnsanlara haccı duyur! Onlar da yürüyerek ya da uzak yerlerden her türlü binekle senin bu davetine uysunlar.”

22/28. “Böylece onlar, haccın kendilerine sağlayacağı birçok faydasını görmüş olurlar. Ayrıca onlar, Allâh'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanları belli günlerde Allâh adına kurban etsinler! Bu kurbanlardan hem siz yiyin, hem de sıkıntı içinde olan fakirlere yedinir!”

22/29. “Sonra saçlarını kesip ihramdan çıksınlar ve hacla ilgili diğer görevlerini yerine getirsinler, ayrıca dünyanın en eski ibadet yeri olan Kâbe'yi tavaf etsinler!”

22/30. Bunlar Allâh'ın hükümleridir. Allâh'ın emir ve yasaklarına saygı göstererek hac eden kimse için Rabbi katında çok güzel ödüller vardır. Kur'an'da yenmesi yasaklanan hayvanların dışında kalan, deve, sığır ve davarlar size helal kılınmıştır. Artık putlara tapıp kurban kesmekten ve yalan söylemekten kaçınınız!

22/31. Allâh'a ortak koşmaksızın, samimiyetle ona yönelin! Allâh'a ortak koşan kişi, kendisini büyük bir helâke sürüklemiş olur. Sanki o, gökten düşüp parçalanmış da kuşların didiklediği veya çürüyüp de rüzgârın uzaklara savurduğu kimse gibidir.

22/32. Müşriklerin sonu işte böyledir! Buna karşılık hac ve oradaki kurban ibadetine saygı gösterip, onu yerine getirenler, Allâh'ın iyi kullarıdır. Çünkü bu ibadetleri yapmak, gönülden Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmanın gereğidir.

22/33. Kesilinceye kadar kurbanlıklardan yararlanabilirsiniz. Sonra onlar, en eski ibadet yeri olan Kâbe'nin sahibi Allâh'a kurban edilirler.

22/34. Biz her dinde kurban kesmeyi ibadet yaptık. Öyleyse kendilerine rızık olarak verdiğimiz deve, sığır ve davarları Allâh adına kurban etsinler. Sizin ilâhınız tek bir ilâhtır; artık onun emirlerine uyun! Rasûlüm! Allâh'a gönülden bağlı olanları müjdele!

22/35. Onlar, Allâh'ı hatırladıklarında kalpleri titrer, başlarına gelen felaketsizlere sabreder, namazı dosdoğru kılar ve kendilerine verdiklerimizden onun yolunda harcarlar.

22/36. Sizin için kurbanlık olarak belirlediğimiz büyük baş hayvanlar, daha hayırlıdır. Öyleyse sıra sıra bekleyen büyük baş hayvanları, Allâh adına kurban edin! Kesilince, ondan hem kendiniz yiyin, hem de isteyen ve istemeyenlere yedinir! İşte biz şükretmeniz için onları, sizin hizmetinize verdik.

22/37. O hayvanların etleri ve kanları değil, sizin kulluk bilinciniz Allâh'a ulaşır. Allâh, böyle bir imkân vermesinden dolayı kendisini yüceltmeniz için, bu hayvanları hizmetinize vermiştir. Rasûlüm! Her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenleri müjdele!

22/38. Allâh, müminleri korur; fakat hiçbir nankör haini sevmez.

22/39. Kendilerine savaş açılan müminlerin, savaşmalarına izin verilmiştir. Allâh'ın onları üstün kılmaya gücü yeter.

22/40. Onlar sadece “Rabbimiz Allâh'tır,” dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarılmışlardı. Eğer Allâh bir kısım insanın kötülüğünü, diğerleriyle önlemeseydi; manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allâh'ın isminin çok anıldığı mescitler yıkılır giderdi. Allâh, kendi dini için savaşanları üstün kılacaktır. Çünkü Allâh çok güçlü ve kuvvetlidir.

22/41. Eğer bu insanları yeryüzünde yetkili kılırsak, onlar namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir, iyiliği tavsiye eder ve kötülüğe engel olmaya çalışırlar. Her işin sonucu Allâh'a varır.

22/42. Rasûlüm! Halkın seni yalanlasa da üzülme! Nitekim onlardan önce, Nûh, Âd ve Semûd halkı da peygamberlerini yalanlamıştı.

22/43. Halkı İbrâhîm'i ve Lût'u da yalanlamıştı.

22/44. Medyen halkı da peygamberlerini yalanlamıştı. Mûsâ da yalanlandı. Fakat ben, bu kâfirlere süre tanıdım. Sonra tövbe etmedikleri için onları yakalayıp cezalandırdım. Beni inkâr edenler azabımın nasıl olduğunu gördüler.

22/45. Halkı zalim olan pek çok memleketi helak ettik. Onların çatıları çöküp harabe olmuştur. Nice kuyular kurumuş, görkemli saraylar yerle bir olmuştur.

22/46. İnkâr edenler, akıllarıyla düşünüp, anlamak ve kulaklarıyla işitmek için yeryüzünde hiç mi gezip dolaşmıyorlar? Ne var ki onların gözleri değil, göğüslerindeki kalpleri kördür.

22/47. Müşrikler, “Gücün yetiyorsa azabı hemen getir bakalım!” diyorlar. Allâh vaadinden dönmez; fakat onun vakti vardır. Rabbiniz acele etmez; çünkü onun katında bir gün, sizin hesabınızla bin yıl gibidir.

22/48. Zalim olmalarına rağmen pek çok ülke halkına süre tanıdım; fakat günü gelince de onları yakalayiverdim. Sonunda herkes bana dönecektir.

22/49. Rasûlüm! Onlara, “Ey insanlar! Ben size gönderilen apaçık bir uyarıcıyım.” de!

22/50. İman edip, yararlı işler yapanlar için bağışlanma ve Cennette bol rızık vardır.

22/51. Fakat ayetlerimizi etkisiz bırakmak için gayret gösterenler Cehenneme girecektir.

22/52. Senden önce gönderdiğimiz her rasul ve nebi, halkının doğru yolu bulmasını umarak ayetleri tebliğ ettiğinde, Şeytan bir fitne çıkarmak istemiştir. Fakat Allâh, Şeytanın attığı bu fitneyi boşa çıkarmış ve ayetlerini kuvvetlendirmiştir. Allâh her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

22/53. Böylece Allâh, Şeytanın çıkardığı bu fitneyi, hasta ve katı kalpliler için bir imtihan aracı yapmıştır. Şüphesiz zalimler, derin bir ayrılık içindedir.

22/54. Allâh bunu, kendisine ilim verilenlerin, Kur'ân'ın Rablerinden gelen bir hakikat olduğunu anlayıp iman etmesi ve ona gönülden boyun eğmesi için yapmıştır. Şüphesiz Allâh, iman edenleri doğru yola iletir.

22/55. Kâfirlere, kıyamet kopuncaya veya sonsuz azap gelinceye kadar, Kur'an hakkında şüphelenmeye devam edeceklerdir.

22/56. Kıyamet günü, hâkimiyet Allâh'ındır; o gün Allâh, insanlar hakkında hükmü verecektir. İman edip yararlı işler yapanlar, her türlü nimetin bulunduğu Cennete gireceklerdir.

22/57. Fakat inkâr edip, ayetlerimizi yalanlayanlar için, alçaltıcı bir azap vardır.

22/58. Allâh, kendi yolunda hicret edip şehid olanlara da, eceliyle ölenlere de Cennette çok güzel rızıklar verecektir. Çünkü Allâh, en hayırlı rızık verendir.

22/59. Allâh, müminleri hoşnut olacakları Cennete koyacaktır. Şüphesiz o, her şeyi hakkıyla bilir ve kullarına tövbe etmeleri için zaman tanır.

22/60. Allâh'ın insanlar hakkında vereceği hüküm böyledir. Bir kimseye yapılan saldırının karşılığı, ona denk bir cezadır. Çünkü Allâh, haksızlığa uğrayanlara yardım eder. Şüphesiz Allâh, çok affeder ve bağışlar.

22/61. Allâh'ın mazlumlara yardım etmeye gücü yeter. Çünkü o, sınırsız kudretiyle gündüzü kısaltıp, geceyi uzatmakta ve geceyi kısaltıp, gündüzü uzatmaktadır. Allâh, her şeyi işitir ve görür.

22/62. Allâh haksızlığa uğrayanlara yardım etme gücüne sahiptir. Çünkü Allâh, gerçek ilahdır; onun dışında müşriklerin taptıkları ise boş şeylerdir. Allâh, çok yücedir.

22/63. Allâh'ın yağmur yağdırarak yeryüzünü yemyeşil hale getirdiğini görmüyor musun? O, lütuf ve ihsan sahibi ve her şeyi hakkıyla bilendir.

22/64. Göklerde ve yerdeki her şeyin sahibi Allâh'tır. Onun hiçbir şeye ihtiyacı yoktur ve o her türlü övgüye layıktır.

22/65. Allâh'ın yerde olan her şeyden size yararlanma imkânı vermesine ve koymuş olduğu kanunlarına göre denizde gemileri yüzdürmesine bakıp ibret almaz mısınız? Onun koyduğu kanunlar, gök cisimlerinin yere düşmesine engel olur. Doğrusu Allâh, insanlara çok şefkatli ve merhametlidir.

22/66. İlk başta size hayat veren Allâh'tır. Sonra sizi öldürecek ve daha sonra tekrar diriltecektir. Bütün bunlara karşılık insan, çok nankördür.

22/67. Biz her ümmete, bir ibadet şekli belirledik. Öyleyse bu konuda onların seninle çekişmesine fırsat verme! Sen Rabbinin dinine davet et! Çünkü sen dosdoğru yoldasın.

22/68. Seninle tartışmaya girerlerse, onlara “Allâh, yaptığınızı çok iyi bilmektedir.” de!

22/69. Kıyamet günü Allâh, tartıştığımız konular hakkında aranızda hüküm verecektir.

22/70. Allâh'ın gökte ve yerde olan her şeyi bildiğinin farkında değil misin? Çünkü bunların hepsi, onun belirlediği kanunlara göre hareket eder; dolayısıyla bunları bilmek Allâh için çok kolaydır.

22/71. Müşrikler, Allâh'la birlikte, Allâh'ın kendilerine hiçbir güç vermediği putlara tapıyorlar. Üstelik onlar, putların ilâh olduğuna ilişkin bir bilgiye de sahip değillerdir. İşte bu zalimlere kimse yardım edemez.

22/72. Ayetlerimiz kâfirlere açıkça okunduğunda, onların memnun olmadığını yüzlerinden anlarsın. Neredeyse onlar, ayetlerimizi kendilerine okuyanlara saldıracaklar. Onlara, “Bundan daha kötüsünü size bildireyim mi? O da Allâh'ın kâfirlere vaadettiği Cehennemdir. Orası ne kötü bir yerdir.” de!

22/73. Ey insanlar! İşte size verilen şu örneği iyi dinleyin!: Allâh'ın dışında taptıklarınızın hepsi bir araya gelse, bir tek sinek bile yaratamazlar. Küçümsediğiniz o sinek, putlardan bir şey kapsa, onu kurtarıp geri alamazlar. Dolayısıyla putlardan bir şey isteyenler de putlar da güçsüzdür.

22/74. İnkâr edenler Allâh'ın gücünü hakkıyla bilemiyorlar. Şüphesiz Allâh, çok kuvvetli ve yücedir.

22/75. Allâh meleklerden de, insanlardan da elçiler seçmiştir. O her şeyi hakkıyla işitir ve görür.

22/76. Allâh, olmuş ve olacak her şeyi bilir. Her şeyin son hükmünü o verir.

22/77. Ey iman edenler! Sonsuz mutluluğa ulaşabilmeniz için, rükû ve secde ederek namaz kılıp Rabbinize kulluk edin ve iyilik yapın!

22/78. Allâh yolunda gerektiği gibi çalışın! O sizi seçkin kılmış ve dinde size hiç bir zorluk yüklememiştir. Siz de babanız İbrâhîm'in dinine uyun! Allâh, sizin gibi inananları, önceki kitaplarda da, Kur'ân'da da Müslüman olarak isimlendirmiştir. Peygamber size örnek olsun; siz de bütün insanlara örnek olun! Ayrıca namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allâh'ın emirlerine sımsıkı sarılın! Sizin dostunuz Allâh'tır. O ne güzel dost ve ne güzel yardımcıdır.

023. Mü'minûn Sûresi

23/1. Müminler, sonsuz mutluluğa ulaşacaktır.

23/2. O müminler, namazlarını derin bir saygıyla kılarlar.

23/3. Onlar, faydasız ve anlamsız söz ve davranışlardan uzak dururlar.

23/4. Kendilerini ve mallarını günah ve haramdan arındırmak için gayret ederler.

23/5. Onlar, iffetlerini korurlar.

23/6. Onlar, eşleri ve hukuken meşru olan cariyelerinden başkasıyla ilişkiye girmezler. Bunun için de onlar, asla kınanmazlar.

23/7. Dinen meşru olmayan ilişkiye girenler ise, haddi aşmış olur.

23/8. O müminler, emanetleri korur ve sözlerini yerine getirirler.

23/9. Onlar, namazlarını devamlı kılarlar.

23/10. İşte onlar, Cennetin sahipleridir.

23/11. Onlar Cennete sahip olacak ve orada temelli kalacaklardır.

23/12. Biz her insanı, çamurdan süzülerek gelen elementlerden yarattık.

23/13. Sonra onu, çok güvenli olan ana rahminde yumurta ve spermden oluşan zigot haline getirdik.

23/14. Sonra bu zigotu, rahime yapışmış blastocyst (döllenmiş hücre yığını) haline getirdik. Bu hücre yığını bir parça et görünümündeki varlığa dönüştürdük. Sonra onu, iskeleti ve onu kaplayan etiyle insan şekline getirdik. En sonunda ise, yeni bir varlık olarak ortaya çıkardık. En güzel yaratıcı olan Allâh, çok yücedir.

23/15. Hepiniz dünyada bir müddet yaşadıktan sonra, mutlaka öleceksiniz.

23/16. Sonra kıyamet günü tekrar dirileceksiniz.

23/17. Üstünüzdeki semâda pekçok yörünge yarattık. Biz yarattıklarımızdan habersiz değiliz.

23/18. Biz gökten yağmuru belli bir ölçüde yağdırır ve su kaynaklarında biriktiririz. Onu yok etmeye de gücümüz yeter.

23/19. O su ile sizin için hurma ve üzüm bağları meydana getiririz. O bağlarda yiyeceğiniz pek çok meyve vardır.

23/20. Yine o suyla, Sînâ dağının çevresinde zeytin ağacı yetiştiririz. Bu ağacın ürününden hem yağ çıkarırsınız, hem de onu afyetle yersiniz.

23/21. Büyük ve küçükbaş hayvanlarda da sizin için dersler vardır. Onların sütünü içer, etinden yersiniz ve onlardan daha başka pek çok fayda sağlarsınız.

23/22. O hayvanların bir kısmını karada, gemileri de denizde nakil vasıtası olarak kullanıyorsunuz.

23/23. Biz Nûh'u halkına peygamber olarak gönderdik. O da, "Ey halkım! Allâh'a kulluk edin! Çünkü ondan başka ilâh yoktur. Hâlâ Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmayacak mısınız?" dedi.

23/24. Halkının ileri gelen kâfirleri şöyle dediler: "Nûh da, sizin gibi bir insandır. Onun amacı, size üstün gelmektir. Allâh elçi göndermek isteseydi, bir melek gönderirdi. Biz, atalarımızdan böyle bir şey duymadık."

23/25. "Bu adam, saçma sapan konuşan delinin biridir. Bir süre onu gözetleyin!"

23/26. Nuh, "Ey Rabbim! Onların yalanlamasına karşı bana yardım et!" diye dua etti.

23/27. Bunun üzerine biz Nûh'a "Öğrettiğimiz gibi gözetimimiz altında gemiyi yap!" diye vahyettik. Tufan emrimiz gelip yeryüzünde sular kaynayarak taşmaya başlayınca da, şöyle bildirdik: "Her canlıdan bir çift, bir de seninle aynı inançta olanları gemiye al! Fakat onlardan hakkında azap kesinleşenleri alma! Kâfirlerin kurtulması için bana yalvarma! Çünkü onlar boğulacaktır."

23/28. Sen ve yanındakiler gemiye bindiğinizde şöyle dua edin: "Bizi zalimlerin elinden kurtaran Allâh'a hamdolsun."

23/29. "Rabbim! Beni bereketli bir yerde karaya çıkar! Çünkü sen, lütuf ve ihsanda bulunanların en hayırlısısın."

23/30. Bu kıssada önemli dersler vardır. İşte biz insanları böyle deneriz.

23/31. Biz Nûh'tan sonra, yeni nesiller meydana getirdik.

23/32. Kendi içlerinden onlara, "Allâh'a kulluk edin! Ondan başka ilâhınız yoktur. Hâlâ ona karşı kulluk bilincinde olmayacak mısınız?" diyen Hûd'u peygamber olarak gönderdik.

23/33. Bu peygamberin halkından, kendilerine dünyada pek çok nimet verdiğimiz, buna rağmen Allâh'ın huzuruna çıkmayı yalanlayan nankör kodomanlar şöyle dediler: "Hûd da sizin gibi, yiyip içen sıradan bir insandır."

23/34. "Eğer kendiniz gibi bir insana uyarsanız, o zaman siz kaybedersiniz."

23/35. "O adam sizin, ölüp toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra tekrar dirileceğinizi mi iddia ediyor?"

23/36. "Hâlbuki size vaadedilen bu iddianın gerçekleşmesi mümkün değildir."

23/37. "Dünyadan başka hayat yoktur. Yaşarsınız, ölürüz, bir daha da dirilecek değiliz."

23/38. "Peygamberliğini iddia eden bu adam, Allâh adına yalan söylüyor. Biz ona asla inanmayacağız."

23/39. Hûd, "Rabbim! Onlar beni yalanladılar. Sen beni onlara üstün kıl!" dedi.

23/40. Allâh, "Sen üzülme! Yakında onlar yaptıklarından pişman olacaktır!" buyurdu.

23/41. Nitekim onları, korkunç bir sesle gelen deprem helak etti. Böylece hak yerini buldu; biz onları çer çöp haline getirdik. İnkârcı zalimler Allâh'ın rahmetinden uzak olsun!

23/42. Daha sonra onların peşinden başka nesiller getirdik.

23/43. Bir topluluk için tanınan süre dolunca haklarında kesinleşen hüküm ne öne alınır, ne de onlar bunu geciktirebilirler.

23/44. Daha sonra, arka arkaya pek çok peygamber gönderdik. Her peygamber geldiğinde, halkı onu yalanladı. Biz de onları yok edip yerine başka nesiller getirdik. Helak ettiklerimizden geriye onların ders verici kıssalarını bıraktık. İnanmayan toplumlar Allâh'ın rahmetinden uzak olsun!

23/45. Sonra Mûsâ ve kardeşi Hârûn'u mucizelerimizle, özellikle değneğin yılanı dönüşmesi gibi kuvvetli bir mucizeyle Firavun'a gönderdik.

23/46. Mûsâ ve Hârûn'u, Firavun ve adamlarına peygamber olarak gönderdik. Fakat onlar, kibirlenip inanmadılar. Zaten onlar kendilerini üstün gören bir halktı.

23/47. Firavun ve adamları, "Bizim gibi iki insana mı inanacağız? Üstelik onların halkı bizim kölemiz." dediler.

23/48. Böylece Firavun ve halkı, Mûsâ ve Hârûn'u yalanladıkları için helâk oldu.

23/49. Biz İsrâiloğullarının doğru yolu bulması için Mûsâ'ya Tevrat'ı verdik.

23/50. Meryem ve oğlu İsâ'yı kudretimizin delili yaptık. Onları, kaynak suları bulunan oturmaya elverişli yüksek bir yere yerleştirdik.

23/51. Allâh, bütün peygamberlere şöyle buyurmuştur: "Ey Peygamberler! Helal şeyleri yiyin, için, yararlı ve güzel işler yapın! Şüphesiz ben yaptığımız her şeyi hakkıyla bilirim."

23/52. Şüphesiz bütün peygamberlere verilen din, sizin de dininizdir; çünkü tek bir din vardır, ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse bana karşı kulluk bilincinde olun!

23/53. Fakat onlar, bu din birliğini paramparça ettiler. Her grup, kendi inancıyla öğünür oldu.

23/54. Sen onları bir süre bu sapkınlıklarıyla başbaşa bırak!

23/55. Onlar, çok mal ve çocuk vermemizi kendilerinin yararına olduğunu mu sanıyorlar!

23/56. Biz bunları, onların iyiliği için yapmıyoruz; fakat onlar bunun farkında değildir.

23/57. Müminler, Rablerine gönülden saygı duyarlar.

23/58. Onlar, Rablerinin ayetlerine inanırlar.

23/59. Onlar, Rablerine hiç bir şeyi ortak koşmazlar.

23/60. Onlar, Allâh yolunda harcadıklarını, kalpleri ürpererek verirler. Çünkü onlar, Rablerinin huzuruna çıkacaklarına inanırlar.

23/61. İşte bunlar, iyilikte yarışan ve bu hususta öne geçen kimselerdir.

23/62. Biz hiç kimseye gücünün yetmeyeceği şeyi yüklemeyiz. Katımızda bütün gerçeklerin kaydedildiği bir defter vardır. Bu sebeple hiç kimseye haksızlık yapılmaz.

23/63. Kâfirler bundan habersizdirler. Ayrıca onların yaptığı daha başka pek çok kötü eylem vardır.

23/64. Bolluk içinde yaşayanları, ne zaman bir sıkıntıya soksak, hemen feryad ederler.

23/65. Onlara şöyle denir: "Bugün boşuna feryat etmeyin! Çünkü bizden bir yardım göremezsiniz!"

23/66. "Ayrıca siz, ayetlerim okununca, hemen arkanızı dönüp gidiyordunuz."

23/67. "Geceleri toplanıp Peygamber ve Kur'ân hakkında kibirlenerek saçma sapan şeyler söylüyordunuz."

23/68. Onlar bu Kur'ân'ı hiç mi düşünmüyorlar, yoksa onlara, atalarına gelmeyen yeni bir şey mi geldi?

23/69. Yoksa onlar peygamberlerini hiç tanımıyorlar da onun için mi inkâr ediyorlar?

23/70. Yoksa Peygambere “delirdi mi?” diyorlar. Hâlbuki o, gerçekleri söyleyen Kur'ân'ı getirmiştir. Fakat müşrikler bundan hoşlanmaz.

23/71. Eğer Kur'an onların arzularına uygun gelseydi, göklerin, yerin ve orada bulunan her şeyin düzeni bozulurdu. Hâlbuki biz onlara öğüt dolu Kur'ân'ı verdik. Fakat onlar bundan yüz çeviriyorlar.

23/72. Yoksa sen onlardan bir karşılık mı bekliyorsun? Şunu bil ki, Rabbinin vereceği ödül daha hayırlıdır. Çünkü o, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

23/73. Hiç şüphe yok ki sen onları dosdoğru bir yola çağırıyorsun.

23/74. Fakat ahirete inanmayanlar, bu doğru yoldan sapıyorlar.

23/75. Biz onlara merhamet edip sıkıntılarını giderseydik, yine de onlar azgınlıkları içinde bocalayıp dururlardı.

23/76. Nitekim daha önce biz onları sıkıntılarla denemiştik. Fakat onlar, Rablerine ne boyun eğmişler, ne de yalvarmışlardı.

23/77. Onlar, kendilerine büyük bir felaket verdiğimizde, hemen ümitsizliğe düşerler.

23/78. Allâh size, gerçekleri duymanız için kulak, görmeniz için göz ve anlamanız için kalp vermiştir. Buna rağmen siz, ne kadar az şükrediyorsunuz?

23/79. Allâh, sizi yeryüzünde yaratıp çoğaltmıştır. Kıyamet günü de onun huzurunda toplanacaksınız.

23/80. Yaşatan da, öldüren de Allâh'tır. Onun kanunlarıyla gece ve gündüz değişmektedir. Hâlâ düşünmeyecek misiniz?

23/81. Bütün bunlara rağmen müşrikler, öncekilerin söylediklerini tekrar ediyorlar.

23/82. Onlar şöyle dediler: “Biz ölüp toprak ve kemik yığımı haline geldikten sonra terkar mı dirileceğiz?”

23/83. “Biz de, daha önce atalarımız da aynı şeyle tehdit edildik. Bu anlattıkların, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.”

23/84. Rasûlüm! Onlara, “Yeryüzü ve içindekiler kimindir? Eğer biliyorsanız söyleyin bakalım” diye sor!

23/85. Onlar, “Allâh'ındır.” diyeceklerdir. Sen de onlara, “Hâlâ öğüt almayacak mısınız?” de!

23/86. Sonra onlara, “Yedi kat göğün ve yüce arşın sahibi kimdir?” de!

23/87. Onlar, “Allâh'ındır.” diye cevap vereceklerdir. Sen de, “Öyleyse hâlâ ona karşı kulluk bilincinde olmayacak mısınız?” de!

23/88. Bir de onlara, “Her şeyin idaresini elinde tutan ve koruyan; fakat korunmaya ihtiyacı olmayan kimdir? Biliyorsanız söyleyin bakalım!” de!

23/89. Onlar, “Allâh'dır.” diyeceklerdir. Sen de, “Öyleyse neden hâlâ, büyülenmiş gibi gerçekleri göremiyorsunuz.” de!

23/90. Hâlbuki biz onlara gerçeği söyleyen Kur'ân'ı verdik. Fakat onlar bunu da yalanlıyorlar.

23/91. Allâh ne çocuk edinmiştir, ne de ondan başka ilâh vardır. Eğer böyle olsaydı her ilâh, kendi yarattığına sahip çıkarak diğerlerine üstün gelmeye çalışırdı. Hâşâ Allâh, onların yakıştırdıklarından çok uzaktır.

23/92. Allâh, insanın idrak ettiği ve edemediği her şeyi bilir. Allâh, onların ortak koştuklarından yücedir.

23/93. Rasûlüm! Şöyle dua et: “Rabbim! Onları tehdit ettiğin azabı bana göstereceksen, beni onlardan uzak tut!”

23/94. “Rabbim! Azap geldiğinde beni zalimlerin arasında bırakma!”

23/95. Biz, sen hayattayken onları tehdit ettiğimiz azabı getirebiliriz.

23/96. Onlar kötülük yapsa da, sen onlara iyilikle karşılık ver! Şüphesiz biz onların, senin hakkındaki asılsız yakıştırmalarını çok iyi biliyoruz.

23/97. Rasûlüm! Şöyle de: “Rabbim! Şeytanların kışkırtmasından sana sığınırım!”

23/98. “Rabbim! Onların bana yaklaşmalarından da sana sığınırım!”

23/99. Kâfirlerden birine ölüm geldiğinde şöyle der: “Rabbim! Beni hayata döndür.”

23/100. “Döndür ki daha önce yapmadığım yararlı işleri yapayım.” Hayır! Bu onun söylediği boş bir sözdür. Çünkü diriltilecekleri güne kadar onların dünyaya dönmesine engel olan bir perde vardır.

23/101. Sûra üflendiği gün, artık insanlar arasında hiçbir akrabalık bağı kalmayacak ve birbirlerine bir şey de soramayacaklardır.

23/102. O gün amelleri değerli olanlar kurtulacaklardır.⁴

23/103. Fakat imanları olmadığı için amelleri değersiz olanlar, kendilerine yazık etmiş olarak temelli kalacakları Cehenneme gireceklerdir.

23/104. Cehennem ateşi onların yüzlerini yalayıp kavuracak ve etleri de dökülecek, öylece sırtıp kalacaklardır.

23/105. Cehennemliklere, “Ayetlerim size okunduğunda siz onları yalanlamamış mıydınız?” denilir.

23/106. Bunun üzerine onlar şöyle der: “Rabbimiz, azgın nefsimize yenik düşüp doğru yoldan çıktık.”

23/107. “Rabbimiz! Ne olur, bizi Cehennem'den çıkarıp dünyaya gönder! Eğer eski kötülüklerimize tekrar dönersek, işte o zaman zalimlerden oluruz.”

23/108. O zaman Allâh şöyle buyurur: “Kesin sesinizi; konuşmayın!”

23/109. “Çünkü kullarımdan bir kısmı, ‘Rabbimiz! İman ettik; günahlarımızı bağışla, bize merhamet et! Sen merhamet edenlerin en iyisisin.’ diye dua ediyordu.”

23/110. “Siz de, onlara gülüp alay ediyordunuz. Öyle ki onlarla alay etmeniz beni ve mesajlarımı size unutturdu.”

23/111. “Bugün ben, sabrettikleri için onları ödüllendirdim. Artık onlar, istediklerini elde etmişlerdir.”

23/112. Allâh onlara, “Dünyada kaç yıl kaldınız?” diye soracaktır.

⁴ O gün tartıda iyi amelleri ağır gelenler kurtulacaklardır. (M.K.K., H.İ.A.)

23/113. Onlar, “Belki bir gün veya daha az kaldık. Bunu, dünyada ne kadar kaldığımızın hesabını tutan meleklerle sor.” diye cevap vereceklerdir.

23/114. Allâh şöyle diyecektir: “Evet çok az kaldınız. Keşke dünya hayatının kısırlığını oradayken bilseydiniz.”

23/115. “Sizi boşuna yarattığımızı ve huzurumuza çıkmayacağınızı mı sandınız?”

23/116. Gerçek hükümdar olan Allâh, çok yücedir. Ondan başka ilâh yoktur. O, yüce arşın sahibidir.

23/117. Allâh, hiç bir delil olmadan kendisiyle birlikte başka ilâha tapanların hesabını görecektir. Kâfirler asla kurtulamayacaklardır.

23/118. Rasûlüm, “Rabbim! Günahlarımı bağışla, bana merhamet et! Çünkü sen merhamet edenlerin en hayırlısıdır!” diye dua et!

024. Nûr Sûresi

24/1. İndirdiğimiz bu surenin hükümleriyle amel etmenizi emrettik ve öğüt almanız için onda mesajlarımızı açıkça bildirdik.

24/2. Zina eden kadın ve erkeğin her birine yüzer sopa vurun! Allâh'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, onlara acımanız, Allâh'ın koyduğu cezayı uygulamanıza engel olmasın! Ceza uygulanırken, müminlerden bir grup da orada hazır bulunsun!

24/3. Zina eden erkek, sadece zinakâr veya müşrik bir kadınla zina yapar. Aynı şekilde zina eden kadın da zinakâr veya müşrik bir erkekle zina yapar. Zina ise müminlere haram kılınmıştır.⁵

24/4. İffetli kadınlara zina iftirasında bulunup da bunu dört şahitle ispat edemeyenlerin her birine seksen sopa vurun ve bir daha onların şahitliğini kabul etmeyin! Çünkü onlar doğru yoldan çıkmışlardır.

24/5. Fakat bundan sonra tövbe edip durumunu düzeltenler doğru yolu bulmuş olurlar. Şüphesiz Allâh, günahları çok bağışlar ve merhamet eder.

24/6. Karısına zina iftirasında bulunup, kendisinden başka şahidi olmayanlar, iddialarını ispat etmek için dört şahit yerine, doğru söylediklerine dair Allâh'a yemin ederek dört defa şahitlik ederler.

24/7. Beşincisinde koca, “Eğer yalan söylüyorsam, Allâh'ın rahmetinden uzak olayım!” der.

24/8. Kadın da, kendinden zina cezasının kaldırılması için, kocasının yalan söylediğine dair Allâh'a yemin ederek dört defa şahitlik eder.

24/9. Beşincide ise, “Eğer kocam doğru söylüyorsa, Allâh'ın öfkesi üzerime olsun!” der.

24/10. Allâh'ın merhameti ve ikramı olmasaydı haliniz ne olurdu! Fakat Allâh tövbeleri kabul eder ve her şeyi yerli yerince yapar.

24/11. Peygamberin eşi Âişe'ye zina iftirasında bulunanlar, içinizden küçük bir gruptur. Bu iftiranın sizin hakkınızda kötü bir şey olduğunu sanmayın; aksine o, sabredip sevap elde etmeniz bakımından daha hayırlı olmuştur. Fakat iftirayı atanların her birisi, kazandığı günahın cezasını çekecektir. İftiranın yayılıp büyümesine sebep olanlar için de, büyük bir azap vardır.

⁵ Zina eden bir erkek ancak zina eden veya müşrik bir kadınla evlenebilir. Zina eden bir kadın da zina eden bir erkek veya müşrik bir erkekle evlenebilir. Mü'minlere böyle bir evlenme haram kılınmıştır. (M.K.K., H.İ.A.)

24/12. Bu iftirayı duyduklarında kadın, erkek bütün müminlerin, böyle bir şeyin olamayacağını düşünerek, “Bu, apaçık bir iftiradır!” demeleri gerekmez miydi?

24/13. İftiracıların bu konuda dört şahit getirmeleri gerekmez miydi? Şahit getiremediklerine göre, Allâh katında onlar yalancıdır.

24/14. Dünya ve ahirette Allâh'ın size merhamet ve ikramı olmasaydı, bu iftiraya bulaşmanızdan dolayı büyük bir azaba uğrardınız.

24/15. Çünkü siz bu iftiranın basit bir şey olduğunu düşünerek, bu konuda hiç bir bilgiye sahip olmadan dilinize dolayıp aranızda konuşup durdunuz. Hâlbuki Allâh katında bunun, büyük bir sorumluluğu vardır.

24/16. İftirayı duyduğunuzda, “Bunu konuşmak bize yakışmaz. Hâşâ! Bu, çok büyük bir iftiradır.” demeniz gerekmez miydi?

24/17. Allâh, bir daha böyle bir şey yapmamanızı emrediyor. Çünkü siz müminsiniz.

24/18. Allâh hükümlerini size böyle açıklıyor. O, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

24/19. Müminler arasında ahlaksızlığın yayılmasını isteyenlere, dünyada da ahirette de can yakıcı bir azap vardır. Allâh herşeyi bilir, fakat siz bilemezsiniz.

24/20. Allâh'ın size merhameti ve ikramı olmasaydı haliniz ne olurdu! Fakat o çok şefkatli ve merhametlidir.

24/21. Ey iman edenler! Şeytana uymayın! Çünkü o, kendisine uyanları kötülük ve ahlaksızlığa teşvik eder. Eğer Allâh'ın size merhameti ve ikramı olmasaydı, hiç biriniz günahlarından temizlenemezdi. Fakat Allâh, bağışlanma dileyeni, günahlarından temizler. O, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

24/22. İçinizden faziletli ve zengin olanlar, davranışlarına kızarak akrabalarına, yoksullara ve Allâh yolunda hicret edenlere yardım etmekten geri durmasınlar! Affetsinler, hoşgörülü olsunlar! Allâh'ın günahlarınızı affetmesini istemez misiniz? Allâh, günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

24/23. Hiçbir şeyden habersiz olan, namuslu ve mümin kadınlara zinâ iftirasında bulunanlar, dünya ve ahirette Allâh'ın rahmetinden uzak olacaklardır; onlara büyük bir azap vardır.

24/24. Kıyamet günü, onların dilleri, elleri ve ayakları yaptıklarına şahitlik edecektir.

24/25. O gün Allâh, onlara hak ettikleri cezayı verecektir. Onlar da Allâh'ın, nasıl adaletli olduğunu anlayacaktır.

24/26. Kötü kadınlar kötü erkeklere, kötü erkekler de kötü kadınlara layıktır. İffetli kadınlar, iffetli erkeklere, iffetli erkekler de iffetli kadınlara yakışır. İşte bu iffetli insanlar, onların iftira ettikleri şeyden uzaktır, onlar bağışlanacaktır ve onlara bol rızık verilecektir.

24/27. Ey iman edenler! İzin almadan ve selam vermeden başkasının evine girmeyin! Böyle davranmanız, sizin için daha hayırlıdır. Herhalde bunu düşünüp anlarsınız.

24/28. Evde kimseyi bulamazsanız ve eve girmeye izniniz de yoksa oraya girmeyin! Eğer size izin verilmezse geri dönün! Böyle davranmanız, itham altında kalmamanız için daha uygundur. Allâh, yaptığınız her şeyi hakkıyla bilir.

24/29. Terk edilmiş evlere, bir ihtiyaçtan dolayı girmenizde sakınca yoktur. Allâh, açığa vurduklarınızı da gizlediklerinizi de bilir.

24/30. Rasûlüm! Mümin erkeklere harama bakmamalarını ve iffetlerini korumalarını emret! Çünkü bu davranış, onların temiz bir hayat sürmesi için daha uygundur. Doğrusu Allâh, onların yaptıklarını en ince noktasına kadar bilir.

24/31. Mümin kadınlara da şöyle de: “Harama bakmayın! İffetlerinizi koruyun! Görülmesi helal olan el ve yüz dışındaki organlarınızı göstermeyin ve başörtülerinizi boyunlarınızı örtecek şekilde bağlayın! Örtmeniz gereken yerleri; kocanız, babanız, kocanızın babası, oğullarınız, kocanızın oğulları, erkek kardeşleriniz, erkek kardeşlerinizin oğulları, kız kardeşlerinizin oğulları, Müslüman ve iffetli kadınlar, cariyeler, erkekligi kalmamış hizmetçiler ve cinsellikten anlamayan çocuklardan başkasına göstermeyin! Vücudunuzun güzelliğini belli edecek şekilde yürümeyin! Ey Müminler! Kurtuluşa ermeniz için hepiniz, günahları bırakıp Allâh'a yönelin!”

24/32. İçinizden bekârları; köle ve cariyelerden durumu evlenmeye uygun olanları evlendirin! Onlar fakirlerse, Allâh ikramıyla ihtiyaçlarını giderir. Çünkü Allâh'ın ikramı geniştir; o, her şeyi çok iyi bilir.

24/33. Evlenemeyenler, Allâh ikram edip onların ihtiyaçlarını giderinceye kadar iffetlerini korusunlar! Eğer anlaşma yapmak, kölelerin yararına ise, belli bir bedel karşılığında hür olmaları için onlarla sözleşme yapabilirsiniz. Allâh'ın ikram edip verdiği maldan, onlara da verin! Geçici dünya menfaati için, iffetli olmak isteyen cariyeleri fuhuşa zorlamayın! Sahibinin fuhuşa zorlaması durumunda, onların bir sorumluluğu yoktur. Çünkü Allâh, zorlandıkları için onları affeder ve onlara merhamet eder.

24/34. Biz size, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmanız için dinin hükümlerini açıklayan mesajlar, sizden öncekilerin hayatlarından örnekler ve bir takım öğütler verdik.

24/35. Allâh, göklerde ve yerde bulunan herkesi nuruyla aydınlatır. Onun aydınlatması çok açıktır. Sanki bu nur; duvardaki bir lambalıkta, inci gibi parlayan cam bir fanusla ışığı korunan bir lambaya benzer. Bu lambada, doğuda ve batıda benzeri bulunmayan mübarek bir ağaçtan elde edilen yağ yanmaktadır. Bu yağ, o kadar parlaktır ki, yanmasa bile sanki aydınlatacaktır. Aydınlık üzerine aydınlık... Allâh, isteyen herkesi bu aydınlığa kavuşturur. Allâh insanlara gerçekleri, örneklerle böyle anlatmaktadır. Allâh, her şeyi hakkıyla bilir.

24/36. Bu nur, Allâh'ın yüceltilmesini ve adının anılmasını emrettiği mescitlerden yayılmaktadır. Orada, sabah-akşam Allâh'ı tesbih edenler vardır.

24/37. Onları; ne ticaret, ne de alışveriş Allâh'ı anmaktan, namazı dosdoğru kılmaktan ve zekât vermekten alıkor. Onlar, kalplerin ve gözlerin dehşete düşeceği kıyamet gününden korkarlar.

24/38. Böylece Allâh, onların yaptıklarının karşılığını en güzel şekilde verecek ve ikramını daha da artıracaktır. Allâh, dilediğine hesapsız rızık verir.

24/39. Kâfirlerin işleri, susayan kimsenin çölde su zannettiği serap gibidir. O kişi, serabı gördüğü yere varınca, orada hiçbir şey bulamaz. Bunun gibi kâfirler de kıyamet günü Allâh'ın huzuruna vardıklarında, Allâh'ın onları hesaba çekmesinden başka bir şey bulamayacaklardır. Allâh, hesapları çok çabuk görür.

24/40. Yahut o kâfirlerin durumu, göğün kara bulutlarla kaplandığı, dalgaların peş peşe geldiği fırtınalı ve zifiri karanlık bir gecede denizde kalan kişinin durumu gibidir. Öyle ki insan, elini uzatsa neredeyse göremeyecek. İşte bunun gibi Allâh'ın aydınlattığı yolda gitmeyen kimse, asla aydınlık yolu bulamaz.

24/41. Düşünmez misiniz; göklerde ve yerde bulunan her şey ve sıra sıra uçan kuşlar, Allâh'ın çok yüce olduğunu göstermektedir. Bunların hepsi, onun koyduğu kanuna göre hareket eder. Allâh, onların yaptıklarını hakkıyla bilir.

24/42. Göklerin ve yerin hâkimi Allâh'dır. Dönüş de sadece onadır.

24/43. Bir de şuna bakıp ders almaz mısınız: Allâh bulutları sevk eder, sonra onları bir araya toplayıp yoğunlaştırır; bazen bu bulutlardan yağmur yağdığını görürsün. Bazen de Allâh, dağ gibi bulutlardan dolu yağdırır ve bu doluyla dilediğine zarar verir, dilediğini de korur. Bu bulutlardan çıkan şimşegin parıltısı, neredeyse gözleri kör eder.

24/44. Allâh, geceyi gündüze, gündüzü geceye çevirmekte ve sürelerini de uzatıp kısaltmaktadır. Şüphesiz bunda, görebilenler için dersler vardır.

24/45. Allâh, her canlıyı, sudan yaratmıştır. Bunlardan kimi yerde sürünür, kimi iki, kimi de dört ayağı üzerinde yürür. Allâh dilediği gibi yaratır. Çünkü onun her şeye gücü yeter.

24/46. Doğrusu biz, dinin hükümlerini açıklayan mesajlar indirdik. Allâh isteyen herkesi doğru yola iletir.

24/47. İnsanların bir kısmı, “Allâh ve Peygamber'e inandık ve itaat ettik” diyorlar. Sonra da bazıları bundan vazgeçiyorlar. İşte böyleleri, asla mümin değildir.

24/48. Aralarında hüküm vermesi için Allâh'a ve Rasûlüne çağrıldıklarında, onlardan bir kısmı, hemen yüz çevirir.

24/49. Fakat bu hüküm kendi yararlarına olursa, onu hemen kabul edip koşa koşa gelirler.

24/50. Onların kalplerinde bir hastalık mı var veya şüpheye mi düştüler, yoksa Allâh ve Peygamberinin kendilerine haksızlık yapmasından mı korkuyorlar. Aslında haksızlık yapanlar kendileridir.

24/51. Müminler, Allâh ve Peygamber'in hükmüne davet edildiklerinde, “işittik ve itaat ettik!” derler. İşte bunlar kurtuluşa ermişlerdir.

24/52. Allâh ve peygamberine itaat edip ona gönülden saygı duyan ve kulluk bilincinde olan kişiler, kurtuluşa erer.

24/53. Münafıklar, “Savaşa çağırırsan, mutlaka katılırız.” diye büyük yemin ederler. Onlara şöyle de: “Yemin etmeyin, size emredileni güzelce yerine getirin! Şüphesiz Allâh, yaptıklarınızı hakkıyla bilir.”

24/54. “Allâh ve Rasûlünün emirlerine boyun eğin! Ey kâfirler! Bu davetten yüz çevirmekle, peygambere zarar veremezsiniz. Çünkü onun sorumluluğu kendisine, sizin sorumluluğunuz da kendinizdir. Eğer Allâh'ın emirlerine boyun eğerseniz, doğru yolu bulursunuz. Peygamber'in göreviyse, açıkça tebliğ etmektir.”

24/55. Allâh, daha öncekileri yeryüzüne hâkim kıldığı gibi, sizden iman edip yararlı işler yapanları da hâkim kılacağını, kendileri için seçtiği İslâm dinini rahatça yaşamalarına imkân vereceğini ve onları korkudan güvene çıkaracağını vaad etmiştir. Çünkü onlar yalnız Allâh'a kulluk eder ve ona hiç bir şeyi ortak koşmazlar. Bütün bunlardan sonra nankörlük yapanlar, gerçekten doğru yoldan çıkmış olur.

24/56. Allâh'ın size merhamet etmesi için, namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve Peygamber'e boyun eğin!

24/57. Kâfirler, yeryüzünde Allâh'ın azabına engel olabileceklerini sanmasınlar! Onların gidecekleri yer Cehennemdir. Orası ne kötü bir yerdir.

24/58. Ey iman edenler! Hizmetinizde bulunan kimseler ile henüz ergenlik çağına ulaşmayan çocuklar, sabah namazından önce, elbiselerinizi çıkarıp istirahat ettiğiniz sıcak öğle saatlerinde ve yatsı namazından sonra odanıza girmek istediklerinde izin alsınlar. Bu üç vakit, dinlenmeniz için size verilmiş özel zamanlardır. Bu vakitlerin dışında izin almadan girmelerinde, sizin için de, onlar için de sakınca yoktur. Çünkü siz, sürekli birbirinizin odasına girip çıkıyorsunuz. Allâh, mesajlarını size böyle iletiyor. O, her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

24/59. Çocuklarınız ergenlik çağına ulaştığında, diğer büyüklerin aldığı gibi onlar da izin alsınlar! Allâh mesajlarını size böyle açıklıyor. O her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

24/60. Cinsel arzuları kalmamış yaşlı kadınların, fazla açılıp saçılmaksızın bazı elbiselerini çıkarmalarında sakınca yoktur. Fakat onlar için örtünmeleri daha hayırlıdır. Allâh, her şeyi hakkıyla işitir, bilir.

24/61. Görme özürlüye, topala ve hastaya yapamayacakları işlerden dolayı bir sorumluluk yoktur. Kendinizin, babalarınızın, annelerinizin, erkek kardeşlerinizin, kız kardeşlerinizin, amcalarınızın, halalarınızın, dayılarınızın, teyzelerinizin, arkadaşlarınızın evlerinde veya girmenize izin verilen evlerde birlikte veya ayrı sofralarda yemek yemenizde sakınca yoktur. Evlere girdiğinizde, Allâh'tan bolluk, bereket ve esenlik dileğini ifade eden selamı verin! Düşünmeniz için Allâh, mesajlarını işte böyle açıklıyor.

24/62. Gerçek müminler, Allâh'a ve peygamberine inanır, toplumu ilgilendiren bir hususta Peygamber ile birlikte iken ondan izin almadan yanından ayrılmazlar. Ayrılmak için senden izin isteyenler de, Allâh ve Peygamberine inanan müminlerdir. O halde bazı işlerini görmek için senden izin istediklerinde, onlardan uygun gördüğüne izin ver ve Allâh'ın onları bağışlaması için dua et! Çünkü Allâh, günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

24/63. Peygamber'in davetini, birbirinize yaptığımız çağrıyla bir tutmayın! Allâh, içinizden sıvışıp gidenleri çok iyi bilir. Peygamber'in emrine aykırı hareket edenler, başlarına dünyada bir felaket, ahirette de can yakıcı bir azap gelmesinden sakınsınlar!

24/64. Unutmayın ki, göklerde ve yerdeki her şeyin sahibi Allâh'tır. O sizin niyetinizi ve yaptıklarınızı çok iyi bilir. Bir gün onun huzuruna çıkarılacaksınız ve o, yaptığınız her şeyi önünüze koyacaktır. Çünkü Allâh, her şeyi hakkıyla bilir.

025. Furkân Sûresi

25/1. Bütün insanlara ve cinlere öğüt olması için hakkı batıldan ayıran Kur'ân'ı kulu Muhammed'e indiren Allâh, çok yücedir.

25/2. Allâh, göklerin ve yerin hâkimidir. Onun ne çocuğu, ne de mülkünde ortağı vardır. O, her şeyi yaratıp, düzene koymuştur.

25/3. Müşrikler; hiçbir şeyi yaratamayan ve aslında kendileri yaratılmış olan putları, Allâh'la birlikte ilâh edindiler. O putların, can vermesi, öldürmesi veya öldükten sonra diriltmesi şöyle dursun kendilerine bile hiçbir fayda veya zararı olmaz.

25/4. Kâfirler, "Bu Kur'ân, Muhammed'in uydurmasıdır. Bu konuda ona, başkaları da yardım etmiştir." diyerek, haksız ve asılsız bir söz söylediler.

25/5. Bir de onlar, "Bu Kur'ân, öncekiler tarafından yazılan ve sabah akşam Muhammed'e okunan masallardır." dediler.

25/6. Rasûlüm! Onlara, "Bu Kur'ân'ı, göklerin ve yerin sırlarını en iyi bilen Allâh indirmiştir. Allâh, günahları çok bağışlar ve kullarına çok merhamet eder." de!

25/7. Onlar şöyle dediler: “Bu ne biçim peygamber; yiyip içiyor, ihtiyacını görmek için çarşı-pazar dolaşiyor. Hiç olmazsa yanında bir melek olsaydı da, birlikte uyarsalardı ya!”

25/8. “Yahut kendisine bir hazine verilseydi, ya da her mevsimde ürününden bolca yiyeceği bir bahçesi olsaydı!” sonra onlar müminlere, “Siz gerçekten büyülenmiş birine uyuyorsunuz.” dediler.

25/9. Rasûlüm! Seni benzettikleri şeye bak! Bu yüzden onlar doğru yoldan sapmışlardır, artık gerçeğe ulaşacak bir yol da bulamazlar.

25/10. Dilediği takdirde onların dediklerinden daha iyisini verecek olan Allâh’ın şanı yücedir. O isterse sana, içinden ırmaklar akan has bahçeler verip saraylar kurar.

25/11. Onlar, kıyamet gününü de yalanladılar. Biz de o günü inkâr edenlere alevli bir azap hazırladık.

25/12. Cehennem ateşi, kendilerine uzaktan görününce onlar, Cehennemin kaynamasını ve uğultusunu işiteceklerdir.

25/13. Onlar, elleri ve ayakları zincire vurulmuş olarak sıkıntılı bir yer olan Cehenneme atıldıklarında, yok olmak için yalvarırlar.

25/14. Onlara “Bugün bir kere değil, isterseniz yok olmak için defalarca yalvarıp yakarın; yine de kurtulamazsınız!” denilecektir.

25/15. Rasûlüm! Onlara, “Cehennem mi, yoksa Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlara vaadedilen temelli kalacakları Cennet mi daha iyidir?” de! Cennet, onların ödülü ve kalacakları yeridir.

25/16. Müminler için Cennette arzu ettikleri her şey vardır. Onlar orada temelli kalacaklardır. İşte bunlar, Rabbinin yerine getirmeyi üstlendiği bir vaad ve müminler tarafından istenen bir ödüldür.

25/17. O gün Rabbin; müşrikleri ve Allâh'tan başka taptıklarını toplayacak, sonra taptıklarına “Kullarımı siz mi doğru yoldan çıkardınız, yoksa kendileri mi saptılar?” diye soracaktır.

25/18. Onların taptıkları putlar, “Hâşâ, senden başka sahibimiz yoktur. Sen onlara ve babalarına pekçok nimet verdin. Buna rağmen onlar, seni unuttular. Böylece helak olup gittiler.” diye cevap vereceklerdir.

25/19. Bunun üzerine Allâh kâfirlere, “İşte taptığımız putlar sizi yalancı çıkardı. Artık, başınıza gelecek azabı ne geri çevirebilirsiniz, ne de size yardım eden biri çıkar. Zulmedenlere büyük bir azap tattıracağız.” denilir.

25/20. Senden önceki peygamberler de, yer içer ve ihtiyaçlarını karşılamak için çarşı pazar dolaşırlardı. Böylece biz seni, “müşriklerin eziyetine katlanacak mısın?”; onları da, “böyle bir peygambere uyacaklar mı?” diye, birbirinizle sınıyoruz. Rabbin her şeyi hakkıyla görür.

25/21. Ahirette huzurumuzda hesap verileceğine inanmayanlar, “Bize melekler indirilse veya rabbimizi görsek ya!” dediler. Onlar, kendilerini büyük görüp, taşkınlıkta ileri gittiler.

25/22. Melekleri gördükleri gün, o inkârcılara sevinçli bir haber verilmeyecek; onlara, “Artık size sevinmek haramdır.” denilecektir.

25/23. Biz onların dünyadayken iyi görüp yaptıkları bütün işlerin üzerine varıp boşa çıkarır, bir hiç haline getiririz.

25/24. O gün Cennetliklerin, dinlenip kalacakları yer çok güzel olacaktır.

25/25. O gün, bulutlar yarılıp gökten melekler bölük bölük inecektir.

25/26. Ahirette, gerçek hâkimiyet, merhameti sonsuz olan Allâh'ındır. O gün, kâfirler için çok zor olacaktır.

25/27. O gün zalimler, pişmanlıktan parmaklarını ısırarak şöyle diyeceklerdir: “Keşke peygamberle aynı yolu tutsaydım!”

25/28. “Eyvâh! Keşke şeytanı dost edinmeseydim!”

25/29. “Çünkü şeytan beni, bana gelen Kur’ân’dan uzaklaştırdı. Zaten şeytan insanı, yüzüstü bırakır.”

25/30. Peygamber, “Rabbim! Halkım bu Kur’ân’ı terk edip ondan uzaklaştı!” dedi.

25/31. Biz günahkâr kâfirleri, her peygambere düşman kıldık. Doğru yolu gösteren Rabbin seni onlara karşı üstün getirecektir.

25/32. Kâfirler, “Kur’ân ona, bir defada indirilseydi ya!” derler. Oysa biz, Kur’ân’ı senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle bölüm bölüm indiriyoruz.

25/33. Onlar, seni ve sana indirilen Kur’ân’ı inkâr etmek amacıyla böyle örnek verdiklerinde, biz sana gerçeği ifade eden Kur’ân’ı ve onun en güzel açıklamasını getiririz.

25/34. O kâfirler, yüzüstü Cehenneme götürülecektir. Onların dünyada iken tuttıkları yol doğrudan çok uzak; ahirette kalacakları yer de çok kötüdür.

25/35. Biz Mûsâ’ya Tevrat’ı verdik ve kardeşi Harûn’u da ona yardımcı yaptık.

25/36. Onlara, “Ayetlerimizi yalanlayan Firavun ve halkına mesajımı götürün!” dedik. Fakat onlar, bu mesajları kabul edip uymadıkları için, onları yerle bir ettik.

25/37. Peygamberlerini yalanladığı için Nûh halkını da suda boğarak diğer insanlara bir ders yaptık. Ayrıca biz o zalimler için ahirette can yakıcı bir azap hazırladık.

25/38. Bunun gibi Âd, Semûd, Ress halkını ve bunlar arasındaki pek çok nesli de helâk ettik.

25/39. Biz, bunların herbirine örneklerle gerçekleri anlatmıştık. Fakat dinlemedikleri için hepsini yok ettik.

25/40. Mekkeli müşrikler, üzerine taş yağın Lût halkının yurtlarından geçiyorlar. Orayı gördükleri halde hiç mi ders almıyorlar? Zaten onlar öldükten sonra dirilmeye de inanmıyorlar.

25/41. Onlar seni gördüklerinde, “Allâh’ın peygamber olarak gönderdiği adam bu mu?!” diye alay ederler.

25/42. Yine onlar, “Biz ilâhlarımıza sımsıkı bağlı olmasaydık, neredeyse o adam bizi ilâhlarımızdan uzaklaştıracaktı.” diyorlar. Onlar azabı görünce, kimin doğru yoldan saptığını daha iyi anlayacaklardır.

25/43. Rasûlüm! Söyle bakayım; nefsinin arzularını ilâh gibi görüp peşinden gidenleri sen mi koruyacaksın?

25/44. Yoksa sen, onlardan çoğunun söz dinleyeceğini veya düşüneceğini mi sanıyorsun? Hayır, onlar hayvan gibidir, hatta onlardan daha çok yollarını kaybetmişlerdir.

25/45. Rabbinin, dünyayı kendi ekseni etrafında döndürerek gölgeyi nasıl uzatıp kısalttığını düşünmez misin? Eğer Allâh isteseydi, dünyayı hareketsiz, sabit kılardı da gece ve gündüz oluşmazdı. İşte biz güneşi böyle Allâh’ın kudretine delil yaptık.

25/46. Sonra biz, güneşin yükselmesiyle gölgeyi yavaş yavaş kısaltırız.

25/47. Allâh sizin için geceyi örtü, uykuyu dinlenme ve gündüzü de çalışma zamanı yapmıştır.

25/48. Allâh, rahmetten önce rüzgârı müjdecî olarak gönderir ve gökten tertemiz yağmur yağdırır.

25/49. Böylece biz, o suyla, kuru toprağı canlandırır ve yarattığımız nice hayvan ve insanı sularız.

25/50. Biz insanların düşünüp ders almaları için yağmuru onların üzerine göndeririz. Fakat onların çoğu nankörlükte direnmektedir.

25/51. Biz isteseydik her memlekete uyarıcı bir peygamber gönderirdik.

25/52. Fakat böyle yapmadık, seni kıyamete kadar bütün insan ve cinlere peygamber olarak gönderdik. Artık kâfirlere boyun eyme ve onlara karşı Kur'ân'la bütün gücünle mücadele et!

25/53. Allâh, birinin suyu tatlı ve içimi kolay, diğeriinki tuzlu ve acı olan iki denizi yan yana salıp aralarına da görünmez bir perde koymuş; böylece birbirine karışmasına engel olmuştur.

25/54. Allâh; insanı sperm ve yumurtadan yaratmış, aralarında kan bağıyla akrabalık ve evlilik yoluyla da hısımlık meydana getirmiştir. Rabbinin gücü her şeye yeter.

25/55. Buna rağmen kâfirler; Allâh'tan başka, kendilerine faydası da, zararı da olmayan putlara tapıyorlar. Böyle yapmakla onlar Rabbine karşı şeytanı desteklemiş oluyorlar.

25/56. Biz seni sadece müjdecî ve uyarıcı bir peygamber olarak gönderdik.

25/57. Rasûlüm! Onlara, “Ben peygamberlik görevime karşılık sizden ücret değil, sadece dileyen kimsenin Rabbine giden yolu tutmasını istiyorum.” de!

25/58. Ölümsüz bir hayata sahip olan Allâh'a güvenip dayan, onu överek tesbih et! O kullarının günahlarını hakkıyla bilir; bu da onlara yeter.

25/59. Allâh; gökleri, yeri ve ikisi arasındaki her şeyi altı evrede yaratmış, sonra da bunların yönetimini eline almıştır. Ne isteyeceksen, her şeyden haberdar olan rahmeti sonsuz Allâh'tan iste!

25/60. Onlara, “Rahman'a secde edin!” denildiğinde, “Rahman da ne demek? Bize emrettiğin şeye mi secde edeceğiz!” derler. Bu söz, onları imandan daha da uzaklaştırır.

25/61. Gökte takımyıldızlar yaratan ve orada ışık kaynağı olan güneş ile aydınlatıcı ayı yerleştiren Allâh çok yücedir.

25/62. Allâh, birbiri ardınca gelen gece ve gündüzü yartmış ve böylece onları Allâh'ı anıp ona şükretmek isteyenler için vakitler kılmıştır.

25/63. Rahmeti sonsuz olan Allâh'ın salih kulları, yeryüzünde ağır başlı ve gösterişsiz bir şekilde yürürler. Cahiller onlara sataşırlarsa, “biz size uymayız” diye cevap verirler.

25/64. Onlar, gecelerini Rablerinin huzurunda kıyamda durup secde ederek namazla geçirirler.

25/65. Onlar şöyle dua ederler: “Rabbimiz! Azabı devamlı olan Cehennemi bizden uzaklaştır.”

25/66. “Orası ne kötü bir yerleşim ve ne kötü bir konaklama yeridir.”

25/67. Onlar harcarken, ne israf ederler, ne de cimrilik yaparlar; ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

25/68. Onlar, Allâh ile birlikte başka bir ilâha kulluk etmezler. Allâh'ın dokunulmaz kıldığı insanı, hukuka aykırı olarak öldürmezler. Zina etmezler. Çünkü bunları yapan kimse mutlaka cezasını görecektir.

25/69. Kıyamet günü bunları yapanların azabı, kat kat artırılacak ve onlar horlanmış olarak Cehennemde temelli kalacaklardır.

25/70. Allâh, iman ederek kötülüklerinden vaz geçip yararlı işler yapanların günahlarını sevaba çevirir. Çünkü o, günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

25/71. Zaten günahlarından vazgeçip yararlı işler yapanlar, Allâh'a gerektiği gibi yönelmiş olurlar.

25/72. Onlar, yalancı şahitlik yapmazlar. Boş söz veya işle karşılaştıklarında, vakarla oradan geçip giderler.

25/73. Onlar, Rablerinin ayetleri hatırlatıldığında, kör ve sağır gibi davranmaz; onları can kulağıyla dinlerler.

25/74. Onlar, “Rabbimiz, eşlerimizi ve çocuklarımızı yüzümüzü ağartacak kimselerden kıl; bizi Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanların önde gelenlerinden yap!” diye dua ederler.

25/75. İşte bunlar, sabretmelerine karşılık Cennetin yüksek makamlarıyla ödüllendirilecek, orada dua ve selamlarla karşılanacaklardır.

25/76. Onlar Cennette temelli kalacaklardır. Orası ne güzel bir yerleşme ve konaklama yeridir.

25/77. Rasûlüm! Onlara, “İman ve ibadetiniz olmasa, Rabbim size ne diye değer versin! Fakat siz mesajlarımızı yalanladınız. Bu sebeple azap, sizi yakalayıp bir daha bırakmayacaktır.” de!

026. Şu'arâ Sûresi

26/1. Tâ. Sîn. Mîm.

26/2. Bunlar, gerçekleri açıklayan Kitap'ın ayetleridir.

26/3. Rasûlüm! Sen, onlar iman etmiyorlar diye, neredeyse kendini yiyip bitireceksin.

26/4. Biz isteseydik onlara gökten mucizeler indirirdik, onlar da buna boyun eğmek zorunda kalırdı.

26/5. Onlar, Rahmeti sonsuz olan Allâh'tan gelen her yeni öğütten yüz çeviriyorlar.

26/6. Nitekim onlar, bu öğütleri de yalanladılar. Fakat alay ettikleri azap başlarına gelecektir.

26/7. Onlar, yeryüzünde çeşit çeşit güzel ürünler yaratmamıza bakıp ders almazlar mı?

26/8. Bunda Allâh'ın varlığını ve kudretini gösteren deliller vardır; buna rağmen insanların çoğu inanmaz.

26/9. Rabbinin her şeye gücü yeter ve o çok merhamet eder.

26/10. Rabbin Mûsâ'ya, zalimlere giderek şöyle demesini söylemişti:

26/11. “Ey Firavun halkı! Hâlâ imân etmeyecek misiniz?”

26/12. Mûsâ şöyle dua etti: “Rabbim! Onların beni yalanlamasından endişe ediyorum.”

26/13. “Göğsüm daralıyor, dilim dolaşiyor. Hârûn’u da benimle birlikte peygamber olarak gönder.”

26/14. “Çünkü ben, onlardan birini öldürmüştüm. Bundan dolayı beni öldürmelerinden korkuyorum.”

26/15. Allâh şöyle buyurdu: “Endişe etmeyin! Siz ayet ve mucizelerimizle gidin! Biz sizinle beraberiz, her şeyi işitmekteyiz.”

26/16. “Firavun'a gidince şöyle deyin: 'Biz evrenin sahibi olan Allâh'ın elçisiyiz'.”

26/17. “İsrâiloğullarının bizimle gitmesine izin ver.”

26/18. Mûsâ, emredilene yapınca, Firavun şöyle dedi: “Biz seni çocukken yanımıza alıp büyütmedik mi? Uzun yıllar aramızda yaşamadın mı?”

26/19. “Sonra da sen, nankörlük edip yapacağını yaptın ve o adamı öldürdün.”

26/20. Mûsâ şöyle cevap verdi: “O işi yaptığımda ben, ne yaptığını bilmeyen cahil biriydim.”

26/21. “Sizden korktuğum için de kaçmıştım. Daha sonra Rabbim bana gerçek bigiyi verdi ve beni peygamber yaptı.”

26/22. “Beni büyütmeni bir lütuflmuş gibi başıma kakman da doğru değildir. Sen, İsrâiloğullarını köleleştirmek için erkek çocuklarını öldürmeseydin, annem beni bir sandık içinde suya bırakmak zorunda kalmaz, ben de senin eline düşmezdim.”

26/23. Firavun, “Şu bahsettiğin evrenin sahibi de kim?” diye sordu.

26/24. Mûsâ, “Gerçekten doğruyu öğrenmek istiyorsanız o, göklerin, yerin ve ikisi arasındaki her şeyin sahibi olan Allâh’tır.” diye cevap verdi.

26/25. Firavun yanındakilere, “Şuna bakın hele, ne dediğini duyuyor musunuz?” dedi.

26/26. Mûsâ, “O hem sizin, hem atalarımızın sahibidir.” dedi.

26/27. Firavun, “Size peygamber olarak gönderildiğini iddia eden bu adam delidir.” dedi.

26/28. Mûsâ, “Eğer gerçekten düşünüp anlıyorsanız Allâh; doğunun, batının ve arasındakilerin sahibidir.” dedi.

26/29. Firavun, “Eğer benden başkasını ilâh kabul edersen, seni zindanlarda çürütürüm.” dedi.

26/30. Bunun üzerine Mûsâ, “Sana, bunun doğruluğunu gösteren apaçık bir mucize göstersem, yine de zindana atar mısın?” diye sordu.

26/31. Firavun, “Doğru söylüyorsan, haydi göster!” dedi.

26/32. Bunun üzerine Mûsâ, değneğini atınca, kocaman bir yılan oluverdi.

26/33. Sonra elini koynundan çıkardı; bakanlar onun ışıltılı parladığını gördüler.

26/34. Firavun yanındakilere şöyle dedi: “Bu adam, usta bir sihirbazdır.”

26/35. “O sizi sihir yaparak yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Bu konudaki görüşleriniz nelerdir?”

26/36. Yanındakiler şöyle cevap verdiler: “Onu ve kardeşini alıkoy. Şehirlere davetçiler gönder.”

26/37. “Onlar sana usta sihirbazları getirsinler.”

- 26/38. Bütün sihirbazlar belirlenen gün ve yerde toplandılar.
- 26/39. İnsanlara şöyle denildi: “Haydi siz de toplanın!”
- 26/40. “Ümit ederiz ki, sihirbazlar üstün gelir de, onlara uyarız.”
- 26/41. Sihirbazlar gelince, Firavun'a, “Eğer üstün gelirsek, bize bir ödül var mı?” diye sordular.
- 26/42. Firavun, “Evet, o zaman benim en yakın adamlarım olacaksınız.” dedi.
- 26/43. Mûsâ sihirbazlara, “Haydi sihrinizi gösterin!” dedi.
- 26/44. Bunun üzerine sihirbazlar, “Firavun'un şerefine yemin olsun ki, biz üstün geleceğiz.” diyerek iplerini ve değneklerini yere atınca, onlar yılan gibi göründüler.
- 26/45. Mûsâ da değneğini attı. Değnek yılan olup onların sihirlerini yutuverdi.
- 26/46. Bunu gören sihirbazlar secdeye kapandılar.
- 26/47. Ve şöyle dediler: “Biz evrenin sahibine iman ettik.”
- 26/48. “Mûsâ'nın ve Hârûn'un Rabbine inandık.”
- 26/49. Firavun sihirbazlara şöyle dedi: “Ben sizi çağırmadan önce Mûsâ'ya iman etmişsiniz. Demek ki o, size sihri öğreten hocanızdır. Ne yapacağımı göreceksiniz; önce ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kesecek, sonra da hepinizi asacağım!”
- 26/50. Sihirbazlar şöyle dediler: “Hiç önemli değil! Çünkü biz, nasıl olsa Rabbimize döneceğiz.”
- 26/51. “Biz, ilk inananlardan olduğumuz için Rabbimizin hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz.”
- 26/52. Biz Mûsâ'ya, “Firavun peşinize düşeceği için, kullarımı geceleyin yola çıkar!” diye vahyettik.
- 26/53. Firavun, asker toplamak için şehirlere davetçiler gönderdi.
- 26/54. Ve şöyle dedi: “Bunlar önemsiz küçük bir topluluktur.”
- 26/55. “Fakat bize karşı öfke dolular.”
- 26/56. “Ama biz de, tedbirli bir topluluğuz.”
- 26/57. Güçlü ve tedbirli olmalarına rağmen biz, Firavun ve adamlarını güzel bahçelerin ve su kaynaklarının bulunduğu o ülkeden çıkardık.
- 26/58. Onların hazinelerini de, önemli makam ve mevkilerini de ellerinden aldık.
- 26/59. Ve bunları İsrâiloğullarına verdik.
- 26/60. Şöyle ki, Firavun ve adamları, gün doğarken Mûsâ ve yanındakilerin peşine düştüler.
- 26/61. İki taraf birbirini görece kadar yaklaşınca, Mûsâ'nın taraftarları, “İşte şimdi yakalandık.” dediler.
- 26/62. Mûsâ, “Hayır, Rabbim, benimle beraberdir, mutlaka bana bir yol gösterecektir.” dedi.
- 26/63. Bunun üzerine Mûsâ'ya, “Değneğini denize vur!” diye vahyettik. O da vurunca, deniz ikiye ayrıldı ve iki tarafta sular dağlar gibi yükseldi.
- 26/64. Bu esnada Firavun ve adamlarının da oraya yaklaşmalarına müsaade ettik.

- 26/65. Mûsâ'yı ve yanındakilerin hepsini kurtardık.
- 26/66. Diğerlerini ise boğduk.
- 26/67. Şüphesiz bunda önemli ders vardır. Fakat çokları inanmaz.
- 26/68. Senin Rabbin çok güçlü ve çok merhametlidir.
- 26/69. Rasûlüm! Onlara İbrâhîm'in kıssasını da anlat!
- 26/70. İbrâhîm babasına ve halkına “Neye tapıyorsunuz?” diye sormuştu.
- 26/71. Onlar, “Biz putlara tapıyoruz ve tapmaya da devam edeceğiz.” demişlerdi.
- 26/72. İbrâhîm şöyle dedi: “Dua ettiğinizde, onlar sizi duyuyor mu?”
- 26/73. “Yahut size fayda veya zarar verebiliyorlar mı?”
- 26/74. Onlar, “Hayır, ama biz, atalarımızın böyle yaptığını gördük.” diye cevap verdiler.
- 26/75. İbrâhîm şöyle dedi: “Neye taptığınıza bakmıyor musunuz?”
- 26/76. “Sizin ve atalarınızın taptığı şeyleri hiç düşündünüz mü?”
- 26/77. “Evrenin sahibi Allâh'tan başka taptıklarınız benim düşmanımdır.”
- 26/78. “Beni yaratan da, bana doğru yolu gösteren de Allâh'tır.”
- 26/79. “Bana yiyecek ve içeceklerimi veren de odur.”
- 26/80. “Hastalandığımda, beni iyileştiren de odur.”
- 26/81. “Beni öldürecek ve sonra da diriltecek de odur.”
- 26/82. “Hesap günü onun, hatalarımı bağışlayacağını ümit ediyorum.”
- 26/83. “Rabbim! Din konusunda bana ince kavrayış ver! Beni iyilerin arasına kat!”
- 26/84. “Gelecek nesiller arasında iyilikle anılmamı nasip eyle!”
- 26/85. “Ahirette bana her türlü nimetin bulunduğu Cenneti ver, ya Rabbî!”
- 26/86. “Doğru yoldan çıkan babamı da bağışla!”
- 26/87. “İnsanların dirileceği günde beni utandırma!”
- 26/88. “O gün insana ne malı, ne de çocukları fayda verir.”
- 26/89. “O gün, sadece şirkten ve günahlardan arınmış bir kalple gelenler kurtulur.”
- 26/90. O gün Cennet, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlara yaklaştırılır.
- 26/91. Cehennem ise, azgınlara gösterilir.
- 26/92. Onlara şöyle denir: “Taptığınız şeyler şimdi nerede?”
- 26/93. “Allâh'tan başka taptıklarınız, şimdi size yardım edebilecek mi, hatta bırakın onu, kendilerini kurtarabilecekler mi?”
- 26/94. O azgınlık ve şeytanları baş aşağı Cehenneme atılacaklardır.
- 26/95. İblis'in askerlerinin hepsi de orada olacaktır.
- 26/96. Cehennemlikler orada taptıkları şeyleri suçlayarak şöyle derler:
- 26/97. “Allâh'a yemin olsun ki, biz açık bir sapıklık içindeymişiz.”
- 26/98. “Çünkü biz sizi, evrenin sahibi olan Allâh'a denk tutuyorduk.”

- 26/99. “Bizi, kâfir önderlerimiz saptırmıştır.”
- 26/100. “Artık bizim hiç bir yardımcımız yoktur.”
- 26/101. “Candan bir dostumuz da yoktur.”
- 26/102. “Keşke dünyaya tekrar dönebilsek de, müminlerden olsak.”
- 26/103. Şüphesiz bunda önemli bir ders vardır. Fakat insanlardan çoğu yine de inanmaz.
- 26/104. Rabbin, çok güçlü ve çok merhametlidir.
- 26/105. Nûh'un halkı da peygamberleri yalanladı.
- 26/106. Kardeşleri Nûh, onlara şöyle demişti: “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!”
- 26/107. “Şüphesiz ben, Allâh tarafından size gönderilen güvenilir bir peygamberim.”
- 26/108. “O halde Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve bana itaat edin!”
- 26/109. “Ben, görevime karşılık sizden bir ücret beklemiyorum. Çünkü benim ödülümü, evrenin sahibi Allâh verecektir.”
- 26/110. “Öyleyse Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve bana itaat edin!”
- 26/111. Bunun üzerine onlar, “Sana ayak takımından kimseler uymuşken bizim sana inanmamızı nasıl beklersin?” dediler.
- 26/112. Nûh onlara şöyle cevap verdi: “Bana uyanların daha önce ne yaptıklarını ben bilmem.”
- 26/113. “Onların hesabını Rabbim görecektir. Bunu bir anlayabilmeniz!”
- 26/114. “Sonra ben, bana inanan insanları yanımdan kovamam.”
- 26/115. “Çünkü ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.”
- 26/116. Onlar, “Ey Nûh! Peygamberlik iddiasından vaz geçmezsen, buradan kovulursun.” dediler.
- 26/117. Nûh şöyle dua etti: “Ey Rabbim! Halkım beni yalanladı.”
- 26/118. “Artık benimle onlar arasında hükmünü ver; beni ve benimle birlikte olan müminleri kurtar!”
- 26/119. Bunun üzerine biz, onu ve beraberindekileri yük dolu bir gemiyle kurtardık.
- 26/120. Sonra geride kalanları suda boğduk.
- 26/121. Bunda önemli bir ders vardır; fakat insanlardan çoğu yine de inanmaz.
- 26/122. Şüphesiz Rabbin çok güçlü ve çok merhametlidir.
- 26/123. Âd halkı da peygamberleri yalanladı.
- 26/124. Kardeşleri Hûd onlara şöyle demişti: “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun.”
- 26/125. “Şüphesiz ben Allâh tarafından size gönderilen güvenilir bir peygamberim.”
- 26/126. “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve bana itaat edin!”
- 26/127. “Ben, görevime karşılık sizden bir ücret beklemiyorum. Çünkü benim ödülümü, evrenin sahibi Allâh verecektir.”
- 26/128. “Siz, her tepeye bir anıt dikerek boş şeylerle mi uğraşıyorsunuz?”
- 26/129. “Sanki hiç ölmeyecekmiş gibi görkemli saraylar mı inşa ediyorsunuz?”

- 26/130. “Başkalarının hakkına zorbaca el mi koyuyorsunuz?”
- 26/131. “Artık Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun da bana itaat edin!”
- 26/132. “Bildığınız her şeyi size veren Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!”
- 26/133. “O size, büyük ve küçükbaş hayvanlar ile oğullar vermiştir.”
- 26/134. “Size, hasbahçeler ve pınarlar vermiştir.”
- 26/135. “Bunca nimete karşılık isyana devam ederseniz, korkarım ki başınıza büyük bir günün azabı gelir.”
- 26/136. Bunun üzerine onlar şöyle dedi: “Sen öğüt versen de vermesen de bizim için fark etmez.”
- 26/137. “Gittiğimiz bu yol, öncekilerin geleneğidir.”
- 26/138. “Üstelik azaba uğrayacağımıza da inanmıyoruz.”
- 26/139. Halkı Hûd'u yalanlayınca, biz de onları helak ettik. Şüphesiz bunda büyük bir ders vardır; fakat insanlardan çoğu yine de inanmaz.
- 26/140. Şüphesiz senen Rabbin çok güçlü ve çok merhametlidir.
- 26/141. Semûd halkı da peygamberleri yalanladı.
- 26/142. Kardeşleri Sâlih onlara şöyle demişti: “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!”
- 26/143. “Ben Allâh tarafından size gönderilen güvenilir bir peygamberim.”
- 26/144. “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve bana itaat edin!”
- 26/145. “Ben, görevime karşılık sizden bir ücret beklemiyorum. Çünkü benim ödülümü, evrenin sahibi Allâh verecektir.”
- 26/146. “Siz burada güven içinde devamlı yaşayacağınızı mı sanıyorsunuz?”
- 26/147. “Hasbahçelerde ve pınarların başında bırakılacağınızı mı düşünüyorsunuz?”
- 26/148. “Orada ekinlerin ve olgunlaşmış hurma salkımlarının arasında devamlı kalacağınızı mı bekliyorsunuz?”
- 26/149. “Hep böyle ustalıklarla dağları yontarak evler yapabileceğinizi mi sanıyorsunuz?”
- 26/150. “Artık aklınızı başınıza alın da, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve bana itaat edin!”
- 26/151. “Aşırı gidenlerin sözüne uymayın!”
- 26/152. “Çünkü onlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar; düzenin sağlanması için hiç bir gayret göstermezler.”
- 26/153. Bunun üzerine onlar şöyle dediler: “Sen büyülenmişsin.”
- 26/154. “Sen de bizim gibi bir insansın. Eğer doğru söylüyorsan, bize bir mucize göster bakalım!”
- 26/155. Sâlih şöyle dedi: “İşte size mucize olarak bir deve. Onun ve sizin su sıranız gün olarak belirlenmiştir.”
- 26/156. “Sakın ona bir kötülük yapmayın! Yoksa başınıza büyük bir günün azabı gelir.”
- 26/157. Buna rağmen onlar deveyi kesti, fakat azabın geldiğini görünce de pişman oldular.

26/158. Bu pişmanlığın hiçbir faydası olmadı, azap onları yakalayiverdi. Şühpesiz bunda büyük bir ders vardır. Fakat insanların çoğu yine de inanmaz.

26/159. Şühpesiz senin Rabbin çok güçlü ve çok merhametlidir.

26/160. Lût halkı da peygamberleri yalanladı.

26/161. Kardeşleri Lût onlara şöyle demişti: “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!”

26/162. “Şühpesiz ben Allâh tarafından size gönderilen güvenilir bir peygamberim.”

26/163. “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve bana itaat edin!”

26/164. “Ben, görevime karşılık sizden bir ücret beklemiyorum. Çünkü benim ödülümü, evrenin sahibi Allâh verecektir.”

26/165. “Siz, insanlardan erkeklerle mi ilişkiye giriyorsunuz?”

26/166. “Rabbinizin size eş olarak yarattıklarını terk mi ediyorsunuz? Gerçekten siz aşırı giden bir toplumsunuz.”

26/167. Onlar, “Ey Lût! Eğer işimize karışmaktan vaz geçmezsen, sen mutlaka buradan çıkarılırsın.” dediler.

26/168. Lût şöyle dedi: “Doğrusu yaptığınız bu işten dolayı sizden nefret ediyorum.”

26/169. “Rabbim! Beni ve ailemi onların yaptıklarından dolayı gelecek azaptan koru!”

26/170. Bunun üzerine biz de onu ve bütün ailesini kurtardık.

26/171. Yalnız yaşlı bir kadın olan eşi, onlara katılmayıp helak olanlar arasında kaldı.

26/172. Sonra diğerlerini yerle bir ettik.

26/173. Onların üzerine yağmur gibi taş yağdırdık. Uyarıldıkları halde yola gelmeyenlerin üzerine yağın bu yağmur ne kötüdür.

26/174. Şühpesiz bunda büyük bir ders vardır; fakat insanların çoğu yine de inanmaz.

26/175. Rabbin çok güçlü ve çok merhametlidir.

26/176. Eyke halkı da peygamberleri yalanladı.

26/177. Şuayb onlara şöyle demişti: “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!”

26/178. “Şühpesiz ben Allâh tarafından size gönderilen güvenilir bir peygamberim.”

26/179. “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve bana itaat edin!”

26/180. “Ben, görevime karşılık sizden bir ücret beklemiyorum. Çünkü benim ödülümü, evrenin sahibi Allâh verecektir.”

26/181. “Ölçüyü eksik değil tam yapın!”

26/182. “Dosdoğru tartın!”

26/183. “İnsanların hakkı olan şeyleri kısmayın! Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın!”

26/184. “Sizi ve önceki nesilleri yaratan Allâh’a karşı kulluk bilincinde olun!”

26/185. Bunun üzerine halkı Şuayb'e şöyle dedi: “Sen büyülenmişsin.”

26/186. “Sen de bizim gibi bir insansın. Biz senin yalancı olduğuna inanıyoruz.”

26/187. “Doğru söylüyorsan, haydi üzerimize gökten bir azap indir!”

26/188. Şuayb, “Rabbim yaptıklarınızı çok iyi biliyor.” dedi.

26/189. Buna rağmen onlar Şuayb'ı yalanladılar. Bunun üzerine kapkara bir günün azabı onları yakalayiverdi. O, büyük bir günün azabıdır.

26/190. Şüphesiz bunda büyük bir ders vardır; fakat inansanların çoğu yine de inanmaz.

26/191. Senin Rabbin çok kuvvetli ve çok merhametlidir.

26/192. Bunları anlatan Kur'ân, evrenin sahibi Allâh tarafından indirilmiştir.

26/193. O Kur'ân'ı Cebrâîl indirmiştir.

26/194. O, öğüt vermek için sana gelmiştir.

26/195. Kur'ân, apaçık bir Arapçayla indirilmiştir.

26/196. Kur'ân'da anlatılan bu kıssalar öncekilerin kitaplarında da vardı.

26/197. İsrâiloğullarından pek çok bilginin bunları bilmesi, Kur'ân'ın Allâh tarafından indirildiğinin delili değil midir?

26/198. Biz Kur'ân'ı Arapça bilmeyen birine indirseydik,

26/199. O da bunu Mekkeli müşriklere okusaydı, inatlarından dolayı yine de inanmazlardı.

26/200. Biz Kur'ân'ı Arapça indirerek kâfirlerin anlamasını sağladık.

26/201. Buna rağmen onlar, can yakıcı azabı görünceye kadar yine de Kur'ân'a inanmazlar.

26/202. Bu azap onlara, hiç beklenmedik bir anda gelecektir.

26/203. İşte o zaman onlar “İman etmek için keşke bize biraz zaman tanınsaydı.” diyeceklerdir.

26/204. Onlar, “Tehdit ettiğin azabı haydi getir bakalım!” diyerek, azabın hemen gelmesini mi istiyorlar?

26/205. Düşün ki, biz onlara zaman tanıyarak, yıllarca dünya nimetlerinden faydalandırsak,

26/206. Sonra da tehdit edilen azap başlarına gelse, tekrar mühlet isterler.

26/207. Kâfirlere zaman verilip dünya nimetlerinden yararlanması, kendilerine hiçbir yarar sağlamayacaktır.

26/208. Peygamber göndermeden hiç bir ülke halkını helak etmedik.

26/209. Onların hepsi uyarılmıştır. Çünkü biz hiç kimseye haksızlık yapmayız.

26/210. Bu Kur'ân'ı şeytanlar indirmedir.

26/211. Çünkü bu onların yapacağı iş değildir, zaten buna güçleri de yetmez.

26/212. Zira şeytanlar, vahyi işitmekten uzak tutulmuştur.

26/213. Öyleyse, Allâh ile beraber başka bir ilâha kulluk yapma! Yoksa azaba uğrarsın.

26/214. Öncelikle yakınlarını uyar!

26/215. Sana uyan müminlere şefkatli ol!

26/216. Eğer sana karşı gelirlerse, “Ben sizin yaptıklarınızdan sorumlu değilim.” de!

26/217. Çok güçlü ve merhametli olan Allâh'a güvenip dayan!

26/218. Allâh seni, gece tek başına namaz kılarken de görür.

26/219. İnananlarla birlikte namaz kılarken de görür.

26/220. Çünkü Allâh, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

26/221. Ben size şeytanların kiminle birlikte olacağını haber vereyim mi?

26/222. Onlar, iftiracı günahkârlarla birlikte olurlar.

26/223. Çünkü o günahkârlar, şeytanlara kulak verir. Hâlbuki şeytanların çoğu yalancıdır.

26/224. Yıldızlı sözlerle insanları kandıran şairlere ancak azgınlar uyar.

26/225. Onların, her alanda bilgisizce söz söylediklerini görmüyor musun?

26/226. Ayrıca onlar, yapmadıkları şeyi söylerler.

26/227. Ancak iman edip yararlı işler yapan, Allâh'ı çokça anan ve haksızlığa uğradıklarında kendilerini savunan şairler iftiracı günahkâr sınıfına girmezler. Zulmedenler, nasıl bir sonuçla karşılaşacaklarını yakında göreceklerdir.

027. Neml Sûresi

27/1. Tâ-Sîn. Bunlar, apaçık bir kitap olan Kur'ân'ın ayetleridir.

27/2. Kur'ân, müminlere doğru yolu gösteren bir rehber ve müjdedir.

27/3. O müminler, ahiret gününe inanarak namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler.

27/4. Ahirete inanmayanlara, yaptıkları işler güzel gelir; bu yüzden onlar, küfür içerisinde oyalanıp durmaktadırlar.

27/5. İşte bunlar, ahirette her şeyini kaybederek kötü bir azaba uğrayacaklardır.

27/6. Bu Kur'ân sana, her şeyi bilen ve yerli yerince yapan Allâh tarafından indirilmektedir.

27/7. Mûsâ soğuk bir gecede yolunu kaybedince ailesine, “Uzakta bir ateş gördüm; oraya gideyim, belki yol hakkında bir bilgi alırım veya ısınmanız için size ateş getiririm.” demişti.

27/8. Oraya varınca Mûsâ'ya şöyle seslenildi: “Ateşin yanına gelen Mûsâ'ya ve biraz uzağında bulunan ailesine müjdeler olsun! Evrenin sahibi olan Allâh, her türlü noksanlıktan uzaktır.”

27/9. “Ey Mûsâ! Ben, çok güçlü olan ve her şeyi yerli yerince yapan Allâh'ım.”

27/10. “Değneğini at!” Mûsâ değneğini yere atınca, onun yılan gibi hareket ettiğini gördü ve korkuyla dönüp ardına bakmadan kaçmaya başladı. Bunun üzerine Allâh, şöyle seslendi: “Korkma! Benim huzurunda peygamberlerin korkmasını gerektirecek bir şey yoktur.”

27/11. “Benden yalnız zulmeden kimseler korksun! Fakat onlar da kötülüğü bırakıp iyiliğe yönelirse, korkmalarına gerek yoktur. Çünkü ben günahları çok bağışlar ve çok merhamet ederim.”

27/12. “Elini koynuna sok! Herhangi bir hastalık olmaksızın o, bembeyaz çıkacaktır.” Bu olay, Firavun ve halkına gösterilen dokuz mucizeden biridir. Çünkü onlar, doğru yoldan çıkmışlardı.

27/13. Mucizelerimiz kendilerine gösterilince onlar, “Bunlar, apaçık bir sihirdir.” dediler.

27/14. Firavun ve halkı mucizelerin doğru olduğunu anladıkları halde, zulüm ve kibirlerinden dolayı onları inkâr ettiler ve bu yüzden helâk oldular. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bak da ders al!

27/15. Doğrusu biz, Dâvûd ve Süleymân'a peygamberlik verince onlar, "Bize mümin kullarının birçoğundan daha üstün yetenekler veren Allâh, her türlü övgüye layıktır." dediler.

27/16. Süleyman, Dâvûd'un yerine geçince, "Ey insanlar! Bize kuşların dili öğretildi; yönetim ve peygamberlikle ilgili gerekli her şey verildi. Şüphesiz bu, Allâh'ın apaçık bir ikramıdır." dedi.

27/17. Düşman üzerine sevk edilmek üzere Süleyman için; cin, insan ve kuşlardan oluşan düzenli bir ordu toplandı.

27/18. Ordu karınca vadisine gelince, bir karınca, "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin de, Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi çiğnemesin!" dedi.

27/19. Süleymân, karıncanın bu sözüne gülerek, "Rabbim! Bana, anne ve babama verdiğin nimetlere şükretmemi ve razı olacağın yararlı işler yapmamı bana nasip et ve rahmetinle beni iyi kulların arasına kat!" diye dua etti.

27/20. Süleyman kuşlar ordusunu denetlerken Hüdühüd'ü göremeyince şöyle dedi: "Hüdühüd'ü niçin göremiyorum. Kaçtı mı yoksa?"

27/21. "Bana geçerli bir mazeret gösteremezse, onu şiddetle cezalandıracağım, hatta başını koparacağım!"

27/22. Çok geçmeden Hüdühüd gelip Süleymân'a şöyle dedi: "Senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sebe halkından sana sağlam bir haber getirdim."

27/23. "Ben, yönetimde her türlü bilgiye sahip bir kadının onlara hükümdarlık yaptığını gördüm. Bir de onun, görkemli bir tahtı var."

27/24. "O kadın ve halkı, Allâh'ı bırakıp güneşe tapıyorlar. Şeytan onlara yaptıkları kötülükleri güzel göstermiş ve onları doğru yoldan çıkarmıştır. Bu yüzden onlar, doğru yolu bulamıyorlar."

27/25. "Göklerde ve yerde gizli olan her şeyi ortaya çıkaran, açığa vurduğunuzu da gizlediğinizi de bilen Allâh'a secde etmemeleri için şeytan onları kandırmıştır."

27/26. "Hâlbuki evrenin yönetimini elinde bulunduran Allâh'tan başka ilâh yoktur."

27/27. Süleymân Hüdühüd'e şöyle dedi: "Doğru mu, yoksa yalan mı söylediğini göreceğiz."

27/28. "Şu mektubu al ve onlara götür! Sonra onlardan uzaklaşıp, ne yapacaklarını gözetle!"

27/29. Hüdühüd mektubu götürünce, Belkıs şöyle dedi: "Ey Danışmanlarım! Bana çok önemli bir mektup geldi."

27/30. "Onda şöyle yazılıdır: Bu mektup, Süleymân tarafından gönderilmiş olup; dünyada bütün canlılara, ahirette ise müminlere çok merhametli olan Allâh'ın adıyla başlamaktadır."

27/31. "Bana üstünlük taslamaya kalkmayın! Teslim olun!"

27/32. "Ey Danışmanlarım! Bana bu konuda görüşlerinizi bildirin! Ben, sizin fikrinizi almadan hiçbir şeye karar vermem."

27/33. Danışmanları, "Biz güçlü ve savaşçı bir halkız. Ama yetki sana aittir; ne emredeceğine kendin düşün karar ver!" dediler.

27/34. Belkıs şöyle dedi: "Krallar bir memlekete girdiğinde, orayı altüst eder ve halkın ileri gelenlerini aşağılarlar. İşte onlar böyle yapar."

27/35. “Ben, hediyelerle elçi gönderip, onların getireceği haberi bekleyeceğim.”

27/36. Elçiler hediyelerle gelince, Süleyman onlara şöyle dedi: “Siz kıymetli hediyelerle beni etkilemek mi istiyorsunuz? Hâlbuki Allâh’ın bana verdikleri, sizin hediyelerinizden daha hayırlıdır. Bunlarla, ancak sizin gibiler sevinir.”

27/37. “Sizi gönderenlere geri dönün ve onlara, karşı koyamayacakları bir orduyla gelip onları aşağılanmış bir şekilde oradan çıkaracağımızı haber verin!”

27/38. Süleyman, Belkıs’ın geleceğini öğrenince yanındakilere, “Ey Kurmaylarım! Onlar gelip teslim olmadan önce kraliçenin tahtını bana kim getirebilir?” dedi.

27/39. Cinlerden gözü pek ve becerikli biri, “Sen yerinden kalkmadan onu getirebilirim. Çünkü bu konuda benim güvenilir bir gücüm var.” dedi.

27/40. Kitabı indiren Cebrâil, “Gözünü kapayıp açmadan onu sana getirebilirim.” dedi. Süleyman tahtı yanında görünce şöyle dedi: “Bu Rabbimin bana bir lüftudur. Böylece Rabbim, benim şükür mü, yoksa nankörlük mü edeceğimi deniyor. Çünkü şükreden kimse, faydasını kendi görür; nankörlük eden de cezasını kendi çeker. Doğrusu Rabbimin hiç bir şeye ihtiyacı yoktur ve o çok cömerttir.”

27/41. “Onun tahtını kamufle edin; bakalım tanıyacak mı, tanımayacak mı?”

27/42. Belkıs, Süleyman’ın huzuruna çıkınca ona, “Senin tahtın da böyle mi?” diye soruldu. O da, “Sanki o! Zaten sizin böyle bir güce sahip olduğunuz bize bildirilmişti. Onun için teslim olduk.” dedi.

27/43. Belkıs, kâfir bir toplum içinde yetişip, onların arasında kaldığı için, Allâh’tan başka taptığı şeyler, onun Müslüman olmasını engellemişti.

27/44. Ona “Saraya gir!” denildi. İçeri girince, zeminin suyla kaplı olduğunu sandı ve eteğini topladı. Süleyman, “Korkma! Bu zemin, kristalden yapılmıştır.” dedi. Belkıs, Süleyman’ın peygamber olduğunu anlayınca, “Rabbim! Ben kendime yazık etmişim. Artık ben de Süleyman gibi evrenin sahibi Allâh’a inanıp teslim oluyorum.” dedi.

27/45. Semûd halkına da kardeşleri Salih’i peygamber olarak gönderdik. Sâlih de onlara, “Allâh’a kulluk edin!” dedi. Bunun üzerine onlar, birbirleriyle çekişen iki gruba ayrıldılar.

27/46. Salih onlara, “Ey halkım! İyiliği istemek varken, neden 'tehdit ettiğin azabı haydi getir' diyerek kötülüğün gelmesi için acele ediyorsunuz. Allâh’ın size merhamet etmesi için, neden ondan günahlarınızı bağışlamasını istemiyorsunuz.” dedi.

27/47. Onlar, “Başımıza gelen musibetler, senin ve yanındakilerin yüzündendir.” dediler. Sâlih, “Uğursuzluk olarak kabul ettiğiniz şey, imtihan edilmeniz için Allâh tarafından gönderilmiştir.” dedi.

27/48. O dönemde şehirde, bozgunculuk çıkaran, huzur istemeyen dokuz kişilik bir çete vardı.

27/49. Bunlar kendi aralarında, Allâh’a yemin ederek şöyle anlaştılar: “Gece baskını düzenleyip Sâlih ve ailesini öldüreceğiz. Sonra da onların hakkını arayacak olan yakınlarına, ‘Biz onların nasıl öldürüldüğünü görmedik. Gerçekten doğru söylüyoruz.’ diyeceğiz.”

27/50. Onlar böyle bir plan yaptılar. Fakat biz de onlar farkına varmadan, planlarını boşa çıkardık.

27/51. Şimdi planlarının sonucuna bir bak; biz hem o çeteyi, hem de halkının hepsini yok ettik.

27/52. İşte şu kalıntılar, onların zulmettikleri için harabeye dönen evleridir. Şüphesiz bunda, bilen bir toplum için çok büyük bir ders vardır.

27/53. Fakat biz, Semût halkından iman edip Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanları kurtardık.

27/54. Lût'u da peygamber olarak gönderdik. Lût, halkına şöyle demişti: “Çirkin bir şey olduğunu bildiğiniz halde, bu ahlaksızlığı hâlâ niçin yapıyorsunuz?”

27/55. “Siz, kadınların dışında bir de erkeklerle mi cinsel arzularımızı tatmin ediyorsunuz? Gerçekten siz, cehalet içinde yüzen ahlaksız bir toplumsunuz.”

27/56. Buna Lût'un halkı şöyle cevap verdi: “Lût ve ona inananları memleketinizden çıkarın! Çünkü onlar temizlik taslayan kişiler; aramızda kalıp da kirlenmesinler.”

27/57. Bunun üzerine onlara azabımızı gönderdik, fakat Lût'u ve karısı dışında ailesini kurtardık. Karısını ise, geride kalanlarla birlikte helak ettik.

27/58. Geride kalanların üzerlerine yağmur gibi taş yağdırdık. Uyarılara aldırmayanların başına taş yağması ne kötü bir şeydir!

27/59. Rasûlüm şöyle de: “Allâh her türlü övgüye layıktır. Peygamber seçtiği kullara selâm olsun! Allâh mı, yoksa onların ortak koştukları putlar mı daha hayırlıdır?”

27/60. “Göklerde ve yerdeki her şeyi yaratan, sizin için yağmur yağdırarak güzel bahçeler meydana getiren Allâh mı, yoksa taptığımız putlar mı daha hayırlıdır? Hâlbuki siz o bahçenin bir ağacını bile meydana getiremezsiniz. Allâh'la beraber başka bir ilâh olur mu hiç? Fakat onlar putları Allâh'a denk tutuyorlar.”

27/61. Söyleyin bakalım! Yeryüzünü yaşamaya elverişli kılan, orada ırmaklar akıtan, ulu dağlar yerleştiren ve birbirine karışmaması için iki deniz arasına engel koyan Allâh mı, yoksa taptıkları putlar mı daha hayırlıdır? Allâh'la beraber başka bir ilâh olur mu hiç? Hayır; fakat insanların çoğu bunun farkında değildir.

27/62. Zorda kalan kişinin duasına karşılık verip sıkıntısını gideren ve sizi yeryüzünün hâkimi kılan Allâh mı, yoksa taptıkları putlar mı daha hayırlıdır? Allâh ile birlikte başka bir ilâh mı var? Ne kadar da az düşünüyorsunuz!

27/63. Karanlık gecelerde karada ve denizde size yol gösteren, yağmurdan önce rüzgârı müjdeci olarak gönderen Allâh mı, yoksa taptıkları putlar mı daha hayırlıdır? Allâh'la beraber başka bir ilâh olur mu hiç? Allâh, onların ortak koştuklarından yücedir.

27/64. İlk başta yaratan sonra da tekrar diriltecek olan, size gökten ve yerden çeşitli rızıklar veren Allâh mı, yoksa onların taptıkları putlar mı daha hayırlıdır? Allâh'la beraber başka bir ilâh olur mu hiç? Onlara şöyle de: “Eğer doğru söylüyorsanız, delillerinizi getirin bakalım!”

27/65. Rasûlüm şöyle de: “Allâh'tan başka göklerde ve yerde bulunan hiç kimse, gaybı bilmez. Öldükten sonra ne zaman diriltileceğini de kimse bilemez.”

27/66. Hâlbuki peygamberler aracılığıyla onlara, ahiret konusunda bilgi gelmişti. Fakat onlar, ahiret hakkında yine de şüpheye düşmüşler; hatta buna gözlerini ve kulaklarını iyice kapatmışlardır.

27/67. Bunun için kâfirler şöyle dediler: “Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra, tekrar dirilip mezardan çıkacak mıyız?”

27/68. “Doğrusu biz ve atalarımız, daha önce de böyle tehditlere maruz kalmıştık. Bunlar, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.”

27/69. Rasûlüm! Onlara, “Yeryüzünde gezip dolaşın da, kâfirlerin sonunun ne olduğuna bakıp ders alın!” de!

27/70. Onların yaptıklarına üzülme, kurdukları tuzaklar için de tasalanma!

27/71. Onlar, “Eğer doğru söylüyorsanız, bu tehdit ne zaman gerçekleşecek?” diyorlar.

27/72. Onlara, “Acele ettiğiniz azabın bir kısmı yakında başınıza gelecektir.” de!

27/73. Rabbin, insanlara çok ikram eder; fakat onların çoğu şükretmez.

27/74. Senin Rabbin, onların içlerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da çok iyi bilir.

27/75. Gökte ve yerde, kimsenin bilemeyeceği gizli her şey de, apaçık kaydedilmiştir.

27/76. Bu Kur’ân, İsrâiloğullarının ayrılığa düştüğü konuların çoğunu açıklamaktadır.

27/77. Şüphesiz Kur’ân, doğru yolu gösteren bir kılavuz ve müminler için rahmettir.

27/78. Rabbin, ayrılığa düştükleri hususlarda onların arasında hükmünü verecektir. O çok güçlüdür ve her şeyi hakkıyla bilir.

27/79. O halde sadece Allâh'a güvenip dayan! Çünkü sen, doğruluğu kesin olan bir din üzeresin.

27/80. Arkalarını dönüp gittiklerinde sen davetini, ne kulaklarını gerçeklere tıkayanlara, ne de kalpleri ölmüşlere duyurabilirsin.

27/81. İnsanların başlarına bir felaket geldiğinde, yeryüzü onlara, Allâh'ın koymuş olduğu kanunlara uymadıkları için bunun başlarına geldiğini bildirir.

27/82. Allâh'ın kanunlarına uymadıkları için onların başına bir felaket geldiğinde, yeryüzü canlanır, “Ey İnsanlar! Siz ayetlerimize asla inanmazsınız.” derler.

27/83. O gün, ayetlerimizi yalanlayan her ümmeti toplayıp, grup grup hesap yerine sevk edeceğiz.

27/84. Onlar, hesap yerine geldiklerinde, Allâh kendilerine, “Anlamadan ayetlerimi yalanladınız, öyle mi? Değilse yaptığımız neydi?” diyecektir.

27/85. İnkâr etmelerinden dolayı, tehdit edilen azap başlarına gelecektir. Artık onların konuşacak halleri olmayacaktır.

27/86. Onlar; insanların dinlenmesi için geceyi karanlık, işlerini görmeleri için de gündüzü aydınlık yaptığımızı görmüyorlar mı? İşte bunlarda, inanan bir toplum için pek çok dersler vardır.

27/87. Sura üfürüldüğü gün, Allâh'ın diledikleri dışında göklerde ve yerde bulunan herkes dehşete düşecek ve boyunlarını bükerek onun huzuruna çıkacaktır.

27/88. Dağların sabit olduğunu düşünüyorsun; hâlbuki onlar bulutlar gibi hareket etmektedir. Bunlar, her şeyi yerli yerince yaratan Allâh'ın işidir. Şüphesiz o, yaptığımız her şeyi bilir.

27/89. İyilik yapanlara o gün, çok daha iyisi verilecek ve onlar, ahiretin dehşetinden güvende olacaklardır.

27/90. Kötülük yapanlar ise, yüz üstü Cehennem'e atılacak ve onlara, “Sadece yaptıklarınızın karşılığını görüyorsunuz.” denilecektir.

27/91. Rasûlüm! Onlara şöyle de: “Bana, sadece bu beldeyi kutsal ve dokunulmaz kılan Rabbine kulluk yapmam emredildi. Varlık adına ne varsa onundur. Ben, Müslüman olmakla emroduldum.”

27/92. “Bana Kur’ân’a uymam emredildi. Artık doğru yola giden kimseler, faydasını kendileri görecek; o yoldan çıkan kişiler de, zararını kendileri çekecektir.” Sen onlara, sadece bir uyarıcı olduğunu bildir.

27/93. “Allâh, her türlü övgüye layıktır. O, delillerini size gösterecek ve siz de bunu anlayacaksınız.” Senin Rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

028. Kasas Sûresi

28/1. Tâ-Sîn-Mîm.

28/2. Bunlar, gerçekleri açıkça anlatan Kitabın ayetleridir.

28/3. İnanan kimselerin ders alması için, Mûsâ ile Firavun'un arasında geçen olaylardan bir kısmını, doğru bir şekilde sana anlatacağız.

28/4. Firavun, ülkesinde baskı kurarak, halk arasında ayrımcılık yapıyordu. Erkek çocuklarını kesip, kızlarını sağ bırakarak, İsrâiloğullarını eziyordu. Çünkü o, bozguncu biriydi.

28/5. Biz ise orada, ezilmişlere yardım etmeyi, onları önder yapmayı ve Firavun'un yerine vâris kılmayı istiyorduk.

28/6. Böylece biz, İsrâiloğullarını orada hâkim kılmak ve ayrıca onların eliyle Firavun, Hâmân ve ordusunu korktukları şeye uğratmak istiyorduk.

28/7. Mûsâ'nın annesine, “Çocuğunu emzir! Firavun tarafından öldürüleceğinden endişe ettiğinde bir sandık içinde suya bırak. Oğluna bir zarar geleceğinden endişe etme. Ondan ayrı kalacağın için de üzülme; çünkü biz onu, sana geri verecek ve ileride peygamber yapacağız.” diye bildirdik.

28/8. Annesi çocuğunu suya bırakınca Firavun'un ailesinden biri onu bulup aldı. Hâlbuki Firavun, Hâmân ve orduları günahkâr oldukları için, ileride Mûsâ, onlara düşman ve üzüntü kaynağı olacaktı.

28/9. Karısı Firavun'a, “Gözümüz aydın! İşte çok güzel bir çocuk! Sakın onu öldürmeyin! Belki bize faydası olur, belki de evlat ediniriz.” dedi. Onlar, ileride Mûsâ'nın peygamber olup saltanatlarına son vereceğinin farkında değillerdi.

28/10. Mûsâ'nın annesi, çocuğunu kaybetmekten dolayı içinde bir boşluk hissetti. Eğer çocuğuyla ilgili ona verdiğimiz söze güvenmesi için kalbini pekiştirmeseydik, neredeyse kendi çocuğu olduğunu açıklayacaktı.

28/11. Annesi, Mûsâ'nın ablasına, “Onun izini takip et!” dedi. O da, farketmeden çocuğu uzaktan gözetledi.

28/12. Biz, Mûsâ'nın hiç bir sûtannenin memesini kabul etmemesini sağladık. Bunun üzerine ablası, “Sizin için bu çocuğa içtenlikle bakacak bir aile göstereyim mi?” dedi.

28/13. Biz, annesinin sevinmesi, daha fazla üzülmemesi ve Allâh'ın vaadinin gerçek olduğunu anlaması için, Mûsâ'yı annesine kavuşturduk. Fakat insanların çoğu bunu anlamazlar.

28/14. Mûsâ, olgunluk çağına erişince, ona ilim ve ince kavrayış vererek peygamber yaptık. İşte biz, her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenleri böyle ödüllendiririz.

28/15. Bir gün Mûsâ, halkı uykudayken şehre girdi. O sırada biri kendi halkından, diğeri de karşı taraftan iki kişinin kavga ettiğini gördü. Kendi halkından olan kişi, Mûsâ'dan yardım

istedi. Bunun üzerine Mûsâ, karşı taraftan olana bir yumruk atıp onu öldürdü. Sonra kendi kendine şöyle dedi: “Bu iş, şeytandandır. Çünkü o, insanı doğru yoldan çıkararak apaçık bir düşmandır.”

28/16. “Rabbim! Ben kendime yazık ettim. Beni affet!” Bunun üzerine Allâh, onu bağışladı. Çünkü o günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

28/17. Mûsâ, “Rabbim! Mademki, sen beni bağışlama lütfunda bulundun, artık ben de, kâfirlere arka çıkmayacağım.” dedi.

28/18. Mûsâ, geceyi korku içinde, etrafını kontrol ederek geçirdi. O sırada, bir gün önce yardım ettiği adamı gördü; yine feryat edip kendisinden yardım istiyordu. Bu kez Mûsâ ona, “Sen, gerçekten azgın birisin.” dedi.

28/19. Bununla birlikte Mûsâ, hem kendisinin, hem de yardım isteyen adamın düşmanı olan kişiyi yakalamak isteyince, yardım isteyen adam, Mûsâ’nın kendisine geldiğini sanarak, “Ey Mûsâ! Dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Anlaşılan senin amacın insanların yararına çalışmak değil, burada bir zorba olmaktır.” dedi.

28/20. Mûsâ’nın adam öldürdüğü şehirde duyulunca, bir adam koşarak geldi ve “Ey Mûsâ! Halkın ileri gelenleri toplanmış, seni öldürmeyi görüşüyorlar. Buradan hemen çık git! Bunu sana samimiyetle söylüyorum.” dedi.

28/21. Bunun üzerine Mûsâ, korku içinde etrafını gözetleyerek, oradan hemen çıktı ve “Rabbim! Beni bu zalimlerden koru!” diye dua etti.

28/22. Mûsâ, Medyen’e doğru yönelince, “Rabbimin beni doğru yola ileteceğini umuyorum.” dedi.

28/23. Mûsâ, Medyen suyuna varınca, orada hayvanlarını sulayan bir grup insanla karşılaştı. Onların biraz uzağında, hayvanlarının suya gitmesine engel olmaya çalışan iki kadın gördü. Onlara “Burada niçin bekliyorsunuz?” diye sordu. Onlar da, “Babamız yaşlı olduğu için gelemiyor. Biz de çobanlarla birlikte sulamak istemediğimiz için onların suyun başından ayrılmasını bekliyoruz.” dediler.

28/24. Bunun üzerine Mûsâ, onların hayvanlarını suladı; sonra gölgeye çekilip, “Rabbim! Bana vereceğin her nimete muhtacım!” diye dua etti.

28/25. Derken kızlardan biri utanarak Mûsâ’nın yanına geldi ve ona, “Hayvanlarımızı sulamanın karşılığını vermek için babam seni çağırıyor.” dedi. Mûsâ kızların babası Şuayb’a gelip, hayat hikâyesini anlatınca, Şuayb ona, “Korkma! Şimdi sen, zalimlerden kurtuldun.” diye cevap verdi.

28/26. Kızlardan biri, “Babacığım, onu hayvanlarımıza çoban tut! Çünkü tutacağın en iyi çoban, bu güçlü kuvvetli, güvenilir kişidir.” dedi.

28/27. Kızların babası Mûsâ’ya, “Bana sekiz yıl çalışırsan, bu iki kızımdan biriyle seni evlendiririm. Eğer bu süreyi on yıla tamamlarsan, o da senin ikramın olur. Ben seni sıkıntıya sokmak istemem. İnşâAllâh sen de benim, iyi bir insan olduğumu göreceksin.” dedi.

28/28. Mûsâ, “Bu konuşma, seninle benim aramda yapılan bir sözleşmedir. Bu iki süreden hangisini tamamlarsam, bana kızma! Allâh konuştuğularımıza şahittir.” dedi.

28/29. Mûsâ, süreyi tamamlayınca, ailesini alıp yola koyuldu. Soğuk bir gecede yolunu kaybettiği sırada, Tûr tarafında bir ateş gördü. Ailesine, “Burada bekleyin! Ben bir ateş gördüm. Oraya gideyim; belki yol hakkında bir bilgi alırım veya ısınmanız için size ateş getiririm.” dedi.

28/30. Mûsâ oraya varınca, mübarek yerdeki vâdinin sağındaki ağaç tarafından şöyle bir ses geldi: “Ey Mûsâ! Ben evrenin sahibi olan Allâh’ım.”

28/31. “Değneğini at!” Mûsâ değneğini atınca, onun yılan gibi hareket ettiğini gördü. Hemen dönüp ardına bakmadan kaçmaya başladı. Bunun üzerine Allâh, şöyle buyurdu: “Ey Mûsâ! Korkma, geri dön! Çünkü sen güvendesin.”

28/32. “Elini koynuna sok! Herhangi bir hastalık olmaksızın o, bembeyaz çıkacaktır. Korkudan açılan kollarını, kendine çekip toparlan! İşte bunlar, Firavun ve halkına gösterilmek üzere sana verilen iki mucizedir. Şüphesiz onlar doğru yoldan çıkmış bir toplumdur.”

28/33. Mûsâ şöyle dedi: “Rabbim! Daha önce ben onlardan birini öldürmüştüm. Şimdi oraya gidersem, beni öldürmelerinden endişe ediyorum.”

28/34. “Kardeşim Hârûn, benden daha etkili konuşmaktadır. Beni tasdik etmesi için, onu da benimle gönder. Çünkü ben, onların beni yalanlamasından korkuyorum.”

28/35. Allâh, “Peki, seni kardeşinle destekleyeceğiz. Size zarar vermemeleri için de kuvvetli deliller vereceğiz ve mucizelerimizle sizi ve sizinle birlikte hareket edenleri üstün kılacağız.” dedi.

28/36. Mûsâ, apaçık mucizelerimizi gösterince onlar, “Bu gerçek olmayan bir göz boyamadır. Atalarımızdan biz, böyle bir şey duymadık.” dediler.

28/37. Mûsâ onlara, “Rabbim kendi katından gerçekleri kimin getirdiğini ve sonunda bu ülkenin kimin olacağını çok iyi bilir. Şüphesiz zalimler asla kurtulamazlar.” dedi.

28/38. Firavun danışmanlarına, “Sizin için benden başka bir ilâh tanımıyorum. Ey Hâmân! Sen de, tuğla fırını yak ve hazırladığın tuğlalarla yüksek bir kule yap! Bakalım, Mûsâ'nın ilâhını görebilecek miyim? Aslında ben onun yalan söylediğini düşünüyorum.” dedi.

28/39. Firavun ve askerleri, hesap vermek üzere bir gün huzurumuza çıkacaklarını düşünmedikleri için, yurtlarında haksız yere büyüklük tasladılar.

28/40. Biz de onu ve askerlerini yakalayıp denizde boğduk. İnkâr eden zalimlerin sonunun ne olduğuna bak da ders al!

28/41. Onlar, dünyada insanları yalnızca sevk ederek Cehennem'e götüren kişilerin elebaşlarıdır. Kıyamet günü onlara asla yardım edilmeyecektir.

28/42. Böyle davrandıkları için, dünyada onların lanetle anılmalarını sağladık, kıyamet gününde de onlar, itilip kakılanlardan olacaktır.

28/43. Biz, önceki nesillerden bir kısmını yok ettikten sonra, düşünüp öğüt alsınlar diye Mûsâ'ya, insanların yolunu aydınlatan bir ışık, doğru yolu gösteren bir rehber ve onlar için bir rahmet olan Tevrat'ı verdik.

28/44. Rasûlüm! Biz Mûsâ'ya emirlerimizi verirken sen, Tûr'un batı tarafında değildin. Dolayısıyla sen bu olaya tanık değilsin.

28/45. Bu olayın üzerinden asırlar geçti, onlarla senin aranda birçok nesil yarattık ve hepsine peygamber gönderdik. Sen, ayetlerimizi okuyup açıklamak üzere Medyen halkı arasında bulunmadın; bu anlatılanları onlardan da öğrenmedin.

28/46. Mûsâ'ya seslendiğimizde de, sen Tûr'un yanında değildin. Fakat uzun süre peygamber gönderilmeyen bir halkı, öğüt alsınlar diye uyarman için, Rabbinin bir rahmeti olarak bunları sana bildirdik.

28/47. Kendi yaptıklarından dolayı kıyamet günü başlarına azap gelince, “Rabbimiz! Bize bir peygamber gönderseydin de, getirdiği ayetlerine uyup müminlerden olsaydık.” dememeleri için seni peygamber olarak gönderdik.

28/48. Tarafımızdan onlara bir peygamber gönderilince, “Mûsâ'ya verilen mucizeler gibi buna da verilseydi ya!” dediler. Daha önce Mûsâ'ya verilenleri de inkâr etmemişler miydi? Onlar “Tevrat ve Kur’ân birbirini destekleyen büyüleyici sözlerdir; biz her ikisini de inkâr ediyoruz.” demişlerdi.

28/49. Onlara, “Eğer doğru söylüyorsanız, Allâh katından doğru yolu bu ikisinden daha iyi gösteren bir kitap getirin de ona uyayım.” de!

28/50. Eğer senin bu çağrına cevap veremezlerse, anla ki onlar kendi arzusuna uymaktadır. Allâh'ın yolunu bırakıp da kendi arzusuna uyandan daha çok yolunu kaybeden kim olabilir? Şüphesiz Allâh, zalimleri zorla doğru yola ulaştırmaz.

28/51. Düşünüp öğüt almaları için insanlara, ayetlerimizi ard arda gönderdik.

28/52. Daha önce kendilerine kitap verdiklerimizden bazıları, Kur’ân’a da inanır.

28/53. Ayetlerimiz okunduğunda onlar, “Biz, bunun Rabbimiz tarafından gönderilen bir gerçek olduğuna inanıyoruz. Aslında biz, Kur’ân gelmeden önce de Allâh'a boyun eğmiştik.” derler.

28/54. Onlara, sabrettikleri, kötülüğe iyilikle karşılık verdikleri ve bir de verdiklerimizden Allâh yolunda harcadıkları için iki kat ödül verilecektir.

28/55. Onlar kötü bir söz işittiklerinde, yüz çevirir ve “Biz yaptıklarımızdan, siz de kendi yaptıklarınızdan sorumlusunuz. Haydi, yolunuz açık olsun! Bizim kendini bilmezlerle işimiz yoktur.” derler.

28/56. Sen her sevdiğini doğru yola getiremezsin; fakat Allâh, isteyenini doğru yola ulaştırır. Allâh, doğru yolda olanları çok iyi bilir.

28/57. Bazı müşrikler, “Senin doğru diye gösterdiğin yola girersek, yurdumuzdan kovuluruz.” derler. Peki, biz sizi lütfumuzla, her türlü malın geldiği dokunulmaz ve emin bir ticaret merkezi olan Mekke’ye yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bunun farkında değildir.

28/58. Daha önce biz, zengin oldukları için şımaran pek çok halkı helâk ettik. İşte yurtları! Onlardan sonra bu yerleri hemen hemen kimse yurt edinmemiştir. Oradaki her şey bize kalmıştır.

28/59. Senin Rabbin, bir ülkenin en uğrak merkezine ayetlerimizi okuyan bir peygamber göndermedikçe halkını helâk etmez. Aslında biz, sadece halkı küfürde ısrar eden ülkeleri yok ederiz.

28/60. Size verilen her şey, geçici dünya menfaati ve süsünden ibarettir. Hâlbuki Allâh katındaki nimetler çok daha hayırlı ve kalıcıdır. Ne diye hâlâ düşünmüyorsunuz?

28/61. Vaadettiğimiz güzel nimetlere kavuşacak kimse; geçici dünya menfaati verdiğimiz, sonra da kıyamet günü, hesap vermek üzere huzurumuza çıkarılacak kimse gibi olur mu?

28/62. Allâh kıyamet günü onlara, "Bana ortak olduğunu iddia ettiğiniz ilâhlar şimdi nerede?" diye soracaktır.

28/63. Azabı hak edenlerin önderleri, “Rabbimiz! Bunlar bizim azdırdığımız insanlardır. Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık. Şimdi ise onlardan uzaklaşıp sana dönüyoruz. Aslında onlar bize de tapmıyorlardı.” diyeceklerdir.

28/64. Kıyamet günü onlara, “Haydi şimdi Allâh'a ortak koştuklarınızı çağırın da sizi kurtarsınlar!” denir. Onlar da çağırır; fakat ortak koştukları şeyler bu çağrıya karşılık veremez. İşte o zaman azabı karşılarında görür ve gerçeği anlarlar. Keşke onu dünyada iken anlasalardı.

28/65. Kıyamet günü Allâh, inkâr edenlere, “Peygamberlerin davetine nasıl karşılık verdiniz?” diye soracaktır.

28/66. O gün, bütün haber kanalları tıkanıdığı için, birbirlerine sorup bilgi de alamazlar.

28/67. Fakat yaptıklarından vaz geçerek iman edip yararlı işler yapanlar, kurtuluşa erecektir.

28/68. Rabbin, dilediğini yaratır ve dilediğini de peygamber olarak seçer. Allâh'ın seçtiklerinde insanların söz söyleme hakkı yoktur. Allâh her türlü noksanlıktan uzak ve onların ortak koştuklarından çok daha yücedir.

28/69. Rabbin onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da çok iyi bilir.

28/70. O, kendisinden başka ilâh olmayan Allâh'tır. Dünyada ve ahirette her türlü övgüye layıktır. Son hüküm ona aittir. Sonunda mutlaka ona döndürüleceksiniz.

28/71. Onlara şöyle de: “Hiç düşündünüz mü; Allâh kıyamete kadar bütün günlerinizi gece yapsa; onu aydınlatacak Allâh'tan başka bir ilâh var mıdır? Hâlâ gerçeklere kulak vermeyecek misiniz?”

28/72. “Hiç düşündünüz mü; Allâh, kıyamete kadar bütün günlerinizi aydınlık yapsaydı, dinlenmeniz için gündüzü gece yapacak Allâh'tan başka bir ilâh var mıdır? Hâlâ gerçekleri görmeyecek misiniz?”

28/73. Allâh merhametinin eseri olarak, sizin için geceyi ve gündüzü yarattı. Böylece geceleri istirahat eder, gündüzleri de onun ikramından geçiminizi sağlarsınız. Belki artık şükredersiniz.

28/74. Kıyamet günü Allâh kâfirlere, “Benim ortaklarım olduğunu iddia ettiğiniz ilâhlar şimdi nerede?” diye soracaktır.

28/75. Kıyamet günü biz, her ümmete kendi peygamberini tanık olarak getirir ve onu yalanlayanlara “Dünyadaki iddialarınızı ispat edecek deliliniz varsa getirin!” deriz. O zaman uydurdukları tanrılar onlardan uzaklaşır ve onlar, Allâh'ın bildirdiği hususların gerçek olduğunu anlarlar.

28/76. Mûsâ'nın halkından biri olan Kârûn, böbürlenerek onlara zulmediyordu. Biz ona, anahtarlarını dahi güçlü kuvvetli bir topluluğun zorlukla taşıyabileceği hazineler vermiştik. Halkı ona şöyle demişti: “Sakın şimarma! Çünkü Allâh şimaranları sevmez.”

28/77. “Allâh'ın sana verdiği servetle ahiretini kazanmaya çalış! Dünyadan nasibini unutma! Allâh'ın sana iyilik yaptığı gibi, sen de başkalarına iyilik yap! Ülkende bozgunculuk çıkarma! Çünkü Allâh, bozguncuları sevmez.”

28/78. Kârûn onlara, “Bu serveti ben, kendi bilgi ve tecrübemle kazandım.” diye cevap verdi. Kârûn, daha önce de Allâh'ın, kendisinden çok daha kuvvetli ve zengin nesilleri yok ettiğini bilmiyor muydu? Zaten kâfirlere, günahları sorulmayacaktır.

28/79. Bir gün Kârûn, bütün gösterişiyle halkın karşısına çıkınca, dünya hayatına özenenler, “Keşke Kârûn gibi biz de zengin olsaydık. Doğrusu o, büyük bir servet sahibidir.” dediler.

28/80. Kendilerine vahiy gelenler onlara, “Yazıklar olsun size! Hâlbuki iman edip yararlı işler yapanlara Allâh'ın vereceği ödül çok daha hayırlıdır. Fakat buna sadece sabredenler ulaşır.” dediler.

28/81. Sonunda biz, Kârûn'u da, sarayını da yerin dibine batırdık. Allâh'a karşı onu bu durumdan kurtaracak ne bir yardımcısı oldu; ne de kendisi kurtulabildi.

28/82. Dün Kârûn'un yerinde olmak isteyenler, daha sonra “Eyvah, demek ki Allâh, kullarından dilediğine bol, dilediğine de az rızık veriyormuş. Allâh bize merhamet etmeseydi, bizi de yerin dibine batırırdı. Vah ki vah! Gerçekten kâfirler kurtuluşa eremiyormuş.” dediler.

28/83. Biz bu ahiret yurdunu, yeryüzünde büyüklük taslamayan ve bozgunculuk çıkarmayanlar için hazırladık. Sonunda bütün iyilikler, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar içindir.

28/84. İyilik yapanlara, yaptıklarından çok daha iyisi verilecektir; kötülük yapanlar ise, sadece kötülüklerinin karşılığını göreceklerdir.

28/85. Sana Kur’ân’ı tebliğ etme görevini veren Allâh, seni Mekke’ye döndürecektir. Onlara “Rabbim doğru yolda olanı da, tamamen yoldan çıkmanı da çok iyi bilir.” de!

28/86. Bu Kitabın sana verileceğini hiç beklemiyordun. Fakat o, Rabbinin bir rahmeti olarak sana indirilmiştir. Öyleyse kâfirlere arka çıkma!

28/87. Allâh’ın ayetleri sana indirildikten sonra, kâfirler senin bunları tebliğ etmene engel olmasın! Sen Rabbinin yoluna çağır ve sakın müşriklerden yana olma!

28/88. Allâh'la birlikte başka bir ilâha ibadet etme! Çünkü ondan başka ilâh yoktur. Allâh’ın dışında her şey yok olacak; sadece o kalacaktır. Hüküm ona aittir ve sonunda hepiniz onun huzurunda toplanacaksınız.

029. Ankebût Sûresi

29/1. Elif. Lâm. Mîm.

29/2. İnsanlar, sadece “iman ettik” demenin yeterli olacağını, imtihan edilmeyeceklerini mi sanıyorlar?

29/3. Biz, onlardan öncekileri de denemiştik. Şüphesiz Allâh, doğru söyleyenleri de yalancıları da ortaya çıkaracaktır.

29/4. Kötülük yapanlar, bizden kurtulacaklarını mı sanıyorlar? Ne kadar yanlış düşünüyorlar!

29/5. Allâh’ın huzuruna çıkacaklarına inanan kimseler, hazırlıklı olsunlar. Çünkü Allâh'ın belirlediği süre mutlaka gelecektir. O, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

29/6. Herkesin çalıştığı kendisi içindir. Çünkü Allâh’ın, hiç kimseye ihtiyacı yoktur.

29/7. Biz, iman edip yararlı işler yapanların günahlarını örtecek ve yaptıkları her iyiliğin karşılığını en güzel şekilde vereceğiz.

29/8. Biz insana, ana babasına iyi davranmasını emrettik. Fakat onlar, bilgisizce bir şeyi bana ortak koşman için seni zorlarsa, sakın uyma! Sonunda bana döneceksiniz ve ben de yaptıklarınızı önünüze koyacağım.

29/9. İman edip yararlı işler yapanları, erdemliler arasına koyacağız.

29/10. Bazı insanlar, “Allâh'a inandık” derler; ama Allâh yolunda bir sıkıntıya uğradıklarında, insanların baskı ve eziyetlerini Allâh’ın azabıyla bir tutarak, hemen zalimlerden taraf olurlar. Fakat Rabbinden müminlere bir zafer geldiğinde ise, “Biz de sizinle birlikteyiz.” derler. Hâlbuki Allâh, herkesin içinden geçeni en iyi bilen değil midir?

29/11. Şüphesiz Allâh müminleri de, münafıkları da çok iyi bilir.

29/12. Kâfirler, müminlere, “Bize uyun! Günahınız bizim boynumuza...” derler. Hâlbuki kâfirler, kıyamet günü onların hiç bir günahını yüklenemezler. Şüphesiz onlar yalan söylüyorlar.

29/13. Elbette onlar, kendi günahlarıyla birlikte, başkalarını saptırmanın günahını da yükleneceklerdir. Üstelik onlar, kıyamet günü uydurdukları iftiralardan hesaba çekileceklerdir.

29/14. Doğrusu biz, Nûh'u halkına peygamber olarak gönderdik; Nûh onların arasında dokuz yüz elli sene peygamberlik yaptı, fakat onlar inanmadı. Sonunda tufan onları, zulümlerine devam ederken yakalayiverdi.

29/15. Biz Nûh'u ve gemidekileri tufandan kurtardık ve bunu herkese bir ders yaptık.

29/16. İbrâhîm'i de peygamber olarak gönderdik. O halkına şöyle demişti: “Yalnız Allâh'a ibadet edin ve ona karşı kulluk bilincinde olun! Eğer bilerseniz bu, sizin için daha hayırlıdır.”

29/17. “Siz, Allâh'ın dışında putlara tapıyor; onlara ilâhlık yakıştırıyorsunuz. Şüphesiz Allâh'tan başka taptıklarınızın size rızık vermeye güçleri yetmez. Öyleyse rızıkınızı Allâh'tan isteyin! Sadece ona kulluk edin ve verdiği nimetlere teşekkür edin! Sonunda mutlaka ona döndürüleceksiniz.”

29/18. “Eğer Allâh'tan gelen gerçekleri yalanlarsanız, bunun bana bir zararı dokunmaz. Sizden önce birçok peygamberin halkı da, yalanlamıştı. Peygamberlerin görevi sadece tebliğ etmektir.”

29/19. Onlar, Allâh'ın her şeyi yoktan nasıl var ettiğini görmüyorlar mı? Allâh, ahirette de böyle tekrar diriltecektir. Şüphesiz bunu yapmak, Allâh için çok kolaydır.

29/20. Rasûlüm, şöyle de: “Yeryüzünde dolaşın ve Allâh'ın her şeyi ilk başta nasıl yoktan var ettiğini bir düşünün! Allâh, ahirette diriltmeyi de böyle yapacaktır. Çünkü onun her şeye gücü yeter.”

29/21. “Allâh, müstahak gördüğüne azap eder, layık gördüğüne de merhamet eder. Sonunda onun huzuruna çıkacaksınız.”

29/22. “Siz yerde de, gökte de Allâh'ın azabından kurtulamazsınız. Sizin ondan başka ne bir sahibiniz, ne de bir yardımcınız vardır.”

29/23. Allâh'ın mesajlarını ve ona kavuşmayı inkâr edenler, ahiret günü benden merhamet beklemesinler. Onlara can yakıcı bir azap vardır.

29/24. İbrâhîm'e halkının cevabı, “Onu öldürün veya yakın!” olmuştur. Fakat Allâh onu, atıldığı ateşten kurtarmıştır. Şüphesiz bunda, inanan bir toplum için dersler vardır.

29/25. İbrâhîm halkına, “Dünya hayatında atalarınızı çok sevip onlara güvendiğiniz için Allâh'ı bırakıp putlara taptınız. Kıyamet günü birbirinizi tanımazlıktan gelecek ve lanetliyeceksiniz. Gideceğiniz yer Cehennemdir ve sizin hiçbir yardımcınız da olmayacaktır.” dedi.

29/26. İbrâhîm peygamber olunca, Lût hemen ona iman etti. İbrâhîm, “Ben Rabbim'in emrettiği yere gidiyorum. Şüphesiz onun her şeye gücü yeter ve her şeyi yerli yerince yapar.” dedi.

29/27. Biz İbrâhîm'e oğlu İshâk'ı ve torunu Ya'kub'u bağışladık. Soyundan gelenlere de peygamberlik ve kitap verdik. Böylece onu daha dünyada iken ödüllendirdik; ahirette de, erdemlilerle birlikte olacaktır.

29/28. Lût'u da peygamber olarak gönderdik. O halkına şöyle demişti: “Siz, yeryüzünde daha önce hiç kimsenin yapmadığı çok çirkin bir iş yapıyorsunuz.”

29/29. “Kadınlarla evlenmek yerine, işret toplantılarına katılıp meşru yolları kapatarak erkeklerle cinsel ilişkiye girmek mi istiyorsunuz?” Halkının ona cevabı, “Doğru söyluyorsan tehdit ettiğin azabı haydi getir bakalım!” demek oldu.

29/30. Lût, “Rabbim! Bozgunculara karşı bana yardım et!” diye dua etti.

29/31. Meleklerimiz, İbrâhîm’e oğlu olacağını müjdelemek için geldiklerinde, “Biz, şu ülkenin halkını helak edeceğiz. Çünkü onlar zalim kimselerdir.” dediler.

29/32. İbrâhîm, “Ama onların arasında Lût da var?” dedi. Bunun üzerine melekler, “Orada kimin olduğunu çok iyi biliyoruz. Biz, onu ve ailesini kurtaracağız. Fakat karısı, geride kalanlarla birlikte helâk olacaktır.” dediler.

29/33. Meleklerimiz kavmini helak etmek üzere gelince Lût, halkının onlara tecavüz etmesinden endişe ettiği için huzursuz oldu, çok sıkıldı. Onlar Lût’a şöyle dediler: “Endişe etme, üzülme! Biz, seni ve aileni kurtaracağız. Fakat karın, geride kalanlarla birlikte helak olacaktır.”

29/34. “Doğru yoldan çıktıkları için biz, bu memleketin halkı üzerine gökten felaket yağdıracağız.”

29/35. Doğrusu biz, düşünenerin ders alması için, orada onların kalıntılarını bıraktık.

29/36. Medyen halkına kardeşleri şuayb’ı peygamber olarak gönderdik. O, “Ey halkım! Sadece Allâh’a kulluk edin! Ahiret gününü aklınızdan çıkarmayın ve yeryüzünde sakın bozgunculuk yapmayın!” dedi.

29/37. Fakat halkı şuayb’ı yalanladı. Bunun üzerine onları, gürültüyle gelen bir deprem yakalayiverdi ve onların hepsi yurtlarında cansız yere serildiler.

29/38. Âd ve Semûd halkını da helak ettik. Yurtlarından kalan harabelerini görüyorsunuz. şeytan, yaptıkları çirkin işleri onlara güzel göstererek onları doğru yoldan çıkarmıştı. Hâlbuki onlar uyanık kimselerdi.

29/39. Kârûn, Firavun ve Hâmân’ı da helak ettik. Doğrusu Mûsâ onlara, mucizeler getirmişti; ama onlar ülkelerinde büyüklük taslayıp bunu kabul etmediler. Sonuçta onlar da azabımızdan kurtulamadılar.

29/40. Onların hepsini günahlarından dolayı cezalandırdık; Lût kavmine taş yağdıran kasırga gönderdik, Semûd’u gürültüyle gelen bir depremle helak ettik, Kârûn’u yerin dibine geçirdik, Firavun ve ordusunu da denizde boğduk. Allâh onlara asla haksızlık yapmamıştır; fakat onlar kendilerine yazık etmişlerdir.

29/41. Allâh’tan başkasını mevla edinenlerin durumu, ördüğü ağı kendisine ev edinen örümceğin haline benzer. Çünkü sıcak ve soğuktan korunmaya karşı en zayıf sığınak, örümcek ağıdır. Keşke onlar bunu anlayabilselerdi.

29/42. Allâh, müşriklerin kendisinden başka ibadet ettiği şeyleri çok iyi bilir. O, çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

29/43. Bu örnekleri insanların ders alması için veriyoruz. Fakat bunu yalnız gerçekleri bilenler anlar.

29/44. Allâh gökleri ve yeri, yerli yerince yaratmıştır. şüphesiz bunda, müminler için önemli bir ders vardır.

29/45. Rasûlüm! Sana vahyedilen kitabı tebliğ et, hükümlerini uygula, namazı dosdoğru kıl! Çünkü namaz insanı her türlü ahlaksızlık ve kötülükten alıkoyar. Namaz kılarak Allâh’ı anmak, en büyük ibadettir. Allâh, yaptığınız her şeyi bilir.

29/46. Size karşı düşmanca davrananların dışındaki ehl-i kitapla güzellikle tartışın! Onlara “Bize indirilene de, size indirilene de inandık; bizim de, sizin de ilahınız tek ve aynıdır. Zaten biz, ona boyun eğmişizdir.” deyin!

29/47. Biz sana, daha önce indirdiğimiz kitapları tastik eden Kur’ân’ı indirdik. Bundan dolayı ehl-i kitap da, Kur’ân’a inanmış olur. Bir kısmı bunu fark ederek ona inanıp Müslüman olur, bir kısmı da olmaz. Ayetlerimizi sadece kâfirler inkâr ederler.

29/48. Daha önce sen, ne bir kitap okumuş, ne de yazmıştın. Öyle olsaydı, batıla uyanlar, Kur’ân’ın sana indirildiğinde şüpheye düşerlerdi.

29/49. Hiç şüphesiz bu Kur’an, gerçekleri görenlerin kalplerinde yerleşen apaçık ayetlerden oluşmaktadır. Ayetlerimizi sadece zalimler inkâr eder.

29/50. Müşrikler, “Rabbi ona mucizeler indirseydi ya!” diyorlar. Onlara, “Mucize göstermek, ancak Allâh’ın yetkisindedir. Ben, sadece bir uyarıcıyım.” de!

29/51. Tebliğ edilmek üzere sana indirdiğimiz bu kitap, mucize olarak onlara yetmiyor mu? Şüphesiz bunda iman edenler için, hem bir rahmet, hem de öğüt vardır.

29/52. Onlara, “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allâh yeter. Çünkü o göklerde ve yerde bulunan her şeyi çok iyi bilir. Boş ve geçersiz şeylere inanıp Allâh’ı inkâr edenler, her şeylerini yitireceklerdir.” de!

29/53. Müşrikler, “Tehdit ettiğin azabı haydi getirsene!” diyorlar. Eğer onun belirlenmiş bir zamanı olmasaydı, hemen gelirdi. Fakat bu azap, onlar farkına varmadan ansızın gelecektir.

29/54. Evet onlar, “Tehdit ettiğin azabı haydi getirsene!” diyorlar. Hâlbuki Cehennem, kâfirleri çepeçevre kuşatacaktır.

29/55. Kıyamet günü azap, her taraftan kâfirleri saracak ve Allâh da onlara “Yaptıklarınızın cezasını çekin!” diyecektir.

29/56. Ey mümin kullarım! Sizin için yarattığım dünya çok geniştir. O halde baskılara boyun eymeyin! Özgür olacağınız yerlere gidip, orada sadece bana kulluk edin!

29/57. Herkes ölecektir. Sonra bir gün hepiniz huzuruma çıkarılacaksınız.

29/58. İman edip yararlı işler yapanları, temelli kalacakları Cennette önlerinden ırmaklar akan köşklere yerleştireceğiz. Allâh’ın hoşnutluğunu elde etmek için çalışanların ödülü ne güzeldir.

29/59. Onlar, sabreden ve sadece Rablerine güvenip dayanan müminlerdir.

29/60. Yeryüzünde birçok canlı, geçim kaygısı taşımadan yaşayıp gider. Çünkü sizin de onların da rızkını veren Allâh’tır. O, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.

29/61. Onlara, “Gökleri ve yeri yaratan, güneşi ve ayı koyduğu kanunlara tabi kılan kimdir?” diye sorsan, “Allâh’tır.” derler. Öyleyse nasıl oluyor da onlar, gerçeklere sırt çeviriyorlar?

29/62. Allâh, denemek için kullarından istediğine bol, istediğine de az rızık verir. Şüphesiz Allâh her şeyi hakkıyla bilir.

29/63. Müşriklere, “Gökten yağmuru yağdırıp, bununla ölü toprağa can veren kimdir?” diye sorsan; kesinlikle “Allâh’tır.” derler. Onlara, “Allâh her türlü övgüye layıktır.” de! Fakat müşriklerin çoğu bunu bir türlü anlamak istemezler.

29/64. Bu dünya hayatı, sadece geçici bir zevk ve eğlenceden ibarettir. Keşke onlar gerçek hayatın Ahirette olduğunu bilselerdi.

29/65. Onlar, gemide fırtınaya yakalanınca, batmaktan korktukları için, samimiyetle Allâh'a dua ederler. Fakat onları kurtarıp karaya çıkarınca, yine Allâh'a ortak koşarlar.

29/66. Onlar, verdiğimiz nimetlere nankörlük etmeye ve bir süre daha dünyadan faydalanmaya devam etsinler bakalım. İleride gerçeği anlayacaklar.

29/67. Müşrikler, çevrelerindeki insanlar saldırılara uğrarken, bizim Mekke'yi saygın ve güvenli kıldığımızı görmüyorlar mı? Onlar hâlâ boş ve geçersiz şeylere inanıp, Allâh'ın nimetlerine nankörlük mü ediyorlar?

29/68. Allâh'a ortak koşan ve çocuk edindiğini iddia edenden veya kendisine gelen Kur'ân'ı yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Kâfirlerin gideceği yer Cehennemde değil midir?

29/69. Bizim için çalışanlara başarı yollarını gösteririz. Şüphesiz Allâh, her işinde kendi hoşnutluğunu gözetenlerle beraberdir.

030. Rûm Sûresi

30/1. Elif. Lâm. Mîm.

30/2. Kitap ehlinde olan Rumlar, müşrik İranlılara yenildi.

30/3. Bu olay, Araplara yakın bir yerde oldu. Bu yenilgiden sonra Rumlar, ileride galip geleceklerdir.

30/4. Evet, onlar bir kaç yıl içinde galip olacaktır. Bundan önce de, sonra da son hüküm Allâh'ındır. Müminler, Rûmların galibiyet haberini aldıkları gün, kendileri de Bedir zaferiyle sevineceklerdir.

30/5. Allâh, yardımıyla dilediğini galip getirir. O çok güçlü ve çok merhametlidir.

30/6. Bu zafer, Allâh'ın verdiği bir sözdür. Allâh sözünden hiçbir zaman dönmez; fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

30/7. Müşrikler, sadece dünya hayatını bilir; ahirete inanmazlar.

30/8. Onlar kendi vicdanlarına dönüp, Allâh'ın gökleri, yeri ve ikisi arasındaki her şeyi yerli yerince yaratıp, belli bir süre takdir ettiğini hiç mi düşünmüyorlar? Doğrusu insanların çoğu, Rablerinin huzuruna çıkacaklarını inkâr etmektedir.

30/9. Yine o insanlar yeryüzünde dolaşarak, geçmiş toplumların sonunun nasıl olduğuna bakıp hiç mi ders almıyorlar! Hâlbuki onlar, bunlardan daha kuvvetliydi, toprağı işlemiş ve yeryüzünü bunlardan daha çok imar etmişlerdi. Peygamberleri onlara da ilâhi mesajları getirmişti; fakat onlar inanmadıkları için helak olup gitti. Doğrusu Allâh onlara asla haksızlık etmemiş; fakat onlar kendilerine yazık etmişlerdir.

30/10. Allâh'ın ayetlerini yalanlayıp alay ettikleri için kötülük yapanların sonu çok kötü olmuştur.

30/11. Allâh, her şeyi yoktan var etmiştir; öldükten sonra da tekrar diriltecektir. Hepiniz onun huzuruna çıkarılacaksınız.

30/12. Kıyametin koptuğu gün, kâfirler ümitsizliğe kapılacaklardır.

30/13. Çünkü Allâh'a ortak koştukları şeylerin hiç biri, onlara yardım edemeyecektir. Bunun üzerine onlar da, ortak koştukları putları inkâr edeceklerdir.

30/14. Kıyametin koptuğu gün, insanlar inançlarına göre gruplara ayrılacaktır.

30/15. İman edip yararlı işler yapanlar mutlu bir şekilde Cennette yaşayacaklardır.

30/16. Ayetlerimizi ve ahirette huzurumuza çıkmayı inkâr edenler ise, Cehennem azabına atılmak üzere getirileceklerdir.

30/17. O halde siz, sabaha çıktığınızda ve akşama girdiğinizde Allâh'ı tesbih edin!

30/18. Allâh, göklerde ve yerde her türlü övgüye layıktır. İkinci ve öğle vaktinde de onu tesbih edin.

30/19. Allâh, ölüden diri, diriden ölü çıkarır, kuru toprağa can verir. İşte siz de böyle dirileceksiniz.

30/20. Allâh'ın sizi topraktan yaratması, varlığının ve kudretinin delilidir. Sonra insan olarak yeryüzüne dağıldınız.

30/21. Huzur bulmanız için, kendi cinsinizden eşler yaratması ve aranızda sevgi ve merhamet koyması da onun varlığının ve kudretinin delilidir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için dersler vardır.

30/22. Göklerin ve yerin yaratılması; dil ve ırkınızın farklı olması da onun kudretinin delilidir. Şüphesiz bunda gerçekleri bilenler için dersler vardır.

30/23. Gece veya gündüz uyumanız ve onun ikramıyla kazanmanız da, onun varlığının bir delilidir. Şüphesiz bunda gerçeklere kulak veren bir toplum için dersler vardır.

30/24. Yağmurun müjdecisi ve afetin habercisi olarak ümit ve korku kaynağı olan şimşegın çakması, yağmuru yağdırıp onunla kuru toprağa can vermesi de, Allâh'ın varlığının ve kudretinin delilidir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için dersler vardır.

30/25. Göğün ve yerin, Allâh'ın kanunlarına göre hareket etmesi de onun varlığının delilidir. Sonunda İsrâfil sizi çağırduğında, hepimiz kabirlerinizden kalkacaksınız.

30/26. Yerde ve gökte olan her şey Allâh'ındır. Hepsi ona boyun eğmektedir.

30/27. Allâh, her şeyi yoktan var etmiştir ve bunu sürekli tekrarlamaktadır. Bunu yapmak, onun için çok kolaydır. Göklerde ve yerde yücelik bakımından onun benzeri yoktur. Şüphesiz Allâh, çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

30/28. Allâh size, kendi yaşantınızdan şöyle örnek veriyor: Sahibi olduğunuz kölelerin, eşit şekilde servetinize ortak olmasını ister misiniz? Kendiniz için endişe ettiğiniz gibi, onlara da endişe eder misiniz? Bunu siz bile kabul etmezken, Allâh kendisine ortak koşulmasını nasıl hoş görür? İşte biz düşünen bir toplum için ayetlerimizi böyle açıklıyoruz.

30/29. Durum böyleyken kâfirler bilgisizce arzularına uydular. Doğru yoldan sapanı, kim oraya iletebilir? Ahirette onların hiçbir yardımcısı da olmayacaktır.

30/30. Sen, tek bir Allâh'a inanan kişi olarak dine yönel; Allâh'ın insanları yarattığı tabiatına uygun davran! Bu yaradılışta hiç bir değişiklik yoktur. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bunu bilmezden gelir.

30/31. Allâh'a yönelerek kulluk bilincinde olun; namazı dosdoğru kılın; sakın müşriklerden olmayın!

30/32. Dinlerinin bir kısmını kabul edip, bir kısmını etmeyerek paramparça olan kimseler gibi de olmayın! Bunlardan her bir grup, kendi inançlarına güvenip taşkınlık yapmaktadır.

30/33. İnsanların başına bir sıkıntı geldiğinde, ondan kurtulmak için Rablerine yönelip dua ederler. Fakat Allâh onlara acıyıp bir nimet ikar edince de, içlerinden bir kısmı, çok geçmeden Rablerine yine ortak koşar.

30/34. Böylece onlar verdiğimiz nimetlere nankörlük etmiş olurlar. Şimdilik dünya nimetlerinden yararlanmaya devam edin bakalım! Gerçekleri ileride anlayacaksınız!

30/35. Yoksa biz onlara, Allâh'a ortak koşmalarını söyleyen bir delil mi gönderdik.

30/36. İnsanlara bir nimet verdiğimizde şımarırlar; fakat yaptıklarının karşılığı olarak bir kötülük geldiğinde de, hemen ümitsizliğe düşerler.

30/37. Onlar, Allâh'ın dilediğine bol, dilediğine de az rızık verdiğini görmüyorlar mı? Şüphesiz bunda mümin bir toplum için dersler vardır.

30/38. Akrabaya, fakirlere ve yolda kalmışlara hakkını verin! Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenler için bu daha hayırlıdır. İşte onlar kurtuluşa ereceklerdir.

30/39. Faiz almak için insanlara verdiğiniz malların Allâh katında hiçbir değeri yoktur. Fakat Allâh rızası için verdiğiniz zekâtın karşılığını kat kat alırsınız.

30/40. Allâh, sizi yaratıp rızıklandırır. Sonra sizi öldürüp tekrar diriltecektir. Bunları Allâh'a ortak koştuklarınızdan biri yapabilir mi? Hâşâ! Allâh onların ortak koştuklarından çok yücedir.

30/41. Karada ve denizde görülen bozulmalar, insanların yaptıklarından dolayıdır. Allâh, vazgeçmeleri için yaptıklarından bir kısmının sonucunu onlara tattırmaktadır.

30/42. Onlara, “Yeryüzünde dolaşın ve daha öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bir bakın! Onların çoğu müşrikti.” de!

30/43. Öyleyse, dönüşü olmayan kıyamet günü gelmeden önce, dosdoğru dine yönel! O gün insanlar inançlarına göre grup grup ayrılacaklardır.

30/44. İnkâr eden kimseler zararını kendileri çeker. Yararlı işler yapanlar da, kendileri için hazırlık yapmış olurlar.

30/45. Allâh, iman edip yararlı işler yapanları, ikramıyla ödüllendirecektir. Doğrusu Allâh, kâfirleri hiç sevmez.

30/46. Yağmurun müjdecisi olarak rüzgârları göndermesi, Allâh'ın varlık ve kudretinin delillerindendir. Allâh, şükredesiniz diye size, rahmetini tattırır; onun koyduğu fizik kanunlarına göre gemiler yüzer ve siz onun lütuf ve kereminden rızık ararsınız.

30/47. Biz senden önce de, halkına ilâhî mesajları getiren pek çok peygamber gönderdik; fakat kabul etmedikleri için kâfir olan halkı cezalandırdık. Çünkü müminleri üstün kılmak üzerimize bir borçtur.

30/48. Allâh rüzgârları gönderip bulutları harekete geçirir, gökyüzünde onları istediği gibi parça parça serip yayar. Sen, o bulutlardan yağmur yağdığını görürsün. Allâh, bu yağmuru kullarından dilediği kişinin tarlasına yağdırdığında onlar, çok sevinirler.

30/49. Hâlbuki onlar daha önce, Allâh'ın yağmur yağdıracağından ümitlerini kesmişlerdi.

30/50. Allâh'ın rahmetinin eseri olarak ölü toprağa nasıl can verdiğine bir bak! İşte Allâh ölüleri de böyle diriltecektir. Zira onun her şeye gücü yeter.

30/51. Şayet kavurucu bir rüzgâr gönderip ekinlerini sapsarı etsek, onlar Allâh'ın verdiği nimetleri unutup nankörlük ederler.

30/52. Sen, bu çağrıyla, ne kalpleri ölmüş olanlara, ne de kulaklarını gerçeklere kapayarak arkasını dönüp gidenlere duyurabilirsin.

30/53. Sen gözlerini gerçeklere kapatanları doğru yola getiremezsin. Sen bu çağrıyla, sadece ayetlerimize inanarak boyun eğenlere duyurabilirsin.

30/54. Allâh sizi güçsüz olarak yaratır, sonra kuvvetlendirir, daha sonra tekrar güçsüz ve ihtiyar hale getirir. Allâh, dilediği her şeyi yapar. O her şeyi çok iyi bilir ve onun her şeye gücü yeter.

30/55. Kıyamet günü kâfirler, özür belirtmek için dünyada çok az kaldıklarına yemin ederler. Onlar nasıl da gerçeklerden yüz çeviriyorlar.

30/56. İlim ve iman sahipleri, inkâr edenlere, “Doğrusu siz, diriliş gününe kadar Allâh'ın takdir ettiği sürece dünyada kaldınız. İşte bugün diriliş günüdür. Fakat siz bu gerçeği orada anlamak istemiyordunuz.” diyeceklerdir.

30/57. O gün zalimlerin ne mazeretleri fayda verecek, ne de dünyaya dönme talepleri kabul edilecektir.

30/58. Biz bu Kur’ân’da insanlara her çeşit örneği verdik. Sen kâfirlere bir ayet getirdiğinde onlar, “Siz ancak asılsız şeyler söylüyorsunuz.” derler.

30/59. Gerçekleri anlamak istemeyenler, kalplerini bu gerçeklere kapamışlardır.

30/60. Rasûlüm! Öyleyse sen, sıkıntılara göğüs ger! Çünkü Allâh'ın vaadi gerçekleşecektir. İman etmeyenler, seni bu kararlılığından sakın vazgeçirmesin!

031. Lokmân Sûresi

31/1. Elif. Lâm. Mîm.

31/2. Bunlar akla uygun, doğru ve güvenilir bilgiler içeren Kitabın ayetleridir.

31/3. O kitap, her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenlere, doğru yolu göstermek ve rahmet olmak üzere gönderilmiştir.

31/4. Her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenler, namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir ve ahirete de kesin olarak inanırlar.

31/5. Onlar, Rablerinin gösterdiği doğru yol üzerindedir. Onlar kurtuluşa ereceklerdir.

31/6. İnsanların bir kısmı, halkı Allâh'ın yolundan saptırmak ve onu alaya almak için boş ve faydasız sözlerle meşgul olurlar. İşte onlara alçaltıcı bir azap vardır.

31/7. Onlara ayetlerimiz okunduğunda, sanki kulakları duymuyormuş gibi kibirlenerek dönüp giderler. Rasûlüm onlara, başlarına can yakıcı bir azabın geleceğini haber ver!

31/8. İman edip yararlı işler yapanlar için, nimeti bol Cennetler vardır.

31/9. Allâh'ın verdiği bu söz gerçekleşecek ve onlar Cennette temelli kalacaklardır. Allâh, çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

31/10. Allâh, sizin de gördüğünüz gibi, gökleri herhangi bir dayanağı olmaksızın dengeli şekilde yaratmış; sizi sarsmaması için yeryüzüne sabit yüce dağlar yerleştirmiş ve orada her türlü canlının çoğalmasını sağlamıştır. Biz orada, yağmur yağdırıp, çeşit çeşit ürünler bitiririz.

31/11. İşte bunlar, Allâh'ın yarattıklarıdır. Siz de ondan başkasının yarattığı bir şeyi gösterin bakalım! Gerçekten zalimler doğru yoldan çok uzaktır.

31/12. Doğrusu biz, Lokman'a Allâh'a şükretmesi için bilgi ve ince kavrayış yeteneği verdik. Şükreden kimse, yararını kendisi görür; nankörlük eden de zararını kendi çeker. Şüphesiz Allâh'ın hiç bir şeye ihtiyacı yoktur ve o her türlü övgüye layıktır.

31/13. Lokman oğluna öğüt verirken şöyle demişti: “Yavrucuğum! Allâh'a ortak koşma! Çünkü ona ortak koşmak en büyük zulümdür.”

31/14. Biz insana, ana babasına iyi davranmasını emrettik. Çünkü annesi onu, pek çok sıkıntıya katlanarak karnında taşımıştır. Sütten kesilmesi ise, iki yıldır. Öyleyse bana ve ana-babanıza saygı gösterin! Hesap vermek üzere dönüşünüz banadır.

31/15. Anne ve baban, bilgisizce bana ortak koşman için seni zorlarsa, o zaman bu konuda onlara boyun eğme; fakat dünya işleriyle ilgili konularda onlarla iyi geçin! Bana yönelenlerin yolunu izle! Sonunda huzuruma çıkacaksınız, ben de yaptığınız her şeyi önünüze koyacağım.

31/16. Lokman, öğüdüne şöyle devam etti: “Yavrucuğum! Yaptığın iyilik veya kötülük, zerre kadar ve bir kayanın içinde veya göklerde ya da yerin altında bile olsa, kıyamet günü Allâh onları önüne koyacaktır. Çünkü Allâh, gizli açık her şeyi çok iyi bilir.”

31/17. “Yavrucuğum, namazı dosdoğru kıl! Aklın ve dinin hoş gördüğü şeyleri insanlar arasında yaymak ve kötülüğü de önlemek için çalış! Bu yolda karşılaşacağın sıkıntılara katlan! Çünkü bunlar, kararlılık gösterilmesi gereken işlerdir.”

31/18. “İnsanları küçümseme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü Allâh, kibirlenenleri sevmez.”

31/19. “Bütün işlerinde ölçülü davran! İnsanlara karşı sesini yükseltme! Çünkü en çirkin ses, eşek anırmasıdır.”

31/20. Siz, Allâh'ın göklerde ve yerde bulunan her şeyi faydanıza sunduğunu, gizli açık pek çok nimet verdiğini görmüyor musunuz? Buna rağmen bazı insanlar, din konusunda herhangi bir bilgiye, rehberine ve aydınlatıcı kitaba dayanmaksızın Allâh hakkında tartışmaktadır.

31/21. Onlara, “Allâh'ın indirdiğine uyun!” denildiğinde onlar, “Biz, atalarımızdan görüp öğrendiklerimize uyarız.” derler. Peki, şeytan atalarını, Cehennem ateşine çağırır mı onlara uyacaklar?

31/22. Her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözeterek ona boyun eğen kimseler, sağlam bir kulpa tutunmuş olur. Her işin son hükmünü Allâh verecektir.

31/23. İnkâr edenler zararını kendileri çekecektir. Öyleyse onların inkâr etmeleri seni üzmesin. Onlar sonunda huzurumuza çıkacak ve biz de yaptıkları her şeyi önlerine koyacağız. Çünkü Allâh, kalplerden geçeni bile çok iyi bilir.

31/24. Biz onları bir müddet daha dünya nimetlerinden faydalandırır, sonra da ağır bir azaba mahkûm ederiz.

31/25. Müşriklere, “Gökleri ve yeri kim yarattı?” diye sorsan, “Allâh” diye cevap verirler. “El-Hamdü lillâh, müşrikler bunu kabul ediyorlar.” de! Fakat onların çoğu, bir taraftan bunu derken, diğer taraftan Allâh'a ortak koşmakla çelişkiye düştüklerini bilmiyorlar.

31/26. Göklerde ve yerde bulunan her şey Allâh'ındır. Şüphesiz onun hiç bir şeye ihtiyacı yoktur ve o, her türlü övgüye layıktır.

31/27. Yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de mürekkep olsa ve ona yedi katı daha ilave edilse, Allâh'ın ilmi yazmakla bitmez. Şüphesiz Allâh çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

31/28. Hepinizin yaratılması ve öldükten sonra diriltilmesi, bir kişinin yaratılması gibidir. Şüphesiz Allâh, her şeyi işitir ve görür.

31/29. Siz, Allâh'ın, gündüzü kısaltıp geceyi uzattığını ve geceyi kısaltıp gündüzü uzattığını, güneş ve ayı koyduğu kanunlara tabi kıldığını görmüyor musunuz? Onların herbiri, belli bir zamana kadar yörüngesinde hareket eder. Şüphesiz Allâh, yaptığınız her şeyi çok iyi bilir.

31/30. Şüphesiz Allâh, hakkın tâ kendisidir; müşriklerin Allâh dışında taptıkları ise batıldır. Doğrusu Allâh, çok yüce ve büyüktür.

31/31. Varlık ve kudretinin delillerini göstermek için koyduğu kanunlarla gemileri denizde yüzdürdüğünü görmüyor musunuz? Şüphesiz bunda çok sabreden ve şükredenler için dersler vardır.

31/32. Onları dağlar gibi dalgalar kuşattığında, samimiyetle Allâh'a yalvarırlar. Fakat onları karaya çıkardığımızda, sadece bir kısmı doğru yolu tutar. Bizim kudretimizi gösteren bu delilleri ancak vefasız nankörler inkâr eder.

31/33. Ey İnsanlar! Rabbinize karşı kulluk bilincinde olun! Babanın oğluna, oğulun babasına hiç bir faydasının dokunmayacağı kıyamet gününe karşı hazırlıklı olun! Allâh'ın vaadi mutlaka gerçekleşecektir. Öyleyse sizi dünya nimetleri aldatmasın! Bir de şeytan sizi Allâh'ın merhametine güvendirerek kandırmasın!

31/34. Kıyametin ne zaman kopacağını yalnız Allâh bilir. O, yağmuru yağdırır. Ana karnında olanları bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını ve nerede öleceğini bilemez. Şüphesiz Allâh, her şeyi çok iyi bilir ve her şeyden haberdardır.

032. Secde Sûresi

32/1. Elif. Lâm. Mîm.

32/2. Bu Kitab'ın, evrenin sahibi Allâh tarafından indirildiğinde şüphe yoktur.

32/3. Buna rağmen onlar, Kur'ân'ı senin uydurduğunu mu söylüyorlar? Hayır! Kur'ân, senden önce peygamber gelmeyen Mekke halkını uyarmak üzere Rabbin tarafından gönderilen ve doğru yolu bulmaları için gerçekleri açıklayan bir kitaptır.

32/4. Allâh; gökleri, yeri ve ikisi arasındaki her şeyi altı evrede yaratmış, sonra evreni koyduğu kanunlarla hükmü altına almıştır. Ondan başka sizin, ne bir dostunuz, ne de yardımcınız vardır. Hâlâ düşünmeyecek misiniz?

32/5. Allâh, semâdan yere kadar bütün işleri düzenler. Sonra bütün işler, sizin hesabınıza göre binlerce yıl süren bir günde ona sunulacaktır.

32/6. Allâh, görünen ve görünmeyen her şeyi bilir; o çok güçlü ve merhametlidir.

32/7. Allâh, her şeyi en güzel şekilde yaratmıştır. İnsanı yaratmaya topraktan başlamıştır.

32/8. Sonra onun üremesini, değersiz bir su olan meniye bağlamıştır.

32/9. Sonra Allâh, insanı şekillendirip, ona can vermiştir. Size işitme, görme ve düşünme yetisi vermiştir. Buna rağmen ne kadar az şükrediyorsunuz?

32/10. Kâfirler, “Toprakta yok olup gittikten sonra, yeniden mi dirileceğiz!” derler. Onlar böyle demekle, Rablerinin huzuruna çıkacaklarını inkâr ediyorlar.

32/11. Rasûlüm! Onlara, “Görevli ölüm meleği sizin canınızı alacak, sonra da Rabbinize döndürüleceksiniz.” de!

32/12. Kıyamet günü, kâfirleri bir görsen! Onlar Rablerinin huzurunda başlarını öne eğip, “Rabbimiz! Gerçekleri gördük ve duyduk. Bizi dünyaya tekrar gönder de, yararlı işler yapalım. Biz artık kesin olarak inanıyoruz.” diyeceklerdir.

32/13. Biz isteseydik, herkesi doğru yola koyardık. Fakat böyle yapmadığımız için “Cehennemi cinlerin ve insanların bir kısmıyla dolduracağım.” hükmü gerçekleşecektir.

32/14. Onlara şöyle denecektir: “Kıyamet gününe kavuşmayı göz ardı ettiğiniz için, bugün de biz, sizi göz ardı ediyoruz; yaptıklarınıza karşılık kalıcı azabı tadın bakalım!”

32/15. İnananlar, kendilerine ayetlerimiz tebliğ edildiğinde, kibirlenmeden hükümlerine boyun eğerek ve Rablerini överek tesbih ederler.

32/16. Onlar geceleyin yataklarından kalkıp korku ve ümitle Rablerine ibadet eder ve verdiğimiz nimetlerden Allâh yolunda harcarlar.

32/17. Böyle davranan müminlerden hiçbiri, dünyada iken yaptıklarına karşılık kendileri için hazırlanan mutluluğu hayal bile edemez.

32/18. Müminle kâfir hiç bir olur mu? Elbette olmaz.

32/19. İman edip yararlı işler yapanlar, yaptıklarının ödülü olarak Cennete gireceklerdir.

32/20. Kâfirlerin yeri ise Cehennemdir. Oradan her çıkma girişimine bulduklarında, onlar geri çevrilecek ve kendilerine, “Yalanladığımız azabı tadın bakalım!” denilecektir.

32/21. Biz, kâfirlere, kötülüklerden vazgeçmeleri için, ahiret azabından önce, dünyada bazı sıkıntılar yaşatırız.

32/22. Rablerinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra, ondan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Şüphesiz biz kâfirlere hak ettiği cezayı vereceğiz.

32/23. Biz, Mûsâ'ya Tevrat'ı verdik. Sonra onu, İsrâiloğullarına rehber yaptık. Ona verdiğimiz gibi sana da kitap vereceğimizden şüphen olmasın.

32/24. Biz, sabredip ayetlerimize kesin olarak inandıkları sürece, kendi aralarından insanları mesajlarımıza davet eden önderler çıkardık.

32/25. Kıyamet günü Rabbin, inananlarla inanmayanların ayrılığa düştüğü konularda kesin hüküm verecektir.

32/26. Kalıntılarını gezip gördükleri pek çok memleketi daha önce helak etmemiz, onlar için bir uyarı değil midir? Şüphesiz bunda önemli dersler vardır. Hâlâ onlar, bu gerçeklere kulak vermeyecekler mi?

32/27. Onlar, yağmuru kuru toprağa gönderip, onunla kendilerinin ve hayvanlarının yiyeceği ürünleri yetiştirmemize bakıp ders almıyorlar mı? Hâlâ bu gerçekleri görmüyorlar mı?

32/28. Kâfirler, “Eğer, doğru söylüyorsanız, bu hüküm günü ne zaman gerçekleşecek?” derler.

32/29. Onlara, “Hüküm günü kâfirlere, ne imanları fayda verecek, ne de zaman tanınacaktır.” de!

32/30. Onlara aldırma ve bekle! Zaten onlar da beklemektedir.

033. Ahzâb Sûresi

33/1. Ey Peygamber! Allâh'a karşı kulluk bilincinde ol! Kâfir ve münafıklara uyma! Şüphesiz Allâh, her şeyi çok iyi bilir ve yerli yerince yapar.

33/2. Sen Rabbinin gönderdiği mesajlara uy! Şüphesiz Allâh, yaptıklarınızı çok iyi bilir.

33/3. Allâh'a güvenip dayan! O sana, koruyucu olarak yeter.

33/4. Allâh bir kimseyi iki ayrı kişi yapmamıştır. Dolayısıyla haram olması bakımından annenize benzettiğiniz eşleriniz, anneniz değildir. Evlatlıklarınız da, hüküm yönünden öz çocuklarınız sayılmaz. Bunlar sizin gerçek olmayan sözlerinizdir. Doğrusu Allâh, gerçeği söyler; insanlara doğru yolu gösterir.

33/5. Evlatlıklarınızı kendi üzerinize değil, babalarının üzerine kaydettirin! Allâh katında en doğru olan budur. Eğer babasının kim olduğunu bilmiyorsanız, yine de üzerinize

kaydettirmeyin; onlar sizin din kardeşiniz ve dostlarınızdır. Siz hatalarınızdan değil, bilerek yaptıklarınızdan sorumlusunuz. Allâh günahları çok affedendir ve çok merhametlidir.

33/6. Peygamber, müminlere canlarından daha önemlidir; eşleri de müminlerin anneleri hükmündedir. Allâh'ın hükmüne göre akrabalar, birbirlerine mirasçı olma konusunda diğer mümin ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak siz, dostlarınıza uygun bir şekilde yardım edebilir ve vasiyetle mal da bırakabilirsiniz. Bunlar, kitapta yazılı kesin hükümlerdir.

33/7. Biz her peygamberden, ayetlerimizi tebliğ etme hususunda söz almıştık. Nitekim senden, Nuh, İbrâhim, Mûsâ ve Meryem oğlu İsa'dan da aynı şekilde söz aldık. İşte böyle biz, onların hepsinden sağlam bir söz almıştık.

33/8. Allâh, ahirette peygamberlere sözlerini tutup tutmadıklarını soracaktır. Allâh, kâfirlere de can yakıcı bir azap hazırlamıştır.

33/9. Ey iman edenler! Allâh'ın size verdiği nimetleri hatırlayın! Düşman orduları size hücum etmişti de, biz onların üzerine fırtına ve göremediğiniz melekler gönderip size cesaret, onlara da korku vererek sizi desteklemiştik. Allâh yaptığınız her şeyi çok iyi görür.

33/10. Her taraftan düşman size hücum edince, gözleriniz yuvalarından fırlamış, yürekleriniz ağzınıza gelmişti. O zaman siz Allâh'ın zafer vaadi hakkında çelişkili düşüncelere kapılmıştınız.

33/11. Bu savaşta müminler denendiler ve büyük bir sarsıntı geçirdiler.

33/12. Münâfıklar ve inançlarında tereddüt edenler, “Allâh ve Peygamberinin bize söyledikleri, boş vaatten başka bir şey değilmiş.” dediler.

33/13. Onlardan bir grup, “Ey Medineliler! Burada düşmana karşı duramazsınız; geri dönün!” demişti. Bunun üzerine bir kısmı, evleri için bir tehlike olmadığı halde “Evlerimiz korunaksız kaldı!” diyerek dönmek için izin istedi. Aslında onların istedikleri şey, sadece savaştan kaçmaktı.

33/14. Müşrikler, Medine'ye her taraftan saldırıp bunlardan bozgunculuk yapmalarını isteselerdi, onlar bunu hemen yaparlardı.

33/15. Hâlbuki onlar, savaştan kaçmayacakları hakkında Allâh'a söz vermişlerdi. Allâh'a verilen söz ise sorumluluk gerektirir.

33/16. Onlara şöyle de: “Ölmekten ve öldürülmekten kaçmanız size bir fayda vermez. Zaten dünyada yaşayacağınız hayat sınırlıdır.”

33/17. “Allâh başınıza bir felaket gelmesini isterse, ondan sizi kim koruyabilir. Eğer size bir nimet takdir etmişse, ona da kim engel olabilir? Allâh'a karşı sizi koruyacak ne bir dostunuz, ne de bir yardımcınız vardır.”

33/18. Arkadaşlarına, “Bizimle birlikte olun; savaşa katılmayın!” diyerek savaşa gidenlere engel olmaya çalışanları Allâh çok iyi bilmektedir. Zaten onlardan bir kaç kişi dışında hiç kimse savaşa katılmayacaktı.

33/19. Onlar sizin başarınızı kıskanırlar. Düşmandan korktuklarından dolayı, sanki ölmek üzere olan kimse gibi gözleri belererek sana baktığını görürsün. Fakat bu korku gidince, mala düşkünlüklerinden dolayı, ganimetler konusunda sivri dilleriyle sizi rahatsız ederler. İşte bunlar iman etmemişlerdir. Bu yüzden de Allâh onların amellerini boşa çıkarmıştır. Bu iş Allâh'a çok kolaydır.

33/20. Münâfıklar düşman ordusunun çekilmediğini sanıyordu. Düşman tekrar saldıracak olsa onlar, sizi terk ederek bedevilerin arasına kaçmak ve oradan durumunuzu öğrenmek isterler. Zaten aranızda kalsalar da, birkaç kişinin dışında hiç biri savaşmazdı.

33/21. Allâh'ın rahmetini ve ahiret gününe kavuşmayı ümitle bekleyen ve Allâh'ı çok zikreden sizler için Allâh'ın Rasûlünde güzel örnekler vardır.

33/22. Müminler düşman ordusunu görünce, “İşte bu, Allâh'ın ve Peygamberinin, sonu zafer veya Cennet olduğunu bize vaad ettiği şeydir. Allâh ve Rasûlü, doğru söylemiştir.” dediler. Bu durum, onların imanlarını kuvvetlendirmiş ve teslimiyetlerini artırmıştır.

33/23. Müminlerden, Allâh'a verdiği söze bağlı olan kimseler vardır; bir kısmı şehit olmuş, bir kısmı da şehit olmayı beklemektedir. Onlar verdikleri sözden asla dönmezler.

33/24. Allâh, sözünde duran kimselere karşılığını verir; münafıklara ise dilerse azap eder; fakat tövbe ederlerse onları affeder. Zira Allâh, çok bağışlar ve çok merhamet eder.

33/25. Allâh Hendek savaşında kâfirleri, hiçbir ganimet elde edemedi kin ve nefretleriyle geri çevirmiştir. Onun bu savaşta yardımı, müminler için yeterli olmuştur. Allâh çok kuvvetli ve üstündür.

33/26. Allâh, müşriklere yardım eden ehl-i kitaptan Kurayza oğullarının kalplerine korku salarak kalelerinden indirdi; size de onların erkeklerini öldürme, kadın ve çocuklarını esir alma fırsatı verdi.

33/27. Böylece Allâh sizi, onların topraklarına, evlerine, mallarına ve bunun dışında henüz fethetmediğiniz yerlere mirasçı kıldı. Allâh'ın her şeye gücü yeter.

33/28. Ey Peygamber! Eşlerine şöyle de: “Eğer dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsanız, istediğinizi verip sizi güzellikle boşayayım.”

33/29. “Yok eğer Allâh'ı, Rasûlünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız, sabredin! Çünkü Allâh, içinizden her işte onun hoşnutluğunu gözetenler için büyük bir ödül hazırlamıştır.”

33/30. Ey Peygamber'in eşleri! Sizden biri çirkin bir iş yaparsa, cezası iki kat artırılabacaktır. Bunu yapmak, Allâh için çok kolaydır.

33/31. Biz, içinizden Allâh'a ve Rasûlüne itaat edip, yararlı işler yapan kimseyi de kat kat ödüllendireceğiz. Ayrıca onlara çok değerli bir rızık hazırlarız.

33/32. Ey Peygamber'in eşleri! Siz diğer kadınlar gibi değilsiniz; eğer siz Allâh'a karşı kulluk bilincindeyseniz, yabancı erkeklerle edalı konuşmayın! Çünkü kötü niyetli olan biri, yanlış düşüncelere kapılabilir. Öyleyse ölçülü konuşun!

33/33. Evlerinizde vakarla durun! Eski cahiliye dönemindeki kadınlar gibi açılıp saçılmayın! Namazınızı dosdoğru kılın, zekâtınızı verin, Allâh ve Rasûlüne itaat edin! Ey Peygamber'in ailesi! Allâh bunları emretmekle, sizi günahlarınızdan temizlemek ister.

33/34. Evlerinizde okunan Kur'ân'ı ve onun derin manasını iyice düşünün! Şüphesiz Allâh, en gizli şeyleri çok iyi bilir ve her şeyden haberdardır.

33/35. Allâh; Müslüman, mümin, Allâh'a itaat eden, doğru sözlü, sabırlı, Allâh'a boyun eğen, sadaka veren, oruç tutan, iffetlerini koruyan ve Allâh'ı çok zikreden erkek ve kadınlar için büyük bir ödül hazırlamış ve onları bağışlamıştır.

33/36. Allâh ve Rasûlü bir konuda hüküm verdiğinde, mümin erkek ve kadınların o hususta tercih hakkı yoktur. Allâh'a ve Elçisine isyan edenler, doğru yoldan tamamen uzaklaşmışlardır.

33/37. Allâh'ın lütuf ve ihsanda bulunduğu ve senin de iyilik yaptığın kimseye, “Allâh'tan kork, eşini boşama!” diyordun. Böylece insanlardan çekinerek Allâh'ın açığa çıkaracağı şeyi içinde gizliyordun. Hâlbuki Allâh çekinmeye daha layıktır. Bir kimsenin evlatlığı eşini

boşadığında, babalığının o kadınla evlenmesinde bir sakınca olmadığını göstermek için, Zeyd eşini boşayınca, seni onunla evlendirdik. Böylece Allâh'ın emri de yerine gelmiş oldu.

33/38. Allâh'ın helal kıldığı bir şeyi Peygamber'in yapması günah değildir. Daha önceki peygamberler hakkında da Allâh'ın emri böyleydi. Onun emri, yerine getirilmesi gereken kesin bir hükümdür.

33/39. Peygamberler, Allâh'tan başka hiç kimseden korkmadan görevlerini yerine getirmişlerdir. Doğrusu hesap görücü olarak Allâh yeter.

33/40. Muhammed, hiç birinizin babası değildir. O, Allâh'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allâh her şeyi çok iyi bilir.

33/41. Ey iman edenler! Allâh'ı çokça anın!

33/42. Onu sabah akşam tesbih edin!

33/43. Allâh ve melekleri, sizi küfrün karanlıklarından imanın aydınlığına çıkarmak için destekler. Allâh, müminlere karşı çok merhametlidir.

33/44. Müminler, Allâh'a kavuştukları gün, “Ne mutlu size, bütün sıkıntılardan kurtuldunuz.” diye karşılanır. Allâh, onlara çok değerli bir ödül hazırlamıştır.

33/45. Ey Peygamber! Biz seni şâhid, müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik.

33/46. Biz seni Allâh'ın emriyle, onun yoluna çağıran ve karanlıkları aydınlatan bir ışık kaynağı olarak gönderdik.

33/47. Rasûlüm! Sen, Allâh'ın müminlere büyük bir ödül vereceğini müjdele!

33/48. Kâfir ve münafıklara uyma, fakat eziyetlerine de şimdilik karşılık verme! Allâh'a güvenip dayan; çünkü Allâh, koruyucu olarak sana yeter.

33/49. Ey iman edenler! Mümin kadınlarla evlenip, sonra zifafa girmeden önce onları boşarsanız, iddet beklemelerini isteme hakkınız yoktur. Bu durumda mehir belirlemişseniz yarısını, belirlememişseniz uygun bir hediye vererek onları güzellikle evlerine gönderin!

33/50. Ey Peygamber! Mehirleri verdiğin eşlerini, Allâh'ın sana ganimet olarak verdiği cariyeleri, seninle hicret eden amca, hala, dayı ve teyzekızlarını, bir de sana mahsus olmak üzere mehirsiz olarak seninle evlenmek isteyen kadınlardan, senin de evlenmek istediklerini sana helal kıldık. Diğer müminlerin eşleri ve cariyeleri ile ilgili hükümlerimizi daha önce açıklamıştık. Sana bir sıkıntı olmaması için böyle yaptık. Çünkü Allâh, çok bağışlayan ve merhamet edendir.

33/51. Bunlardan istediğinle evliliğe devam eder, istediğini de boşayabilirsin. Boşadığın hanımınla tekrar evlenmede de bir sakınca yoktur. Çünkü bunu yapmak, onların mutlu olmasını, üzülmemesini, kendilerine verdiklerinden dolayı hoşnut olmasını sağlar. Allâh, kalbinizde olanı bilir. Allâh, her şeyi çok iyi bilir ve yerli yerince yapar.

33/52. Bundan sonra eşlerini boşayıp, yerine güzelliği hoşuna gitse de başka kadınlarla evlenmen helal değildir. Ancak sahip olduğun cariyeler bu hükmün dışındadır. Allâh her şeyi gözetip bilmektedir.

33/53. Ey iman edenler! Yemeğe çağrıldığınızda Peygamber'in evine erkenden gidip, yemek vaktinin gelmesini orada beklemeyin! Fakat çağrılırsanız daha önce girebilirsiniz. Yemekten sonra da, sohbeta dalmadan ayrılın! Çünkü bu yaptıklarınız Peygamber'i rahatsız ediyor; fakat o bunu size söylemeye çekiniyor. Allâh ise, gerçekleri çekinmeden açıklar. Peygamber hanımlarından ihtiyaç duyduğunuz bir şeyi, perde arkasından isteyin! Böyle davranmanız hem sizin için, hem de onlar için daha uygundur. Peygamberi rahatsız etmeniz de, ondan sonra eşleriyle evlenmeniz de size helal değildir. Bu, Allâh katında büyük bir günahdır.

33/54. Bir şeyi açığa vursanız da, gizleseniz de farketmez; çünkü Allâh, her şeyi çok iyi bilmektedir.

33/55. Peygamber hanımlarının; babaları, oğulları, kardeşleri, kız ve erkek kardeşlerinin oğulları, müslüman kadınlar ve kendi köleleriyle yüzyüze konuşmalarında sakınca yoktur. Ey Peygamber hanımları, Allâh'a karşı sorumluluk bilincinde olun! Çünkü Allâh, her şeyi görür, bilir.

33/56. Şüphesiz Allâh ve melekleri, Peygamber'e yardım eder. Ey iman edenler! Siz de ona yardım edin ve emirlerine uyun.

33/57. Allâh, kendini ve Peygamberini incitenleri, dünyada da, ahirette de rahmetinden uzaklaştırır. Onlar için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

33/58. Yapmadıkları bir suçla mümin erkek ve kadınları incitenler, onlara çirkin bir iftira atmış ve apaçık bir günah işlemiş olurlar.

33/59. Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve mümin kadınlara, dışarı çıkarken vücut hatlarını belli etmeyecek elbise giymelerini söyle! Böyle yapmaları, onların hür ve müslüman olduklarını gösterir ve rahatsız edilmemelerini sağlar. Allâh, çok bağışlar ve merhamet eder.

33/60. Münâfiklar, inançlarında tereddüt içinde olanlar ve Medine'de çirkin haberler yayanlar, bu yaptıklarından vazgeçmezlerse; onlara karşı cephe alıp, şehirden sürüp çıkarmanı emrederiz. O takdirde Medine'de çok az bir süre yaşayabilirler.

33/61. Artık onlar, Allâh'ın rahmetinden kovulmuştur; nerede ele geçirilirlerse yakalanıp öldürülürler.

33/62. Daha önceki bozguncular hakkında da Allâh'ın kanunu böyledir. Sen, Allâh'ın kanununda hiçbir değişiklik bulamazsın.

33/63. Sana kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar. “Onu Allâh bilir!” de! Ne biliyorsun, belki de kopması çok yakındır?

33/64. Allâh, kâfirleri rahmetinden uzaklaştırmış ve onlar için alevli bir ateş hazırlamıştır.

33/65. Onlar orada temelli kalacaklardır. Artık onlar, ne bir dost, ne de yardımcı bulabilirler.

33/66. Onlar; ateşte, evrile çevrile yanacakları kıyamet günü şöyle diyeceklerdir: “Keşke Allâh'a ve Peygamber'e itaat etseydik!”

33/67. “Rabbimiz! Biz efendilerimize ve büyüklerimize uyduk, onlar da bizi doğru yoldan çıkardılar.”

33/68. “Rabbimiz! Bu sebeple onlara iki kat azap ver ve rahmetinden de tamamen uzaklaştır.”

33/69. Ey iman edenler! Mûsâ'ya eziyet edenler gibi olmayın! Unutmayın ki Allâh onu, halkının iftiralarından temize çıkarmıştı. Çünkü Mûsâ, Allâh'ın yanında itibarlı biriydi.

33/70. Ey iman edenler! Allâh'a karşı sorumluluk bilincinde olun ve her zaman doğru söyleyin!

33/71. Böyle yaparsanız Allâh, işlerinizi düzene kor ve günahlarınızı bağışlar. Allâh'a ve Peygamber'ine itaat edenler büyük bir başarı elde edeceklerdir.

33/72. İnsan; göklerin, yerin ve dağların kaldıramayacağı kadar ağır sorumluluğu yüklenebilecek özellikte yaratılmıştır. Fakat insan bunun gereklerini yerine getirmediği için, zalim ve âsi olmuştur.

33/73. İşte bu yüzden Allâh; erkek olsun, kadın olsun münâfık ve müşrikleri cezalandıracak, müminlerin de tövbelerini kabul edecektir. Çünkü Allâh günahları çok bağışlar ve kullarına çok merhamet eder.

034. Sebe' Sûresi

34/1. Göklerde ve yerde bulunan her şeyin sahibi olan Allâh, dünyada da ahirette de her türlü övgüye layıktır. O, her şeyi yerli yerince yapar ve her şeyden haberdardır.

34/2. Allâh, toprağa gireni de çıkanı da, gökten ineni de, oraya yükseleni de bilir. O çok merhametli ve çok bağışlayandır.

34/3. Kâfirler, “Kıyamet kopmayacaktır.” derler. Onlara şöyle de: “Hayır! Gaybi bilen Rabbime yemin olsun ki, kıyamet kopacaktır. Göklerde ve yerde olan herşeyi, zerre kadar da olsa Allâh bilir. Bundan daha büyük ve daha küçük şeyler de apaçık olarak kayıtlı edilmektedir.”

34/4. “Bunlar iman edip yararlı işler yapanları ödüllendirmek için kayıt altına alınmaktadır. Onlara ahirette bağışlanma ve çok değerli bir rızık vardır.”

34/5. Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için çalışanlara can yakıcı kötü bir azap vardır.

34/6. Daha önce Allâh ve ahiret hakkında bilgisi olanlar, Rablerinden sana indirilen Kur'ân'ın gerçek olduğunu ve onun çok güçlü ve her türlü övgüye layık olan Allâh'ın yoluna götürdüğünü bilirler.

34/7. Kâfirler şöyle dediler: “Ölüp tamamen çürüdüktan sonra, yeniden dirileceğinizi iddia eden adamın nasıl biri olduğunu size söyleyelim mi?”

34/8. “O adam, ya Allâh adına yalan uyduruyor, ya da delidir.” Hayır, o ne yalancı ne de delidir. Fakat ahirete inanmayan bu kimseler, Cehennemde azap çekeceklerdir. Çünkü onlar tamamen doğru yoldan çıkmışlardır.

34/9. Onlar daha önce gökten ve yerden gelen ve bundan sonra da gelecek olan felakete bakıp ibret almıyorlar mı? İstesek onları yerin dibine geçiririz, ya da üzerlerine gökten parça parça felaket yağdırırız. Şüphesiz bunlarda, Rabbine yönelen her kul için önemli bir ders vardır.

34/10. Biz Davûd'a peygamberlik ve pek çok başka nimet verdik. Nitekim “Ey dağlar! Davud, Allâh'ı zikredince, onun gür ve güzel sesiyle yankılanın! Ey kuşlar siz de onunla birlikte ötüşün!” dedik. Ayrıca ona demiri işleme yeteneği verdik.

34/11. Ona, örgüleri düzgün ve vücudu örten zırhlar yapmasını; diğer insanlara da, yararlı işler yapmalarını emrettik. Doğrusu ben, yaptığımız her şeyi görmekteyim.

34/12. Biz Süleyman'ın emrine bir günde bir aylık yolu gidip gelen rüzgârı verdik. Ayrıca ona bakır filizlerini eritip kullanmasını da öğrettik. Allâh'ın emriyle bazı cinler, onun yanında çalışıyordu. Onlardan emrimize karşı çıkanları, yakıcı ateşle cezalandırıyorduk.

34/13. Cinler, Süleyman'ın istediği şekilde ibadethaneler, heykeller, havuz gibi leğenler, sabit büyük kazanlar yapıyordu. Ey Dâvûd ailesi! Bu nimetlerden dolayı çokca şükredin! Doğrusu kullarımdan çok azı şükreder.

34/14. Süleyman'ın canını aldığımızda, kimse onun öldüğünü farketmedi. Fakat ağaç kurdu, dayandığı değneği yiyip o yere düşünce cinler onun öldüğünü anladılar. Eğer cinler gaybi bilseydi, küçük düşürücü bir azap gördükleri bu işte çalışmaya devam etmezlerdi.

34/15. Sebe halkının yurtlarında Allâh'ın kudretini gösteren pek çok delil vardı. Yurtlarının sağı ve solu bahçelerle çevriliydi. Bu nimetler onlara sanki şöyle diyordu:

“Rabbimizin verdiği rızıklardan yiye ve ona şükredin! Burası çok güzel bir ülkedir ve Rabbiniz de çok bağışlayandır.”

34/16. Fakat Sebe halkı nankörlük etti. Biz de, barajlarını yıkıp bahçelerini su altında bırakarak, orayı buruk meyveli ağaçlar, ilgin ve çok az da sedir ağacı bulunan çorak bir yere çevirdik.

34/17. Nankörlük ettikleri için onları bu şekilde cezalandırdık. Zaten biz, sadece nankörlük yapanları cezalandırırız.

34/18. Biz, Sebe halkının yaşadığı Yemen ile bereketli kıldığımız Şam arasında, görüş mesafesinde yerleşim ve konaklama yerleri yapmalarına ve buralarda gece gündüz güven içinde yolculuk etmelerine imkân sağladık.

34/19. Fakat onlar, Rablerinin nimetlerine nankörlük ederek, “Rabbimiz! Yolculuk mesafemizi uzat!” diyerek kendilerine yazık ettiler. Biz de onları darmadağın ettik; dilden dile dolaşan ibretli hikâyeler haline getirdik. Doğrusu bu kıssada, sabredip şükredenler için önemli dersler vardır.

34/20. Şeytanın; insanlar hakkında söylediği “âdemoğlunu peşime takacağım” sözünü, Sebe' halkı üzerinde gerçekleştirmiş oldu. Çünkü bir grup mümin dışında onların hepsi şeytanın yolundan gitmişti.

34/21. Aslında şeytanın, insanları doğru yoldan çıkaracak hiç bir gücü yoktur. Fakat biz, ahirete inananları, ondan şüphe edenlerden ayırmak için, Şeytan'a bu fırsatı verdik. Her şey Rabbinin gözetimi altındadır.

34/22. Rasûlüm müşriklere şöyle de: “Allâh'tan başka ilâh kabul ettiklerinize istediğiniz kadar dua edin; onlar duanıza karşılık veremezler. Çünkü onlar, göklerde ve yerde zerre kadar bir şeye sahip değildirler. Yerin ve göğün yaratılışında onların hiçbir katkısı yoktur. Zaten Allâh onların yardımına da muhtaç değildir.”

34/23. Allâh katında hiçbir aracılık fayda vermez. Fakat kıyamet günü Peygamberin duasından, yalnız kendisine izin verilen müminler faydalanacaktır. Müminlerden kıyamet korkusu geçince, melekler onlara “Rabbiniz ne buyurdu?” diye soracak; onlar da, “Gerçekleri söyledi. O çok yüce ve büyüktür.” diyeceklerdir.

34/24. Rasûlüm onlara, “Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir?” diye sor; sonra da “Allâh'tır!” diye cevap ver ve şöyle devam et: “O halde hangimiz doğru yoldadır ve hangimiz ondan sapmıştır?”

34/25. “Bizim günahlarımızdan siz sorumlu olmadığımız gibi, sizinkilerden de biz sorumlu değiliz.”

34/26. “Rabbimiz kıyamet günü hepimizi toplayacak, sonra da aramızda adaletle hükmünü verecektir. Çünkü Allâh, adaletle hükmeden ve her şeyi çok iyi bilendir.”

34/27. “Allâh'a ortak koştüğünüz putların, böyle olduklarının delillerini bana gösterin! Hayır, bunu yapamazsınız. Doğrusu Allâh, çok güçlü ve her şeyi yerli yerince yapandır.”

34/28. Biz seni, insanlara sadece bir müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat onların çoğu bunu anlamazlıktan geliyor.

34/29. Onlar, “Eğer doğru söylüyorsanız, tehdit ettiğimiz kıyamet ne zaman kopacaktır?” diyorlar.

34/30. Onlara şöyle de: “Sizin için belirlenmiş bir süre vardır; süreniz dolunca, siz onu ne bir an geriye bırakabilir; ne de öne alabilirsiniz.”

34/31. Kâfirler “Biz, ne bu Kur’ân'a, ne de bundan önceki kitaplara inanırız.” dediler. Zalimlerin hesap vermek üzere Rablerinin huzurunda durup birbirlerine laf attıklarını bir görsen! Dünyada iken ezik olanlar, büyüklük taslayan önderlerine ahirette şöyle diyecektir: “Siz olmasaydınız, biz iman ederdik.”

34/32. Önderleri de onlara, “Doğru yol gösterildikten sonra, sizi iman etmekten biz mi alıkoyduk? Hayır, siz kendiniz bu suçu işliyordunuz.” diyeceklerdir.

34/33. Onlar da önderlerine, “Gece gündüz tuzak kurup, Allâh'ı inkâr etmek ve ona ortak koşmak hususunda bizi yönlendiriyordunuz.” derler. Onlar azabı görünce, pişmanlık içlerini kemirecektir. O gün kâfirlerin boyunlarına zincir vurup azaba sürükleyeceğiz. Onlar, sadece yaptıklarının karşılığı olarak cezalandırılacaklardır.

34/34. Biz bir memlekete uyarıcı gönderdiğimizde, oranın şımarık zenginleri şöyle derler: “Biz sana verilene inanmıyoruz.”

34/35. “Biz, mal ve nüfus yönünden sizden daha güçlüyüz. Bu nedenle azap da görmeyeceğiz.”

34/36. Onlara şöyle de: “Şüphesiz Rabbim rızkı istediğine bol, istediğine de az verir. Fakat insanların çoğu bunu anlamaz.”

34/37. Mal ve çocuklarınızın çokluğu değil, sadece iman edip yararlı işler yapmanız sizi Allâh'a yaklaştırır. İman edenler, yaptıklarının karşılığını kat kat görecektir ve Cennet köşklerinde güven içinde yaşayacaklardır.

34/38. Ayetlerimizi hükümsüz kılmaya çalışanlar ise, Cehenneme gireceklerdir.

34/39. Onlara, “Şüphesiz Rabbim, kullarından istediğine çok, istediğine de az rızık verir. Siz Allâh yolunda bir şey harcadığınızda, Allâh onun yerine başka bir nimet ikram eder. O rızık verenlerin en hayırlısıdır.” de!

34/40. Kıyamet günü Allâh, müşriklerin hepsini huzurunda toplayacak, sonra da meleklerle “Size ibadet edenler bunlar mıydı?” diyecektir.

34/41. Bunun üzerine melekler, “Sen her türlü eksiklikten uzaksın. Bizim sahibimiz onlar değil sensin. Fakat onların çoğunluğu cinlere inanıp tapıyordu.” derler.

34/42. O gün siz, birbirinize ne fayda ne de zarar verebilirsiniz; zalimlere, “Yalanladığınız Cehennem azabını çekin bakalım!” diyeceğiz.

34/43. Ayetlerimiz kendilerine açıkça okunduğunda kâfirler, “Bu adamın tek amacı sizi, atalarınızın taptıklarından çevirmektir. Söyledikleri de, Allâh adına uydurulmuş yalandır.”; kendilerine gelen ayetler hakkında ise, “Bunlar, sihirden başka bir şey değildir.” dediler.

34/44. Hâlbuki Mekke müşriklerine biz, daha önce ne okuyup ders alacakları bir kitap, ne de bir peygamber göndermiştik.

34/45. Bunlardan öncekiler de peygamberleri yalanlanmıştı. Mekke'liler, onlara verdiğimiz güç ve kuvvetin onda birine bile sahip değiller. Buna rağmen onlar, peygamberlerimi yalanladıkları için helâk oldular. Böylece benim yadırganan azabımın nasıl olduğunu gördüler.

34/46. Onlara şöyle de: “Ben size tek bir şey söylüyorum, Allâh aşkına ön yargılarınızı bırakarak, hem başkalarıyla birlikte, hem de tek başınıza sözümü iyi bir düşünün! O zaman benim deli olmadığımı; sadece şiddetli azap gelmeden önce sizi uyaran bir peygamber olduğumu anlayacaksınız.”

34/47. “Peygamberlik görevine karşılık sizden bir ücret istemiyorum; paranız sizin olsun! Benim ödülümü Allâh verecektir. Çünkü o, her şeyi çok iyi görüp bilmektedir.”

34/48. “Gizli açık her şeyi bilen Rabbim gerçekleri ortaya koyacaktır.”

34/49. “Gerçekleri açıklayan Kur’ân geldi, artık bâtil ne yeni bir şey ortaya çıkarabilir, ne de eskiyi geri getirebilir.”

34/50. “Eğer ben doğru yoldan çıkarsam, zararını kendim çekerim. Fakat doğru yolda isem, bu da bana Rabbimin vahyettikleri sayesinde. Çünkü o, her şeyi çok iyi işitir ve kullarına çok yakındır.”

34/51. Sen, kıyamet günü kâfirlerin nasıl dehşete düştüğünü bir görsen! Onlar kısıkvrak yakalanacaktır. Artık onların kaçacak hiçbir yeri yoktur.

34/52. Bu durumu görünce “Biz Allâh'a iman ettik.” derler. Artık iman yeri olan dünyadan çok uzaktırlar; bunu nasıl elde edebilirler?

34/53. Hâlbuki onlar, dünyada iken inkârda direniyor, ahiret hakkında da atıp tutuyorlardı.

34/54. Daha önceki toplumların dünyaya dönmelerine engel olunduğu gibi, onların da dönüp iman etmelerine engel olunacaktır. Şüphesiz onlar, ahiret hakkında derin bir şüphe içindedirler.

035. Fâtır Sûresi

35/1. Gökleri ve yeri yaratan Allâh her türlü övgüye layıktır. O, ikişer, üçer, dörder... kanatlı melekleri elçi yapan ve dilediği her şeyi yaratandır. Çünkü onun her şeye gücü yeter.

35/2. Allâh'ın insanlara verdiği bir nimeti hiç kimse engelleyemez. Onun engellediğini de kimse veremez. O çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

35/3. Ey insanlar! Allâh'ın size verdiği nimetleri hatırlayın! Gökten ve yerden size rızık veren ondan başka bir yaratıcı mı var? Allâh'tan başka ilâh yoktur. Böyleyken siz bu gerçeklerden nasıl yüz çevirirsiniz?

35/4. Onlar seni yalanlarsa, üzülme; çünkü senden önceki peygamberler de yalanlanmıştı. Bütün işler sonunda Allâh'a döndürülecektir.

35/5. Ey insanlar! Allâh'ın vaadi gerçektir; öyleyse dünya hayatı sizi sakın aldatmasın! Bir de çok aldatici olan şeytan, Allâh'ın merhametine güvendirerek sizi kandırmasın!

35/6. Şüphesiz şeytan, sizin düşmanınızdır; siz de onu düşman bilin! Şeytan, kendisine uyanları, sonunda Cehennem halkından olmalarına sebep olacak davranışlara çağırır.

35/7. Kâfirlere şiddetli bir azap; iman edip yararlı işler yapanlara ise, bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

35/8. Kötü işleri kendisine güzel gördüğü için iyi bir şey yaptığını iddia edenlerle, iyiyi kötüyü bilenler bir olur mu? Allâh isteyeni doğru yoldan çıkarır, isteyeni de doğru yola iletir. Onlar için sen kendini helâk etme! Şüphesiz Allâh, onların yaptıklarını hakkıyla bilir.

35/9. Allâh, rüzgârları gönderir ve onunla bulutları sevk edip yağmur yağdırır ve o yağmurla da kuru toprağa can verir. Ölümden sonra dirilmek de işte böyledir.

35/10. Şeref isteyen kişi, Allâh'a kul olsun; çünkü bütün şereflerin sahibi odur. Onun katında sadece tevhit inancı makbuldür. Salih ameller de mümini yüceltir. Kötü işleri planlayanlara şiddetli bir azap vardır. Onların bu planları boşa çıkacaktır.

35/11. Allâh sizi topraktan, sonra çok küçük olan yumurta ve spermden yarattı; sonra da ruh ile bedeni eşleştirerek müstakil bir canlı yaptı. Allâh'ın bilgisi olmadan, hiç bir dişi ne gebe

kalır, ne de doğurur. Kısa ve uzun yaşayan herkesin hayatı onun hükmüne bağlıdır. Şüphesiz bunları yapmak Allâh için çok kolaydır.

35/12. Deniz ve göllerin hepsi bir değildir; bir kısmının suyu tatlı ve içimi kolay, diğerinin ise tuzlu ve acıdır. Bununla birlikte her birinden yemek için taze su ürünleri ve takınmak için süs eşyaları çıkarırsınız. Gemilerin suyu yara yara gittiğini görürsün. Bütün bunlar, Allâh'ın ikramından nasibinizi aramanız ve ona şükretmeniz içindir.

35/13. Allâh, gündüzü kısaltıp geceyi uzatır ve geceyi kısaltıp gündüzü uzatır. O güneş ve ayı koyduğu kanunlara tabi kılmıştır; bunların her biri, belli bir zamana kadar yörüngelerinde hareket edecektir. Her şeyin hâkimiyeti elinde olan Rabbiniz Allâh, işte budur. Ondan başka taptıklarınız ise, hiçbir şeye sahip değildir.

35/14. Onlara dua etseniz, duanızı işitmezler; işitseler de karşılık veremezler. Üstelik kıyamet günü onlar, sizin ortak koşmanızı kabul etmeyeceklerdir. Bu gerçekleri sana, Allâh'ın haber verdiği gibi kimse bildiremez.

35/15. Ey insanlar! Hepiniz Allâh'a muhtaçsınız. Allâh'ın ise, hiçbir şeye ihtiyacı yoktur; o her türlü övgüye layıktır.

35/16. Allâh isterse sizi yok eder ve yerinize yeni bir nesil getirir.

35/17. Bunu yapmak Allâh'a hiç de zor değildir.

35/18. Hiç kimse, başkasının günahını yüklenemez. Günahkâr bir insan, başkasına günahını vermek istese; o kimse en yakın akrabası bile olsa günahını veremez. Senin öğüdün ancak görmediği halde Rabbine saygı duyup namazı dosdoğru kılanlara etki eder. Kötülüklerden arınan yararını kendisi görür. Sonunda her şey Allâh'a dönecektir.

35/19. Gözlerini gerçeklere kapayanlar ile bunları gören bir değildir.

35/20. Küfrün karanlıkları ile İslâm'ın aydınlığı da bir değildir.

35/21. Cennet'in gölgesi ile Cehennem'in ateşi de bir değildir.

35/22. Kalpleri diri olan ile ölmüş olanlar da bir değildir. Şüphesiz Allâh, gerçekleri duymak isteyene duyurur. Sen, kalpleri ölmüş olanlara asla duyuramazsın.

35/23. Sen, sadece bir uyarıcısın.

35/24. Biz seni, Kur'ân ile müjdeleyen ve uyarıcı bir peygamber olarak gönderdik. Nitekim geçmiş her ümmet için mutlaka bir peygamber gelmiştir.

35/25. Onlar seni yalanlarsa üzülme; çünkü öncekiler de, kendilerine açıklayıcı mesajları, kitapları ve özellikle aydınlatıcı kitabı getiren peygamberlerini yalanlamıştı.

35/26. Ben de o kâfirleri yakalayıp cezalandırdım. Böylece azabım nasılmış gördüler.

35/27. Allâh'ın gökten indirdiği yağmura bakıp ders almıyor musun? Biz onunla çeşit çeşit ürünler yetiştiriyoruz. Dağlarda beyaz, kırmızının farklı tonlarında ve siyah katmanlar bulunmaktadır.

35/28. Aynı şekilde hem insanların, hem de büyük ve küçükbaş ve diğer hayvanların farklı ırkları vardır. Sadece Allâh'ı tanıyanlar ona gerektiği gibi saygı duyarlar. Şüphesiz Allâh çok güçlüdür ve günahları çok bağışlar.

35/29. Allâh'ın kitabına uyanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve verdiğimiz rızıklardan Allâh yolunda gizli açık harcayanlar, hiç tükenmeyecek bir kazanç elde edeceklerdir.

35/30. Çünkü Allâh, onların ödülleri tam olarak verecek ve ayrıca onlara bol bol ikramda bulunacaktır. Şüphesiz Allâh, günahları çok bağışlar ve şükredenlerin karşılığını fazlasıyla verir.

35/31. Sana verdiğimiz Kur'ân, daha önceki kitapları onaylayan ve gerçekleri ortaya koyan bir kitaptır. Şüphesiz Allâh, kullarının yaptığı her şeyi görür ve bilir.

35/32. Sonra bu kitabı, kullarımızdan muhatap olarak seçtiğimiz Muhammet ümmetine verdik. Fakat onlardan bir kısmı kitabın hükümlerini yerine getirmeyerek kendilerine yazık etmekte, bir kısmı sadece emir ve yasaklara uymakla yetinmekte, bir kısmı da Allâh'ın lütfuyla hayırda yarışmaktadır. İşte en büyük erdem budur.

35/33. Onlar, temelli kalacakları Cennetlere girecek ve orada altın bilezik ve incilerle süslenecektir. Onların elbiseleri ipekten olacaktır.

35/34. Onlar Cennete girdiklerinde şöyle derler: “Bizden üzüntü ve sıkıntıyı gideren Allâh, her türlü övgüye layıktır. Şüphesiz Rabbim, günahları çok bağışlar ve şükredene karşılığını çokça verir.”

35/35. “Allâh, ikram ederek bizi kalacağımız yurda yerleştirmiştir. Burada artık bize ne bir yorgunluk, ne de bıkkınlık gelecektir.”

35/36. Kâfirlerin yeri ise Cehennem olacaktır. Artık onlar ne ölüp kurtulacak, ne de azapları hafifleyecektir. Biz bütün kâfirleri işte böyle cezalandıracağız.

35/37. Onlar Cehennemde feryat edip, “Rabbimiz! Bizi buradan çıkarıp dünyaya gönder de, daha önce yaptıklarımızın aksine yararlı işler yapalım.” diye yalvaracaklardır. Bunun üzerine Allâh şöyle diyecektir: “Size, düşünüp öğüt almanız için yeterince ömür vermedik mi? Üstelik size peygamber de gelmişti. Mademki o zaman aklınızı başınıza almadınız, şimdi bu azabı çekin bakalım! Çünkü zalimlerin asla yardımcısı yoktur.”

35/38. Allâh, göklerde ve yerde gizli olanı da, insanın içinde gizlediklerini de çok iyi bilir.

35/39. Allâh sizi yeryüzüne hâkim kılmıştır. Artık nankörlük yapan kimse, zararını kendisi çeker. Allâh'ın verdiği bu imkânı güzel kullanmayıp nankörlük edenlerin davranışları, sadece Rablerinden gelecek azabı ve bu dünyadaki kayıplarını artırır.

35/40. Rasûlüm! Müşriklere şöyle de: “Allâh'la birlikte taptığınız putlar hakkında hiç düşündünüz mü? Yeryüzünde onların yarattığı tek bir şey var mı, gösterin bana? Yoksa onlar, göklerin yaratılıp idare edilmesine bir katkı mı yapmışlar? Yahut biz, onlara bir kitap verdik de ona mı dayanıyorlar? Hayır, kâfirlerin birbirlerine vaad ettikleri şey sadece bir hayaldir.”

35/41. Şüphesiz Allâh, koyduğu düzenle gökleri ve yeri yok olmaktan korumaktadır. Eğer bu düzen bozulursa, Allâh'tan başka kimse onu tutamaz. Allâh çok hoşgörülü ve günahları bağışlayandır.

35/42. Müşrikler, kendilerine bir uyarıcı geldiği takdirde, herkesten daha çok kendilerinin doğru yolda olacaklarına, bütün güçleriyle yemin etmişlerdi. Fakat uyarıcının gelmesi onları, gerçeklerden daha da uzaklaştırdı.

35/43. Çünkü onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlar ve kötü planlar yapmışlardır. Bunun zararı, sonunda kendilerine dönecektir. Onlar, daha öncekilerin başına gelenlerin, kendi başlarına da gelmesini mi bekliyorlar? Peygamberin getirdiğine sırt çevirenlere, azabın gelmesi Allâh'ın bir hükmüdür; onun hükmünde ise hiç bir değişiklik ve sapma bulamazsın.

35/44. İnkârcılar yeryüzünde dolaşıp, öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bakmıyorlar mı? Hâlbuki öncekiler kendilerinden daha güçlüydü. Göklerde ve yerde hiçbir şey Allâh'ın azabına engel olamaz. Çünkü Allâh, her şeyi çok iyi bilir ve onun her şeye gücü yeter.

35/45. Allâh insanı, yaptığı kötülüklerden dolayı hemen cezalandırırsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı kalmazdı. Fakat Allâh, onlara belli bir süre tanımaktadır. Onların süresi dolunca, yaptıklarının karşılığını verecektir. Çünkü Allâh, kullarının yaptığını görür ve bilir.

036. Yâsîn Sûresi

36/1. Yâ-sîn.

36/2. Her hükmü belli hikmete dayanan Kur'ân'a yemin olsun!

36/3. Şüphesiz sen, Allâh tarafından gönderilen bir peygambersin.

36/4. Kesinlikle sen doğru yoldasın.

36/5. Bu Kur'ân, çok güçlü ve merhametli olan Allâh tarafından gönderilmiştir.

36/6. O kitap, ataları uyarılmayan bir halkı uyarman için indirilmiştir. Fakat onlar bu uyarıları umursamıyorlar.

36/7. İman etmedikleri için onların çoğu azabı hak etmiştir.

36/8. Bunlar, kibirlerinden dolayı burunları havada olduğu için hakikati görüp inanmazlar. Sanki onların, çenelerine kadar boyunlarına demir halkalar geçirmiştir.

36/9. Sanki onların etrafını perdeyle örtmüşüz gibi, gerçekleri görmemekte ısrar ediyorlar.

36/10. Onları uyarsan da, uyarmasan da fark etmez; çünkü onlar iman etmezler.

36/11. Senin uyarman sadece Kur'ân'a uyan ve görmediği halde Allâh'a gönülden saygı duyanlara fayda verir. Onlara, bağışlanacaklarını ve çok değerli bir ödül verileceğini müjdele!

36/12. Şüphesiz biz ölüleri dirilteceğiz. Onların hayattayken yaptıklarını ve geriye bıraktıkları eserleri kayıt etmekteyiz. Zaten biz her şeyi apaçık şekilde kaydediyoruz.

36/13. Rasûlüm! Onlara, kendilerine elçiler gönderilen şehir halkının durumunu anlat!

36/14. Biz onlara iki elçi göndermiştik. Fakat onlar elçileri yalanladılar. Biz de onları desteklemek için üçüncü bir elçi gönderdik. Onlar, “Biz size gönderilen elçileriz.” dediler.

36/15. Şehir halkı, “Siz de bizim gibi birer insansınız. Merhameti sonsuz olan Allâh, hiçbir şey indirmemiştir. Siz yalan söylüyorsunuz.” dediler.

36/16. Elçiler şöyle dedi: “Rabbimiz, bizim size elçi olarak gönderildiğimizi elbette çok iyi biliyor.”

36/17. “Bizim görevimiz sadece apaçık bir tebliğdir.”

36/18. Şehir halkı, “Siz bize uğursuzluk getirdiniz. Eğer bu davetten vaz geçmezseniz; sizi yurdumuzdan kovup çıkaracak ve can yakıcı bir azapla cezalandıracağız.” dediler.

36/19. Bunun üzerine elçiler, “O sizin kendi uğursuzluğunuz. Siz, gerçekler anlatıldığı için mi ‘bize uğursuzluk getirdiniz’ diyorsunuz. Aslında siz, kendisine yazık eden bir halksınız.” dediler.

36/20. O sırada şehrin kenar semtinden bir adam koşarak gelip şöyle dedi: “Ey halkım! Bu elçilere uyun!”

36/21. “Sizden hiçbir karşılık beklemeyen bu kimselere uyun! Çünkü onlar doğru yoldadırlar.”

36/22. “Neden beni yaratan Allâh'a kulluk etmeyeyim. Sonunda hepiniz onun huzuruna döndürüleceksiniz.”

36/23. “Ben Allâh’tan başka ilâhlar edinir miyim hiç? Rahmeti sonsuz olan Allâh, bana bir zarar vermek istese, putların aracılığı bana ne bir fayda sağlar, ne de beni kurtarır.”

36/24. “Eğer böyle yaparsam, doğru yoldan tamamen çıkmış olurum.”

36/25. “Şüphesiz ben, sizin de Rabbiniz olan Allâh'a iman ettim. Gelin beni dinleyin!”

36/26. Bunun üzerine halkı tarafından öldürülünce, kendisine Cennete gireceği müjdelendi. O da şöyle dedi: “Keşke halkım gerçekleri bilseydi.”

36/27. “Çünkü Rabbin benim günahlarımı bağışladı ve beni, saygın kişiler arasına kattı.”

36/28. O adamın öldürülmesinden sonra biz, şehir halkını helak etmek için gökten herhangi bir ordu indirmedik. İndirme gereği de duymadık.

36/29. Sadece korkunç bir sesle onlar yok olup gittiler.

36/30. Kendilerine gelen her elçiyle alay eden kulların vay haline!

36/31. Müşrikler, kendilerinden önce pek çok nesli helak ettiğimizi ve onlardan hiç birinin geri dönmediğini görmüyorlar mı?

36/32. Şüphesiz bütün insanlar kıyamet günü hesap vermek üzere huzurumuzda toplanacaktır.

36/33. Ölü toprağa can vermemiz, öldükten sonra insanları yeniden dirilteceğimizin bir delilidir. Nitekim biz, ölü topraktan bitkiler çıkarırız ve onlar da bundan yerler.

36/34. Aynı şekilde biz, o topraklarda, hurma ve üzüm bahçeleri meydana getirir, pınarlar fişkırtırız.

36/35. Böylece onlar meyvelerden ve diğer yetiştirdikleri ürünlerden yerler. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

36/36. Toprağın bitirdiği çeşit çeşit bitkileri, insanları ve daha bilmedikleri pek çok şeyi yaratan Allâh, her türlü noksanlıktan uzaktır.

36/37. Onlar için kudretimizin bir delili de gündüzün aydınlığını alıp gecenin karanlığını getirerek onları karanlıklar içinde bırakmamızdır.

36/38. Güneş de kudretimizin delillerindedir. Nitekim o, çok güçlü ve her şeyi hakkıyla bilen Allâh'ın koymuş olduğu ölçüye göre kendi yörüngesinde hareket etmektedir.

36/39. Ay için de bir takım evreler belirledik. Bunun sonucunda o, kurumuş eğri hurma dalına benzeyen hilale döner.

36/40. Her biri kendi yörüngesinde hareket ettiği için, ne güneş aya yetişebilir; ne de gece gündüzü geçebilir.

36/41. Onların atalarını Nûh’un yük dolu gemisinde taşımamız da onlar için büyük bir delildir.

36/42. Biz onlar için, gemiye benzer daha nice binek araçları yarattık.

36/43. İstesek onları suda boğarız. O zaman onların ne yardım çağrılarını duyan olur, ne de onlar kurtulabilirler.

36/44. Biz onları, merhametimizden dolayı, belirli bir vakte kadar dünyadan yararlanmaları için batırmıyoruz.

36/45. Onlara, “Allâh'ın rahmetine ulaşmanız için, dünya ve ahirette sizi bekleyen azaptan sakının!” denildiğinde, yüz çevirirler.

36/46. Çünkü onlar, kendilerine Rablerinden bir ayet geldiğinde, hep ondan yüz çevirmişlerdir.

36/47. Kâfirlere, “Allâh'ın size verdiklerinden, siz de muhtaçlara verin!” denildiğinde; onlar müminlere şöyle derler: “Onları biz mi doyuracağız? Allâh isteseydi onlara da verirdi. Siz iyice şaşırmissiniz.” derler.

36/48. Yine onlar, “Eğer doğru söylüyorsanız, şu tehdit ettiğiniz kıyamet ne zaman gelecektir?” diye soruyorlar

36/49. Onlar, birbirleriyle çekişip dururken kendilerini korkunç bir sesin yakalamasını bekliyorlar.

36/50. İşte o zaman onlar, ne birbirlerine tavsiyede bulunabilir, ne de ailelerine dönebilirler.

36/51. Sûra üfürülecek ve bütün insanlar, kabirlerinden kalkıp Rablerine doğru akın akın gideceklerdir.

36/52. Kâfirler, “Vay halimize! Bizi kabrimizden kim kaldırdı?” diyecekler; bunun üzerine onlara “İşte bu, Merhameti sonsuz olan Allâh'ın vaadettiği şeydir. Peygamberler doğru söyler.” denilecektir.

36/53. Sura üfürüldüğünde, korkunç bir sesle herkes dirilecek ve hesap vermek üzere Allâh'ın huzurunda toplanacaktır.

36/54. O gün hiç kimseye en küçük bir haksızlık yapılmayacaktır. Size de sadece yaptığınızın karşılığı verilecektir.

36/55. O gün Cennetlikler, nimetler içinde safa süreceklerdir.

36/56. Onlar, eşleriyle birlikte gölgelikler altında koltuklara kurulacaklardır.

36/57. Cennette onlara çeşitli meyveler ve istedikleri her şey verilecektir.

36/58. Onlar çok merhametli olan Rablerinin bir vaadi olarak, huzur ve güven içinde Cennette kalacaklardır.

36/59. Allâh kâfirlere şöyle diyecektir: “Ey kâfirler! Bugün müminlerden ayrılın bakalım!”

36/60. “Ey Âdemoğulları! Sizi ‘Şeytanın kölesi olmayın; çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır.’ diye uyarmadım mı?”

36/61 “Sadece bana kulluk edin! Doğru yol budur.”

36/62. “Şeytan, sizden pek çok nesli doğru yoldan çıkarmıştır. Bunu düşünmeniz gerekmez miydi?”

36/63. “İşte bu, tehdit edildiğiniz Cehennemdir.”

36/64. “Dünyada iken inkâr ettiğiniz için, bugün oraya girin bakalım!”

36/65. Kıyamet günü biz, onların ağızlarını mühürleriz. Elleri yaptıklarını söyler ve ayakları da şahitlik eder.

36/66. Eğer biz isteseydik, dünyadayken onların basiretlerini kapatırdık da, doğru yolu arayıp dururlardı. Zaten bu durumda onlar nasıl doğruyu bulabilirler ki?

36/67. Yine biz isteseydik, onları buldukları yerde taşla çevirirdik de ne ileri gidebilir, ne de geri dönebilirlerdi.

36/68. Koyduğumuz kanuna göre, uzun yaşayan kişinin güç ve yetenekleri zamanla azalır. Hâlâ düşünmeyecekler mi?

36/69. Bizim Peygamber'e öğrettiğimiz Kur'ân, şiir değildir. Zaten ona şairlik de yakışmaz. Ona indirdiğimiz Kur'ân, sadece bir öğüt ve apaçık bir mesajdır.

36/70. Kur'ân, yaşayanları uyarmak ve kâfirlerin azabı hak ettiğini bildirmek için indirilmiştir.

36/71. Müşrikler, sahip oldukları büyük ve küçükbaş hayvanları kudretimizle kendileri için yarattığımızı görmüyorlar mı?

36/72. Biz, o hayvanları evcil olarak yarattık. Onlar, bu hayvanlardan bir kısmını binek olarak kullanıyor ve bir kısmının da etini yiyorlar.

36/73. Ayrıca onlardan daha birçok fayda sağlıyor ve sütünü içiyorlar. Hâlâ onlar, şükretmeyecekler mi?

36/74. Buna rağmen onlar, yardım göreceklarını ümit ederek Allâh ile birlikte başka tanrılar edindiler.

36/75. Oysa putlar, onlara yardım edemezler. Tam aksine müşrikler, putları korumak için bekleyen askerlerdir.

36/76. Onların sözleri seni üzmesin. Şüphesiz biz, onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da çok iyi biliyoruz.

36/77. İnsan, bizim kendisini çok küçük bir yumurta ile spermden yarattığımızı görmüyor mu? Böyleyken o, bize karşı apaçık düşman kesiliyor.

36/78. İnsan, kendi yaratılışını unutup çürümüş kemikleri göstererek, "Bu çürümüş kemikleri kim diriltecek?" diyor.

36/79. Onlara, "İlk defa onları yoktan yaratan Allâh, tekrar diriltecektir. Çünkü o, her türlü yaratmayı çok iyi bilir." de!

36/80. Allâh, aslında yanma özelliği bulunmayan yeşil ağacı, sizin için yakıt yapmıştır. Siz de onu yakıt olarak kullanmaktasınız.

36/81. Gökleri ve yeri yaratan Allâh'ın, insanlara yeniden can vermeye gücü yetmez mi? Elbette yeter. Çünkü o, her şeyi yaratan ve çok iyi bilendir.

36/82. Allâh bir şeyin olmasını istediği zaman, "Ol!" der, o da olur.

36/83. Her şeyin hâkimiyeti elinde olan Allâh, her türlü noksanlıktan uzaktır. Sonunda hepiniz onun huzuruna döneceksiniz.

037. Sâffât Sûresi

37/1. Allâh için saf tutanlara yemin olsun!

37/2. Kötülöklere engel olanlara yemin olsun!

37/3. Kur'ân'a uyanlara yemin olsun!

37/4. Şüphesiz ilâhımız bir tektir.

37/5. Allâh; göklerin, yerin, ikisi arasındakilerin ve güneşin doğuş yerlerinin sahibidir.

37/6. Biz gökyüzünü yıldızlarla süsledik.

37/7. Onu, azgın her şeytandan koruduk.

37/8. Artık şeytanlar, yüce melekler topluluğunu dinleyemezler. Onlar her taraftan uzaklaştırılır.

37/9. Şeytanların oraya geçmelerine engel olunduğu için onlar, devamlı azap içindedir.

37/10. Bilgi elde etmek amacıyla oraya geçmek için atılanları kuvvetli bir ateş yok eder.

37/11. Şimdi inanmayanlara, “Sizi mi, yoksa diğer şeyleri yaratmak mı daha zor?” diye sor! Biz onları, cıvık bir çamurdan yarattık.

37/12. Sen bütün bunlara hayranlık duyarken, onlar seninle alay ediyorlar.

37/13. Onlara öğüt verildiğinde dinlemezler.

37/14. Kendilerine bir ayet geldiğinde onunla alay ederler.

37/15. Ve şöyle derler: “Bu Kur’ân sihirli sözden başka bir şey değildir.”

37/16. “Şimde biz, ölüp toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra tekrar diriltilecek miyiz?”

37/17. “Geçmiş atalarımız da diriltilecek, öyle mi?”

37/18. Onlara, “Evet, hem de hor ve hakir olarak diriltileceksiniz.” de!

37/19. Sûra üfürülünce, şiddetli bir sesle herkes dirilip kendi başına ne geleceğini bekleyecektir.

37/20. İşte bu sırada kâfirler “Eyvah! Tehdit edildiğimiz hesap günü demek buymuş.” diyeceklerdir.

37/21. Onlara “Evet bu, yalanladığımız hüküm günüdür.” denilecektir.

37/22. Allâh meleklerine şöyle emredecektir: “Müşrikleri, yandaşlarını ve Allâh'tan başka taptıkları putları toplayın!”

37/23. “Sonra onları ve Allâh’ın dışında tapındıkları şeyleri Cehenneme sevk edin!”

37/24. “Oraya ulaşınca onları bekletin! Çünkü onlar sorguya çekileceklerdir.”

37/25. Onlara, “Şimdi size ne oldu da birbirinize yardım etmiyorsunuz?” denilir.

37/26. O gün müşriklerin hepsi Allâh'ın hükmüne boyun eğecektir.

37/27. Onlar birbirlerini suçlayacaklardır:

37/28. Tabi olanlar, önderlerine, “Siz, dünyadayken bize iyiliğimiz için çalışıyor görünüyordunuz.” diyeceklerdir.

37/29. Bunun üzerine önderleri şöyle diyeceklerdir: “Siz zaten inanmıyordunuz.”

37/30. “Sonra bizim sizi zorlayacak bir gücümüz de yoktu. Aslında siz, kendiniz azmıştınız.”

37/31. “Ne yapsak boş, artık Rabbimizin azabını hak ettik. Hepimiz onu tadacağız.”

37/32. “Evet, biz sizi kışkırttık; çünkü biz de iyice azmıştık.”

37/33. Şüphesiz onlar, ahirette hep birlikte azap çekecektir.

37/34. İşte biz, kâfirleri böyle cezalandıracağız.

37/35. Çünkü onlara “Allâh'tan başka ilâh yoktur.” denildiğinde, onlar kibirlenip kabul etmemişlerdi.

37/36. Onlar, “Deli bir şair için ilâhlarımızı mı terk edeceğiz?” demişlerdi.

37/37. Hayır, o deli değildir; o, gerçekleri açıklayan Kur'ân'ı getirmiş ve kendinden önceki peygamberleri tasdik etmiştir.

37/38. Onlara şöyle de: “Şüphesiz siz, can yakıcı azabı tadacaksınız.”

37/39. “Siz, sadece yaptığımız günahların karşılığını çekeceksiniz.”

37/40. “Fakat Allâh'ın samimi kulları bu azaba uğramayacaktır.”

37/41. Onlar için, dünyadan bildikleri rızıklar vardır.

37/42. Onlara çeşit çeşit rızıklar ikram edilecektir.

37/43. Onlar, nimeti bol olan Cennetlerde kalacaklardır.

37/44. Onlar, karşılıklı koltuklara oturacaklardır.

37/45. Onlara, kaynağından doldurulmuş kadehler sunulacaktır.

37/46. O kadehlerde, içenlerin hoşuna giden bembeyaz içecekler vardır.

37/47. Bu içecekler ne insanın başını ağrıtır, ne de onu sarhoş eder.

37/48. Onların yanında, gözlerini kendilerinden ayırmayan güzel gözlü eşleri olacaktır.

37/49. O eşler, hiç güneş görmemiş gibi bembeyazdır.

37/50. Cennettekiler orada, birbirleriyle konuşurlar.

37/51. Aralarından biri şöyle der: “Dünyada iken benim bir arkadaşım vardı.”

37/52. “Bana ‘Sen de mi dirilmeye inanıyorsun?’ derdi.”

37/53. “Şimdi biz, ‘Ölüp, toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra, hesaba mı çekileceğiz?’ diyordu.”

37/54. “Şimdi onun ne durumda olduğunu biliyor musunuz?”

37/55. Bu sırada onun durumunu anlayacak; Cehennemde olduğunu görecekler.

37/56. Ve ona şöyle seslenecektir: “Allâh'a yemin ederim ki sen, neredeyse beni de felakete sürükleyecektin”

37/57. “Rabbimin nimeti olmasaydı, ben de senin gibi Cehennemde olacaktım.”

37/58. Sonra Cennetteki arkadaşlarına dönerek şöyle diyecektir: “Artık bir daha ölmeyeceğiz, değil mi?”

37/59. “Ölüm dünyada kaldı. Azap da görmeyeceğiz, değil mi?”

37/60. “İşte bu büyük bir kurtuluştur.”

37/61. Çalışanlar, bunun için çalışsınlar.

37/62. Şimdi ikram olarak bu Cennet nimetleri mi, yoksa zakkum ağacı mı daha iyidir?

37/63. Biz, azap olarak zakkumu zalimlere yiyecek yaptık.

37/64. Zakkum, Cehennemde biten bir ağaçtır.

37/65. Meyveleri şeytanların başı gibidir.

- 37/66. Cehennemlikler ondan yiyerek karınlarını doldurur.
- 37/67. Sonra da üzerine kaynar su içerler.
- 37/68. Sonunda onların dönüp gelecekleri yer Cehennemdir.
- 37/69. Onlar atalarını doğru yoldan çıkmış buldular.
- 37/70. Ve kendileri de onların peşine düştüler.
- 37/71. Zaten öncekilerin de çoğu doğru yoldan çıkmıştı.
- 37/72. Biz onlara da, peygamberler göndermiştik.
- 37/73. Peygambere uymayanların sonunun nasıl olduğuna bir bak!
- 37/74. Onlardan sadece Allâh'ın samimî kulları kurtulmuştur.
- 37/75. Nûh bize dua etti, biz de duasını çok güzel bir şekilde kabul ettik.
- 37/76. Biz, onu ve ona inananları, büyük bir sıkıntıdan kurtardık.
- 37/77. Böylece Nuh'un neslini yeryüzünde devam ettirdik.
- 37/78. Nûh'un, gelecek nesiller arasında iyilikle anılmasını sağladık.
- 37/79. Bütün insanlar arasında Nûh selamla anılır.
- 37/80. Biz, bütün işlerinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenleri işte böyle ödüllendiririz.
- 37/81. Çünkü Nuh, mümin kullarımızdandı.
- 37/82. Nûh'a inananları kurtardık, diğerlerini ise suda boğduk.
- 37/83. Şüphesiz İbrâhim de, Nûh'un yolundan giden bir peygamberdi.
- 37/84. O da şirk ve şüpheden uzak bir imanla Rabbine yönelmişti.
- 37/85. İbrâhim babasına ve halkına şöyle demişti: "Siz neye tapıyorsunuz?"
- 37/86. "Allâh'tan başka bir takım uydurma ilâhlar mı istiyorsunuz?"
- 37/87. "Evrenin sahibi Allâh'ın size ne yapacağını düşünüyorsunuz?"
- 37/88. İbrâhîm gözünü yıldızlara çevirip bir plan düşündü.
- 37/89. Sonra "Ben hastayım." dedi.
- 37/90. Bunun üzerine halkı onu bırakıp gitti.
- 37/91. İbrâhim, gizlice putlara sokuldu ve şöyle dedi: "Size sunulan yiyecekleri yesenize!"
- 37/92. "Niye konuşmuyorsunuz?"
- 37/93. Sonra üzerlerine giderek kuvvetlice vurup putları parçaladı.
- 37/94. Halk putların kırılmış olduğunu görünce, koşarak İbrâhîm'e gelip, neden putları kırdığını sordular.
- 37/95. Bunun üzerine İbrâhîm şöyle dedi: "Kendi yonttuğunuz putlara mı tapıyorsunuz!"
- 37/96. "Hâlbuki sizi de, yaptığınız putları da yaratan Allâh'tır."
- 37/97. Halkı, "İbrâhim için bir odun yığını hazırlayıp yakın ve onu ateşe atın!" dedi.
- 37/98. Halkı İbrâhim'e tuzak kurmak istedi. Biz de, tuzaklarını bozup onları rezil ettik.

37/99. İbrâhîm onların elinden kurtulunca şöyle dedi: “Ben Rabbime müracaat ediyorum; o bana doğru yolu gösterecektir.”

37/100. İbrâhîm, “Rabbim! Bana hayırlı bir evlat ver.” diye dua etti.

37/101. Biz de ona, yumuşak huylu bir çocuk vereceğimizi müjdeledik.

37/102. Çocuk babasıyla koşup çalışma yaşına gelince, İbrâhim ona, “Yavrucuğum! Rüyamda seni kurban ettiğimi görüyorum. Buna ne dersin?” diye sordu. Bunun üzerine oğlu, “Babacığım, emredilen şeyi yerine getir! İnşaAllâh beni sabredenlerden bulacaksın.” dedi.

37/103. Her ikisi de, Allâh'ın emrine boyun eğdi ve İbrâhîm, kurban etmek için İsmâîl'i yüzüstü yere yatırdı.

37/104. Biz ona şöyle seslendik: “Ey İbrâhîm!”

37/105. “Rüyanın gereğini yaptın. Şüphesiz biz her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenleri işte böyle ödüllendiririz.”

37/106. “Doğrusu bu büyük bir imtihandır.”

37/107. Biz, İbrâhîm'e büyük bir kurbanlık vererek İsmâîl'i kurtardık.

37/108. Gelecek nesiller arasında onun övgüyle anılmasını sağladık.

37/109. Onlar, “İbrâhim'e selam olsun!” diye onu anarlar.

37/110. Biz, her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenleri işte böyle ödüllendiririz.

37/111. Çünkü İbrâhîm, mümin kullarımızdandı.

37/112. Biz ona ileride peygamber olacak salih bir çocuk İshâk'ı müjdeledik.

37/113. İbrâhîm'i ve İshâk'ı şerefli kıldık. Onların neslinden her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenler olduğu gibi, kendine yazık edenler de vardır.

37/114. Biz Mûsâ ve Hârûn'a da peygamberlik verdik.

37/115. Onları ve halkını, Firavun'un ağır baskısından kurtardık.

37/116. Biz onlara yardım ettik, onlar da üstün geldiler.

37/117. Biz onlara, gerçekleri açıklayan Tevrat'ı verdik.

37/118. O ikisine doğru yolu gösterdik.

37/119. Gelecek nesiller arasında o ikisinin övgüyle anılmasını sağladık.

37/120. Onlar, “Mûsâ ve Hârûn'a selam olsun!” diye onları anarlar.

37/121. Biz, her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenleri işte böyle ödüllendiririz.

37/122. Çünkü ikisi de, mümin kullarımızdandı.

37/123. İlyas da, Allâh tarafından gönderilen bir peygamberdi.

37/124. İlyas halkına şöyle demişti: “Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmayacak mısınız?”

37/125. “Siz, en güzel yaratıcıyı bırakıp da Ba'l denilen puta mı tapıyorsunuz?”

37/126. “Hâlbuki Allâh, hem sizin, hem de sizden önceki atalarınızın Rabbidir.”

37/127. Fakat halkı İlyas'ı yalanladı. Bu yüzden onlar Cehenneme girecektir.

37/128. Ancak Allâh'ın samimî kulları Cehenneme girmeyecektir.

37/129. Gelecek nesiller arasında onun övgüyle anılmasını sağladık.

- 37/130. Onlar, “İlyâs ve onun gibi olanlara selam olsun!” diye onu anarlar.
- 37/131. Biz, her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenleri işte böyle ödüllendiririz.
- 37/132. Çünkü İlyâs, mümin kullarımızdandı.
- 37/133. Lût da Allâh tarafından gönderilen bir peygamberdi.
- 37/134. Biz onu ve ona inananların hepsini kurtardık.
- 37/135. Ancak geride kalanlarla birlikte olan karısını kurtarmadık.
- 37/136. Sonra da Lût ve kendisine inananların dışında herkesin kökünü kazıdık.
- 37/137. Ey Mekke halkı! Siz sabah giderken onların harap olmuş yurdundan geçiyorsunuz.
- 37/138. Akşam dönerken de oradan geçiyorsunuz. Hâlâ düşünüp ders almayacak mısınız?
- 37/139. Yûnus da Allâh tarafından gönderilen bir peygamberdi.
- 37/140. Yûnus, Allâh'ın izni olmadan halkını bırakıp yük dolu bir gemiye binerek kaçmıştı.
- 37/141. Fırtına çıkıp gemi batma tehlikesiyle karşı karşıya kalınca, gemiyi hafifletmek için kura çektiler. Kura Yûnus'a çıktı ve onu denize attılar.
- 37/142. Yûnus, Rabbinin izni olmadan kavminden ayrıldığı için bunu hak ettiğini düşünürken, onu bir balık yuttu.
- 37/143. Yûnus, Allâh'ı tesbih edenlerden olmasaydı asla oradan kurtulamazdı.
- 37/144. Kıyamete kadar balığın karnında kalırdı.
- 37/145. Biz onu bitkin ve baygın bir halde kıyıya çıkardık.
- 37/146. Gölgelemesi için, yanında geniş yapraklı bir bitki yetiştirdik.
- 37/147. Sonra biz onu, yüz bin veya daha fazla kişiden oluşan halkına tekrar peygamber gönderdik.
- 37/148. Bu defa halkı Yûnus'a inandı. Biz de onları bir süre daha mutlu yaşattık.
- 37/149. Rasûlüm! Onlara sor: “Kız çocukları Rabbinin de, erkek çocukları kendilerinin, öyle mi?”
- 37/150. “Yoksa onlar, melekleri kız olarak yarattığımızı mı gördüler?”
- 37/151. Onlar iftira ederek şöyle diyorlardı:
- 37/152. “Allâh'ın çocuğu oldu.” Şüphesiz onlar yalan söylüyor.
- 37/153. Allâh, kızları erkeklere tercih mi etti?
- 37/154. Ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz?
- 37/155. Hiç düşünmüyor musunuz?
- 37/156. Yoksa bu konuda açık bir belgeniz mi var?
- 37/157. Doğru söylüyorsanız, belgenizi getirin!
- 37/158. Müşrikler, Allâh ile melekler arasında akrabalık olduğunu iddia ediyorlar. Hâlbuki melekler, bu iddiada bulunanların Cehenneme gireceklerini çok iyi biliyorlar.
- 37/159. Allâh, müşriklerin iftiralardan çok uzaktır.

- 37/160. Ancak Allâh'ın samimi kulları Cehenneme girmeyecektir.
- 37/161. Ey müşrikler! Siz ve taptıklarınızın hiç bir gücü yoktur.
- 37/162. Hiçbiriniz Allâh'a karşı kimseyi kandırıp yoldan çıkaramazsınız.
- 37/163. Siz sadece Cehenneme götüren işleri yapanı yoldan çıkarabilirsiniz.
- 37/164. Melekler şöyle derler: “Bizim her birimizin Allâh katında belli bir konumu vardır.”
- 37/165. “Biz, Allâh’ın önünde saf saf diziliriz.”
- 37/166. “Şüphesiz biz onu çok tesbih ederiz.”
- 37/167. Müşrikler şöyle diyorlardı:
- 37/168. “Eğer öncekilerden bize bir kitap kalsaydı, sana inanırdık.”
- 37/169. “Allâh’ın samimi kullarından olurduk.”
- 37/170. Böylece müşrikler Kur’ân’ı inkâr ettiler; fakat ileride neyin doğru olduğunu anlayacaklardır.
- 37/171. Peygamber olarak gönderdiğimiz kullarımıza şöyle söz vermiştik:
- 37/172. “Onlara mutlaka yardım edilecektir.”
- 37/173. “Ordumuz kesinlikle üstün gelecektir.”
- 37/174. Bir müddet onların söz ve davranışlarına aldırma!
- 37/175. Onların başına geleceklere bak! Zaten onlar da, yakında bunu görecektir.
- 37/176. Tehdit ettiğimiz azabı, “hadi getirsene!” mi diyorlar?
- 37/177. Fakat azabımız onların yurduna geldiğinde, öğüt almayanların sabahı ne kötü olacaktır!
- 37/178. Bir müddet daha onların söz ve davranışlarına aldırma.
- 37/179. Onların başına geleceklere bak! Zaten onlar da, yakında bunu görecektir.
- 37/180. Güç ve kuvvet sahibi Yüce Rabbin, onların iftirasından çok uzaktır.
- 37/181. Bütün peygamberlere selâm olsun!
- 37/182. Evrenin sahibi olan Allâh, her türlü övgüye layıktır.

038. Sâd Sûresi

- 38/1. Sâd. Öğüt dolu Kur’ân’a yemin olsun!
- 38/2. Kâfirler, Rasûlullâh’ın davetine karşı kibir ve ayrılık içindedirler.
- 38/3. Biz onlardan önce pek çok nesli helak ettik. Onlar azabımızla karşılaşınca feryat ettiler. Fakat artık kurtulmak için iş işten geçmişti.
- 38/4. İçlerinden bir peygamber çıkmasına şaşırın kâfirler şöyle diyorlar: “Bu adam, yalancı bir sihirbazdır!”
- 38/5. “Şimdi bu adam, bütün ilâhları reddedip ‘tek bir ilâh vardır’ mı diyor? Bu gerçekten şaşılacak bir şey!”
- 38/6. İçlerinden ileri gelenleri şöyle deyip gittiler: “Gidin, ilahlarınıza tapmaya devam edin! Yapılacak şey budur.”

38/7. “Biz, günümüz inanışlarında böyle bir şey duymadık. Bu iddia, sadece bir uydurmadır.”

38/8. “İlâhî mesajlar, içimizden ona mı indirilecek?” Doğrusu onlar, benim mesajlarımdan şüphe etmektedir. Çünkü onlar, azabımı henüz tatmadılar.

38/9. Yoksa çok güçlü olan ve dilediğine peygamberlik nimetini veren Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mı?

38/10. Yahut da göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin hâkimiyeti onlara mı ait? Öyleyse ellerinden geleni yapınlar da evrenin hâkimiyetini ellerine geçirinler bakalım!

38/11. Aslında onlar, şurada hezimete uğrayacak bir takım gruplardan oluşmuş derme çatma bir ordudur.

38/12. Onlardan önce Nûh kavmi, Âd halkı ve saltanat sahibi Firavun da peygamberleri yalanlamıştı.

38/13. Aynı şekilde Semûd, Lût ve Eyke halkı da yalanlamıştı. Çünkü bunların hepsi aynı zihniyete sahip topluluklardı.

38/14. Hepsi de peygamberleri yalanlamış ve bu sebeple de azabımı hak etmişlerdi.

38/15. Bu müşrikler de, iman etmek için kıyametin kopmasını bekliyorlar. Onun vakti gelince asla gecikmez.

38/16. Müşrikler peygamberle alay ederek, “Rabbimiz! Azap diye bir şey varsa, payımıza düşeni hesap günü gelmeden şimdi ver.” diyorlar.

38/17. Onların söylediklerine sabret! Allâh’a çok ibadet eden güçlü kulumuz Davûd’u hatırla! Doğrusu o, devamlı Rabbine yönelirdi.

38/18. Davud, sabah akşam Allâh’ı zikrettiğinde, onun gür ve güzel sesi, Allâh’ın koyduğu kanuna göre dağlarda yankılanıyordu.

38/19. Kuşlar da Davud’un sesine toplanıp, cıvıldayarak onun zikrine katılıyordu.

38/20. Biz, Davud’un saltanatını kuvvetlendirdik, ona peygamberlik, ince kavrayış ve güzel konuşma yeteneği verdik.

38/21. Rasûlüm! Mabedin duvarını aşarak Dâvud’un huzuruna çıkan davacılar hakkında sana bir haber geldi mi?

38/22. Dâvûd, onların huzuruna girdiğini görünce korktu. Bunun üzerine onlar şöyle dediler: “Korkma! Biz, birbirine davacı olan iki hasımız. Davamızı adaletle çöz, haksızlık yapma! Bize doğru olanı göster!”

38/23. “Benim şu arkadaşımın doksan dokuz, benim de bir koyunum var. Buna rağmen, 'Onu da bana ver!' dedi ve tartışmada bana üstün geldi.”

38/24. Dâvûd, “Senin bir koyununu, kendi sürüsüne katmayı istemekle arkadaşın sana haksızlık etmiştir. Maalesef, ortakların pekçoğu birbirine haksızlık eder. Ancak iman edip yararlı işler yapanlar, bundan kaçınır. Fakat onlar da son derece azdır.” dedi. Sonra Dâvûd, yaptığı bir hatadan dolayı kendisini imtihan ettiğimizi anladı ve hemen secdeye kapanıp tövbe ederek Rabbinin bağışlamasını istedi.

38/25. Biz de Davud’un bu hatasını bağışladık. Çünkü yanımızda onun ayrı bir yeri ve güzel bir geleceği vardır.

38/26. Biz ona, “Ey Dâvûd! Seni ülkende hükümdar yaptık. İnsanların arasında adaletle hükmet, nefsine uyma! Yoksa bu durum seni Allâh'ın yolundan saptırır. Onun yolundan çıkanlara ise, hesap gününü düşünmeden hareket ettikleri için şiddetli bir azap vardır.” dedik.

38/27. Biz; kâfirlerin sandığı gibi, göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boşuna, amaçsız olarak yaratmadık. Cehenneme girecek kâfirlerin vay haline!

38/28. Biz iman edip yararlı işler yapanları, yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlarla; Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanları da, kâfirlerle bir tutar mıyız?

38/29. Bu Kur'ân, sağduyulu kimselerin düşünüp öğüt alması için sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.

38/30. Biz Dâvûd'a oğlu Süleymân'ı verdik. Süleyman ne güzel bir kuldu. Çünkü o, devamlı Allâh'a yönelirdi.

38/31. Dâvûd'a, savaşa hazır olduklarını göstermek için öğleden sonra gösterişli saf kan atlarla geçit töreni yapılmıştı.

38/32. Süleyman, “Rabbimi hatırlattığı için ben, dünya nimetlerini severim” dedi ve gözden kayboluncaya kadar atları seyretti.

38/33. Sonra “Atları bana getirin,” dedi. Onlar getirilince, boyun ve bacaklarını okşamaya başladı.

38/34. Süleymân'ı, iktidarını zayıflatarak sınadık. Bunun üzerine o, Rabbine yönelip şöyle dua etti:

38/35. “Rabbim! Beni bağışla ve bana, benden sonra hiç kimsenin elde edemeyeceği bir saltanat ver! Çünkü sen, kullarına çok ikram edersin.”

38/36. Bunun üzerine biz de Süleyman'a, emriyle istediği yere esen rüzgârı verdik.

38/37. Ayrıca cinlerden bina ustaları ve becerikli dalgıçları da onun hizmetine verdik.

38/38. Ve diğerlerini de zincire vurulmuş olarak onun emrine verdik.

38/39. Ona, “İşte bu bizim, sonsuz ikramımızdır. Artık onu ister kendin kullan, istersen başkalarına ver.” dedik.

38/40. Çünkü Süleyman'ın yanımızda ayrı bir yeri ve güzel bir geleceği vardır.

38/41. Kulumuz Eyyûb'u da hatırla! O, uzun süre hastalık çekince Rabbine, “Şeytan bana bıkkınlık ve acı vermeye başladı.” diye dua etmişti.

38/42. Biz de ona, “Ayağını yere vur! Oradan, yıkanıp içmen için soğuk bir su çıkacaktır.” dedik.

38/43. Biz Eyyûb'a, tarafımızdan bir rahmet ve akıllılar için bir ders olmak üzere, kaybettiği ailesini ve malını bir kat fazlasıyla geri verdik.

38/44. Hastalığı sırasında kendisine isyan eden karısına ‘yüz değnek vuracağım’ diye yemin eden Eyyûb'a, “Yeminini bozmaması için eline bir demet sap al ve onunla vur!” dedik. Biz onun çok sabırlı olduğunu gördük. Eyyûb ne güzel bir kuldu. Çünkü o, devamlı Allâh'a yönelirdi.

38/45. Güçlü ve sağgörülü olan kullarımız İbrâhîm, İshâk ve Ya'kûb'u da hatırla!

38/46. Çünkü onlar, ahireti düşünen samimi kimselerdi.

38/47. Şüphesiz onlar, bizim katımızda seçkin ve hayırlı kimselerdir.

38/48. İsmâîl'i, Yesa'ı ve Zülkifl'i de hatırla! Onların hepsi hayırlı kişilerdi.

38/49. Bütün bunlar birer hatırlatıp yâd etmedir. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlara güzel bir gelecek vardır.

38/50. Onlar için, kapıları ardına kadar açık hasbahçeler vardır.

38/51. Onlar Cennette arkalarına yaslanıp, arzu ettikleri meyve ve içecekleri bol bol isteyeceklerdir.

38/52. Onlar için Cennette, gözlerini kendilerinden ayırmayan yaşıt eşler vardır.

38/53. İşte bunlar ahirette size verileceği vaadedilen nimetlerdir.

38/54. Bunlar, bizim verdiğimiz tükenmeyen rızıklarımızdır.

38/55. Bunlar, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar içindir. Fakat azgınlar için, çok kötü bir gelecek vardır.

38/56. Onlar Cehenneme gireceklerdir. Orası kalınacak ne kötü bir yerdir.

38/57. Bu onların cezasıdır. Artık orada kaynar su ve irin içsinler.

38/58. Onlar için buna benzer daha başka cezalar da vardır.

38/59. Onların ileri gelenlerine, “Şu topluluk da, sizinle birlikte Cehenneme atılacaktır.” denilince onlar, “Rahat yüzü görmesinler! Zaten onlar Cehennemlidir.” diyecektir.

38/60. Bunun üzerine tâbi olanlar ileri gelenlerine şöyle derler: “Asıl siz rahat yüzü görmeyin! Bizi buraya siz düşürdünüz. Burası ne kötü bir yerdir!”

38/61. “Rabbimiz! Bizi buraya düşürenlerin Cehennem azabını kat kat artır.”

38/62. Cehennemlikler şöyle diyecektir: “Dünyada iken küçümsediğimiz müminleri neden burada göremiyoruz?”

38/63. “Alay ettiklerimiz onlar değil miydi? Yoksa onlar burada da gözümüzden mi kaçtı?”

38/64. İşte bu, Cehennemliklerin birbirleriyle çekişmeleri gerçektir.

38/65. Rasûlüm şöyle de: “Ben sadece bir uyarıcı peygamberim. Gücü her şeye yeten ve bir tek olan Allâh'tan başka ilâh yoktur.”

38/66. “Allâh, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin sahibidir; çok güçlü ve bağışlayandır.”

38/67. “Bu, çok büyük bir haberdir.”

38/68. “Buna rağmen siz, ondan yüz çeviriyorsunuz.”

38/69. “İnsanın yaratılışı hakkında tartışan yüce topluluk ile ilgili hiçbir bilgim yoktur.”

38/70. “Bana, sadece apaçık bir uyarıcı olduğum vahyediliyor.”

38/71. Rabbin meleklerle şöyle demişti: “Ben çamurdan bir insan yaratacağım.”

38/72. “Şekil verip canlandırdığımda, ona gereken saygıyı gösterin!”

38/73. Meleklerin hepsi ona saygı gösterdi.

38/74. Fakat İblis buna karşı çıktı, kibirlendi ve kâfirlerden oldu.

38/75. Allâh, “Ey İblis, bizzat yarattığıma saygı göstermekten seni alıkoyan nedir? Kibirlendin öyle mi? Yoksa kendini çok mu yükseklerde görüyorsun?” diye sordu.

38/76. Şeytan, “Ben ondan daha üstünüm; çünkü beni ateşten, onu ise topraktan yarattın.” dedi.

38/77. Bunun üzerine Allâh şöyle buyurdu: “Meleklerin arasından çık! Artık sen, kovuldun.”

38/78. “Kıyamete kadar, lanetim üzerine olsun!”

38/79. İblîs, “Rabbim! Diriliş gününe kadar bana zaman tanı!” dedi.

38/80. Allâh şöyle dedi: “Sana istediğin süre verilmiştir.”

38/81. “Evet, Sana kıyamet gününe kadar zaman tanındı.”

38/82. Bunun üzerine İblîs, “Senin kudretine yemin ederim ki, kullarının hepsini yoldan çıkaracağım.” dedi.

38/83. “Ancak onlardan samimi kullarını etkileyemem.”

38/84. Allâh şöyle dedi: “Doğru dedin; samimi kullarıma hiçbir şey yapamazsın. Ben de şu gerçeği söylüyorum:”

38/85. “Cehennemi seninle ve sana uyanlarla dolduracağım!”

38/86. Rasûlüm şöyle de: “Peygamberlik görevime karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Ben kendiliğimden de bu yükün altına girmiş değilim.”

38/87. “Bu Kur’ân, sağduyulu insanlar için bir öğüttür.”

38/88. “Onun verdiği haberlerin doğru olduğunu zamanla anlayacaksınız.”

039. Zümer Sûresi

39/1. Kur’ân, çok güçlü ve her şeyi yerli yerince yapan Allâh tarafından indirilmiştir.

39/2. Biz sana gerçekleri içeren Kur’ân’ı indirdik. Öyleyse sen de, sadece Allâh’a samimiyetle kulluk et!

39/3. İçten kulluk, yalnız Allâh’a olur. Allâh’tan başka ilâh edinenler, “Onlara, sadece Allâh’a yaklaştırsın diye tapıyoruz.” derler. Şüphesiz Allâh, onların ayrılığa düştükleri konularda aralarında hüküm verecektir. Allâh, yalancı ve inkâr edenleri zorla doğru yola iletmez.

39/4. Allâh, çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından istediğini seçerdi. Hâşâ, Allâh bundan uzaktır. Allâh, birdir ve her şeye gücü yetendir.

39/5. Allâh, yeri ve gökleri yerli yerince yaratmıştır. Allâh, geceyi gündüze ve gündüzü de geceye çevirmekte ve sürelerini de uzatıp kısaltmaktadır. O, güneşi ve ayı koyduğu kanunlara tabi kılmıştır. Onların her biri, belli bir zamana kadar kendi yörüngesinde hareket eder. Elbette Allâh, çok güçlü ve bağışlayandır.

39/6. Allâh sizi ve eşinizi aynı cinsten yaratmıştır. Size erkek ve dişi deve, sığır, koyun ve keçiler vermiştir. Sizi, annenizin karnında üç karanlık tabaka içerisinde safha safha meydana getirmiştir. İşte Rabbiniz olan Allâh budur. Her türlü hâkimiyet yalnız ona aittir. Ondan başka ilâh yoktur. Buna rağmen, gerçekleri nasıl göz ardı ediyorsunuz?

39/7. Eğer Allâh’ın verdiği nimetlere nankörlük ederseniz, bu haliniz onda bir eksiklik meydana getirmez; çünkü Allâh, sizin hiçbir şeyinize muhtaç değildir. Fakat o, kullarının nankörlük etmesinden hoşlanmaz; ama şükretmenizden memnun olur. Kimse başkasının günahını yüklenemez. Sonunda hepimiz Rabbinize döneceksiniz; o da yaptığımız herşeyi önünüze koyacaktır. Çünkü Allâh, içinizden geçenleri bile çok iyi bilir.

39/8. İnsana bir zarar dokunduğunda, Allâh'a yönelerek yalvarır. Sonra Rabbi sıkıntısını giderip ona bir nimet verdiğinde, daha önce yalvardığını unuttur ve insanları Allâh'ın yolundan çıkarmak için, ona ortak koşmaya başlar. Rasûlüm! Ona şöyle de: "Nankörlüğünle biraz daha yaşa bakalım! Şüphesiz sen Cehennemliksin."

39/9. Bu kişinin mi; yoksa gecenin bir vaktinde, ahirete hazırlanmak ve Rabbinin rahmetini kazanmak için namaz kılarak ibadet eden kimsenin durumu mu daha iyi? Rasûlüm! Onlara şöyle de: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Bu gerçeği ancak sağduyulu kişiler düşünür ve ondan öğüt alır."

39/10. "Ey Allâh'ın mümin kulları! Rabbinize karşı kulluk bilincinde olun! Bu dünyada yaptığınız her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözetene, iyilik ve güzellikler vardır. Bunları bulduğunuz yerde yapamıyorsanız, rahatça yapabileceğiniz yere gidin; çünkü Allâh'ın yarattığı yeryüzü geniştir. Sabredenlere ödülleri hesapsız olarak verilecektir."

39/11. "Bana, yalnız Allâh'a samimiyetle kulluk etmem emrolundu."

39/12. "Müslümanların önderi olmam emredildi."

39/13. "Rabbime karşı gelirim, büyük bir günün azabından korkarım."

39/14. "Ben sadece Allâh'a samimiyetle kulluk ederim."

39/15. "Ey Müşrikler! Artık Allâh'tan başka istediğiniz şeye tapın! Fakat ondan başkasına tapanların hem kendileri, hem de kendileriyle birlikte olanlar kıyamette zarara uğrayacaklardır. İşte en büyük zarar budur."

39/16. Onların her tarafı kat kat ateşle kuşatılacaktır. Allâh kullarını bu azapla korkutuyor. Ey kullarım! Bana karşı kulluk bilincinde olun!

39/17. Bu bilince sahip kullarım, put ve şeytan gibi batıl şeylere kulluk etmekten kaçınıp, Allâh'a yönelirler. Müjdeler olsun onlara! Rasûlüm bu kullarımı Cennetle müjdele!

39/18. Onlar, bütün sözleri dinler, fakat sözlerin en güzeli olan Kur'ân'a uyarlar. İşte bunlar doğru yoldadır. Çünkü onlar sağduyulu kimselerdir.

39/19. Azabı hak eden bir kimseyi, sen mi Cehennemden kurtaracaksın?

39/20. Fakat Rablerine karşı kulluk bilincinde olanlar için, bahçesinden ırmaklar akan çok katlı köşkler vardır. Bunlar, Allâh'ın bir vaadidir. Allâh vaadinden asla dönmez.

39/21. Allâh'ın yağmuru yağdırıp, su kaynaklarında biriktirdiğini, sonra onunla çeşitli ürünler yetiştirdiğini, daha sonra da onları sarartıp çerçöp haline getirdiğini görüp ders almaz mısınız? Çünkü bunda, sağduyulu kimseler için dersler vardır.

39/22. Gönlünü İslâm'a açan kimse, Rabbinin aydınlık yolundadır. Allâh'ın öğütlerine karşı kalpleri kaskatı olanların vay haline! İşte onlar, tamamen doğru yoldan uzaklaşmışlardır.

39/23. Allâh; Kur'ân'ı, sözlerin en güzeli, birbiriyle tutarlı ve gerçekleri farklı üsluplarla tekrar eden bir kitap olarak indirmiştir. Rabbine karşı gönülden saygı duyanlar onu dinlediğinde, tüyleri diken diken olur. Sonra bedenleri ve kalpleri Allâh'ın öğüdüyle ısınıp yumuşar. İşte bu Kur'ân, Allâh'ın hidayet rehberidir; dileyen onunla doğru yolu bulur. Allâh'ın, saptıkları batıl yolda bıraktığı kişileri ise, kimse doğru yola iletemez.

39/24. . Kıyamet gününün şiddetli azabından kendini korumaya çalışan insanla, hiç çalışmayan bir olur mu? O gün zalimlere, "Kazandıklarınızın azabını tadın bakalım!" denir

39/25. Daha öncekiler de peygamberlerini yalanladığı için, hiç beklemedikleri yerden azaba uğramışlardı.

39/26. Allâh onları, dünyada rezil etmiştir. Ahiretteki azapları, daha büyük olacaktır. Keşke bunu bir bilselerdi.

39/27. Doğrusu biz insana, öğüt alması için, Kur'ân'da her türlü örneği verdik.

39/28. Biz, insanların Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmaları için, Kur'ân'ı her türlü çelişkiden uzak bir şekilde Arapça olarak indirdik.

39/29. Allâh, sadece kendisine kul olanla, ona ortak koşan arasındaki farkı, iki işçiyi örnek vererek şöyle açıklamıştır: O işçilerden biri, sadece bir işverenin emrinde çalışmakta; diğeri ise birbirleriyle anlaşamayan patronların emrinde bocalayıp durmaktadır. Şimdi bu iki işçinin durumu bir olur mu? Elbette olmaz. Allâh her türlü övgüye layıktır. Fakat insanların birçoğu bunu anlamaz.

39/30. Şüphesiz sen de öleceksin, onlar da ölecektir.

39/31. Sonra kıyamet günü, Rabbinizin huzurunda duruşmaya çıkacaksınız.

29/32. Allâh adına yalan söyleyen ve kendisine gelen Kur'ân'ı yalanlayandan daha zalim kim vardır! Kâfirlerin yeri Cehennem değil midir?

29/33. Kur'ân'ı getiren peygamber ile onu tasdik eden müminler, Allâh'a karşı kulluk bilincindedirler.

39/34. Rableri tarafından onlara istedikleri verilecektir. İşte bu, her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenlerin ödülüdür.

39/35. Allâh, onların işlediği kötülükleri örtecek, iyilikleri de en güzel şekilde ödüllendirecektir.

39/36. Allâh, müşriklere karşı, kulu Muhammed'e yeterli değil midir? Onlar seni uydurma ilâhlarla korkutuyorlar. Allâh'ın, saptıkları batıl yolda bıraktığı kişileri doğru yola iletecek kimse yoktur.

39/37. Allâh'ın gösterdiği doğru yola giren kişileri, hiç kimse oradan çıkaramaz. Allâh, çok güçlü ve işlenen kötülüğün hesabını gören değil midir?

39/38. Müşriklere, gökleri ve yeri kimin yarattığını sorsan, "Allâh" derler. Onlara şöyle de: "Allâh bana bir zarar veya fayda verecek olsa, onu Allâh'tan başka taptıklarınız engelleyebilir mi, ne dersiniz?" "Allâh bana yeter! Birine günvenip dayanmak isteyen ona güvenip dayansın!"

39/39. "Ey halkım! Elinizden geleni yapın; ben de kendi görevimi yapacağım. Sonunda kimin galip geleceğini anlayacaksınız."

39/40. "Dünyada rezil edici ve ahirette ise kalıcı azabın kimin başına geleceğini göreceksiniz."

39/41. Biz sana, insanlara tebliğ etmen için gerçekleri içeren Kur'ân'ı indirdik. Doğru yola giren kimse yararını kendi görür; doğru yoldan çıkan da zararını kendi çeker. Sen onlardan sorumlu değilsin.

39/42. Allâh, eceli gelenleri öldürür, gelmeyenleri de gece ölü gibi uyutur. Ölenleri uyandırmaz, fakat eceli gelmeyenleri kendileri için takdir edilen hayat süresi doluncaya kadar gündüz olunca uyandırır. Bunda düşünenler için dersler vardır.

39/43. Yoksa müşrikler, putları, kendileri için Allâh katında aracı mı yapıyor? Onlara şöyle de: "Siz, hiçbir şeye gücü yetmeyen ve akılsız birer varlık olan putları, Allâh katında aracı mı kabul ediyorsunuz?"

39/44. “Aracılığı kabul edip etmeme yetkisi tamamen Allâh'a aittir. Göklerin ve yerin hâkimiyeti de onundur. Sonunda hepiniz ona döndürüleceksiniz.”

39/45. Ahirete inanmayanların yanında, tek başına Allâh'ın adı anıldığında kalplerindeki nefret yüzlerine vurur; fakat putlar anıldığında, sevinçten yüzleri güler.

39/46. Rasûlüm! Şöyle de: “Gökleri ve yeri yaratan, gizli ve açık her şeyi bilen Allâh'ım, kullarının ayrılığa düştüğü konularda kesin hükmü ancak sen verirsin.”

39/47. Zalimler, yerdeki her şeye ve bir o kadarına daha sahip olsalardı, kıyamet günü o şiddetli azaptan kurtulmak için bunları fidye olarak verirlerdi. Olacağına hiç ihtimal vermedikleri şeyler, kıyamet günü karşlarına çıkacaktır.

39/48. O gün, yaptıkları kötülükler önlerine konacak ve dünyada iken alay ettikleri azap, kendilerini çepeçevre kuşatacaktır.

39/49. İnsan, kendisine bir zarar dokunduğunda, kurtulmak için bize yalvarır. Sonra ona bir nimet verdiğimizde, “Bunları ben, kendi bilgi ve tecrübemle elde ettim.” der. Hayır, bu bir imtihandır; fakat onların birçoğu bunun farkında değildir.

39/50. Onlardan öncekiler de böyle demişti; fakat kazandıkları şeyler kendilerine hiçbir yarar sağlamadı.

39/51. Bu sebeple onlar, yaptıkları kötülüklerin cezasını çektiler. Bu zalimler de yaptıklarının cezasını çekeceklerdir. Onlar, asla Allâh'ın azabına engel olamayacaklardır.

39/52. Onlar, Allâh'ın dilediğine bol, dilediğine de az rızık verdiğini bilmiyorlar mı? Şüphesiz bunda müminler için dersler vardır.

39/53. Rasûlüm! Şöyle de: “Ey Allâh'ın günahkâr kulları! Onun merhametinden ümidinizi kesmeyin! Çünkü Allâh, bütün günahları affedebilir. Şüphesiz o, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.”

39/54. “Yeter ki azap başınıza gelmeden önce Rabbinize yönelin ve onun hükümlerine boyun eğin! Aksi halde size yardım edilmez.”

39/55. “Beklemediğiniz bir anda azap gelip çatmadan, Rabbinizden size indirilen en güzel söz olan Kur’ân’a uyun!”

39/56. Kişinin, “Yazıklar olsun bana, Allâh'a karşı ne kadar da aşırı gitmişim; inanmam gerekirken, alay edenlerden olmuşum.” diyeceği kıyamet günü gelmeden Kur’ân’a uyun!

39/57. Veya “Keşke Allâh beni doğru yola iletseydi de, ona karşı kulluk bilincinde olsaydım.” diyeceği günden önce Kur’ân’a uyun!

39/58. Ya da azabı görünce, “Keşke dünyaya geri dönsem de, her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenlerden olsam.” diyeceği gün gelmeden Kur’ân’a tabi olun!

39/59. O gün Allâh ona, “Ayetlerim sana gelmişti. Fakat sen büyüklük taslayarak onları yalanladın ve kâfirlere oldun.” diyecektir.

39/60. Kıyamet günü, Allâh adına yalan uyduranların yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Büyüklük taslayanların kalacakları yer, Cehennem değil midir?

39/61. Allâh, kendine karşı kulluk bilincinde olanları, dünyadaki imtihanda başarılı oldukları için kurtaracaktır. Artık onlara ne bir kötülük dokunacak, ne de onlar üzülecektir.

39/62. Allâh, her şeyin yaratıcısıdır. Her şey, onun yönetimindedir.

39/63. Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allâh'ındır. Onun ayetlerini inkâr edenler, zarara uğrayacaklardır.

39/64. Rasûlüm! Onlara, “Ey cahiller! Bana Allâh'tan başkasına kulluk etmemi mi teklif ediyorsunuz?” de!

39/65. Sana ve senden önceki peygamberlere şöyle vahyedildi: “Eğer Allâh'a ortak koşarsan, yaptıkların boşa gider ve zarar edenlerden olursun.”

39/66. “Sen yalnız Allâh'a kulluk et ve onun nimetlerine şükredenlerden ol!”

39/67. Müşrikler, Allâh'ın gücünü ve yüceliğini gerektiği gibi anlayamadılar. Oysa kıyamet günü, yeryüzü onun tasarrufuyla hallaç pamuğu gibi atılacak, gökler de onun gücüyle dürülecektir. Allâh, onların ortak koştuklarından çok yüce ve uzaktır.

39/68. Sûra üflenecek ve Allâh'ın dilediklerinin dışında, göklerde ve yerde bulunan herkes ölecektir. Sonra tekrar üflenecek ve herkes dirilerek hesabının görülmesini bekleyecektir.

39/69. Mahşer yeri, Allâh'ın nûruyla aydınlanacak, amel defterleri ortaya konulacak; peygamberler ve şahitler getirilecek, aralarında adaletle hükmedilecek ve kimseye asla haksızlık yapılmayacaktır.

39/70. Herkes yaptığıının karşılığını tam olarak alacaktır. Çünkü Allâh onların yaptığı her şeyi çok iyi bilmektedir.

39/71. Kâfirler Cehenneme gruplar halinde sevk edileceklerdir. Oraya geldiklerinde Cehennemin kapıları açılacak ve bekçiler “İçinizden Allâh'ın ayetlerini okuyan peygamberler gelip, bu şiddetli gün konusunda sizi uyardı mı?” diye soracak, onlar da, “Evet geldi.” diye cevap vereceklerdir. Böylece, Allâh'ın dünyada iken kâfirlere yaptığı azap tehdidi gerçekleşecektir.

39/72. Kâfirlere, “İçinde temelli kalacağınız Cehenneme girin!” denilecektir. Kibirlenerek iman etmeyenlerin kalacağı yer ne kötüdür!

39/73. Rablerine karşı kulluk bilincinde olanlar, gruplar halinde Cennete sevk edileceklerdir. Oraya geldiklerinde Cennetin kapıları açılacak ve bekçiler, “Her türlü esenlik ve huzur sizin üzerinize olsun! Ne mutlu size! Temelli kalmak üzere Cennete girin!” diyeceklerdir.

39/74. Onlar da, “Sözünde durarak Cenneti bize veren Allâh her türlü övgüye layıktır. Artık burada istediğimiz yere yerleşeceğiz. Yararlı işler yapanların ödülü ne kadar güzelmiş!” diyeceklerdir.

39/75. Arşın etrafında meleklerin toplanıp, Rablerini övgüyle tesbih ettiklerini göreceksin. O gün, insanlar arasında adaletle hükmedilecek ve “Her şeyin sahibi olan Allâh her türlü övgüye layıktır.” denecektir.

040. Gâfir/Mü'min Sûresi

40/1. Hâ-Mîm.

40/2. Bu kitap, çok güçlü ve her şeyi çok iyi bilen Allâh tarafından indirilmiştir.

40/3. Allâh, günahları bağışlar, tövbeleri kabul eder. Onun azabı şiddetli ve ikramı boldur. Ondan başka ilâh yoktur. Dönüş sadece onadır.

40/4. Kâfirlerden başkası, Allâh'ın ayetleri hakkında tartışmaz. Onların yeryüzünde istedikleri gibi hareket etmesi sakın seni yanıltmasın.

40/5. Nitekim onlardan önce, Nûh'un halkı ile ondan sonra gelen topluluklar da peygamberlerini yalanlamıştı. Bunların hepsi, kendi peygamberini etkisiz hale getirmek ve hakkı yok edip batılı hâkim kılmak için uğraşıyorlardı. Bu nedenle ben de onları cezalandırdım; onlar da cezamın nasıl olduğunu gördüler.

40/6. Böylece Rabbinin, “Kâfirler Cehenneme girecektir” sözü gerçekleşmiş oldu.

40/7. Allâh’ın sonsuz kudret ve hâkimiyetini evrende yerine getiren ve onlara yardım eden melekler, Rablerine iman edip, onu överek tesbih ederler; müminlerin bağışlanması için de şöyle dua ederler: “Rabbimiz! Senin merhametin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. Sana yönelip yolundan gidenlerin günahlarını affet! Onları Cehennem azabından koru!”

40/8. “Rabbimiz! Hem onları, hem de onların atalarından, eşlerinden ve nesillerinden iyi olanları, vaad ettiğin Adn Cennetlerine koy! Çünkü sen, çok güçlü ve her şeyi yerli yerince yaparsın.”

40/9. “Onları hata ve günahlardan koru! Senin koruduğun kimse, kıyamet günü merhametinle kurtulmuş olur. İşte en büyük kurtuluş budur.”

40/10. O gün kâfirlere şöyle denilecektir: “İmana çağrıldığımız halde gerçekleri inkâr ettiğiniz zaman Allâh’ın size olan öfkesi, sizin şimdi kendinize duyduğunuz öfkeden daha büyüktür.”

40/11. Onlar da şöyle cevap verir: “Rabbimiz biz yoktuk sen hayat verdin; sonra öldürüp tekrar dirilttin! Şimdi günahlarımızı itiraf ediyoruz. Artık bundan bir kurtuluş yolu yok mu?”

40/12. Bunun üzerine onlara, “Evet yok! Çünkü siz, bir olan Allâh’a inanmaya davet edildiğinizde, onu inkâr etmiş ve fakat ona ortak koşmaya çağırılınca da hemen kabul etmişsiniz. Bugün hâkimiyet, Yüce Allâh’ındır.” denilir.

40/13. Allâh, size varlığının ve kudretinin delillerini göstermiş ve gökten yağmur indirerek sizi rızıklandırmıştır. Bundan sadece Allâh’a yönelenler ders çıkarır.

40/14. Artık kâfirler hoşlanmasa da siz, samimiyetle yalnız Allâh’a kulluk edin!

40/15. Sonsuz kudret, hâkimiyet ve yüksek derecelerin sahibi olan Allâh, insanların huzurunda toplanacağı kıyamet gününe karşı insanları uyarmak için kullarından dilediğine vahiy indirir.

40/16. O gün insanlar Allâh’ın huzuruna çıkacaklardır. Onların hiçbir şeyi Allâh’a gizli kalmaz. “Bugün hâkimiyet kimindir?” denilecek, onlar da “Elbette her şeye gücü yeten ve bir olan Allâh’ındır” karşılığını vereceklerdir.

40/17. O gün herkese yaptığıının karşılığı verilecek ve kimseye haksızlık yapılmayacaktır. Şüphesiz Allâh, hesabı çabuk görür.

40/18. Rasûlüm! İnsanları yaklaşan kıyamet hakkında uyar. Çünkü o günün dehşetinden yürekler ağıza geldiğinde, zalimler yutkunur dururlar. Kıyamette onların ne bir dostu, ne de sözüne itibar edilen bir aracısı vardır.

40/19. Allâh, bakışların gizlediği hainlikleri ve kalplerin gizlediği her şeyi bilir.

40/20. Allâh adaletle hükmeder. Onların Allâh’tan başka taptıkları şeyler ise, hiçbir şey yapamaz. Şüphesiz Allâh, her şeyi çok iyi işitir ve görür.

40/21. Müşrikler, yeryüzünde dolaşıp da, kendilerinden önce geçmiş toplumların sonlarının ne olduğuna bakıp ders almıyorlar mı? Hâlbuki onlar, kendilerinden daha güçlüydü ve yeryüzünde birçok eser de bırakmışlardı. Buna rağmen Allâh, günahlarından dolayı onları helak etti; hiç kimse onları Allâh’ın azabından koruyamadı.

40/22. Bunun sebebi, peygamberlerin kendilerine getirdiği mesajları onların inkâr etmiş olmasıdır. Bu yüzden Allâh da onları helak etmiştir. Doğrusu Allâh, çok kuvvetli ve azabı şiddetlidir.

40/23. Şüphesiz biz Mûsâ’yı, mucize ve açık delillerimizle peygamber olarak gönderdik.

40/24. Mûsâ'yı Firavun, Hâmân ve Kârûn'a gönderince onlar, "Bu yalancı bir sihirbazdır." dediler.

40/25. Mûsâ onlara, tarafımızdan verilen gerçekleri getirdiğinde, onlar, "Mûsâ'ya iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün, kızlarını bırakın!" dediler. Fakat kâfirlerin tuzağı, boşa çıkmıştır.

40/26. Firavun, "Bırakın beni, Mûsâ'yı öldüreyim. O da, benden kurtarması için Rabbini çağırın! Çünkü ben onun, dininizi değiştirmesinden veya burada bozgunculuk çıkarmasından endişe ediyorum." dedi.

40/27. Mûsâ şöyle cevap verdi: "Hesap gününe inanmayan her kibirli kimsenin şerrinden, benim ve sizin Rabbiniz olan Allâh'a sığınırım."

40/28. Firavun ailesinden inancını gizleyen Hârûn şöyle dedi: "Şimdi siz, Rabbinden açık mesajlar getiren bir adamı, 'Rabbim Allâh'tır' dediği için öldürecek misiniz? Eğer o, yalan söylüyorsa, bu onun kendi kusurudur. Yok, eğer doğru söylüyorsa, tehdit ettiği bazı şeyler başınıza gelecektir. Şüphesiz Allâh, aşırı giden yalancıları zorla doğru yola iletmez."

40/29. "Ey halkım! Bugün burada hâkim olan sizsiniz. Eğer şimdi Allâh'ın azabı başımıza gelecek olsa, bize kim yardım eder." Bunun üzerine Firavun, "Ben sadece kendi görüşümü bildiriyor ve size doğru yolu göstermeye çalışıyorum." dedi.

40/30. Hârûn ise şöyle dedi: "Ey halkım! Daha önceki toplumların başına gelen azabın, sizin de başınıza gelmesinden korkuyorum."

40/31. "Nûh halkının, Âd, Semûd ve onlardan sonra gelen birçok toplumun başına gelen azabın sizin de başınıza gelmesinden endişe ediyorum. Allâh kullarına asla haksızlık yapmak istemez."

40/32. "Ey halkım! Korkarım ki, Allâh'ın azabından dolayı feryat edeceğiniz bir gün size de gelecektir."

40/33. "O gün, arkanıza dönüp kaçmak isteyeceksiniz; fakat Allâh'ın azabından sizi kimse kurtaramayacaktır. Allâh'ın, saptıkları batıl yolda bıraktığı kişileri, kimse doğru yola iletmez."

40/34. "Doğrusu siz, daha önce Yûsuf'un getirdiği mesajlar hakkında da şüphe içindeydiniz. Yusuf ölünce de, 'Allâh, ondan sonra hiç bir peygamber göndermeyecektir.' dediniz. İşte Allâh, aşırı giderek şüphe içinde olanları saptıkları batıl yolda böyle bırakır.

40/35. Firavun ve adamları, hiçbir delile dayanmadan Allâh'ın ayetleri hakkında tartışmaya girmişlerdir. Onların bu davranışı, Allâh ve müminlerde büyük nefret doğurur. Kibirli zorbaların hali, sanki Allâh mühürlemiş gibi kalpleri gerçeklere kapalıdır.⁶

40/36. Firavun şöyle dedi: "Ey Hâmân! Göğe çıkabilmem için bana yüksekçe bir kule yap!"

40/37. "Göğe çıkayım da, Mûsâ'nın ilâhını araştırayım. Ben onun yalan söylediğini düşünüyorum." Firavun'a yaptığı kötü işler böyle güzel göründü ve onu doğru yoldan büsbütün uzaklaştırmış oldu. Fakat onun planı sonuçsuz kaldı.

40/38. Hârûn şöyle dedi: "Ey halkım! Bana uyarsanız, size doğru yolu gösteririm."

40/39. "Ey halkım! Bu dünya hayatı gelip geçici; ahiret yurdu ise kalıcıdır."

⁶ Hiçbir delile dayanmadan sırf kibirlerinden dolayı Allah'ın ayetlerine karşı mücadele edenlerin hali, Allâh ve müminlerin yanında büyük nefrete sebep olmuştur; Allah, bu yaptıklarından dolayı her kibirli zorbanın idrakini gerçeklere kapamıştır. (H.İ.A.)

40/40. “Kötülük yapan kimseler, yaptıklarına denk bir ceza ile cezalandırılırlar. Erkek ve kadınlardan yararlı işler yapan müminler ise, Cennete girecek ve orada onlara sınırsız rızık verilecektir.”

40/41. “Ey halkım! Hayret doğrusu; ben sizi kurtuluşa, siz ise beni ateşe çağırıyorsunuz.”

40/42. “Siz benden Allâh'ı inkâr etmemi, benim için hiçbir ilmî değeri olmayan bir şeyi ona ortak koşmamı istiyorsunuz; ben ise sizi çok güçlü ve günahları bağışlayan Allâh'a iman etmeye çağırıyorum.”

40/43. “Hiç şüphe yok ki, kulluk etmemi istediğiniz şeyler, dünyada da, ahirette de çağrınıza cevap veremezler. Elbette sonunda hepimizin döneceği yer Allâh'ın huzuru olacak ve aşırı gidenler Cehenneme girecektir.”

40/44. “Size söylediğim her şeyi, kıyamet günü hatırlayacaksınız. Ben halimi Allâh'a havale ediyorum. Şüphesiz Allâh, kullarının yaptığı her şeyi görür.”

40/45. Allâh Harûn'u, onların tuzaklarından korudu; Firavun ve adamlarını ise şiddetli bir azap kuşatıverdi.

40/46. Firavun ve adamlarına, sabah akşam sürekli Cehennemdeki yerleri gösterilir. Kıyamet günü ise, “Onları en şiddetli azaba atın!” denilecektir.

40/47. Onlar Cehennemde birbirleriyle şöyle tartışacaktır: Ayak takımı, büyüklük taslayanlara, “Dünyada biz size uymuştuk. Şimdi azabımızın bir kısmını olsun üzerimizden kaldırabilir misiniz?” diyeceklerdir.

40/48. Büyüklük taslayanlar, “Hepimiz bu ateşin içindeyiz. Artık Allâh, kulları arasında kesin hükmünü vermiştir.” diye karşılık vereceklerdir.

40/49. Cehennemdekiler, bekçilere, “Ne olur, Rabbinizden hiç değilse bir gün olsun bizden azabın hafifletilmesini isteyin.” diyeceklerdir.

40/50. Bekçiler, “Peygamberleriniz size açık mesajlar getirmedi mi?” diye soracak ve onlar da, “Evet, getirdi.” diye cevap vereceklerdir. Bunun üzerine bekçiler, “O halde, talebinizi kendiniz iletin! Fakat kâfirlerin talepleri sonuçsuz kalacaktır.” diyeceklerdir.

40/51. Biz, peygamberlerimizi ve müminleri, hem bu dünyada, hem de şahitlerin dinleneceği ahirette üstün kılacağız.

40/52. O gün zalimlere, özür dilemeleri fayda vermeyecektir. Ahirette onlar, Allâh'ın rahmetinden uzak olacak ve çok kötü bir yer olan Cehennemde kalacaklardır.

40/53. Biz Mûsâ'ya, doğru yolu gösteren kitabı verdik ve sonra onu İsrâiloğullarına bıraktık.

40/54. O kitap, sağduyulu kimseler için bir rehber ve öğüttür.

40/55. Rasûlüm, çektiğin sıkıntılara şimdilik sabret! Çünkü Allâh'ın vaadi mutlaka gerçekleşecektir. Günahlarının bağışlanması için ona yalvar; sabah akşam Rabbini överek tesbih et!

40/56. Hiçbir delile dayanmadan Allâh'ın ayetleri hakkında tartışmaya girenler, içlerinde hiçbir zaman ulaşamayacakları bir büyük bir kibir taşırlar. Sen Allâh'a sığın! O, her şeyi çok iyi işitir ve görür.

40/57. Gökleri ve yeri yaratmak, insanları yaratmaktan ve öldükten sonra diriltmekten çok daha zordur. Fakat onların çoğu, bu gerçeği anlamaz.

40/58. Gerçeklere gözünü kapatan günahkârlar ile gerçekleri görerek iman edip yararlı işler yapanlar bir değildir. Ne kadar az düşünüyorsunuz!

40/59. Kıyamet elbette kopacaktır; bunda şüphe yoktur. Fakat pek çok insan buna inanmaz.

40/60. Rabbiniz şöyle buyurmuştur: “Bana ibadet edin ki, ben de kabul edeyim! Büyüklendikleri için bana ibadet etmeyenler, aşağılanmış olarak Cehenneme gireceklerdir.”

40/61. Allâh, dinlenmeniz için geceyi karanlık, görüp çalışmanız için de gündüzü aydınlık yapmıştır. Allâh, insanlara sonsuz ikramda bulunmaktadır; fakat onların çoğu şükretmez.

40/62. Rabbiniz Allâh, her şeyin yaratıcısıdır. Ondan başka ilâh yoktur. Nasıl oluyor da bu gerçeklerden yüz çeviriyorsunuz?

40/63. Allâh'ın ayetlerini inkâr edenler, işte böyle haktan yüz çevirmiş olurlar.

40/64. Allâh, sizin için dünyayı yaşamaya elverişli kıldı, üstünü de atmosferle kapladı. O sizi en güzel şekilde yaratmış ve size pek çok helal rızık vermiştir. İşte bunları yapan Rabbiniz Allâh'tır. Evrenin sahibi olan Allâh çok yücedir.

40/65. Allâh diridir; ondan başka ilâh yoktur. Samimiyetle sadece ona kulluk edin! Evrenin sahibi olan Allâh her türlü övgüye layıktır.

40/66. Rasûlüm onlara, “Rabbimden gelen açık delillerle, Allâh'tan başka taptıklarınıza kulluk etmem bana yasaklanmış ve evrenin sahibi olan Allâh'a boyun eğmem emredilmiştir.” de!

40/67. Allâh sizi, topraktan sonra çok küçük olan yumurta ve spermden, sonra rahime yapışmış blastocystten (dölllenmiş hücre yığınınından) yaratmış, sonra bebek olarak dünyaya gelmenizi sağlamıştır. Sonra olgunlaşır ve yaşlanırsınız. Bir kısmınız ise bundan önce ölür. Sonunda hepiniz, sizin için belirlenen ecele ulaşırsınız. Allâh, belki aklınızı kullanır da, onun kudreti karşısında boyun eğersiniz diye böyle yapar.

40/68. Dirilten de, öldüren de Allâh'tır. O, bir şeyin olmasına karar verdiğinde, olması için ona sadece “Ol!” der.

40/69. Allâh'ın ayetleri hakkında tartışanları görmez misin? Onlar, nasıl da gerçeklerden yüz çeviriyorlar!

40/70. Bu kitabı ve peygamberlerimize gönderdiğimiz mesajları yalanlayanlar, bir gün gerçekleri anlayacaklardır.

40/71. Kıyamet günü onlar, boyunlarında halka ve zincirlerle Cehenneme sürükleneceklerdir.

40/72. Onlar, kaynar suya atılacak ve ateşte yakılacaklardır.

40/73. Sonra onlara, “Allâh'a ortak koştuklarınız şimdi nerede?”

40/74. “Hani Allâh'tan başka taptıklarınız nerede?” diye sorulacak Onlar da, “Bizi yüzüstü bırakıp kaçtılar. Aslında dünyada iken taptığımız şeyler bir hiçmiş.” diye cevap vereceklerdir. Allâh, kâfirleri işte böyle saptıkları batıl yolda bırakır.

40/75. Onlara şöyle denir: “Bu ceza, dünyada iken ahiret endişesi taşımaksızın şımarıp böbürlenmenizden dolayıdır.”

40/76. “Temelli kalacağınız Cehenneme girin! Kibirlenenlerin kalacağı bu yer, ne kadar da kötüdür!” denir.

40/77. Rasûlüm, çektiğin sıkıntılara şimdilik sabret! Şüphesiz Allâh'ın vaadi gerçekleşecektir. Biz, tehdit ettiğimiz azabdan bir kısmının kâfirlerin başlarına geldiğini sana göstersek de veya sen görmeden ölsen de, sonunda onlar huzurumuza çıkıp yaptıklarının cezasını görecektir.

40/78. Doğrusu senden önce de biz, pek çok peygamber gönderdik. Onlardan bir kısmının kıssasını sana anlattık; bir kısmını ise anlatmadık. Hiçbir peygamber, Allâh'ın izni olmadan, mucize gösteremez. Mucizeler gösterildikten sonra inanmayanların üzerine Allâh'ın azabı gelir ve böylece hak da yerini bulmuş olur. Mucizeleri kabul etmeyenler mutlaka zarar edeceklendir.

40/79. Allâh, hem binmeniz, hem de et ve sütünden yararlanmanız için büyük ve küçükbaş hayvanları sizin için yaratmıştır.

40/80. O hayvanlarda sizin için daha pek çok fayda vardır. Onlarla istediğiniz ihtiyacınızı karşılırsınız. Karada onlara, denizde de gemilere binerek istediğiniz yere gidersiniz.

40/81. Allâh size, böylece kudretinin delillerini göstermektedir. Artık bunların hangisini inkâr edebilirsiniz?

40/82. Onlar yeryüzünde dolaşarak, kendilerinden önce yaşayanların sonunun nasıl olduğuna bakıp ders almıyorlar mı? Hâlbuki öncekiler, onlardan daha kalabalık ve güçlüydüler, yeryüzünde daha çok eser bırakmışlardı. Buna rağmen kazandıkları şeyler, kendilerine hiçbir fayda vermedi.

40/83. Peygamberleri halkına, apaçık mesajlar getirince onlar, bilgi ve tecrübelerine güvenerek şimardılar. Fakat alay ettikleri şeyler onları her taraftan kuşatıverdi.

40/84. Onlar azabımızı görünce, “Artık bir olan Allâh'a inanıyor ve ortak koştuklarımızı reddediyoruz.” diyeceklerdir.

40/85. Azabımızı gördükten sonra onların iman etmeleri, kendilerine hiçbir fayda vermez. Çünkü Allâh'ın kulları hakkındaki geçerli kanunu böyledir. Kâfirler işte böyle ziyana uğrayacaklardır.

041. Fussilet Sûresi

41/1. Hâ-Mîm.

41/2. Bu Kur'ân, çok merhametli ve rahmeti sonsuz olan Allâh tarafından indirilmiştir.

41/3. Bu Kur'ân, düşünüp anlayan bir toplum için, ayetleri açıklanmış, Arapça bir kitaptır.

41/4. Kur'ân, hem müjdeleyici, hem de uyarıcıdır. Buna rağmen, insanların çoğu ondan yüz çevirir; onun öğütlerini dinlemez.

41/5. Müşrikler şöyle demişlerdi: “Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimiz kapalı, kulaklarımız tıkalıdır. Seninle aramızda inanç farklılığından kaynaklanan bir engel vardır. Dolayısıyla sen elinden geleni yap, biz de yapmaya devam edeceğiz.”

41/6. Rasûlüm onlara şöyle de! “Ben de sizin gibi bir insanım. Ancak bana şöyle vahyediliyor: ‘İlâhımız tek bir ilâhtır. Artık ona yönelin ve ondan bağışlanma dileyin! Müşriklerin vay haline!’”

41/7. “Müşrikler, kendilerini şirkten arındırmazlar; ahireti de inkâr ederler.”

41/8. “İmân edip yararlı işler yapanlar için bitmez tükenmez ödüller vardır.”

41/9. “Siz dünyayı iki evrede yaratan Allâh'ı inkâr edip ona ortaklar mı koşuyorsunuz? Hâlbuki o, evrenin sahibidir.”

41/10. “Allâh, dört evrede yeryüzüne yüce dağlar yerleştirmiş, dünyayı bereketlendirip herkesin yaşamasına uygun hale getirmiş ve her canlının gıdasını belirlemiştir.”

41/11. Allâh, gaz halinde bulunan göğe şekil verdi; onu ve dünyayı koyduğu kanunlara boyun eğdirdi. Her şey, bu kanunlara göre hareket ederler.

41/12. Allâh, göğü iki evrede yedi kat olarak yaratmış ve her birine görevini vermiştir. Biz gökyüzünü yıldızlarla süsledik ve atmosferle de dünyayı koruduk. İşte bu nizam, çok güçlü ve her şeyi bilen Allâh'ın takdiri, düzenlemesidir.

41/13. Eğer müşrikler bu gerçeklerden yüz çevirirse, Rasûlüm onlara, “Âd ve Semûd halkının başına gelen felaketin bir benzerine karşı sizi uyarıyorum.” de!

41/14. Onlara, Âd ve Semûd'tan önce de, sonra da, “Sadece Allâh'a kulluk edin!” diyen peygamberler gelmişti. Fakat onlar, “Rabbimiz, bize keşke melek gönderseydi. Biz, insanlardan peygamber olduğunu söyleyenlerin getirdiklerine inanmıyoruz.” demişlerdi.

41/15. Âd halkı ise, yeryüzünde hak etmedikleri halde kibirlenip, “Bizden daha güçlü kim var?” demişlerdi. Onlar, kendilerini yaratan Allâh'ın, kendilerinden çok daha güçlü olduğunu düşünmediler mi? Zaten onlar ayetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.

41/16. Onların üzerine, kendilerine felaket getiren günlerde dondurucu bir kasırga gönderdik. Böylece onları dünyada rezil ettik; ahiret azabı ise daha şiddetlidir. Orada onlara asla yardım edilmeyecektir.

41/17. Biz Semûd halkına da peygamberler vasıtasıyla doğru yolu gösterdik. Fakat onlar hidayeti değil, küfrün karanlıklarını tercih ettiler. Sonunda onları, yaptıkları yüzünden alçaltıcı bir azap yakalayiverdi.

41/18. Onlardan iman edenleri ve Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanları, bu azaptan kurtardık.

41/19. Kıyamet günü, Allâh düşmanları, Cehenneme götürülmek üzere toplanır.

41/20. Oraya geldiklerinde kulakları, gözleri ve derileri yaptıklarına şahitlik edecektir.

41/21. Onlar derilerine, “Niçin aleyhimize şahitlik ediyorsunuz?” diye sorunca, derileri şöyle cevap verir: “Her şeyi konuşturan Allâh, bizi de konuşturdu. Nitekim ilk başta sizi yaratan odur. Şimdi de, hesap vermek üzere onun huzurunda toplanıyorsunuz.”

41/22. “Dünyadayken siz, kulaklarınızın, gözlerinizin, derilerinizin aleyhinize şahitlik edeceğine inanmıyordunuz. Üstelik yaptığımızın çoğunu da Allâh'ın bilmediğini sanıyordunuz.”

41/23. “Rabbiniz hakkındaki bu düşünceniz, sizi felakete sürükledi. Bu yüzden zarar edenlerden oldunuz.”

41/24. İster dayansınlar, ister dayanmasınlar onların yeri Cehennemdir. Onlar, Rablerini hoşnut etmek için dünyaya dönmeyi isteseler de, bu imkân kendilerine verilmeyecektir.

41/25. Onların başına, şeytan, nefis ve kötü arkadaşları musallat oldu. Bunlar onlara, yaptıkları ve yapacakları işleri güzel gösterdi. Böylece daha önceki cinlerin ve insanların başına gelen azabı bunlar da hak etmiş oldu. Şüphesiz onlar, ziyandadır.⁷

41/26. Kâfirler, “Bu Kur’ân'ı dinlemeyin! Okunurken gürültü edin; belki bastırırsınız.” dediler.

⁷ Gerçeklerden yüz çevirdikleri için biz Onlara; şeytan, nefis ve kötü arkadaşları musallat ettik. Bu şer güçler, onların yaptıkları ve yapacakları işleri kendilerine güzel gösterdi. Böylece daha önceki cinlerin ve insanların başına gelen azabı bunlar da hak etmiş oldu. Şüphesiz ki onların hepsi zarardadır. (H.İ.A.)

41/27. Bundan dolayı kâfirlere şiddetli bir azap tattıracağız ve yaptıkları kötü işlere karşılık onları cezalandıracağız.

41/28. Allâh düşmanlarının cezası, işte bu Cehennemdir. Onlar ayetlerimizi inkâr ettikleri için, Cehennemde temelli kalacaktır.

41/29. Kâfirler, “Ey Rabbimiz! Bizi doğru yoldan çıkararak cin ve insanları göster de onları ayaklarımızın altına alıp çiğneyelim. Böylece onlar en aşağı kimseler olsun.” diyecektir.

41/30. Şüphesiz, “Rabbimiz Allâh'tır” deyip de, sonra dosdoğru olanların ölüm anında melekler yanına gelerek şöyle derler: “Endişe etmeyin! Üzülmeyin! Size vaad edilen Cennetle sevinin!”

41/31. “Hem dünyada, hem de ahirette biz size dostuz. Cennette, istediğiniz ve canınızın çektiği her şey size verilecektir.”

41/32. “İşte bunlar, çok bağışlayan ve merhameti bol olan Allâh'ın ikramıdır.”

41/33. Allâh'ın dinine çağıran, yararlı işler yapan ve “Şüphesiz ben Allâh'a boyun eğdim.” diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?

41/34. İyilikle kötülük bir değildir. Sen kötülüğe iyilikle karşılık ver! Böyle yaparsan, seninle arasında anlaşmazlık bulunan kişi, sanki seninle samimi bir dost olur.

41/35. İşte bu güzel davranış, sadece sabırlı ve erdemli kişilerin işidir. Bunu ancak güzel ahlak sahipleri yapabilir.

41/36. Şeytan sana bir vesvese verdiğinde, hemen Allâh'a sığın! Çünkü o, her şeyi çok iyi işitir ve bilir.

41/37. Gece ile gündüz ve güneş ile ay Allâh'ın kudretinin delillerindedir. Eğer sadece Allâh'a kulluk ediyorsanız, güneşe ve aya değil, onları yaratan Allâh'a secde edin!

41/38. Müşrikler büyüklük taslayıp Allâh'a kulluk yapmazlarsa kendileri bilir; zaten Allâh'ın yanındaki melekler, gece gündüz hiç usanmadan onu tesbih etmektedir.

41/39. Rasûlüm! Senin de gördüğün gibi, kuru toprağa yağmur yağdırdığımızda, onun canlanıp kabarması Allâh'ın kudretinin delillerindedir. Kupkuru toprağa can veren Allâh, elbette kıyamet günü ölüleri de diriltecektir. Çünkü onun her şeye gücü yeter.

41/40. Ayetlerimizi çarpıtanlar, bizden saklanamazlar. Peki, kıyamette Cehenneme atılan kimsenin durumu mu, yoksa güven içinde Cennete giren kişinin hali mi daha iyidir? Dilediğinizi yapın! Şüphesiz Allâh yaptığınız her şeyi görmektedir.

41/41. Kendilerine gelen Kur'ân'ı inkâr edenler, elimizden kurtulamayacaktır. Şüphesiz Kur'ân, çok değerli bir kitaptır.

41/42. Hiç bir şekilde Kur'ân'a yanlış ve boş şeyler giremez. Çünkü o, her türlü övgüye layık ve her şeyi yerli yerince yapan Allâh tarafından indirilmiştir.

41/43. Rasûlüm, üzülme! Senin hakkında söylenenler, senden önce gönderilen peygamberler için de denilmiştir. Şüphesiz senin Rabbin, inananları çok bağışlar, kâfirleri ise can yakıcı azapla cezalandırır.

41/44. Biz, Kur'ân'ı yabancı dilde indirseydik, “Onun ayetleri, anlayabileceğimiz şekilde açık olsaydı ya!.. Arap bir peygambere yabancı dilde bir Kitap nasıl olur?” derlerdi. Rasûlüm onlara, “Kur'ân müminlere doğru yolu gösteren bir rehber ve şifa kaynağıdır.” de! İman etmeyenler ise, onun getirmiş olduğu gerçeklere kulaklarını ve gözlerini kapamışlardır. Onlar sanki kendilerine çok uzak bir yerden seslenildiği için anlamıyormuş gibi davranıyorlar.

41/45. Doğrusu nonlar, bizim Musa'ya verdiğimiz Kitab hakkında ayrılığa düştüler. Rabbinin daha önce verilmiş bir sözü olmasaydı, aralarındakesin hüküm verilirdi. Şüphesiz onlar, bu konuda derin bir şüphe içindedydiler.

41/46. Yararlı işler yapan kimseler, faydasını kendileri görür; kötü işler yapanlar da, zararını kendileri çeker. Senin Rabbin, kullarına asla haksızlık etmez.

41/47. Kıyametin ne zaman kopacağını yalnız Allâh bilir. Onun izni olmadan, ne bir meyve tomurcuğundan çıkabilir, ne bir dişi gebe kalabilir ve ne de doğurabilir. Allâh ahiret günü müşriklere, “Bana ortak koştuklarınız nerede?” diye sorduğunda onlar, “Artık putların, senin ortağın olmadığını itiraf ediyoruz.” diye cevap vereceklerdir.

41/48. Çünkü daha önce taptıkları putlar, onlardan uzaklaşmıştır. Artık müşrikler de, kaçacak hiçbir yerin olmadığını anlamışlardır.

41/49. İnsan, mal mülk istemekten usanmaz; fakat başına bir kötülük geldiğinde de hemen ümitsizliğe kapılır.

41/50. İnsanın başına bir sıkıntı geldikten sonra kendisine bir nimet verdiğimizde, “Zaten bu benim hakkımdır. Aslında ben, kıyametin kopacağını sanmıyorum. Eğer kıyamet kopar ve ben de Rabbinin huzuruna çıkarılırsam, onun yanında benim için daha pek çok güzellikler vardır.” der. O gün biz, kâfirlerin yaptıklarını önlerine koyacak ve onları şiddetli bir azapla cezalandıracağız.

41/51. İnsana bir nimet versek, hemen yan çizerek ibadetten uzaklaşır; fakat başına bir kötülük geldiğinde uzun uzun dua eder.

41/52. Rasûlüm onlara, “Kur’ân Allâh tarafından indirilmiş ve siz de onu inkâr etmişseniz, durumunuzun ne olacağını hiç düşündünüz mü? Derin bir çıkmaza düşenden daha şaşkın kim olabilir?” de!

41/53. Biz onlara, Kur’ân'ın gerçek olduğunu anlamaları için hem dış dünyada, hem de kendilerinin yaratılışındaki delilleri göstereceğiz. Rabbinin her şeye şahit olması yeterli değil midir?

41/54. Şu da bir gerçek ki, onlar Rablerinin huzuruna çıkacaklarından şüphe ediyorlar. Şüphesiz Allâh her şeyi ilmiyle kuşatmıştır.

042. Şûrâ Sûresi

42/1. Hâ-Mîm.

42/2. Ayn-Sîn-Kâf.

42/3. Her şeyi yerli yerince yapan ve çok güçlü olan Allâh, önceki peygamberlere vahyettiği gibi, sana da böyle vahyettmektedir.

42/4. Göklerde ve yerde bulunan her şey Allâh'ındır. O, çok yücedir, büyüktür.

42/5. Müşriklerin, “melekler Allâh'ın kızlarıdır” demelerinden dolayı neredeyse gökler yarılacak. Hâlbuki melekler Allâh'ın kuludur, onlar Rablerini överek tesbih edip yeryüzündekilerin bağışlanması için dua ederler. Şunu bilin ki Allâh, günahları çok bağışlar ve kullarına merhamet eder.

42/6. Allâh, kendisinden başkasını ilâh edinenleri gözetlemektedir. Rasûlüm! Sen, onların yaptıklarından sorumlu değilsin.

42/7. Biz, Mekke ve etrafında yaşayanları ikaz etmen ve gerçekleşmesinde şüphe olmayan kıyamet günüyle uyarman için, sana Kur’ân'ı Arapça olarak indirdik. O gün insanların bir kısmı Cennet'e, bir kısmı da Cehennem'e girecektir.

42/8. Allâh isteseydi bütün insanları tevhid inancına sahip tek bir topluluk yapardı. Fakat böyle yapmadı. Allâh, tevhid inancını seçenleri rahmetine kavuşturur. Zalimlerin ise ne bir dostu, ne de yardımcısı vardır.

42/9. Yoksa onlar, Allâh'tan başka ilâhlar mı edindiler. Hâlbuki gerçek ilâh Allâh'tır. O, ölüleri diriltir. Çünkü onun her şeye gücü yeter.

42/10. Rasûlüm! Onlara şöyle de: “Ayrılığa düştüğünüz her konuda Allâh hükmünü verecektir. İşte benim Rabbim olan Allâh budur; yalnız ona güvenip dayanır ve sadece ona yönelirim.”

42/11. Allâh, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size ve hayvanlara kendi cinslerinden eşler vermiştir. Böylece sizi çoğaltmaktadır. Onun hiçbir benzeri yoktur. O her şeyi çok iyi işitir ve görür.

42/12. Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allâh'ındır. O, dilediğine bol, dilediğine de az rızık verir. Şüphesiz o, her şeyi çok iyi bilir.

42/13. Allâh, Nûh'a emrettiklerini, sizin için de din kılmıştır. Biz, İbrâhîm, Mûsâ ve İsâ'ya, “Dine gerektiği gibi inanıp hükümlerini uygulayın ve ayrılığa düşmeyin!” diye bildirdiklerimizi, sana da vahyettik. Senin davet ettiğin din, müşriklere çok ağır gelmektedir. Allâh, kendi dinine dilediğini peygamber seçer ve kendine yönelenleri doğru yola iletir.

42/14. Onlar, kendilerine İslâm dini tebliğ edilince, sırf kıskançlıklarından dolayı ayrılığa düştü. Azabın ertelenmesine ilişkin Rabbinin daha önce verilmiş bir sözü olmasaydı, onların aralarında hüküm hemen verilirdi. Daha sonra gelen Kitâp ehli, sana gelen vahiy hakkında ciddi şekilde şüphe etmektedir.

42/15. Rasûlüm! Sen onları yine de dine davet et! Emredildiğin gibi dosdoğru ol! Onların arzu ve isteklerine uyma! Şöyle de: “Ben, Allâh'ın indirdiği her kitaba iman ettim. Bana, aranızda adaletli davranmam emredildi. Allâh, hem bizim, hem de sizin Rabbinizdir. Biz kendi yaptıklarımızdan, siz de kendi yaptıklarınızdan sorumlusunuz. Bizimle sizin aranızda tartışmayı gerektirecek bir şey yoktur. Allâh hepimizi kıyamet günü huzurunda toplayacaktır. Dönüş sadece onadır.”

42/16. Allâh'ın daveti kabul edildikten sonra, onun dini hakkında tartışmaya girenlerin delilleri, Rableri katında hükümsüzdür. Onlar Allâh'ın öfkesine uğrayacaklardır. Ahirette onlar için şiddetli bir azap vardır.

42/17. Allâh, gerçekleri bildiren Kitab'ı ve adalet ölçüsünü indirmiştir. Kıyametin ne kadar yakın olduğunu bilemezsin!

42/18. Ahirete inanmayanlar, “Tehdit ettiğin kıyamet haydi gelsin bakalım!” diyorlar. İman edenler ise, onun gerçek olduğunu bilir ve ondan korkarlar. Kıyamet hakkında tartışanlar, doğru yoldan tamamen çıkmışlardır.

42/19. Kullarına çok ikram eden Allâh, dilediğine bol bol rızık verir. O çok güçlü ve kuvvetlidir.

42/20. Âhîret kazancını isteyene, fazlasıyla veririz. Sırf dünya kazancını isteyene ise, istediklerinden bir kısmını veririz; ama ahirette onun hiçbir nasibi yoktur.

42/21. Yoksa müşriklerin Allâh'a ortak koştukları ilahları, Allâh'ın geçerli görmediği bir dini, kendileri için meşru mu görüyorlar? Azabın tehir edileceğine ilişkin Rabbinin daha önce verilmiş bir sözü olmasaydı, aralarında hüküm hemen verilirdi. Şüphesiz zalimler için can yakıcı bir azap vardır.

42/22. O gün zalimlerin, dünyada işledikleri günahlar sebebiyle başlarına geleceklerden dolayı korkudan titrediğini görürsün. Korktukları şey, meydana gelecektir. İman edip yararlı işler yapanlar ise, Cennet bahçelerinde olacak ve diledikleri her şey Rableri tarafından kendilerine verilecektir. İşte bu büyük bir ikramdır.

42/23. Allâh'ın, iman edip yararlı işler yapan kullarına müjdelediği ödül budur. Rasûlüm, "Ben bu görevime karşılık sizden herhangi bir ücret istemiyorum. Bununla ben, sadece Allâh'a yaklaşmak istiyorum." de! Biz, iyilik yapana karşılığını fazlasıyla veririz. Şüphesiz Allâh günahları çok affeder ve kullarının az amelini fazlasıyla ödüllendirir.

42/24. Yoksa onlar Kur'ân'ı senin uydurduğunu mu söylüyorlar. Böyle olsaydı Allâh, senin akli melekelerini alır, sonra uydurduğun şeyleri yok eder ve kendi ayetleriyle gerçekleri ortaya koyardı. Şüphesiz o, insanların içinden geçen her şeyi çok iyi bilir.

42/25. Allâh, kullarının tövbesini kabul eder, günahları bağışlar ve yaptığınız her şeyi bilir.

42/26. Allâh, iman edip yararlı işler yapanların duasını kabul eder, onlara olan ikramını artırır. Kâfirler için ise çok şiddetli bir azap vardır.

42/27. Allâh, kullarına rızkı bol verseydi, onlar yeryüzünde azarlardı. Fakat o, rızkı belirlediği bir ölçüye göre vermektedir. Çünkü Allâh, kullarının yaptıklarını çok iyi bilir ve görür.

42/28. Allâh, insanların ümitlerini kestiği bir anda yağmuru yağdırır, rahmet ve bereketini her tarafa yayar. O, her türlü övgüye layık olan yüce bir dosttur.

42/29. Gökleri ve yeri yaratması, bunlar arasında canlıları yayması Allâh'ın kudretinin delillerindedir. O, dilediği zaman bunları bir araya getirme gücüne de sahiptir.

42/30. Başınıza gelen bütün kötülükler, kendi yaptıklarınız yüzündendir. Bununla beraber Allâh, yaptıklarınızın birçoğunu bağışlar.

42/31. Ey İnkâr edenler! Yeryüzünde siz, Allâh'ın azabına asla engel olamazsınız. O zaman Allâh'a karşı sizi koruyacak ne bir dost, ne de yardımcı vardır.

42/32. Yüksek binalar gibi olan gemilerin denizde yüzmesi de, onun kudretinin delillerindedir.

42/33. Allâh, isterse rüzgârı dindirir de, yelkenli gemiler denizin üzerinde durakalır. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve şükredenler için dersler vardır.

42/34. Allâh, içindeki insanların yaptıklarından dolayı bazı gemileri batırır; birçoğunu da batırmaz.

42/35. Kudretimizi gösteren delillerimiz hakkında tartışanlar, kendileri için sığınacak hiçbir yerin olmadığını sonunda anlayacaklardır.

42/36. Size verilen her şey, dünya hayatının geçici menfaatidir. Hâlbuki iman eden ve Rablerine güvenip dayananlar için, Allâh'ın yanındakiler daha hayırlı ve kalıcıdır.

42/37. İman edenler, büyük günahlardan ve utanç verici çirkin işlerden kaçınırlar; birileri kendilerini öfkeliendirecek bir şey yaptığı zaman da, onları bağışlarlar.

42/38. Onlar, Rablerinin davetine uyar, namazı dosdoğru kılar, işlerini birbirleriyle danışarak yürütür ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan Allâh yolunda harcarlar.

42/39. Onlar, bir haksızlığa uğradıklarında, birbirleriyle yardımlaşır.

42/40. Bir kötülüğün karşılığı, onun dengi bir cezadır. Fakat bunu yapmayı affederek aralarını düzelteren kimseleri Allâh ödüllendirecektir. Doğrusu Allâh haksızlık yapanları sevmez.

42/41. Haksızlığa uğradıktan sonra kendini savunup hakkını alan kimseler kınanmaz ve cezalandırılmazlar.

42/42. Fakat insanlara haksızlık yapanlar ile yeryüzünde başkasının hakkına saldıranlar cezalandırılır. Ahirette de, onlar için can yakıcı bir azap vardır.

42/43. Ama bir kimsenin sabredip kendine yapılan kötülükleri bağışlaması, takdire değer örnek bir davranıştır.

42/44. Allâh'ın, saptıkları batıl yolda bıraktığı kişilerin, artık hiçbir dostu yoktur. Sen zalimlerin, azabı görünce “Dünyaya dönmek için bir çare var mıdır?” dediklerini göreceksin.

42/45. Onları, Cehennem yanına getirildiklerinde, aşağılandıkları için başlarını önüne eğerek gözlerinin ucuyla gizlice etrafa baktıklarını göreceksin. Kıyamet günü Müminler, “Onlar hem kendilerini, hem de kendilerine uyanları zarara uğratmıştır.” diyeceklerdir. Şüphesiz zalimler, devamlı azapta kalacaklardır.

42/46. Allâh'a karşı onlara yardım edecek hiçbir dost olmayacaktır. Çünkü doğru yoldan çıkan kimsenin kurtuluşu yoktur.

42/47. Allâh tarafından gelecek olan ve geri çevrilmesi mümkün olmayan kıyamet günü gelmeden önce Rabbinizin davetine uyun! O gün siz, ne sığınacak bir yer bulabilir, ne de işlediğiniz günahları inkâr edebilirsiniz.

42/48. Rasûlüm! Onlar senden yüz çevirirse üzülme! Çünkü biz seni onlara bekçi göndermedik. Senin görevin yalnız tebliğdir. İnsana bir nimet verdiğimizde şımarır; kendi yaptıklarından dolayı başına bir kötülük gelince de isyan eder. Çünkü insan çok nankördür.

42/49. Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allâh'ındır. O, dilediği her şeyi yaratır; dilediğine kız, dilediğine de erkek çocuk verir.

42/50. Yahut hem kız, hem de erkek çocuk verir. Dilediğini de kısır yapar. Çünkü Allâh, her şeyi çok iyi bilir ve her şeye gücü yeter.

42/51. Allâh bir insanla, sadece vahiy yoluyla veya bir perde arkasından konuşur ya da bir melek göndererek dilediği mesajı bildirir. Şüphesiz o çok yücedir ve her şeyi yerli yerince yapar.

42/52. Rasûlüm! Sana da vahyi işte böyle indirdik. Bundan önce sen, ne kitabı, ne de imânı biliyordun. Fakat biz, doğru yolu gösteren bir ışık yaptığımız kitabı kullarımızdan dilediğimize veririz. İşte bu kitapla sen, insanlara doğru yolu gösteriyorsun.

42/53. Bu kitapla sen, onlara göklerde ve yerde bulunan her şeyin sahibi olan Allâh'ın yolunu göstermektesin. Sonunda bütün işler Allâh'a dönecektir.

043. Zuhruf Sûresi

43/1. Hâ-Mîm.

43/2. Hükümleri apaçık olan kitaba yemin olsun!

43/3. Anlamanız için biz, Kur'ân'ı Arapça olarak indirdik.

43/4. İlâhî mesajların ana kaynağında yer alan bu Kur'ân, bizim katımızda çok değerli ve hikmetli bir kitaptır.

43/5. Aşırı gittiniz diye biz, sizi Kur'ân'la uyarmaktan vaz mı geçelim!

43/6. Biz, sizden öncekilere de pek çok peygamber göndermiştik.

43/7. Fakat onlar kendilerine gelen her peygamberle alay ettiler.

43/8. Biz, Mekkelilerden çok daha kuvvetli olan toplumları da helak ettik. Onlar geçip gitti; geriye sadece ibretlik hikâyeleri kaldı.

43/9. Müşriklere gökleri ve yeri kimin yarattığını sorsan onlar, “Çok güçlü ve her şeyi çok iyi bilen Allâh yarattı.” derler.

43/10. Allâh, yeryüzünü yaşamanıza elverişli kılmış, gideceğiniz yere ulaşmanız için de orada tabii yollar ve geçitler meydana getirmiştir.

43/11. Biz, gökten yağmuru ölçülü olarak yağdırır ve onunla kuru toprağı canlandırırız. İşte siz de böyle diriltileceksiniz.

43/12. Allâh, her çeşit varlığı; ayrıca binmeniz için gemileri ve hayvanları yaratmıştır.

43/13. Onlara bindiğinizde Rabbinizin nimetini hatırlayarak şöyle dua edin: “Bunları hizmetimize veren Allâh, her türlü noksanlıktan uzaktır. Yoksa bizim buna gücümüz yetmezdi.”

43/14. “Sonunda biz, Rabbinizin huzuruna mutlaka çıkacağız.”

43/15. Buna rağmen bazı insanlar, Allâh’ın yarattığı kullardan bir kısmının, onun çocukları olduğunu iddia ettiler. İnsan gerçekten çok nankördür.

43/16. Yoksa Allâh, istemediğiniz kız çocuklarını kendine alıp, değerli gördüğünüz oğlanları size mi seçti?

43/17. Onlardan biri, kız çocuğunu Allâh'a layık gördüğü halde, kendisinin kızı olduğunu öğrenince yüzü simsiyah kesilir ve kederinden yutkunur durur.

43/18. Onlar, süslenip bezenerek yetişen ve mücadelede erkek gibi kendini savunamayan kızları mı Allâh'a isnat ediyorlar?

43/19. Müşrikler, Allâh’ın kulu olan meleklerin dişi olduğunu iddia ediyorlar. Onlar, meleklerin yaratılışını gördüler mi? Elbette onların bu yalancı şahitlikleri kaydedilecek ve ahirette hesabı sorulacaktır.

43/20. Yine müşrikler, “Merhameti sonsuz olan Allâh dileseydi, biz putlara tapmazdık.” dediler. Hâlbuki onların, Allâh’ın isteği hakkında hiçbir bilgisi yoktur. Onlar sadece yalan söylüyor.

43/21. Yoksa biz onlara Kur’ân’dan önce bir kitap verdik de ona mı sarılıyorlar?

43/22. Hayır! Onlar sadece “Biz atalarımızı bu inanç üzere bulduk ve onların izinden gitmekteyiz.” derler.

43/23. Biz senden önce pek çok memlekete peygamber gönderdik; fakat o memleketin zengin şimarıkları da aynı şekilde, “Biz atalarımızı bir inanç üzere bulduk ve onların izini takip ediyoruz.” demişlerdi.

43/24. Gönderilen peygamber, “Eğer ben size, atalarınızın dininden daha doğrusunu getirsem de, onlara mı uyacaksınız?” deyince; onlar, “Sizin getirdiklerinizi kabul etmiyoruz.” diye cevap vermişlerdi.

43/25. Biz de onlara hak ettikleri cezayı verdik. Peygamberleri yalanlayanların sonu nasıl oldu, bir bak!

43/26. İbrâhîm, babasına ve halkına şöyle demişti: “Ben sizin taptıklarınızdan uzağım.”

43/27. “Ben, yalnız beni yaratana ibadet ederim. Elbette o, bana doğru yolu gösterecektir.”

43/28. Allâh, İbrâhîm’in bu sözünü, ondan sonra gelenlerin tevhîd inancına dönmesi için, kalıcı bir miras bıraktı.

43/29. Doğrusu ben, müşrikleri de atalarını da, Kur’ân ve onu açıklayan peygamber gelinceye kadar dünya nimetlerinden faydalandırdım.

43/30. Onlara Kur’ân gelince, “Bu bir büyüdür, biz ona asla inanmıyoruz.” dediler.

43/31. Yine onlar, “Bu Kur’ân, Tâif ve Mekke’de yaşayan şu iki saygın adamdan birine inmeli değil miydi?” dediler.

43/32. Rabbinin kime peygamberlik vereceğini belirlemek onlara mı kaldı? Bu dünyada onların rızıklarını biz dağıtıyoruz. Birbirlerini çalıştırmaları için onlardan bir kısmını diğerlerinden daha üstün kıldık. Rabbinin verdiği peygamberlik nimeti, onların topladığı dünyalıktan çok daha hayırlıdır.

43/33. Eğer insanların küfürde birleşme tehlikesi olmasaydı biz, Rahman’ı inkâr eden kimselerin evlerinin tavanını ve merdivenlerini gümüşten yapardık.

43/34. Aynı şekilde evlerinin kapılarını ve oturdukları koltuklarını da gümüşten yapardık.

43/35. Onlara daha pek çok altın ziynetler verirdik. Bunların hepsi, sadece geçici dünya malıdır. Rabbinin yanında olan ahiret nimetleri ise, Allâh’a karşı kulluk bilincinde olanlar içindir.

43/36. Merhameti sonsuz olan Allâh’ın mesajını görmezden gelenlere, şeytan musallat olur. Artık şeytan, onun ayrılmaz dostudur.

43/37. Şeytanlar, insanları Allâh’ın yolundan çıkarır. Fakat onlar kendilerinin hâlâ doğru yolda olduklarını sanırlar.

43/38. Sonunda onlar, huzurumuza geldiklerinde, şeytana, “Keşke ben senden doğu ile batı arası kadar uzak olsaydım. Meğer sen ne kötü bir arkadaşmışsın.” diyeceklerdir.

43/39. Onlara, “Bugün pişman olmanızın size hiçbir faydası olmayacaktır. Çünkü siz, şeytana uyararak kendinize yazık ettiniz. Artık azabı da birlikte çekeceksiniz.” denilecektir.

43/40. Gerçeklere kulağın tıkayanlara sen mi duyuracaksın; gözlerini yumup yolunu kaybedenlere doğru yolu sen mi göstereceksin?

43/41. Rasûlüm! Biz onları, ya seni öldürüp yanımıza aldıktan sonra cezalandırırız.

43/42. Ya da onlara, tehdit ettiğimiz azabı senin gözünün önünde veririz. Çünkü bizim gücümüz onlara her zaman yeter.

43/43. Öyleyse sana gönderilen Kur’ân’a sınıksı sarıl! Şüphesiz sen doğru yoldasın.

43/44. Şüphesiz bu Kur’ân, sana ve halkına gerçekleri anlatan bir öğüttür. Siz ondan sorumlu tutulacaksınız.

43/45. Rasûlüm! Rahmeti sonsuz olan Allâh’tan başka ilahlara ibadet edilmesine izin verdik mi, senden önce gönderdiğimiz peygamberlerin ümmetlerine bir sor!

43/46. Biz, Mûsâ’yı mucizelerimizle Firavun ve adamlarına gönderdik. Mûsâ onlara, “Ben, evrenin sahibi olan Allâh’ın elçisiyim.” demişti.

43/47. Mûsâ, mucizelerini gösterince, onlara gülüp geçtiler.

43/48. Biz onlara birbirinden büyük mucizeler gösterdik. Ayrıca doğru yola dönmeleri için onlara çeşitli felaketler gönderdik.

43/49. Onlar azabı görünce Mûsâ'ya, "Ey Büyük mucizeler gösteren şahıs! Allâh'ın sana verdiği peygamberlik hatırına, bizim için dua et! Çünkü biz, artık doğru yola gireceğiz." dediler.

43/50. Fakat biz, onlardan bu felaketleri kaldırıncaya, onlar sözlerinden döndüler.

43/51. Firavun halkına şöyle seslendi: "Ey halkım! Mısır'ın hâkimi ben değil miyim? Ayağımın altından akan şu nehirler, benim değil mi? Ne kadar güçlü olduğumu görmüyor musunuz?"

43/52. "Şimdi ben, kendi derdini bile anlatamayan şu zavallı insandan daha hayırlı değil miyim?"

43/53. "Mûsâ'nın dediği doğru olsaydı, ona altın bilezikler verilmesi veya yanında meleklerin olması gerekmez miydi?"

43/54. Firavun, halkını yönlendirince hepsi ona boyun eğdi. Çünkü onlar, doğru yoldan çıkmışlardı.

43/55. Bizi öfkelenince, biz de onları suda boğarak cezalandırdık.

43/56. Böylece onları yok ettik; sonradan gelenlere ibretlik hikâyelerini bıraktık.

43/57. Kur'ân'da Meryem oğlu İsmâ'il'den örnekler verilince, senin halkın şöyle yaygarayı basmıştı:

43/58. "Bizim ilâhlarımız mı yoksa İsmâ'il mi hayırlı?" dediler. Müşrikler bu kıyaslamayı sadece seninle tartışmak için yaptılar. Doğrusu onlar her şeye karşı çıkan bir toplumdur.

43/59. İsmâ'il, kendisine peygamberlik nimeti verdiğimiz ve İsrâ'îloğullarına örnek yaptığımız bir kuldür.

43/60. Eğer biz isteseydik, sizin yerinize yeryüzünde dolaşan melekler yaratırdık.

43/61. Rasûlüm! Onlara şöyle de: "Kur'ân, kıyametin kopacağını bildirmektedir. Öyleyse, onun kopmasından şüphe etmeyin ve bana uyun! Bu, dosdoğru bir yoldur."

43/62. "Sizin apaçık düşmanınız olan şeytan, sakın sizi doğru yoldan çıkarmasın."

43/63. İsmâ'il, açık deliller getirdiğinde, şöyle demişti: "Ben size, ayrılığa düştüğünüz konuların bir kısmını açıklamak üzere peygamber olarak geldim. O halde Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun ve bana uyun!"

43/64. "Şüphesiz Allâh, hem benim, hem de sizin Rabbinizdir. Öyleyse ona kulluk edin! İşte dosdoğru yol budur."

43/65. Fakat daha sonra çeşitli gruplar, İsmâ'il hakkında fikir ayrılığına düştüler. Kıyamet günü can yakıcı azabı çekecek olan zalimlerin vay haline!

43/66. İman etmek için onlar, kıyametin ansızın gelmesini mi bekliyorlar? Fakat onlar bu gerçeğin farkında değillerdir.

43/67. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanların dışında, dünyada dost olanlar, kıyamet günü birbirlerine düşman kesileceklerdir.

43/68. Allâh, kulluk bilincinde olanlara ahirette şöyle diyecektir: "Ey kullarım! Bugün size ne bir korku, ne de üzüntü vardır."

43/69. Çünkü onlar ayetlerimize inanıp, hükümlerine boyun eğmişlerdir.

43/70. Onlara şöyle denir: "Siz ve sizin gibi olanlar, mutlu olarak Cennete girin!"

43/71. "Orada altın tepsi ve kadehler içinde çeşitli nimetler sunulacaktır. Cennette, insanın canının istediği ve göze hoş gelen şeyler vardır. Siz orada temelli kalacaksınız."

43/72. “Dünyadaki yaptıklarınıza karşılık size verilen Cennet işte budur.”

43/73. “Orada yiyeceğiniz her çeşit meyve vardır.”

43/74. Buna karşılık kâfirler, Cehennem azabında temelli kalacaklardır.

43/75. Azapları da hafifletilmeyecektir. Onlar, hiçbir ümitleri olmadan azap içinde kalacaklardır.

43/76. Böyle yapmakla biz onlara haksızlık etmedik; fakat onlar, küfrü seçmekle kendilerine zülmetmiş oldular.

43/77. Onlar görevli meleğe, “Ey Mâlik! Rabbin bizi artık öldürsün!” diye seslenecek, Mâlik de onlara, “Siz artık burada kalacaksınız.” diye cevap verecektir.

43/78. Onlara, “Biz size gerçekleri göndermiştik. Fakat çoğunuz, bundan hoşlanmamıştı.” denir.

43/79. Kâfirler inkârda ısrar ediyorlar. Biz de onların cezasını vermekte kararlıyız.

43/80. Yoksa onlar, gizli toplantı ve sırlarını bizim bilmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, onların yanındaki meleklerimiz, yaptıkları her şeyi kaydetmektedir.

43/81. Rasûlüm onlara şöyle de: “Merhameti sonsuz olan Allâh'ın çocuğu yoktur. Bu itibarla ben, tek ilah olan Allâh'a kulluk edenlerin ilkiyim.”

43/82. “Göklerin, yerin ve Arş'ın sahibi olan Allâh, onların nitelediği her türlü noksanlıktan uzaktır.”

43/83. Rasûlüm! Onları kendi haline bırak, tehdit edildikleri hesap gününe kavuşuncaya kadar batıl inançlarına dalıp oyalansınlar.

43/84. Allâh, gökte ve yerde kendisine ibadet edilmeye layık olan bir tek ilâhtır. O, her şeyi bilir ve yerli yerince yapar.

43/85. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin sahibi olan Allâh, çok yücedir. Kıyametin ne zaman kopacağını sadece o bilir. Sonunda hepiniz ona döndürüleceksiniz.

43/86. Müşriklerin, Allâh'tan başka taptığı putlar asla aracılık yapamaz. Fakat Allâh'tan başka ilâh olmadığını bilerek tanıklık yapan melekler ve peygamberler müminlerin bağışlanması için dua edebilir.

43/87. Onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan, “Allâh!” diyecektir. Öyleyken nasıl oluyor da gerçeklerden yüz çeviriyorlar!

43/88. Peygamber, “Ey Rabbim! Bunlar, inanmayan bir topluluktur.” diye serzenişte bulundu.

43/89. Bunun üzerine Allâh, “Onlara aldırma, ‘Ben size ilişmeyeceğim, siz de bana ilişmeyin’ de! Sonunda onlar gerçekleri anlayacaklar.” buyurdu.

044. Duhân Sûresi

44/1. Hâ-Mîm.

44/2. Hükümleri apaçık olan Kitab'a yemin olsun!

44/3. Biz, Kur’ân’ı mübarek bir gecede indirdik. Şüphesiz biz, onunla insanları uyarmaktayız.

44/4. O gece inen Kur’ân’da doğruyu yanlıştan ayıran hükümlerin hepsi açıklanmıştır.

44/5. Bu iş, bizim emrimizle olur. Çünkü peygamberleri biz göndeririz.

44/6. Peygamberler göndermesi, Rabbinin insanlara bir rahmetidir. Şüphesiz o, her şeyi çok iyi işitir ve bilir.

44/7. Eğer kesin olarak inanıyorsanız bilin ki Allâh, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin sahibidir.

44/8. Allâh'tan başka ilâh yoktur. O diriltir ve öldürür; sizin de, atalarınızın da Rabbidir.

44/9. Böyleyken onlar, hâlâ şüphe içinde oyalanıp duruyor.

44/10. Sen o müşriklerin, kıtlıktan dolayı gökyüzünü dumanla kaplıymış gibi göreceklere günü bekle!

44/11. O zaman, kâfirlerin gözünü duman kaplayacaktır. Bu can yakıcı bir azaptır.

44/12. Onlar, “Rabbimiz, bu azabı üzerimizden kaldır! Artık biz iman edeceğiz.” derler.

44/13. Onlar nerede, iman etmek nerede! Hâlbuki onlara, gerçekleri açıklayan bir peygamber gelmiş; fakat onu kabul etmemişlerdi.

44/14. Onlar, peygamberden yüz çevirip, “Bu doldurulmuş delinin biridir.” dediler.

44/15. Sizin hemen eski halinize döneceğinizi bildiğimiz halde, bu azabı üzerinizden bir müddet kaldıracamız.

44/16. Sonunda kıyamet günü biz onları kısıvrak yakalayıp cezalandıracağız.

44/17. Doğrusu biz onlardan önce Firavun halkını da denemiştik. Onlara değerli bir peygamber gelip şöyle demişti:

44/18. “Ey Allâh'ın kulları! Bana karşı vazifelerinizi yerine getirin! Çünkü ben Allâh tarafından size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim!”

44/19. “Allâh'a karşı büyüklük taslamayın! Şüphesiz ben, size apaçık mucizeler gösteriyorum.”

44/20. “Bana yaptığınız her türlü hakarettten, benim de sizin de Rabbiniz olan Allâh'a sığınıyorum.”

44/21. “Bana inanmıyorsanız, hiç değilse yolumdan çekilin.”

44/22. Fakat onlar kabul etmeyince Mûsâ Rabbine, “Bunlar, kâfir bir toplumdur. Onları sana havale ediyorum.” diye dua etti.

44/23. Bunun üzerine Allâh şöyle buyurdu: “Siz onlar tarafından takip edileceğiniz için, inanan kullarımla birlikte gece yola çıkın!”

44/24. “Firavun ve ordusunun, sizin peşinizden gelip boğulmaları için, değneğinle denizde açtığın yolu öylece bırak!”

44/25. Firavun ve halkı geride pek çok bahçe ve pınar bıraktı.

44/26. Onların nice tarlaları ve güzel konakları geride kaldı.

44/27. Zevk ve sefa sürdükleri daha pek çok nimeti arkada bıraktılar.

44/28. İşte böyle oldu! Sonra onların hepsini biz, başka bir halka verdik.

44/29. Onların ardından, ne gök ne de yer ağladı. Onlara süre de verilmedi.

44/30. Böylece biz, İsrâiloğullarını aşağılayan işkenceden kurtardık.

44/31. Biz onları, aşırı giden Firavun'un baskısından kurtardık.

44/32. Biz, ileride doğru yoldan çıkacaklarını bildiğimiz halde onları, yaşadıkları devirdeki bütün insanlara üstün kıldık.

44/33. Biz onlara, içerisinde çeşitli imtihanlar bulunan pek çok mucize verdik.

44/34. Mekke müşrikleri şöyle diyordu:

44/35. “Biz, öldükten sonra bir daha dirilmeyeceğiz.”

44/36. “Tekrar dirilme konusunda doğru söylüyorsanız, atalarımızı geri getirin bakalım!”

44/37. Müşrikler mi, yoksa Tübbâ’ halkı veya onlardan önceki toplumlar mı daha güçlü kuvvetlidir? Biz onların hepsini kâfir oldukları için helak ettik.

44/38. Gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri eğlence olsun diye yaratmadık.

44/39. Biz onları bir amaç için yarattık. Fakat insanların çoğu bunu bilmez.

44/40. Hüküm günü, hepsi bir araya gelecektir.

44/41. O gün, dostun dosta hiçbir faydası olmayacaktır. Onlara yardım da edilmeyecektir.

44/42. Allâh'ın merhamet ettiği kimseler bunların dışındadır. Şüphesiz Allâh, çok güçlü ve çok merhametlidir.

44/43. Cehennemde zakkum ağacı vardır.

44/44. O ağaç, kâfirlerin yiyeceğidir.

44/45. O yiyecek, Cehennemliklerin karnında erimiş maden gibi kaynar.

44/46. Kaynayan suyun fokurdaması gibi ses çıkarır.

44/47. Allâh zebânîlere şöyle der: “Kâfirleri yakalayıp Cehennem'in ortasına atın!”

44/48. “Sonra başına kaynar su dökerek işkence edin!”

44/49. “Ona şöyle deyin: 'Şimdi bu azabı tat bakalım! Hani sen, çok güçlü ve şerefliydin!’”

44/50. “İşte bu azap, dünyadayken şüphe ettiğiniz şeydir.”

44/51. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar, güvenli bir yerde bulunacaktır.

44/52. Onlar has bahçelerde, pınar başlarındadır.

44/53. Onlar ipek ve atlastan elbiseler giyip karşılıklı oturacaktır.

44/54. İşte böyle olacaktır. Bir de biz onları güzel gözlü eşlerle evlendireceğiz.

44/55. Orada, güven içinde her türlü meyveyi isteyeceklerdir.

44/56. Onlar, dünyadaki ilk ölümden sonra, Cennette ölüm acısı tatmayacaktır. Allâh onları Cehennem azabından koruyacaktır.

44/57. İşte bunlar Rabbinin bir ikramıdır. Bu büyük bir kurtuluştur.

44/58. İnsanların düşünüp ders almaları için biz, Kur’ân'ı senin dilinde indirdik ve anlaşılmasını kolaylaştırdık.

44/59. Artık sen, onların başına gelecekleri bekle! Zaten onlar da beklemektedir.

045. Câsiye Sûresi

45/1 Hâ-Mîm.

45/2. Bu kitap, çok güçlü ve her işi yerli yerince yapan Allâh tarafından indirilmiştir.

45/3. Şüphesiz göklerde ve yerde inanmak isteyenler için Allâh'ın varlığını ve kudretini gösteren deliller vardır.

45/4. Sizin yaratılışınızda ve Allâh'ın canlıları yeryüzüne yaymasında, gönülden inananlar için dersler vardır.

45/5. Gece ile gündüzün değişmesinde, Allâh'ın gökten rızıkların sebebi olan yağmuru indirip, onunla kuru toprağı canlandırmasında, rüzgârı değişik yönlerden estirmesinde düşünen bir toplum için dersler vardır.

45/6. Sana bildirdiğimiz bu gerçekler, Allâh'ın varlığının ve kudretinin delilidir. Onlar, Allâh'ın bildirdiği bu dellillere inanmadıktan sonra, başka hangi söze inanacaklar.

45/7. Yalancı kâfirlerin vay haline!

45/8. O kâfirler, Allâh'ın ayetleri kendisine bildirildiğinde iştir, fakat işitmemiş gibi kibirlenerek inkârda ısrar ederler. İşte böyle kişiyi, can yakıcı bir azapla müjdele!

45/9. Delillerimizden birini öğrendiğinde, hemen onunla alay eder. İşte böyleleri için, alçaltıcı bir azap vardır.

45/10. Onların önlerinde Cehennem vardır. Ne dünyada kazandıkları, ne de Allâh'tan başka edindikleri ilahlar kendilerine bir fayda sağlayacaktır. Onlar için büyük bir azap vardır.

45/11. Bu Kur'ân, doğru yolu gösteren bir rehberdir. Allâh'ın ayetlerini inkâr edenlere can yakıcı büyük bir azap vardır.

45/12. Allâh, koyduğu kanunlara göre gemileri yüzdürmeniz için denizi sizin yararınıza verdi. İşte bütün bunlar, onun lütfundan rızkınızı aramanız ve ona şükretmeniz içindir.

45/13. Allâh size, göklerde ve yerde bulunan her şeyden yararlanma imkânı vermiştir. Şüphesiz bunda düşenen bir toplum için dersler vardır.

45/14. Rasûlüm müminlere, ahirete inanmayanların verdikleri sıkıntıya şimdilik katlanmalarını söyle! Çünkü Allâh, herkese yaptığının karşılığını bir gün verecektir.

45/15. Yararlı işler yapanlar, faydasını kendisi görür. Kötülük yapanlar da, zararını kendisi çeker. Sonunda hepiniz Rabbinize döndürüleceksiniz.

45/16. Doğrusu biz Yakub'un soyuna Tevrat'ı, onunla insanlar arasında hükmetme yetkisi ve peygamberlik verdik. Onları helal nimetlerle rızıklandırdık ve o dönemde yaşayan insanlara üstün kıldık.

45/17. Onlara din konusunda açık mesajlar verdik. Fakat onlar, bu mesajlara rağmen birbirlerini kıskandıkları için ayrılığa düştüler. Şüphesiz Rabbin, ahirette anlaşmazlığa düştükleri konularda hükmünü verecektir.

45/18. Rasûlüm! Sana da dinin açık hükümlerini verdik. Artık ona sarıl! Gerçekleri anlamak istemeyenlerin arzularına uyma!

45/19. Çünkü onlar, Allâh'tan gelecek azaba karşı seni koruyamazlar. Şüphesiz zalimler birbirlerinin; Allâh ise, kendine karşı kulluk bilincinde olanların dostudur.

45/20. Bu Kur'ân, insanların gönüllerini aydınlatan bir nur, gönülden inanan bir toplum için de bir rehber ve rahmettir.

45/21. Kötülük işleyenler kendilerini, hem dünyada, hem de ahirette iman edip yararlı işler yapanlarla bir tutacağımızı mı sanıyor? Onlar ne de kötü hüküm veriyorlar!

45/22. Allâh, gökleri ve yeri, yerli yerince yaratmıştır. Sonunda herkes, hiçbir haksızlığa uğramadan kendi yaptıklarının karşılığını görecektir.

45/23. Nefsinin istek ve arzularını inancının önüne geçirenleri; bilerek doğru yoldan çıkanları, bir de kulaklarını, kalplerini ve gözlerini gerçeklere kapayanları görüyor musun? Artık bunlar doğru yolu bulamazlar. Hâlâ düşünmüyor musunuz?⁸

45/24. Onlar, “Bizim için dünyadan başka bir hayat yoktur. Yaşarız, ölürüz ve zamanın akışıyla yok olup gideriz.” derler. Onların ahiret konusunda hiçbir bilgisi yoktur. Onlar böyle zannediyorlar.

45/25. Kendilerine ayetlerimiz açıkça okunduğunda, onların “Ölümden sonra hayat olduğu hakkında doğru söylüyorsanız, atalarımızı geri getirin bakalım!” demekten başka hiçbir delili yoktur.

45/26. Rasûlüm onlara, “Sizi yaşatan da, öldüren de, sonra da gerçekleşmesinde şüphe olmayan kıyamet günü tekrar diriltip toplayacak olan da Allâh’tır. Fakat insanların çoğu bu gerçeği kavrayamıyor.” de!

45/27. Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allâh’ındır. Bu gerçeği kabul etmeyip boş şeylere kapılanlar kıyamet günü zarar edeceklerdir.

45/28. Kıyamet günü sen, herkesin Allâh’ın huzurunda korkudan diz çöktüğünü görürsün. O gün herkes, kendi amel defterine çağırılacak ve onlara şöyle denilecektir: “Bugün size, dünyada yaptıklarınızın karşılığı verilecektir.”

45/29. “Bu amel defterimiz, size gerçekleri söyleyecektir. Çünkü biz, yaptığınız her şeyi ona kaydediyorduk.”

45/30. Allâh, iman edip, yararlı işler yapanları rahmetiyle Cennete koyacaktır. İşte bu en büyük kurtuluştur.

45/31. Kıyamet günü kâfirlere şöyle denir: “Ayetlerim size okunduğunda, büyüklük taslayıp inkâr edenler siz değil miydiniz?”

45/32. “Size, ‘Allâh’ın vaadi gerçektir, kıyamet günü hakkında hiçbir şüphe yoktur.’ denildiğinde, ‘Biz kıyamet diye bir şey bilmiyoruz. Öyle bir günün olmadığını düşünüyoruz. Olacağına da inanmıyoruz.’ demiştiniz.”

45/33. Şimdi yaptıklarının kötülüğü ortaya çıkmış ve alay ettikleri azap kendilerini kuşatmıştır.

45/34. Onlara şöyle denir: “Siz dünyada iken, bugün huzurumuza çıkacağınızı unuttuğunuz gibi, şimdi biz de sizi unutuyoruz. Kalacağınız yer Cehennemdir. Sizin orada hiç bir yardımcınız yoktur.”

45/35. “Çünkü siz, Allâh’ın ayetleriyle alay ettiniz ve dünya hayatına kapıldınız. Artık, bugün ne Cehennemden çıkacaksınız, ne de istekleriniz kabul edilecektir.”

45/36. Göklerin, yerin ve evrenin sahibi olan Allâh, her türlü övgüye layıktır.

45/37. Göklerde ve yerde büyüklük sadece Allâh’ındır. O, çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

046. Ahkâf Sûresi

46/1. Hâ-Mîm.

46/2. Bu Kitap, çok güçlü ve her şeyi yerli yerince yapan Allâh tarafından indirilmiştir.

⁸ Nefsi istek ve arzunu, inancının önüne geçireni ve bu nedenle Allâh’ın, iman etmeyeceğini bildiği için doğru yoldan çıkardığı, kulaklarını ve kalbini mühürleyip gözlerini perdelediği kimseyi görüyorsun değil mi? Allâh’a rağmen artık bu insanı hidayete kim ulaştırabilir. Hâlâ düşünüp ders almayacak mısınız? (H.İ.A.)

46/3. Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındaki her şeyi yüce bir amacı gerçekleştirmek üzere, belli bir süre için yarattık. Fakat kâfirler uyarıldıkları şeylerden yüz çeviriyorlar.

46/4. Rasûlüm onlara şöyle de: “Allâh'tan başka taptıklarınız hakkında hiç düşündünüz mü? Onların yeryüzünde yarattığı bir şey var mı, gösterin bana! Yoksa göklerin yaratılışında onların bir katkısı mı var? İddianızda doğru iseniz, bunu söyleyen geçmiş bir kitap veya bilgi içeren eser kalıntısı getirin bakalım!”

46/5. Allâh'ı bırakıp da, kıyamete kadar duasını kabul edemeyecek olan putlara yalvarandan daha yolunu kaybetmiş kim olabilir? Zaten putlar da, onların duasından habersizdir.

46/6. Müşriklerin dünyadayken taptıkları putlar, Allâh'ın huzurunda insanların toplanacağı kıyamet günü, onların düşmanı olacak ve ibadetlerini kabul etmeyecektir.

46/7. Ayetlerimiz açıkça bildirildiğinde kâfirler, kendilerine gelen Kur'ân hakkında, “Bu apaçık bir sihirdir.” dediler.

46/8. Yoksa müşrikler, “Kur'ân'ı Muhammed uydurdu!” mu diyorlar. Onlara şöyle cevap ver: “Onu ben uydursaydım, Allâh'tan bana gelecek azaba engel olamazdınız. Allâh, Kur'ân hakkında ne söylediğinizi çok iyi bilir ve aramızda şahit olarak yeter. O, çok bağışlar ve çok merhamet eder.”

46/9. “Ben ilk defa ortaya çıkan bir peygamber değilim. Sonra, benim veya sizin başınıza ne geleceğini de bilemem. Ben sadece bana bildirilene uyarım. Çünkü ben, sadece apaçık bir uyarıcıyım.”

46/10. “Hiç düşündünüz mü; bu Kur'ân, Allâh tarafından gönderildiği halde onu kabul etmemişseniz, İsrâiloğullarından birisi, daha önce böyle başka kitap indirildiğine şahitlik edip Kur'ân'a iman ettiği halde siz büyüklük taslayıp reddetmişseniz, haliniz ne olacak? Şüphesiz Allâh, zalimleri zorla doğru yola iletmez.”

46/11. Kâfirler, müminler hakkında, “Muhammed'in getirdiği din iyi bir şey olsaydı, onu kabul etmekte müminler bizi geçemezlerdi.” dediler. Aslında onlar doğru yolu bulma niyetinde olmadıkları için, “Bu çok eski bir yalandır.” demeye devam edeceklerdir.

46/12. Kur'ân'dan önce bir rehber ve rahmet kaynağı olarak Mûsâ'nın kitabı vardı. Kur'ân ise, kâfirleri uyarmak ve Allâh'ın hoşnutluğunu gözeten müminleri Cennetle müjdelemek için indirilmiş, Tevrat'ı tasdik eden Arapça bir kitaptır.

46/13. “Rabbimiz Allâh'tır.” deyip, sonra da dosdoğru olanlar için hiçbir korku ve üzüntü yoktur.

46/14. Müminler, yaptıklarının karşılığı olarak Cennete girecek ve orada temelli kalacaklardır.

46/15. Biz insana, ana babasına iyi davranmasını emrettik. Çünkü annesi onu, çeşitli sıkıntılarla karnında taşıyıp doğurdu. Annenin hamileliği ve çocuk süten kesinceye kadar geçen süre otuz aydır. Nihayet olgunlaşmış kırk yaşına bastığında, “Rabbim! Bana ve annem ile babama verdiğin nimetler için şükretmeyi ve razı olacağın yararlı işler yapmayı bana nasip et! Soyumdan gelecekleri de iyi insanlar yap! Ben sana yönelir ve sana boyun eğirim.” diye dua eder.

46/16. Biz onların yaptıkları iyi işleri kabul edip günahlarını bağışlayacak ve onları Cennetlikler arasına katacağız. Bu onlara verilen kesin bir sözdür.

46/17. Öyle çocuklar da var ki, kendisini İslâm'a çağıran ana babasına, “Yeter be! Benden önce pek çok nesil gelip geçtiği ve hiç biri geri gelmediği halde, siz beni öldükten sonra dirilmekle mi tehdit ediyorsunuz?” diye karşı gelir. Buna rağmen ana ve babası Allâh'tan yardım isteyerek çocuğuna “Sana yazık olacak, gel iman et! Şunu bil ki, Allâh'ın vaat ettiği kıyamet ve

hesap gerçekleşecektir.” der. Bunun üzerine o kimse, “Bu dediğiniz, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.” diye cevap verir.

46/18. İşte böylelerinin hakkında azap hükmü kesinleşmiştir. Onlardan önce yaşayan insan ve cinlerin arasında da böyleleri vardır. Şüphesiz onlar ziyana uğrayan kimselerdir.

46/19. Herkesin yaptığına göre derecesi vardır. Allâh onlara, yaptıklarının karşılığını tam olarak verecek, kimseye haksızlık edilmeyecektir.

46/20. Kâfirler Cehenneme getirildiğinde, onlara şöyle denilecektir: “Dünyada bütün güzellikleri harcayıp bitirdiniz, onca nimet içinde zevk ü sefa sürdürdünüz; fakat yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanız ve doğru yoldan çıkmanız sebebiyle bugün alçaltıcı bir azapla cezalandırılacaksınız.”

46/21. Âd kavminden olan Hûd'u hatırla! Ondan önce ve sonra pek çok uyarıcı gelip geçmişti. O halkını, Ahkâf bölgesinde, “Yalnız Allâh'a kulluk edin! Yoksa ben, başınıza büyük bir azap gelmesinden korkuyorum.” diye uyarıştı.

46/22. Onlar, “Sen, bizi ilahlarımıza tapmaktan alıkoymak için mi geldin? Doğru söylüyorsan, haydi tehdit ettiğin azabı başımıza getir!” dediler.

46/23. Hûd, “Azabın ne zaman geleceğini yalnız Allâh bilir. Ben sadece bana bildirileni tebliğ ediyorum. Fakat ben sizin öğütten anlamayan cahil bir halk olduğunuzu düşünüyorum.” dedi.

46/24. Onlar, yoğun bir bulutun vadilerini kapladığını görünce, “Bu bulut bize yağmur getirecek.” dediler. Hûd onlara şöyle cevap verdi: “Hayır! O sizin 'haydi getirsene!' dediğiniz, can yakıcı azabı getiren kasırgadır.”

46/25. “O kasırga, Allâh'ın emriyle her şeyi yerle bir edecektir.” Nitekim kasırgadan sonra evlerinin kalıntısından başka bir şey kalmadı. İşte biz, kâfirleri böyle cezalandırırız.

46/26. Doğrusu biz size vermediğimiz güç ve imkânı onlara vermiştik. Ayrıca onlara gerçekleri işitebilecek kulak, görebilecek göz ve kavrayabilecek idrakler vermiştik. Fakat onlar bu organları gerektiği gibi kullanmayıp Allâh'ın ayetlerini inkâr ettikleri için, kendilerini azaptan kurtaramadılar; alay ettikleri azap onları kuşatıverdi.

46/27. Ey Mekkeliler! Daha önce biz, çevrenizde bulunan şehirlerde yaşayan kâfirleri vaktiyle yok ettik. Hâlbuki biz onlara, iman etmeleri için ayetlerimizi tekrar tekrar açıklamıştık.

46/28. Müşriklerin, Allâh'a yakınlık sağlaması için edindikleri ilahlar, kendilerine yardım etseydi ya! Tam tersine o putlar yok olup gitti. Putların Allâh'a yakınlık sağlayacağını ileri sürmek, onların uydurduğu bir yalandır.

46/29. Biz, cinlerden bir grubu Kur'ân'ı dinlemek üzere sana yönlendirmiştik. Onlar, Kur'ân dinlemek için geldiklerinde, birbirlerine “Susun, dinleyin!” dediler. Kur'ân'ın okunması tamamlanınca da, uyarıcı olarak halkının yanına döndüler.

46/30. Onlar, halkının yanına dönünce şöyle dediler: “Ey halkımız! Biz Mûsâ'dan sonra indirilen, kendinden önce gönderilen kitapları tasdik eden, gerçekleri ve doğru yolu gösteren bir kitap dinledik.”

46/31. “Ey halkımız! Allâh'ın yoluna çağırın peygambere uyun ve ona iman edin! Böyle yaparsanız Allâh, günahlarınızı bağışlar ve sizi can yakıcı bir azaptan kurtarır.”

46/32. Allâh'ın peygamberini kabul etmeyenler, dünyada Allâh'ın vereceği cezaya engel olamaz ve ona karşı kendisine yardım edecek hiçbir kimse bulamazlar. Çünkü onlar büsbütün doğru yoldan çıkmıştır.

46/33. İnkârcılar, gökleri ve yeri yorulmadan yaratan Allâh'ın, ölüleri diriltmeye gücünün yeteceğini düşünmüyorlar mı? Şüphesiz onun gücü her şeye yeter.

46/34. Kıyamet günü kâfirler Cehenneme götürüldüğünde onlara, “Bu azap, gerçek değil miymiş?” diye soracak, onlar da, “Evet, Rabbimize yemin olsun ki gerçekmiş.” diye cevap vereceklerdir. Bunun üzerine Allâh, “Dünyada iken inkâr etmenize karşılık bu azabı tadın bakalım!” diyecektir.

46/35. Rasûlüm! Kararlı ve irade sahibi bütün peygamberler gibi sen de sabret! İnkârcılara azap gelmesi için acele etme! Onlar, kıyamet günü tehdit edildikleri azabı görünce, dünyada ancak birkaç saat kaldıklarını düşüneceklerdir. Bunlar, düşünen toplumlar için yeterli bir duyurudur. Sadece doğru yoldan çıkanlar helak olacaklardır.

047. Muhammed Sûresi

47/1. Allâh, insanları doğru yoldan saptırmak isteyen kâfirlerin yaptıklarını boşa çıkarır.

47/2. Buna karşılık Allâh, yararlı işler yaparak Rableri tarafından Muhammed'e indirilen Kur'ân'ı kabul eden müminlerin günahlarını affeder ve kalplerini huzura kavuşturur.

47/3. Çünkü kâfirler boş ve geçersiz şeylere, müminler ise Rablerinden gelen Kur'ân'a uymaktadır. İşte Allâh, insanların durumunu böyle açıklar.

47/4. Savaşta kâfirlerle karşılaştığınızda, onları öldürün! Eğer üstün gelerseniz onları esir alabilirsiniz. Savaş sona erince, ya fidye alarak, ya da karşılıksız olarak serbest bırakabilirsiniz. Allâh'ın hükmü böyledir. Eğer Allâh isterse, savaş olmadan da kâfirleri yok eder; fakat o, savaşla sizi deniyor. Allâh, yolunda şehit olanların amellerini boşa çıkarmaz.

47/5. Allâh onları nimetleriyle ödüllendirecek ve kalplerini huzura kavuşturacaktır.

47/6. Allâh onları, dünyadayken kendilerine vaat ettiği Cennete koyacaktır.

47/7. Ey iman edenler! Siz Allâh'ın dini üstün gelsin diye çalışırsanız, o da sizi savaşta üstün kılar ve size karşı koyma gücü verir.

47/8. Kâfirler yok olmaya mahkûmdur. Allâh onların yaptığı her şeyi boşa çıkarır.

47/9. Onlar, Allâh'ın indirdiği Kur'ân'ı beğenmediler. Bu sebeple Allâh da onların yaptıklarını boşa çıkarır.

47/10. Onlar yeryüzünde dolaşıp kendilerinden önce geçen toplumların sonunun nasıl olduğuna bakıp ders almıyorlar mı? Allâh, onların kökünü kazımıştır. Buna benzer bir son, kâfirlerin başına da gelecektir.

47/11. İşte böyle, müminlerin dost ve yardımcısı Allâh'tır, kâfirlerin ise hiç bir dost ve yardımcısı yoktur.

47/12. Allâh, iman edip yararlı işler yapanları, içlerinden ırmaklar akan Cennetlere koyacaktır. Kâfirler ise, hayvanlar gibi yiyip içerek dünya nimetlerinden yararlanacaklar, sonunda gidecekleri yer ise Cehennem olacaktır.

47/13. Rasûlüm! Biz, seni yurdundan çıkarılardan çok daha güçlü ve kuvvetli nice belde halkını yok ettik. Onlara hiç kimse yardım edemedi.

47/14. Rabbinden gelen açık bir delile göre hareket eden kimse, kötü işleri kendisine güzel görünen ve nefsinin arzularına uyan kimse gibi olur mu?

47/15. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlara vaad edilen Cennetin durumu şöyledir: Orada bozulmayan su, tadı değişmeyen süt, içenlere lezzet veren meşrubat ve saf baldan nehirler vardır. Orada Cennet halkı, her türlü meyveden yiyecek ve Rablerinin bağışlamasına

kavuşacaklardır. Bunların durumu, Cehennemde temelli kalacak ve kaynar su içip bağırsakları parçalanacak kimselerin durumu gibi olur mu?

47/16. Münafıklardan bir kısmı, seni dinlemeye gelir. Fakat senin yanından ayrılınca, Kur'ân'ı anlayan müminlere, alaylı bir şekilde "Az önce o adam, ne söyledi?" derler. İşte bunlar, sanki Allâh kalplerini mühürlemiş gibi gerçeklere idraklerini kapamış ve nefislerinin arzularına uymuş kimselerdir.

47/17. Kur'an, doğru yolda gidenleri destekler ve onlara kulluk bilinci verir.

47/18. Müşrikler, inanmak için, ansızın gelecek olan kıyameti mi bekliyorlar? Hâlbuki kıyametin alametleri belirmiştir. Kıyamet koptuktan sonra, öğüt almanın ne faydası var!

47/19. Bil ki, Allâh'tan başka ilâh yoktur. Hem kendinin, hem de kadın erkek bütün müminlerin günahlarının bağışlanması için dua et! Allâh gezip dolaştığınız yeri de, varacağınız yeri de çok iyi bilir.

47/20. Müminler, "Keşke savaşla ilgili bir sure indirilseydi!" derler. Fakat savaştan açıkça bahseden bir sure indirildiğinde, kalplerinde hastalık olanlar, ölüm baygınlığı geçiren kimsenin baktığı gibi sana gözlerini diktiklerini görürsün. Hâlbuki onlar için uygun olan, bu hükme boyun eğmektir.

47/21. Madem iş kesinleşmiştir, onlara düşen, itaat etmek ve güzel söz söylemektir. Allâh'a verdikleri sözde durmaları onlar için daha iyi olur.

47/22. Ey Münafıklar! Demek ki siz iş başına gelecek olsanız, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıp akrabalık bağlarını koparacaksınız.

47/23. Bundan dolayı Allâh onları rahmetinden uzaklaştırmıştır. Sanki Allâh onları sağır ve kör yaratmış gibi gerçekleri işitmeme ve görmemede direniyorlar.

47/24. Onlar gerçekleri ortaya koyan Kur'ân'ı hiç mi incelemiyorlar? Yoksa akılları mı tutuldu?

47/25. Onlar, Kur'ân kendilerine doğru yolu gösterdiği halde, şeytana ve onun boş vaatlerine kanarak Kur'ân'a sırt çevirmişlerdir.

47/26. Onlar, Allâh'ın indirdiğini beğenmeyen kimselere, "Bazı konularda sizinle birlikte hareket edeceğiz." derler. Allâh, onların gizlediklerini çok iyi bilir.

47/27. Melekler onların yüzüne ve sırtına vurarak canlarını alırken halleri nasıl olacak!

47/28. Onlar, Allâh'ı öfkeliendiren şeylerin peşine düşmüş ve onun hoşnut olacağı hiçbir şeyi istememişlerdir. Bu yüzden Allâh onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır.

47/29. Yoksa kalplerinde hastalık olanlar, içlerindeki kin ve hasedi Allâh'ın ortaya çıkarmayacağını mı sandılar?

47/30. Biz isteseydik, münafıkları sana gösterirdik ve sen de onları yüzlerinden tanırdın. Sen onları konuşma tarzından da anlarsın. Allâh yaptıklarınızı çok iyi bilir.

47/31. İcinizden cihat edenleri ve sabredenleri açığa çıkarmak ve durumunuzu ortaya koymak için sizi deneyeceğiz.

47/32. İnkâr edenler ve insanları Allâh'ın yolundan çevirenler, bir de kendilerine doğru yol gösterildikten sonra peygambere karşı çıkanlar, asla dine zarar veremezler. Üstelik Allâh, onların yaptıklarını boşa çıkaracaktır.

47/33. Ey iman edenler! Allâh'a ve peygambere itaat edin; onlara karşı gelerek yaptıklarınızı boşa çıkarmayın!

47/34, İnsanların Allâh'ın yoluna girmesine engel olan ve sonunda da kâfir olarak ölenleri Allâh bağışlamayacaktır.

47/35. Savaşta üstün durumda iken gevşeklik gösterip düşmanı barış yapmaya çağırmayın! Allâh sizinle beraberdir. O, yaptıklarınızın karşılığını eksiksiz verecektir.

47/36. Dünya hayatı sadece bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Eğer iman edip Allâh'a karşı kulluk bilincinde olursanız, o size ödülünüzü verir. Sonra Allâh, sizden mallarınızın tamamını kendi yolunda harcamanızı da istemiyor.

47/37. Eğer Allâh sizi mallarınızın tamamını harcamanızı isteseydi, cimrilik ederdiniz. O da sizin bütün kötü duygularınızı ortaya çıkarırdı.

47/38. Ey Müminler! Siz, Allâh yolunda harcamaya çağırılıyorsunuz. Fakat içinizden cimrilik edenler var. Onlar bunun zararını kendileri çekecektir. Allâh'ın sizin malınızı harcamanıza ihtiyacı yoktur; fakat siz ona muhtaçsınız. Eğer onun yolunda harcamaktan ve cihat etmekten yüz çevirirseniz Allâh, sizin yerinize, daha sonra sizin gibi davranmayacak başka bir nesil yaratır.

048. Fetih Sûresi

48/1. Biz Hudeybiye'de sana büyük bir zaferin yolunu açtık.

48/2. Böylece Allâh seni, müşriklerin önce yaptıkları ve daha sonra yapacakları eziyet ve iftirallardan kurtaracak; sana verdiği İslâm nimetini tamamlayacak ve seni doğru yolda sabit kılacaktır.

48/3. Allâh sana büyük bir zafer verecektir.

48/4. Allâh, imanlarını kuvvetlendirmek için müminlerin kalbine huzur vermiştir. Göklerin ve yerin hâkimiyeti onundur. Allâh her şeyi çok iyi bilir ve yerli yerince yapar.

48/5. Allâh, mümin erkek ve kadınları içinden ırmaklar akan temelli kalacakları Cennetlere koyacak ve onların günahlarını affedecektir. İşte bu, Allâh tarafından verilen en büyük başarıdır.

48/6. Diğer taraftan Allâh, müminleri zafere ulaştırmayacağını sanan erkek-kadın bütün münafık ve müşrikleri cezalandıracaktır. Onların düşündükleri kötülükler kendi başlarına gelsin! Zaten Allâh öfkelenip onları rahmetinden uzaklaştırmış ve onlar için Cehennemini hazırlamıştır. Orası ne kötü bir yerdir.

48/7. Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allâh'ındır. Allâh çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

48/8. Rasûlüm! Biz seni Allâh'ın varlığına, birliğine ve kudretine şahid olan, müminlere Cenneti müjdeleyen ve kâfirleri de Cehennemle uyaran bir peygamber olarak gönderdik.

48/9. Öyleyse siz de, Allâh'a ve peygamberine inanın, onun dinini destekleyin, onu yüceltin ve sabah akşam onu tesbih edin!

48/10. Sana bağlılığını bildirenler, aslında Allâh'a bağlılığını bildirmiş olur. Allâh, onlarla birliktedir ve onların bu yaptıklarını bilir. Sözünde durmayanlar, zararını kendisi çeker. Verdiği sözde duranlara ise Allâh büyük bir ödül verecektir.

48/11. Hudeybiye seferine katılmayan bedevîler sana, “Mal ve ailemiz, sizinle sefere çıkmamıza engel oldu. Günahlarımızın bağışlanması için dua et!” diyeceklerdir. Onlar bunu gönülden değil, sadece dilleriyle söylerler. Rasûlüm! Onlara, “Allâh size bir zarar, ya da fayda vermek isterse, buna kim engel olabilir? Allâh yaptıklarınızı hakkıyla bilir.” de!

48/12. Ey münafıklar! Siz aslında peygamberin ve müminlerin bir daha ailelerine dönemeyeceğini sandınız. Bu hayal sizin hoşunuza da gitmişti. Böyle düşünmekle çok kötü bir zanda bulundunuz ve yok olmayı hak ettiniz.

48/13. Allâh'a ve peygamberine inanmayanların sonu çok kötü olacaktır. Çünkü biz kâfirlere yakıcı bir azap hazırladık.

48/14. Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allâh'ındır. O dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Allâh, tövbe edenlerin günahlarını affeder; çünkü o kullarına çok merhametlidir.

48/15. Hudeybiye seferine katılmayan bedeviler, çok ganimet elde edeceğiniz Hayber seferine çıktığınızda, "Bırakın biz de gelelim." diyecekler. Onlar, ganimetlerin yalnız müminlere ait olduğuna ilişkin Allâh'ın vaadini değiştirmek istiyorlar. Onlara, "Bizimle bu sefere asla çıkamayacaksınız. Çünkü Allâh, ganimetlerin kime ait olduğunu daha önce bildirmiştir." de! Bunun üzerine onlar, "Siz bizim ganimetlere ortak olmamızı istemiyorsunuz." diyecekler. Gerçekten onlar, anlayışı kıt bir topluluktur.

48/16. Rasûlüm! Sefere katılmayan bedevilere şöyle de: "Siz güçlü kuvvetli bir topluluğa karşı yakında savaşa çağırılacaksınız; ya onlarla savaşacaksınız, ya da onlar savaşmadan teslim olacaktır. Bu çağrıya uyarsanız, Allâh size güzel bir ödül verecektir. Fakat önceden yaptığınız gibi uymazsanız, sizi can yakıcı bir azaba çarptıracaktır."

48/17. Körün, topalın ve hastanın savaşa katılmamasında günah yoktur. Allâh, kendisine ve peygamberine itaat edenleri, içinden ırmaklar akan Cennetlere koyacak; karşı gelenleri ise can yakıcı bir azapla cezalandıracaktır.

48/18. Doğrusu Allâh, o ağacın altında sana bağlılıklarını bildiren müminlerden hoşnut olmuştur. Allâh onların kalplerindeki samimiyeti bildiği için onlara gönül huzuru verdi ve yakın bir zamanda gerçekleşecek olan Hayber'in fethini müjdeledi.

48/19. Ayrıca Allâh onlara, pek çok ganimet elde edeceklerini bildirdi. Allâh çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

48/20. Allâh size, pek çok ganimet vaadetmiştir. Kısa bir süre sonra bunu elde edeceksiniz. Çünkü Allâh, insanların size zarar vermesine engel olacaktır. Bunu size, diğer müminlere örnek olmanız için yapmış ve sizi doğru yolailetmiştir.

48/21. Allâh, size henüz elde etmediğiniz, fakat kendisinin bildiği başka zafer ve ganimetler de vaadediyor. Şüphesiz onun gücü her şeye yeter.

48/22. Kâfirler Hudeybiye'de sizinle savaşsaydı, yenilip gider ve bundan sonra da kendilerine ne bir dost ne de yardımcı bulabilirdi.

48/23. Allâh'ın ötedenberi uygulaması böyledir. Sen onun uygulamasında asla bir değişiklik bulamazsın.

48/24. Sizin onlara, onların da size zarar vereceği bir savaşa girmeden Mekke'de Hudeybiye anlaşmasıyla Allâh sizi muzaffer kılmıştır. O yaptığınız her şeyi çok iyi bilir.

48/25. Müşrikler, sizin Mescid-i Haram'a girmenize ve Kâbe'ye sunulacak kurbanların yerine ulaşmasına engel oldu. Mekke'de ikamet eden mümin erkek ve kadınları tanımadığınız için, farkına varmadan onlara zarar verme ve bu sebeple sıkıntıya düşme ihtimali olmasaydı Allâh savaşmanıza engel olmazdı. Çünkü Allâh dilediğini rahmetine sokmak için böyle yaptı. Kâfirlerin içinden müminleri ayırt etmek mümkün olsaydı, onları can yakıcı bir azapla cezalandırırdık.

48/26. Hudeybiye'de kâfirler, kalplerinde cahiliye kibir ve gururunu taşıırken, Allâh peygamberine ve müminlerin kalplerine huzur ve güven duygusu vermiş ve kulluk bilincini

yerleştirmişti. Çünkü onlar buna layıktı; hatta daha çoğunu hak etmekteydi. Allâh her şeyi çok iyi bilir.

48/27. Doğrusu Allâh, peygamberin rüyasını gerçekleştirecektir. Bir gün Allâh'ın izniyle siz, güven içerisinde Mescid-i Haram'a gireceksiniz. Sonra da korkmadan umre yapıp saçınızı tıraş edecek veya kısaltacaksınız. Allâh sizin bilmediklerinizi bilir. Nitekim Allâh, kısa bir süre sonra size başka bir zafer verecektir.

48/28. Allâh Peygamberini, doğru yolu göstermek ve hak dini yaymak için göndermiştir. Böylece o, dinini diğer dinlere üstün kılacaktır. Buna şahit olarak Allâh yeter.

48/29. Muhammed Allâh'ın peygamberidir. Onun yanında olan müminler, kâfirlere karşı şiddetli, birbirlerine karşı ise merhametlidirler. Sen onların rükû ve secde ederek Allâh'ın hoşnutluğunu ve nimetlerini istediğini görürsün. Onların belirtisi, yüzlerindeki secde izleridir. Onların Tevrat'ta ve İncil'deki tanımları da böyledir. Müminler yeni filizlenmiş ekine benzer. Allâh bu filizleri kuvvetlendirir, kalınlaştırıp gövdesi üzerine diker. Bu da çiftçinin hoşuna gider. Allâh, kâfirleri öfkelenirmek için müminleri böyle destekler. Allâh, iman edip yararlı işler yapanlara bağış ve büyük ödül vadetmiştir.

049. Hucurât Sûresi

49/1. Ey iman edenler! Allâh ve peygamberinin huzurunda iken, onlardan önce atılıp hüküm vermeyin! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Şüphesiz o, her şeyi çok iyi bilir ve işitir.

49/2. Ey İman edenler! Sesinizi peygamberin sesinden fazla yükseltmeyin! Birbirinizle konuştuğunuz gibi, onunla yüksek sesle konuşmayın! Yoksa farkına varmadan amelleriniz boşa gider.

49/3. Peygamber'in huzurunda alçak sesle konuşanlar, Allâh yanında, kulluk bilinci sınavında başarılı olmuşlardır. Onlar için bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

49/4. Ey Rasûlüm! Sen evindeyken dışarıdan sana seslenenlerin çoğu, düşüncesiz kimselerdir.

49/5. Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi, kendileri için daha iyi olurdu. Fakat şunu bilsinler ki, Allâh, çok bağışlar ve merhamet eder.

49/6. Ey iman edenler! Doğru yoldan çıkan bir kişi, size bir haber getirdiğinde, doğruluğunu iyice araştırın! Yoksa bilmeden insanlara zarar verir, sonra da yaptığımıza pişman olursunuz.

49/7. Aranızda Allâh'ın peygamberi olduğunu unutmayın! O sizin her dediğinizi yapsaydı, bundan zarar görürdünüz. Fakat Allâh size, imanı sevdirdi ve kalbinizi huzura erdirdi. Buna karşılık gerçekleri inkâr etmenin, doğru yoldan çıkmanın ve isyan etmenin de çirkin olduğunu gösterdi. İşte bu özellikte olan kimseler, doğru yoldadırlar.

49/8. İşte bunlar, Allâh'ın bir ikramı ve nimetidir. Allâh her şeyi çok iyi bilir ve yerli yerince yapar.

49/9. Müminlerden iki grup birbirleriyle çatışrsa, aralarını bulun! Biri haksız olarak diğerine saldırırsa, Allâh'ın emrettiği gibi haksızlıktan vaz geçinceye kadar onlarla mücadele edin! Vazgeçerse, adaletle aralarını bulun ve adil olun! Çünkü Allâh, adaletli olanları sever.

49/10. Şüphesiz müminler, birbirleriyle kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin! Size merhamet edilmesi için, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!

49/11. Ey iman edenler! Erkek veya kadın, hiçbir topluluk diğeriyle alay etmesin! Belki alay ettikleri, kendilerinden daha hayırlıdır. Birbirinizi karalamayın ve kötü lakaplarla

çağırmayın! İman ettikten sonra doğru yoldan çıkmak ne kötü bir şeydir! Bunlardan vazgeçmeyenler, zalimlerin ta kendileridir.

49/12. Ey iman edenler! Birbiriniz hakkında yersiz yere kötü düşünmek günah olduğu için, bundan kaçının! Birbirinizin gizli kusurlarını araştırmayın ve birbirinizi çekiştirmeyin. Bir kimseyi çekiştirmek onun etini yemek gibidir; hanginiz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır; tiksindiniz değil mi? Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Şüphesiz Allâh, tövbeleri kabul eder ve çok merhamet eder.

49/13. Ey insanlar! Biz sizi bir erkekle bir kadından çoğalttık, tanışmanız için de, milletlere ve kabilelere ayırdık. Bu açıdan birbirinize üstünlüğünüz yoktur. Sizin Allâh katında en değerliniz, ona karşı en çok kulluk bilincine sahip olanınızdır. Şüphesiz Allâh, her şeyi çok iyi bilir ve her şeyden haberdardır.

49/14. Bazı bedeviler, “İman ettik” dediler. Onlara şöyle de: “Siz imâna ermediniz. En iyisi ‘boyun eğdik’ deyin! Çünkü iman kalbinize henüz yerleşmedi. Eğer Allâh'a ve peygamberine uyarmanız, Allâh yaptıklarınızdan hiçbir şey eksiltmeksizin karşılığını verir. Şüphesiz Allâh, çok bağışlar ve merhamet eder.”

49/15. “Gerçek müminler, Allâh'a ve peygamberine inanan, sonra hiçbir şüpheye düşmeden malıyla, canıyla Allâh yolunda çalışan kimselerdir. Sözünde ve eyleminde doğru olanlar, işte bunlardır.”

49/16. “Allâh, göklerde ve yerde olan her şeyi bildiği halde, dininizi ona siz mi öğreteceksiniz. Doğrusu Allâh, her şeyi çok iyi bilmektedir.”

49/17. Onlar, Müslüman olmalarını senin başına kakıyorlar. Onlara, “Müslüman olmanızı başıma kakmayın! Tam aksine, eğer gerçekten inandıysanız Allâh size iman yolunu göstermekle ikramda bulunmuştur.” de!

49/18. Şüphesiz Allâh, göklerin ve yerin sırlarını bilir ve yaptıklarımızı görür.

050. Kâf Sûresi

50/1. Kâf. Yüce Kur'ân'a yemin olsun!

50/2. Kâfirler, içlerinden birinin uyarıcı olarak gelip, Allâh'a ve ahiret gününe inanmayı tebliğ etmesine şaşıkları için şöyle dediler: “Bu tuhaf bir şeydir.”

50/3. “Biz ölüp toprak olduktan sonra, yeniden mi dirileceğiz? Bu dönüş, aklın kabul edemeyeceği bir durumdur.”

50/4. Biz, toprağın kabirdekileri nasıl çürüttüğünü bilmekteyiz. Ayrıca yanımızda herşeyin kaydedilip korunduğu bir kitap vardır.

50/5. Doğrusu onlar gerçekleri açıklayan Kur'ân'ı yalanladılar. Şimdi ise tam bir şaşkınlık içindedirler.

50/6. Onlar üstlerindeki göğü yaratıp nasıl yıldızlarla süslediğimize ve onda hiçbir kusur olmadığına bakıp ders almıyorlar mı?

50/7. Sabit dağlar yerleştirip orada hoş giden her türlü bitkiyi yetiştirerek yeryüzünü nasıl yaşanabilir hale getirdiğimize bakmıyorlar mı?

50/8. İşte bütün bunları, Allâh'a yönelen her kula, bir belge ve öğüt olması için yaptık.

50/9. Biz, gökten bereketli yağmur yağdırıp, onunla bahçeler ve biçilecek ekinler yetiştiririz.

50/10. Yine o suyla salkım salkım meyve veren büyük hurma ağaçları yetiştiririz.

50/11. Bütün bunları, insanlara rızık vermek için yapıyoruz. Biz o yağmurla ölü toprağı canlandırıyoruz. Ölülerin dirilip mezardan çıkması da böyle olacaktır.

50/12. Bunlardan önce Nuh kavmi, Resliler ve Semûd halkı peygamberlerini yalanlamıştı.

50/13. Aynı şekilde Âd, Firavun ve Lût halkı da yalanlamıştı.

50/14. Eyke ve Tübba‘ halkı da... Bunların hepsi peygamberlerini yalanladı ve böylece tehdit edilen şeyin başlarına gelmesini hak ettiler.

50/15. Biz, evreni yoktan var ederken aciz mi kaldık ki, şimdi onlar öldükten sonra tekrar dirilteceğimizden şüphe ediyorlar.

50/16. Doğrusu insanı biz yarattık ve içinden geçirdiği her şeyi biliriz. Çünkü biz ona, şah damarından daha yakınız.

50/17. Nitekim insanın sağında ve solunda bulunan iki melek onun yaptığı her şeyi kaydetmektedir.

50/18. İnsanın konuştuğu her sözü kaydeden bir melek vardır.

50/19. Ölüm baygınlığı geldiğinde insan, acı gerçekle yüzyüze gelir. O anda kendisine, “İşte bu, senin öteden beri kaçıp durduğun şeydir.” denir.

50/20. Kıyamet günü sûra üfürülecektir. İşte bu, gelecek diye tehdit edilen ahiret günüdür.

50/21. O gün herkes, biri kendisini sürüp götüren, diğeri şahitlik eden iki melekle mahşer yerine gelir.

50/22. Ona, “Doğrusu sen dünyada iken bu gerçeklerden gafildin. Şimdi gözlerinden gaflet perdesini kaldırdık; artık bugün gözlerin gerçekleri çok daha iyi görecektir.” denir.

50/23. Yanındaki melek, “Onunla ilgili tüm belgeler yanımdadır.” der.

50/24. Bunun üzerine Allâh o iki meleğe şöyle der: “Her inatçı kâfiri Cehenneme atın!”

50/25. “Çünkü o, her türlü hayırlı işe engel olmuş, haddi aşmış ve şüpheye düşmüştür.”

50/26. “Yine o, Allâh ile birlikte başka ilâh edinmişti. İşte bunun için onu şiddetli azaba atın!”

50/27. Dünyada iken insana arkadaşlık yapan Şeytan, “Rabbimiz! Onu ben azdırmadım; kendisi doğru yoldan uzaklaştı.” diyecektir.

50/28. Bunun üzerine Allâh onlara şöyle der: “Huzurumda tartışmayı bırakın! Çünkü ben sizi daha önce uyarmıştım.”

50/29. “Benim hükmüm asla değiştirilemez. Zaten ben kullarıma asla zulmetmem.”

50/30. O gün Cehenneme, “Doldun mu?” diye sorarız. O da, “Hayır, daha yok mu?” diye cevap verir.

50/31. O gün Cennet, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlara iyice yaklaştırılır.

50/32. Onlara şöyle denir: “Allâh'a yönelip, onun emrine uyan herkese verileceği vaad edilen Cennet, işte budur.”

50/33. “İşte bu Cennet, görmediği halde rahmeti sonsuz olan Allâh'a saygı gösteren ve ona yönelen bir kalple gelen kimselerin ödülüdür.”

50/34. “Cennete esenlikle girin! İşte bu, sonsuz hayatın başladığı bir gündür.”

50/35. Cennette onlara istediği her şey verilecektir. Ayrıca onlar için yanımızda istediklerinden daha fazlası da vardır.

50/36. Mekke müşriklerinden önce, daha güçlü ve kuvvetli nice nesilleri helak ettik. Onlar, pek çok ülkeye hâkim olmuşlardı. Buna rağmen kaçacak bir yer bulamadılar.

50/37. Şüphesiz bunda, sağduyulu olan ve can kulağıyla dinleyen herkes için öğüt vardır.

50/38. Doğrusu biz; gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunan her şeyi hiç yorulmadan altı evrede yarattık.

50/39. Onların söylediklerine sabret; güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini öğerek tesbih et!

50/40. Gecenin bir kısmında ve namazdan sonra da Allâh'ı yücelt!

50/41. Herkesin işiteceği bir yerden İsrâfil'in çağıracağı kıyamet gününü göz ardı etme!

50/42. Kıyamet günü insanlar, bu sesi gerçekten işitecektir. İşte o gün, dirilip kabirden çıkma günüdür.

50/43. Şüphesiz diriltlen de, öldüren de biziz. Sonunda dönüş de bize olacaktır.

50/44. Kıyamet günü, yer yarılacak ve insanlar kabirlerinden hızla çıkacaklardır. Onları hesap vermek üzere toplamak, bizim için çok kolaydır.

50/45. Biz onların söylediği her şeyi çok iyi biliyoruz. Sen onları zorla inandıramazsın. Sen, tehdit ettiğim şeylerden korkanları Kur'ân ile uyarmaya devam et!

051. Zâriyât Sûresi

51/1. Yemin olsun tozu dumana katan rüzgârlara,

51/2. Yağmur yüklü bulutlara,

51/3. Süzülüp giden gemilere,

51/4. İşleri taksim edip yöneten büyük meleklerle!

51/5. Size vaad olunan şeyler kesinlikle doğrudur.

51/6. Hesap günü mutlaka gelecektir.

51/7. Gezegenlerin yörüngelerinde dolaştığı uzaya and olsun!

51/8. Siz, Kur'an ve peygamber hakkında çelişkili sözler söylüyorsunuz.

51/9. Bu konuda yalan söyleyen kimse, kendini aldatır.

51/10. Kahrolsun o yalancılar!

51/11. Çünkü onlar, küfür ve cehalet içinde bocalayıp durmaktadır.

51/12. Onlar, alaylı bir şekilde "Hesap günü ne zamanmış?" diye soruyorlar.

51/13. O gün, inkârcılar Cehennemde azap görecektir.

51/14. Onlara, "Azabınızı tadın bakalım! 'Hani ne zaman gelecek?' dediğiniz azap işte budur." denilecektir.

51/15. Şüphesiz Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar, Cennetlerde, pınar başlarında olacaklardır.

51/16. İman edenler, Rablerinin verdiği nimetleri alacaklardır. Çünkü onlar, dünyadayken yaptıkları her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözetiyorlardı.

51/17. Onlar, geceleri çok az uyuyorlardı.

51/18. Seher vaktinde, Allâh'tan bağışlanma diliyorlardı.

51/19. Onların mallarında, isteyen ve istemeyen yoksulun da bir hakkı vardır.

51/20. Gönülden inananlar için, yeryüzünde Allâh'ın varlığını ve kudretini gösteren pek çok delil vardır.

51/21. Sizin yaratılışınızda da, Allâh'ın varlığını ve kudretini gösteren deliller vardır? Hâlâ gerçekleri görmeyecek misiniz?

51/22. Rızkınızın sebebi ve size vaad edilen azabın kaynağı göktedir.

51/23. Göklerin ve yerin Rabbine yemin olsun ki, Allâh'ın bu vaadi, sizin konuşmanız kadar kesin ve doğrudur.

51/24. İbrâhîm'in değerli misafirleriyle ilgili haberi sana geldi mi?

51/25. Onlar, İbrâhîm'in yanına girince selam vermişlerdi. İbrâhîm de, onların selamını alırken, "Bunlar yabancı kimselerdir." diye düşünmüştü.

51/26. Sonra karısının yanına gidip, misafirlere kızartılmış besili dana eti getirmişti.

51/27. Yemeği onların önüne koyup, "Buyurun!" dedi.

51/28. Fakat onların yemediğini görünce, İbrâhîm'in içine bir korku düştü. Bunun üzerine onlar "Korkma!" dediler ve ona ileride peygamber olacak bir erkek çocuğunun doğacağını müjdelediler.

51/29. Bunu duyan karısı, hayretler içinde onlara yöneldi ve ellerini yüzüne kapatarak, "Kısır bir kocakarının nasıl çocuğu olur?" dedi.

51/30. Onlar, "Evet, olacak! Rabbin böyle diledi. Çünkü o, her şeyi çok iyi bilir ve yerli yerince yapar." dediler.

51/31. İbrâhîm onlara, "Ey Elçiler! Sizin geliş sebebiniz nedir?" diye sordu.

51/32. Onlar şöyle cevap verdiler: "Biz kâfir olan Lût halkı için gönderildik."

51/33. "Onların üzerine çamurdan pişirilmiş taş yağdırmak için gönderildik."

51/34. "Bu taşlar, aşırı gidenlerin her biri için, Rableri tarafından ayrı ayrı belirlenmiştir."

51/35. Biz, Lût halkını yok etmeden önce, müminleri oradan çıkardık.

51/36. Zaten orada, Lût'un ailesinden başka Müslüman da yoktu.

51/37. Biz, orada, can yakıcı azaptan korkanların ders alacağı kalıntılar bıraktık.

51/38. Mûsâ'nın hayatında da dersler vardır. Biz onu, apaçık mucizelerle Firavun'a göndermiştik.

51/39. Fakat Firavun, güç ve kuvvetine güvenerek Mûsâ'nın getirdiklerini kabul etmedi ve "Bu adam, ya sihirbaz, ya da delinin biridir." dedi.

51/40. Sonunda Firavun'u ve ordularını yakalayıp denizde boğduk. O, boğulurken kendisini kınıyordu.

51/41. Âd halkının helak edilmesinde de dersler vardır. Biz, onların üzerine de köklerini kazıyan bir kasırga göndermiştik.

51/42. Bu kasırga uğradığı her şeyi yok edip, kül gibi savuruyordu.

51/43. Semûd halkının helak edilmesinde de dersler vardır. Onlara da “Bir süre daha zevk ve sefanızı sürün bakalım!” denilmişti.

51/44. Fakat onlar, Rablerinin emrine isyana devam ettiler; kendilerine verilen sürenin dolmasını beklerken hepsini yıldırım çarptı.

51/45. Bu azaptan ne kaçıp kurtulabildiler, ne de ona karşı kendilerini savunabildiler.

51/46. Onlardan önce yaşayan Nûh halkının helak edilmesinde de dersler vardır. Çünkü onlar da doğru yoldan çıkmış bir topluluktur.

51/47. Göğü sağlam bir şekilde yapan biziz. Ondan daha büyüğünü yaratmaya da gücümüz yeter.

51/48. Yeryüzünü canlıların yaşamasına uygun hale getiren de biziz. İşte bakın! Biz onu ne güzel döşedik.

51/49. Düşünüp öğüt almanız için, her şeyi çift çift yarattık.

51/50. Rasûlüm onlara şöyle de: “Artık Allâh’ın davetine yönelin! Doğrusu ben, onun tarafından gönderilmiş apaçık bir uyarıcıyım.”

51/51. “Allâh ile beraber başka ilah edinmeyin! Gerçekten ben, onun tarafından gönderilen apaçık bir uyarıcıyım.”

51/52. Aynı şekilde onlardan öncekiler de, kendilerine bir peygamber gönderildiğinde, mutlaka, “O bir büyücü veya delidir.” dediler.

51/53. Onlar bu sözü birbirlerine vasıyet mi etti ki hepsi aynı şeyi söylüyor? Hayır, onlar gerçekten azgın bir topluluktur.

51/54. Sen onlara aldırma! Bundan dolayı da kınanmazsın.

51/55. Fakat öğüt vermeye devam et! Çünkü öğüt, müminlere fayda vermiştir.

51/56. Ben cinleri ve insanları sadece bana kulluk etmeleri için yarattım.

51/57. Ben onlardan rızık da, beni beslemelerini de istemiyorum.

51/58. Çünkü rızık veren Allâh’tır. O, çok güçlü ve kuvvetlidir.

51/59. Öncekiler gibi, Mekke’li zalimler de cezalarını çekeceklerdir. Acele etmesinler, o azap eninde sonunda gelecektir.

51/60. Tehdit edildikleri azabın günü gelince, vay o kâfirlerin haline!

052. Tûr Sûresi

52/1. Yemin olsun Sînâ dağına,

52/2. Satır satır yazılmış kitaba!

52/3. O kitap, ince deri ve benzeri şeyler üzerine yazılmıştır.

52/4. Yemin olsun meleklerin ibadet yeri olan Beyt-i Ma'mûr'a,

52/5. Gök kubbeye,

52/6. Kabaran denize!

52/7. Rabbinin azabı mutlaka gelecektir.

52/8. Hiçbir güç ona engel olamayacaktır.

52/9. O gün gök çalkalanır.

52/10. Dağlar yerinden oynar.

52/11. Kur'ân'ı yalanlayanların kıyamet günü vay haline!

52/12. Çünkü onlar, daldıkları boş şeylerle oyalanıp duruyorlar.

52/13. Kıyamet günü onlar itilip kakılarak Cehenneme götürülecektir.

52/14. Onlara şöyle denilecektir: “Dünyada iken yalanladığınız Cehennem işte budur.”

52/15. “Kur'ân mı sihir; yoksa siz mi gerçekleri görmemekte direniyorsunuz?”

52/16. “Ateşe dayansanız da dayanamasanız da bir şey değişmez, haydi girin o Cehenneme! Size haksızlık yapılmayacak; sadece yaptıklarınızın karşılığı verilecektir.”

52/17. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar ise Cennetlerde ve nimetler içinde olacaklardır.

52/18. Onlar Rablerinin vereceği nimetlerle mutlu olacaklardır. Rableri Cehennem azabından onları koruyacaktır.

52/19. Onlara, “Dünyadayken yaptıklarınızın karşılığı olarak şimdi afiyetle yiyecek, için!” denilecektir.

52/20. Onlar, sıra sıra dizilmiş tahtlara kurulacaklardır. Ayrıca biz, onlara güzel gözlü, saf ve temiz eşler vereceğiz.

52/21. İman edenlerle, onların soyundan gelen müminleri, amellerinden bir şey eksiltmeksizin Cennette buluşturacağız. Herkes yaptığı için karşılığını görecektir.

52/22. Biz onlara, canlarının çektiği meyve ve etlerden bol bol veririz.

52/23. Cennette onlar, birbirlerine kadeh sunarlar; fakat içtiklerinden dolayı ne saçmalar, ne de günaha girerler.

52/24. Onların arasında, sedefteki incilere benzeyen genç hizmetçiler dolaşır.

52/25. Cennette onlar birbirlerine dönüp, bu nimetleri kazanmak için dünyada ne yaptıklarını sorarlar.

52/26. Sonra da şöyle cevap verirler: “Doğrusu biz, dünyada huzurlu aile ortamında yaşarken bile, ahirette sonumuzun ne olacağından endişe ederdik.”

52/27. “Fakat Allâh bize lutfetti de iliklere kadar işleyen Cehennem azabından bizi korudu.”

52/28. “Biz dünyadayken sadece iyiliği bol ve merhameti geniş olan Allâh'a ibadet ederdik.”

52/29. Rasûlüm! İnsanlara öğüt vermeye devam et! Rabbinin sana verdiği nimetler sayesinde, onların iddia ettiği gibi ne bir kâhin, ne de deli oldun.

52/30. Buna rağmen onlar, “O bir şairdir. Zamanla onun peygamber olmadığı ortaya çıkacak; biz de onu bekliyoruz.” mu diyorlar?

52/31. Onlara, “Bekleyin bakalım! Ben de sizin sonunuzu bekliyorum.” de!

52/32. Bu sözleri düşünerek mi, yoksa azgınlıklarından dolayı mı söylüyorlar?

52/33. Veya onlar, “Kur'ân'ı, Muhammed'in kendisi uydurdu.” mu diyorlar? Hayır, onlar asla iman etmezler.

52/34. Eğer iddialarında samimi iseler, Kur'ân'ın benzerini getirsinler de görelim!

52/35. Onlar hiçbir şey olmadan bir raslantı sonucu mu meydana geldiler, yoksa kendileri mi yaratıcıdır?

52/36. Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Hayır! Ama onlar Allâh'ın varlığına kesin olarak inanmıyorlar.

52/37. Yoksa onların elinde Rabblerinin gizli hazineleri mi vardır? Veya evreni onlar mı yönetiyor?

52/38. Yoksa onların, semâdaki bilgileri elde etmek için oraya çıkacak merdivenleri mi vardır? Öyleyse delillerini açıkça ortaya koysunlar bakalım!

52/39. İstemediğiniz kız çocuklarını Allâh'a nispet ediyorsunuz da, erkek çocukları kendiniz alıyorsunuz, öyle mi?

52/40. Yoksa sen, onlardan peygamberlik görevine karşılık bir ücret istedin de, onlar bunun için ağır bir borç altına mı girdiler?

52/41. Yoksa onlar bilinmeyen şeylerle ilgili bir bilgi kaynağına sahipler de, oradan mı yazıyorlar?

52/42. Yoksa müşrikler, sana tuzak mı kurmak istiyor? Fakat kurdukları tuzağa kendileri düşecektir.

52/43. Yoksa onların, Allâh'tan başka bir ilahı mı var? Hâşâ, Allâh onların ortak koştuklarından uzaktır.

52/44. Onlar, gökten bir azabın yaklaştığını görseler, bunun bulut yığını olduğunu söylerler.

52/45. Artık sen onları, şuurlarını kaybedecekleri kıyamet günü gelinceye kadar, kendi hallerine bırak.

52/46. Çünkü kıyamet günü, onların kurdukları tuzaklar kendilerine hiçbir fayda vermeyeceği gibi, onlara yardım da edilmeyecektir.

52/47. Şüphesiz zalimler için hazırlanan başka azaplar da vardır. Fakat onların birçoğu bunun farkında değiller.

52/48. Rasûlüm, Rabbinin hükmü gelinceye kadar sabret! Sen bizim gözetimimiz altındasın. Uykudan kalktığında, Rabbinin överek tesbih et!

52/49. Gecenin bir kısmında ve sabahleyin yıldızların kaybolduğu sırada namaz kılarak onu tesbih et!

053. Necm Sûresi

53/1. And olsun, bölüm bölüm inen Kur'ân'a!

53/2. Aranızda yaşayan Muhammed, ne doğru yoldan çıkmış, ne de taşkınlık yapmıştır.

53/3. O kendi arzusuna göre konuşmaz.

53/4. Kur'ân, ancak Muhammed'e vahiy yoluyla indirilen bir kitaptır.

53/5. Onu çok kuvvetli bir melek olan Cebrâîl ona öğretmiştir.

53/6. Cebrâîl, üstün niteliklere sahiptir. O, Kur'ân'ı öğretmeye geldiğinde, peygambere kendi gerçek şekli ile görünmüştü.

53/7. O sırada Cebrâîl, ufkun en yüksek yerindeydi.

53/8. Sonra Muhammed'e iyice yaklaştı.

- 53/9. Aralarında yayın iki ucu arası kadar veya daha az bir mesafe kaldı.
- 53/10. Böylece Allâh, kulu Muhammed'e mesajını bildirdi.
- 53/11. Gözünün gördüğünü, kalbi yalanlamadı.
- 53/12. Şimdi siz, gördüğü şey hakkında onunla tartışıyor musunuz?
- 53/13. Doğrusu Peygamber Hira mağarasından inerken Cebrâîl'i kendi şekliyle bir kere daha görmüştü.
- 53/14. O zaman Cebrâîl, en uzaktaki sidre ağacının yanındaydı.
- 53/15. Orada gelip geçenlerin konakladığı bir bahçe vardı.
- 53/16. O sırada bir nur orayı tamamen kaplamıştı.
- 53/17. Peygamberin gördükleri bir hakikatti, ne gerçekten kayma, ne de haddi aşmaydı.
- 53/18. Şüphesiz Peygamber, Rabbinin en büyük delillerinden biri olan Cebrâîl'i görmüştü.
- 53/19. Lât ve Uzzâ'ya neden taptığınızı hiç düşündünüz mü?
- 53/20. Bir üçüncüsü olan Menât'a da niçin taptığınızı...
- 53/21. Kendiniz için yalnız erkek çocuklar istiyorsunuz da, Allâh'a nispet ettiğiniz putlara kız ismi veriyorsunuz, öyle mi?
- 53/22. İşte bu taksim, çok büyük bir haksızlıktır.
- 53/23. Bunlar, sizin ve atalarınızın uydurup tanrı diye isimlendirdiği putlardan başka bir şey değildir. Allâh, onlara hiçbir güç vermemiştir. Putlara tapanlar, sadece bir kuruntu ve nefislerinin arzularına uymaktadırlar. Hâlbuki onlara Rablerinden doğru yolu gösteren bir rehber gelmiştir.
- 53/24. Yoksa insan her istediğini elde edeceğini mi sanıyor?
- 53/25. Hâlbuki dünya da, ahiret de Allâh'ındır.
- 53/26. Göklerdeki pekçok meleğin duası, sadece Allâh'ın hoşnut olup izin verdiği kimseye yarar sağlar.
- 53/27. Ahirete iman etmeyenler, meleklerin dişi olduğunu söylüyorlar.
- 53/28. Hâlbuki müşriklerin bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Onlar sadece bir kuruntuya uyuyorlar. Oysa kuruntu, gerçeği ifade etmez.
- 53/29. Kur'ân'dan yüz çevirip sadece dünya hayatını isteyenlere aldırma!
- 53/30. Onların bütün bilgisi bu kadardır. Şüphesiz Rabbin, kendi yolunda gidenleri de, ondan sapanları da çok iyi bilir.
- 53/31. Göklerde ve yerde bulunan her şeyin sahibi Allâh'tır. Sonunda Allâh, kötülük yapanların, yaptıklarının karşılığı olarak cezalandıracak, her işinde hoşnutluğunu gözetenleri ise en güzel şekilde ödüllendirecektir.
- 53/32. Onlar, ufak tefek kusurlar işlese de, büyük günahlardan ve utanç verici çirkin işlerden kaçınırlar. Şüphesiz Rabbin çok bağışlar. Allâh sizi, ilk başta topraktan yarattığında da, analarınızın karnında birer cenin iken de çok iyi bilir. Öyleyse kendinizi temize çıkarmayın! Çünkü Allâh, kendine karşı kulluk bilincinde olanları çok iyi bilir.
- 53/33. İman etmesi gerekirken yüz çevireni gördün mü?

- 53/34. Cimrilik yapıp malından çok az ve gönülsüz vereni hiç düşündün mü?
- 53/35. O insan, bilinmeyen şeylere ilişkin bir bilgi kaynağına sahip de, oraya mı bakıp konuşuyor?
- 53/36. Yoksa ona, Mûsâ'ya inen sayfalarındaki mesajlar haber verilmedi mi?
- 53/37. Allâh'ın emrini eksiksiz yerine getiren İbrâhîm'in sayfalarındakiler de mi bildirilmedi?
- 53/38. O sayfalarda şunlar yazılıdır: "Hiç kimse, başkasının günahını yüklenemez."
- 53/39. "İnsana ancak çalıştığına karşılığı verilir."
- 53/40. "İnsanın çalışmasının karşılığı ileride görülecektir."
- 53/41. "Sonra da ona, çalışmasının karşılığı eksiksiz verilecektir."
- 53/42. "Sonunda her şey Rabbine dönecektir."
- 53/43. "Seni güldüren de Allâh'tır, ağlatan da."
- 53/44. "Öldüren de odur, diriltten de."
- 53/45. Allâh, insanı erkek ve dişi olmak üzere çift yaratmıştır.
- 53/46. Allâh insanı, rahime atılan menideki sperm ile yumurtadan meydana getirmiştir.
- 53/47. Allâh, insanı öldükten sonra tekrar diriltecektir.
- 53/48. Zengin yapan da odur, fakir yapan da.
- 53/49. Şüphesiz onların taptıkları Şi'râ yıldızının sahibi de odur.
- 53/50. Doğrusu Allâh, daha önce Âd halkını da helak etmişti.
- 53/51. Semûd halkını da yok etmiş; onlardan geride hiç kimseyi bırakmamıştır.
- 53/52. Daha önce çok zalim ve azgın olan Nûh'un halkını da helak etmişti.
- 53/53. Allâh, Lût'un halkının yaşadığı şehri de alt üst etmişti.
- 53/54. Azap onları tamamen kuşatmıştı.
- 53/55. Şimdi ey insan! Rabbinin hangi nimetinden şüphe ediyorsun!
- 53/56. Bu peygamber de, öncekiler gibi bir uyarıcıdır.
- 53/57. Kıyamet iyice yaklaştı.
- 53/58. Fakat Allâh'tan başka onun vaktini kimse bilemez.
- 53/59. Şimdi siz bu Kur'ân'ı tuhaf mı buluyorsunuz?
- 53/60. Siz kendi halinize ağlayacağınız yerde, Kur'ân'la alay ederek gülüyorsunuz.
- 53/61. Siz tam bir gaflet içinde yaşıyorsunuz.
- 53/62. Haydi artık Allâh'ın hükmüne boyun eğerek ona ibadet edin!

054. Kamer Sûresi

- 54/1. Kıyamet yaklaştı, Kur'ân'ın gelmesiyle gerçekler ortaya çıktı.
- 54/2. Kâfirler, Allâh'ın varlığını ve birliğini ortaya koyan bir delil geldiğinde ondan yüz çevirir ve "Bu devam edegelen bir sihirdir!" derler.

54/3. Onlar, bu delilleri yalanlayıp, arzu ve isteklerine uydular. Fakat onlar kabul etmese de, Allâh'ın vereceği her hüküm yerine gelecektir.

54/4. Doğrusu onlara, kötülüklerden caydırıcı pek çok haber gelmiştir.

54/5. Bunlar son derece anlamlı haberlerdir. Fakat bu uyarılar onlara fayda vermiyor.

54/6. Sen onlara aldırma! Nasıl olsa kıyamet günü İsrâfil, herkesi hesapların görüleceği mahşer yerine çağıracaktır.

54/7. Onlar, suçluluk duygusuyla yere bakarak kabirlerinden çıkacak ve çekirgeler gibi etrafa dağılacaklardır.

54/8. O gün kâfirler, kendilerini çağıran meleğin sesine kulak vererek, “Bu, ne çetin bir gündür!” diyeceklerdir.

54/9. Bu müşriklerden çok daha önce Nûh'un halkı da, “Bu delinin biridir.” diyerek kulumuzu yalanlamış ve peygamberlik görevini yerine getirmesine engel olmuştu.

54/10. Bunun üzerine Nûh Rabbine, “Rabbim! Ben yenildim. Sen bana yardım et!” diye yalvarmıştı.

54/11. Biz de, semanın kapılarını açıp bardaktan boşanırcasına yağmur yağdırdık.

54/12. Yerden de sular fişkırttık. Bu sular takdir edilen cezayı gerçekleştirmek için birleşti.

54/13. Biz, Nûh'u ve iman edenleri, tahtaları çivilerle çakılmış gemiye bindirdik.

54/14. Hor ve hakir görülen Nûh'u kurtarmak için bindirdiğimiz gemi, gözetimimiz altında yüzüyordu.

54/15. Bu kıssayı sonraki nesillere ders olsun diye aktardık. Acaba hiç ders alan var mı?

54/16. Benim azabım ve uyarım nasılmış!

54/17. Doğrusu biz Kur'an'ı düşünüp ders çıkarmaları için anlaşılır bir dille gönderdik. Hiç ders alan var mı?

54/18. Âd halkı da peygamberleri Hûd'u yalanladı. Sonunda onlar, azabım ve uyarımın nasıl olduğunu gördüler.

54/19. Biz, felaketi kesilmeden devam eden bir günde, onların üzerine dondurucu bir kasırga gönderdik.

54/20. O rüzgâr insanları, kökünden sökülmüş hurma kütükleri gibi yere sermişti.

54/21. Benim azabım ve uyarım nasılmış!

54/22. Doğrusu biz Kur'an'ı düşünüp ders çıkarmaları için anlaşılır bir dille gönderdik. Hiç ders alan var mı?

54/23. Semûd halkı da peygamberleri yalanlamıştı.

54/24. Onlar şöyle demişlerdi: “Bu da bizim gibi bir insan değil mi? Eğer ona uyarsak doğru yoldan çıkmış ve aptallık etmiş oluruz.”

54/25. “Ne yani, vahiy içimizden şimdi buna mı verildi. Hayır, o yalancı ve şımarığın biridir.”

54/26. Bunun üzerine Sâlih'e şöyle dedik: “Onlar kıyamet günü kimin yalancı ve şımarık olduğunu anlayacaklardır.”

54/27. “Biz Semûd halkını denemek için, bir dişi deve göndereceğiz. Sen onların sonunun ne olacağını sabırla bekle!”

54/28. “Onlara, suyun deve ile kendi aralarında taksim edildiğini, bu sebeple herkesin kendi sırasında gelmesi gerektiğini bildir.”

54/29. Salih'in halkı bu taksime razı olmadığından deveyi kesmesi için arkadaşlarından birini çağırdı. O da kılıcını alıp deveyi kesti.

54/30. Benim azabım ve uyarım nasılmış!

54/31. Biz onların üzerine, korkunç bir sesle gelen depremi gönderdik. Hepsi hayvan ağılında yere dökülüp çiğnenen kuru ot gibi ezilip gitti.

54/32. Doğrusu biz Kur'an'ı düşünüp ders çıkarmaları için anlaşılır bir dille gönderdik. Hiç ders alan var mı?

54/33. Lût halkı da peygamberleri yalanladı.

54/34. Biz, Lût'un halkının üzerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Fakat ailesini bir seher vakti kurtardık.

54/35. İşte biz, şükredenleri katımızdan bir nimet olarak böyle ödüllendiririz.

54/36. Lût, halkını azabımıza karşı uyarılmış; fakat onlar bu uyarılara şüpheyile bakmışlardı.

54/37. Onlar Lût'un misafirleriyle kötü arzularını tatmin etmek istediler. Bunun üzerine onların misafirleri görmelerine engel olduk ve onları cezalandırarak “Haydi azabımı ve uyardığım diğer şeyleri çekin bakalım!” dedik.

54/38. Onların hak ettikleri azap, bir sabah erkenden başlarına geldi.

54/39. Onlara “Azabımı ve uyardığım diğer şeyleri çekin bakalım!” dedik.

54/40. Doğrusu biz, Kur'an'ı düşünüp ders çıkarmaları için anlaşılır bir dille gönderdik. Hiç ders alan var mı?

54/41. Firavun'un halkına da peygamberler gelmişti.

54/42. Fakat onlar ayetlerimizin hepsini yalanladı. Biz de onları güçlü bir şekilde yakalayıp cezalandırdık.

54/43. Ey Mekke müşrikleri! Siz, bu geçmiş halklardan daha mı güçlü kuvvetlisiniz? Yoksa sizin kurtulacağınıza dair kitaplarda bir belge mi var?

54/44. Yoksa onlar “Biz, yenilmez bir topluluğuz.” mu diyorlar?

54/45. O topluluk, Bedir'de bozguna uğrayacak ve arkalarına dönüp kaçacaklardır.

54/46. Onların asıl yenilgisi, kıyamet günü olacaktır. O günün azabı ise, çok daha korkunç ve acıdır.

54/47. Doğrusu kâfirler, tam bir şaşkınlık içinde Cehenneme gireceklerdir.

54/48. Kıyamet günü onlar, yüzüstü Cehenneme sürüklenecek ve kendilerine, “Cehennem ateşinin dokunuşunu tadın bakalım!” denilecektir.

54/49. Şüphesiz biz her şeyi belli bir ölçü ve plana göre yarattık.

54/50. Bir şeyin olmasını istediğimiz zaman bir kere emrederiz, tekrara gerek kalmaksızın vakti gelince o iş hemen olur.

54/51. Doğrusu biz, geçmişte sizin gibi davrananları yok ettik. Hiç ders çıkarana var mı?

54/52. Onların yaptığı her şey kayıt altına alınmıştır.

54/53. Küçük büyük her şey satır satır yazılmıştır.

54/54. Şüphesiz Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar, Cennetlerde, ırmak kenarlarında olacaklardır.

54/55. Onlar, her şeye gücü yeten Allâh'ın yanında, gerçek bir makama sahip olacaklardır.

055. Rahmân Sûresi

55/1. O, dünyada bütün canlılara merhameti sonsuz olan Allâh'tır.

55/2. Allâh, Kur'ân'ı indirerek öğretmiştir.

55/3. İnsanı o yaratmıştır.

55/4. Allâh, insana düşüncesini anlatma yetisi vermiştir.

55/5. Güneş ve ay, onun koyduğu belli bir hesaba göre hareket etmektedir.

55/6. Otlar ve ağaçlar da Allâh'ın koyduğu kurala boyun eğer.

55/7. Allâh, göğü yükseltmiş ve evrendeki her şeyin hareketine bir ölçü koymuştur.

55/8. Sakın ölçüyü bozmayın!

55/9. Ölçü ve tartıyı tam yapın, eksik tartmayın!

55/10. Allâh, yeryüzünü bütün canlıların yaşamasına uygun hale getirmiştir.

55/11. Orada meyveler ve salkımlarla dolu hurma ağaçları vardır.

55/12. Saplarından saman elde edilen tahıllar ve güzel kokulu bitkiler vardır.

55/13. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/14. Allâh insanı, vurulduğunda tınlayan pişmiş çömlek gibi kuru çamurdan yaratmıştır.

55/15. Cinleri de dumansız alevden yaratmıştır.

55/16. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/17. Allâh, doğusu ve batısıyla bütün dünyanın sahibidir.

55/18. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/19. Allâh, birbirine bitişik tuz yoğunluğu farklı iki denizi salıvermiştir.

55/20. Fakat aralarında bir engel olduğu için birbirlerine karışmaz.

55/21. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/22. Bu denizlerin her ikisinden de inci ve mercan çıkar.

55/23. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/24. Yüksek binalar gibi büyük gemiler, denizde Allâh'ın kanunlarına göre yüzer.

55/25. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/26. Yeryüzünde bulunan her şey yok olacaktır.

55/27. Sadece yüce ve cömert olan Rabbin kalacaktır.

55/28. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/29. Göklerde ve yeryüzünde bulunan herkes ihtiyacını Allâh'tan ister. O her an yaratmaktadır.

55/30. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/31. Ey insanlar ve cinler! Sizi hesaba çekeceğiz.

55/32. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/33. Ey insanlar ve cinler! Mademki Allâh'ın nimetlerini inkâr ediyorsunuz, o halde (?) gücünüz yetiyorsa, onun mülkü olan yer ve göklerin dışına çıkın! Fakat Allâh'ın gücünün üstünde kuvvetiniz olmadığı için çıkamazsınız.

55/34. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/35. İnkâr ederseniz, kıyamet günü üzerinize lav yağdırırız, duman göndeririz de kendinizi koruyamazsınız.

55/36. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/37. Gök yarılıp kızarmış yağ gibi gül rengine döndüğünde, kendinizi nasıl korursunuz!

55/38. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/39. Hesap günü, hiçbir insan ve cine günahını sormaya gerek kalmaz. Çünkü her şey kayıtlıdır.

55/40. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/41. Kâfirler, yüzlerinden tanınır ve yaka paça Cehenneme atılırlar.

55/42. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/43. Onlara, “Kâfirlerin yalanladığı Cehennem işte budur!” denilir.

55/44. Onlar, Cehennem ateşiyle kaynar su arasında gidip geleceklerdir.

55/45. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/46. Rabblerinin huzurunda hesap verme korkusu taşıyanlar için iki Cennet vardır.

55/47. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/48. Her iki Cennet de, çeşitli güzelliklerle süslenmiştir.

55/49. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/50. Her ikisinde de akan birer pınar vardır.

55/51. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/52. İkisinde de, her çeşit meyve vardır.

55/53. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/54. Cennetlikler, astarları ipek olan döşeklere yaslanırlar. Her iki Cennette de, ağaçların meyvesi, uzanıp alınacak kadar yakındır.

55/55. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/56. Cennette gözleri kocalarından başkasını görmeyen ve onlardan önce hiçbir insan ve cinin dokunmadığı eşler vardır.

55/57. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/58. O eşler, sanki birer yakut ve mercan gibi parlar.

55/59. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/60. Her işte Allâh'ın hoşnutluğunu gözetmenin karşılığı, ahirette onun rızasını kazanmaktır.

55/61. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/62. Bu iki Cennetin dışında, iki Cennet daha vardır.

55/63. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/64. Bu iki Cennet de yemyeşildir.

55/65. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/66. Bu Cennetlerde fişkiran iki kaynak vardır.

55/67. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/68. Onların içinde, hurma, nar ve diğer her türlü meyve ağacı bulunur.

55/69. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/70. Orada güzel huylu eşler vardır.

55/71. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/72. Onlar, otağlar içinde gözleri eşlerinden başkasını görmeyen saf ve temiz eşlerdir.

55/73. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/74. Onlara, daha önce hiçbir insan ve cin dokunmamıştır.

55/75. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/76. Onlar, yeşil örtülerle döşenmiş, güzel yaygılarla bezenmiş koltuklara yaslanırlar.

55/77. Ey insanlar ve cinler! O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55/78. Kudretli ve cömert olan Rabbinin adı çok yücedir.

056. Vakı'a Sûresi

56/1. Vakti geldiğinde kıyamet kopacaktır.

56/2. Kıyametin kopacağını kimse inkâr edemez.

56/3. Kıyametin kopması, kimini alçaltır, kimini de yükseltir.

56/4. O gün yeryüzü şiddetle sarsılacaktır.

56/5. Dağlar paramparça olacaktır.

56/6. Onların her biri, dağılıp toz duman haline gelecektir.

56/7. O gün siz üç gruba ayrılacaksınız.

56/8. Birinci grup, amel defterleri sağ tarafından verilen cennetliklerdir. Ne mutlu onlara!

56/9. İkinci grup, amel defterleri sol tarafından verilen cehennemliklerdir. Vay onların haline!

56/10. Üçüncü grup ise, dünyada iken iman ve yararlı işlerde öne çıkanlardır.

56/11. Bu üçüncü grupta yer alanlar, Allâh'a en yakın olanlardır.

56/12. Onlar her türlü nimetin bulunduğu Cennetlerde olacaklardır.

56/13. Onların çoğu önceki ümmetlerden olacaktır.

56/14. Bir kısmı da, sonrakilerden olacaktır.

56/15. Onlar mücevherlerle süslü koltuklara kurulacaktır.

56/16. O koltuklarda karşılıklı oturacaklardır.

56/17. Onların etrafında devamlı genç kalan hizmetçiler dolaşacaktır.

56/18. Onlara kadeh, ibrik ve kâselerle kaynağından doldurulmuş her türlü içecek sunacaklardır.

56/19. İçtikleri şeyden dolayı ne başları ağrıyacak, ne de serhoş olacaklardır.

56/20. Onlara, istedikleri her çeşit meyve sunulacaktır.

56/21. Ayrıca canlarının çektiği kuş eti ikram edilecektir.

56/22. Onlar için güzel gözlü saf ve temiz eşler vardır.

56/23. Bunlar sedef içindeki inciler gibidir.

56/24. Bütün bunlar, onların dünyadayken yaptıkları iyiliklerin karşılığıdır.

56/25. Onlar Cennette ne saçma bir söz duyacaklar, ne de günaha sokan bir iş yapacaklardır.

56/26. Cennette yalnız karşılıklı esenlik dilekleri işiteceklerdir.

56/27. Amel defterleri sağ tarından verilen cennetliklere, ne mutlu!

56/28. Onlar, bol meyveli kiraz ağaçlarının bulunduğu Cennetlerde olacaklardır.

56/29. O Cennetlerde, dizi dizi meyveleri olan muz ağaçları vardır.

56/30. Orası devamlı gölgeliktir.

56/31. Orada şelaleler bulunmaktadır.

56/32. Çeşit çeşit meyve vardır.

56/33. Bu nimetler ne tükenir, ne de yasaklanır.

56/34. Onlara, çok değerli eşler verilecektir.

56/35. Biz, o eşleri, başka bir güzellikte yaratacağız.

56/36. Onları bâkire yapacağız.

56/37. Onlar eşlerine âşık ve birbirleriyle yaşıt olacaklardır.

56/38. İşte bunların hepsi cennetlikler içindir.

56/39. O cennetliklerin birçoğu önceki ümmetlerden olacaktır.

56/40. Birçoğu da sonrakilerdendir.

56/41. Defterleri sol taraflarından verilen cehennemliklerin vay haline!

56/42. Onlar, iliklerine kadar işleyen bir ateş ve kaynar su içinde olacaktır.

56/43. Onlar kapkara bir duman altında kalacaktır.

56/44. Orada ne bir serinlik, ne de ferahlık olacaktır.

56/45. Çünkü onlar dünyada iken refah içinde şımarıyorlardı.

56/46. En büyük günah olan Allâh'a ortak koşmakta ısrar ediyorlardı.

56/47. Şöyle diyorlardı: "Ölüp çürüdükten ve kemik yığını haline geldikten sonra, tekrar dirilecek miyiz?"

56/48. "İlk atalarımız da mı dirilecektir?"

56/49. Rasûlüm onlara şöyle de: "Sizden öncekiler de, sonrakiler de kıyamet günü dirilecektir."

56/50. "O gün herkes, Allâh'ın huzurunda toplanacaktır."

56/51. "Ey doğru yoldan çıkıp peygamberleri yalanlayanlar!"

56/52. "Siz Cehennemde yetişen zakkum ağacının meyvesini yiyeceksiniz."

56/53. "Karınlarınızı onunla dolduracaksınız."

56/54. "Üstüne de kaynar su içeceksiniz."

56/55. "Çok susadığı için suya kanmayan develer gibi içeceksiniz."

56/56. İşte kıyamet günü onların ziyafetleri bu olacaktır.

56/57. Sizi biz yarattık. Hâlâ bu gerçeği tasdik etmeyecek misiniz?

56/58. Rahimlere akıttığınız meniye hiç düşündünüz mü?

56/59. İnsanı meniden siz mi yaratıyorsunuz, yoksa biz mi?

56/60. Aranızdan kimin öleceğini biz belirleriz. Bu konuda bizden başka hiç kimse söz sahibi değildir.

56/61. Dilediğimizde yerinize başka bir nesil getiririz ve ne zaman olacağını bilemediğiniz kıyamet günü sizi yeniden yaratırız.

56/62. Siz, Allâh'ın yumurta ve spermin birleşmesinden insanı yarattığını biliyorsunuz. Buna rağmen, niçin yeniden yaratacağını düşünmüyorsunuz!

56/63. Toprağa ektiğiniz tohumu hiç düşündünüz mü?

56/64. Onları siz mi bitiriyorsunuz, yoksa biz mi?

56/65. Biz isteseydik onu, çerçöp yapardık; siz de şaşar kalırdınız.

56/66. O zaman şöyle derdiniz: “Gerçekten biz, büyük bir zarara uğradık.”

56/67. “Elimizde avucumuzda bir şey kalmadı.”

56/68. İçtiğiniz suyu hiç düşündünüz mü?

56/69. Onu buluttan siz mi indiriyorsunuz, yoksa biz mi?

56/70. Biz isteseydik onu tuzlu yapardık. O halde niçin hâlâ şükretmiyorsunuz.

56/71. Yaktığınız ateşi hiç düşündünüz mü?

56/72. Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa biz mi?

56/73. Biz bunları, insanların ders alması ve muhtaçların faydalanması için yarattık.

56/74. Öyleyse Yüce Rabbinin ismini tesbih et!

56/75. Bölüm bölüm inen Kur’ân’a yemin ederim!

56/76. -Eğer bilerseniz, şüphesiz bu, çok büyük bir yemindir.-

56/77. Şüphesiz Kur’ân, okunarak korunan değerli bir kitaptır.

56/78. O yazılı olarak da korunmaktadır.

56/79. Ondan sadece ön yargısız olanlar yararlanır.

56/80. Kur'an, evrenin sahibi Allâh tarafından indirilmiştir.

56/81. Şimdi siz, bu ilâhî sözden şüphe mi ediyorsunuz?

56/82. Kur’ân'dan nasibiniz, sadece onu yalanlamak mı olacak?

56/83. Eğer gücünüz yetiyorsa, haydi ölmek üzere olan birini geri çevirin bakalım!

56/84. O sırada siz ona sadece bakıp durursunuz.

56/85. O an biz ona, sizden daha yakınız; fakat siz bunu göremezsiniz.

56/86. Hayatınızı bize borçlu olmadığınızı mı düşünüyorsunuz?

56/87. İddianızda samimi iseniz, çıkmakta olan canı geri döndürün bakalım!

56/88. Ölen insan, Allâh’a yakın olanlardan ise, ne mutlu ona!

56/89. Onlar huzur içinde olacak; kendilerine güzel rızık ve nimeti bol Cennetler verilecektir.

56/90. O insan, defteri sağ tarafından verilen cennetliklerden ise, ona şöyle denilecektir:

56/91. “Defteri sağ tarafından verilen cennetlik olduğun için artık sana korku yoktur.”

56/92. Fakat ölen kişi, peygamberi yalanlayıp doğru yoldan çıkanlardan ise, vay onun haline!

56/93. Ona kaynar su ikram edilecektir.

56/94. Ve o Cehenneme atılacaktır.

56/95. İşte bunlar kesin gerçeklerdir.

56/96. Öyleyse yüce Rabbinin adını tesbih et!

057. Hadîd Sûresi

57/1. Göklerde ve yerde bulunan her şey Allâh’ın çok yüce olduğunu göstermektedir. Doğrusu Allâh, çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

57/2. Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allâh’ındır. Dirilten de öldüren de odur. Onun gücü her şeye yeter.

57/3. Hiçbir şey yokken Allâh vardı, her şey yok olduktan sonra da var olacaktır. O, delilleriyle varlığı açıkça bilinen, fakat duyularla idrak edilemeyendir. O her şeyi hakkıyla bilir.

57/4. Allâh, gökleri ve yeri altı evrede yaratmış, sonra da evrenin yönetimine hâkim olmuştur. O, toprağa gireni de oradan çıkanı da, gökten ineni de oraya yükseleni de bilir. Nerede olursanız olun, o sizinle beraberdir. Allâh yaptığımız her şeyi görür ve bilir.

57/5. Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allâh’ındır. Sonunda her iş ona dönecektir.

57/6. Allâh, gündüzü kısaltıp geceyi uzatır ve geceyi kısaltıp gündüzü uzatır. O, insanların içinden geçen her şeyi çok iyi bilir.

57/7. Allâh’a ve peygamberine iman edin; size verdiklerinden siz de onun yolunda harcayın! Sizden iman edip onun yolunda harcayanlara büyük bir ödül vardır.

57/8. Peygamber sizi Rabbinize iman etmeye çağırıp durduğu halde, niçin Allâh’a iman etmiyorsunuz? Hâlbuki Allâh, bu hususta sizden kesin söz almıştı. Eğer iman edecekseniz, peygamberin bu davetine koşun!

57/9. Allâh, sizi küfrün karanlıklarından İslâm’ın aydınlığına çıkarmak için kulu Muhammed’e apaçık mesajlar indirmiştir. Çünkü o, size karşı çok şefkatli ve merhametlidir.

57/10. Allâh, göklerin ve yerin sahibi olduğuna göre, sizin mallarınız da onundur. O halde niçin onun yolunda harcamıyorsunuz? Sizden, Mekke’nin fethinden önce Allâh yolunda harcayan ve savaşanlarla, diğerleri bir değildir. Onların derecesi, fetihten sonra Allâh yolunda harcayıp savaşanlardan daha üstündür. Bununla beraber Allâh, onlardan her iki gruba da ödüllerin en güzeli olan Cenneti vaad etmiştir. Allâh yaptığımız her şeyi bilir.

57/11. Allâh, kendi yolunda harcayan kimsenin ödülünü kat kat verir. Ayrıca onun için çok değerli bir ödül vardır.

57/12. Hesap günü sen, mümin erkek ve kadınların nurunun, her tarafı ışıltı ışıltı aydınlattığını görürsün. Onlara, “Müjdeler olsun size! Artık içlerinden ırmaklar akan Cennetlerde temelli kalacağız. İşte bu büyük bir kurtuluştur.” denir.

57/13. O gün, münafık erkek ve kadınlar, müminlere, “Bizi bekleyin, aydınlığınızdan biz de faydalanalım!” derler. Onlara, “Dünyaya dönüp ışığı orada arayın!” cevabı verilir. Müminlerle münafıklar arasına, iç tarafı rahmet, dış tarafı azap olan kapılı bir duvar çekilir.

57/14. Münâfıklar müminlere, “Dünyada sizinle birlikte değil miydik?” derler. Müminler onlara şöyle söyler: “Evet! Ama siz kendi kendinizi ateşe attınız; bizim aleyhimize devamlı fırsat kolladınız. Peygamberlerin getirdiği mesajlarda şüpheye düştünüz. Ölüm gelinceye kadar, emelleriniz ve şeytan sizi aldattı.”

57/15. “Bugün, ne sizden ne de kâfirlerden kurtuluş akçesi kabul edilir. Kalacağınız yer Cehennemdir. Size uygun olan yer de orasıdır. Orası gidilecek ne kötü bir yerdir.”

57/16. Müminlerin Allâh'ın zikri olan Kur'ân'a ve onda bildirilen gerçeklere gerektiği gibi uymasının zamanı gelmedi mi? Sakın onlar, Peygamberleri ile kendi aralarında uzun zaman geçtiği için kalpleri katılaştıran kitap ehli gibi olmasın! Çünkü kitap ehlinin birçoğu doğru yoldan çıkmıştır.

57/17. Allâh'ın kuru toprağa can verip dirilttiğini unutmayın! Düşünüp ders almanız için delillerimizi size açıkça bildiriyoruz.

57/18. Sadaka veren erkek ve kadınlar ile Allâh yolunda harcayanlara, yaptıklarının karşılığı kat kat verilecektir. Ayrıca onlar için değerli bir ödül vardır.

57/19. Allâh'a ve peygamberlerine iman edenler, Rableri yanında sözü-özü doğru olan şahitler konumundadır. Kıyamet günü onlar için ödül ve etrafını aydınlatan nurlar olacaktır. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlara gelince, onların yeri Cehennemdir.

57/20. Ey İnsanlar! Dünya hayatının bir oyun, eğlence ve süsten, karşılıklı öğünmeden, mal ve çocuk sahibi olma hırsından ibaret olduğunu bilin! Bu hayat, yağmur yağdığına yeşerdiği için çiftçinin hoşuna giden, fakat sonra da sararıp çerçöp haline gelen ekine benzer. Sadece dünya hayatını isteyenler için, ahirette şiddetli bir azap; ahireti isteyenler içinse, Allâh'tan bağışlanma ve hoşnutluk vardır. Dünya hayatı aldattıcı zevkten başka bir şey değildir.

57/21. Rabbinizin bağışlamasına ve Cennete koşun! Genişliği yerle göğün genişliği kadar olan Cennet, Allâh'a ve peygamberlerine inananlar için hazırlanmıştır. Bu, Allâh'ın, çalışıp isteyenlere verdiği bir ikramıdır. Çünkü Allâh, çok ikram edendir.

57/22. Yeryüzünde olan veya başınıza gelen felaketlerin hepsi, daha önce tarafımızdan belirlenmiştir. Çünkü bu iş, Allâh için çok kolaydır.

57/23. Elinizden kaçanlara üzülme; size verdiklerimizle de şımarmayın! Allâh, kendini öven kibirlileri sevmez.

57/24. Onlar, kendileri cimrilik yaptıkları gibi, başkalarına da tavsiye ederler. Allâh yolunda harcamaktan kaçınanların bu davranışları ona hiçbir zarar vermez. Çünkü Allâh'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. O her türlü övgüye layıktır.

57/25. Doğrusu biz, peygamberlerimizi apaçık delillerle gönderdik. Aralarında adaleti sağlamak için peygamberlerimizle insanlara kitap ve adalet ölçüsünü gönderdik. Biz, içinde insanlar için büyük sıkıntılar ve pek çok yarar bulunan savaşı meşru kıldık. Böylece Allâh, görmediği halde kendisine inanıp onun dinine ve peygamberlerine yardım edenleri ortaya çıkarır. Şüphesiz Allâh, çok güçlü ve kuvvetlidir.

57/26. Biz Nûh'u ve İbrâhîm'i peygamber olarak gönderdik. Onların nesillerine de peygamberlik ve kitap verdik. Onların gönderildiği toplumdan bazıları doğru yolu bulmuş, birçoğu da bu yoldan çıkmıştır.

57/27. Biz onlardan sonra da ard arda peygamberlerimizi gönderdik. Daha sonra Meryem oğlu İsmâ'ya peygamberlik verip, İncil'i indirdik. Ona uyanların kalplerine şefkat ve merhamet koyduk. Biz onlara uydurdukları ruhbanlığı zorunlu kılmadık. Onlar bunu Allâh'ın hoşnutluğunu

kazanmak için uydurdular. Fakat bunu da hakkıyla yerine getiremediler. Biz onlardan iman edenlere hak ettikleri ödülü vereceğiz. Ama onların birçoğu doğru yoldan çıkmışlardır.

57/28. Ey iman edenler! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Onun son peygamberine de iman edin ki, Allâh size iki kat rahmet etsin; yürüyeceğiniz yolu aydınlatsın ve günahlarınızı bağışlasın! Allâh, çok bağışlar ve merhamet eder.

57/29. Kitap ehli, Allâh'ın dilediğine peygamberlik nimetini ikram etmesine engel olamayacaklarını bilsinler! Çünkü onun ikramı kendi tasarrufundadır, onu dilediğine verir. O çok ikram sahibidir.

058. Mücâdele Sûresi

58/1. Allâh, kocası hakkında seninle tartışan ve halini Allâh'a arz eden kadının sözünü işitmiştir. Allâh, ikinizin konuşmasını da duymaktadır. Çünkü o, her şeyi çok iyi işitir ve görür.

58/2. Sizden karılarını boşamak amacıyla analarına benzetenler, bilsinler ki onların benzetmesiyle eşleri anaları olmaz. Çünkü onların anaları, sadece kendilerini doğuran kadınlardır. Onlar, çirkin ve asılsız bir söz söylemişlerdir. Bütün bunlara rağmen Allâh, günahları çok affeder ve bağışlar.

58/3. Karılarını boşamak amacıyla analarına benzeten, sonra da bu sözlerinden dönenlerin, karılarıyla cinsel ilişki kurmadan önce bir köle azat etmeleri gerekir. İşte size emredilen budur. Allâh, yaptığımız her şeyi çok iyi bilir.

58/4. Köle azat etme imkânı bulamayanların, eşiyile cinsel ilişkiye girmeden önce peş peşe iki ay oruç tutması gerekir. Buna da gücü yetmezse altmış fakiri doyurur. Allâh'a ve peygamberine inandığımız için, böyle bir çıkar yol gösterilmiştir. Bunlar Allâh'ın koyduğu kesin hükümlerdir. Kâfirlere can yakıcı azap vardır.

58/5. Allâh'a ve peygamberine karşı çıkanlar, kendilerinden öncekiler gibi rezil olacaklardır. Hâlbuki biz, apaçık ayetler indirmiştik. Kâfirlere alçaltıcı bir azap vardır.

58/6. Kıyamet günü Allâh, onların hepsini diriltip huzurunda toplayacak ve yaptıkları her şeyi önlerine koyacaktır. Çünkü onlar unutmuş olsa da Allâh kaydetmiştir. O, her şeyi çok iyi bilir.

58/7. Allâh'ın göklerde ve yerde olan her şeyden haberdar olduğunu bilmez misin? Nerede olurlarsa olsunlar üç kişi gizli konuştuğunda dördüncüsü, beş kişi gizli konuştuğunda altıncısı Allâh'tır. Bundan daha az veya daha çok olsun, Allâh yine onlarla beraberdir. Kıyamet günü Allâh, onların yaptıkları her şeyi önlerine koyacaktır. Çünkü o, her şeyi çok iyi bilir.

58/8. Müslümanlar aleyhine kulis yapmak yasaklandığı halde, günah işleme, düşmanlık yapma ve peygambere karşı gelme hususunda tekrar kulis yapanları görmüyor musun? Onlar seninle karşılaştığında, Allâh'ın hoş görmeyeceği bir şekilde seni selamlıyorlar ve içlerinden de "Peygamber olsaydı, söylediklerimizden dolayı Allâh'ın bizi cezalandırması gerekmez miydi?" diyorlar. Onlara Cehennem yeter. Mutlaka oraya gireceklerdir. Orası gidilecek ne kadar kötü bir yerdir.

58/9. Ey iman edenler! Aranızda gizli konuştuğunuzda, günah işleme, düşmanlık yapma ve peygambere karşı gelme konusunda kulis yapmayın; sadece iyilik ve Allâh'a karşı kulluk bilinci konusunda gizli toplantı yapabilirsiniz. Kıyamet günü huzurunda toplanacağımız Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!

58/10. Müslümanlar aleyhine kulis yapmak şeytanın işidir ve dolayısıyla bu durum müminleri üzer. Fakat kulis yapmak, Allâh'ın izni olmadan onlara hiçbir zarar veremez. Yeter ki müminler, Allâh'a güvenip dayansınlar.

58/11. Ey iman edenler! Toplantılarda size, “yeni gelenler için yer açın!” denildiğinde, halkayı genişletin ki, Allâh da sizin gönlünüze genişlik versin! “Kalkın!” denildiğinde de kalkın ki Allâh, siz müminlerin ve ilim sahiplerinin derecesini yükseltsin. Allâh yaptığınız her şeyi hakkıyla bilir.

58/12. Ey iman edenler! Peygamberle özel olarak görüşmek istediğinizde, görüşmeden önce sadaka verin! Bunu yapmanız, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Sadaka verecek bir şey bulamazsanız, üzülmeyin. Çünkü Allâh günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

58/13. Peygamberle özel görüşmenizden önce sadaka vermekle fakir düşeceğinizden korktuğunuz için mi bunu yerine getirmediğiniz? Fakat Allâh sizi bağışlamıştır. Öyleyse namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allâh'a ve peygamberine itaat edin! Allâh, yaptığınız her şeyi çok iyi bilir.

58/14. Allâh'ın öfkelenildiği Yahûdilerle işbirliği yapan münafıklara bir bak! Bu münafıklar ne sizdendir, ne de onlardan. Onlar, bile bile yalan yere yemin ediyorlar.

58/15. Bu yüzden Allâh onlara şiddetli bir azap hazırlamıştır. Onların yaptıkları şeyler ne kadar kötüdür!

58/16. O münafıklar bir taraftan Müslüman olduklarına yemin ederek kendilerini sizden korudular, diğer taraftan insanları Allâh'ın yolundan alıkoymaya çalıştılar. Bu yüzden onlar için küçük düşürücü bir azap vardır.

58/17. Allâh'ın azabına karşı onların ne malları, ne de evlatları kendilerine bir fayda sağlayacaktır. Onlar Cehenneme girecek ve orada temelli kalacaklardır.

58/18. Münafıklar, size “biz müslümanız” diye yemin ettikleri gibi, Allâh'ın insanları diriltip huzurunda toplayacağı kıyamet günü de Allâh'a yemin edecekler ve bununla bir şey elde edebileceklerini sanacaklardır. Doğrusu onlar gerçekten yalancıdır.

58/19. Şeytan, onlara hâkim olmuş ve Allâh'ı akıllarından çıkarmıştır. Artık bunlar, şeytanın dostlarıdır. Şüphesiz şeytanın dostları helak olmaya mahkûmdur.

58/20. Allâh'a ve peygamberine karşı çıkanlar, en alçak ve aşağılık kimselerdir.

58/21. Allâh, kendisinin ve peygamberlerinin üstün geleceğine hükmetmiştir. Doğrusu Allâh çok güçlü ve kuvvetlidir.

58/22. Allâh'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun, ona ve peygamberine karşı gelenlerle işbirliği yaptığını göremezsin. Bunlar babaları, çocukları, kardeşleri ve akrabaları da olsa durum değişmez. Çünkü Allâh, müminlerin kalplerine imanı yerleştirmiş ve onları vahiyle desteklemiştir. Allâh onları içlerinden ırmaklar akan temelli kalacakları Cennetlere koyacaktır. Allâh onlardan, onlar da Allâh'tan hoşnuttur. Bunlar Allâh'ın hükümlerine uyanlardır. Onun hükümlerine uyanlar ise, kurtuluşa ermişlerdir.

059. Haşr Sûresi

59/1. Göklerde ve yerde bulunan her şey Allâh'ın çok yüce olduğunu göstermektedir. Doğrusu o, çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

59/2. Allâh'ın izniyle ilk defa yurtlarından sürgün ettiğiniz kimseler, kâfir olan kitap ehlinin Nadiroğullarıdır. Siz onların yurtlarından çıkacağını beklemiyordunuz; onlar da kalelerinin kendilerini Allâh'ın azabından koruyacağını sanıyorlardı. Fakat ummadıkları bir yerden onun azabı başlarına geldi; Allâh kalplerine korku saldı da, sürgüne giderken evlerini hem kendileri, hem de müminler harabeye çevirdiler. Ey akıllılar, bundan ders çıkarın!

59/3. Allâh onları sürgünle cezalandırmasaydı, dünyada başka bir şekilde yine cezalandırırdı. Ahirette ise, onlar için Cehennem azabı vardır.

59/4. Çünkü onlar, Allâh'a ve peygamberine karşı gelmişlerdir. Ona karşı gelenler mutlaka cezalandırılacaktır. Allâh'ın azabı çok şiddetlidir.

59/5. Kuşatma sırasında hurma ağaçlarını kesmeniz de, kesmeyip kendi halinde bırakmanız da Allâh'ın izniyledir. Allâh, doğru yoldan çıkanları işte böyle rezil eder.

59/6. Allâh'ın, onların malından peygamberine verdiği ganimetleri elde etmek için siz ne at, ne de deve üzerinde savaştınız. Fakat Allâh, peygamberlerini dilediği kimselerin üzerine salarak üstün getirir. Çünkü Allâh'ın gücü her şeye yeter.

59/7. Allâh'ın, savaşmadan peygamberine verdiği o ülke halkının malları; Allâh'ın, peygamberin, yakın akrabaların, yetimlerin, yoksulların ve yolda kalmışlarıdır. Allâh, bu malların yalnız zenginler arasında dolaşan bir güç olmaması için böyle hükmetmiştir. Dolayısıyla siz, Peygamberin verdiklerini alın, vermediklerinden de uzak durun! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Çünkü onun azabı çok şiddetlidir.

59/8. Ayrıca bu mallar, yurtlarından çıkarılıp mallarından uzak kalan fakir muhacirler içindir. Çünkü onlar, Allâh'ın ikram ve hoşnutluğunu istemekte ve onun dininin üstün gelmesine çalışmaktadırlar. Onlar özü ve sözü doğru kimselerdir.

59/9. Muhacirlerden önce Medine'yi yurt edinen müminler, oraya hicret edenleri severler. Muhacirlere verilenlerden dolayı da içlerinde bir rahatsızlık duymazlar; kendilerinin ihtiyacı olsa da onları tercih ederler. İşte böyle nefislerinin cimriliğinden sakınanlar, kurtuluşa ermişlerdir.

59/10. Onlardan sonra gelenler de, şöyle dua eder: “Rabbimiz! Bizi ve bizden önceki müminleri bağışla! Kalplerimizde müminlere karşı kin bırakma! Şüphesiz sen, çok şefkatli ve merhametlisin.”

59/11. Münafıkların, kâfir olan kitap ehlinin yandaşlarına ne dediğini görmüyor musun? Onlar, “Siz yurdunuzdan çıkarılırsanız, biz de sizinle birlikte çıkarız. Size karşı olan hiç kimseye uymayız. Eğer sizinle savaşılırsa, mutlaka size yardım edeceğiz.” demişlerdi. Allâh, onların gerçekten yalancı olduklarını çok iyi bilmektedir.

59/12. Çünkü bu münafıklar, kitap ehlinin yandaşları yurtlarından çıkarılırsa, onlarla beraber çıkmazlar. Eğer onlara savaş açılırsa, yardım etmezler. Yardıma gitseler bile, zoru görünce arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra onlar yine yardımsız kalır.

59/13. Onların size karşı duyduğu korku, Allâh korkusundan daha şiddetlidir. Çünkü onlar, Allâh'ın azabının ne olduğunu anlamayan bir topluluktur.

59/14. Onlar, surlarla çevrili bir kale veya siper olmaksızın sizinle meydan savaşı yapamazlar. Ayrıca kendi aralarında büyük ayrılık vardır. Sen onları birlik içinde sanırsın, hâlbuki onlar içlerinden farklı görüş ve inançlara sahiptir. Çünkü onlar sağduyuyla hareket etmeyen bir topluluktur.

59/15. Bunların durumu, kısa bir süre önce Bedir'de bozguna uğrayan müşriklerin durumuna benzer. Onlar, yaptıklarının cezasını çekmişlerdir. Ayrıca onlar için ahirette can yakıcı bir azap vardır.

59/16. Yahudileri savaşa teşvik eden münafıkların durumu, şeytanın yaptığına benzer: Nitekim şeytan, insana “İnkâr et!” der; insan inkâr edince de, “Ben senden uzağım. Çünkü ben, evrenin sahibi olan Allâh'tan korkarım.” diyerek onu yüz üstü bırakır.

59/17. Hem kâfir olan kitap ehlinin, hem de onları savaşa teşvik eden münafıkların sonu, temelli kalacakları Cehennemdir. İşte zalimlerin cezası budur.

59/18. Ey iman edenler! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Herkes hesap günü için ne hazırladığına baksın! Evet, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Şüphesiz Allâh yaptıklarınızı çok iyi bilir.

59/19. Siz sakın Allâh'ı unutanlar gibi olmayın! Onlar Allâh'ı unuttuğu için, Allâh da onlara ahiret için hazırlık yapmayı unutturdu. Onlar, doğru yoldan çıkmış kimselerdir.

59/20. Cehennemliklerle cennetlikler bir değıldir. Çünkü cennetlikler kurtuluşa ermişlerdir.

59/21. Kur'an'ın getirdiğı sorumluluk çok büyüktür. Eğer biz bu sorumluluğı bir dağa yükleydik, onun ağırlığından dağın paramparça olduğunu görürdün. Biz, insanların düşünüp ders alması için böyle örnekler veriyoruz.

59/22. O, kendisinden başka ilah olmayan Allâh'tır. O gizli ve açık her şeyi bilir. O, dünyada bütün canlılara, ahirette ise yalnız müminlere çok merhametlidir.

59/23. O, kendisinden başka ilah olmayan Allâh'tır. O mutlak hâkimdir ve her türlü eksiklikten uzaktır. O, müminleri esenliğe çıkararak, onlara güven veren, onları görüp gözeterek, çok güçlü, emrini her şeye geçiren ve çok yüce olan Allâh'tır. O, müşriklerin ortak koştuğlarından uzaktır.

59/24. Allâh, yaratan, var eden ve şekil verendir. En güzel isimler onundur. Gökyerde ve yerde olan her şey ona boyun eğer. O çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

060. Mümtehine Sûresi

60/1. Ey iman edenler! Benim de, sizin de düşmanınız olan kişileri dost edinmeyin! Fakat içinizden bir kısmı, akrabası olduğu için savaşla ilgili gizli bilgileri onlara ulaştırmaktadır. Hâlbuki onlar, size gönderilen Kur'an'ı inkâr etmiş ve Allâha inandığımız için Peygamberi ve sizi yurdunuzdan çıkarmışlardı.⁹ Allâh yolunda cihat etmek ve onun hoşnutluğunu kazanmak istiyorsanız, akrabanız diye Mekkelilere sırlarınızı açıklayarak onlara yardım etmeyin! Ben, sizin gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da çok iyi bilirim. Sizden böyle davrananlar, doğru yoldan çıkmıştır.

60/2. Onlar size karşı bir fırsat yakaladılar, elleriyle dilleriyle her türlü kötülüğü yaparak düşmanlıklarını ortaya koyarlar. Çünkü onlar sizin de kâfir olmanızı isterler.

60/3. Kıyamet günü ne yakınlarınız, ne de çocuklarınız size fayda verir. Şüphesiz Allâh, ahirette yaptıklarınıza göre aranızda hükmünü verecektir. Allâh yaptıklarınızı çok iyi görür.

60/4. İbrâhîm ve ona iman edenlerde sizin için güzel örnekler vardır. Onlar, İbrâhîm'in peygamberliğini kabul etmeyenlere, "Biz sizden ve Allâh'tan başka tapmış olduğunuzdan uzağız. Sizin dininizi kabul etmiyoruz. Bir olan Allâh'a inanıncaya kadar sizinle aramızda kin ve düşmanlık sürecektir." demişlerdi. Fakat İbrâhîm babasına, "Senin hakkında Allâh'ın dilediğı hiçbir şeye engel olamam. Ama yine de senin bağışlanman için dua edeceğim." demişti. İbrâhîm ve ona inananlar şöyle dua etmişlerdi: "Rabbimiz! Biz sana güvenip dayanıyoruz. Sana yöneldik. Sonunda da sana döneceğiz."

60/5. "Rabbimiz! Bizi kâfirlerin baskı ve zulmüne uğratma, günahlarımızı bağışla! Şüphesiz sen çok güçlüsün ve her şeyi yerli yerince yaparsın."

60/6. Doğrusu İbrâhîm ve ona iman edenlerde, Allâh'a ve ahiret gününe inanan müminler için güzel örnekler vardır. Onlardan yüz çevirenler, zararını kendileri çeker. Çünkü Allâh'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur; o, her türlü övgüye layıktır.

⁹ Ey imân edenler! Size gönderilen Kur'an'ı inkâr eden benim ve sizin düşmanlarınıza sevgi göstererek onları dost edinmeyin! Onlar, Rabbiniz olan Allâha inandığımız için Peygamberi ve sizi yurdunuzdan çıkarmışlardı. (İ.P.)

60/7. Düşmanlıkta ileri gitmeyin; belki Allâh, ileride sizinle düşmanlarınız arasına sevgi koyacaktır. Çünkü Allâh'ın her şeye gücü yeter; o günahları bağışlar ve çok merhamet eder.

60/8. Allâh, din uğrunda sizinle savaşmayan ve sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik etmenizi ve adaletli davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allâh, adaletli olanları çok sever.

60/9. Allâh sadece din uğrunda sizinle savaşanları, sizi yurdunuzdan çıkarıcıları ve çıkarılmanıza destek verenleri dost edinmenizi yasaklamıştır. Onlarla dost olanlar, zalimlerin ta kendileridir.

60/10. Ey iman edenler! Kâfirlerin elinden kaçıp size gelen mümin kadınların gerçekten inanıp inanmadıklarını araştırın! -Allâh onların imanlarını çok iyi bilir, ama siz yine de soruşturun.- Mümin olduklarını anlarsanız, kâfirlerle yaptığınız anlaşma sebebiyle onları geri çevirmeyin! Çünkü o kadınlar kâfirlere, kâfirler de mümin kadınlara helâl değildir. Kâfirlerin, o kadınlara verdikleri mehirlerini geri verin! Bundan sonra, mehirlerini vererek onlarla evlenmenizde sakınca yoktur. Müşrik kadınlarla evliliğinizi devam ettirmeyin! Siz, onlara verdiğiniz mehirleri geri isteyebileceğiniz gibi, kâfirler de mümin kadınlara verdiği mehirleri geri alabilirler. Allâh aranızda böyle hükmetmiştir. O, her şeyi çok iyi bilir ve yerli yerince yapar.

60/11. Sizden birinin karısı kaçıp kâfirlere katılır, kocası verdiği mehri istemesine rağmen geri vermezse ve daha sonra onlara karşı yaptığınız savaşı kazanıp ganimet elde ederseniz, eşi kaçmış olan kimseye, kaçan karısına verdiği mehir kadar, ganimet malından verin! İman ettiğiniz Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun!

60/12. Ey Peygamber! Mümin kadınlar, hiçbir şeyi Allâh'a ortak koşmayacaklarına, hırsızlık yapmayacaklarına, zina etmeyeceklerine, çocuklarını öldürmeyeceklerine, zinadan olan çocuğunu kocasına isnat etmeyeceklerine, dine ve örfe uygun emirlerde sana isyan etmeyeceklerine söz vererek bağlılıklarını bildirmek üzere gelirlere, onların bağlılıklarını kabul et ve bağışlanmaları için Allâh'a dua et! Çünkü Allâh, günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

60/13. Ey iman edenler! Allâh'ın öfkelenmediği hiçbir topluluğu dost edinmeyin! Çünkü kâfirler, ne ahirete; ne de ölümlerin tekrar dirileceğine inanır.

061. Sâf Sûresi

61/1. Göklerde ve yerde bulunan her şey Allâh'ın çok yüce olduğunu göstermektedir. O, çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

61/2. Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?

61/3. Yapmayacağınız şeyleri söylemek, Allâh katında çok büyük günahdır.

61/4. Şüphesiz Allâh, binanın tuğlaları gibi birbirine kenetlenerek saf tutup kendi yolunda savaşanları sever.

61/5. Mûsâ halkına, “Ey halkım! Allâh tarafından gönderilmiş bir peygamber olduğumu bildiğiniz halde niçin beni üzüyorsunuz?” demişti. Onlar doğru yoldan çıkınca, Allâh da onları kendi tercihlerinde bırakmıştır. Çünkü Allâh, yoldan çıkmış bir toplumu, zorla doğru yola iletmez.

61/6. Meryem oğlu İsâ da, “Ey İsrâîloğulları! Ben, daha önce gönderilen Tevrat'ı onaylamak ve benden sonra gelecek Ahmet adındaki bir peygamberi müjdelemek için Allâh tarafından gönderilmiş bir elçiyim.” dedi. Fakat İsâ mucizeler gösterince, İsrâîloğulları, “Bu apaçık bir sihirdir.” dediler.

61/7. Kendisi İslâm'a çağrıldığı halde, bunu kabul etmeyip, uydurduğu birtakım yalanları Allâh'a isnat eden kişiden daha zalim kim olabilir? Allâh zalimleri zorla doğru yola iletmez.

61/8. Onlar, uydurdukları sözlerle Allâh'ın mesajlarını etkisiz hale getirmek isterler. Fakat kâfirlerin hoşuna gitmese de Allâh, dinini tamamlayacaktır.

61/9. Allâh Peygamberini, doğru yolu göstermek ve hak dini yaymak için göndermiştir. Allâh dinini, müşrikler istemese de diğer dinlere üstün kılacaktır.

61/10. Ey iman edenler! Size, can yakıcı azaptan kurtaracak kazançlı bir yol göstereyim mi?

61/11. Bu yol, Allâh'a ve peygamberine iman etmek, mallarınızla ve canlarınızla onun yolunda çalışmaktır. Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

61/12. Böyle yaparsanız, Allâh günahlarınızı bağışlar ve sizi içlerinden ırmaklar akan Cennetlere ve orada çok güzel konaklara yerleştirir. İşte büyük kurtuluş budur.

61/13. Bundan başka hoşunuza gidecek bir müjde daha vardır ki, o da Allâh'tan bir zafer ve yakında gerçekleşecek fetihtir. Rasûlüm! Bunları müminlere müjdele!

61/14. Ey iman edenler! Allâh'ın dinini yaymak ve üstün getirmek için çalışın! Nitekim Meryem oğlu İsâ, havâriyelerine, "Allâh'ın dinini yayma konusunda bana kim yardım edecek?" diye sorunca, Havâriyeler de, "Biz yardım ederiz." cevabını vermişlerdi. Bu havâriyeler Allâh'ın mesajlarını tebliğ edince de, İsrâiloğullarından bir kısmı inandı, bir kısmı ise inkâr etti. Biz de inananları düşmanlarına karşı destekledik. Böylece onlar üstün geldi.

062. Cumu'a Sûresi

62/1. Göklerde ve yerde bulunan her şey, mutlak hâkim, her türlü eksiklikten uzak, çok güçlü ve her şeyi yerli yerince yapan Allâh'ın çok yüce olduğunu göstermektedir.

62/2. Allâh, daha önce kendilerine kitap verilmeyen bir halka, aralarından Allâh'ın ayetlerini okuyan, onları şirk ve günahlardan arındıran, kitabı ve onun inceliklerini öğreten bir peygamber göndermiştir. Onlar, daha önce, doğru yoldan tamamen çıkmışlardı.

62/3. Bu peygamberi Allâh, kıyamete kadar gelecek diğer bütün insanlara da göndermiştir. Allâh çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

62/4. Peygamberlik, Allâh'ın dilediği kuluna verdiği bir ikramıdır. Allâh büyük lütuf sahibidir.

62/5. Tevrat'la sorumlu tutulduğu halde, hükümlerini yerine getirmeyenlerin durumu, yararlı bilgilerle dolu cilt cilt kitap taşıyan, fakat bunun değerini bilmeyen eşeğin durumuna benzer. Allâh'ın ayetlerini yalanlayan bir kavmin durumu ne kötüdür! Allâh, zalimleri zorla doğru yola iletmez.

62/6. Ey Yahûdîler! İnsanlar arasında Allâh'ın dostu olarak sadece kendinizi görüyorsanız ve bunda da samimi iseniz, haydi ölümü isteyin bakalım!

62/7. Fakat onlar, yaptıkları günahlar sebebiyle, ölümü asla istemezler. Allâh, zalimleri çok iyi tanır.

62/8. Onlara şöyle de: "Kendisinden kaçıp durduğunuz ölüm, şüphesiz sizi yakalayacak, sonra da, açık ve gizli her şeyi bilen Allâh'ın huzuruna çıkarılacaksınız. İşte o zaman Allâh, yaptıklarınızı önünüze koyacaktır."

62/9. Ey iman edenler! Cuma ezanı okunduğunda alışverişi bırakıp hemen Allâh'ı zikir olan namaza gidin! Bilerseniz bu sizin için çok daha hayırlıdır.

62/10. Cuma namazı kılınınca, işlerinizin başına dönerek Allâh'ın ikramı olan rızkınızı arayabilirsiniz. Kurtuluşa ermek için, Allâh'ı hiçbir zaman aklınızdan çıkarmayın!

62/11. Cuma namazı alışverişten daha hayırlı olmasına rağmen bazı insanlar, bir ticaret veya eğlence görünce, seni hutbede terk edip hemen ona yöneldiler. Onlara, “Allâh'ın müminlere hazırladığı nimetler, ticaret ve eğlenceden daha iyidir. Allâh, rızık verenlerin en hayırlısıdır.” de!

063. Münâfikûn Sûresi

63/1. Rasûlüm! Münafıklar sana geldiğinde, “Biz senin, Allâh'ın peygamberi olduğuna şahitlik ederiz.” derler. Allâh, senin peygamber olduğunu da, münafıkların bunu inanmadan söylediğini de çok iyi bilir.

63/2. Münafıklar bir yandan Müslüman olduklarına yemin ederek kendilerini sizden korurken, diğer taraftan insanları, Allâh'ın yolundan alıkoymaya çalışırlar. Onların yaptıkları şey ne kötüdür.

63/3. Çünkü onlar, dilleriyle “iman ettik” derler, fakat içlerinden inanmazlar. Bu yüzden onların kalpleri gerçeklere kapanmıştır. Artık onlar doğruyu da, yanlışı da anlamazlar.

63/4. Münafıkları gördüğünde, dış görünüşleri senin hoşuna gider. Konuştukları zaman da sözlerini dinlersin. Fakat onlar koflaşmış kütük gibidir. Onlar, duydukları her gürültüyü, kendi aleyhlerine sanırlar. Münafıklar sizin düşmanınızdır; kendinizi onlardan iyi koruyun! Allâh onları kahretsin! Nasıl da gerçeklerden yüz çeviriyorlar.

63/5. Münafıklara, “Doğru yola gelin de, Allâh'ın peygamberi sizin bağışlanmanız için dua etsin!” denildiğinde, alay ederek başlarını çevirirler. Sen onların büyüklük taslayarak uzaklaştıklarını görürsün.

63/6. Sen, onların bağışlanması için dua etsen de etmesen de fark etmez; Allâh onları affetmeyecektir. Çünkü Allâh, yoldan çıkanları, zorla doğru yola iletmez.

63/7. Bir seferden dönerken, biri ensar, diğeri muhacir iki kişi arasında çıkan kavgadan dolayı, münafıklar, “Peygamberin yanındaki yoksul muhacirlere bir şey vermeyin ki, dağılıp gitsinler.” dediler. Hâlbuki göklerin ve yerin hazineleri Allâh'ındır. Fakat münafıklar bu gerçeği anlamıyorlar.

63/8. Münafıklar, “Bu savaştan Medine'ye dönersek, şerefli ve güçlü olan biz, aşağı tabakadan olan muhacirleri oradan çıkaracağız.” demişlerdi. Şüphesiz güç ve şeref, Allâh'ın, peygamberinin ve müminlerindir. Fakat münafıklar bunu anlamıyor.

63/9. Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allâh'ı anmaktan alıkoymasın. Aksini yapanlar, en büyük zarara uğramış olurlar.

63/10. Sizden ölümün yaklaştığını gören biri, “Rabbim! Bana bir fırsat daha versen de senin yolunda harcayarak iyi kimselerden olsam.” demeden önce, Allâh'ın size verdiklerinden onun yolunda harcayın!

63/11. Çünkü Allâh, eceli gelen kimsenin ölümünü ertelemez. O, yaptığınız her şeyi çok iyi bilir.

064. Tegâbun Sûresi

64/1. Göklerde ve yerde bulunan her şey, Allâh'ın yüce olduğunu göstermektedir. Hâkimiyet onundur; o her türlü övgüye layıktır. Allâh'ın gücü her şeye yeter.

64/2. Sizi yaratan Allâh'tır. Böyleyken kiminiz onu inkâr etmekte, kiminiz de ona inanmaktadır. Allâh, yaptığınız her şeyi çok iyi görür.

64/3. Allâh, gökleri ve yeri, bir amaç için gerektiği şekilde yaratmıştır. Sizi de en güzel şekilde yaratmıştır. Sonunda dönüş onadır.

64/4. Allâh, göklerde ve yerde olanları da, gizlediklerinizi de, açığa vurduklarınızı da bilir. Allâh, içinizde gizlediğiniz her şeyi çok iyi bilir.

64/5. Daha önce yaptıkları kötülüklerin cezasını çeken kâfirlerin haberi size ulaşmadı mı? Onlar için ahirette de can yakıcı bir azap vardır.

64/6. Çünkü onlar, peygamberleri apaçakık belgeler getirdiğinde, “Bize bir insan mı doğru yolu gösterecek?” diyerek, ilâhî mesajlardan yüz çevirip kâfir oldular. Hâlbuki Allâh onların iman etmelerine muhtaç değildir. Zaten Allâh hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. O her türlü övgüye layıktır.

64/7. Kâfirler, öldükten sonra dirilmeyeceklerini ileri sürerler. Onlara şöyle de: “Hayır! Rabbime yemin olsun ki siz mutlaka dirileceksiniz. Sonra da yaptığınız her şey önünüze konacaktır. Bunu yapmak Allâh'a çok kolaydır.”

64/8. “Öyleyse siz Allâh'a, peygamberine ve yolunuzu aydınlatmak için indirdiğimiz Kur'an'a iman edin! Allâh, yaptığınız her şeyi çok iyi bilir.”

64/9. Kıyamet günü Allâh, hepinizi bir araya getirecek ve o gün, kimin aldandığı açıkça belli olacaktır. Allâh, kendine inanıp yararlı işler yapanların günahını affedecek ve onları temelli kalacakları içinden ırmaklar akan Cennetlere koyacaktır. İşte en büyük kurtuluş budur.

64/10. Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlar Cehenneme girecek ve orada temelli kalacaklardır. Orası varılacak ne kötü bir yerdir.

64/11. İnsanın başına gelen her sıkıntı, Allâh'ın koyduğu yasalara göre gerçekleşir. Allâh kendisine iman edenlerin kalplerini doğruya çevirir. O, her şeyi çok iyi bilir.

64/12. Allâh'a ve peygambere itaat edin! Eğer ondan yüz çevirirseniz, sorumluluğu size ait olur; çünkü elçimizin görevi, aldığı mesajları açıkça tebliğ etmekten ibarettir.

64/13. Allâh'tan başka ilah yoktur. Öyleyse müminler yalnız ona güvenip dayansınlar.

64/14. Ey iman edenler! Eşleriniz ve çocuklarınız Cehenneme düşmenize sebep olabilir. Öyleyse onlar hakkında dikkatli olun! Affedip bağışlar ve onlara hoş görülü davranırsanız Allâh da sizi bağışlar. Allâh, çok bağışlayan ve merhamet edendir.

64/15. Çünkü mallarınız ve çocuklarınız, sizin için bir imtihan aracıdır. Bunda başarılı olanlara Allâh yanında büyük ödül vardır.

64/16. Öyleyse gücünüz yettiğinde Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Onun emirlerini dinleyip yerine getirin ve kendi iyiliğiniz için Allâh yolunda harcayın! Çünkü nefsinin cimriliğinden korunanlar, kurtuluşa ererler.

64/17. Eğer Allâh yolunda malınızı harcarsanız, o da size karşılığını kat kat verir ve günahlarınızı bağışlar. Çünkü Allâh, yapılan iyiliğin karşılığını fazlasıyla verir ve çok hoşgörülüdür.

64/18. Allâh, gizli ve açık her şeyi bilir; çok güçlüdür ve her şeyi yerli yerince yapar.

065. Talâk Sûresi

65/1. Ey Peygamber! Müminlere şöyle de: Rabbiniz olan Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun da, evliliği sürdürmek imkânsız hale geldiğinde eşlerinizi, bekleme sürelerine dikkat ederek boşayın ve bu süre bitinceye kadar bekleyin! Boşanan kadınları, açık bir hayâsızlık yapmadıkça evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmassınlar! Bilemezsiniz, belki Allâh, onların içlerinde

evliliklerini sürdürmek için yeni bir durum ortaya çıkarır. İşte bunlar Allâh'ın hükümleridir. Onun hükmünü çiğneyenler, kendilerine yazık etmiş olurlar.

65/2. Boşanan kadınlar, bekleme sürelerini doldurunca; onlarla evliliğinizi ya güzelce devam ettirin, ya da iyilikle ayrılın! Boşanmanıza adaletli iki Müslüman'ı şahit tutun! Onlar da Allâh'ın hoşnutluğunu gözeterek, şahitliği dosdoğru yapsın! İşte bunlar, Allâh'a ve ahiret gününe inanan kimseler için bir öğüttür. Allâh, kendine karşı kulluk bilincinde olanlara, sıkıntılardan kurtulmak için bir yol gösterir.

65/3. Ayrıca Allâh, onlara hiç beklemedikleri bir yerden rızık verir. O, kendisine güvenip dayananlara yeter. Şüphesiz Allâh, emrini yerine getirir. O, her şeye bir ölçü koymuştur.

65/4. Kadınlarınızdan menopoz döneminde olan veya hiç adet görmeyenlerin durumundan şüphe ediyorsanız, onların bekleme süresi üç aydır. Hamile kadınların bekleme süreleri ise, doğuma kadardır. Allâh, kendisine karşı kulluk bilincinde olanlara, her işinde kolaylık sağlar.

65/5. İşte bunlar, Allâh'ın size bildirdiği emirleridir. Allâh, kendisine karşı kulluk bilincinde olanların günahlarını bağışlar ve onlara büyük ödül verir.

65/6. Boşadığınız kadınların nafakasını, bekleme süresince gücünüz ölçüsünde karşılayın; onları kaldığınız evlerde ikamet ettirin! Evinizi terk etmesi için baskı yapmayın!. Hamile olanların nafakasını doğuruncaya kadar temin edin! Eğer isteğiniz üzerine çocuğunuzu emzirirlerse, aranızda anlaşacağınız uygun bir ücret verin! Anlaşamazsanız, çocuk için başka bir sütanne tutabilirsiniz.

65/7. Eşini boşayan erkeklerden zengin olan durumuna göre; fakir olan da Allâh'ın verdiği kadarıyla, bekleme süresince kadınlara nafaka versin! Çünkü Allâh herkesi kendi imkânları ölçüsünde sorumlu tutar. Allâh, her zorluktan sonra bir kolaylık gösterir.

65/8. Biz Rabbinin ve onun peygamberlerinin emirlerine karşı gelen pek çok halkı şiddetli bir şekilde hesaba çekip görülmedik bir azapla cezalandırdık.

65/9. Böylece onlar, yaptıklarının cezasını çektiler; işlerinin sonu tam bir hüsrana olmuştur.

65/10. Ayrıca Allâh onlar için ahirette şiddetli bir azap hazırlamıştır. Ey sağduyulu müminler! Allâh'a karşı kulluk bilincinde olun! Şüphesiz Allâh size öğüt veren bir kitap göndermiştir.

65/11. Allâh, iman edip yararlı işler yapanları küfrün karanlıklarından İslâm'ın aydınlığına çıkarmak için, size gerçekleri açıklayan ayetlerini bildirecek bir peygamber göndermiştir. Allâh, iman edip yararlı işler yapanları, temelli kalacakları, içlerinden ırmaklar akan has bahçelere koyacaktır. Allâh onlara gerçekten çok güzel bir rızık vermiştir.

65/12. Allâh, yedi kat göğü ve yerden de bir o kadarını yaratandır. Bunların hepsi, onun her şeye gücünün yettiğini ve ilminin her şeyi kuşattığını anlamamız için koymuş olduğu kanunlara göre hareket eder.

066. Tahrîm Sûresi

66/1. Ey Peygamber! Eşlerini memnun edeceğim diye, Allâh'ın helal kıldığı bir nimeti kendine niçin yasaklıyorsun? Allâh günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

66/2. Allâh size, gerektiğinde yeminlerinizi bozmayı zorunlu kılmıştır. Sizin sahibiniz Allâh'tır. O her şeyi hakkıyla bilir ve yerli yerince yapar.

66/3. Peygamber, eşlerinden birine bir sır vermişti. Fakat eşi, o sırrı başka bir eşine söyleyince, Allâh bunu Peygamberine açıkladı; o da eşinin yaptığına hepsini değilse de bir

kısmını onun yüzüne vurdu. O zaman eşi, “Bunu sana kim haber verdi?” diye sordu. Peygamber de, “Onu bana, her şeyi çok iyi bilen Allâh haber verdi.” diye cevap verdi.

66/4. Ey Âişe ve Hafsa! Eğer tövbe ederseniz, kaymış olan kalplerinizi düzeltmiş olursunuz. Fakat Peygamber'e karşı birbirinizi desteklerseniz, ona bir zarar veremezsiniz. Çünkü Allâh, Cebrâîl ve erdemli müminler peygamberin dostu ve yardımcılarıdır. Ayrıca melekler de ona arka çıkarlar.

66/5. Ey Peygamberin eşleri! Eğer Peygamber sizi boşarsa Rabbi ona sizden daha hayırlı müslüman, mümin, itaatkâr, Allâh'a yönelen, ibadete düşkün, oruç tutan dul ve bakire eşler verir.

66/6. Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan Cehennem'den koruyun! Cehennemde acımasız, güçlü ve Allâh'ın hiçbir emrine karşı gelmeden yerine getiren melekler vardır.

66/7. O melekler Cehennemliklere şöyle seslenecektir: “Ey kâfirler! Bugün özür dilemeye kalkmayın! Artık siz yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.”

66/8. Ey iman edenler! İçtenlikle Allâh'a yönelin! Böyle yaparsanız Rabbiniz günahlarınızı affeder ve sizi içerisinden ırmaklar akan Cennetlere koyar. O gün Allâh, peygamberi ve ona iman edenleri utandırmayacak, onların dünyadayken yaptıkları iyi işler, önlerini ve yanlarını ışıl ışıl aydınlatacaktır. Onlar, “Rabbimiz, nurumuzu artır! Günahlarımızı bağışla! Şüphesiz senin gücün her şeye yeter.” diye dua edeceklerdir.

66/9. Ey Peygamber! Kâfirler ve münafıklarla savaş, onlara acıma! Onların gideceği yer Cehennemdir. Orası varılacak ne kötü bir yerdir.

66/10. Allâh, Nûh'un karısı ile Lût'un karısını kâfirler için örnek vermektedir. Bu iki kadın, erdemli iki peygamberin eşleriydi. Buna rağmen onlar, peygamberlerin davasına ihanet ettiler. Bu yüzden Allâh'ın azabına uğradılar. Peygamber hanımı olmaları kendilerini kurtarmadı. Onlara “Diğerleriyle beraber Cehenneme girin!” denildi.

66/11. Allâh, Firavun'un karısını da müminlere örnek vermektedir. Nitekim onun karısı, “Rabbim! Cennette bana bir köşk ver. Beni Firavun ve yaptıklarından koru! Zalimlerden kurtar!” diye dua etmişti.

66/12. Allâh, namusunu koruyan İmrân'ın kızı Meryem'i de örnek göstermektedir. Hiçbir erkekle birlikte olmadığı halde, biz onun karnında İsâ'yı canlandırdık. Meryem, Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik ederek, Allâh'a gönülden boyun eğenlerden biriydi.

067. Mülk Sûresi

67/1. Mutlak hâkimiyet sahibi olan Allâh çok yücedir. Onun gücü her şeye yeter.

67/2. Allâh, kimin daha güzel işler yapacağını ortaya çıkarmak için sizi yoktan var edip hayat vermiştir, daha sonra da öldürüp huzurunda toplayacaktır. O, çok güçlü ve günahları çok bağışlayandır

67/3. Allâh, yedi kat göğü birbiriyle uyumlu bir şekilde yaratmıştır. Rahmeti sonsuz olan Allâh'ın yarattığında hiçbir aksaklık göremezsin. Tekrar tekrar bak, orada hiç çatlak görebilir misin?

67/4. İstedığın kadar bak, gözün yorgun düşer de bir kusur bulamazsın.

67/5. Biz görülebilen gökyüzünü yıldızlarla süsledik. Bunu, insanları saptıran insan ve cin şeytanlarının çabalarını boşa çıkarmak için yaptık. Ahirette onlara yakıp kavuracak olan bir azap hazırladık.

67/6. Rablerini inkâr edenlere Cehennem azabı vardır. Orası gidilecek ne kötü bir yerdir!

67/7. Kâfirler Cehenneme atılınca, onun kaynarken çıkardığı korkunç uğultuyu işitirler.

67/8. Öyle bir uğultu ki, neredeyse Cehennem öfkesinden çatlayacaktır. Oraya atılan her gruba bekçiler, “Size uyarıcı bir peygamber gelmedi mi?” diye soracaklardır.

67/9. Bunun üzerine Cehennemlikler şöyle cevap vereceklerdir: “Evet, bize bir peygamber gelmişti. Fakat biz onu yalanlamış ve 'Allâh hiçbir şey indirmede; siz tamamen şaşırılmışsınız.' demiştik.”

67/10. “Eğer onu dinleseydik veya aklımızı kullansaydık, şimdi bu yakıp kavuran Cehennemde olmazdık.”

67/11. Böylece onlar günahlarını kabullenmiş olacaktır. Artık Cehennemlikler Allâh'ın rahmetinden uzak olsun!

67/12. Görmedikleri halde Rablerine gönülden saygı duyanlara gelince, onlar için bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

67/13. Sözüünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun fark etmez. Çünkü Allâh, içinizde gizlediklerinizi de çok iyi bilir.

67/14. Hiç yaratan yarattığını bilmez mi! O, en gizli şeyleri bilir ve her şeyden haberdardır.

67/15. Allâh, yeryüzünü yaşamanıza uygun hale getirmiştir. Öyleyse orada dolaşın ve onun verdiği nimetlerden yararlanın! Sonunda onun huzurunda toplanacaksınız.

67/16. Yüceler yücesi olan Allâh'ın, yeryüzünü sarsıp sizi yere batırmayacağından emin olabilir misiniz?

67/17. Yoksa Yüceler yücesi olan Allâh'ın, üzerinize taş yağdıran bir kasırga göndermeyeceğinden emin olabilir misiniz? Yakında uyarımın nasıl olduğunu anlayacaksınız!

67/18. Onlardan öncekiler de peygamberleri yalanlamış ve azabımın nasıl olduğunu görmüşlerdi.

67/19. Onlar üzerlerinde sıra sıra uçan kuşları hiç mi görmüyorlar? O kuşları, koyduğu kanunlara göre havada tutan Allâh'tır. Şüphesiz Allâh, her şeyi çok iyi görür.

67/20. Merhameti sonsuz olan Allâh'ın azabından sizi kurtaracak bir ordunuz mu var? Şüphesiz kâfirler büyük bir yanılgı içindedir.

67/21. Allâh verdiği rızkı keserse size kim içirip doyurur? Kâfirler, hâlâ isyan etmeye ve gerçeklerden kaçmaya devam etmektedir.

67/22. Düşünün bakalım! Yüzüstü sürünen mi, yoksa doğru yolda ayakları üzerinde yürüyen mi hedefe daha kolay ulaşır.

67/23. Rasûlüm onlara şöyle de: “Allâh, sizi yaratmış ve duymanız için size kulak, görmeniz için göz ve anlamanız için kalp vermiştir. Buna rağmen ne de az şükrediyorsunuz!”

67/24. “Sizi yeryüzünde yaratıp çoğaltan Allâh'tır. Kıyamet günü de onun huzurunda toplanacaksınız.”

67/25. İnkârcılar, “Eğer doğru söylüyorsanız, bu tehdit ne zaman gerçekleşecek?” diye sizinle alay ediyorlar.

67/26. Onlara, “Bunu ancak Allâh bilir. Ben sadece açık bir uyarıcıyım.” de!

67/27. Kâfirler bu azabın yaklaştığını görünce, yüzleri kapkara kesilir. Onlara, “Hani ne zaman gelecek?’ diye alay ettiğiniz azap işte budur!” denir.

67/28. Onlara şöyle de: “Allâh beni ve benimle birlikte olan müminleri helak etse veya bize merhamet etse bunun size ne faydası var. Kıyamet günü kâfirleri can yakıcı azaptan kim kurtaracaktır?”

67/29. “İnanmışımız ve sadece kendisine güvenip dayandığımız ilâh, merhameti sonsuz olan Allâh’tır. Kimin doğru yoldan çıktığını ileride siz de anlayacaksınız.”

67/30. “Söyleyin bakalım, kuyularımızdaki suyunuz çekilse, Allâh’tan başka onu size kim çıkarabilir?”

068. Kalem/Nûn Sûresi

68/1. Nûn. Kaleme ve yazdıklarına yemin olsun!

68/2. Sen Rabbinin peygamberlik nimetine kavuşmuş birisin; deli değilsin.

68/3. Onların eziyetlerine karşılık sana, sonsuz ödül verilecektir.

68/4. Çünkü sen, üstün ahlâkı öğreten İslâm dini üzeresin.

68/5. Yakında sen de göreceksin, onlar da.

68/6. Hanginizin deli olduğunu?

68/7. Şüphesiz senin Rabbin, kendi yolundan sapanları da, doğru yolda olanları da çok iyi bilir.

68/8. Gerçekleri yalanlayanlara boyun eğme!

68/9. Onlar, seninle uzlaşmak için dinden ödün vermeni istiyorlar.

68/10. Devamlı yemin edip duran alçağa uyma!

68/11. Çok kusur arayıp kovuculuk yapan o alçağa!..

68/12. Ayrıca o, iyilik yapmaya engel olan haddi aşmış günahkâr bir kâfirdir.

68/13. Üstelik o, kaba ve soysuzdur.

68/14. O mal ve çocuklarına güvenerek böyle hareket etmektedir.

68/15. Mesajlarımız ona okunduğunda, “Bunlar, öncekilerin masallarıdır.” demişti.

68/16. Büyüklensin bakalım! Yakında onun burnunu yere sürteceğiz.

68/17. Biz, ürünlerini sabahleyin toplayacağına yemin eden bahçe sahiplerini sınıadığımız gibi, o inkârcıları da sınıayacağız.

68/18. O bahçe sahipleri, “İnşâallâh” demeden sabahleyin ürünlerini mutlaka toplayacaklarını söylemekle Allâh’ın kudret ve iradesini hiçe saymışlardı.

68/19. Fakat onlar uyurken, Rabbinden gelen bir afet bahçeyi yok ediverdi.

68/20. O afetle bahçe, kupkuru bir yere döndü.

68/21. Bundan habersiz olan bahçe sahipleri, sabahleyin birbirlerine şöyle seslendiler:

68/22. “Ürünlerinizi toplayacaksınız, erkenden gidin!”

68/23. Aralarında şöyle fısıldaşarak yola koyuldular:

68/24. “Bugün oraya hiçbir yoksul yaklaştırılmasın.”

68/25. Fakirlere yardım etmeye güçleri yettiği halde, onlara vermemek için erkenden gittiler.

68/26. Fakat bahçenin durumunu görünce, “Herhalde biz yanlış bir yere geldik.” dediler.

68/27. Doğru geldiklerini anlayınca, “Hayır! Belli ki biz ürünlerimizi kaybetmişiz.” dediler.

68/28. Aralarından sağduyulu biri, “Ben size, ‘Allâh’ın her türlü noksanlıktan uzak olduğunu bilip, ‘İnşâallâh’ deyin!’ diye uyardım mıydım?” dedi.

68/29. Bunun üzerine onlar, “Doğrusu biz kendimize yazık ettik. Anladık ki Rabbimiz her türlü noksanlıktan uzakmış.” dediler.

68/30. Ve birbirlerini suçlamaya başladılar.

68/31. Sonunda suçlarını şöyle itiraf ettiler: “Yazıklar olsun bize! Biz ne azgın kişilermişiz.”

68/32. “Rabbimiz, bunun yerine bize belki daha iyisini verir. Çünkü biz artık Rabbimize yöneliyoruz.”

68/33. Onların dünyadaki cezası işte böyledir. Ahiret azabı ise, çok daha büyük olacaktır. Keşke kâfirler bunun farkına varsalar!

68/34. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar için, Rableri katında nimeti bol Cennetler vardır.

68/35. Biz Allâh'a boyun eğen müminleri, kâfirlerle bir tutar mıyız?

68/36. Ne oluyor size, nasıl böyle hüküm veriyor; iman ile küfrü birbirine denk sayıyorsunuz?

68/37. Yoksa elinizde bir kitap var da, bu hükümleri oradan mı öğreniyorsunuz!

68/38. Hoşunuza giden hükümler, o kitapta mı yazıyor?

68/39. Yoksa bizden, “Vereceğiniz her hüküm yerine getirilecektir.” diye kıyamete kadar devam edecek yeminli bir söz mü aldınız?

68/40. Rasûlüm, onlara sor bakalım! Bu söze kim kefil olabilir?

68/41. Yoksa onların bu sözlerini destekleyecek ilâhları mı var? Eğer iddialarında samimi iseler, ilâhlarını getirsinler bakalım!

68/42. Kıyamet günü, her şey ortaya çıkacak ve kâfirler secde etmeye çağırılacaktır. Fakat bunu yapmaya güçleri yetmeyecektir.

68/43. Onlar, secde edemedikleri için utançlarından gözlerini yere dikeceklerdir. Çünkü onlar, dünyada sağlıklıyken de secde etmeye çağırılmış, fakat buna yanaşmamışlardı.

68/44. Rasûlüm! Kur'ân'ı yalanlayanları bana bırak! Biz onları, hiç beklemedikleri bir şekilde yavaş yavaş helâke sürükleyeceğiz.

68/45. Şimdilik onlara düşünmeleri için zaman tanıyorum. Fakat bilsinler ki azabım çok şiddetli olacaktır.

68/46. Yoksa sen, onlardan peygamberlik görevine karşılık bir ücret istiyorsun da, onlar ödeyemeyecekleri bu borç altında mı eziliyorlar?

68/47. Yoksa onlar, bilinmeyen şeylerle ilgili bilgi kaynağına sahipler de, oradan mı yazıyorlar?

68/48. Sen Rabbinin hükmü gelinceye kadar sabırla bekle; Yunus peygamber gibi acele etme! Nitekim Yunus, sabretmeyip halkını terk edince balığın karnına düşmüş ve affedilmesi için büyük bir üzüntüyle Rabbine dua etmişti.

68/49. Eğer Rabbinin nimeti Yunus'a ulaşmasaydı, kınanmış bir halde ıssız ve çıplak bir kıyıya atılırdı.

68/50. Sonra yine Rabbi onu peygamber olarak seçti ve erdemli kişilerden yaptı.

68/51. Kâfirler, Kur'an'ı işittikleri zaman, gözleriyle yiyecekmiş gibi sana bakıyorlar ve senin için, "Bu delinin biridir." diyorlar.

68/52. Hâlbuki Kur'an, bütün insanlar için bir öğüttür.

069. Hâkka Sûresi

69/1. Kıyamet kesin olarak gelecektir.

69/2. Kıyamet nedir?

69/3. Kıyametin ne olduğunu sen nereden bileceksin?

69/4. Semûd ve Âd halkı, insanların kalplerine korku salan kıyameti yalanlamışlardı.

69/5. Bu sebeple Semûd halkı, büyük bir gürültüyle gelen depremle yok edilmişti.

69/6. Âd halkı ise şiddetli bir kasırgayla helak edilmişti.

69/7. Allâh onların üzerine, o kasırgayı aralıksız yedi gece sekiz gün gönderdi. Sen orada olsaydın, onların çürümüş hurma kütükleri gibi onların yere serildiğini görürdün.

69/8. Şimdi onlardan geriye kalan bir şey görüyor musun?

69/9. Firavun da, ondan öncekiler de, altı üstüne gelmiş şehirlerin halkı da hep aynı günahı işlemişlerdi.

69/10. Çünkü onlar Rablerinin gönderdiği peygambere isyan etti; Allâh da onları şiddetli bir azapla cezalandırdı.

69/11. Biz, Nûh tufanında sular her tarafı kapladığında, hepimizin atalarını gemiyle güvenli şekilde taşıdık.

69/12. Bunu, öğüt alalım ve kulaklarınıza küpe olsun diye yaptık.

69/13. Sûra ilk üflendiğinde kıyamet kopacaktır.

69/14. Yeryüzü ve dağlar birbirine çarpıp paramparça olacaktır.

69/15. İşte o gün, kıyamet kopacaktır.

69/16. O gün, gök yarıp çökecektir.

69/17. O gün, melekler de göğün etrafına toplanacaktır. Ayrıca onların üstündeki sekiz melek, Rabbinin sonsuz kudret ve hâkimiyet makamını yüklenecektir.

69/18. O gün hepimiz, hesap vermek üzere Allâh'ın huzuruna çıkarılacaksınız ve hiçbir şey gizli kalmayacaktır.

69/19. Amel defteri sağ tarafından verilenler şöyle diyecektir: "İşte amel defterim! Buyurun okuyun!"

69/20. "Aslında ben, yaptıklarımın dolayısı hesabı çekileceğimi biliyordum."

69/21. Artık o kimse mutlu bir hayat sürecektir.

69/22. Evet, o kimse, çok güzel bir Cennette yaşayacaktır.

69/23. Cennetin meyveleri, kolayca ulaşabilecek yakınlıktadır.

69/24. Onlara, "Dünyada iken yaptıklarınıza karşılık afiyetle yiyin için!" denecektir.

69/25. Amel defteri sol tarafından verilen kimse ise şöyle diyecektir: “Eyvah! Keşke amel defterim verilmeseydi!”

69/26. “Hesabımı hiç bilmeseydim.”

69/27. “Keşke ölmekle her şey bitmiş olsaydı!”

69/28. “Doğrusu malımın bana hiçbir faydası olmadı.”

69/29. “Dünyadaki saltanatım da yok olup gitti.”

69/30. Allâh zebanîlere şöyle diyecektir: “Onu tutup zincire vurun!”

69/31. “Sonra Cehenneme atın!”

69/32. “Onu yetmiş arşın uzunluğunda zincire vurup Cehenneme sürükleyin!”

69/33. “Çünkü o, Yüce Allâh'a inanmazdı.”

69/34. “Yoksulu yedirip içirmeye hiç yanaşmazdı.”

69/35. “Bu yüzden bugün onun burada candan bir dostu yoktur.”

69/36. “Onun irinden başka yiyeceği de yoktur.”

69/37. “Onu sadece kâfirler yer.”

69/38. Gördüğünüz her şeye yemin ederim.

69/39. Ayrıca görmediklerinize de yemin ederim ki, Kur’ân Allâh tarafından indirilmiştir.

69/40. Kur’ân, değerli bir elçi olan Cebrâîl’in getirdiği bir sözdür.

69/41. O bir şairin sözü değildir. Ne de az inanıyorsunuz!

69/42. Kur’ân, bir kâhinin sözü de değildir. Ne de az düşünüyorsunuz!

69/43. Kur’ân, evrenin sahibi Allâh tarafından indirilmiştir.

69/44. Eğer peygamber, bizim adımıza bir söz uydurmaya kalksaydı, onu cezalandırırız.

69/45. Onu kısıkıvrak yakalardık.

69/46. Sonra da şah damarını koparırdık.

69/47. Hiç biriniz de buna engel olamazdı.

69/48. Şüphesiz Kur’ân, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanların yararlandığı bir öğüttür.

69/49. Şüphesiz biz, içinizde peygamberi yalanlayanların olduğunu biliyoruz.

69/50. Şüphesiz kâfirler, dünyada iken Kur’ân'a uymadıkları için ahirette kâfirler büyük üzüntü duyacaktır.

69/51. Doğrusu Kur’ân’ın bildirdiği her şey gerçeğin ta kendisidir.

69/52. Öyleyse Yüce Rabbinin adını tesbih et!

070. Meâric Sûresi

70/1. Biri çıkıp alaylı bir şekilde; “Meydana geleceğini söylediğiniz azap ne zaman gelecek?” diye sordu.

70/2. Hâlbuki o azap geldiğinde, kâfirleri koruyacak kimse yoktur.

70/3. Çünkü bu azap, Yüce Allâh'tan gelecektir.

70/4. Allâh öyle bir yüceliktedir ki, oraya Melekler ve Cebrâîl, sizin hesabınıza göre süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilir.

70/5. Rasûlüm! Onun bu sözüne güzelce sabret!

70/6. Doğrusu kâfirler, böyle bir azabı imkânsız görüyorlar.

70/7. Hâlbuki biz o azabın yakın olduğunu biliyoruz.

70/8. Kıyamet koparken, gökyüzü erimiş maden gibi olacaktır.

70/9. Dağlar, atılmış yün gibi savrulacaktır.

70/10. O gün kimse, dostunun halini soramaz.

70/11. Kıyamet günü, insanlar birbirine gösterilir; fakat herkes kendi derdine düşer. Kâfirler o günün azabından kurtulmak için çocuklarını feda etmek ister.

70/12. Eşini ve kardeşini de feda eder.

70/13. Dünyadayken kendisini koruyan bütün ailesini de...

70/14. Hatta azaptan kurtulmak için yeryüzündeki her şeyi vermek ister.

70/15. Hayır! O insan, alev alev yanan Cehennem azabından kurtulamayacaktır.

70/16. Cehennem ateşi, onun derisini kavurup soyacaktır.

70/17. Cehennem, ilâhî mesajlara sırtını dönüp yüz çevirenleri kendine çağırır.

70/18. Servet biriktirip de fakirin hakkını vermeyenleri çağırır.

70/19. Doğrusu insan, hırslı bir karakter üzere yaratılmıştır.

70/20. İnsan, başına bir kötülük geldiğinde feryat eder.

70/21. Mal ve imkâna kavuştuğunda ise cimrileşir.

70/22. Ancak, namaz kılan gerçek müminler böyle hareket etmez.

70/23. Çünkü onlar namazlarını aksatmadan kılarlar.

70/24. Onlar, mallarından belirli bir pay ayırırlar.

70/25. Onu, isteyen ve istemekten çekinen muhtaçlara verirler.

70/26. Onlar, hesap gününün geleceğine kesin olarak inanırlar.

70/27. Onlar, Rablerinin azabından korkarlar.

70/28. Çünkü kimse Rabbinin azabından kurtulacağını garanti edemez.

70/29. Onlar, ırz ve namuslarını korurlar.

70/30. Yalnız, eşleri ve sahip oldukları hukuken meşru olan cariyelerle birlikte olurlar. Yasak ilişkiye girerek kınanacak bir iş yapmazlar.

70/31. Yasak ilişkiye girenler, aşırı gitmiş olurlar.

70/32. Onlar, kendilerine verilen emanetleri korur, verdikleri sözleri yerine getirirler.

70/33. Onlar, şahitliği dosdoğru yaparlar.

70/34. Onlar, namazlarını dikkatle aksatmadan kılarlar.

70/35. İşte onlar, Cennetlerde ağırlanacaktır.

70/36. Alaylı şekilde sana bakan şu kâfirlere ne oluyor?

70/37. Onlar, senin sağında ve solunda gruplar halinde durarak, “Cennet varsa önce biz gireriz.” diye alay ediyorlar.

70/38. Şimdi onlar, her türlü nimetin bulunduğu Cennete gireceklerini mi sanıyorlar?

70/39. Hayır! Onlar Cennete giremeyeceklerdir. Bildikleri üzere biz onları çok küçük bir sperm ile yumurtadan yarattık. Şimdi nasıl oluyor da kendilerini üstün görüyorlar.

70/40. Doğuların ve batıların sahibi olan zatıma yemin ederim ki, bizim gücümüz her şeye yeter.

70/41. Dolayısıyla biz, onların yerine daha güçlü-kuvvetli kimseleri getirebiliriz ve hiç kimse bizim önümüze geçemez.

70/42. Artık onları kendi hallerine bırak! Onlar, tehdit edildikleri kıyamet gününe ulaşınca kadar batıl inançlarında oyalanıp dursunlar.

70/43. Kıyamet günü onlar, bir hedefe koşuyorlarmış gibi kabirlerinden süratle çıkacaklardır.

70/44. O gün onların gözleri, utançlarından dolayı yere dikilir. İşte tehdit edildikleri gün, budur.

071. Nûh Sûresi

71/1. Biz Nûh’u, can yakıcı bir azap gelmeden önce halkını uyarması için peygamber olarak gönderdik.

71/2. O halkına şöyle demişti: “Ey halkım! Ben size Allâh tarafından gönderilen apaçık bir peygamberim.”

71/3. “Allâh’a kulluk edin, ona karşı kulluk bilincinde olun ve bana uyun!”

71/4. “Allâh da sizi bağışlasın ve eceliniz gelinceye kadar huzurla yaşatsın. Fakat Allâh’ın belirlediği ecel gelince, asla ertelenmez. Keşke bunun farkında olsanız.”

71/5. Sonra Nûh şöyle dua etti: “Rabbim! Doğrusu ben halkımı gece gündüz imana davet ettim.”

71/6. “Fakat onlar benim davetimden kaçmaktan başka bir şey yapmadılar.”

71/7. “Sen, günahlarını bağışlayasın diye onları tevhide her davet ettiğimde, işitmek için kulaklarını parmaklarıyla tıkadılar; görmemek için de yüzlerini elbiseleriyle kapattılar. İnkârda inat edip büyüklük tasladılar.”

71/8. “Yine de ben onları açıkça tevhide davet ettim.”

71/9. “Sonra ben, hem açıktan, hem de gizli konuşarak onlara tebliğde bulundum.”

71/10. “Onlara şöyle dedim: Rabbinizden günahlarınızı bağışlamasını isteyin! Şüphesiz o günahları çok bağışlar.”

71/11. “Böyle yaparsanız Allâh size, gökten bol bol yağmur yağdırır.”

71/12. “Size daha çok mal, evlat ve bahçeler verir; sizin için ırmaklar akıtır.”

71/13. “Hâlâ niçin Allâh’ın yüceliğini kabul etmiyorsunuz?”

71/14. “Hâlbuki Allâh, sizi bir takım evrelerden geçirerek yaratmıştır.”

71/15. “Siz Allâh’ın yarattığı yedi kat göğün ne kadar uyumlu olduğuna bakıp ders almaz mısınız?”

71/16. “Allâh'ın semada ayı aydınlatan bir ışık; güneşi de ısı ve ışık veren enerji kaynağı yaptığını görmez misiniz?”

71/17. “Aslında Allâh, sizi de topraktan yaratmıştır.”

71/18. “Sonra sizi tekrar toprağa döndürecek ve daha sonra da yeniden diriltip oradan çıkaracaktır.”

71/19. “Allâh, yeryüzünü sizin yaşamanıza uygun hale getirmiştir.”

71/20. “Dolaşmanız için orada geniş yollar ve geçitler meydana getirmiştir.”

71/21. Nuh, yaptığı öğütleri halkının kabul etmemesi üzerine şöyle dedi: “Rabbim! Onlar bana karşı çıkıp, mal ve çocuklarına güvendikleri için hüsrana uğrayan kimselere uydular.”

71/22. “Bunlar, benim aleyhime büyük planlar yaptılar.”

71/23. “Onlar birbirlerine, ‘Sakın ilâhlarınız olan, Ved'den, Suvâ'dan, Yeğûs'tan, Ye'ûk'tan ve Nesr'den vaz geçmeyin!’ dediler.”

71/24. “Böylece onlar, birçok kimseyi yoldan çıkardılar. Rabbim! Sen de bu zalimlerin cezalarını artır!”

71/25. Nûh halkı, günahlarından dolayı tufanda boğuldular. Ahirette ise Cehenneme girecek ve orada kendilerini Allâh'ın azabına karşı koruyacak hiçbir yardımcı bulamayacaklardır.

71/26. Ayrıca Nûh şöyle dua etti: “Rabbim! Yeryüzünde hiçbir kâfir bırakma!”

71/27. “Çünkü sen onları bırakırsan, kullarını doğru yoldan çıkarır, ahlaksız ve kâfir nesiller yetiştirirler.”

71/28. “Rabbim! Beni, ana-babamı, ailemden mümin olanları, erkek ve kadın müminleri başısla; zalimleri ise helak et!”

072. Cin Sûresi

72/1. Rasûlüm! De ki: Cinlerden bir grubun Kur'ân'ı dinleyip şöyle dediği bana vahyedildi: “Biz harika bir Kur'ân dinledik.”

72/2. “Doğru yolu gösterdiği için ona inandık. Artık Rabbimize hiçbir şeyi ortak koşmayacağız.”

72/3. “Rabbimizin şanı çok yücedir. O, ne bir eş, ne de çocuk edinmiştir.”

72/4. “Meğer içimizdeki beyinsizler, Allâh hakkında saçma sapan sözler söylüyorlarmış.”

72/5 “Hâlbuki biz, insanların ve cinlerin Allâh hakkında yalan söylemeyeceğini düşünüyorduk.”

72/6. “Bir takım insanlar, bazı bilgiler almak için cinlere gidiyordu. Cinler de yalan yanlış bilgilerle onların azgınlıklarını artırıyordu.”

72/7. “Cinlerden bilgi alan insanlar da, onlara haber getiren cinler de, Allâh'ın gerçekleri açıklayacak bir peygamber göndereceğini düşünmüyorlardı.”

72/8. “Biz, gizli bilgileri elde etmek için insan idrakini aşan semaya ulaşmak istediğimizde, oranın güçlü bekçiler ve yakıcı ateşlerle korunduğunu gördük.”

72/9. “Önceden biz, gizli bilgileri dinlemek için semanın belli yerlerinde oturup beklerdik. Fakat şimdi dinlemek isteyenleri orada yakıcı bir ateş beklemektedir.”

72/10. “Artık semaya çıkmamız engellendiği için, şimdi Allâh'ın yeryüzündekilere iyilik mi, kötülük mü yapacağını bilmiyoruz.”

72/11. “İçimizde erdemli olanlar da, olmayanlar da vardır. Her birimiz farklı yollar tutmuşuz.”

72/12. “Artık biz, yeryüzünde Allâh'ın iradesine karşı koyamayacağımızı ve ondan kaçıp kurtulamayacağımızı iyice anladık.”

72/13. “Biz, doğru yolu gösteren Kur'ân'ı işitince hemen ona inandık. Rabbine iman edenler, artık ne ödülünün azalacağından, ne de haksızlığa uğrayacağından korkar.”

72/14. “İçimizde, Allâh'ın emrine boyun eğenler de, karşı çıkanlar da vardır.” İşte onlardan Allâh'ın emrine boyun eğenler, doğru yolu bulmuşlardır.

72/15. Doğru yoldan sapanlar ise, Cehennem yakıtı olacaktır.

72/16. Ayrıca bana şöyle vahyedildi: “Eğer insanlar ve cinler, doğru yolda giderse, biz onlara bol nimet veririz.”

72/17. “Biz bu nimetleri onları denemek için veriyoruz. Kur'ân'dan yüz çevirenler için de şiddetli bir azap vardır.”

72/18. “İbadetler sadece Allâh için yapılır. Dolayısıyla onunla birlikte başkasına ibadet etmeyin!”

72/19. “Allâh'ın kulu Muhammed, ibadet etmek için kalktığında, onu dinlemek için cinler neredeyse birbirini ezecekti.”

72/20. Rasûlüm onlara şöyle de: “Ben yalnız Rabbime kulluk eder, hiçbir şeyi ona ortak koşmam.”

72/21. “Ben size ne bir zarar verebilirim; ne de sizi zorla doğru yola ulaştırabilirim.”

72/22. “Eğer görevimi yapmazsam beni Allâh'ın azabından hiç kimse kurtaramaz; ona karşı sığınacak bir yer de bulamam.”

72/23. “Benim işim, Allâh'ın gönderdiklerini tebliğ ederek elçilik görevini yapmaktır. Allâh'a ve peygamberine isyan edenlerin hakkı da Cehenneme girmek ve orada temelli kalmaktır.”

72/24. “Onlar tehdit edildikleri azabı görünce, kimin daha güçsüz ve kimsesiz olduğunu anlayacaktır.”

72/25. “Tehdit edildiğiniz kıyamet yakın mıdır, yoksa Rabbim ona uzun bir süre vermemiş midir, bilemem.”

72/26. “Kıyametin ne zaman kopacağını Allâh bilir. Fakat bunu hiç kimseye açıklamaz.”

72/27. “Allâh, gaybın bir kısmını seçtiği elçilere vahiy yoluyla bildirir. Sonra da, o bilgiyi korumak için her taraftan gözcü meleklerle kuşatır.”

72/28. Allâh, peygamberlerin vahyi aslına uygun şekilde tebliğ ettiklerini ortaya koymak için böyle yapmıştır. Çünkü o, peygamberlerin yaptıkları her şeyi ilmiyle kuşatmış ve tek tek kaydetmiştir.

073. Müzzemmil Sûresi

73/1. Ey Peygamberlik görevini yüklenen kişi!

73/2. Gecenin çoğunu ibadetle geçirmek için kalk!

73/3. Durumuna göre, yarısını veya biraz daha azını da ibadetle geçirebilirsin.

73/4. Veya yarıdan biraz fazlasını da ibadetle geçirebilirsin. Namazda Kur'an'ı, anlamını düşünerek ağır ağır oku!

- 73/5. Şüphesiz biz sana, sorumluluğu büyük bir mesaj göndereceğiz.
- 73/6. Doğrusu, geceleyin kalkmak zor, fakat ibadet için daha uygundur.
- 73/7. Çünkü gündüz vakti, seni meşgul edecek önemli işlerin vardır.
- 73/8. Her zaman ve her yerde Rabbinin adını aklından çıkarma ve gönülden ona yönel!
- 73/9. Allâh, doğunun ve batının sahibidir; ondan başka ilah yoktur. Öyleyse ona güven ve dayanın!
- 73/10. Müşriklerin sözlerine sabret ve yanlarından uygun şekilde uzaklaş!
- 73/11. Dünya imkânları içinde yüzüp de Kur'an'ı yalanlayanları bana bırak; onlara biraz zaman tanı!
- 73/12. Doğrusu kıyamette onlar için ağır prangalar ve Cehennem ateşi vardır.
- 73/13. Onlar için boğazlarında düğümlenen bir yiyecek ve can yakıcı azap hazırlanmıştır.
- 73/14. O gün, yer ve dağlar sarsılacak; dağlar un ufak olup kum yığını haline gelecektir.
- 73/15. Kıyamet günü şahitlik etmesi için, Firavun'a gönderdiğimiz elçi gibi, size de bir peygamber gönderdik.
- 73/16. Firavun, peygambere karşı gelince, onu şiddetle yakalayıp suda boğduk.
- 73/17. Eğer siz inkârda ısrar ederseniz, dehşetinden çocukların bile saçının ağaracağı kıyamet günü kendinizi nasıl koruyacaksınız?
- 73/18. Kıyamet gününün şiddetinden gök yarılacak ve Allâh'ın vaadi yerine gelecektir.
- 73/19. İşte bu ayetler, size gerçeği anlatan birer öğüttür. İsteyen öğüt alıp Rabbinin yolunu tutar.
- 73/20. Şüphesiz Rabbin, senin ve seninle birlikte bir kısım müminlerin bazen gecenin üçte ikisine yakın bir bölümünü, bazen yarısını, bazen de üçte birini ibadetle geçirdiğini bilmektedir. Gece ve gündüzün ölçüsünü koyan Allâh'tır. O, sizin her gece hesap edip belli saatlerde kalkamayacağınızı bilmektedir. Bu itibarla, yapamadıklarınızdan dolayı sizi sorumlu tutmamıştır. O halde, kolayınıza gelecek şekilde gece namazı kılın! Çünkü Allâh, sizden bir kısmının hastalanacağını, bir kısmının onun nimetlerine ulaşmak için yolculuk yapacağını, bir kısmının da Allâh yolunda savaşa çıkacağını bildiği için hükmünü hafifletmiştir. Öyleyse, kolayınıza gelecek şekilde gece namazı kılın! Farz namazları daha dikkatli kılın, zekât verin ve malınızdan Allâh yolunda harcayın! Çünkü sevabını elde etmek için Allâh yolunda harcadıklarınızın daha iyisini ve daha çoğunu onun huzuruna vardığınızda bulacaksınız. Allâh'tan günahlarınızı bağışlamasını isteyin! Çünkü o, günahları çok bağışlar ve çok merhamet eder.

074. Müddessir Sûresi

- 74/1. Ey, peygamberlik ve tebliğ görevini üstlenen kişi!
- 74/2. Kalk ve insanları uyar!
- 74/3. Onlara Rabbinin büyüklüğünü anlat!
- 74/4. Kendini maddi ve manevi kirlilerden arındır!
- 74/5. Putlardan uzak dur!
- 74/6. Bunları gözünde büyüterek gevşeklik gösterme!
- 74/7. Rabbinin yolunda sabırlı ol!

- 74/8. Sûra üflendiğinde, kıyamet kopacaktır.
- 74/9. O gün, çok zor bir gündür.
- 74/10. Kıyamet günü kâfirler için, hiç de kolay olmayacaktır.
- 74/11. Yarattığım o kâfiri sen bana bırak!
- 74/12. Ben ona çok mal verdim.
- 74/13. Gözünden ayırmadığı çocuklar verdim.
- 74/14. Ona her türlü imkânı sağladım.
- 74/15. Hâlâ hırsla daha da artırmamı istiyor.
- 74/16. Hayır! Beklediği olmayacak. Çünkü o, inatla ayetlerimizi kabul etmedi.
- 74/17. Ben de onu, dayanılmaz bir azaba uğratacağım.
- 74/18. Çünkü o, peygamber ve Kur'ân hakkında düşünüp bir plan yaptı.
- 74/19. Kahrolası, ne kötü bir plan yaptı!
- 74/20. Hay kahrolası adam! Ne kötü bir plan yaptı!
- 74/21. Sonra yine peygamber ve Kur'ân hakkında söyleyeceklerini düşündü.
- 74/22. Sonra yüzünü ekşitti ve kaşlarını çattı.
- 74/23. Sonra kibirlenerek, Kur'ân ve peygambere sırt çevirdi.
- 74/24. Ve şöyle dedi: “Bu eskiden beri söylenegelen büyüleyici bir sözdür.”
- 74/25. “Bu Kur'ân, insan sözünden başka bir şey değildir.”
- 74/26. Bu sebeple ben de onu Cehenneme atacağım.
- 74/27. Sen, Cehennem ateşini bilir misin?
- 74/28. O Cehennem ateşi, insanı ne yaşatır, ne de öldürür.
- 74/29. O ateş, insanın derisini sürekli yakıp kavurur.
- 74/30. Cehennemde ondokuz görevli melek vardır.

74/31. Biz, Cehennem görevlilerini meleklerden seçtik. Onların sayısını kâfirler için bir imtihan vesilesi yaptık. Biz bunu, kitap ehlinin, Kur'ân'da belirtilenlerin doğru olduğuna inanması, müminlerin de inançlarını daha da kuvvetlendirmeleri ve şüpheye düşmemeleri için yaptık. Münafıklarla kâfirler, “Allâh, bu sayıyla ne kastetti?” diyerek alay ederler. İşte bu sebeple Allâh, isteyeniyi doğru yoldan çıkarır, dileyeni de doğru yola iletir. Rabbinin görevli meleklerinin sayısını yalnız kendisi bilir. Bu anlatılanlar insanlar için bir öğüttür.

74/32. Hayır! Aya yemin olsun ki, Cehennem haklıdır.

74/33. Geçip gitmekte olan geceye de yemin olsun ki, Cehennem haklıdır.

74/34. Ağarmakta olan sabaha yemin olsun ki, böyledir.

74/35. Şüphesiz Cehennem, belaların en büyüğüdür.

74/36. O, insanlar için en büyük bir uyarıdır.

74/37. Cehennem, sizden hem iyilik edenler için, hem de kötülük yapanlar için bir uyarıcıdır.

74/38. Kıyamet günü herkes yaptığıyla sorumlu tutulacaktır.

74/39. Amel defterleri sağından verilenler Cehenneme girmeyecektir.

74/40. Onlar, Cennetlerde yaşarken birbirlerine cehennemliklerin durumunu soracaklar.

74/41. Çünkü onların durumlarını öğrenmek isteyeceklerdir.

74/42. Sonra cehennemliklere dönüp, “Sizi buraya sokan sebep nedir?” diye soracaklardır.

74/43. Onlar da şöyle cevap vereceklerdir: “Biz Allâh’a ibadet etmezdik.”

74/44. “Yoksulları doyurmazdık.”

74/45. “Günaha dalanlarla birlikte hareket ederdik.”

74/46. “Hesap gününü de yalanlardık.”

74/47. “Ölüm gelinceye kadar böyle yaşadık.”

74/48. Artık onlara, hiçbir aracının faydası dokunmaz.

74/49. Buna rağmen, kâfirlere ne oluyor da öğüt dolu Kur’ân’dan yüz çeviriyorlar.

74/50. Onlar, ürkmüş yaban eşekleri gibi Kur’ân’dan kaçıyorlar.

74/51. Aslandan kaçan yaban eşiği gibi.

74/52. Onlardan her biri, kendilerine özel kitap verilmesini istiyor.

74/53. Hayır, o kâfirlerin istedikleri olmayacaktır! Çünkü onlar ahiret endişesi taşımıyorlar.

74/54. Kesinlikle Kur’ân bir öğüttür.

74/55. İsteyen ondan öğüt alır.

74/56. Allâh iman etmeye zorlamadıkça -ki Allâh buna asla zorlamaz- onlar Kur’ân’dan öğüt almazlar. Allâh, kendisine saygı duyulmaya en layık olan ve çok bağışlayandır

075. Kıyâmet Sûresi

75/1. Kıyamet gününe yemin ederim!

75/2. Kendisini sorgulayıp hatasından pişmanlık duyan kimseye yemin ederim ki, herkes yaptığının hesabını verecektir!

75/3. İnkârcı insan, kıyamet günü kemiklerini bir araya getirip diriltemeyeceğimizi mi sanıyor?

75/4. Elbette, parmak izine kadar bizim onları eski haline getirmeye gücümüz yeter.

75/5. Fakat insan, gelecek olan kıyamet gününü yalanlamak ister.

75/6. Bu nedenle, alay ederek “Kıyamet ne zaman kopacak?” der.

75/7. O gün gelince de, korkudan gözleri yuvasından dışarı fırlar.

75/8. O gün ayın ışığı söner.

75/9. Güneş ve ay birbirine girer.

75/10. İşte o gün insan, “Kaçılacak yer nerede?” diye feryat eder.

75/11. Fakat o gün sığınacak hiçbir yer yoktur.

75/12. O gün varılacak yer, sadece Rabbinin huzurudur.

75/13. O gün, insanın dünyada iken yaptığı ve yapmadığı her şey önüne konacaktır.

- 75/14. Kıyamet günü insan, kendi aleyhine şahitlik yapacaktır.
- 75/15. O gün insanın ileri süreceği mazeretlerin kendisine hiç biri faydası olmayacaktır.
- 75/16. Kıyamet günü insana şöyle denir: “Hemen mazeret getirmeye çalışma!”
- 75/17. “Şüphesiz insanın, dünyada iken yaptıklarını bir araya getirmek ve şimdi de önüne koymak bize aittir.”
- 75/18. “Amel defteri önüne konulunca, suçunu kabul et, hükmüne razı ol!”
- 75/19. “Sonunda yaptıklarınızın sonucunu açıklamak bize aittir.”
- 75/20. “Doğrusu siz, dünyayı çok seviyordunuz.”
- 75/21. “Fakat ahireti göz ardı ediyordunuz.”
- 75/22. Kıyamet günü, yüzleri ışıltı ışıltı parlayan kimseler olacaktır.
- 75/23. Onlar, Rablerinin hükmünü beklemektedirler.
- 75/24. Buna karşılık kıyamet günü, asık suratlı kimseler de olacaktır.
- 75/25. Çünkü onlar, başlarına büyük bir felaket geleceğini anlayacaklardır.
- 75/26. İnsan, ecel gelip çattınca, ondan kurtuluş olmadığını görür.
- 75/27. Etrafında toplananlar, “Bunu tedavi edecek kimse yok mu?” diye sorarlar.
- 75/28. Artık insan, yakınlarından ayrılma vaktinin geldiğini anlar.
- 75/29. Ölüm acısıyla kıvrılır durur.
- 75/30. İşte o an, Rabbinin huzuruna çıkma zamanıdır.
- 75/31. Fakat o, ne peygamberi tasdik etmiş, ne de Allâh'a ibadet etmişti.
- 75/32. Aksine peygamberi yalanlamış ve Allâh'ın emirlerinden yüz çevirmişti.
- 75/33. Sonra da böbürlenerek kendisi gibi düşünenlerin yanına gitmişti.
- 75/34. Dolayısıyla bu azap sana haktır.
- 75/35. Evet bu azap sana haktır.
- 75/36. İnsan kendisinin sorumsuz olduğunu mu sanıyor!
- 75/37. İnsanın aslı, rahme atılan meni ile yumurtanın birleşmesinden meydana gelen zigot değil miydi?
- 75/38. Sonra anne karnına yapışan embriyo haline gelmedi mi? Daha sonra Allâh onu yaratıp şekil vermedi mi?
- 75/39. Allâh onları, erkek ve dişi olmak üzere çift yaratmadı mı?
- 75/40. Peki bunları yaratmaya gücü yeten Allâh'ın, ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?

076. İnsân Sûresi

- 76/1. İnsan, kayda değer bir varlık olarak ortaya çıkmadan önce çok uzun bir süre geçmişti.
- 76/2. Sonra biz insanı, sperm ve yumurtanın birleşmesinden oluşan zigottan yarattık. Dünyada deneyebilmemiz için ona, işitip anlama ve bakıp düşünme yetisi verdik.
- 76/3. Biz, insana peygamberler vasıtasıyla doğru yolu gösterdik; artık o, ya şükreden bir mümin, ya da nankörlük eden kâfir olur.

76/4. Doğrusu biz kâfirler için, zincirler, prangalar ve alevli bir ateş hazırladık.

76/5. Allâh'ın emirlerine boyun eğenler, Cennette kadehlerle güzel kokulu meşrubat içeceklerdir.

76/6. Cennette, Allâh'ın mümin kullarının, istedikleri yerden çıkarıp içecekleri kaynaklar vardır.

76/7. Çünkü onlar, verdikleri sözü yerine getirir ve kötülüğü her tarafı kaplayacak olan kıyamet gününden korkarlardı.

76/8. Onlar, çok sevmelerine rağmen mallarından fakirlere, yetimlere ve esirlere verirlerdi.

76/9. Onlar, verirken de içlerinden şöyle geçirirlerdi: “Bunları Allâh'ın hoşnutluğunu kazanmak için veriyoruz. Bu itibarla sizden hiç bir karşılık veya teşekkür beklemiyoruz.”

76/10. “Çünkü biz, sıkıntı ve dehşet dolu kıyamet günü, Rabbimize hesap vermekten korkarız.”

76/11. Bu nedenle Allâh da onları ahiret günün kötülüğünden koruyacak; mutluluktan yüzlerine aydınlık, gönüllerine sevinç verecektir.

76/12. Allâh, sabretmelerine karşılık, onları Cennetle ve ipek elbiselerle ödüllendirecektir.

76/13. Onlar, Cennette koltuklara kurulacak ve orada ne yakıcı bir güneş, ne de dondurucu soğuk göreceklerdir.

76/14. Cennetteki ağaçların gölgesi, onların üzerini kaplayacak; meyveleri de kolayca toplanabilecek halde olacaktır.

76/15. Onlara gümüş kaplar ve billur kadehlerle yiyecek ve içecek sunulacaktır.

76/16. Onlara, gümüşten yapılmış billur kadehlerle istedikleri kadar meşrubat ikram edilir.

76/17. Ayrıca onlara zencefilli içeceklerle dolu kadehler sunulur.

76/18. Bu içecekler, Cennette “Selsebil” denilen bir kaynaktan çıkar.

76/19. Onlara hizmet etmek için dolaşan ölümsüz gençler vardır. Onları görsen, etrafa saçılmış inciler sanırsın.

76/20. Cennette nereye baksan, sonsuz bir nimet ve büyük bir saltanat görürsün.

76/21. Cennetliklerin üzerinde ince ve kalın ipekten dokunmuş yeşil renkli elbiseler vardır. Onlar gümüş bileziklerle süslenecektir. Ayrıca Rableri onlara temiz içecekler verecektir.

76/22. Onlara, “İşte bunlar, dünyadayken iyi işler yapmanızın karşılığı olarak size verilen ödüllerdir.” denir.

76/23. Doğrusu bu Kur'ân'ı sana bölüm bölüm indiren biziz.

76/24. Öyleyse Rabbinin hükmü gelinceye kadar kâfirlerin baskılarına göğüs ger; hiçbir günahkâr veya nanköre uyma!

76/25. Sabah-akşam devamlı Rabbini hatırla!

76/26. Ey Peygamber, geceleri akşam ve yatsı namazını; bir de uzun uzun teheccüd namazını kıl!

76/27. Kâfirler geçici olan şu dünya hayatını çok sever ve fakat çetin bir gün olan kıyameti hesaba katmazlar.

76/28. Biz, onların bütün organlarını yerli yerinde ve sağlam bir şekilde yarattık. İstesek onların yerine başkalarını getiririz.

76/29. İşte bütün bunlar bir öğüttür; isteyen bunlardan öğüt alıp Rabbinin yolunu tutar.

76/30. Allâh'ın dilemediği bir şeyi, doğru yol olarak seçmeniz geçerli değildir. Şüphesiz Allâh, her şeyi çok iyi bilir ve yerli yerince yapar.

76/31. Allâh, doğru yolu isteyip onun için çalışanı Cennetine koyar; zalimlere ise can yakıcı bir azap hazırlamıştır.

077. Mürselât Sûresi

77/1. Yemin olsun peşpeşe gönderilen elçilere,

77/2. Görevini yerine getirmek için fırtına gibi esenlere,

77/3. Allâh'ın mesajlarını en iyi şekilde yayanlara,

77/4. Hak ile batılı birbirinden ayıranlara,

77/5. Öğüt verenlere,

77/6. İnsanların mazeretinin kalmaması veya onları uyarması için öğüt telkin edenlere,

77/7. Tehdit edildiğiniz kıyamet günü, mutlaka gelecektir.

77/8. O gün yıldızlar sönecektir.

77/9. Gök yarılacaktır.

77/10. Dağlar parçalanıp savrulacaktır.

77/11. Peygamberlerin ümmetleri hakkında şahitlik yapacağı zaman gelecektir.

77/12. Bütün bunlar ne zaman olacaktır?

77/13. İnsanlar arasında hüküm verileceği kıyamet günü gerçekleşecektir.

77/14. Hüküm gününün ne olduğunu sen bilir misin?

77/15. Peygamberleri ve ilahi mesajları yalanlayanların o gün vay haline!

77/16. Biz, inkâr etmelerinden dolayı öncekileri yok etmedik mi?

77/17. Onların ardından gelen başka kâfirleri de helak etmedik mi?

77/18. İşte biz kâfirleri böyle cezalandırırız.

77/19. Peygamberleri ve ilahi mesajları yalanlayanların o gün vay haline!

77/20. Biz sizi çok küçük bir sperm ile yumurtadan yaratmadık mı?

77/21. Sonra onu sağlam bir yer olan ana rahmine yerleştirdik.

77/22. Cenin, belli bir süreye kadar orada kalır.

77/23. Biz insanın yaratılışını böyle belirledik. Biz ne güzel düzenleriz.

77/24. Peygamberleri ve ilahi mesajları yalanlayanların o gün vay haline!

77/25. Biz yeryüzünü toplanma yeri yapmadık mı?

77/26. Ölümler ve diriler orada toplanır.

- 77/27. Oraya yüce dağlar yerleştirdik ve size tatlı sular verdik.
- 77/28. Peygamberleri ve ilahi mesajları yalanlayanların o gün vay haline!
- 77/29. Ahirette onlara şöyle denir: “Yalanladığınız Cehennem azabına girin bakalım!”
- 77/30. “Üç kola ayrılmış Cehennem dumanına doğru gidin!”
- 77/31. “Orada ne bir gölgelik vardır, ne de alevden koruyan bir siper.”
- 77/32. Şüphesiz orası, bina gibi büyük kıvılcımlar saçan bir yerdir.
- 77/33. O kıvılcımlar, sarı develer gibidir.
- 77/34. Peygamberleri ve ilahi mesajları yalanlayanların o gün vay haline!
- 77/35. Bugün, onların konuşamayacakları bir gündür.
- 77/36. Özür dilemeleri için onlara izin de verilmeyecektir.
- 77/37. Peygamberleri ve ilahi mesajları yalanlayanların o gün vay haline!
- 77/38. Kıyamet günü, insanlar arasında hükmün verileceği bir gündür. O gün biz, sizi de, öncekileri de orada toplayacağız.
- 77/39. O gün günahkârlara, “Bana karşı bir planınız varsa, haydi yapın da bundan kurtulun bakalım!” denir.

- 77/40. Peygamberleri ve ilahi mesajları yalanlayanların o gün vay haline!
- 77/41. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar, gölgeliklerde ve pınar başlarında olacaktır.
- 77/42. Cennette onlar, arzu ettikleri her çeşit meyveyi bulacaklardır.
- 77/43. Onlara, “Yaptığınız iyiliklere karşılık, afiyetle yiyin, için!” denilecektir.
- 77/44. İşte biz her işinde Allâh'ın hoşnutluğunu gözetenleri böyle ödüllendiririz.
- 77/45. Peygamberleri ve ilahi mesajları yalanlayanların o gün vay haline!
- 77/46. Kâfirlere, “Bir süre daha, dünyanın geçici nimetlerinden yiyin, mallarından yararlanın bakalım! Ama bu sizin kâfir olduğunuz gerçeğini ortadan kaldırmaz.” denir.
- 77/47. Peygamberleri ve ilahi mesajları yalanlayanların o gün vay haline!
- 77/48. Dünyadayken onlara, “Allâh'a boyun eğin!” denildiğinde buna yanaşmazlardı.
- 77/49. Peygamberleri ve ilahi mesajları yalanlayanların o gün vay haline!
- 77/50. Onlar, Kur’ân’a da inanmadıktan sonra, artık hangi söze inanacaklar!

078. Nebe’ Sûresi

- 78/1. Müşrikler birbirine neyi sorup duruyorlar?
- 78/2. Büyük bir olay olan kıyameti mi?
- 78/3. Onların ayrılığa düştüğü kıyamet olayını mı?
- 78/4. Elbette onlar, kıyametin gerçek olduğunu sonunda anlayacaklardır.
- 78/5. Evet, bunu mutlaka anlayacaklardır.
- 78/6. Biz, yeryüzünü yaşamanıza uygun şekilde yaratmadık mı?
- 78/7. Onun sarsılmaması için üzerine dağları yerleştirmedik mi?
- 78/8. Biz sizi, erkek ve kadın olmak üzere çiftler halinde yarattık.

- 78/9. Dinlenmeniz için size uykuyu verdik.
- 78/10. Geceyi her şeyi kaplayan bir örtü yaptık.
- 78/11. Gündüzü de, çalışma zamanı kıldık.
- 78/12. Üstünüze yedi kat sağlam gök bina ettik.
- 78/13. Orada, ısı ve ışık veren güneşi yarattık.
- 78/14. Yoğunlaşan bulutlardan şarıl şarıl yağmur yağıdırız.
- 78/15. Onunla tahıl ve bitkiler yetiştiririz.
- 78/16. Ağaçları birbirine girmiş bahçeler meydana getiririz.
- 78/17. Şüphesiz hüküm verme günü için belli bir vakit vardır.
- 78/18. O gün sûra üflenince, bölük bölük Allâh'ın huzuruna geleceksiniz.
- 78/19. O gün gök açılarak kapılar haline gelecektir.
- 78/20. Dağlar yerinden sökülecek, serap gibi kaybolup gidecektir.
- 78/21. İşte o gün Cehennem, kâfirleri pusuda bekler.
- 78/22. Orası azgınlara dönüş yeridir.
- 78/23. Onlar orada temelli kalacaklardır.
- 78/24. Onlar orada ne bir serinlik, ne de içecek bir şey bulabilirler.
- 78/25. Orada sadece kaynar su ve irin bulurlar.
- 78/26. Bu ceza, onların dünyada iken yaptıklarına uygun bir karşılıktır.
- 78/27. Çünkü onlar, hesaba çekileceklerini beklemiyorlardı.
- 78/28. Onlar, ayetlerimizi de tamamen yalanlıyorlardı.
- 78/29. Biz de her şeyi kayıt ediyorduk.
- 78/30. O gün kâfirlere, “Haydi suçlarınızın cezasını çekin! Artık biz, sadece azabınızı artıracamız.” denir.
- 78/31. Fakat o gün, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olanlar için tam bir kurtuluş olacaktır.
- 78/32. Onlar için, bağ ve bahçeler vardır.
- 78/33. Onlar için, uyumlu çok güzel eşler vardır.
- 78/34. Ve yine onlar için, meşrubat dolu kadehler vardır.
- 78/35. Onlar Cennette ne saçma bir söz işitir, ne de yalan bir kelam duyarlar.
- 78/36. Bütün bunlar Rabbinin sınırsız ödülüdür.
- 78/37. Allâh, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin merhameti sonsuz sahibidir. Ona karşı kimse söz söyleyemez.
- 78/38. O gün, Cebrâîl ve diğer melekler Allâh'ın huzurunda saf tutar. Merhameti sonsuz olan Allâh'ın izin verdiği başka kimse konuşamaz; onlar da doğruyu söyler.
- 78/39. İşte bu, gelmesi kesin olan kıyamet günüdür. Artık isteyen, Rabbinin yolunu tutsun.
- 78/40. Biz sizi, yakında gelecek olan bir azaba karşı uyarıyoruz. O gün kişi, yaptıklarını görecektir ve kâfir olan insan, “Keşke toprak olaydım!” diyecektir.

079. Nazi'ât Sûresi

- 79/1. Yemin olsun kâfirlerin canlarını söke söke alan meleklerle!
- 79/2. Müminlerin canlarını kolayca alan meleklerle,
- 79/3. Allâh'ın emirlerini yerine getirmek için dolaşan meleklerle,
- 79/4. Allâh'ı tesbih etmekte birbirleriyle yarışan meleklerle,
- 79/5. Allâh'ın emriyle tabiat olaylarını düzenleyen meleklerle ki, kıyamet kopacaktır.
- 79/6. O gün, sura üflenince şiddetli bir sarsıntı olacaktır.
- 79/7. Onu ikinci sûra üfürülmesi izleyecektir.
- 79/8. O gün kalpler, korkudan şiddetle çarpacaktır.
- 79/9. O gün gözler dünyada iken yaptıklarından utanarak yere dikilecektir.
- 79/10. Kâfirler alay ederek şöyle diyorlar: “Biz mezardan çıkarılıp eski halimize mi döndürüleceğiz?”
- 79/11. “Kemiklerimiz çürüyüp dağıldıktan sonra diriltilecek miyiz?”
- 79/12. “Eğer dirileceksek, bu bizim için felaket olur!”
- 79/13. Hâlbuki insanların tekrar dirilmesi, tek bir komuta bakar.
- 79/14. Bu komutla herkes mahşer yerinde toplanacaktır.
- 79/15. Mûsâ'nın haberi sana geldi mi?
- 79/16. Rabbi ona, kutsal Tuvâ vadisinde şöyle seslenmişti:
- 79/17. “Firavun'a git; çünkü o iyice azdı.”
- 79/18. “Ona şöyle de: 'Küfür ve isyandan temizlenmek ister misin?’”
- 79/19. “Eğer istersen sana Rabbinin yolunu göstereyim; böylece ona boyun eğen bir kul olursun.”
- 79/20. Bunun üzerine Mûsâ Firavun'a giderek en büyük mucizeyi gösterdi.
- 79/21. Fakat Firavun, Mûsâ'yı yalanlayıp, ona karşı çıktı.
- 79/22. Sonra da Mûsâ'nın davetine sırt çevirdi ve onu etkisiz hale getirmek için çalıştı.
- 79/23. Adamlarını toplayıp onlara hitap etti.
- 79/24. “Ben sizin en büyük Rabbiniz değil miyim?” dedi
- 79/25. Bunun için Allâh Firavun'u, dünyada cezalandırdığı gibi ahirette de cezalandıracaktır.
- 79/26. Doğrusu bunda, Allâh'a karşı saygılı olanlar için dersler vardır.
- 79/27. Sizi mi, yoksa göğü mü yaratmak daha zordur. Şüphesiz göğü yaratan Allâh'tır.
- 79/28. Allâh, göğü yükseltmiş ve kusursuz bir sisteme bağlamıştır.
- 79/29. Allâh, geceyi karanlık, gündüzü de aydınlık yapmıştır.
- 79/30. Daha sonra da yeryüzünü yaşanacak hale getirmiştir.
- 79/31. Canlıların yaşaması için orada su ve bitki çıkarmıştır.
- 79/32. Allâh, sarsılmasın diye, yeryüzüne sağlam dağlar yerleştirmiştir.

- 79/33. İşte bütün bunları, sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için yapmıştır.
- 79/34. Büyük bir felaket olan kıyamet günü geldiğinde, her şey ortaya çıkacaktır.
- 79/35. O gün insan, ömrünü nasıl geçirdiğini anlayacaktır.
- 79/36. Cehennem, oraya girecek kimseler için ortaya çıkarılacaktır.
- 79/37. Azgınlık edenler oraya girecektir.
- 79/38. Onlar dünya hayatını ahirete tercih etmişlerdi.
- 79/39. İşte onların kalacağı yer Cehennemdir.
- 79/40. Rabbine hesap verme endişesi taşıyan ve kendisini kötü arzulardan uzak tutanlar, Cehenneme girmeyeceklerdir.
- 79/41. Onların yeri Cennet olacaktır.
- 79/42. Sana, kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar.
- 79/43. Rasûlüm! Sen onu nasıl bileceksin ki?
- 79/44. Onu sadece Rabbin bilir.
- 79/45. Sen ancak, kıyamet gününden korkanları uyarabilirsin.
- 79/46. Kıyamet koptuğunu görünce onlar, dünyada sanki bir akşam veya kuşluk vakti kadar kaldıklarını düşünürler.

080. Abese Sûresi

- 80/1. Peygamber müşriklerin ileri gelenleriyle konuşurken, yanına gelen kişiye yüzünü ekşitip, onu önemsemedi.
- 80/2. Çünkü o kişi görme engelli olduğu için araya girip, “Bana öğüt ver!” demişti.
- 80/3. Ne biliyorsun belki o, hatalarından arınacaktı.
- 80/4. Ya da öğüt alıp yararlanacaktı.
- 80/5. Fakat sen, öğüt almaya ihtiyaç duymayan kişilerle ilgileniyordun.
- 80/6. Bütün dikkatini onlara veriyordun.
- 80/7. Oysa onların şirkten arınmamasından sen sorumlu değilsin.
- 80/8. Buna rağmen sen, bir şeyler öğrenmek için gelen kişiyle ilgilenmiyordun.
- 80/9. Hâlbuki o, Allâh'a karşı derin saygı duyuyordu.
- 80/10. Sen ise onu görmezden geliyordun.
- 80/11. Bundan sonra sakın böyle yapma! Bu ayetler bir hatırlatmadır.
- 80/12. İsteyen ondan ders alır.
- 80/13. Bu ayetler, değerli sayfalarda kayıtlıdır.
- 80/14. O sahifeler yücedir ve her türlü şüpheden uzaktır.
- 80/15. Çünkü o ayetler, yazıcılar tarafından kaydedilmiştir.
- 80/16. Onlar, çok değerli ve iyi yazıcılardır.
- 80/17. Kahrolası insan, ne kadar da nankördür!
- 80/18. İnsan, Allâh'ın kendisini, neden yarattığını hiç düşünmez mi?

80/19. Allâh, onu çok küçük bir sperm ve yumurtadan yaratmış, ona çok güzel bir şekil vermiştir.

80/20. Sonra ona, doğru yolu bulma imkânı vermiştir.

80/21. Sonra onun canını alıp kabre koyar.

80/22. Daha sonra dilediğinde yeniden diriltir.

80/23. Doğrusu insan, Allâh'ın emirlerini yerine getirmemiştir.

80/24. İnsan yediklerinin nasıl meydana geldiğine bir baksın!

80/25. Biz bol bol yağmur yağdırırız.

80/26. Sonra toprağı yarararak bitkileri çıkarırız.

80/27. Orada ekinler yetiştiririz.

80/28. Üzüm bağları ve yoncalar bitiririz.

80/29. Zeytinlikler ve hurmalıklar meydana getiririz.

80/30. Sık ağaçlı bahçeler yaparız.

80/31. Orada çeşitli meyveler ve otlar yetiştiririz.

80/32. Biz bunları sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için yapıyoruz.

80/33. Korkunç bir gürültüyle kıyamet koptuğunda, herkes kendi derdine düşecektir.

80/34. O gün kişi, öz kardeşinden bile kaçacaktır.

80/35. Anne ve babasından da kaçacaktır.

80/36. Eşi ve çocuklarından uzaklaşacaktır.

80/37. O gün herkes, kendi derdiyle meşgul olacaktır.

80/38. Ve yine o gün bazı yüzler, ıslıl ıslıl parlayacaktır.

80/39. Onlar mutluluktan güleceklerdir.

80/40. O gün bazı yüzleri de keder kaplayacaktır.

80/41. Yüzleri simsiyah olacaktır.

80/42. İşte bunlar kâfir ve günaha dalmış kimselerdir.

081. Tekvîr Sûresi

81/1. Kıyamet günü, güneş dürülüp söner.

81/2. Yıldızlar kararıp dökülür.

81/3. Dağlar yerlerinden sökülür.

81/4. İnsanlar, çok değerli mallarını terk eder.

81/5. Vahşi hayvanlar, korkudan bir araya toplanır.

81/6. Denizler kabarıp taşar.

81/7. Ruhlar bedenlerle birleşir.

81/8. Diri diri toprağa gömülen kız çocuğuna şöyle sorulur:

81/9. “Sen, hangi suçtan dolayı öldürüldün?”

- 81/10. Amel defterleri dağıtılır.
- 81/11. Göğün perdesi kaldırılır.
- 81/12. Cehennem kâfirler için tutuşturulur.
- 81/13. Cennet müminlere yaklaştırılır.
- 81/14. İşte o zaman herkes, dünyada iken ahiret için ne hazırladığını görür.
- 81/15. Gece görünüp gündüz kaybolan yıldızlara yemin ederim.
- 81/16. Yörüngesinde dolaşan gezegenlere yemin ederim...
- 81/17. Kararan geceye yemin ederim...
- 81/18. Ağaran sabaha yemin ederim ki bunlar gerçekleşecektir.
- 81/19. Çünkü bu ayetler, çok değerli bir elçi olan Cebrâîl'in getirdiği sözdür.
- 81/20. O elçi çok güçlüdür ve Arşın sahibi olan Yüce Allâh'ın katında özel bir yeri vardır.
- 81/21. Melekler arasında da ona güvenilir ve itaat edilir.
- 81/22. Ey Müşrikler! Aranızda yaşayan peygamber deli değildir.
- 81/23. Gerçekten o Peygamber, Cebrâîl'i, net bir şekilde ufukta görmüştür.
- 81/24. O peygamber, Allâh'tan getirdiği mesajlar konusunda töhmet altında bırakılamaz.
- 81/25. Onun tebliğ ettiği ayetler, Allâh'ın rahmetinden kovulmuş olan şeytanın sözü değildir.
- 81/26. O halde Kur'ân'ı bırakıp nereye gidiyorsunuz?
- 81/27. Bu Kur'ân, herkes için bir öğüttür.
- 81/28. Doğru yolda gitmek isteyenler ondan yeterince yararlanır.
- 81/29. Evrenin sahibi olan Allâh'ın dilemediği bir şeyi, doğru yol olarak seçmeniz geçerli değildir.

082. İnfıtâr Sûresi

- 82/1. Kıyamet günü, gök yarılr.
- 82/2. Yıldızlar dağılır.
- 82/3. Denizler kabarır taşar.
- 82/4. Kabirler içindekilerini dışarı atar.
- 82/5. İşte o zaman herkes, neyi yapıp neyi terk ettiğini anlar.
- 82/6. Ey İnsan! Cömert olan Rabbine karşı seni aldatıp isyan ettiren nedir?
- 82/7. O, seni dengeli ve düzgün bir şekilde yaratmıştır.
- 82/8. Rabbin seni, dilediği şekilde yaratmıştır.
- 82/9. Buna rağmen siz, Allâh'ın huzurunda hesap vermeyi yalanlıyorsunuz.
- 82/10. Hâlbuki yanınızda, gözcü melekler vardır.
- 82/11. Onlar yaptıklarınızı kayıt eden değerli meleklerdir.
- 82/12. Onlar yaptığımız her şeyi bilir.
- 82/13. Şüphesiz iyiler Cennette, nimetler içinde olacaktır.

82/14. Kâfirler ise, Cehennemde olacaktır.

82/15. Onlar, hesap günü oraya atılacaklardır.

82/16. Bir daha da oradan çıkamayacaklardır.

82/17. Sen, hesap gününün ne olduğunu bilemezsin.

82/18. Elbette sen, hesap gününün ne olduğunu bilemezsin.

82/19. Hesap günü, hiç kimse diğerine fayda veremez. O gün hüküm verme yetkisi yalnız Allâh'ındır.

083. Mutaffifîn Sûresi

83/1. Eksik ölçüp tartanların vay haline!

83/2. Onlar insanlardan bir şey alırken tam ölçer.

83/3. Fakat bir şey verirken eksik ölçüp tartarlar.

83/4. Onlar, öldükten sonra dirileceklerini hiç mi düşünmüyorlar?

83/5. O korkunç günün çok şiddetli olacağını hiç mi düşünmüyorlar?

83/6. O gün insanlar, evrenin sahibi Allâh'ın huzurunda duracaklardır.

83/7. Ölçü ve tartıda hile yapan kâfirler, “siccîn”de kayıtlıdır.

83/8. Sen “siccîn”in ne olduğunu bilemezsin.

83/9. “Siccîn” kâfirlerin amellerinin kaydedildiği defterdir.

83/10. Ahireti yalanlayanların o gün vay haline!

83/11. Onlar hesap gününü inkâr ediyorlardı.

83/12. Onu, sadece aşırı giden kâfirler yalanlar.

83/13. Ayetlerimiz kendilerine okunduğunda onlar, “Bunlar öncekilerin masallarındır.” derler.

83/14. Doğrusu onların işledikleri günahlar, kalplerini karartmıştır.

83/15. Hesap günü onlar, Rablerinin rahmetinden uzak kalacaklardır.

83/16. Ve sonunda hepsi Cehennemi boylayacaklardır.

83/17. Onlara, “Dünyada iken yalanladığımız Cehennem, işte budur.” denilecektir.

83/18. İyiler ise, “İlliyyûn”de kayıtlıdır.

83/19. “İlliyyûn”un ne olduğunu sen bilemezsin.

83/20. “İlliyyûn”, iyilerin kaydedildiği defterdir.

83/21. Allâh'a yakın olanlar, o deftere tanıklık ederler.

83/22. Şüphesiz iyiler, Cennette nimet içinde olacaklardır.

83/23. Onlar koltuklarına kurulup, Allâh'ın onlar için hazırladığı nimetleri hayranlıkla seyredeceklerdir.

83/24. Onlara verilen nimetlerin sevinci yüzlerinden okunur.

83/25. Onlara, el değmemiş katkısız içecekler sunulur.

83/26. Bu içecekler ağızda mis gibi güzel koku bırakır. İşte herkes bu nimetleri elde etmek için yarışsın!

83/27. O içecekler, çok güzel karışımlardır.

83/28. Cennette Allâh'a yakın olanların içmeleri için hazırlanmış pınarlar vardır.

83/29. Doğrusu kâfirler, dünyada iken müminlere gülüp, onlarla alay ediyorlardı.

83/30. Müminlerle karşılaştıklarında birbirlerine kaş göz işareti yapıyorlardı.

83/31. Yandaşlarının yanına döndüklerinde de, yaptıklarıyla övünüp neşeleniyorlardı.

83/32. Müminleri gördüklerinde ise, “Bunlar iyice şaşırmış!” diyorlardı.

83/33. Oysa kâfirler, müminler üzerine bekçi olarak gönderilmemişlerdi.

83/34. Bugün ise, müminler kâfirlere bakıp güleceklerdir.

83/35. Onlar koltuklarına kurulup, Allâh'ın verdiği nimetleri seyrederek şöyle diyeceklerdir:

83/36. “Kâfirler yaptıklarının karşılığını buldular mı?”

084. İnşikâk Sûresi

84/1. Kıyamet günü, gök yarılr.

84/2. O gün gök, her zaman olduğu gibi, Rabbinin emrine boyun eğer.

84/3. Yeryüzü dümdüz olur.

84/4. İçindekileri dışarı atarak boşalır.

84/5. Dünya, her zaman olduğu gibi, Rabbinin emrine boyun eğer.

84/6. Ey insan! Sen ölünceye kadar dünya için çalışıp duruyorsun; fakat sonunda bunları bırakıp onun huzuruna varacaksın.

84/7. O gün, amel defteri sağ tarafından verilen kimse sıkıntı çekmeyecektir.

84/8. Çünkü onun hesabı çok kolay olacaktır.

84/9. Sonra o kişi, sevinçle ailesi ve arkadaşlarının yanına dönecektir.

84/10. Amel defteri arkasından verilen kimse ise, büyük sıkıntı çekecektir.

84/11. Ve yok olup gitmek isteyecektir.

84/12. İşte o insan, Cehennem ateşine atılacaktır.

84/13. Hâlbuki o kişi, dünyada iken, ailesi ve arkadaşlarının yanında mutluydu.

84/14. Çünkü o kimse, Allâh'ın huzuruna çıkmayacaklarını sanıyordu.

84/15. Oysa Rabbi, onun yaptığı her şeyi görüyordu.

84/16. Şafak vaktine yemin ederim.

84/17. Geceye ve gecenin kapladığı her şeye yemin ederim.

84/18. Dolunaya yemin ederim.

84/19. Siz, ölünceye kadar durumdan duruma gireceksiniz.

84/20. Buna rağmen, onlara ne oluyor da hâlâ iman etmiyorlar.

84/21. Onlara Kur'ân okunduğunda, onun hükümlerine boyun eğmiyorlar.

84/22. Aksine kâfirler, onu yalanlamakta ısrar ediyorlar.

84/23. Hâlbuki Allâh onların içlerinde gizledikleri her şeyi çok iyi bilmektedir.

84/24. Rasûlüm! Sen de kâfirlere, can yakıcı azaba uğrayacaklarını haber ver!

84/25. İman edip yararlı işler yapanlara ise, kendileri için bitip tükenmeyen ödül olacağını müjdele!

085. Burûc Sûresi

85/1. Takımyıldızlarıyla süslü göğe yemin olsun!

85/2. Vaadedilen kıyamet gününe yemin olsun!

85/3. Şahitlik edene ve edilenlere yemin olsun ki, kıyamet günü herkes Allâh'ın huzurunda toplanacaktır.

85/4. İnananları yakmak için hendek kazanlar kahrolsun!

85/5. Onlar, kazdıkları hendekleri ateşle doldurmuşlardı.

85/6. Sonra da kenarına oturmuşlar,

85/7. Ve müminlere yaptıkları işkenceyi seyretmişlerdi.

85/8. Kâfirler, çok güçlü ve her türlü övgüye layık olan Allâh'a inandıkları için onlardan nefret ediyorlardı.

85/9. Hâlbuki Allâh, göklerin ve yerin sahibidir. O, her şeyi çok iyi bilir.

85/10. Mümin erkek ve kadınlara dinlerinden dönmeleri için baskı yapıp sonra da tövbe etmeyenler için yakıcı Cehennem azabı vardır.

85/11. Fakat iman edip yararlı işler yapanlar için, içlerinden ırmaklar akan Cennetler vardır. İşte bu büyük bir başarıdır.

85/12. Doğrusu Rabbinin yakalayıp cezalandırması çok şiddetlidir.

85/13. Allâh, insanı yoktan var etmiştir; öldükten sonra da tekrar diriltecektir.

85/14. O, günahları çok bağışlar ve kullarını çok sever.

85/15. O, Arşın sahibidir ve çok yücedir.

85/16. O dilediği her şeyi yapar.

85/17. Sana, peygamberleriyle savaşan orduların haberi geldi mi?

85/18. Firavun ve Semûd'un haberi ulaştı mı?

85/19. Doğrusu onlar, peygamberlerini yalanlayan kâfirlerdir.

85/20. Onlar ne yaparsa yapsınlar Allâh'ın azabından kurtulamazlar. Çünkü Allâh onları çepeçevre kuşatmıştır.

85/21. Onların yalanladığı Kur'ân, değerli bir kitaptır.

85/22. Kur'ân, yazılarak sayfalarda ve ezberlenerek hafızalarda korunmuştur.

086. Târik Sûresi

86/1. Göğe ve Târik'a yemin olsun ki, insanların yaptığı her şey kayıt edilmektedir.

86/2. Sen, Târik'ın ne olduğunu bilemezsin.

86/3. O, ışığıyla karanlığı delen bir yıldızdır.

- 86/4. Herkesin yaptığını kaydeden bir melek vardır.
- 86/5. İnsan neden yaratıldığına bir baksın!
- 86/6. O, ana rahmine atılan bir sıvıdan yaratılmıştır.
- 86/7. İnsan, erkeğin spermi ile kadının yumurtasından meydana gelmiştir.
- 86/8. İnsanı böyle yaratan Allâh'ın, öldükten sonra onu diriltmeye de gücü yeter.
- 86/9. Kıyamet günü, bütün sırlar ortaya dökülecektir.
- 86/10. O gün insanın, Allâh'ın hükmüne karşı koyacak ne bir gücü, ne de bir yardımcısı olacaktır.

- 86/11. Yağmur yağdıran göğe yemin olsun!
- 86/12. Bitkilerin yarıp çıktığı yeryüzüne yemin olsun!
- 86/13. Bu Kur'ân, doğru ile yanlış ayıran bir sözdür.
- 86/14. O, boş bir söz değildir.
- 86/15. Doğrusu müşrikler durmadan entrika çeviriyorlar.
- 86/16. Ben de onların entrikalarını boşa çıkarıyorum.
- 86/17. Rasûlüm! Sen o kâfirlere karşı koymayı biraz ertele!

087. A'lâ Sûresi

- 87/1. Yüce Rabbinin adını tesbih et!
- 87/2. O, her şeyi gerektiği şekilde yaratır.
- 87/3. O, her şeyin yaratılış gayesini belirler ve onları bu gayeyi gerçekleştirecek yollara yönlendirir.
- 87/4. O, hayvanların yiyeceği otları bitirir.
- 87/5. Sonra onları kurutup kararmış çerçöpe çevirir.
- 87/6. Biz sana Kur'ân'ın hükümlerini bildireceğiz, sen de onu yerine getireceksin.
- 87/7. Çünkü her şey onun dilemesiyle olur. Nitekim o, açık olanı da gizli olanı da çok iyi bilir.
- 87/8. Endişe etme; huzur ve rahat yurdu olan Cennete kavuşturacak yolu sana kolaylaştıracağız.
- 87/9. O halde insanlara öğüt ver! Çünkü öğüt onlara fayda verir.
- 87/10. Allâh'a karşı gönülden saygılı olan kimseler, öğütten yararlanır.
- 87/11. Ona karşı gelen kimseler ise, öğüt almaktan kaçınır.
- 87/12. İşte onlar Cehenneme gireceklerdir.
- 87/13. Artık onlar Cehennemde ne ölüp kurtulurlar, ne de yaşarlar!
- 87/14. Dünyada kendilerini şirk ve gûnahtan arındıran kişiler, kurtuluşa ereceklerdir.
- 87/15. Çünkü onlar, Rablerinin ismini yüceltip, ona ibadet ederler.
- 87/16. Ey İnsanlar! Bu gerçeğe rağmen siz, dünya hayatını tercih ediyorsunuz.
- 87/17. Hâlbuki ahiret hayatı, hem daha iyi, hem de kalıcıdır.

87/18. Doğrusu bu gerçekler, önceki kitaplarda da bildirilmiştir.

87/19. Bunlar İbrahim ve Mûsâ'nın kitaplarında da geçmektedir.

088. Gâşiye Sûresi

88/1. Dehşeti her tarafı kaplayacak kıyamet gününden haberin var mı?

88/2. O gün bazı kimseler utançtan yüzlerini yere çevirirler.

88/3. Onlar işledikleri günahların yükü altında bitkin düşmüşlerdir.

88/4. Onlar, kızgın bir ateşe gireceklerdir.

88/5. Onların suyu, kaynar bir kaynaktan gelecektir.

88/6. Onların kötü kokulu ve dikenli bir bitkiden başka yiyecekleri yoktur.

88/7. Bu yiyecek, insanı ne besler, ne de açlığını giderir.

88/8. O gün, bazı kimselerin sevinçten yüzleri parlar.

88/9. Onlar, dünyada yaptıklarının karşılığını aldıkları için mutludurlar.

88/10. Onlar yüksek hasbahçelerde kalacaklardır.

88/11. Orada, saçma sapan bir söz işitmezler.

88/12. Cennette devamlı akan pınarlar vardır.

88/13. Orada yüksek tahtlar vardır.

88/14. Önlerine konulmuş meşrubat dolu kadehler vardır.

88/15. Tahtların üzerine sıra sıra yastıklar konur.

88/16. Altlarına yumuşak tüylü halılar serilir.

88/17. İnsanlar bakıp ibret almıyorlar mı: Deve nasıl yaratılmış?

88/18. Gök nasıl yükseltilmiş?

88/19. Dağlar nasıl dikilmiş?

88/20. Yeryüzü nasıl yaşamaya uygun hale getirilmiş?

88/21. Rasûlüm! Sen öğüt vermeye devam et! Çünkü sen, yalnız öğüt vermekle görevlisin.

88/22. Sen onları zorla iman ettiremezsin.

88/23. Senin davetinden yüz çevirip inkâr edenler cezalandırılacaktır.

88/24. Allâh onları en büyük azaba çarptıracaktır.

88/25. Şüphesiz onların dönüşü bizedir.

88/26. Sonra onların hesabını görmek de bize aittir.

089. Fecr Sûresi

89/1. Yemin olsun tan yerinin ağarmasına;

89/2. Kutsal on geceye,

89/3. Yaratılmışlara ve Allâh'a;

89/4. Akıp giden geceye ki kıyamet kopacaktır!

89/5. Akıllı biri, bu yeminlerden durumun ciddiyetini kavramaz mı?

89/6. Rabbinin, Âd kavmine ne yaptığını bilmiyor musun?

89/7. Yüksek binaları olan İrem halkına ne yaptığını bilmiyor musun?

89/8. Yeryüzünde onun benzeri bir şehir yapılmamıştı.

89/9. Allâh'ın, vadide kayaları oyarak ev yapan Semûd'a ne yaptığını bilmiyor musun?

89/10. Ayrıca büyük ordulara sahip Firavun'a ne yaptığını bilmiyor musun?

89/11. Bunlar ülkelerinde iyice azmışlardı.

89/12. Orada pek çok bozgunculuk yapmışlardı.

89/13. İşte bu yüzden Rabbin onların üzerine çeşitli azap yağdırdı.

89/14. Doğrusu Rabbin kullarını devamlı gözetmektedir.

89/15. Rabbi, denemek için insana ikramda bulunup nimet verince o, “Rabbim bunları bana, hak ettiğim için verdi.” der.

89/16. Fakat denemek için rızkını daraltınca da, “Hak ettiğimi vermeyip beni küçük düşürdü.” diye sızlanır.

89/17. Siz Allâh'tan ikram bekliyorsunuz, fakat asla yetimlere ikram etmiyorsunuz.

89/18. Muhtaçları doyurmak için birbirinizi teşvik de etmiyorsunuz.

89/19. Elinize geçen malları, helal haram demeden yiyorsunuz!

89/20. Malı çok seviyorsunuz.

89/21. Kıyamet günü yeryüzü, şiddetle sarsılıp param parça olacaktır.

89/22. Rabbinin emri gelecek ve melekler saf saf dizilecektir.

89/23. O gün Cehennem insanlara gösterilecek; insan da durumu anlayacaktır; fakat bunun kendisine hiçbir faydası olmayacaktır.

89/24. O zaman insan, “Keşke ahiretim için dünyada iken bir hazırlık yapsaydım!” diyecektir.

89/25. O gün Cehennemliklere, Allâh gibi kimse azap edemez.

89/26. Ve onun gibi kimse zincire vuramaz.

89/27. Ey dünyaya dalıp güvende olduğunu düşünen insan!

89/28. Sen Rabbinden, o da senden hoşnut olarak ona dön!

89/29. Salih kullarımın arasına katıl!

89/30. Ve Cennetime gir!

090. Beled Sûresi

90/1. Mekke'ye yemin ederim!

90/2. Yaşadığım şehir Mekke'ye...

90/3. Âdem'e ve soyuna yemin ederim!

90/4. Şüphesiz biz insanı, sıkıntılarla imtihan etmek için yarattık.

90/5. İnsan, hiç kimsenin kendisine gücünün yetmeyeceğini mi sanıyor?

- 90/6. Bir de o, “Çok mal harcadım” diyerek İslâm’a karşı harcadığı malla övünüyor.
- 90/7. Hiç kimsenin kendisini görmediğini mi sanıyor?
- 90/8. Biz ona, gerçekleri görmesi için iki göz vermedik mi?
- 90/9. Doğruları konuşması için bir dil ve iki dudak vermedik mi?
- 90/10. Ona doğruyu ve yanlışı göstermedik mi?
- 90/11. Buna rağmen o insan, bu zorlu imtihanı geçemedi.
- 90/12. Sen, o zorlu imtihanın ne olduğunu biliyor musun?
- 90/13. O imtihan, insanı hürriyetine kavuşturmaktadır.
- 90/14. Veya kıtlık zamanında, açtı doyurmaktadır.
- 90/15. Ya da yetim akrabalara yardımda bulunmaktadır.
- 90/16. Veyahut hiçbir şeyi olmayan muhtaçları görüp gözetmektedir.
- 90/17. Sonuç olarak, iman edip sabır ve merhameti tavsiye etmektedir.
- 90/18. İşte bu insanların amel defterleri sağ taraflarından verilecektir.
- 90/19. Fakat ayetlerimizi inkâr edenlerin amel defteri sol taraftan verilecektir.
- 90/20. Ve kaçamayacak şekilde üzerlerini ateş kaplayacaktır.

091. Şems Sûresi

- 91/1. Yemin olsun güneşe ve onun aydınlığına,
- 91/2. Güneşin ışığını yansıtan aya,
- 91/3. Dünyayı aydınlatan gündüze,
- 91/4. Karanlığıyla onu kaplayan geceye,
- 91/5. Göğe ve onu yaratana,
- 91/6. Yeryüzüne ve orayı yaşanacak hale getirene,
- 91/7. İnsana ve onu en güzel şekilde yaratana ki, insan yaptıklarından sorumludur.
- 91/8. Çünkü Allâh, insana hem kötülük yapma, hem de Allâh’a karşı kulluk bilincinde olma yeteneği vermiştir.
- 91/9. Şirk ve günah kirinden kendini arındıran kimse kurtulmuştur.
- 91/10. Fakat şirk ve günaha dalan kimse, ziyana uğramıştır.
- 91/11. Semûd halkı, azgınlık yaparak peygamberini yalanlamıştı.
- 91/12. İçlerinden en azgını, deveyi kesmek için öne atılmıştı.
- 91/13. Salih Peygamber onlara, “Mucize olarak verilen ve kendisine su içme hakkı tanınan deveyi kesmeyin ve su içme sırasını gözetin!” dedi.
- 91/14. Fakat onlar peygamberi yalanlayıp, deveyi kestiler. Bunun üzerine Rableri, onları helak etti, şehirlerini de yerle bir yaptı.
- 91/15. Salih, görevini yerine getirdiği için, halkının başına gelecek felaketin kendisine gelmesinden endişe etmiyordu.

092. Leyl Sûresi

- 92/1. Yemin olsun ortalığı karanlığa bürüyen geceye,
92/2. Aydınlanan gündüze,
92/3. Erkeği ve dişiyi yaratana,
92/4. Uğruna çabaladığımız şeyler çeşit çeşittir.
92/5. Allâh'a karşı kulluk bilincinde olup malından muhtaçlara veren
92/6. Ve en güzel söz olan kelime-i tevhidi tasdik eden kimselere,
92/7. Cennetin yolunu kolaylaştırırız.
92/8. Fakat cimrilik yapan ve Allâh'a ihtiyaç duymadan kendi kendine yeterli olduğunu düşünen,
92/9. Ve en güzel söz olan kelime-i tevhidi yalanlayan kimselere ise,
92/10. Cehennemini yolunu kolaylaştırırız.
92/11. O insan, Cehenneme yuvarlandığı zaman, malı kendisine hiçbir fayda sağlamayacaktır.
92/12. Bize düşen doğru yolu göstermektir.
92/13. Doğrusu dünyanın da, ahiretin de hâkimiyeti bizimdir.
92/14. Ey İnsanlar! Ben sizi alevli ateşe karşı uyarıyorum.
92/15. Oraya sadece Allâh'a karşı gelenler girer.
92/16. Ve oraya peygamberi ve mesajlarını yalanlayıp, ondan yüz çeviren kimseler girer.
92/17. Ama Allâh'a karşı kulluk bilincinde olan kişi, Cehennemden uzak olacaktır.
92/18. Çünkü o, günahlardan arınmak için muhtaçlara verir.
92/19. Bunu, birinden gördüğü iyiliğe karşılık olması için yapmaz.
92/20. Aksine Yüce Rabbinin hoşnutluğunu kazanmak için yapar.
92/21. Bunun için, Allâh da ondan hoşnut olacaktır.

093. Duhâ Sûresi

- 93/1. Yemin olsun kuşluk vaktine,
93/2. Sakinleşen geceye!
93/3. Rasûlüm! Rabbin seni ne terk etti, ne de sana darıldı.
93/4. Senin geleceğin, geçmişinden daha iyi olacaktır.
93/5. Çünkü Rabbin sana ileride pek çok nimet verecek ve sen de bundan memnun olacaksın.
93/6. Nitekim Rabbin seni yetim bulup da, barındırmadı mı?
93/7. Seni arayış içinde görüp de doğru yola iletmedi mi?
93/8. Seni muhtaç halde bulup da ihtiyacını gidermedi mi?
93/9. O halde sen de yetimi sakın ezme!
93/10. Yardım isteyeniyi sakın azarlama!

93/11. Rabbinin verdiği nimetleri unutma!

094. İnşirâh Sûresi

94/1. Biz, senin gönlünü açıp huzura kavuşturmamız mı?

94/2. Biz, senin üzerindeki peygamberlik yükünü hafifletmedik mi?

94/3. Evet, belini büken o yükü kaldırmadık mı?

94/4. Sonra senin şan ve şerefini yüceltmedik mi?

94/5. Elbette her zorluğun bir kolaylığı vardır.

94/6. Evet gerçekten her zorluğun bir kolaylığı vardır.

94/7. O halde, bir işi bitirince, başka bir işe koyul!

94/8. Sadece Rabbine yönelip ondan yardım bekle!

095. Tîn Sûresi

95/1. Yemin olsun kutsal beldeler olan İncir Dağı ve Zeytin Dağına,

95/2. Ve Sinâ Dağına,

95/3. Bir de bu güvenli şehir Mekke'ye...

95/4. Biz insanı, en güzel şekilde yarattık.

95/5. Sonra onu, yaratılış gayesine uygun davranmadığı için Cehennem dibine atacağız.

95/6. Fakat iman edip yararlı işler yapanlar için bitmez tükenmez bir ödül vardır.

95/7. O halde ey insan, seni ahireti inkâr etmeye götüren sebep nedir?

95/8. Allâh, hükmedenlerin en adili değil midir?

096. Alak Sûresi

96/1. Yaratan Rabbi'nin adıyla tebliğ et!

96/2. O, insanı rahme yapışan blastocytten/hücre yığınınından yaratmıştır.

96/3. Tebliğ et! Çünkü Rabbin sana pek çok nimet vermiştir.

96/4. O, insana kalem kullanarak okuma ve yazma yeteneği vermiştir.

96/5. Allâh, insana bilgi ve becerisini geliştirme yeteneği vermiştir.

96/6. Fakat insan bunca nimete rağmen, azgınlık yapar.

96/7. Çünkü insan, kendisinin hiçbir şeye muhtaç olmadığını düşünür.

96/8. Şüphesiz insan, hesap vermek üzere Rabbine dönecektir.

96/9. Engel olan insanı görüyor musun?

96/10. O insan, Allâh'a kulluk etmeye çağırana engel oluyor.

96/11. Ey engel olan kişi, hiç düşündün mü, ya o insan doğru yolda ise!

96/12. Ya da o kimse, Allâh'a karşı kulluk bilincinde olmayı tavsiye ediyorsa!

96/13. Peygamberi ve getirdiklerini yalanlayıp ondan yüz çeviren kimseyi düşündün mü?

96/14. O insan, Allâh'ın her şeyi gördüğünü bilmiyor mu?

96/15. Eğer bu kimse vazgeçmezse, onu perçeminden yakalayıp Cehenneme atacağız.

96/16. Evet, o yalancı ve günahkâr kişinin perçeminden tutup sürükleyeceğiz.

96/17. Şimdi o insan taraftarlarını yardıma çağırırsın bakalım!

96/18. Biz de azap meleklerini çağıracağız.

96/19. Sakın ona boyun eğme, Rabbine secde et ve ona ibadetle yaklaş!

097. Kadir Sûresi

97/1. Biz Kur'ân'ı Kadir gecesinde indirmeye başladık.

97/2. Sen kadir gecesinin ne olduğunu bilemezsin.

97/3. Kadir gecesi bin aydan daha hayırlıdır.

97/4. O gece Rablerinin izniyle melekler ve Cebrâil, kendilerine verilen her tülü işi yerine getirmek için yeryüzüne inerler.

97/5. O gece tan yeri ağarınca kadar esenliktir.

098. Beyyine Sûresi

98/1. Kâfir olan kitap ehli ve müşrikler, gerçekleri açıklayan peygamber gelinceye kadar inançlarından vazgeçmeyeceklerdi.

98/2. Öyle bir peygamber ki, temiz sayfalardan Allâh'ın mesajlarını tebliğ eder.

98/3. En doğru bilgiler, o sayfalardadır.

98/4. Kitap ehli, gerçekleri açıklayan peygamber gelince de ayrılığa düştüler.

98/5. Hâlbuki onlara, yalnız Allâh'a yönelip samimiyetle ona kulluk etmeleri, namaz kılmaları ve zekât vermeleri emredilmişti. İşte dosdoğru din budur.

98/6. Kâfir olan kitap ehli ve müşrikler, Cehenneme girecek ve orada temelli kalacaklardır. Onlar, yaratılmışların en kötüsüdür.

98/7. İman edip yararlı işler yapanlar, yaratılmışların en hayırlısıdır.

98/8. Rableri tarafından onlara verilecek ödül, içinden ırmaklar akan temelli kalacakları Cennetlerdir. Allâh onların dünyada iken yaptıklarından, onlar da ahirette Allâh'ın kendilerine verdiklerinden hoşnut olacaktır. İşte bütün bunlar, Rablerine gönülden saygı duyanlar içindir.

099. Zilzâl Sûresi

99/1. Kıyamet günü, yer şiddetli bir şekilde sarsılacaktır.

99/2. Yeryüzü, içindeki ağırlıklarını dışarı atacaktır.

99/3. O zaman insan, "Ne oldu bu yere?" diyecektir.

99/4. İşte o gün yeryüzü, üzerinde olup biten her şeyi anlatacaktır.

99/5. Çünkü Rabbin bunu yeryüzüne emredecektir.

99/6. O gün insanlar, yaptıklarının kendilerine gösterilmesi için, grup grup Rablerinin huzuruna getirilecektir.

99/7. Zerre kadar iyilik yapan kimse, onun kayıtlı olduğunu görecektir.

99/8. Zerre kadar kötülük yapan da, onu görecektir.

100. Âdiyât Sûresi

100/1. Soluk soluğa koşan savaş atlarına yemin olsun!

- 100/2. Koşarken ayaklarından kıvılcım saçanlara yemin olsun!
100/3. Yemin olsun, sabah erkenden düşmana baskın yapanlara,
100/4. Baskın sırasında tozu dumana katanlara,
100/5. Düşmanın içerisine dalanlara!
100/6. Doğrusu insan, Rabbine karşı çok nankördür.
100/7. Şüphesiz kendisi de bunun şahididir.
100/8. İnsan, dünyayı çok sevmektedir.
100/9. İnsan, kabirlerden herkesin çıkarıldığı gün, halinin ne olacağını düşünmüyor mu?
100/10. O gün, insanın içinde sakladığı her şey ortaya çıkarılacaktır.
100/11. Çünkü o gün, Allâh, onların yaptığı her şeyden haberdardır.

101. Kâri'a Sûresi

- 101/1. Kıyamet kopacaktır, hazırlıklı olun!
101/2. Kıyamet nedir?
101/3. Sen, onun ne olduğunu bilemezsin!
101/4. O gün insanlar, kelebekler gibi sağa sola dağılacaktır.
101/5. Dağlar da didilmiş yün gibi savrulacaktır.
101/6. O gün, ameli değerli olanlar kurtulacaklardır.¹⁰
101/7. Onlar, hoşnut olacakları bir hayat süreceklerdir.
101/8. Fakat imanları olmadığı için amelleri değersiz olanlar, kötü bir hayat süreceklerdir.
101/9. Çünkü o, Cehennemine kucağına atılacaktır.
101/10. Cehennemine ne olduğunu sen bilemezsin.
101/11. O yakıp kavuran bir ateştir.

102. Tekâsür Sûresi

- 102/1. Mal ve güç kazanma hırsı sizi Allâh'ı anmaktan alıkoymaktadır.
102/2. Ölünceye kadar bu hırs devam edecektir.
102/3. Fakat bunun boş olduğunu ileride anlayacaksınız.
102/4. Evet kesinlikle bunu ileride anlayacaksınız!
102/5. Allâh'ı anmaktan alıkoyan bu davranışın sizi azaba götüreceğine kesin olarak inansaydınız, böyle yapmazdınız.
102/6. Böyle davrandığınız için Cehenneme gireceksiniz.
102/7. Evet, kesin olarak oraya gireceksiniz.
102/8. Ahirette, dünyada iken size verilen her türlü nimetin hesabı tek tek sorulacaktır.

¹⁰O gün iyilikleri ağır gelen kimse kurtulacaktır. (M.K.K., H.İ.A.)

103. Asr Sûresi

103/1. Akıp giden zamana yemin olsun!

103/2. Ömrünü boşa geçiren insan, gerçekten zarardadır.

103/3. Ancak, iman edip yararlı işler yapanlar, birbirlerine Kur'ân'ın ortaya koyduğu gerçekleri ve sabrı tavsiye edenler bunun dışındadır.

104. Hümeze Sûresi

104/1. İnsanları arkalarından çekiştiren ve kaş göz işaretiyle alay eden kovucuların vay haline!

104/2. Böyle insan, mal toplayıp yığar ve hiç durmadan onu arttırmanın hesabını yapar.

104/3. Topladığı malın kendisini sonsuza dek yaşatacağını zanneder.

104/4. Hâlbuki o, kırıp çökerten ateşe atılacaktır.

104/5. Kırıp çökerten ateşin ne olduğunu sen bilemezsin.

104/6. O, Allâh tarafından tutuşturulan bir ateştir.

104/7. O ateş, insanın içine kadar işler.

104/8. Kovucuların üzerine Cehennem kapıları kilitlenir.

104/9. Ve onlar uzun sütunlara bağlanmış olarak Cehennemde kalacaklardır.

105. Fîl Sûresi

105/1. Rabbinin, fillerle Kâbe'yi yıkmaya gelen orduya ne yaptığını bilmiyor musun?

105/2. Allâh, onların planını boşa çıkarmadı mı?

105/3. Allâh, onların üzerine sürü sürü kuşlar gönderdi.

105/4. Kuşlar, onların üzerine kodlanmış taşlar atmışlardı.

105/5. Sonunda Allâh onları, yenilmiş saman çöpü gibi yapmıştı.

106. Kureyş Sûresi

106/1. Allâh, Kureyş Kabilesi'nin anlaşma imzalayıp rahatça ticaret yapabilmesi için, filleri bulunan orduyu helak etmiştir.

106/2. Bu itibarla Kureyş kabilesi, güven içinde kışın Yemen'e ve yazın da Şam'a ticaret için yolculuk yaparlardı.

106/3. Artık onlar, Kâbe'nin sahibi Allâh'a kulluk etsinler!

106/4. Çünkü Allâh, onları açlıktan kurtarmış, korkudan emin kılmıştır.

107. Mâûn Sûresi

107/1. Rasûlüm! Hesap gününü yalanlayan kimseyi görüyor musun?

107/2. İşte o insan, yetimi itip kakar.

107/3. Evet o insan, ne yoksulun ihtiyacını karşılar, ne de buna başkasını teşvik eder.

107/4. Müşrikler, kendilerince ibadet ettiklerini sanıyorlar. Böyle ibadet edenlerin vay haline!

107/5. Onlar, ibadetin ne olduğundan habersizdirler.

107/6. Onların amacı, gösteriş yapmaktır.

107/7. Onlar yoksullardan en küçük yardımını bile esirgerler.

108. Kevser Sûresi

108/1. Biz sana pek çok nimet verdik.

108/2. Öyleyse Rabbin için namaz kıl ve kurban kes!

108/3. Rasûlüm! Asıl sana dil uzatan kimsenin adı sanı ortadan kalkacaktır.

109. Kâfirûn Sûresi

109/1. Rasûlüm şöyle de: “Ey kâfirler!”

109/2. “Siz istediniz diye, ben sizin taptıklarınıza tapmam.”

109/3. “Siz de benim ibadet ettiğime tapmıyorsunuz!”

109/4. “Ben, sizin taptıklarınıza asla tapmam.”

109/5. “Siz de benim ibadet ettiğime tapmıyorsunuz.”

109/6. “Siz kendi yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz, ben de kendi yaptıklarımın karşılığımı göreceğim.”

110. Nasr Sûresi

110/1. Allâh size Mekke'nin fethini nasip ettiğinde, İslâm tamamlanmış olacaktır.

110/2. O zaman sen, insanların grup grup Allâh'ın dinine girdiklerini göreceksin.

110/3. Artık, Rabbinî tesbih et ve bağışlaması için ona dua et! Çünkü o tövbeleri çok kabul eder.

111. Leheb Sûresi

111/1. Ebû Leheb helâk olsun! Zaten helâk oldu da!

111/2. Ona ne malı, ne de itibarı fayda verdi.

111/3. Ebû Leheb, alev alev yanan Cehenneme girecektir.

111/4. Karısı da fitneyi körüklemek için söz taşımasının kötü bir örneği olmak üzere odun taşıyarak Cehenneme girecektir.

111/5. Boynunda söz taşımasının simgesi olarak, hurma liflerinden örülmüş bir ip olacaktır.

112. İhlâs Sûresi

112/1. Rasûlüm de ki: “O Allâh birdir.”

112/2. Her şey ona muhtaç, fakat o hiçbir şeye muhtaç değildir.

112/3. Allâh, ne kimsenin babasıdır, ne de oğludur.

112/4. Onun hiçbir dengi yoktur.

113. Felak Sûresi

113/1. Rasûlüm şöyle de: “Ben, ağaran sabahın sahibine sığınırım;”

113/2. “Yarattıklarımın kötülüğünden,”

113/3. “Karanlık bastığında gecenin kötülüğünden,”

113/4. "Toplulukların arasına bozgunculuk üfleyenlerin şerrinden,"¹¹

113/5. "Hasetçilerin kötülüğünden."

114. Nâs Sûresi

114/1. Rasûlüm şöyle de: "İnsanların Rabbine sığınırım;"

114/2. "İnsanların mutlak hâkimine sığınırım."

114/3. "İnsanların gerçek ilâhına sığınırım."

114/4. "Sinsi şeytanın şerrinden, Allâh'a sığınırım."

114/5. "Çünkü şeytan, insanların içine kötü düşünceler koyar."

114/6. "O şeytan, insanlardan da cinlerden de olur."

¹¹ "Büyücülerin şerrinden," (M.K.K., H.İ.A.)